

හිත වට බැඳී

සිඳුගත් තුනුවග

18+

ශූආරාතමක කෘතියකි කැමති අය පමණක කියවන්න

acid.fun4@gmail.com

සිද්ධම

රීමෙල් පත් එවමින් මාගේ කතාවල ගුණදොස් පෙන්වා
දෙමින් නැවුම් කෘතියකට මා දිරි ගන්වන

සියලුම දෙනාට.

සැමවිටම මාගේ අඩුපාඩු හා ගුණ දොස් පෙන්වා දෙන මනෝච
විශේෂ ස්තූතිය.

පෙරවදන

"...යදම්..."

ඉතිහාසයේ සිට ක්‍රමක් ක්‍රමයෙන් නව තහංචි හා සීමාවන් පැනවෙමින්, සමහරක් දෑ ගිලිහෙමින් අප සිතූම පැතූම ආශාවන් සංකෘතිය, සත්‍යත්වය නාමයෙන් යදම්ලා ඇතයි මට සිතෙයි. එය ජීවත් වෙන සංකෘතිය හා දේශපාලනය මත එකින් එකාගෙන් වෙනස් වෙයි.

"වත්සලා" එවැනි එක් සංස්කෘතියකින් යදම් ලූ ගැහැනියක් වූවත්, "මේනකා" නැමති මිතුරිය නිසාවෙන්, තම හිත වට ඇති යදම් බිඳ ගන්නා අපූරුව "යදම්" තුලින් මම ගෙන එන්නට උත්සහා කෙළෙමි.

මෙය මාගේ පුද්ගලික මතයකි. ඔබට වෙනයම් තර්කයක් තිබීමට පුළුවන.

----- Acid -----

ඔබ දක්වන ගුණ දොස් අගය කරමි.

එය තවත් නැවුම් කෘතියක ආරම්භයයි.

මාගේ වෙනත් කෘතී

- වැහිලිහිණි
- හෘද සාක්ෂිය
- බිසෝ
- සමන්තී (බිසෝ දෙවන වෙළුම)
- අසම්මත
- බිහිදොර
- නදී
- බේදවාචකයක මිහිර
- කඳුලක නැවතුම
- පට්ටන්දර
- කින්නරාවී
- දිම්පාදඹුව (ගිනිදැල්ල)
- අසම්භව
- සංගදෝරු

මාගේ කතා ඕනෑම වෙබ්සයිට් එකක පලකිරීමට අවසර ඇත්තේ, කොටස් වශයෙන් හෝ සංස්කරනය කොට (පිටකවරය හා පිටුම ඉවත් කොට) පලනොකරන ලෙස ඉල්ලා සිටිමි.

"යදම"

මා සිතනවා වල් කතා ඉතිහාසයේ දීර්ගතම වල් කතාව "යදම" වෙන්නට ඇතයි සිතා. (වැරදි නම් සමා වෙන්න) එවැනි කුණුහරුප කතාවක් ලියන්නට කිසිදු පුද්ගලික ප්‍රථිලාභයක් නොමැතිව, කාලය හා ශ්‍රමය වැයකෙරු, මා ඔබට පිස්සෙක් කියා සිතෙනවා නොවුනුමානයි. එලස මා පිස්සෙකු කරේ හිත මිතුරු ඔබමයි.

කොටස් වශයෙන් පල වූ මේම කතාවට 38280 Views අතරින් ප්‍රථිවාර දැක්වූ 168 (Replies) දෙනෙක් තරම්, සුළු වූත් මා හට විශේෂිත වූත් මිතුරන් සියලු දෙනාට විශේෂ ස්තූතිය. සෑම රචකයෙකුගෙම ශක්තිය ගුණමකු නොවූ ඔබයි. ඔබගේ දිරිගැන්වීම රචකයෙකුට ඉමහත් සතුටකි.

එලසම මින් පසු මාගේ කිසිම කතාවක් කොටස් වශයෙන් පළකිරීමට අදහස් නොකරමි.

(ඒ ඔබගේ නොයිවසිලිමත් බවට මාගෙන් ලැබුන ප්‍රථිවාරය, අවසන් කොටස් කිහිපයෙදී මෙම කෘතියට හානියක් කල වග මට සිතූන නිසයි.)

**අවසන් කොටස පිටු අංක 410 හා,
19 පරිච්චේදයෙන් පටන් ගැනේ.**

වත්සලා හා මේනකා දෙදෙනාගේ දැනගැනුම්කම ඇති වන්නේ, මේනකා වත්සලාගේ කාශීලයේ සේවයට පැමිණි දා සිටය. ඔත් පතේ ව්‍යංජන හුවමාරුවෙන් පටන් ගත් හිතවත් කම, මිතුරු දමකට පෙරෙලෙන්නට වැඩි දවසක් නොගියහ. විටෙක ඒ දෙදෙනාගේ වැඩි වයස් පරතරයක් නොවූ නිසාවෙන් වෙන්නට ඇතිය. එහෙත් ඔවුන් දෙදෙනා අතර තවම අතිශය පුද්ගලික කතා බහක් නොවූ අතර වැඩි විවෘත බාවයක් ද නොවූයේ ඔවුනොවුන් හඳුනා ගෙන වැඩි කලක් නොගිය නිසාවෙන් වෙන්නට ඇතිය.

වත්සලා විජේසේකර විසි අට හැවිරිදි තැමපත් විවාහක කාන්තාවකි. ඇය කැගල්ලේ වූ සිය සැමියාගේ නිවසේ සිට කාශීලයට දෛනිකව පැමිණියේ පුද්ගලික කාශීල ප්‍රවාහන සේවයකින්ය. ඇගේ සැමියා වරින් විජේසේකර රාජ්‍ය සේවකයෙකි. ඔහු මිනුම්දෝරු දේපාර්තමේන්තුවේ සේවය කලේය.

මද්‍යම පාංතිකයන් වූ ඔවුන් දෙදෙනා ඉන් තව එක් අඩියක් ඉදිරියට තැබීමට වූ ආශාව නිසාවෙන් විවාහ වී දෙවසරක් ගත වුවත් දරුමල්ලන් ගැන නොසිතූහ. වත්සලා සිය සැමියාගේ මව, පියා හා බාල සොහොයුරා සමඟ එක් නිවසක විසුවේ සතුටෙන්ය. ඇයට හා වරින් පවුලේ වුන්ගෙන් ලැබුණේ හොඳ සහයකි. වරින්ගේ පියා කැගල්ල නගරයේ ව්‍යාපාරයක් කල අතර සහෝදරයා “නිමන්ත” උසස් අධ්‍යාපනය හදාරයි. නිවසේ සියළු විෂදම් විජේසේකර මහතා දැරුව නිසාවෙන් වත්සලාටත් වරින්ටත් මාස පඩියෙන් යම් මුදලක් ඉතුරු කර ගැන්මට හැකි විය.

මේනකා පිරිස් තිස් එක් හැවිරිදි විවාහක කෙලිලොල් කාන්තාවකි. ඇගේ සැමියා සමන්ත කිරිබත්ගොඩ ප්‍රදේශයේ නිමිඇඟලුම් ව්‍යාපාරයක ගිණුම්කරුවෙකු ලෙස සේවය කලේය. ඔවුන් ජීවත් වූයේ කඩුවෙල ප්‍රදේශයේය. ඔවුන් දෙදෙනා මද්‍යම පංතියෙන් යම් පයක් ඉහළට තබා තිබුණේය. විවාහ වී තුන් අවුරුද්දක් ගෙවූන කල දරුවෙකු ගැන සිතා අට මසක් ගෙවූනත්, තවම එහි ඵල නොලැබුණේය. කුඩා මෝටර් රථයක් ඔවුන් සතු වුවත් මේනකා දෛනිකව කාශීල ගමන වූයේ බස්

රථයෙන්ය. සමන්ත මොට බයිසිකලයෙන්ය. දෙපසෙන් පවුල් බරක් නොවූ නිසාවෙන් හා වෙනම ජීවත් වූ නිසාවෙන් ඔවුනට තම පවුල් ජීවිතය ගෙන යන්නට වැඩි නිදහසක් ලැබුණාහ.

මේනකාට කලින් හැම දින සේවයට එන වත්සලා, මේනකා එනතුරු උදය අහර නොගන්නට පුරුද්දක් කොට සිටියාය. ඒ මේනකා වත්සලාගේ නැන්දම්මාගේ ව්‍යාංජනයේ රහට දක්වන පෙරත කම ඇය දන්නා නිසාවෙනි.

"අද හොඳටම පරක්කු වුණා...." මේනකා තම අත් බෑගය මෙසය මත තබා එහි උදය කෑම වේල අතට ගත්තාය. එහෙත් ඇගේ මුහුණේ වූ නොසන්සුන් කම වත්සලා හැඳින ගත්තාය.

"මොකද....." වත්සලා කෙහෙල් කොළයේ ඔතා ඇති බත් එක ලිහුවාය.

"ඉරික්..... ටවුන් හෝල් එකේ පැය භාගෙකට වඩා හිටියා...." ඇය කෑම පෙට්ටිය විවර කළාය.

"ඒ වුණත් උඹේ මුඩි එක වෙනස්..." වත්සලා තම බත් මුලේ අඩු වැඩිය මේනකාගේ කෑම පෙට්ටියට දැමුවාය.

"ඕවු බන්..... ගෝතයෙක් මහ දිගට ඇගේ ඇතිල්ලෙන්න ගත්තා...." ඇය තම කෑම පෙට්ටියේ වූ අඩු වැඩිය වත්සලාගේ කෑම පතට බෙදුවාය.

"උඹත් සද්ද නැතුව හිටියා ?....."

"බස් එකේ කෑ ගහන්න බෑ බං..... අපි බැන්න ගමන් උං කියන්නේ..... ගැවෙන්නේ නැතුව යන්න ඕන නම් කාර් එක්ක යන්න කියලා, බස් එකේ කට කපලා සෙනග..... "

කෑම කා අහවර වූ දෙදෙනා අත් සෝදා ගන්නට ගියේ, මේනකාට පිටුපසින් වත්සලාය. "මේකිට හෙත්තු නොවුනනම් තමා පුදුමේ...." වත්සලාට එසේ සිතුවේ මේනකා ඇඳ හිටි ඇඟට ඇළුණු ඩෙනිම් කලිසමෙන් ඇගේ නිතඹ වටකුරුව මතුව පෙනෙන්නට වූ නිසාය. එයට මේනකාට සිනහවක් නැගුණේ ඉබේටමය.

"මොකද උඹ හිනා වෙන්නේ....." අත හෝදන් අනෙක් පසෙට හැරුන මේනකා වත්සලාගේ මුහුණේ සිනහව දුටුවාය.

"උඹේ ඩෙනිම ටයිට් එකට තියන විදියට, බස් එකේ එකෙකුට එහෙම නොහිතුනානම් තමා පුදුමේ...."

"යකෝ මේක මාර රටක් නේ.... අපි කැමති එකක් ඇදයන් යන්න නිදහසක් නැද්ද...."

"ඒකනම් මම දන්නේ නෑ..... ඒත් මේවගේ ඉස්සරහට පස්සට ඇවිත් තියන එවා ඕනෑවට වඩා මතුවෙන්න ඇන්දම තමා කේස් වෙන්නේ....." වත්සලා දැසෙන් ඇගේ නිතඹත් ලැමදත් පෙන්වීය.

"තියනදේ ටිකක් ජේන්න ඇන්දම මොකද වෙන්නේ" ඇය තම නිතඹ අතගා ගත්තේ ඩෙනිමට පිටින්ය.

"වහන් ඉන්න ඕන දෙවල් පෙන්නලා, උංව අවුස්සනවා, පස්සේ උන්ටම බණිනවා...." ඇය සිනහාවෙන් මේනකාට ඉස්සර වූවාය.

"බැලුවටම අවුලක් නෑ..... අල්ලන්න කරන්න එන්නේ නැතුව..". මේනකා එසේ කීවේ සිනහාවෙන්ය.

"උඹ වගේ ගැණියෙක්..... බැඳලා මිනිහෙකුත් ඉන්නවා නේද..." වත්සලා තම ගමන බාල කළාය.

"ඌ.. ගන්න වැඩවල හැටියට තමා මේ..." ඇය එසේ වත්සලාගේ කණට කර කියමින් තම අසුනේ වාඩි වූවාය. ඒ වත්සලාගේ හා මේනකාගේ අසුන් දෙක මැද තවත් අසුන් තුනක, සේවිකාවන් ඉඳගෙන සිටි නිසාවෙන්ය.

මේනකාගේ හා වත්සලා අතර මේවැනි කතා බහක් මීට පෙර සිදුනොවී තිබුන නිසාවෙන්, වත්සලාගේ හිතේ යම් උධියෝගය පිරි තැනි ගැන්මක් ඇති වූවාය. ඒ විවාහයෙන් පසුව වර්ෂයේ නිවසේ පදිංචියට ආ නිසාවෙන් හොඳ මිතුරියක් නොමැති කමෙන්ය. මේනකා හා තමා අතර මැද තවත් දෙතුන් දෙනෙකුත් සිටින නිසාවෙන් වත්සලා එයට පිළිතුරක් නොදීම තම අසුනේ ඉඳ ගත්තේ "උඹට මම පස්සේ උත්තරක් දෙන්නම්" ඇයි සිතුවිල පෙර දැරිවය.

දහවල් කෑම එකක් ගත් වත්සලා තම පුටුවෙන් නැගිට මේනකාගේ පුටුව අසලට ගියේ සිනහා වෙන්ය. ඒ මේනකා විටෙන් විට තම ටි ෂර්ට්ටුව පහත් කොට පැන්ටි පටිය හා නිරුවත් ඉහ වසා ගත්තත්, මද වේලා වකින් ඇයට නොදැණීම නැවත්තත් එය මතුවන නිසාවෙන්ය.

"මේ..... උඹේ පටි පැනලා" ඇය මේනකාගේ පුටුවට බර කොට නැමුණාය.

"ටි-ෂර්ට් එක ටිකක් කොටයි බන්..... සැරින් සැරේ ඉස්සෙනවා..." මේනකා එය නිසි පරිදි සකස ගනිමින් පුටුවෙන් නැගිටිටේ තම දහවල් කෑම එකත් අතට ගෙනය.

දෙදෙනාගේ කතා බා මැද්දේ කෑම වේල අඩකට වඩා නිමා වූයේ තම උසස් වීම් ගැන කතා බහෙන්ය. ඒ අතර මේනකාට නොදැකීම නැවතත් ටි-ෂර්ට් එක ඉස්සි කළිසම් වාටියෙන් පැන්ටිය හා නිතලේ කාණුව මතුව ඇති වග වත්සලා දුටුවේ අහළ පහලින් ගිය සුළු සෙවකයෙකුගේ තෙත් ඒ වෙත වැටුන නිසාවෙන්ය.

"ආපහු උඹේ පැන්ටිය එලියේ..."

"අවුලක් නෑ බං.... ඔහේ පෙනිව්වාටේ..." මේනකා එය තැකීමක් නොකළාය.

"හරියකට ඇඳුමක් ඇන්දනම් ඔය කරදරක් නෑනේ..."

"උඹ වගේද" මේනකාගේ මුවට සිනහවක් නැගුණාය.

"ඇයි... මොකද්ද මගේ ඇඳුමේ වැරද්ද....."

"වරදක් නෑ.... නිකන් ඇන්ට් පාටයි.... හැමදාම සායයි බලවුස් එකයි නැතුව ඉඳලා හිටලා හරි ටිකක් පොශ් විදියට ඇඳපං. එතකොට තමා මේවගේ තැනකට සෙට් වෙන්නේ" ඒ මේනකා කලක සිට වත්සලාට දෙන්නට හිටි ඔවදනකි.

"පිස්සුද බං.... මම උඹ වගේ ඔරිස් අදිනවට වර් කැමති නෑ....."

"ඒ උඹේ දිහා අනිත් උං බලයි කියලා බයේ... අපේ එකාට නම් එවා ගානක් නෑ... උෟ කැමති මම මෙහෙම අදිනවට, ටිකක් මොඩන් විදියට" මේනකා එසේ කීවේ කෑම කා අහවර වූ රොඩු බොඩු නැවත්ත පෙට්ටියට හලා ගනිමින්ය.

"නෑ බං.... ඒ නිසාම නෙමෙයි. මමත් ඉස්සර ඉඳලම හුරුවෙලා තියෙන්නේ මෙහෙම ඇඳලා, අනික වර්ලගේ අම්මලා තාත්තලත් සාම්ප්‍රදායක මිනිස්සුනේ.... මම ඉන්නේත් එහේනේ"

"මොන විකාරයක් ද බං..... උඹලා ඉන්නේ දැන් මැරි කරලා. තමන්ට කැමැති විදිහට නිදහසේ අදින්න පලදින්න, කන්න බොන්න නැත්තම්, ඇති වැටේ"

මොකද්ද...." මේනකා එසේ කීවේ අත හෝදන අතරේය.

එදින සවස නිවස වෙත යන්නට වූත් රථයට ගොඩ වූ වත්සලා දඟවල වූ සිදුවීම් පෙළ සිහියට නගා ගත්තාය. තමාට උපාසිකා යැයි නම පට බැඳී ඇත්තෙන්, වැඩියමක් පිරිස තමා සමඟ ඇසුරට නොයෙන්නෙන්, තමාගේ නිහඬ බව හා ඇඳුමෙන් පැලඳුමෙන් එම සමාජයට එක් නොවීම නිසාවෙන් වග වත්සලාට තෙරුම් ගියාය. එහෙත් ඒ කම්පා සිතින් නොවේය. එලසම මෙදින ඇති වූ මේනකාගේ වඩාත් කුළුපග බවට ඇය ඇලුම් කළාය.

ක්‍රමක් ක්‍රමයෙන් මේනකාගේ හා වත්සලාගේ මිතුදම දළු වැඩුණේය. ඒ වෙනදාටත් වඩා ලොංගතු බවෙන්ය. ඒ අතරේ ශරණ්‍යාගේ වෙඩින් එකට වත්සලාට ඇරයුම් පතක් ලැබෙන්නේ, එකට සේවය කරන නිසාවෙන් ඇයට ආරාධනා නොකොට බැරි කමටය.

"උඹ මොකද්ද එදාට අදින්නේ....." වත්සලා මේනකාගෙන් ඇසුවාය.

"frock එකක් බං. එකක් ගන්නත් වෙනවා.... උඹ..?"

"සාරියක්.... මම හිතුවේ මගේ හොම් කමින් එකට ඇඳපු එක අදින්න කියලා"

"උඹට පිස්සු ද..... එදාට තමා මේකේ ඉන්න උන් අනුගෙන් ඉල්ලන් හරි, එකෙකුට එකෙක් උඩින් යන්න හිතන් අදින්නේ... විකාර නැතුව අලුත් සාරියක් හරි frock එකක් හරි ගනින්..."

"අපරාදේ බං..... ආයේ මොකට කියලා අදින්නද?"

"ඒකනම් එහෙම තමා.... ඒත් බං මේ කාලෙවත් කාලා ඇඳලා ඉන්න එපැයි. මම හෙට හවස යනවා frock එකක් ගන්න. එනවනම් වරෙන්. එදාට උඹ කැගල්ලේ ඉඳලමද එන්නේ" උත්සව ශාලාව වූයේ මහරගමය.

"ඔවු බං... එපා වෙනේ සාරියක් පටලන් එහේ ඉඳන් එන්න ගියහම"

"අපේ ගෙදර ඉඳන් යමන්... ගෙවල් ලඟ සැලොන් එකක් තියනවා එතනින් ඇඳගන්න පුළුවන්.... පොඩි මේකේ එකකුත් දාගමු"

02

ගෙරනායාගේ වෙඩින් එකට පෙර දින වත්සලා මේනකා සමඟ කඩුවෙල බස් රථයෙන් බැසේ සවස තුනට පමණය. කඩුවෙල නගරය ආසන්නයේම මේනකාගේ නිවස වූ නිසාවෙන් දෙදෙනාම ඇවිද ගියේ කතා බහෙන්ය. කුඩා ඉඩකඩක උවත්, නිවස ඉතා මනරම්ව කාඞර තුනකින් යුතුව හදා ඇති වග වත්සලාට හිතුනාය.

"තේ එකක් බොමු...." මේනකා බැගය මෙසය මත තබා pantryයට ගියේ වත්සලාත් කැට්වය.

"ගේ ලස්සනයි බං....." මේනකාගේ නිවහන වත්සලාගේ හිත ගත්තාය.

"මගේ Plan එක" වතුර එක ගැස් බනර් එක මත තැබූ මේනකා වත්සලා සමඟ ගියේ තම නිදන කාඞරය වෙතය.

"Roomඑක අස්කරලා දෙනකම, මේකේ ඇඳුම් මාරුකර ගනින්... මම Barth room එකට ගිහින් එන්නම්.. තද කරන් හිටියේ..." මේනකා එසේ කියමින් කාඞරයට අලලා ඇති නාන කාඞරයට ගියාය.

කාඞරය පුරාවට නෙත් හෙලමින් වත්සලා තම උඩු ඇඳුම් ලිහා දමා සැහැල්ලු ගවුමකට මාරු වූවාය. ඒ නෙත් ඇද ඉහ ඉද්දර ගසා ඇති අශ්ව ලාඩම හා අශ්වයින් දෙනෙකුගේ රූපය දෙස බලමින්ය. එවිටම මේනකා නාන කාඞරයෙන් එලියට ආවේ, උඩු කයට ඇද හිටි ටී-ෂර්ට් එක හා යටි කයට ඇද සිටි කලිසම ගලවා දමා, බ්‍රෙසියරය හා පෑන්ටිය පිටින්ය.

මේනකාව එලස දුටු වත්සලා තමරක් තිගැස්සුනත්, එය නොපෙන්වා සිටීමට සමත් වූවාය. ඒ වත්සලා විවාහයෙන් පසු සැමියා ඉදිරියේ හැර, තම මව ඉදිරියේ වත්, කොටහළු වූ දාපටන් ගෙවුන කිසි දිණක මේල නිරුවතින් සිට නොමැති නිසාවෙන්ය.

"ඩෙණිම් ඇඳන් ඉන්න ගියහම එපා වෙනවා මේ බලපන් පාර...." මේනකා තම ඉහවට සුදු පැහැති සමේ වූ රත් පැහැ කැලැල් වත්සලාට පෙන් වීය.

"නැතුව තියෙයි යැයි.... හිරට ඇන්දම..." වත්සලා තම දෑස වැඩි වේලාවක් ඒ

මත තබා නොගෙන ඉවතට ගත්තේ නුහුරු කමෙන්ය.

මේනකා ඇඳ සිටි g-string පැන්ටියෙන් හා එයටම සරිලන සේ ඇඳි ලෙස් බ්‍රෙසියරයෙන් ඇගේ කය බොහෝ සෙයින් තිබුණේ නිරුවත්වය. ඇගේ වටකුරු නිතබේ දෙපළ සුදු පැහැයෙන් දිලිසුණේ පැල්ලමක් වත් නොමැතිවය.

"මොකද...." වත්සලාගේ නෙත් ඇත්තේ තම කයේ වග මේනකාට දැණුනත් ඇයට එය වගක් නොවින. ඇය වත්සලාට පිටුපා තම පැන්ටිය ගලවා අතට ගත්තේ යෝණිය දැවෙටෙන පෙදෙස ඇඟිලි තුඩුන් අත ගාමිණිය.

"උඹ මොකට ඔය පැන්ටි අදිනවද කියලා හිතුවේ" වත්සලා g-string පැන්ටියක් දුටු පළමු වර මෙය නොවූවත්, එවැන්නක් කිසිදා ඇඳ නොසිටියාය.

"ඇයි බං අනිත්වා ඇන්දම Trousers අදින්න බෑ, දාර ජේනවා..... ඒක වහන්නටයිගොටි එකක් අදින්න ඕන. මොකට නිකන් හිර කර ගන්නව ද" ඇය රැක් එක අසලට ගොස් තුවාය අතට ගත්තේ බ්‍රෙසියරයක් ගලවා දමමිණිය.

නිවසේ දොර හැර ඇති නිසාවෙන් සමන්ත නිවසට ඇතුලු වූයේ අමුත්තක් නොමැතිවමය. ඒ "අම්මේ අද නම් හොඳටම මහන්සියි...." යැයි කියමිණිය. නමුත් නුහුරු රුවක් කාඹරය තුළ නිසාවෙන් ඔහු මදක් උලුවස්ස අසල නැවතුණේය.

"ආ... ඔයා ආවද..? බයික් එකේ සද්දේවත් ඇහුණේ නෑ. මේ වත්සලා.... මගේ ඔලිස් එකේ ට්‍රෙන්ඩා... හෙට ජෛරනාගේ වෙඩින් එකට යන්නේ මෙහෙ ඉඳලා...." මේනකා නිරුවතින්ම සමන්තගේ දෙසට හැරුණාය.

"වැඩකට එලියට ආවා. බයික් එක ඔලිස් එකේ. Nice to meet you.... වත්සලා... ඔයා ගැන මේතු කියලා තිබුනත් දැක්කේ අදනේ..." සමන්ත කාඹරය තුළට විත් වත්සලාට අතට අත දුන්නේය.

මේනකා නිරුවතින් සිටින්නේ ඇගේ සැමියා ඉදිරියේ වුවත්, වත්සලාට එතන රැදෙන්නට හිත් නොදුන්නාය. එම නිසාවෙන් වත්සලා "Excuse me..." කියමින් කාඹරයෙන් ඉවතට එන්නට හැදුවේ හිතට දැණුන විලියෙන්ය.

"වත්සු.... ලිප පොඩ්ඩක් ඔලි කරපන්.... මම මේ ටික Washing machine එකට දාලම එන්නම්...."

කේතලයේ විසිල් හඬ නවතා දැමූ වත්සලා හොඳ හුස්මක් ගත්තේ "මේහෙමත් එකියක්. මිනිහා ඉස්සරහා උනත් මමත් ඉද්දි ලැජ්ජාවක් නැතුව මේකි හෙළුවෙන් හිටපු හැටි " යැයි සිතමින්ය. ඉන් මද වේලාවකින් මේනකා එතනට ආවේ යාන්තමට රහස් පෙදෙස වැසෙන පරිදි ඇදි කෙටි තුවාය පිටින්ය.

"උඹ මොනවද බොන්නේ....."

"පෙලෙන්ටියක් හොඳයි...." වත්සලා බලා සිටියේ තමාට පිටුපා සිටින මේනකා දෙසය.

ඇගේ මසින් පිරුන කලවා යුග්මය කිරි පැහැයෙන් බැබළුනේ, දණහිස් නැමීමේ රෙබාවෙන් තවත් ඇගේ රුවට කාමුක බවක් එක් කරමින්ය. කොප්පයක් ගැන්මට pantryයේ පහත දොර හැර, නැමුන විට ඇගේ නිතඹෙන් අඩක් දක්වා කෙටි තුවාය එසවුනේ ඇය දෙපා මුලත් පෙනෙන පරිදිය. "මේකිට මම ඉන්නවා කියලාවත් ගානක් නෑ..." වත්සලාට ඇය ගැන පුදුම සිතුවාය.

සෑම ගැහැණිකටම පොදු වූ, නිරුවතින් සිටීමේ ආශාව වත්සලාට ද තිබුණාය. නමුත් කුඩා කල සිට දෙමවුපියන් ඇසුරේ මෙන්ම, පසුව තම හිමිගේ නිවසේ දීත්, ඇයට එම නිදහස ලැබුනේ ඉඳ හිට මිනිත්තුවකට දෙකකට සීමා සහිතවය. "මටත් මෙහෙම free එකේ ඉන්න කියනවනම්...." ඇයට එලස සිතෙන විටම, කැගල්ලේ තම නිවසේ සිටින පිරිස සිහි වූ නිසාවෙන්, එම අශාවට ඇය එවෙල දීම නිමක් තැබුවාය.

"උඹට උඩ රූම් එකේ තනියම ඉන්න පුළුවන් ද....." මේනකා එසේ ඇසුවේ තේ එක වත්සලාට දික් කරමින්ය.

"කමක් නෑ...." නුහුරු ගෙයක දුරස් බවේ හිත එම පිළිතුරේ ඇති වග මේනකාට දැණුණාය.

"අතේ මේනූ ඒකේ හැම තැනම මගේ Account File's" එවිටම සමන්ත ඔවුන් අසලට ආවේ කෙටි සහා සැහැල්ලු කළිසමක් ඇඳ උඩුකය නිරුවතින්ය.

වත්සලා තම දෑස ක්ෂණයෙන් සමන්තගෙන් ඉවතට ගත්තේ, පාසල් සමයේ කෙඩෙට් කරනා කොල්ලන් ඇඳ සිටි කළිසමේ කෙටි බවේ තරම සිහිවීමෙන්ය. නමුත් ඇයට නොදැනීම දෑස නැවතත් එදෙසට ඇදුනේය. "Underwear එකක් නැතුව ඉන්නේ" සමන්ත ඇවිද එන විට ඔහුගේ ලිඟුව කළිසම තුල හෙලවෙන අපුරුවෙන්

ඇය අනුමාන කළාය.

"ඔයා ඒ Bed Room එක, Office Room එකක් කරගෙන.... කවුරු ආවත් දෙන්න විදියක් නෑ...." මේනකා එයට මැසිවිලි නැගුවේ කළක සිටිය.

"හරි, හරි... මම ඒක ඉක්මනට අස් කරලා දෙන්නම්" සමන්ත මේනකා දුන් තේ එක අතට ගත්තේය.

මේනකාගේ අත වූ තේ එක ගන්නට, සමන්ත ඔවුන් අසලටම ආ නිසාවෙන්, තම සිතුවිල්ල වරදක් නොවන වග වත්සලා තෙරුම් ගත්තාය. ඒ පිටුපස දොරෙන් වැටුන එලියෙන්, වායාවක් ලෙස සමන්තගේ ලිහුව මැනැවින් පෙනුන නිසාවෙන්ය. එහෙත් එය දුටු ඇගේ ගත කිතිකැවී ගියේ ලිංගික ඇඟිමකින් නොවේය. නමුත් ඔහුගේ දෙකලවා හි ඇති සියුම් රොමයන් වත්සලාට යම් ලිංගික තැනි ගැන්මක් ඇති නොකළාමත් නොවේය.

"වත්සුන් උඩ තනියම ඉන්න බයයි ද කොහෙද..." මේනකා pantryය මත වූ කුඩා කුණු බඳුන පහත ඇති බඳුනට දමන්නට පහත් වූවාය.

"අනේ..... එහෙම නෑ, මට කොහේ උනත් කමක් නෑ ඔයාලට කරදරක් නැති තැනක" වත්සලා එසේ කීවේ, තුවායෙන් නිරුවත් වූ මේනකාගේ නිතඹ දෙසත් සමන්තගේ මුහුණ දෙසත් අපහසුවෙන් බලමින්ය.

"උඹ හිංදා කමක් නෑ..... පල්ලෙහා අනික් Room එක වෙන කෙනෙකුටම දෙන්න බෑ, රැට මේයාගේ දඟ වැඩ නිසා" වත්සලා එසේ කීවේ සමන්තගේ නාසය මිරිකා විහුලුවෙන්ය.

වත්සලාගේ උදවු ඇතිව මේනකා හෝරාවකට නොවැඩි කාලයකදී රාත්‍රී අහර හදා නිම කළාය. ඒ අතරට සමන්ත ආව නොගියාම නොවූනත් වැඩි වේලාවක් රැඳී නොසිටියේය. ඒ ඔහු ඉහළ මහලේ වූ කාඹරයේ ලිපිගොණු අතර හිරවී සිටි නිසාවෙන්ය. "යමන් Wash එකක් දාගමු....." මේනකා ඇයත් සමඟ තම කාඹරයට ගොස්, වත්සලාගේ අඩුම කුටිය රැගෙන එම කාඹරයේම යා හැකි අනෙක් කාඹරයේ දොර විවර කළාය.

ප්‍රධාන නිදන කාඹරයට අලලාම මෙම කාඹරය සාදා ඇත්තේම දරුවෙකු වෙනුවෙන් වග, එහි බිත්ති මත ගා ඇති වර්ණයන් හා එල්ලා ඇති රූප රාමු තුලින් වත්සලා තේරුම් ගත්තාය.

"උඹලා පැලැන් කරලමයි හදලා තියෙන්නේ..."

"පොඩි එකෙක් ඉන්න දාට ලේසියිනේ බං....." ඇය එම කාඹරයේ ඇදට නැවුම් ඇතිරිලි හා කොට්ට අල්මාරියෙන් ගෙන දැමුවාය.

"උඹට අපේ **Barth room** එක තමා **used** කරන්න වෙන්නේ..... "පහළ මහලේ වූයේ එක් නාන කාඹරයකී.

"කමක් නෑ බං..... කොහේ උනාම මොක ද...." වත්සලා ඇද මත ඉඳ ගත්තාය.

"උඹ රූට අදින්න එකක් ගෙනාවද.....?"

"මේකම තමයි..... මට ටවල් එකක් දීපං"

"උඹ වොෂ් එකක් දාගෙන වරෙන්..... මම ගේ ටිකක් අතුගාලා දන්නම්...." මේනකා අල්මාරියෙන් තුවායක් හා වත්සලාට අදින්නට කොට කළිසමක් හා ටි ෂර්ට් එකක් දුන්නාය.

"මේක ලොකුයි බන්..... ඕන් නෑ.... මේ ගවුම හොඳයි" ඒ ඇය කිසිදාක කොට කළිසමක් ඇඳ නැති නිසාවෙන්ය.

"ඒකට තමා **Adjust** කරගන්න පටියක් තියෙන්නේ..." මේනකා සිනහාවෙන් සාලයට ආවාය.

තම වත උනා දැමූ වත්සලාට වෙනදාට වඩා තම ගතෙන් සැහැල්ලුවක් හා පිබිදීමක් දැණුණාය. ඒ නිසාවෙන් ඇඟ පමණක් සෝදා ගන්නට ගිය ඇය නා ගත්තේ ඒ සැහැල්ලුව විඳිමින්ය. ඇයට අඩ හෝරාවක් නාන කාඹරයේ ගෙවූන වග පවා නොදැණුණාය. ඇය මධුසමය ගත කළ හොටලයෙන් පසුව මේවැනි නාන කාඹරයක සැහැල්ලුව විඳි පළමු වර මෙය විය.

අඩ හෝරාවකට පසුව වත්සලා නාන කාඹරයෙන් ඉවතට ආවේ තුවායක් පටල ගෙනය. ඒ ස්නානයෙන් පසුව ඇදීමට ඇති වත ගෙනයන්නට අමතක වීම ගැන තමාටම දොස් පවර ගනිමින්ය.

"වොෂ් එකක් දා ගත්ත ද..." ඇය නාන කාඹරයෙන් ඉවතට ආ විගස සමන්ත ඔවුනගේ කාඹරයට ඇතුලු වූයේ තම අනෙක් ජංගම දුරකථනය ගැන්මටය.

"හම්..." වත්සලා කිසිවක් නොකියා තම දෙකලවා මැද්දට දික් වූ, තුවා පොට

සකස ගන්නට වූ වාය.

"මෙහේ රස්නෙයි නේද..." සමන්ත යහනේ වූ ජංගම දුරකතනය අතට ගත්තේය.

"හම්... ටිකක්..." වත්සලා අපහසුවෙන් තම කාඞරය වෙත පිය මැන්නේ පිටස්තරයෙකු ඉදිරියේ, මෙලස මෙතරම් කෙටි ඇඳුමකින් මින් පෙර නොසිටිය නිසාවෙන් දැණුන ලැජ්ජාවෙන්ය.

තම කාඞරයට වැදුනු වත්සලා, දොර වසා දැමුවේ සමන්ත ගැන හිතේ දෙහිඩියාවෙන්ය. මෙවැණි මොහොතක වෙන කෙකුගෙනම් උකුසු ඇස් තම කය වෙත වැටි හමාර වුවත්, සමන්ත කිසි ලෙසකින් වත් තම ගත දෙස උවමනාවෙන් නොබැලුව වගට වත්සලා සැකයක් නොවිණි. ඇයට එය පැණයක් වූයේ, ඕනෑම පුරුෂයෙකුට පොදුවේ ගැහැණියකගේ අඩ නිරුවත ඇඟිම් දනවන නිසාවෙන් ඇති වන තිගැස්සම, ඇයට එවලේ සමන්ත ගෙන් නොදැණුන නිසාවෙන්ය.

කාමුක සිතුවිල්ල කින් නොවුනත් සමන්තගේ බැල්ම වත්සලාගේ ගත පුරා ඇදී නොගියාම නොවේය. ඒ වත්සලා හංගන් සිටි කය මෙලස සිටින විට මේනකාගේ හැඩහුරුවේ හා වෙනසක් නොමැති වග ඔහුට පසක් කරමින්ය.

සැබවින්ම සමන්ත සිතුව ලෙසම මේනකාට මෙන්ම වත්සලාට ද වූයේ Chubby පෙනුමැති කයකි. නමුත් වත්සලාගේ ඇඳුම් පැලඳුම් නිසාවෙන් එය සැඟව තිබුනත් මේනකාගේ ඇඳුම් පැලඳුම් නිසාවෙන් ඒ අභ පසභ මනාව මතුව පෙනුනේය.

"යමන් Balconyයට...." මේනකාගේ සැහැල්ලු අත් රහිත කෙටි උඩුකය ඇඳුමෙන්, ඇය වඩාත් කාමුක යැයි වත්සලාට සිතූනය. ඒ ඇගේ දෙතන් පුඩු එම දුහුල් ස්කීනිය මතින් මතුව පෙනෙන්නට වූ නිසාවෙන් පමණක් නොව, "මේකී පැන්ටියක් වත් ඇඳලා නෑ" වියතකට වඩා දික් නොවූ කෙටි කළිසමේ දෙපස පැල්ම ඉහ පටිය කිට්ටුවට තරම් ගැඹුර නිසාවෙන්ය.

"මේ.... අපි ආවා" මේනකා ඉහළ මහලේ වූ කාඞරය තුලට හිස දමා හිනහුනේ සමන්ත සමඟය.

"ලස්සනයි බං. පිළිවෙලයි" ඉහළ මහලේ සුන්දරත්වයට වත්සලා වගී වූවාය.

"තැන්කස්... වරෙන්" ඒ පැසසුම සිනහවෙන් පිළිගත් මේනකා සඳලු තලයට යෑමට ඇති විසල් වීදුරු දොර ඇරියාය.

"කියක් ගියාද බං මේක හදන්න..."

"ලැන්ච් එක අම්මලා දුන්නේ.... මම හිතන්නේ අසුවක් විතරගියා Complete කරන්න" මේනකා සඳලා තලයේ වැටට හෙත්තු වූවාය.

"උඹලට දැන් තියෙන්නේ බබෙක් ගැන හිතන්න....." වත්සලාත් ඇය අසලින්ම වැටට හේත්තු වූවාය.

"දැන් මාස අට නමයක ඉඳලා Daily Facking..... ඒත් No Children" මේනකා සිනහා වූවාය.

"උඹ Tablet ගන්න ද...?"

"ඔවු බං... "

"එහෙනම් එක තමා පරක්කු වෙන්නේ, Tablet ගන්න හොඳත් නෑ කියනවා" වත්සලා ඒ දුන්නේ දැනමුතුකමක් නොවේය.

"අපේ එකාගේ self control නිල්" උඹ ඒ වෙලාවට එලියට ගන්න සිහියක් නෑ... ඇතුලෙම හලනවා මිසක්"

මේනකාගේ මුවෙන් පිට වූ ඒ වදන් වත්සලාගේ ඇඟ කිනිකවා දැමුවේ මෙතරම් පුද්ගලික වූ කරුණක් ඇය සැහැල්ලුවෙන් කියා දැමීම නිසාම නොව. වත්සලා මෙවැන්නක් මීට පෙර කා සමඟවත් කතා බහා කර නොමැති නිසාවෙන්ය.

එවිටම බැල්කෙනියට ආ සමන්ත තම අත වූ බියර් කෑන් තුන මේස මත තබා පුටුවේ ඉඳගත්තේ ඔවුන් දෙදෙනාට සිනහවකින් සංග්‍රා කොටය.

"උඹ බියර් එකක් බොනවද...." මේනකා වත්සලාගේ ඇසුවේ ඇඟක් ඉහි මරාය.

"උඹට පිස්සුද...." වත්සලා ඔවුන් අසලින්ම ඉඳ ගත්තාය.

"උඹලා තවම බබෙක් ගැන හිතුවේ නැද්ද...?" වත්සලා තම බියර් කෑන් එක විවර කළාය. වත්සලා එදෙස බලා සිටියේ පුදුමයෙන්ය.

"නෑ...." වත්සලාට සමන්තත් සිටින නිසාවෙන් ඒ වග කතා බහා කරන්නට සිත් නොදුන්නාය.

"අපි දෙන්නා හෙට අනිද්දට ඩොක්ට කෙනෙක් මීට වෙන්න හිතාගෙන ඉන්නේ..." මේනකා බියර් උගරක් මුඛේ දමා ගත්තාය.

"හම් ඒක හොඳයි.... වැඩිය පරක්කු කරන්නේ නැතුව" වත්සලා ඒ වදන් කීවේ දෙදෙනා දෙසම බලමින්ය.

"උඹත් ටැබ්ලට් ගන්නව ද..... නැත්නම් වර්ෂ කන්ට්‍රොල් කර ගන්නවද" මේනකා පිනටි අහුරක් ගෙන අඩක් වත්සලා අත තබා දෙක තුනක් මුඛේ දමා ගත්තාය.

වත්සලාට එම පැණයේ බර, සමන්ත ඉදිරිපිට නිසාවෙන් මහා මෙරක් තරමට දැණුණාය.

"මේ.. වර්ෂ කන්ට්‍රොල් කර ගන්නවා" වත්සලා එය කීවේ ලැජ්ජාවෙන්, නළඟ වූ දහඩියද පිස ගනිමින්ය.

"අපිත් සේල්ස් කන්ට්‍රොල් කර ගන්න බැලුවා.. කොහේද මු...., මාසෙට හත් අට වතාවක් ඇතුලෙම යවනවා. බැරිම තැන තමා ටැබ්ලට් ගත්තේ. බලපං ඒකෙන් මාව මහත් වුන විදිය" මේනකා එසේ කීවේ බඩ දෙපස යන්තමින් වූ රැල්ල ස්කිකිනිය ඔසවා පෙන්වමින්ය.

"ඒ වෙලාවට කාටද එලියට ගන්න හිතෙන්නේ..." සමන්ත ඒ වදන් කීවේ ඔවුන් දෙස බලමින්, දෙපයත් පුටුව මතට ගනිමින්ය.

ඉදිරිපස අසුනේ සිටි වත්සලාට ඔහුගේ කොට කලිසම කකුලේ හිඩස තුලින් ඇතුලත පෙණුනේ බැල්කොණියේ වූ අඩ පහන් ආලෝකයෙනි. ඉන් ඇගේ ගතම ගැස්සි ගියේ හිතට අපහසුවක් එක්කරමින්ය.

"මේ.... ඕක වහා ගන්නවා. මෙකී බයවෙයි" මේනකාට වත්සලා සිටින අපහසුව දැණුනේ තරමක් වෙලා ගතවී කාරණය වැටහුණ පසුවය.

"බයවෙන්න ඇයි මේයා බබානේ....." සමන්ත කලිසම සකස ගත්තේ කිසි තැකීමක් නොකොටය. එයින් තිදෙනාටම ඇති වූයේ සිනහාවක්ය.

"උඹ ටැබ්ලට් නොගන්න එක හොඳයි..... පස්සේ කරදර වැඩියි..." වත්සලාත් තම දෙපා ඉහලට ගත්තාය.

"මුල් දවස් වල සුමානයක් විතර ගත්තා..... මට බොන්න බැ... වමනෙට එනවා" වත්සලා ස්ත්‍ය කීවාය.

"ආ ඒක තමයි. නැතුව වර්ෂ ඇතුලෙම release කරන්න අකමැතිව නෙමෙයි" සමන්ත තමාට සාධාරකරණය කිර ගැන්මට උත්සහා දැරුවේය.

"අනේ මේ..., මගේ කට අවුස්ස ගන්නේ නැතුව ඉන්නවා. බැරි කම කියන්නේ නෑ, එනවා මෙනත" මෙනකා එසේ කීවේ තරමක කේන්තියෙන් වුවත් යම් සිනහවකින්ය.

"කවුද දන්නෑ.. සමහර වෙලාවට මට එලියට ගන්න දෙන්නේ නැත්තේ" සමන්තගේ එම කතාවට වත්සලාට සිනහවක් නැගුණාය.

එම සිනහව අතරෙන් වත්සලාගේ හිත ආගන්තුක හැඟීම් සමුදායකින් පිරී ගියේ, ඔවුන් දෙනාගේ සැහැල්ලු, නිදහස් කතා බහට ඉබේම හිත ඇදී යමින්ය. ඒ මෙතරම් විවෘතව ඇය වර්ෂ සමඟ වත් මෙතුවක් කතා බහා නොකොට ඇති නිසාවෙන්ය. ඇය වඩාත් හිත ගත්තේ ඔවුන් දෙදෙනාගේ යහළුවන් මෙන් වූ කතා බහටය.

රාත්‍රී අහරත් සතුවූ කතා බහෙන් ගත කළ තිදෙනාගෙන් වත්සලා හා මෙනකා කැම මේසයෙන් නැගිටිටේ සිනහව නිසාවෙන් දෑසට ඉනු කඳුළු කැට පිසද ගනිමින්ය. ඒ සමන්තගේ විහිලු තහලුවෙන් හා වැඩියමක්ම වූ කුණුහරුප කාතාවෙන්ය. වත්සලා ඉන් කිසිදා නොවූ විරූ තරමෙන් සැහැල්ලුවට පත්ව සිටියාය. ඒ ඇය කිසි දිනක නිවසේදී මෙතරම් හඬින් සිනහා නොවීමත්, එසේ සිනහා වෙන්නට තරම් හේතුවකුත් නොමැති කම නිසාවෙන්ය.

සැබවින්ම වත්සලාගේ නිවසේ වූයේ ගරු ගාමිඛීර බවකි. සෑම කතා බහකම අවසන් ප්‍රථිපලය වූයේ වර්ෂගේ පියා මතය. එබැවින් ඔහු සිටිනා විට ඔවුන් කතා බහා කළේද පහත් හඬින්ය. නමුත් එම නිවසේ සෑමගේ ආදරය වත්සලාට හිමි නොවූනා නොවේය.

සෑම ගැහැනියකගේ මෙන්ම වත්සලාගේ හිත ද ශූංඟාර කතා බහට හා කුණුහරුප වදන් වලට කැමත්තක් දැක්වූවාය. පාසල් සමයෙන් පසුව ඇය මෙලස මෙවැනි කතා බහක් අසා සිටියේ ප්‍රථම වරටය. ඒ නිසාවෙන් නොදැණුවත්ම සමන්තගේ කෙළිලොල් බවට හා වාචාල කමට ඇගේ හිත බැදී ගියේ හිතවත් කමෙන්ය.

"මේ.... උඹ අද සඳ්ද බඳ්ද ටිකක් ඇහුනට බය වෙන්න එපා...." මේනකා එසේ කීවේ සිනහවෙන් සමන්තගේ කයට බර වෙමින්ය. ඒ ඇගේ තරමක වෙරිමත නිසාවෙන් වග වත්සලාට සිතූනාය.

"අපෝ... මට බය වෙන්නම වැඩේ..." වත්සලත් එම සිනහවට එක් වූවාය.

"එහෙනම් ගුඩ් නයිට්" මේනකා වත්සලාව වැලඳගෙන සමන්ත හා කාඹරයෙන් ඉවතට ආවේ දොරත් වසා ගෙනය.

"හොවු, හෝවු..... මම බාත් රූම් එකට ගිහින් එනකම් හිටපන්" වත්සලා නැවත දොර ඇරියාය.

"දැම්ම ගිහින් වරෙන්... පස්සේ කියන්න එපා එවා මේවා දැක්කා කියලා" එසේ කීමත් මේනකා යහනේ වැතිර ගත්තේ සමන්තගේ ඇඟට පයක් දමා ගනිමින්ය.

"අනේ මේ..... වැඩේමයි" වත්සලා බාත් රූම් එකට ගොස් බර හැල්ලු කර ගනිමින් එලියට ආවේ ඇඳුමත් මැනවින් සකස ගනිමින්ය.

"උඹ තව පැය බාගෙකට පස්සේ ඕන වෙලාවක ඕය දොර ඇරගෙන වරෙන්.... ඊට ඉස්සෙල්ලා ඇවිත් එවා මේවා දැක්කා කියලා ඕන්න කියන්න එපා.... නේද අනේ..." මේනකා යහන මතින් ඉඳ ගත්තේ සමන්තගේ දෙකපුල් මිරිකමින්ය.

"හරි හරි.... මම යනවා නිදා ගන්න.... ගුඩ්නයිට්..." වත්සලා කාඹරයට විත් දොර වසා ගත්තාය. ඒ මේනකාගේ වෙරිමතේ කියවිල්ලට නැගුන සිනහාවෙන්ය.

පැන්ටිය ගලවා දැමූ වත්සලා නැවතත් කළිසම ඇඳගත්තාය. ඒ ඉහ පටිය ලිහිල්වය. "අනේ පැටියෝ.... ඉක්මනට" එවිට සමන්ත නාන කාඹරයට යන වග වත්සලාට දැනුනේ මේනකාගේ හඬින්ය. ඇගේ ඒ හඬින් නැගුන සිනහවෙන් බ්‍රොසියරය ද ගලවා දමා ගත සැහැල්ලු කර ගත් වත්සලා ඇඳට ගොඩ වූයේ පහන් එලිය නිවා දමා විදුළි පංකාවද පන්ගන්වාය.

ඇයට, ඇගේ හිතට වෙනදා නොදැණුන තරමේ සැහැල්ලුවක් දැණුනාය. ඒ හොඳ හැටි වූ සිනහවෙන්ම නොවන වගට ඇයට සැකයක් නොවූනාය. නමුත් සමන්තගේ දෙපිට කැපුන කතාවත් සිහිවී, ඇයට නැවතත් ඉබේම සිනහා ගියාය. "මේහෙමත් එකෙක්, කිසිම ගානක් නැතුව කියපු කතා ටික විතරක්...." ඇයට එවලේ

දී මෙන්, මෙවලේදීත් සිහින් විලියක් හිතට දැණුනත් එම ශූංභරය මුසු කුණුහරුප කතා වලට ඇය අශා කළාය.

එහෙත් එම මතකය තුළ ඇයට ඉන්නට ලැබුනේ මද වේලාවක් පමණි. ඒ මේනකාලගේ කාඞරය තුලින් නැගුන කෙදිරිය මුසු ඔවුනගේ කතා බහා නිසාවෙන්ය.

හිතකින් නොවුවත් වත්සලා ඔවුනගේ කාඞරයේ දොර තිබෙන ඇලයට හැරුනේය. ඔවුන් සිටින්නේ විදුළි පහන් ආලෝකය නොනිමා වග වත්සලා දුටුවේ එම දොර හා ටයිල් පොළව අතර ඇති සිහින් හිඩසෙන් පෙණුන ආලෝකයෙන්ය.

සමන්ත නාන කාඞරයෙන් ඉවතට එන විටත් මේනකා යහනේ දිගා වි සිටියේ නිරුවතීන් ගැටිත්ත පිරිමැද ගනිමින්ය. එය දුටු සමන්තගේ මුහුණට සිනහවක් නැගුනේ නිකම්ම නොවේය. ඒ සමන්ත දුටු විට මේනකා ඇඟිලක් යෝනිය තුලට දමා, එම ඇඟිල්ල නැවත මුවේ දමා ගනිමින් ඉල්ලා සිටියේ කුමක් දැයි වැටහුන නිසාවෙන්ය.

ඉහ වට වූ තුවාය ගලවා දමා මේනකාව ඇද විට්ටම ලඟට ඇදගත් සමන්ත, ඇද පාමුල දණ ගසා ගත්තේ මේනකාගේ දෙපා පළල් කොට යෝනිය මත දිව තබමින්ය. ඒ මේනකා වඩාත් කැමති දිවනේ හුරතලයටය.

"පැටියෝ.... ඇතුලට දිව දන්න...." දෙනුන් විටක් යෝනී දෙතොල් මත සමන්තගේ දිවත ඇදී යන විට මේනකා කෙදිරි ගැවේ දෙනනත් මිරික ගනිමින්ය.

"හෙමින්..... අරකිටත් ඇහෙයි...." සමන්ත කීවේ රහසින්ය.

"ඉතින් ඇහිව්වදෙන්" මේනකාට එය වගක් නොවින

මේනකාගෙන් සමන්තගෙන් ඒ වදන් වත්සලාට ඇසුනේය. "මේකිට ගානක්වත් නෑ.... පිට කෙනෙක් ගේ ඇතුලේ ඉන්නවා කියලා" ඇයට එසේ සිතෙන විට, මේනකා දෙපා පළල් කොට ඉන්නා අයිරුත්, සමන්ත ඇගේ යෝනිය ලෙව කන අයිරුත් වත්සලාට මැවුනේ ගතම හිරිවට්ටාය. විටෙක ඒ ඇය දැන් හත් අට මහකින් වජිරගේ දිවතෙන් මිහිරක් නොලද නිසාවෙන් හා "මම වගේම මෙකින් ආසයි දිවෙන් කරනවට" ඇයත් ඊට දක්වන කැමැත්තම නිසාවෙන් වෙන්නට ඇතිය.

වත්සලා හා වජිර අතර බොහෝ විට සිදු වූයේ ඒකාකාරී ලිංගික ක්‍රියාවලියකි.

විවාහ වූ අලුත, වෙනස් වූ ඉරියවු හා සිප වැලඳ ගැනීම සිදු වුවත්, වර්ෂ දැන් බොහෝ විට ලිඟුව වත්සලාගේ මුවට දීමෙන් පසුව කෙලින්ම ගොඩ වූයේ ඇගේ ඇඟ මතටය. ඇයටත් එම ලිංගික කාර්ය තමා විසින් ඉඩදිය යුතු රාජකාරියක් තරමටම එකාකාරි වුවත්, වත්සලා ඉන් මිහිරක් නොවිඳ සිටියා නොවේය.

මේනකාගේ යෝනී දෙනොල ඇඟිලි තුඩින් පළල් කල සමන්ත නාසය ගැටිත්ත මත දැවටෙන්නට හැර, දිව ඇතුලට දැමුවේ "හාන්....." හඬින් මේනකාට කෙදිරියක් පිට වන තරමේ මිහිරක් ලබා දෙමිත්ය. ඒ ඔහුත් යෝනියෙන් ගලනා සතුටු දියරයේ ඇඹුල් මුසු රසය ප්‍රේත කමෙන් රස විඳිමිත්ය.

සමන්ත විවාහ වන්නටත් පෙර සිටම යෝනී ශ්‍රාවයට ඇලුම් කළේය. ඔහු එකලත් එම රස වින්දේ මේනකා පෙම්වතියක් කල, ඇයව ද එම මිහිරෙන් උමතු කරමිත්ය. මේනකාද ඒ සැපතට කොතරම් ලොල් වූයේද කියත හොත්, ඇයට සමන්ත ලවා යෝනිය දිවතෙන් සංතර්පණය නොකොට ගෙන, හය හත් දිණකට වඩා ඉවසා ඉන්නට බැරි වූනේය. එම නිසාවෙන් ඇය කෙසේ හෝ සමන්ත හා හය හත් දිණකට වරක් රහසේ කාඞරයක තනිවූයේ පැයකට දෙකකටය. එහෙත් ඇය මධුසමය වෙන තෙක් තම පිරිසිදු බව රැක ගත්තේ සමන්තගේ පෙරෙත්තය නොතකාය.

"දැන්නම් ඉන්න බෑ පැටියෝ..... ආ...න්.... නවත්තන්න එපා.." මේනකාගේ ඒ වදන් තුලින් ඇය සිටින්නේ මිහිර ආසන්නයේම වග වත්සලාට සැකයක් නොවුනාය. "සමන්ත ලෙවකාලම එක පාරක් මෙකිට යවයි වගේ" එම සිතුවිල්ලෙන්ම වත්සලා ගේ ගත කිතිකැවි ගියාය.

"ආ.....න්... ඇති, ඇති පැටියෝ..... ඇති ඇති...." සමන්තගේ දිවතෙන් එක් වරක් සතුටු වූ වත්සලා දෙපා ලංකොට ගත්තාය.

"අද ඉක්මණටම...." වෙනදා මිනිත්තු හත අටකට වඩා අල්ලන් ඉන්නා මේනකා මෙදින ඉක්මණ වීම සමන්තට පුදුමයක් වූනේය.

"හම්....." මේනකා සමන්තව යහනට ගත්තේ ඔහුගේ ලිංගුව මුවට ඔබා ගනිමිත්ය.

"හෙමිට මේතූ..... " මේනකාගේ ලිඟු ඉරිල්ලේ වේගය නිසාවෙන් ඉඳ හිට ඇගේ දත් මත ලිඟු හිස දැවටුනේය.

"අදනම් එහෙම ඉන්න බෑ පැටියෝ...." මේනකා සමන්තගේ ඇඟ උඩට නැග්ගේ දෙපා සමන්තගේ කය දෙපසට දමා ගනිමින්, ලිඟුව යෝනී දෙනොල් අතරට තබා ගෙනය.

ඇය එම ඉරියවුවට හරි බරි ගැහෙන විට යහනෙන් නැගුන හඬත්, ඔවුනගේ කතා බහෙහුත්, ඇය සමන්තගේ ඇඟ මත වග වත්සලාට සිතුනාය. "ඩිත්කස් ගත්ත නිසා වෙන්න ඇති මෙකිට මෙව්වර දැහලිල්ල" වත්සලාට ඔවුන් ගැන එලෙස හිතුවත්, තමා කී දවසකින් වර්ෂගේ ඇඟට ගොඩවී නැත්දැයි සිතුවාය. ඒ වර්ෂගෙන් ඇයට එලෙස සිටින්නට ආරාධනයක් නොමැති කම නිසාවෙන්, ඇයට වර්ෂව අහිබවා යන්නට නොහැකි කමෙන්ය.

සමන්තගේ කය මත, දෙතුන් මොහොතක් උස් පහත් වෙමින්, තවත් සුරාන්තයක් කිට්ටු කර ගත් මේනකා යහනේ පසෙකින් ඇලවුනේ දෙපා විහිදා ගනිමින් සමන්තට පහසුවෙන් ලිඟුව යෝනිය තුලට ඔබන්නට ඉඩ සලසාය. ඉන් උපරිම එල නෙලා ගත් සමන්ත, කොතරම් අලුත් වුවත් ඇදෙන් නැගෙන "කිරි, කිරි" හඬ අමතක කොට එක පිට එක මේනකාට ලිඟු පහර දුන්නේය.

"මුං දෙන්නා සෙක්ස් ලයිෆ් එක හොඳට එන්ජොයි කරනවා" වත්සලා එසේ සිතන විටම "ඩෝගී විදියට හැරෙන්නකෝ..." ඇයි සමන්ත කියන හඬ ඇයට ඇසුණාය.

කාඞරයෙන් නැගෙන කෙදුරුම් හඬ හා ඔවුනගේ මිහිර වෙණුවෙන් යහන නගන "විරි, බිරි" හඬ නිසාවෙන් වත්සලාගේ ගතම අවදි වූයේ ඇයටත් නොදැණීමය. එහි ප්‍රථිපලයක් ලෙස ඇගේ දැන දෙපා මුලට ඉබේම ඇදී ගියේය. නමුත් මෙතුවක් ජීවිතයේ හත් අට වතාවකට වඩා ස්වාං වින්දනයේ යෙදී නොසිටි වත්සලාට, මෙදිනත් ස්වාං වින්දනයේ යෙදෙන්නට හිත් නොදුන්නාය. එම නිසාවෙන් වත්සලා කොට්ටය මුහුණ මතට තබා තද කොට ගත්තේ, මේනකාගේ ඒ තිවාර වූ කෙදිරියේ උණුහුම ඇයට තවත් ඉවසා සිටින්නට නොහැකි කමෙන්ය.

මැදියම් රූය ගෙවී හෝරාවක් ගෙවුන තැන වත්සලාට ඇහැරුනේ, නිවසේ දී මෙන් පුරුද්දට දැණුන මුත්‍රා බරටය. නමුත් වත්සලා නැගිට යනවාද නැද්ද කියා දෙවරක් සිතුවේ, තවමත් මේනකාලගේ කාඞරයේ නොනිමුන ආලෝකය නිසාය. එහෙත් ඒ හැමට වඩා මුත්‍රා බර තදින් දැණුන නිසාවෙන් වත්සලා, ඔවුනගේ කාඞරට ඇති දොර හෙමිහිට ඇරියාය.

මේනකා මුණින් අතට නිදා සිටියේ නිරුවතිය. ඇය දෙපා අතරට රාත්‍රියේ ඇඳ සිටි කළුසම හිර කරගෙන සිටින්නේ මන්දැයි වත්සලාට පැනයක් නොවුණි. එහෙත් ඇයට පැනයක් වූයේ සමන්ත උඩුබෙලි අතට නිදාගෙන සිටීමයි.

උඩුබෙලි අතට නිදාගෙන සිටි සමන්තගේ හැකිළුන ලිඟුව දෙපා අතර සුව නින්දක වුවත්, එම දසුන වත්සලාගේ නිදිමත බව ක්ෂණයෙන් පහා කළේ දැසත් වෙනතකට යොමු කරලමිත්ය. නමුත් හිත බියෙන් වුවත් ඇයට නැවතත් එදෙස බැලුනේ එහි වූ වෙනසම් විශේෂයක් නිසාවෙනි.

සමන්තගේ පෙරසමෙන් විවර වූ ලිඟුව දෙපා අතර හුරුබුහුටුව සුව නින්දක වුවත්, වත්සලාට එහි වූ විශේෂිතය වූයේ ලිඟුව වට කිසිදු මවිලක් නොවීමයි. ඉන් සමන්තගේ යටිකයේ වූයේ නැවුම් පෙණුමකි. හිත බියෙන් වුවත් මද වේලාවක් එදෙස බලා සිටි වත්සලාට, වර්ෂගේ සණ කැලාවක් මෙන් ඇති මවිල් රොද සිහි වී, හිතට නැගුනේ දෙබෙඩි සිතුවිල්ලක්ය. එහෙත් "හරියට පොඩි එකෙක්ගේ වගේ" ඇයගේ හිත අතිත මතකත් වෙත ඉගිලුනේය.

"ලයිට් එකක් ඔඟ් කරලම යනවා...." බාත් රූම එකෙන් එලියට ආ වත්සලාට සිතූනාය. ඇය හෙමිහිට ඔවුනගේ ඇඳ අසල ඇති සුවිචය අසලට පිය නැගුවාය. එවිට ඔහුගේ ලිඟුව වත්සලාට මැනවින් පෙනුනාය. "වර්ෂගේ වගේ කළු නෑ, හැබයි ඊට වඩා ටිකක් පොඩියි වගේ.." එම දසුනෙන් ඇයගේ හිතට මිහිරක් ගෙන ආවේය. "ඒත් නැගිටිම...." ඇයගේ හිතේ මැවුනේ දරදඬු ලිඟුවෙන්, සමන්ත මේනකාට ලිඟුපහර දෙන අයිරුය. ඒ තේරුම් ගත නොහැකි ආගන්තුක සිතුවිල්ලකින් ගත කිලිපොලා දමමිත්ය. එහෙත් ඒ සිතුවිල්ල කුමක් දැයි මෙවලේ තෝරා බේරා ගන්නවාට වඩා එතන රැඳෙන්නට ඇගේ හිතට බියක් දැණුනාය.

03

"එයි.... වත්සු නැගිටපං හොදටම පරක්කු වෙලා" යැයි මේනකාගේ හඬක් දොරට ගසන හඬක් ඇසුන වත්සලාට ගැස්සි ඇහැරුනාය. මේනකා ඒ වෙන විටත් සිටියේ මුහුණ කට සොදා අභවරවය.

"දන්නේම නැතුව නින්ද ගියා...." වත්සලා එසේ කීවේ ඔවුනගේ කාඞරයට ඇති දොරගුලු විවර කරමින්ය.

සමන්ත එවලේ සිටියේ යට ඇඳුම ඇඟලමින්ය. ඒ ඇයට පිටුපාය. නමුත් සමන්තගේ දෙපා අතර එල්ලෙන දහයා වත්සලාගේ ඇස නොගැටුනාම නොවේය.

"සොරි.... සොරි" කියමින් වත්සලා ක්ෂණයෙන් දොර වසා ගන්නට හැදුවාය.

"මෙන්න මෙහේ වරෙන් බං... සොරියක් ගගා ඉන්නේ. ඉක්මන්ට වොශ් එකක් දා ගනින්, සැලොන් එකෙන් කොල් එකකුත් දුනා..." වත්සලාට දොර වසා ගැන්මට ඉඩක් නොදුන් මේනකා ඇයව නාන කාඞරය වෙත ඇදගෙන ගියාය.

ඒය වගක් නොකොටම යට කළිසම ඇඳගත් සමන්ත, ඔවුන් දෙදෙනා මැද්දෙන් ගොස් බැනියම අතට ගත්තේ සිනහා වෙන්ය. ඒ වත්සලාගෙන් මේනකාගෙන් රංඞුවටය. එහෙත් ඒ රංඞුව අස්සේ උවත් වත්සලාගේ නෙත් සමන්ත බැනියම ඇඳ යට කළිසමට යට කොට ගන්න දෙසට නෙත් නොඇදුනාම නොවේය.

"හිටපං, හිටපං, ටවල් එක වත් ගන්නකම්....." වත්සලා මැසි විළි නැගුවත් මේනකා එය තැකීමක් නොකළාය.

"හරි හරි මම ගෙනත් දෙන්නම්..." නාන කාඞරය තුලට වත්සලාව දමා මේනකා දොර වැසුවාය.

වතුර මල ඇරගත් වත්සලා "මුත් දෙන්නා හිතලම මම ඉස්සරහා මෙහෙම

ඉන්නවද, නැත්තම් දෙන්නගේ හැට්ට්" යැයි සිතුවේ හිතේ වකිතයකින්ය. නමුත් ඔවුන් හැසිරෙන අයුරෙන් එය රහපෑමක් නොවන වගත්, මේ මොවුනගේ හැට්ට් වගත් වත්සලා තෙරුම් ගත්තේ සියල්ල එකින් එක ගැටගසා ගත් පසුවය.

"මේනු.... ටවල් එක...." වත්සලා තම ගත සෝදා ගත් පසුව මේනකාට අඬ ගැසුවාය. එහෙත් නිහඬ බව නිසාවෙන් වත්සලා නාන කාඹරයේ දොර හැර හිස පණක් කාඹරය තුලට දමා වට පිට බැලුවාය.

"ආ... " වත්සලා එක් වරම ගැස්සී ගියේ සමන්තගේ හඬින්ය. ඔහු මනා කොට ලැහැස්ති වී සිටියේය.

"තැන්කස්...." මද තැති ගැන්මකින් වුවත් වත්සලා සමන්තගේ අතින් ටවල් එක ගෙන දොර වසා දැමුවාය. නමුත් ඇගේ ගත කිලිපොලා ගියේ, සභවාගත් කය, නාන කාඹරයේ වූ කැඩපතෙන් සමන්තට පෙනුන බවට සැකයක් නොවුන බැවින්ය. "විහික්.... මම වගේ මෝඩියෙක්.. ඔක්කොම ටික පෙන්න ඇති" ඇයට එයින් දැඩි ලැජ්ජාවක් දැණුණාය. නමුත් මේනකාගේ හඬ කාඹරෙන් ඇසුන නිසාවෙන් වත්සලා එලියට අවේ "සමන්ත යන්න ඇති" සිතුවිල්ලෙන්ය.

"වත්සු.... මම යනවා... වෙහිකල් එක ඇවිත්" සමන්ත එසේ කියමින් වත්සලා ලඟට විත්, සිහින්ව ඇගේ මුහුණට මුහුණ තබා තබා සිප ගත්තේය.

වර්ගේ රැවුල බෑ මෘදු දෙකොපුල් පහසෙන්, සිත බවෙන් සිටි වත්සලාගේ කයට උණුහුමක් දැණුනේ, ඔහුගේ සුවඳ විලවුන් සුවදෙන් ඇගේ නාස් පුඬුත් කිතිකවමින්ය.

"ඕකේ.... සමන්ත බායි..." වත්සලා වර්ගෙන් පසුව තම මුහුණට දැණුන ඒ ලෙන්ගතු පහසේ කිතිය සභව ගත්තේ, ඔහු මේනකාගේ දෙතොල් මත හාදුවක් තබන ආදරණීය බව තෙත් පිය නොහෙලා බලමින්ය.

මේනකා හා සමන්ත කාඹරයෙන් පිටතට ගිය පසු වත්සලාට නොදැණීම, සමන්තගේ රැවුල බෑ මෘදු මුහුණ දැවටුන තම දෙකොපුල් අතගැවුණාය. "වර්ග කවදාවත් මෙහෙම නෑ" ඇයට මේනකා කෙරිහි ඉර්ෂාව නොදැණුණාය.

"ආ... තේ එකත් බොන ගමන් ඉක්මනට ලැස්ති වෙයන්" සමන්තව පිටත් කොට ආ මේනකා, ඇය ඇඳගෙන සිටි ටවල් එක ගලවා දැමුවාය.

නිරුවතින්ම කන්නාඩි මෙසය ලඟට ගිය මේනකා, එහි වූ ආලේපනයක් දෙතන් මතත්, කලවා යුග්මය පුරාමත් ගා ගත්තේ තරමක ඉක්මනින්ය. පසුව ඇය කුඩා පවුඩර් මලෙන් කිහිලි දෙකත්, රහස් පෙදෙස වටත් පවුඩර් ගා ගත්තේ කණනාඩිය හරහා තවම ඕතැනිව තේ එක බොන වත්සලා දෙස බලමින්ය.

"ඉක්මන් කරපංකෝ..." මේනකා එසේ කියමින් වත්සලා වෙත ඇවිද ආවාය"

"හිටපං මේක බොනකම වත්"

"මටත් දීපං උගුරක්..... මට හදා ගත්තේ නෑ..."

මේනකාගේ මව්ලේ උගුලා දැමූ යෝනිය වත්සලා සමඟ සිනහා වූයේ යාන්තමය. ඒ ඇය ඇවිද එන විට යෝනී දෙතොල් පෙනී එකින් එක ඇතිල්ලෙමින්ය. වත්සලා ඒ මහත් වූ ඇගේ දෙතොල් පෙනී දෙස බලා සැනසුම් සුසුමක් හෙළවේ "මගේ වගේ මෙකිගෙන් ලිප්ප් මහතයි" ඇයි සිතමින්ය.

"මොකද්ද බං කරන්නේ.... ඉක්මණට ඇදගනින්" මේනකා ඇගේ දෙතන මතට ඇදී තුවාය කඩා දැමීමාය.

"ඒ මොකද්ද බං...." නොසිතුව ලෙස වූ සිදුවීමෙන් තැනි ගත් වත්සලා දැනින් තම රහස් පෙදෙස වසා ගත්තාය.

"අනේ මේ උඹේ ලැජ්ජාව. ලැජ්ති වෙයන්. මම කෝප්පේ හෝදලා එන්නම්"

මේනකා කාඞරයෙන් ඉවතට ගිය විගස වත්සලා වහා තම පැන්ටියත්, බ්‍රෙසියරයත් ඇද ගත්තාය. ඒ ඇය වජිර හමුවේ මීස, මෙලස තම මව හමුවේද පූර්ණ ලෙස නිරුවතින් සිට නොමැති කමේ සබකෝලයෙන්ය. නමුත් ඇය මෙම අහුඹුවට අකමැත්තක් නොදැක්කුවාම නොවේය.

"මෝඩියේ... ඔය Panti ය ඇදලා frock එක අදින්න පුලුවන් ද..... "මේනකා වත්සලා ඇඳ සිටි නිතඞම වැසෙන පරිදි වූ යට ඇඳුමට නොසතුට පලකළාය.

"මම හිතුවේ නෑ බං.... අනික මගේ ලඟ g-string නෑ...." ඇය සත්‍යම කීවාය.

"මගේ ලඟත් නෑනේ බං යුස් කරපු නැති එකක් " මේනකා කල්පණා කළාය.

"අවුලක් නෑ බං..... උඹ ලඟ ටයිගොට එකක් තියනවනම් දිපන්..."

"මම ටයිෂෝට් අදිනවද බං..... උඹට අවුලක් නැත්නම් මම එක පාරක් දෙපාරක් ඇඳපු එකක් තියනවා... ඒක ටිකක් හිර නිසා ඇදේ නෑ.." ඇය වත්සලා දෙස බැලුවාය.

"හම්..... කමක් නෑ බං දීපං.." වත්සලාට වෙන විදුමක් නොවුණාය.

මේනකාට පිටුපා ටවල් එක ඉහ වට ඇඳ ගනිමින්, තමා ඇඳ සිටි පැරණි තාලයේ පැන්ටිය ගලවා දැමූ වත්සලා මේනකා දුන් **g-string pantis** දෙකකුල් තුලින් ඉහළට ඇඳ ගත්තාය. එවිට එම පැන්ටියේ වූ පිටුපස සිහින් පටිය ඇගේ නිතලේ දෙපළු අස්සට රිංගා ගත්තේ, ඇයට සිහින් කිතියක් ගෙන දෙමිණිය. එම කිතියෙන් ඇයට යටට කිසිවක් ඇඳ නැති වගක සැහැල්ලුව දැණුණාය.

"කෝ....." මේනකා වත්සලා ඇඳ සිටි තුවාය ඉවත් කළාය.

"හිරක් නම් නෑ බං... ඒත් හුල් නියුඩ් වගේ" කුඩාවට වූ ඉදිරිපස යෝනි වැස්ම තව ටිකක් වත් ලොකු උනානම් හොඳ යැයි වත්සලාට හිතුණාය.

"මෙහෙම රිලැක්ස් එකට අදින්න තමයි බං මේවා ඩිසයින් කරලා තියෙන්නේ" මේනකා තම ජී-ස්ට්‍රින් පැන්ටිය ඇඳ, යෝනිය වැසෙන කොටස නිසි අයුරින් සකස ගත්තේ ඉකිලි දෙපැත්තෙන් ඇහිලි දෙකක් දමමිණිය.

"මටනම් නිකන් මොකද්ද වගේ" වත්සලා තම සිතට දැණෙන නුහුරු සිතුවිල්ල සහවා නොගත්තාය.

"ටිකක් වෙලා ඇඳගෙන ඉන්නකොට හරියයි" ඇය එසේ කියමින් වත්සලාගේ යටි කය දෙස බැලුවාය.

"උඹ Wax කරන්නේ නැතුව Shave නේද කරන්නේ.." මේනකා වත්සලාගේ යටි කයේ එහෙන් මෙහෙන් පැනපු මවිල් කොට දැක්කාය.

"හම්.." වත්සලා යට සාය ඉහළට උස්සා ගත්තාය.

"Wax කරපන්... එතකොට මාර Smooth, අනික ගොරොසුවට කොට කැලී එන්නෙත් නෑ, මේ බලපන්...." මේනකා වත්සලාගේ අත ගෙන තම රහස් පෙදෙසට උඩින් වැක්ස් කොට ඇති පෙදෙසේ තැබුවාය.

වත්සලාගේ අතට කුඩා කල, මවිල් එන්නට පෙර තම රහසෙන් පෙදෙසෙන් දැණුණ තරමේ මෘදු බවක් ඇගේ රහස් පෙදෙසින් දැනුණාය. ඒ තම යෝණිය අවට

අල්ලන විට දැනේන කොට රැවුල් ඇති පිරිමි මුහුණක ගොරොසු බව පරයාය. නමුත් මේනකා ගවීම හිසෙන් දා ගත් නිසාවෙන් ඇය අත ඉවත ගත්තාය.

"උඹ under skirt එකක් අදින්තේ නැද්ද?..."

"මේකට ඔන නෑ බන් ලයිනින් කරලා තියෙද්දී....." මේනකා බෙරෙසියරයක් නොඇඳි නිසාවෙන් බ්‍රා කප් දෙක නිසි පරිදි දෙනන මත තබා ගත්තාය.

මේනකාගේ කළුපැහැති ගවොම දික් වූයේ කලවා දෙක මැද්දට වෙන්නට පමණි. එහෙත් ලේස් සහිත එම ගවුමේ යට වැස්ම, ලයිනින් එක දික් වූයේ ඉටත් කොටටය. එම නිසාවෙන් ලේස් හිඩැස් තුලින් මේනකාගේ පැන්ටිය පෙනෙන නොපෙන තරමට කෙටි විය. එයින් ඇයට එක් කලේ කාමුක පෙණුමක් වග වත්සලාට සැකයක් නොවුනේ ඇගේ හැඩ දැඩි කලවා යුග්මය වැඩියමක්ම නිරුවතින් වූ නිසාවෙන්ය.

වත්සලාගේ ගවෝමත් දණ හිස් මට්ටමට වඩා තරමක් කොට වුවත් ඉන් ඇයට එක් කලේ වැදගත් පෙණුමකි. නමුත් එය හිරට හිරේ වූ නිසාවෙන් ඇයගෙනුත් එලෙස පෙණුමක් නොපෙනුනාම නොවේය.

"සමන්තට Pic එකක් යවමු...." මේනකා හා වත්සලා එකට ඉඳ සෙල්ලියක් ගත්තේ, මේනකා කටත් උලුප්ප ගනිමින්ය.

"Looking twins.... & So sexy. Love you both..." එසැනින් සමන්ත එයට ප්‍රථිචාර දැකුවේය.

කොතරම් හිත කළබල කාරී වුවත් ඡෙරන්‍යාට වත්සලාගේ මෙදින නැවුම් වෙනස පෙණුනාය. ඇය මනමාලියක් ලෙස හැඩ වී සිටියත් "මේකීගේ දැන්තේ පෙණුම" ඇයි ඇයට සිතූනාය. ඒ සිහින් ඉර්ශාවක් නොමැතිවම නෙමේය. එහෙත් ඡෙරන්‍යාගේ දෑස තම මනාලයාගේ නෙත් දෙස ඇදුනේ, මේනකා දිහාවට නිතතින් ඔහුගේ නෙත් ඇදෙන බව දන්නා නිසාවෙන්ය.

"වාඩු වත්සලා.... Your so beautiful..." ඔවුන් අතර සිටි මහෙෂ් එක් වරම නැගිට්ටේය. ඒ සැගේම නෙත් ඔවුන් දෙස හෙලන්නට ඉඩක් සලසාය.

"what about me..." මේනකා බොරු කේන්තියක් මුවට නගා ගත්තාය.

"උඹ නම් Lustful" මහෙෂ් එවදන් කීවේ මේනකා හා වත්සලාට පමණක්

ඇසෙන තරමෙන් හෙමිහිටිය.

"අනේ පලයං යන්න..." ඉන් ආඩම්බරයක් හිතට ගත් මේනකා මහෙණ්ගේ උරහිසට ගසා ඔවුන් සමඟ ඉඳ ගත්තාය.

සමන්ත මෙන්, කාශීලයේ බොහෝ දෙනෙකුත් කීවේ, වත්සලා හා මේනකා නිවුන්නුන් ලෙස පෙනන වගය. ඉන් බොහෝ සතුටු වූයේ වත්සලාය. එහෙත් ඔවුන් හැමගෙන්ම වැඩි ආකර්ෂනයක් ලැබුනේ වත්සලාට මිස මේනකාට නොවේය. ඒ මීට පෙර කිසි දිනක ඔවුහු වත්සලාව මෙලස දැක නොතිබූ නිසාවෙන් වෙන්නට ඇතිය. නමුත් ඒ සැමටම වඩා වත්සලා ගැන සතුටු වූයේ මේනකාය.

සාරියක් ගැන්මට ගිය තමා අවසන් මොහොතේ හෝ මේනකාගේ බල කිරීම මත ගවුමක් ගත්තේ හොඳ වෙලාවට යැයි වත්සලාට මෙවලේ සිතූනාය. ඒ සැමහෙන් ලැබූන යහපත් ප්‍රථිචාර නිසාවෙන් පමණක් නොව, බොහෝ තෙත් තමා වෙතට වැටෙන නිසාවෙන් හිතට දැණුන සිහින් ආඩම්බරයෙනි.

උත්සවය අහවර වී වත්සලා මේනකාගේ රථයට නැග්ගේ නැවත මේනකාගේ නිවස වෙත එන්නටය. ඒ වරින් වත්සලාව රැගෙන යන්නට, මේනකාගේ නිවසට එන බැවින්ය.

"හායි.... වරින්..., ගේ හොයාගන්න අමාරු වූනේ නෑනේ" රෝල ගෙට්ටුව හැර මේනකා රථය ඇතුළේ කළ විගස වරින් ද මෝටර් බයිසිකලය ඇතුලට ගත්තේය.

"නෑ.... නෑ... මේ... මේ.."

වරින්ට වචන පැටලුනේ මේනකා රථයෙන් බසින විට වැඩියෙන් එහෙ මෙහේ වූ ඇදුම මතින් ඇගේ කලවා යුග්මය බැබළෙන්නට වූ නිසාවෙන්ය. ඒ වග මේනකාට මෙන්ම අනෙක් පසින් රථයෙන් බැසි වත්සලාට ද දැණුනාහ.

"යං ඇතුලට මොනවා හරි බීලම යන්න බැරි යැයි..." මේනකා ඒ වගක් සඟව ගනිමින් ඔවුන් පෙරටු කොට ගත්තාය.

මේනකා කෙසේ වුවත්, මේ ඉන්නේ වත්සලාම දැයි වරින්ට හිතන්නට මඳ වේලාවක් ගතවූනේය. ඒ වත්සලාගේ නැවුම් පෙණුමටය. නමුත් ඔහුගේ තෙත් හැම විටම ඇදුනේ මේනකා වෙතය.

"අනේ මේනකා කරදර වෙනින එපා අපි යන්නම්..... " වජීර එසේ කීවා නොව කියවුනාය.

"හරි හරි පොඩ්ඩක් ඉන්නකෝ.... " මේනකා එසේ කියා වත්සලත් වජීරත් සාලයේ තබා පැන්ට්‍රිය වෙත ගියාය.

"ලස්සනයි ද..." වත්සලා සොභාවේ ඉඳගෙන සිටින වජීරගෙන් ඇසුවාය.

"හම්... වරදක් නෑ...." වජීර සත්‍යම කීවෙය.

"මේනකා තෝරලා දුන්න එක්ක... පොඩ් මේකප් එකකුත් මෙහේ සැලොන් එකෙන් දාගන්නා"

වජීර වත්සලාගේ මේ නැවුම් පෙණුමට සිටියේ සතුටෙන්ය. විටෙක ඒ ඔහුත් වත්සලා මෙලස ඇඳුමක් ඇඳ සිටිනවා නොදුටු නිසාවෙන් වෙන්නට ඇතිය.

එලසම පළමු වර දුටු මේනකාගේ රුව දෙස හා ඇයගේ කතා බහටත් වජීරගේ හිත ඇදී නොගියාම නොවෙය. ඒ මේනකා දුන් සිසිල් පැන් වීදුරුව හිස් කරන අතරේය.

"තැන්කේස් මේනු... අපියන්නම්" වත්සලා කාඞරයට ගොස් තම අඩුම කුඩුම සකසා, මේනකාව වැලඳ ගත්තේ සැබෑ ලොංගතු කමෙන්ය.

වත්සලා තම අඩුම කුඩුම ටික රැගෙන සාලෙට ආවේ මේනකාත් සමඟින්ය.

"යමු...."

"මේහෙම...." වජීර තරමක් තැති ගත්තේය.

"ඇයි.... ඒ"

"මේහෙම බයිසිකලේ යන්න පුළුවනැයි.... අනික ගෙදරට.." ඒ වදන් වජීරගේ මුඛෙන් පිට වූයේ ඉබේම මේනකාත් ලඟ ඉන්න බවට අමතකවය.

"ඉන්න.... එහෙනම් මම වෙන්ප් කරගෙන එන්නම්" වත්සලා කිසි අමුත්තක් නොපෙන්වා නැවත කාඞරයට ගියත්, මේනකා වජීර සමඟ සාලයේ නැවතුනාය.

කාඞරයට ගිය වත්සලා හිතකින් නොවුනත් ඇඳ සිටි ගවුම මාරු කොට, සායයි බලවුස් එකයි ඇඳ ගත්තාය. "මේක ඇඳගෙන ගියා කියලා මොකද වෙන්නේ...., අනික රැත් වෙලා" වතසලාට එසේ සිතුවේ වර් කෙරෙහි නොසතුටෙන්ය.

වත්සලා ඇඳුම මාරු කොට ගැන්මට ගිය නිසාවෙන් මේනකා හා වර් සාලයේ තනිවිය. ඇය වර් ඉඳගෙන සිටිනා සොභාවේ ඉදිරිපිට පුටුවේ ඉඳ ගත්තේ කකුලක් පිට කකුලක් දමා ගනිමින්ය. එයින් ඇගේ කෙහෙල් කඳක් වන් විසල් කලවා වැඩියමක්ම වූයේ නිරුවත්තිය.

මේනකාගේ කර පළල් ගවුම කර තුලින් දෙනනේ මැද කාණුව අඩකට වඩා නිරුවත් වුවත්, වර්ගේ නෙත් ඇඳුනේ ඇගේ විසල් ඇත් දළ පැහැති කලවා යුගල වෙතය. ඇගේ කලවෙහි හා හමේහි පැය වත්සලාට වඩා පැහැපත් යැයි වර් සිතුවේ, එහි වූ සුදු පැහැයෙන්ය. නමුත් විටෙන් විට තම දැස නොදැණීම ඇගේ කලවා වෙතත් දෙනන මැදටත් යෑම වර්ට අපහසුවක් වූනේය. ඒ මේනකාගේ නෙත් කෙළින්ම ඇත්තේ තමා වෙත වග ඔහු දන්නා නිසාවෙනි.

"ඉතින් කොහොමද වර්.... මේ අපි මිටි වුනාමයි නේද...?" මේනකා කකුලක් උඩ කකුලක් දමා සිටි පය පහතට ගත්තාය.

"වරදක් නෑ.... හොඳින්" වර් එසේ කීවේ මේනකා තම ඉරියවුව මාරු කළ නිසාවෙන් පෙනී නොපෙනී ගිය ඇගේ රහස් පෙදෙස වසා ඇති පැන්ටියේ පැහැය අනුමාන කරමින්ය.

"වත්සලා තමයි ඔහිස් එකේ ඉන්න සයිලන්ට්ම කැරැක්ට්ට එක..." මේනකාට වර්ගේ දැස ඇඳුනේ කොහේට දැයි නොදැණුනාම නොවේය.

"එයා ඉස්සර ඉඳලම එහෙමයි...." වර් වහා නෙත් ඉන් ඉවතට ගත්තේය.

"යන්න හදිස්සියක් නැත්තම්, හස්බන්ඩ් එනකම් ඉඳලම යන්න, ඩිනර් එකත් අරගෙනම" මේනකා එසේ කීවේ වර්ගේ දැස ගැන තැකීමක් නොකොටමය. ඒ පිරිමි හිත දන්නා නිසාවෙන්ය.

"අනේ.... තැන්කස්, ඩිනර් එක අරගෙන යන්න හිටියොත් හොඳටම රුවෙයි. ගෙදරිනුත් බය වෙයි.." වර්ගේ නෙත නැවත ඇගේ කර පළල් ගවුමෙන් නිරුවත් වූ දෙනන මැද කාණුව වෙත ඇඳුනේය.

"අයියෝ.... ඔය දෙන්නා ගැන තාම ගෙදරින් භොයනවද....? මොකද්ද අනේ ටිකක් නිදහසේ ඉන්න එපැයි" මේනකා ගවුම් කර හදා ගන්නට උත්සුකු නොවුනාය.

"එහෙම නෙමෙයි... ඉතින්, අපි තවම ඉන්නේ මහා ගෙදරනේ..." වර් ජේර එසේ කියන විටම වත්සලා තම ඇඳුම මාරු කොට සාලයට ආවාය.

"එහෙනම්.... නිවාඩු පාඩුවේ දවසක්, දෙකක් ඉන්න බලාගෙනම එන්න" ඇය වර් ජේර අසලට ගියා.

වර් ජේර අසලට ගිය මේනකා ඔහුව වැලඳ ගත්තේ, තම දෙකොපුල් ඔහුගේ දෙකොපුල් මත තබාය. නොසිතුව ලෙස වූ සිදුවීමෙන් වර් ජේර යම් කැලඹීමකට ලක් වුවත් එය නොපෙන්වා සිටීමට උත්සහා දැරුවාය. එහෙත් ඔහු දෙස බලා සිටි වත්සලා ඔහුගේ නොසන්සුන් කම දුටුවේ, එක් වරම ඔහුගේ නෙත් තමා වෙත වැටුන නිසාවෙන්ම නොව, මේනකා කළ ලෙස, වර් ජේරගේ දැනත් මේනකාගේ පිට මතට විත් ස්පුර්ශයෙන් තොරව නැවතුන නිසාවෙන්ය.

"හොඳ වෙලාවට සමන්ත හිටියේ නැත්තේ. සමන්ත මට හග් එකක් දෙනවා වර් ජේර දැක්කනම්.... මට බැනුම් අහන්න වෙන්නේ..." වත්සලා සැනසුම් සුසුමක් හෙළවාය.

දවසේ විස්තර ගමනෙන් කාලක් පමණ කතා බහේ යෙදීමින් ගිය වත්සලා හා වර් ජේර අතර තරමක නිහඬියාවක් පැතිර ගියහ. ඒ නිමේෂයෙන් වත්සලා මේ දෙදිණ තුල වූ සිදුවීම් පෙල සිරුවට පෙළගස්ස ගත්තාය. "මේනුයි, සමන්තයි කොච්චර නිදහසේ ද ඉන්නේ... අනෙක අපි දෙන්නට වඩා උං දෙන්නා කොච්චර ඔපන් ද..., දෙන්නට දෙන්නා යාළුවෝ වගේ. මම ඉස්සරහා කියලා උන් දෙන්නා කිසි දෙයක් ගංග ගත්තේ නෑ., සමන්තත් හරි ඔපන් නිදහස් මනුස්සයෙක්" ඇය එසේ ඔවුන් දෙදෙනා ගැන යහපත්ව සිතුවාය.

"සමන්ත කියපු කුනුහරුප කතා ටික විතරක්..., මේයා දන්නවත් එහෙම මම ඉඳලා ඉවරයි" වත්සලාට එසේ සිති සිනහවක් නැගුනාය. "ඒත් කිසිම වල්කමක් සමන්තගේ හිතේ තිබ්බේ නෑ" එම සිතුවිලෙන් පිට කෙනෙකුත් ඉදිරියේ කෙසේ වුවත්, තම හිමියා සමඟ වත් ඔවුන් සමඟ කළ අනිශ්චය පුද්ගලික කතා බහා, විහිලුනහලු තමා කර නොමැති වග වත්සලාට වැටහුනාය.

වත්සලාට නොදැණීම මේනකා හා සමන්තගේ ඇසුරට ඇගේ හිත ඇදී ගියේය. ඒ ඇය විඳි නැවුම් නිදහස වෙනුවෙනි. "මටත් මේනකා වගේ නිදහසේ ඉන්න තිබ්බනම්" තම හිතට අනෙක් සැමටම වඩා තදින් දැනෙනේ ඒ නිදහස හා ආසාව බව ඇයට ද සැකයක් නොවුණාය.

වත්සලාගේ හිත, මේනකා විඳින නිදහස, ඇගේ සැහැල්ලු බව සොයා ඇදුනත්, නිහඬව මෝට බයිසිකලය ධාවනය කළ වර්ෂයේ හිත ඇදුනේ මේනකාගේ කාමුක පෙනුමටය. ඔහු ඒ හැඩරුවට නොදැණීම වගි වුනේය. නමුත් වර්ෂ ඇය හා වත්සලා අතර ඇති මිතුදම ගැන "එකී විදියටම මෙයත් හැදෙන්න ගනිද දන්නේ නෑ..." යැයි ලෙසින් දෙවරක් සිතුවේ හිතේ යම් බියකින්ය.

වත්සලා හා වර්ෂ නිවස වෙත යන විටත් බොහෝ රාත්‍රී වූ බැවින්, පියා සිටියේ මහ බලමිත්ය. ඒ වග වත්සලා සේම වර්ෂත් නිවසට ඇතුළුවෙන ගෙට්ටුව අසලදීම පියාගේ මුහුණෙන් හැදින ගත්හ.

"ඇහම තලලා දාලා වගේ..." වත්සලා තම බලවූසය හා සාය ගලවා දමා, යට සාය දෙතන මතට උස්සා ගනිමින් බ්‍රෙසියරය ගැලවූයේ, දියට අදින්නට විත්ත්යක් ලඟ පාතක නොවුන නිසාවෙන්ය.

වත්සලා වර්ෂ හා තමා ගලවා දැමූ කිලිටි ඇඳුම් එක්කාසු කරගන්නට පහත් වූවාය. එවිට තන මත්තට ඇදී ඇගේ යට සායෙන් නිතඹ විවර වූයේ වූයේ වර්ෂ වෙත මුහුණලාය. එවිට යම් නුහුරක් දැණුන නිසාවෙන් වර්ෂට උවමනාවෙන් එදෙස බැලුනේය. ඒ ඇය ඇඳ සිටි g-string පැන්ටිය දෙසය.

"මොකද්ද ඔය ඇඳලා ඉන්නේ"

"මේ පැන්ටි ඇඳලා, අර ගවුම අදින්න බෑ, ගවුමෙන් දාර මතුවෙලා පෙනවා, ඒ නිසා මේකක් ගත්තා" වත්සලා කිලිටි ඇඳුම් මත වූ, පෙර දිණ ඇදී පැරණි යට කළිසම වර්ෂට පෙන්වා, නැවත හෝදන්නට ඇති රෙදි ගොඩට දැමුවාය.

"මේක ඇන්දට වඩා හොඳයි නොඇඳ හිටියනම්.... මේ සේරම එලියේ" ඔහු එසේ කියමින් කාඹරයෙන් ඉවතට ආවේ නොසතුටු හිතෙන්ය.

වතුර ටැංකිය අසලදීත් සුපුරුදු ලෙස නිහැඬියාව ඔවුන් අතර පැතිර ගියේය. ඒ වත්සලා කිලිටි ඇඳුම් හෝදන අතරය. එහෙත් වර්ෂට ඇවැසි වූයේ වත්සලාව යම් කතාවක් වෙත ඇඳා ගන්නටය.

"මේනකාලටනම් සල්ලි ප්‍රශ්නයක් නෑ වගේ නේද" ඔහුට අවැසි වූයේ මේනකා ගැන දැන ගැන්මටය.

"හම්.... හරි හොඳයි...." වත්සලා එය එතරම් තැකීමක් නොකළාය.

"ගෝෂල් වගේ"

"ඒ එයාගේ හැටි...." වත්සලා අනෙක් රෙදි හෝදා අභවරව g-string පෑන්ටිය අතට ගත්තේ හෝදන්නටය.

"ඕක හෝදලා එලියේ වැලක එහෙම දාන්න එපා..."

"හම්..... කාඕරේ ඇතුලේ රැක් එකේ දාන්නම්. උදේ වෙද්දි වෙලෙයි..." වත්සලාට ඔහුගේ එම වදන් වදක් වූවාය.

"ඔවු ඉතින් ඕකේ වෙලෙන්න කියලා දෙයක් තියන එකක් යැයි"

"ඇයි.... ඔයා ආස නැද්ද මම මෙහෙම එවා අදිනවට" වත්සලා එලස ඇසුවේ තරමක් හිතා බලාය.

හෝදපු රෙදි ටික බේසමට දමා චිත්තය ගලවා පසෙකින් දැමූ වත්සලා යට සාය දෙතන් මතට උස්සා ගත්තාය. රැ බෝවීම හා වර්ෂිත ලඟම නිසාවෙන් ඇයට එලස දියපහස ලබන්නට බියක් සැකක් නොදැණුණාය. එහෙත් වර්ෂිත පැනයට පිළිතුරක් නොදී මදක් පසෙට වූයේ නිවසේ පිටිපස දොර පෙන පරිදිය. ඒ කවුරුත් හෝ ඒවියැයි සැකයෙන්ය.

"මම අහපු එකට ඔයා උත්තරක් දුන්නේ නෑනේ..." වත්සලා චතුර බාල්දී දෙක තුනක් හිසට දමා ගනිමින් ඔහු දෙස බැලුවාය.

"ඕවා ඇදගෙන කොහොමද ඔරිස් යන්නේ....." වර්ෂිත එයට නිසිපිළිතුරක් නොදුන්නේය. එහෙත් ඔහුට වත්සලාගේ තෙමුන යටසායෙන් මතු වූ දෙකළවා තුලින් මේනකාව සිහි වූනේය.

"හම්.... " වත්ලා වර්ෂිතගේ පිළිතුරේ ඔහු එයට ඇති ඇකමැත්ත හඳුනා ගත්තාය.

තවත් චතුර බාල්දී හත අටක් හිසට වක්කර සබන් ගා ගත් වත්සලා "පිට පොඩ්ඩක් අතුල්ලන්නකෝ" යැයි වර්ෂිතගෙන් ඉල්ලා සිටියාය. වර්ෂිත ඒ දුහුල් යට සාය තෙමී ඇඟටම ඇලූන වත්සලාගේ කයෙන් මේනකාව හොයමින්, වත්සලාගේ

නිරුවත් වූ පිට කුණු අතුල්ලනයෙන් පිරි මැද්දාය.

දෙදිනක් පුරාවම මනා ලිහික උත්තේජනයෙන් පසු වූ වත්තලා හෙමේහිට නිතඹ වජීරගේ ඉහට හේත්තු කළාය. ඒ ඉදිරි පසින් අල්ලාගෙන සිටි යට සායන් අත හැර, දෙනනට නිදහසේ වැනෙනට හැරයය. එහෙත් වජීර එය නොදැණුනා සේ තම කාරිය කළේ කවුරුත් ඒවිශැයි සැකයෙන්ය. ඔහුගෙන් ඊට යහපත් ප්‍රථිචාරයක් නොලද වත්සලා හිතා මතාම නිතඹ තවත් ඔහුගේ ඉහට තද කළාය. ඒ ඔහුගේ ලිභුව ගතේ දැවටෙන පරිද්දෙන්ය.

වජීරගේ මව ඒ අසලට ආවේ හිතා මතා නොවේය. නමුත් වත්සලා උඩුකය නිරුවතින් සිටිමත්, වජීර ඇයගේ නිතඹට හේත්තු වී පිට ඇතිල්ලීමත් නිසාවෙන් ඇය ඔවුනට මද දුරක් තබා නැවතුනාය. "කවුද හිතන්නේ මෙතන ඔහොම දෙයක්" ඇය සිනහවෙන් නැවත කුස්සිය වෙත යන්නට හැරුනත්, ඊට ප්‍රථම වජීර ඇයව දුටුවේය.

"ආ දුවේ... මේ රෑ ඔළුවෙම නැවද..... මම මේ පරක්කු නිසා බලන්න ආවේ" ඇය තම හඬ අවදි කළේ වජීර දුටුව නිසාවෙන් මිස, ඔවුනට බාදාවක් කරන්නට හිතා නොවේය.

"ආ.... මේ... ඔවු අම්මේ..... බයිසිකලේන්තේ ආවේ..." වජීර පිටිපසට වූ විගස වත්සලා යට සාය උස්සා ගනිමින් පසෙක වූ රෙදිකඩ අතට ගත්තාය.

"ඔයාටත් තැනක් නොතනැක් නෑ" මව ඉවතට ගිය විගස වජීර එසේ කීවේ නොසතුටු හිතෙන්ය.

ඇඟ පත හෝදා රාත්‍රී අහර ගෙන වත්සලා හා වජීර කාඞරයට ආහ. දෙදෙනාට දෙදෙනා නොකියුවත් දෙදෙනාම සිටියේ යම් තරමක ලිංගික උත්තේජනය කින්ය. එහෙත් එකෙකුට එකෙක් ඉස්සර නොවූහ.

"අදනම් ටිකක් මහන්සියි....." වත්සලා විදුලිපහන නිවා යහනේ අනෙක් පසෙන් ඇල වූයේ වජීරගේ සිතභියාව දැනගැන්මටය.

"මටත්...." වජීර ඇගේ ඇලයට හැරුනේය.

සුපුරුදු ලෙස වජීරගේ අත ඇගේ ලැමද මතට ආවේ නිදන ඇඳුමට උඩින්, කතා බහකින් තොරවමය. දවස පුරා වූ හිර බවෙන් මිදී, ස්නානයෙන් පසු සැහැල්ලුව ලබා සිටි වත්සලාගේ දෙනත් පුඩු ඒ වන විටත් සිටියේ අවදිවය. ඒ නිසාවෙන් වත්සලා

යටට ඇඳ සිටි දුහුල් නිදන ඇඳුමට උඩින් වූ ලොගුව දෙපසට විවර කළාය. ඒ අතක් සුපුරුදු ලෙස වර්ෂයේ සරම තුලට යොමවීය.

වර්ෂයේ දහයා ඒ වනවිටත් සිටියේ අවදිවය. ඇය හෙමින් සිරුවේ එම ලිංගුව අතගාමින් වර්ෂයේ අතට, අත් රහිත තම නිදන ඇඳුමේ කරතුලින් ඇතුලට එන්නට ඉඩ හැරියාය. ඒ වෙනදා මෙන් වූ පුරුද්දට ඉඩ සලසාය.

දෙතුන් මොහොතකට පසුව වර්ෂ තම හිසෙන් අල්ලා නැගිටවමින් කිවේ කුමක් දැයි ඇයට වැටහුන නිසාවෙන් වත්සලා තම මුහුණ වර්ෂයේ යටිකය වෙත ගෙන ගියාය. ඒ ඔහු ඇඳ සිටි සරමත් මදක් පහත් කරමින්ය. ඇයටත් වර්ෂ ලවා තම යෝනිය මුඛෙන් සතපවා ගන්නට හිතුවත් නිහඬව සිටියේ එයට ඉස්සර වීමට ඇති අකමැත්ත නිසාය.

වර්ෂයේ ලිඟුව වත්සලා මුවට ගත්තේ පෙරසමත් පහත් කොටය. එවිට වත්සලාට සමන්තගේ ලිඟුව සිහියට නොනැගුණාම නොවේය. ඒ නිසාවෙන් ඇයට වෙනදා වර්ෂයේ ලිඟුවට මුඛෙන් නොකළ දෙයක් අත්හදා බැලීමට සිතුවත් එය සිතින් මැඩ ගත්තාය. ඒ වෙන කිසිවක් නිසා නොව වර්ෂ එම වෙනස කෙළස බාර ගනිදැයි හිතේ වූ සැකය නිසාවෙන්ය. එම නිසාවෙන් වත්සලා වෙනදා මෙන් වර්ෂයේ ලිඟුවට සුපුරුදු ලෙස මුඛෙන් සපයන සැලකිල්ල පමණක් කළේ හිත යට බොහෝ අගාවන් හංගාගෙනය.

"හම්... ඇති..." වර්ෂ යහනේ කය කෙළින් කොට ගත්තේ ඇගේ හිස ලිඟුවෙන් ඉවතට ගනිමින්ය.

"වෙන්න ආවද..." වත්සලා ඒසේ ඇසුවේ රහසෙන් මෙන් හඬ බාල කොට, අවුල් වූ කෙස් වැටිය නැවත ගැට ගසා ගනිමින්ය.

"හම්.... මේ, රෙදි කැල්ලක් ගත්තද?" වර්ෂ සුපුරුදු ලෙස ඒ පැණය ඇසුවේය.

"නෑ... අමතක වුනා, ඔයාගේ අන්ඩවේයා එකක් ගන්න" වත්සලාට යහනෙන් බහින්නට නොසිතුවාය.

"ඒකවත් ගන්න බැරිද" වර්ජිත යහනෙන් බැස්සේ හිතකින් නොවේය.

තම යට ඇඳුමක් යහන පසෙකින් තබා ගත් වර්ජිත වත්සලාගේ ඇඟ මතට ආවේ ඇය නිදන ඇඳුම ඉහට ඉහළින් උස්සා ගත් පසුවය. ඔහු ඊට පසු කෙලින්ම ඔහුගේ ලිහුව ඇගේ යටි කය වෙත ගෙන ආවේය. වත්සලාත් සුපුරුදු ලෙස මදක් දෙපා පළල් කොට වර්ජිතගේ ලිහුව යෝනී දෙතොල් අතර තබා ගනිමින් දැස අඩවත් කර ගත්තාය. ඒ වර්ජිතට ඉඩ ඉඩ හැරය.

දෙතුන් දවසක සිට මනා ලිංගික උත්තේජනයකින් සිටි නිසාවෙන් වත්සලාට මොහොතක් යන්නක් පෙරම මිහිරි ගලා ආවාය. එය පිරිපුන් මිහිරක්ම නොවූනත් ඇයට නොදැණීම "ආ...හ්...." ඇයි කෙදිරියක් පිටවූයේ නොදැණීමය. ඉන් වඩාත් කළබල වූයේ වත්සලා නොව වර්ජිතය. වර්ජිත වහා තම කාරිය මදකට නැවතුණේ ඒ නිසාවෙන්ය.

"සද්ද කරන්න එපා.." වර්ජිත වත්සලාගේ කණට කොට කිවුවේය.

"හම්...." වත්සලා සැනසුම් සුසුමක් හෙළවා මිස කිසිවක් නොකියුවාය. ඒ සුපුරුදු ලෙස කොට්ටයක් මුහුණ මතට ගෙනය.

වර්ජිත ඇය සමඟ ලිංගික සංසර්ගයේ යෙදුනේ පරිස්සමටය. ඒ යහනෙන් නැගෙන "විරි... බිරිස්" හඬ අවම කර ගනිමින්ය. ඔහුට මෙදින මේනකා ගැන වූ සිතුවිල්ල නිසාවෙන් මදක් වේගයෙන් ලිහු පහර එල්ල කිරීමට සිතූනත්, එය මැඩ ගත්තේ දෙපස වූ කාඞරවල සිටිනා අම්මාගේ හා මල්ලීගේ කණට යහනේ "විරි... බිරිස්" හඬ ඇසෙවි යැයි සැකයෙන්ය.

දැස වසා ගත් වත්සලාට වර්ජිතගේ ලිහුවෙන් ලැබෙන මිහිරි අවම විය. ඇය සැමදා මෙන් මෙදිණක් වර්ජිතගෙන් වෙනසක් බලාපොරොත්තු වූවාය. නමුත් එසේ නොවූන නිසාවෙන් ඇයටත් නොදැනීම වත්සලාගේ හිත පෙර දින මේනකා හා සමන්තගේ අඹුසැමි ඇසුර නිසාවෙන් නැගුන හඬ මතින්, තම හිතෙ මවා ගත් සිහිනයට සම වැදුනාය. ඒ සමන්තගේ ඇඟ උඩ නැග මේනකා පාලනයෙන් තොරව තම අනසක පතුරුවන අයිරු සිහි කර ගනිමින්ය.

වර්ජිතටත් වැඩි වෙලාවක් යන්නට මත්තෙන් තම හිත තුළ හැඳූ වරුවම හොල්මන් කළ ඒ රුව සිහි වූනේය. ඒ මේනකාගේ සුදුපැහැති විසල් කලවා යුග්මයයි. "මරු ගල් දෙකයි තන් දෙකයි... අරින්න පුලුවන් පැලෙන්න" ඔහුට එම නිසාවෙන්

මේ යහනේ සිටින්නේ වත්සලාව බව නොහැඟී, හිතෙන් මේනකාගේ දෙනන විවර කර ගත්තේ, වත්සලාගේ නිදන ඇඳුම බෙල්ල අසලටම ගුළිකොටය.

හිතෙන් මවාගත් මේනකාගේ දරදඩු ලිංගික හැසිරීම මතින් වත්සලාට සමන්තව සිහි වෙන්නට වැඩි මොහොතක් නොගියාය. ඒ ඔහුගේ දුහුල් කෙටි කළිසම මතින් එදින පෙනෙන වායාවත්, එදින රැයේ ඔහුගේ ලිඟුව වකුටුව නිදා වුන් අයුරුත්ය. එසැණින් ඒ සැම පරදා ඇයගේ සිහියට නැගුනේ ඔහුගේ මවිල් රහිත එම රහස් පෙදෙසේ දසුනයි. එයින් ඇගේ ගත හිරි වැටී ගියේ, වර්ෂයේ ලිඟුවෙන් යෝනියට දැණෙන මිහිරත් පරාද කොටය "හරියට පොඩි එකෙක්ගේ වගේ හ.....ම..... ආහ්" ඒ මිහිරෙන් නැගුන කෙදිරියේ මිහිර, වත්සලා වර්ෂයෙන් හංගා කෝට්ට පුළුන් තුලට විදින්නට ඉඩ හැරියාය. ඒ යෝනි බිත්ති හකුලවා ගනිමින්, මදක් ගතද සලිත කරලමිත්ය.

එහෙත් ඇය මෙදින කෙදිරි නැඟුවේ වර්ෂයේ ලිඟුවෙන් ලැබෙන මිහිරෙන් නොවන වග, සැමදා ඇගේ කෙදිරි හඬ හඳුනන කොට්ට පුළුන්වලට සිතුවේය. හිතක් පපුවක් නොමැති වුනත් ඔවුනුත් වත්සලාගේ මුවෙන් නික්මුන ඒ ආගන්තුක කෙදුරුමේ උනුහුමට ආශා කළේය.

"උනාද.....?" වත්සලා යෝනි බිත්ති හකුලවා ගත් වග සමන්තට දැණුනේය.

"නෑ..... වෙන්න ලහයි" වත්සලා, වර්ෂ තම සිහිනය බිඳ දැමීම ගැන අසතුටු වූවාය.

"මමත් එහෙනම් යවන්නද...." මේනකාගේ සිහින තුලින් නැගුන මිහිර වර්ෂ පාලනය කරගෙන සිටියේ අපහසුවෙන්ය.

"හම්.... " මේනකා එසේ කෙදුරුවා මිස, වෙන යමක් නොකියුවේ තම සිහිනයට යන්නට ඇති හදිසියෙන්ය.

මේනකාගේ හාදුවේ උණුහුමත්, ඇගේ කාමුක පෙනුමත්, වත්සලාගේ කයෙන් විඳ ගනිමින් වර්ෂ තරමක් ඉක්මනින් ඉහ හෙලෙවූවේ යහනෙන් යන්තමෙන් නැගෙන "විරි.. බිරි" හඬ අමතක අමතක නොකොටමය. ඒ හිතෙන් මේනකාගේ ගවුම ඔසවා හැඩි දැඩි කලවා යුග්මය අතරින් මේනකාගේ විසල් යෝනි දෙනොල් අතරින් වර්ෂ ලිඟුව ඇතුලට ඔබමිත්ය.

මිහිරේ අඩු පාඩු ඇතත් වත්සලාගේ ගත හිත උණුහුම් වූවාය. ඒ සමන්ත

මේනකාව දණ ගස්සා දරදඬුව ඇයව නතු කරගන්නා අයුරු සිහියට ගෙනය. ඒ අතර සමන්ත ඉදිරි පිට තමා කෙටි තුවායෙන් සැරසි සිටි අහඹුව ඇයට එක් වරම සිහි වූවාය.

එම නිමේශය සිහිවීමෙන් ඇගේ ගතම ආගන්තුක මිහිරකින් හිරිවැටී ගියේ, අසංවර සිතුවිල්ලක් ඇයට නොදැනීම හිත තුලට රිංගාය. එයින් ඇගේ මෙතුවක් යටි සිතේ නිදා වුන් අදිකාමුකත්වය අවදි කළේය. ඒ සෑම ගැහැනිකගේම යටි හිතේ ඇති, කිසිදා හෙළිනොකරන, බලහත්කාර පෙළබවිමකට ඇති කැමත්තය.

තමා ඇඳ සිටිනා තුවාය කඩා දමා, බලහත් කාරයෙන් සමන්ත තමාව යහන මත පෙරල ගන්න අයිරු වත්සලාට මැවි පෙණුනේය. එයින් ඇගේ ගත පුරා නැගුන උණුහුම් කිතිය යෝනිය අසල පුපුරු ගැසුවේය. "ආහ...හ් හ..ම්" ඇය එම මිහිර විඳ ගනිමින් ඔහුගේ මවිල් කපා ඇති ලිඟුව වෙත තම දැත ගෙන ගියාය.

එහෙත් දැත සමන්තගේ ලිඟුවට ලංවෙන්නටත් පෙරම, වත්සලා තම මිහිරේ උච්චතමය විඳ ගත්තේ ඒ නොවිසිලිමත් බවේ ප්‍රථිපලයක් ලෙසය. ඒ වර්ජිත ඇගේ නාඹිය මතට තම ශුක්‍ර නිදහස් කරන විට දීය.

මද වේලාවකින් තමා දුටු සිහිනයෙන් සිහි එලවා ගත් වත්සලා, වර්ජිත තම නාඹිය මත නිදහස් කළ ශුක්‍ර පිසද ගත්තාය. ඒහෙත් ඒ හිතේ යම් තැති ගැන්මකින්ය. ඒ වෙන කිසිවක් නොව, මිහිරේ උච්චමයේ දී තම හිතේ පහළ වූ අසංවර සිතුවිල්ල ගැන සිතමින්ය.

තම හිතට මෙලස සමන්ත පැමිණීම ගැන වත්සලාට බියක් දැණුනාය. ඒ වරදක් ලෙසටය. එහෙත් ඇගේ යටි හිත, සමන්ත වෙනුවෙන් උර්ක කලේ, එය වරදක් නොවන බවටයි. නමුත් වත්සලාගේ උඩු හිතක එවැනි සිතුවිලක්, ඔහු සමඟ එවැනි අසුරක් නොපැතු වේය. නමුත් වැඩි වේලාවක් නොගොසින්, හිත දෙගිඩියාවේ සිටින මොහොතක උවත්, වත්සලාට ඔහුගේ ශුංගාර කතාවන් සිහි වී සිනහවක් නැගුනේ නොදැණීමය.

මේනකා හා වත්සලාගේ හිතවත් ලෙංගතු කම, එම දින කිහිපයෙන් පසුව වඩාත් නිවාර වුනේ දෙදෙනාගේ හිත් එකස උපන් සහෝදරියන් දෙදෙනෙකු තරමට බැඳී යමිත්ය. ඒ නිසාවෙන් වත්සලා තම හිතේ වූ ආශාවන්, බලාපොරොත්තු හා තම නිවසේ ඔවුනට නොමැති පවාද්ගලිකත්වයන් යම් තරමකට මේනකාට හෙලි කිරීමට පසුබට නොවුනාය.

එලසම සමන්තද ඉඳ හිට වත්සලා සමඟ දුරකථන ඇමතුමකින් දුක සැප බෙදා ගන්නට අමතක නොකළේය. ඇයත් නොදැණීම ඔහුගෙන් දුරකථන ඇමතුමක් එන තෙක් මඟ බලමින් සිටියේ ඒ ශුංගාර, කුණුහරුප කාතාවන්ට වශීවය. ඒ හිතවත් බැඳීම දෙතුන් මසක් වන විට වත්සලා සමන්තට, "අයියා" කියන මට්ටමට වැඩි දිවුණු වුනේය.

වසර අවසානයට මසක් තිබියදී, එනම් ඡෙරනායාගේ මංගලොත්සවයෙන් හයමසක් ගෙවුන තැන කායීලයේ ප්‍රධාණීන් සමඟ වූ රැස්වීම, සේවකයින් අඩකගේ කණස්සල්ලට හේතු වුවත් අනෙක් පිරිසගේ හිතට සතුටක් එක්කළහ. ඒ වසර අවසානය වෙන විට අනිවාර්යෙන් අවසන් විය යුතු වැඩ කොටස් බොහොමයක් අතර මඟ නිසාවෙන් අත්තිකාල සේවය අනිවයී කිරීම හා වසර අවසාන ප්‍රදාද දීමනාව ගැනය.

මෙම සමාභම අයිති විදෙස් අතිකරු බොහෝ සතුටෙන් සේවකයන් ඇමතුවේ ඔහු නොසිතුව ලෙස මේම වසර සාර්ථක, වැඩි ලාබ දායි වූ නිසාවෙන්ය. එම නිසාවෙන් වසර අවසානයේ ප්‍රසාද දීමනා ලැබෙන වගත් ඔහු ස්තීර කොට කීවේ සැමගේ හිත් තුල සතුටක් ජනිත කරවමිත්ය. එලසම ඔහු සෑම සේවකයෙකුන්ම ඉල්ලා සිටියේ වැඩි පුර පැය කිහිපයක් සේවය කොට, වසර අවසාන ඉල්කය සපුරා දෙන ලෙසය. එයට හොඳ අත්තිකාල දීමනාවක් දෙන්නටද ඔහු පොරොන්දු විය.

ඒ අත්තිකාල දීමනාව සේවකයන් සිතුවාටත් වඩා ඉහළ මිලක්ය. නමුත් සේවකයන්ගේ නොසතුට වූයේ අත්තිකාල සේවා කාලය අනිවාර්ය කිරීමයි. එලසම ඔහු අත්තිකාල සේවය අනිවාරය කොට ළිපියක් ද සේවකයන් හට එදිනම දෙන්නට

කටයුතු කොට තිබුණේය.

එදිණ භවස වජීර නිවසට ආවේ මේ කිසිවක් නොදැනාය, ඒ ඔහුටත් ඇති යම් පැනයකිණිය.

"මාස තුනක ප්‍රොජෙක්ට් එකක් තියනවා ට්‍රින්කෝ වල. අනිවාර්ය නෑ කැමතිනම් යන්න පුලුවන්.... සැලරි එකට අමතරව හොඳ ගානක් ගෙවනවා කියලා තමයි ලෙටර් එක එවලා තියෙන්නේ...." වත්සලා නිවසට විත් ඇඳුම් මාරු කරන අතරේ වජීර කිවුවේය. ඒ ඇයගේ අදහස දැනගන්නටය.

"ඔයා මොකද්ද හිතන්නේ..." වත්සලා එය ඇසුවේ යට සාය හා බ්‍රෙසියර පිටින් ඇඳ මත වූ අතේ ගෙනියන තම බෑගය විවර කරමිණිය.

"සුමාන දෙකකට සැරයක් වික්එන්ඩ් එකේ ඇවිලා යන්න පුලුවන්, මම හිතන්නේ ඒ මාස තුන වැඩ කරගත්තෝත් ගෙයි ආවුන්ඩේගන් එක දාන්න පුළුවන් වෙයි කියලා....." වජීර තම හිතේ වූ අදහස ඉදිරිපත් කළේය.

"හම්..., අද අපෙත් ස්ටාෆ් මීටින් තිබ්බා..." වත්සලා තම අත වූ ලිපිය වජීරට දුන්නාය. ඒ ඔහු අසලින් යහනේ ඉඳ ගනිමිණිය.

"දුවේ.... දුවේ.... ඔයාට ජේලෙන් ටී එකක් හදන්න ද, ටී එකක් හදන්න ද?" වජීරගේ අම්මා එක් වරම කාඹරයේ වූ තිර රෙද්ද මැත් කළාය.

"ටී එකක් හොඳයි අම්මේ..." ඇය පසෙක වූ ගලවා දැමූ බලවුසය නැවත ලැම මත තබා ගත්තාය.

ලිපිය කියවූ වජීරට එහි සඳහන් පළමු කරුණ ඇයට ලැබෙන බෝනස් එක ගැන සතුටක් ඇති වූනත්, දෙවන කරුණ, අත්තිකාල සේවය නිමකොට ඇය රැ බෝවී නිවසට එන්න වීම පැනයක් වූණේය.

"එතකොට ස්ටාෆ් සේවිස් එකේ එන්න බෑනේ. බස් එකේ ආවොත් දහය එකොලහා වත් වෙයි. මම කොහොම වුනත්, අප්පවිත් කැමති වෙන එකක් නෑ. ඒක හරියන වැඩක් නෙමෙයි " වජීර එසේ කීවේ වත්සලා දෙස නොබලාය.

"මම අපේ ශෙක්ෂන් එකේ ඩිරෙක්ට්ට් එක්ක කතා කළා දුර වැඩි නිසා මට OT කරන්න අමාරුයි කියලා. මට OT කරන්නත් පුලුවන්, නැත්නම් නොකර ඉන්නත් පුළුවන්. ඇත්තටම රැවෙලා එන ප්‍රශ්නේ නැත්නම්, අපරාදේ තව

අමතර කීයක් හරි භොයාගන්න තිබා. මේනකා OT කරොත් කීයක්විතර ලැබෙනවද කීයලා නිකන් ගාණ හදලා බැලුවා, සැලරි එක වගේ තුන් ගුණයක්...." සැබවින්ම වත්සලාට අත්තිකාල සේවය නොකර සිටීමට හැකියාව තිබුනත්, ලැබෙන අමතර මුදල ගැන සිතුවාය.

"රැවෙලා බස් ගමන් වලට, අප්පව්වි කොහොමත් ඉඩ දෙන එකක් නෑ...." ඔහුට වත්සලාගේ අත්තිකාල සේවයෙන් ලැබෙන අමතර මුදල ගැන ලෝබ නොසිතුවාම නොවේය. ඒ නිවස හැදීමට එයත් ලොකු සහනයක් නිසාය.

"හම්..... ඇත්තටම රැවෙලා එන ප්‍රශ්නේ නැත්තම්, ඔයත් ගෙදර නැතුව තනියම නිකන් ඉන්න එකේ මටත් OT ටික කරගන්න පුළුවන් කමක් තිබ්බනම්, මගේ බෝනස් එකයි, OT කරලා හම්බවෙන ගාණයි දැම්මම බිත්ති බැඳලා වහලේ වැඩෙත් ඒ එක්කම ඉවරකර ගන්න තිබ්බා. එන කොට අපිට පදිංචියට වුනත් යන්න පුළුවන්. පස්සේ බැරි යැයි කපරාදු කර ගන්න" වත්සලා තමාට අත්තිකාල සේවය කර ගැන්මට නොහැකි කමෙන් තැවුණාය.

"අපි මොනවා කතා කරත් වැඩක් නෑ බලමු අප්පව්වි මොනවද කීයන්නේ කීයලා....., කොහොමත් ඔය ගේ හැදුවා කීයලා අපිට ඉක්මනට ඒකට යන්න අප්පව්වි ඉඩදෙන එකක් නෑ... මල්ලි පිලිවෙලක් වෙනකම මේහෙ ඉන්න කීයයි" වත්සලාගේ පහාදා දීම මත වර්තමාන නිවසේ අත්තිකාරම දමා බිත්තින් බැඳ නිම කළේය.

තමා හා වර්තමාන අතර සෑම තීරණයකම අවසන් තීරණයා වර්තමාන පියා වීම වත්සලාට නොසතුටක් ගෙන දුන්නත් ඇය එයට හුරුවී සිටි නිසාවෙන් ඇය එම නොසතුට සුපුරුදු ලෙස හිතෙන් මැඩ ගත්තාය.

"හම්.... ඒත් මම ආසයි ටිකක් තනියම ඉන්න, ඔයයි මම නිදහසේ" වත්සලා තම හිතැහිය කියුවේ, යහනෙන් නැගිට ගොස් තනපට ගලවා දමමින් යම් බියකින්ය.

"මේ ගේ ඕන තරම් ඔයාට නිදහස තියෙන්නේ. තව මොන නිදහසක් ද" වර්තමාන ගැහැණියෙකුට මොනතරම් සැප සම්පත් තිබුනත් විවාහ වූ පසු තනිව ජීවත් වීමට ඇති ආශාව නොතෙරුනේය.

"ආ දුවේ තේ එක.... ඇල් වෙන්නත් ඇවිත්...."

වත්සලාගේ පරක්කුව නිසාවෙන් වර්තමාන මැණියන් තේ එක රැගෙන ඔවුන්ගේ කාමරයට ආවේ "අනේ දවසම නැහිලා, නැහිලනේ ගෙදෙට්ට එන්නේ" ඇයි ඇය

කෙරෙහි අනුකම්පාව මුසු වූ, තම කුසෙන් වැඩු දියණියක කෙරෙහි ඇති සෙනහසින්ය.

"අම්මා තේ එක අරගෙනත් ආවද...." වත්සලා ඒ අසල වූ රෙදිකඩක් ලය මත පටල ගත්තාය.

එදින රැයේ වර්ෂයේ පියා හා කතා බහේ දී ඔහු වත්සලා අත්තිකාල සේවය කොට රැ පානේ තනිව නිවසට එන එක ගැන දැඩිව විරුද්ධ වූනේ "මම උඹලට කන්න බොන්න ඕන ටික අඩුවක් කරන්නේ නෑ නේ... මොකට නැහෙනවද..." ඇයි අසමිත්ය. නමුත් ඔහු වර්ෂයේ ගමනට විරුද්ද නොවූනේය.

පසු දින මේනකා හා කතා බහෙන් පසුව ඇය වත්සලාට යම් අදහසක් ඉදිරිපත් කළාය ඒ "ඉතින් මෝඩියේ..... වර්ෂයේ ගෙදර නැති එකේ උඹ අපේ දිහා ඉඳලා ඔරිස් ගිහින්... විකෙන්ඩි එකේ ගෙදර පලයං.... " මේනකා ඉදිරිපත් කළ අදහස වත්සලාට පෙර පහළ නොවූනාම නෙවේය. නමුත් ඔවුනගේ නිදහසත්, වර්ෂයේ තීරණයත් නිසාවෙන් ඇය එම සිතුවිල්ල මැඩ ගත්තේ, තම හිතේ ඊට ඇති සතුට සහවා ගනිමිත්ය. විටෙක වර්ෂයෙන් එයට කැමත්ත නොලැබෙන්නට ඉඩ ඇතත් මේනකාගේ ලෙංගතු ආරාධනාව ගැන වත්තලා සිටියේ සතුටෙන්ය.

වත්සලා එම අදහසට වර්ෂව වර්ෂට කීවේ "මේනකා එහෙම කිවුවම තමයි මටත් හිතුවේ, ඔයත් ගෙදර නැතිව මම පාළුවේ ඉන්න එකේ, එහේ නැවතිලා ඉඳලා හරි OT ටික කරගන්න තිබ්බනම් හොඳයි කියලා" යැයි කියමිත්ය.

දෙවතාවක් නොසිතා වර්ෂ එම අදහස ප්‍රතික්ෂේප කළත්, වත්සලාගේ කරුණුපැහැදිලි කිරීම මත, තවම පිඹුරුපතට සීමා වූ නිවසේ වහලයේ වැඩ වර්ෂ හිතෙන් අවසන් කළේය. නමුත් වර්ෂයේ පියා එම යෝජනාවට මුලදී එක හෙලා අකමැති වුවත් වත්සලාගේ ඉල්ලීමට එරෙහිවන්නට ඔහුට හිත් නොදුන්නේය. ඒ වත්සලා කෙරෙහි ඔහුගේ ඇති ආදර නිසාවෙන්ය.

05

වජිර ත්‍රීර්කුණාමලයේ සේවයට ගොස් සතියක් ගෙවූන විට වත්සලාගේ අත්තිකාල සේවා මුරය ඇරඹූන පළමු දවසේම ඇය මේනකාගේ නිවසේ නතර වන්නට ගියේ පළමු දින සේවා මුරය අභවර කොටය. ඒ වෙහෙස කර දවසක නිමාවෙන්ය. එහෙත් ඔහු දෙදෙනා නිවසට යන විටත් සමන්ත රාත්‍රී අභර සකසා තිබුනේය. ඒ වත්සලාට උඩු මහලේ කාඞරය පිළිවලක් කොටය.

දෙතුන් දිණක් ගතවෙන විට මේනකාටත් වත්සලාටත් අමතර සේවා මුරයේ වෙහෙසරකර බව මැකී ගියේ එයට හුරු වීමෙන්ය. ඒ උදෑසන මේනකා හා වත්සලා එකතුව කෑම පිසීමත්, ඔවුන් දෙදෙනා නිවසට එන විට රාත්‍රී අට පමණ වෙන නිසාවෙන් සමන්ත රාත්‍රී කෑම වේල සැකසීමෙන් ඔවුනට උදවු දීමෙන්ය. එහෙත් හතරව දින රාත්‍රීය සමන්තට නිවසට එන්නට නොහැකි වන්නේ එලඹෙන උත්සව සමය වෙනුවෙන් වරායට සැපත් වූ රෙදිපිළි බහාලුම නිසාවෙන්ය.

"අපි දෙන්නා අද කඩෙන් මොනවා හරි කමු ද...." මේනකා එය යෝජනා කලේ කාඞාලයෙන් ඉවතට එන්නටත් පෙරය. ඒ අන් දියන්නට වඩා මෙදින වෙසකර වූ නිසාවෙන්ය.

"ඔව් බං.... ඒක හොඳයි.... ටයිප් කරලම ඇහිලි ටිකත් රිදෙනවා..." වත්සලා දැනේ කර ගැට කැඩුවාය.

"මේ බියර් තිබ්බද ෆිරිප් එකේ... ඇහටත් ආමාරුයි බං"

"දෙකයිනේ තිබ්බේ..... උඹලා දෙන්නා ඒක පෙරෙදා බිවුවේ..." වත්සලාටත් දැන් මේනකාගේ ශීතකරනයේ අඩු වැඩිය හොඳ මතකයේ විය.

"මික්.... අද නම් බියර් එකක් බොන්න ඕන දවසක්.... සුපමාකට එකට ගිහිල්ලම යමු" ඇය වේලාව බැලුවාය.

"උඹ ගිහින් ගන්නද හදන්නේ..... පිස්සු ද" වත්සලා තැනිගත්තාය.

"අවුලක් නෑ බං.... උන් අපිව අඳුරන වැයි...." මේනකා එය තැකීමක් නොකලාය.

ඇඟ පත සෝදා සැහැල්ලු ඇඳුමක් ඇඳගත් මේනකා ඇපල් ගෙඩි දෙකක් හීනියට කපා ගම්බිරිස් කුඩු ඉස සාදාගත් බඳුනක් ගෙන ඉහළ මහලට නැග්ගාය. ඒ නිදහසේ රූපවාහිණිය නරබමින් බියර් එක හිස් කරන්නටය. එහෙත් ඒ වන විටත් වත්සලා සිටියේ නානකාඔරය තුලය.

"ආ උඹ ආවත් එක්ක ද..... "නාන කාඔරයේ සිට දෙනන මතට තුවායක් ඇඳගෙන ආ වත්සලාගේ නෙත් ඇගේ හිසේ සිට පාදාන්තය තෙක් වැටුනේ මේනකා ඇඳගෙන සිටි ඇඳුම නිසාවෙන්ය.

මේනකා ඇඳ සිටියේ ඉතා දුහුල් කළු පැහැති කළවා මත යන්තමින් නැවතුන ඕව කෝටි එකක් වැනි නිදන ඇඳුමකි. එතුලින් ඇගේ මුළු ඇඟම විනිවිද පෙනුනේ ඇඳුමක් ඇඟලා නොමැති තරමටය. එහෙත් ඒ ගැන එතරම් තැකීමක් නොකළ වග අඟවමින් වත්සලා මේනකාට පිටුපා යට කලිසමක් අතට ගෙන අදින්නට වූයේ ගවුම දමා ගැන්මේ අරමුනෙන්ය.

"මොකද්ද බං උඹ මේ කරන්නේ...."

"ඇයි.... "

"මේ මහා රැන් උඹ ඔවා පටල ගන්න හදන්නේ..."

"පුරුදුවෙලා බං..... ගෙදර හිටියනම් බ්‍රා එකක් ඇඳලම තමා කාඔරෙන් එලියට එන්නේ"

"අනේ මේ.... මෙන්න මෙහේ වරෙන් තියන මොකක් හරි පටල ගෙන..... මෙතන උඹව බලන්න කවුරුත් නෑ..... " අතට ගත් යට කලිසම පැත්තක තැබූ වත්සලා ගවොම අතට ගත්තාය.

"දැන් ඔය ඕක අදින්නද හදන්නේ...."

"හම්....."

"මේ..... උඹ උදේට, ජංගියයි බ්‍රා එකයි අදිනවා..... ඊට උඩින් ටයිගෝටි එකයි ස්කිණියයි, ඊට උඩින් අන්ඩස්කට් එකක් අදිනවා, ඊටත් පස්සේ තමා ගෝනියක් වගේ සායකුයි, උඩට මොකක් හරියි දාගන්නේ..... බලපන් තැම්බිලද

තියෙන්තේ කියලා.... ගෙදර ආවම වත් ටිකක් රිලැක්ස් එකේ ඉඳපං.. එහේ ගෙදරත් ඉන්නේ මෙහෙමද?" ඇය වත්සලා අත වූ ගවුම උදුරා විසි කළාය.

"අප්පච්චි මල්ලිසි දෙන්නම ඉන්න කොට.... උඹ මේ ඉන්නවා වගේ මම එහේ හිටියොත් වෙන දේ උඹට කියන්න ඕන නැතේ " ඇය නැවත ගවුම අහුල ගත්තාය.

"උඹට දැන් ඕක නැතුව මෙහෙට වත් අදින්න වෙන එකක් නැද්ද..."

"නයිටි ගෙනාවේ නෑ බන්..... සමන්ත අයිසත් ඉන්න එකේ මට පුලුවන් ද එහෙම ඇඳගෙන මෙහේ ඉන්න...."

"උඹනම් පිස්සු කේස් එකක් බං.... උඹට එහෙම ගානක් නෑ. මෙහේ ඉන්න ටිකේ වත් උඹ උඹට ඕන විදියට නිදහසේ ඉඳපං. උඹට ඕන්නම් හෙළුවෙන් උනත් කමක් නෑ..."

"උඹ වගේද..." වත්සලා එසේ කීවේ සිනහවෙන් මේනකාගේ දුහුල් ඇඳුමෙන් පෙනෙන නිරුවත දැසින් ඉහි කරමිණිය.

"උඹ දන්න වනේ, මම ඉතින් කොහොමත් ඉන්නේ මෙහෙම කියලා... සමන්තත් ඔය උඹ ඉන්න නිසා තමයි ශෝටක්වත් දාගන්නේ..... නැත්නම් රූ ඇඳට එනකම් ජොකා පිටින් හරි හෙළුවෙන් හරි"

"උඹලට එහෙනම් දැන් මම හිංදා නිදහසක් නෑ නේද...."

"අපිටම උඹ හිටියා, නැතූ කියලා වෙනසක් නෑ... ඒත් උඹ ඔහොම ඉන්න එක අපිට වදයක්... එතකොට තමා අපිටත් එහෙම ඉන්න බැරි..."

"ඒකත් ඇත්ත... අර පරණ කියමනක් තියනවනේ වවුලගේ ගෙදර ඉන්න ඕන වවුලගේ විදියට කියලා. අපි එතන එල්ලිලා ඉන්නේ නැතුව හිටගෙන හිටියම උංට අපිව විහිලුවක් වෙනවා. ඒත් බං.... මේ උඹලගේ ගෙදර. ඒ ඉන්නේ උඹේ මිනිහා. උඹට එහෙම ඉන්න පුලුවන් වුනාට, මට පුළුවන් ද සමන්ත අයිසත් ඉන්න කොට ඔය උඹ ඉන්න විදියට ඉන්න... උඹ විකාර කියවනවා..." වත්සලා හෙමිහිට ගවුම හිසෙන් පහතට දා ගත්තාය.

"උඹත් එක්ක කතා කරලා වැඩක් නෑ.... උඹ උඹේ කතාව උඹේ ලයිෆ් එකට ඇප්ලයි කරලා හිතපං. උඹ ඔහිස් ඇඳන් එන ඒවා එතනට මැව් වෙනවද, ඒ

නිසා නෙවෙයි ද උඹව අනිත් උන් කොන් කරන්නේ. අනික උඹ හැම වෙලාවෙම කියවනවා මමයි සමන්තයි හරිම නිදහ්සේ ශ්‍රී එකේ ඉන්නවා, අපි දෙන්නා හරි ඕපන්, ඒ හිංදා තමයි උඹ උඹේ ජීවිතේට ලැබුණ හොඳම සහෝදරියක්, සහෝදරෙයෙක්, විදියට මාවයි සමන්තවයි ආශ්‍රය කරන්නේ කියලා..... "

"ඔවු බං ඒක ඇත්ත ඒත්...." වත්සලාට ඉඩක් නොතබාම මේනකා නැවත කතාව පටන් ගත්තාය. ඒ තරමක් දුක් මුසු කෝපය මුසු හඬින්ය.

"දැන් උඹම හිතපන්... උඹ ඒ අපිව විශ්වාස කරන්නේ, අපිට උඹ ආදරය කරන්නේ, ඒ අපි දෙන්නා උඹට විවෘත උන නිසා නේද කියලා. ඒත් උඹ උඹේ හිතෙන් අහපං උඹ අපි දෙන්නට ඇත්තම විවෘතයි ද කියලා. කොච්චර දෙවල් හංගන් ඉන්න වද කියලා....."

"ඒත්..." එහෙත් වත්සලාට කතා කරන්නට නැවතත් මේනකා ඉඩක් නොදුන්නාය.

"හැම දාම මම උඹ කියන දුක අහන් හිටියනේ.... දැන් කට වහගෙන මම කියන දේ අහගෙන ඉඳපං. වත්සු..... හෙළවෙන් මිනිසු ඉන්න තැකට අපි ඇඳුමක් ඇඳගෙන ගියාම ඒක ඒ මිනිස්සුන්ට විහිළුවක් වගේම, හිත විවෘත මිනිස්සු එක්ක උඹ දෙබෙඩි විදියට ඉන්න කොට ඒ මිනිස්සුන්ටත් උඹ ගැන මොනවා හිතෙයි ද කියලා. වත්සු... අපි දෙන්නත් මේහෙම ඕපන් උඹත් එක්ක විතරයි.... ඒ අපිට උඹව තවත් පිට එකියක් නෙවෙයි කියලා දැණුන නිසා. සොරි උඹේ හිත රිදුනම්. ඇත්තම මම කිව්වුවේ මගේ හිතේ තියන දේ.... හැබයි උඹ කොහොම වුනත් මම මේ දැණුත්, උඹත් එක්ක ඉස්සෙලා හිටපු මේනකාමයි..., මම යනවා බියර් එක බොන්න.... ඇපල් කැල්ලක් කනවනම් වරෙන්" මේනකා ඒ සැම කීවේ ඇය ගැන කලක සිට හොඳින් අධ්‍යයන කල නිසාවෙන්ය. ඒ හිත තරහෙන් වත්, ඇය ගැන කලකිමකින් වත් නොවේය.

"මේණු....." මේනකා මද දුරක් ගිය පසු, මෙතරම් වෙලා නිහඬව සිටි වත්සලා හඬ අවදි කළාය. ඒ දැසට නැඟි කඳුලු කැට හංගාගෙන්ය.

"මේණු..... මම මෙච්චරකල් මගේ හිතේ තියන් හිටපු දුක, සතුට, ආසාවල්, බලාපොරොත්තු වගේම, හිතේ හංගන් ඉන්න කුහක කම, ඉර්ෂාව, වල් කමත්

මට උඹත් එක්ක කෑ ගහලා කියන්න ඕන. මම දන්නවා ඊට පස්සේ මම උඹ ඉස්සරා හෙළුවෙන් කියලා.... වත්සලා මේනකාව වැලඳ ගත්තාය.

"මේ මම වගේ...." මේනකා එසේ කියමින් ඇයව තවත් තුරුලු කොට ගත්තාය.

"සත්තටම ඔවු උඹ වගේ..... කිසිම දෙයක් හංග ගන්නේ නැතුව" ඇය කාඞරයෙන් ඉවතට විත් පහළ මහලට බසින්තට සැරසුනාය.

"උඹ ඔය කොහෙද යන්නේ...."

"මම කවදාවත් ලික අරගෙන නෑ..... ඒත් මට අද උඹත් එක්ක බියර් එකක් බොන්න හිතෙනවා..." වත්සලාට ඒ මේනකාගේ වදන් හමුවේ හිතට වෙනදා නොමැති තරමේ දිරියක් දැණුනාය.

"උඹට ඕනෙමද.... ඒක එව්වර හොද දෙයක් නෙමෙයි"

"ඔවු... සමහර දෙවල් මට පියවි සිහියෙන් උඹට කියන්න බැරිවෙයි" වත්සලා පහලට බැස්සාය.

බියර් එකත් ගෙන නැවත ඉහලට මහලට ආ වත්සලා ඇය අසලින්ම ඉඳ ගත්තාය. ඒ හිත සැහැල්ලුවෙන්ය. මේනකාත් ඇයට ඒ සෑම කියන්න ඉඩ හැරියේ අකුරකටවත් මුල නොපුරාය.

"මේනු වජිරගේ ගෙදරින් මට ලැබෙන වැඩි ආදරය මට වදයක්. එයාලා මං ගැන හොයනවා වැඩියි. ඒ අම්මා අප්පව්වි සමහර වෙලාවට මගේ අම්මා අප්පව්ව්ටත් වඩා මගේ ගැන වද වෙනවා. ඒකෙන් මගේ නිදහස නැති වෙලා මේනු.... අනික වජිරයි මම ඒ ගෙදර තවම ඉන්නේ අප්පව්වි යටතේ. ඒයා තමයි සමහර වෙලාවට අපි ගැනත් තීරණ ගන්නේ. වජිරත් ඒ තීරණයට උඩින් යන්නේ නෑ....

උඹ මේ ගෙදර ඉන්නවා වගේ නිදහසක් මට එහේ නෑ. වජිරටත් තියෙන්නේ අප්පව්ව්ගෙම ගති ගුණ. හරි නිහඬයි. ඕන දෙයට විතරයි වජිරත් මගේත් එක්ක කතා කරන්නේ. විහිළුවක් තහලුවක් කරලා.... ටිකක් හිනා වෙලා ලයිල් එන්ජොයි කරන්නයි මටත් ඕන.

ඒ වගේම උඹලා දෙන්නා වගේ යාළුවෝ විදියට හැසිරෙන්න, කතා බහා කරන්න, සෙක්ස් කරන්න මමත් හරි ආසයි. ඒත් මේනු ඒවා කොහොම වුනත්... අඩුම තරමේ පැන්ටියක් බ්‍රා එකක් අඳින්නේ නැතුව ටිකක් නිදහසේ ගෙදරට

වෙලා ඉන්න එක තියා, දෙන්නගේ හෙලුව, දෙන්නට ජේන වෙලාවක සෙක්ස් කරන්නවත් මට නිදහස්ක් නෑ” ඇය බියර් කෑන් එකේ අඩක් පමණ ඒ වන විට හිස් කොට තිබුණාය.

ඒ වගේම වර්ජින ඒ උවමනාව නෑ. හැමදාම එකම වෙලාවක, එකම තැනක, එකම විදියකට වෙන ඒ සෙක්ස් ලයිෆ් එකත් මට එපා වෙලා. මගේත් ආසාවල් නැතුව නෙමෙයි මේනු...

උඹ මේ හෙළුවෙන් ඉන්නවා වගේ මටත් මගේ ගෙදරක හෙලුවෙන් ඉන්න, සමන්ත අයියගේ වගේ වූටි කොටකළිසන් කැල්ලක් වර්ජින අන්දලා ලහින් තියාගන්න. ෆිලින්ස් ඇවිස්සෙන කතා අහන්න, සමන්ත අයියා උඹව සැරින් සැරේ එහෙන් මෙහෙන් මිරිකලා අවුස්සලා යනවා වගේ වර්ජින මට එහෙම කරනවට, ඇදේදි විතරක් නැතුව එක එක තැන්වලදී මාව තුරුළු කර ගන්නවට. උඹ වගේම, හැම ගැනියෙක්ම වගේම, මමත් ආසයි මේනු.

මම උඹට ඇත්තම කියන්නම්.... මම කැමති නෑ සෙක්ස් කරනකොට මට අනුකම්පා කරනවට. මට ඒ වැඩේදී ඔන දර දඩු මිනිහෙක් මිසක් තාත්තා කෙනෙක් වගේ මට ආදරය, අනුකම්පාව දක්වන එකෙක් නෙමෙයි. හැබයි වර්ජින ඒ වගේ. උඹ දන්නවද.... මට ඒ වෙලාවේදී දැණෙන ෆිලින්ස් අඩුම තරමේ කෙදිරියකින් වත් පිට කරන්න නිදහස්ක් නෑ, අල්ලපු කාලීරට ඇහෙන නිසා. වත්සලා නොදැණීම බියර් ටී. එකම හිස් කළාය.

"මට තේරෙනවා වත්සු..... උඹ කොච්චර දේවල් හිතේ හිර කරගෙනද හිටියේ කියලා...."

"උඹ හිතුවද මම කියවලා ඉවරයි කියලා. නෑ තව තව දේවල් තියනවා උඹට කියන්න. මේවා උඹට ඇර වෙන කාටවත් කියන්න පුළුවන් දේවල් නෙමෙයි මේනු.

උඹ දන්නේ නැති වුනාට මම මහා වල් ගැණියෙක්, මම ආසයි කවුරු හරි මට බලහත් කාරකමක් කරනවට. බස් එකේ දී කවුරු හරි ජැක් එකක් ගහනවට. මම මේවා මෙහෙම උඹත් එක්ක බයක් සැකක් නැතුව කියන්නේ, උඹබයි සමන්තයි මට ගොඩක් විවෘත නිසා....."

"වත්සු....." මේනකා වත්සලාගේ බස් ජැක් කතාවට හයියෙන් සිනහා වූවාය.

"ඇයි උඹ හිනා වෙන්නේ....."

"උඹ වගේම මමත් ඒ වැඩේට වැඩි අකමැත්තක් නැති නිසා...."

"උඹ වගේම මමත් ගැණියෙක්..... ඒත් මම ඒ ඔක්කොම හිතේ හංගගෙන. ඒ නිසයි මට මිනිස්සු කියන්නේ උපාසිකාවක් කියලා. ඒ උං මගේ හිතේ තියන වල්කම, මගේ කුහකකම නොදන්න නිසා. උඹලා දේන්නා එක්ක විතරයි මට මේවා කියන්න පුළුවන්. අඩුම තරමේ මේවා මට මගේ මිණිහා එක්ක වත් කියන්න බෑ. හැබයි මේනු.... වර්ජිතවෙන් වත්, ඒ අම්මා අප්පච්චිගෙන් වත් මට අබමල් රේණුවක තරමෙන් වත් වරදක් වෙලා නෑ. ඒ අතින් මම වාසනාවන්තයි" වත්සලා දිග හුස්මක් ගත්තාය.

"උඹට අපි දේන්නව විශ්වාසනම් ඒ ඇති වත්සු.... උඹ ඔය කියපු ගොඩක් දේවල් හැම ගැනියෙකුගෙම හිතේ තියන ආසවල්. උඹ උඹට ඕන විදියට මේ ගෙදර ඉන්න ටිකේ ඉදපං... මම දන්නවා උඹ ඔය හොයන නිදහස කවදාවත් වර්ජිතව ගෙදරින් ගන්න බෑ කියලා" මේනකා වත්සලාව වැලඳ ගත්තාය. ඒ අපමණ සෙනහසින්ය.

මේනකාගේ ලෙංගතු කමේ උණුහුම වත්සලාගේ ගත පුරා ඇදී ගියේය. ඒ ඇගේ දුහුල් ඇඳුම නිසාවෙන් නිරුවත් දෙනන, වත්සලාගේ ගොරහැඩි ගවුමෙන් වැසුන දෙනන හා තෙරපුන නිසාවෙන් නොව, ඇගේ හදවත ගැහෙනා හඬ වත්සලාට දැනුන නිසාවෙන්ය.

"මේනු මගේ ඕඵව බරයි වගේ.... කැරකෙනවා..." වත්සලා මේනකාගේ උරහිස් පතුව මත හිස තබා ගත්තාය.

"යමු.... අපි මොනවා හරි කාලා නිදා ගමු..." මේනකා වත්සලාව වත්තම් කොට ගනිමින් පියගැට පෙළ බැස්සාය.

"මට කන්න බෑ වගේ මේනු.... වමනෙට එනවා..." වත්සලා දැනින් මුව වසා ගත්තත් ඇයට වමනය පිට වුනේ දෙදෙනාගෙම සිරුරු තෙත් කරලමින්ය.

"සොරි මේනු...."

"උඹට පිස්සුද ? සොරියක් ගහන්නේ. යමං.... වොෂ් එකක් දා ගමු..." මේනකා ඇයව වත්මකොට ගනිමින් පහළ මහලේ නාන කාඹරයට ගියාය.

නාන කාඞරයට ගිය මේනකා වත්සලාව කොමඩ් එක මත ඉඳුවා, පළමුව වමනය තැවරුන තම ඇඳුම ගලවා දැමුවාය. ඉන් පසුව ඇය වත්සලාගේ ගවුමේ යට වාටියෙන් ඔසවා ඇයවත් නිරුවත් කළාය.

"වරෙන් ඡවර් එක ලඟට...." මේනකා ඇයට වතුර මල යට බිත්තිය අල්ලා ගැන්මට සලස්වා, හැන්ඩ් ඡවර් එක ඇගේ උරහිස් මතින් පහළට වතුර විහිදී යන ලෙස ඇල්ලුවාය.

මද වෙරිමතෙන් සිටියත් මේනකාගේ අත්ල තම නිරුවත් කය පුරා ඇදෙන විට වත්සලාට හීං කිතියක් දැණුනාය. ඒ ඇගේ හිමියාගෙන් පසුව ඇගේ නිරුවත ස්පර්ශය කල එකම පිටස්තර දැතක නුහුරුව නිසාවෙන් වෙන්නට ඇතිය. ඒ නිසාවෙන් මේනකාගේ දැත ඇගේ වටකුරු දෙනන වටා ඇදෙන විට වත්සලා "හම්.... " හොඳ හුස්මක් ගත්තාය.

වත්සලාව තම යහනේ උඩුබෙලි අතට දිගා කෙරු මේනකා, පොරවනයකින් ඇගේ නිරුවත් වත වසා දමා, වත්සලා බිම හැලූ වමනය පිසදා, දැණුන තම කුසගින්න නිමා කොට ගනිමින් නැවත කාඞරයට ආවාය.

"නැගිටලා මේ පැනඩොල් දෙක බීපං...." මේනකා යහන් විට්ටමට කොට්ටයක් තබා වත්සලාගේ කය කෙළින් කළාය. ඒ දැඩි වෙරිමත නිසාවෙන් පසු දිණට දැනෙන අපහසුවට මේවලේ පැනඩොල් දෙකක් ගැනිමේ වාසිය ඇය දන්නා නිසාවෙන්ය.

මේනකා කණ්ණාඩිය අසල සිට කෙහෙ රැල්ල ගැට ගසා, කාඞරයේ විදුළි පහණ නිවා, නිරුවතින්ම තමා අසලින් යහනේ පසෙක ඇලවෙන ඇයිරු වත්සලා අඩවන් දෑසෙන් බලා සිටියේ වමනය පිට වූ නිසාවෙන් ගතට දැනුන සැහැල් ලුවෙන්ය.

පසුවදා අලුයමින්ම ඇහැරුන මේනකා "තව ටිකක් ඔහේ නිදා ගත්තාවේ" යැයි පොරවනයෙන් වැඩියමක් නිරුවත විවරව, මුණින් අතට නිදා සිටින වත්සලා දෙස බලා සිතුවාය. ඒ නිසාවෙන් ඇය හෙමිහිට ඇදෙන් බැස කෙටි තුවාය ලය මත පටල ගෙන පැන්ට්‍රියට ගියේ අහර සකසන්නටය. ඒත් සමඟම සමන්ත නිවසට පැමිණියේ රැයක් නිදිවැරු තෙහෙට්ටුවෙන්ය.

"මම හිතුවේ තවම නිදි ඇති කියලා කියලා....." සමන්ත සාලයෙදීම ටි-ඡර්ටුව ගැලෙවුවේය.

"වත්සු නිදි..... මම ඇහැරුවේ නෑ..... තේ එකක් හදලා දෙන්නද..."

"හා...." සමන්ත මේනකා සමඟ පැන්ට්‍රියට ගියහ.

පෙරදා රැයේ සිදුවීම මේනකා සමන්තට කෙටියෙන් පැවසුවාය. ඒ සමන්ත තේ එක බොන අතරේය. ඉන් සමන්තගේ හිතේ ද වත්සලා ගැන දුකක් ඇතිවුනේය.

"පවු....."සමන්ත තේ එක බි හමාරව කෝප්පය මේසය මත තැබුවේ ඇඟ මැලි කඩමිත්ය.

"මේනු.... අදත් ෂිප්මන්ට එකක් එනවා, අද රැටත් එන්න වෙන එකක් නෑ..." සමන්ත ඩෙනිමේ ඉඟ පටිය ගැලෙවුවේය.

"දැමම යනවද...?"

"නෑ.... නිදාගෙන දෙකට විතර යනවා. ඔයාලා දොර වහාගෙන යන්න" සමන්ත ඩෙනිම ගලවා අතට ගත්තේ යට කළිසම ඉඟට ඉතුරු කොට ගනිමිත්ය.

"අරකි තව ටිකක් ඔහේ නිදා ගත්තාවේ. ඇඟරවන්න එපා.." මේනකා රයිස් කුකර් එකේ ස්වීටය දැමුවාය.

හෙමිහිට කාඞරයට ගිය සමන්ත වත්සලා දෙස බැලුවේ අනුකම්පාවෙනි. "පවු... හොදටම නින්ද ගිහින්" ඔහු පෝරොනායෙන් විවරව ඇති වත්සලාගේ ගත දිහා බලා සිටියේය.

උඩුබෙලි අතට නිදා සිටි වත්සලාගේ වටකුරු නිතඹ අඩක්ම පාහේ තිඹුනේ පොරවනායෙන් නිරුවත්වය. ඇගේ දෙනන ඇඟට යටවී තිඹුනක් එහි වටකුරු බව නොසැඟවුනි. මදක් විහිදුන දෙපා මුල්ලේන් ඇගේ යෝනී දෙනොල් ද මතුව තිබුනේය. "මේනුට වඩා ඕන්නම් පොඩ්ඩක් සිලිම් ඇති..." සමන්ත එසේ සිතමින් යටි කළිසම ගලවා, තුවාය ඉඟට පටළ ගත්තේය. එහෙත් ඇගේ මතුව ඇති යෝනී දෙනොල් දුටුව විටදී "මේවගේ එකක් තියාන අරු මොකට තපස් රකිනව ද මංදා...." ඇයි සමන්තට හිතුවේ, ඔහුගේ ලිඟුව මදක් ප්‍රාණවත් කරමින්ය. එහෙත් ඒ යටි කළිසමෙන් නිදහස් වූ බවේ ප්‍රීතියෙන් ද, නැතිනම් විරුද්ධ ලිංගික නිරුවතක් හමුවේ ද යැයි සමන්තට නොවැහැටුනේය.

ශබ්දයක් නොනැගෙන ලෙස ඇඟ පත සෝදා කෙටි ලිහිල් කළිසම ඇදගත් සමන්ත යහනේ අනෙක් පස දිගා වූයේ, නින්දෙන් මුනින් අතට හැරුන වත්සලාගේ පිරිපුන් පියවුරුවක හැඩ බලමිත්ය. ඒ මේනකාගේ දෙනන් පුඩුවටා ඇති දුබුරු පැහැති

රුවුමට වඩා වත්සලාගේ සෂ කළු පැහැයට විසල්ව ඇති තන්පුඩු වට රවුම දෙසය. "වජිර පිස්සෙක්" සමන්ත එසේ කියමින් අනෙක් ඇයලට හැරුනේ ඇනුමකුත් අරිමිත්ය.

කෑම ටික හදා අභවරව, වත්සලාට තේ එකත් හැදූ මේනකා කාඞරයට ගියේ ඇය ඇහැරවන්නට, වේලාව හරි නිසාවෙන්ය. එහෙත් කාඞර උළුවස්ස අසලට ගිය මේනකා මදක් නතර වූයේ මුවට නැගුන සිනහා වෙන්ය.

වත්සලා සිටියේ එක් පයක් සමන්තගේ ඇඟ මතට දමා ගෙනය. ඇගේ දෙනන මෙන්ම යටි කයත් වූයේ පොරොනගෙන් විවචරවය. එහෙත් සමන්ත සිටියේ ඇලයට හැරී දැඩි නින්දකය. එයින් සිනහවක් නැගුන මේනකා අසල වූ තම දුර කථනයෙන් වායා රූපයක් ගත්තේ ඔවුන් දෙදෙනාටම නොදැනෙන්නටය.

"වත්සු.... වත්සු..... නැගිටපං පරක්කු වෙලා...." මේනකා වත්සලාව කීද්දුවේ සමන්තගේ නින්දට බාදාවක් නොකටමය.

නින්දෙන් ඇහැරුන වත්සලා මේනකා දිහාව බැලුවේ සිනහා වෙන්ය. එහෙත් දැණුන අමුත්ත නිසාවෙන් වත්සලාගේ හිත ගැස්සී ගියේය. වහා තම පාදය සමන්තගේ ගතින් ඉවතට ගත් මේනකා, පොරොනගෙන් වන වහා ගත්තේ කලබලයෙන්ය. එහෙත් මේනකා මුවට ඇඟිල්ල තබා කීවේ ශබ්ද නොනගන ලෙසය.

"උඞට හොදටම නින්ද ගිහිල්ලා හිටියේ මම කීද්දුවේ නෑ..." වත්සලා සමහින් කාඞරගෙන් ඉවතට ආ මේනකා කීවේ සිනහාවෙන්ය.

"විහික්..... උඞට තිබ්බනේ මට ඇහැරන්න. අයියා කියට ද ආවේ" වත්සලා පොරොනග දෙතත් මතට ගැට ගසා ගත්තේ ලිහිල් වූ නිසාවෙන්ය. එහෙත් ඇගේ හිතේ වූ ලැජ්ජාව මුසු බිය මේනකාට පෙනුනාය.

"පැයක් නෑ... ඒකෙන් වැඩක් නෑ, තේ එක මෙසේ උඩ, වොෂ් එකක් දාගෙන කෑම ටික ඔතපන් දෙන්නටම... මම නාගන්නවා.... ඊයේ රෑ වමනේ නෑවනේ" ඇය එසේ කීවේ සිනහවෙන් ගත් ඇති තුවාය ගලවා උරහිස් මතට දමා ගනිමිත්ය.

"සොරි බං.... ඊයේ මොනවා උනාද දන්නේ නෑ. උඞ මගේ ඇඟ හෝදලා ඇදට දානවා විතරයි මතක" සමන්ත ඇවිත් වැඩි වේලාවක් නොවීම ඇයට යම්

සැනසිල්ලක් ගෙන දුන්නේ "මම රූ ඉඳලම නිදා ගත්තේ සමන්ත එක්ක ද..?" යන පැනයට නිමක් තබමින්ය.

"දැන් කොහොම ද....."

"අවුලක් නෑ.... ඒත් ටිකක් සෙම ඇවිස්සිලා වගේ, කටත් නිකන් මොකද්ද වගේ" ඇය උගුර පෑදුවාය.

"ලුණු... කැටයක් දාලා උණු වතුරෙන් කට හෝද ගනින්... උඹ නාන්න එපා.. මම යනවා නා ගන්න"

"මේ... සොරි බං... ලැජ්ජාවෙන් බෑ. අයියා මාව බයිටි එකකට ගනීද.." වත්සලා කට සොදා දැමුවේ තරමක විළි බවෙන්ය.

තේ එක බී ඉහළ මහලේ නාන කාඹරයට වැදුන වත්සලා නිව් සැනසිල්ලේ සිදු වූ දේ මෙනෙහි කළාය. ඇයට සිහි වූවෙම සමන්ත ඇගේ නිරුවත් කය දෙස බලා සිටින අයිරුය. එයින් ඇගේ සියුම් දා බිඳ ද නැගුණේය. "මේකිට තිබ්බා මාව ඇහුවන්න....ඒක්" ඇය ඇගේ සබන් ගා ගත්තාය. එහෙත් ඇයට මේනකා ගැන පුදුම හිතුවේ "මම කවදාවත් වර්ජිත එහෙම නිදන් ඉන්න ගැනියෙක් ලඟ නිදාගන්න දෙයිද.. මේනු නම් මහා පුදුම ගැණියෙක්. අනික සමන්ත අයියත්, තමන්ගේ ගෙදර උනත් පිට ගැණියෙක් ලඟ" ඇය තුවාය අතට ගනිමින් වත පිහිද ගත්තාය. එහෙත් සමන්ත ඇගේ නිරුවත් කය දෙස බලා සිටින අයිරු සිහි වූන නිසාවෙන් නැවතත් ගත දහඩියෙන් පෙහි ගියේ, මේනකා ගැනත් සමන්ත ගැනත් ඇති වූ ඇයටම තේරුම් ගත නොහැකි ව්‍යාකූල සිතුවිල්ලකින්ය.

"මට තාම මොකද්දෝ වගේ බන් උදේ උන දේට...." දහවල කෑම වේලාවෙදීත් වත්සලා සිටියේ නොසන්සුන්වය.

"උඹට පිස්සු... උඟට ඔක ගානක් නෑ.... උඹනේ හිත අවුල් කරගෙන තියෙන්නේ...."

"ඒ උනත් බං මම ඔය පිට මිනිහෙක් ලඟ නිදා ගත්තමයි, අඩුම තරමේ බිග් ගර්ල් කෙනෙක් උනාට පස්සේ අප්පවිව් ලඟවත් නිදාගෙන නෑ. මේ බලපන් දාඩියත් දානවා අරහෙම නිදා ගත්තා කිවුවහමත්"

"උඹට තාම අපිව පිට මිනිස්සුද...?" මේනකා අනාගත් බන් කට මුවේ

නොදාගෙනම ඇසුවාය. ඒ තරමක දුක් මුසු හඬින්ය.

"උඹ ඒක වැරදියට අල්ල ගත්තා.... මම එහෙම කිව්වුවේ මගේ මිනිහා ඇර වෙන මිනිහෙක් කියලා"

"හරි බං.... ඔය හෙළුව දැන් මහා ලොකු දෙයක් නෙමෙයි.... උඹ තවම ඉන්නේ අවිච්චා සීයගේ කාලේනේ. උඹ හිතපං මම බැරි වෙලාවත් උඹලගේ ගෙදර ගිහිං ඉන්න වෙලාවක වර්ජිත එහෙම මාව දැක්කනම්, ඒත් ඔය ටිකනේ බං වෙන්නේ වෙනසක් නෑ. මමනම් තඹ සතේකෙට ගන්නන් ගන්නේ නෑ...?"

"ඔවු ඉතින් උඹටනම්.... ඒ වගේ එකක් මහා ලොකු දෙයක් නෙමෙයි..... ඒත් මට ඒක ලොකු දෙයක්"

"එහෙනම් ඊයේ මොනවද මහා ලොකුවට කියෙවුවේ.... මම ආසයි උඹ වගේ ශ්‍රී එකේ ඉන්න, මම වගේ ෆැෂන් කරන්න, හෙළවෙන් ඉන්න. අනේ මේ වත්සු... උඹේ කට විතරයි. ඉස්සෙල්ලා හිතේ තියන බොරු බය, ලැජ්ජාව ඇර ගනිනින්, කතාව නම් මහා ලොකු වල් ගැණියෙක් කියලා. ඒ වුනාට මෙතන එකෙක් හෙළුව දැක්කා කියලා නහයෙන් අඬනවා "

"හරි... හරි.. බං ඒ හිතේ තියන ඒවනේ..."

"එහෙනම් උඹ, වර්ජිත එක්ක නිදහසේ ඉන්න ඕන, ගෙයක් දොරක් හදාගන්න ඕන කියන ඩ්‍රිම්ස් ටික විතරක් සක්සස් කරගන්න බලපං, අනික් ඩ්‍රිම්ස් ටික අමතක කරලා දාපන්. මොකද කවදාවත් උඹට ඔහොම ඉඳගෙන අනික් හීන යථාර්තයක් කරගන්න බෑ.."

"නෑ බං මට එවලේ හරි අමුත්තක් දැණුනා, බයකුත් එක්ක, ඇදෙ අනික් පැත්තේ සමන්ත අයියා ඉන්නවා දැක්කම... "

"ඒ උඹ පොඩ්කාලේ ඉඳලා හැඳුන වැඩුන පරිසරය නිසා. වෙන, වෙන කතා වැඩක් නෑ, එකෙන් උඹ අඩුම තරමේ උඹේ හෙළුවත් කාණ්ණාඩියෙන් බලන්න බයයි. ඒ නිසා උඹ උඹත් එක්කම ෆයිට් කරනවා ඒ ලයිෆ් එකෙන් එලියට එන්න."

"ඒක ඇත්ත බං.."

"වත්සු.... මම දන්නේ නෑ ඒ උඹ හැඳුන විදිය හොඳද නරක ද කියලා. ඒත් මම හැඳුනේ එහෙම පරිසරයක නෙමෙයි. අම්මයි මමයි ගෙදෙට්ට ඇන්දේ ශෝට්ස්, ස්කිෂීයි. තාත්තායි අයියයි ඕන තරම් දැකලා ඇති අම්මගෙයි මගේ නියුඩ් එක. ඒ වගේම අයියා, තාත්තා සස්පෙන්ඩර් එක පිටින් ඉන්නවා කියන්නේ මට මහා ලොකු දෙයක් නෙමෙයි. අපේ තාත්තා එලියේ බාත් රූම් එකේ නෑවෙම එහෙම.

ඒවා පැත්තකින් තියපංකෝ.... ලොකුම දේ හිතපන්, අම්මයි තාත්තයි සෙක්ස් කරනවා කියන එකත් අයියටයි මටයි හැංගිවිච එකක් නෙමෙයි. අනන්ත වත් අපි දෙන්නා දැකලා තියනවාදෙන්නගේ ආතල් එක. ඒ වගේ පරිසරයක අපි හැඳුනා කියලා තාත්තයි, අයියයි මගෙන් එක්ක බුදියන්න ආවේ නෑ.... අයියා අම්මා ලඟට ගියෙත් නෑ. උඹ වගේම අපිත් හැඳුනා. මට හිතා ගන්න බෑ උඹයි මමයි හැඳුන දෙවිදියේ හොඳ කෝකද කියලා....."

"මට තේරෙනවා බං... උඹ කියන කතාව ඇත්ත. මම දන්නවා මම ඕනෑවට වඩා ගතානු ගතිය කියලා. උඹ දන්නවද ?, පොඩ්කාලේ මගේ අම්මගෙන් පස්සේ, මම පුල් නියුඩ්ව හිටියේ ඊයේ උබ ඉසරහා කියලා. ඒත් වෙරි මරගාතේ නිසා. මේනු මට එතනින් එලියට එන්න ඕන" වත්සලා ඒ වදන් කීවේ සැබවින්ම හිතේ කැමත්තෙන්ය.

"මම කියන්නේ එපා කියලා. මට හිතෙනවා උඹට ඒකෙන් ප්‍රශ්ණ ගොඩක් එයි කියලා...." මේතකා එම කතාව එතනින් නතර කරන්නට සිතුවාය.

දෙනුන් දිනක් ගත වන විට එම විවෘත භාවය වත්සලා සමන්ත සමඟත් සභවා නොගත්තාය. ඒ ඇයට එවැනි දේ මේනකා සමඟ කතා බහා කරනවාට වඩා, සමන්ත සමඟ එලස කතා බහා කිරීමෙන් නොදැණීම මිහිරක් දැන්නෙට වූ නිසාවෙන්ය. ඇය ඉන් සියුම් වින්දනයක් ලැබුවා පමණක් නොව ඔහුගේ අදහස් හමුවේ ඇයට දිරියක්ද දැණුණාය. ඒ විරුද්ධ ලිංගිකයෙකු හමුවේ තම රහස් බෙදා ගැනීමේ පළමු අත්දැකීම විදිමින්ය.

රාත්‍රී හතට පමණ කායාලයෙන් ඉවතට බැසී මේනකා හා වත්සලා CTB බස් රථයට ගොඩ වූයේ පුදුමයෙන්ය. ඒ ඔවුන් සිතුවේ පෙර දිණ මෙන් මෙදිණ ද, වැඩි වූන ඉංදන මිල හෙතුවෙන් පැවති පුද්ගලික බස් රථ වර්ජනය නිසාවෙන් සෙනගින් බස් රථය පිරි ඇතයි සිතාය. නමුත් එවලේ පැමිණි CTB බස් රථයේ අසුන් සෙහින් පිරි ඇතත්, හිටගෙන යෑමට සෙනඟක් නොවූ නිසාවෙන් ඔවුන් දෙදෙනා ඊට ගොඩ වූහ.

ටවුන් හෝල් අසල බස් රථය නතර කළ විගස සෙනගින් පිරි ගියේ නොසිතුව විලසින්ය. බස් රථයේ හොඳ ගමන් එල පුරුද්ක් ඇති මේනකා සෙනඟ අතරෙන් ඉදිරියට ගියත්, තම අඟ පසඟ අනෙක් වුන්ගේ කයේ නොගාවන්නට ගත් උත්සහය නිසාවෙන් වත්සලා පිටුපස දොර අසලට තෙරපුනේය. මෙවැනි වෙලාවක නුහුරු බස් ගමන නිසාවෙන් ඇයට බියක් දැණුනත් මේනකාව එම පෙළියෙ ඇතීන් පෙනීම ඇයට සහනයක් වූවාය.

එහෙත් මද දුරක් යන විට වත්සලාට හිතා මතා කවුරුන් හෝ තම ගතේ දැවටෙන්න උත්සහා කරන වග දැණුණාය. ඉන් තැති ගත් ඇය කළබලයක් නොපෙන්වා, නොදැනෙන්නට විපරම් කළේ එය හිතා මතාම දැයි සැක හැර ගන්නටය.

අමතර පංතියට සහභාගි වූ වයස දා හතක් වූ වරුණ පොලීම් දෙකකට, දෙපසට බෙදුන බස් රථයේ මැද පෙල සිටියේ අපහසුවෙන්ය. ඒ තම පිටේ ඇති බැගය නිසාවෙන්ය. ඒ වග වත්සලා හැඳින ගත්තාය. ඒ නිසාවෙන් ඇය ඔහුගෙන් බැගය ඉල්ලා රඳවනය මත දැමුවේ, ඔහුගේ ස්තූතියට සිනහවකින් සංග්‍රා කොටය.

සෙනග තෙරපීමත්, ඉඳ හිට තදට වැදෙනා බ්‍රෙක් පහරත් වරුණට එක ලෙස තම සමබර තාවය පවත්වා ගන්නට ඉඩක් නොදුන්නේය. ඒ නිසාවෙන් ඔහු විටෙන් විට වත්සලාගේ කයේ දැවටුණේ නොහිතාමය. ඒ වත්සලාගේ පිටුපසට නේරා ඇති නිතඹේ එක් පැත්තක ඔහුගේ ලිඟුව දැවටෙමින්ය. තුන් හතර විටක් එලෙස සිදු වූයේ හිතා මතා නොවූනත් දඩබ්බර කොළ හිතට එය ඉවසුම් නුදුන්නේ ලිඟුවත් ඉන් මඳක් අවදි කරමින්ය.

මෙතුවක් වේලා විශේෂයක් නොමැතිව තම ගතේ දැවටුණ කොළගැටයාගේ යටි කය, එන්න එන්නම පෙරළියකින් තම වතේ දැවටෙන වග වත්සලාට දැණුනාය. ඒ කුමක් දැයි සැකයක් නොවූන නිසාවෙන් වත්සලා තරමක් නොසන්සුන් වූවාය. ඒ මේනකා දෙස බලමින්ය. නමුත් මේනකා සිටියේ අඳුරු වුවත් කවුලුවෙන් එපිටට දැස් යොමා ගෙනය. කර ගැන්මට කිසිවක් නොවූ වත්සලාට තවත් ටික දුරක් යන විට ඒ කෙරෙහි යටි හිතේ ඇති ආශාව කෙමෙන් කෙමෙන් අවදි වූයේ ඇයටත් නොදැනෙන්නයට. ඒ නිසාවේ ඇය බස් රථයෙන් එපිට අඳුරු නිසාවෙන්, ඇතුලත එළියෙන් විදුරු කවුළු මතින් පෙනෙනා ඔහුගේ මුහුණ දෙස බැලුවේ ආයාසයෙන්ය.

වත්සලාගේ බැල්ම තමා වෙත වැටෙනා වග නොදන්නා වරුණ, තවත් හරි බරි ගැසුසේ කපටි ලෙසය. ඒ වත්සලාගේ වටකුරු නිතඹ දෙසත් තම කළියමෙන් නෙරා ඇති ලිඟුව දෙසත් මාරුවට බලමින් බිය මුසු සතුටු හිතෙන්ය. "මෙකී කෑ ගහයි වත්ද..." ඔහුට නොසිතූනාම නොවේය. ඒ බස් තුල ජැක් ගැසීමේ කලාව ඔහු නොදත් ආගන්තුක සිතුවිල්ලෙන්ය. "කමක් නෑ..... ටිකක් ලංකරගෙන ඉන්නවා, බ්‍රේක් පාරට විතරක් තද කරලා බලනවා" බස් රථයම අඩ අඳුරේ වීම හා ඉන්නා සෙනග නිසාවෙන් ඔහුගේ බිය තරමක් පහව ගියේය.

ඔහු සැරසෙන්නේ කුමටකට දැයි වරුණගේ මුහුණෙන් වත්සලා හඳුනා ගත්තාය. "දැන්නම් ශුවර් මු එන්නේ ජැක් එකට... මුණ බැලුවම කියන්න පුළුවන් හොර හිත" වත්සලා එසේ හිතුවත් "බස් එකේ අනික් උන්ට ජේනවද දන්නෙත් නෑ...." යැයි සිතුවේ, ඔහුට ඉඩ දෙමිඳෝ නොදෙමිඳෝ යැයි දෙබඩි හිතෙන්ය. ඒ නිසාවෙන් වත්සලා ඔහුගේ වායාවෙන් තම නෙත් ඉවතට ගත්තේ "ඔන්න ඔහේ කරන දෙයක්

කරපුවාවේ" ඇයි සිතුවිල්ලෙන්ය. ඒ ඇගේ යටි හිතබල වයස්කාර කොළඹගැටයාගේ නුහුරු පහසට අවදිව සිටි නිසාවෙන්ය.

බස් රථයේ බෙල් එක වැදුන නිසාවෙන් වේගය බාල වූයේ හෙමිහිටය. ඒ රථයේ මැද සිටි කිහිප දෙනෙක් බැසයන්නටය. බසයේ සිටිනා සෙනභ දෙපසට කරමින් ඔවුන් එකින් එකා පිටුපස දොර අසලට එන්නට විය. මැද පෙළ සිටිය වුන්ට වූයේ දෙපසෙන් එක් පසකට බර දී ඔවුන්ට ඉඩ සලසන්නටය. ඉන් ප්‍රයෝජනය ගත් වරුණු මෙතුවක් දැවටෙන නොදැවටෙන තරමට තබාගෙන සිටි තම යටි කය වත්සලා දෙසට බර කළේය. "දැන්නම් බැන්නත් කරන්න දෙයක් නෑ.... මටත් කියන්න දෙවල් තියනවනේ" යැයි සිතමින් බැස යන වුන්ට හොඳින් ඉඩ සලමින්ය.

පෙර නිතඹේ පැත්තක දැවටුන ලිඟුව දරදඬුව වත්සලාගේ නිතඹේ දෙපළ අතරට ආවේ ක්‍රමාණුකූලවය. එහෙත් ඒ ගැන හොඳ අවදානයකින් සිටි වත්සලාට එය අරුමයක් නොවුණි. ඒ තම නිතඹේ දෙපළ තරමක් මැත් කරමින් ලිඟුව රිංගීම හා ඔහුගේ යටිකය තෙරපුම ඇයට ගෙන දුන්නේ මිහිරක් නිසාවෙනි. "කපටියා.... වෙලාව බලලා හෙත්තු වුනේ" නිතඹේ කාණුවේ මැදට ලිඟුව තෙරපෙන්නට ගත් විට වත්සලාට ඉවසුම් නොදුන්නාය. ඒ නුහුරු පහසකින් ගත උණුහුම් කොටය. ඉන් මදක් තැනි ගත් ඇය ඇත සිටිනා මේනකා දෙස බලා සිනහා වූයේ ඇයට අමුත්තක් නොපෙන්වන්නටය. එහෙත් මේනකා තුලින් දැස ඉවතට ගත් විගසම වත්සලාට විදුරුවේ වියාවෙන් ඔහුදෙස බැලුනේ ඉබේමය.

නොසිතුව ලෙස වරුණුගේ හා වත්සලාගේ නෙත් කවුළු විදුරුවේ වායාවෙන් එක් වරම හමු වූයේය. ඉන් දෙදෙනාම මදක් තැනිගත් නිසාවෙන් නෙත් ඉවතට ගත්තේ, ඇගේ නිතඹේ දෙපළ අතර හිට කරන් සිටි ලිඟුව වරුණු එක් වරම දුරස් කොට ගනිමින්ය. එහෙත් නොසන්සුන් දෙදෙනාගෙම නෙත් ආපසු එකින් එකා දිහා බැලූ හොර බැල්ම හමු වූයේ, මොහොතක් නතරව එකින් එකා කෙරෙහි ඇදෙමින්ය.

වත්සලාට නොදැණීම මුවගට සිනහවක් නැගුනේ ලෙංගතුවය. ඊට ප්‍රථිචාර ලෙස වරුණු ද සිනහා වූයේ තරමක බියසුළු සිනහාවෙන්ය. නමුත් වත්සලාගේ සිනහාවෙන් ඒ ලැබුනේ කොළ එළියක් වග තවත් ඔහුට රහසක් නොවුනේය.

බස් රථයේ ඉදිරියේ සිටි මේනකාට වත්සලාගේ නොසසුන් කම රහසක් නොවුනාය. ඒ නිසාවෙන් ඇය තරමක් විපරම් කළේ එය කුමක් නිසා දැයි සැක හැර ගන්නටය. ඇයට ඒ කුමක් නිසා දැයි තේරුම් ගන්නට වැඩි වෙලාවක් නොගියාය. ඇය වත්සලා තමා දෙස බලන තෙක් ඉඳ ඉඹියෙන් පැනයක් දැයි ඇසුව මුත්,

වත්සලාගෙන් ලැබුන ප්‍රත්චාර සිනභාවෙන් කවුළුවෙන් ඉවත බලා ගත්තේ මුච්ච නැගුන සිනභව ඇයටත් නොපෙන්නාය.

වත්සලාගේ යහපත් ප්‍රථිචාර නිසාවෙන් වැඩි පළලපුරුද්දක් නොවුනත් වරුණ, සහජයෙන් පුරුෂ පක්ෂයට ලැබෙනා දක්ෂතාවය ගෙන හැර පාමින් වත්සලාගේ නිතඹ දෙපළු හරි මැදට ලිඟුව තබා ගත්තේ, විටෙන් විට ලිඟුව මනා කොට තෙරපවමින් හා ලිහිල් කරමින්ය. ඔහුට වත්සලා ගැන බියක් නොවුනත් බස් රථයේ අනෙක් පිරිස දකිවි යැයි බියක් නොදැණුනාම නොවේය. එහෙත් ඒ ලැජ්ජා බිය පරදා ඔහුගේ කාම ආශාව නැගී හිටියේය.

වත්සලා සිටියේ නුහුරු පහසෙන් මත්වය. ඒ බොහෝකල් සිට හිතේ වූ ආශාව මල්ඵල දරමින්ය. ඒ නිසාවෙන් වත්සලාද ඔහුගේන් ලැබෙන සෑම ලිඟු තෙරපිමකදීම තම නිතඹද ඔහුවෙත තෙරපුවාය. "තාම පොඩි එක්ගේ වගේ ඇත්තේ" වත්සලා තම නිතඹට දැනෙන වරුණගේ ලිඟුව හිතෙන් අනුමාන කළේ, සෑම ගැහැණියෙකුගෙම හිතේ නාඹර කොළ ගැටයෙකුගේ ලිඟුවකට ඇති කැමත්ත ඇයටත් පොදු වූ නිසාවෙන්ය. නමුත් ඇගේ හිතේ මේ ඇතිල්ලීමට වඩා වැඩි දෙයක් අපෙක්ශා කළ නිසාවෙන් නැවතත් කවුළු විදුරුවෙන් ඔහුගේ මුහුණ දෙස බලා සිටියේ, ඔහු නෙත් තම නෙත් හමුවන තෙක්ය.

වරුණ වැඩි බලයක් යොදමින් ලිඟුව ඇගේ නිතඹේ දෙපළු අතර හිර කරමින් කවුළු විදුරුවෙන් ඇගේ දෙස බැලුවේය. එහෙත් ඇය තමා දෙස බලා සිටින වග දුටු වරුන යන්තමින් සිනභා වූනේ, තම නෙත් ඇගේ නෙත් මත නතර කරලමින්ය.

වරුණගේ මද රත්පැහැ දෑස දුටු වත්සලාට නොදැණීම යටි තොල විකුනාය. ඒ ඇය නොදැණුවත්වය. නමුත් ඊට ප්‍රථිචාර ලෙස වරුණ දැක් වූ සිනභව වත්සලාට ගෙන දුන්නේ ලැජ්ජාවකි. ඒ නිසාවෙන් වත්සලා තම සිනභව සභව ගත්තේ හිස පහත් කොට ගනිමින්ය.

වත්සලාගේ යහපත් ප්‍රථිචාර නිසාවෙන් වරුනගේ හිතේ වූ බිය සැක සහමුළින්ම දුරුවුනේය. නමුත් රථයේ සිටිනා අනෙක් පිරිස දකිවියැයි ලැජ්ජා සහිත බව ඔහුගෙන් නොවියකුනේය. නමුත් හිතේ ඇති අශාව ඊට වැඩි නිසාවෙන් කෙසේ හෝ තවත් පියවරක් ඉදිරියට තබන්නට ඔහුට සිතුවේය. ඒ නිසාවෙන් ඔහු මදක් තමා අසල සිටින අනෙක් පිරිස දෙස බැලුවේ සැකයක් නොසිතෙන ලෙසය.

පොල් පටවා මෙන් ඇති බස් රථයේ සිටි අනෙක් පිරිසට මෙවුන් ගැන සිතනවා

තබා, ඔවුන් ගැනවත් සිතන්නට ඉඩක් නොලැබුණාහ. ඔවුන් විටෙන් විට හිටගෙන සිටිනා පය මාරුකලේ එක් පයකින් හිටගෙන සිටින බර අනෙකට මාරු කරමින්ය.

තම ඉහ පෙදෙසේ දැවටෙන්නේ වරුණගේ දැතම දැයි සැක හැර ගන්නට වත්සලාට ඉබේම තම ඉහ දෙස බැලුණාය. ඒ ඔහුගේ දැත බවට ඇයට සැකයක් නොවුන නිසාවෙන් ඇය කවුළු විදුරුවේ වායාවට සිනහා වූයේ අනුමැතියක් ලෙසය.

වත්සලාගෙන් ලැබුණ අනුමැතියෙන් වරුණ හෙමිහිට තම අත, ඇගේ බලවූසය තුලින් ඇතුළට දැමුවේය. ඒ ඇගේ මාදු ඉහ වටටය. ඉන් වත්සලාට කිතියක් දැණුනත් ඇය ඉවසා සිටියේ දැනෙන මිහිර විද ගනිමින්ය. ඒ ඇය අල්ලන් සිටිනා අසුන් දෙකේ යකඩ පොල්ල තදින් මිරිකා අල්ල ගනිමින්ය.

මද වේලාවක් ඇගේ ඉහ වට මාදු බව විදගත් වරුණ, හෙමිහිට අත පහළට ගෙනවේ ඇගේ නිතඹ වෙතය. ඒ ඇය ඇඳ සිටි සායට උඩින්ය. පැන්ටිය, ටයිෂෝට, යටසාය, උඩු සාය, යන ආවරන හතරකින් ආරක්ෂාව සපිරී ඇතත් ඇගේ වටකුරු නිතඹේ මෙලකැටි බව වරුණගේ අතට දැණුණේය. ඒ නිසාවෙන් ඔහු වත්සලාගේ නිතඹ විටෙක රළුවද, තවත් විටෙක මාදුවද මිරිකුවේය.

වරුණගේ අත්ලේ පහස අනේක සනකම්, අනේක වර්ගයන්ගෙන් වූ සළුමකින් රිංගා ඇගේ නිතඹ සොයා ඇදුනේ විදුළියක් මෙණි. ඉන් වත්සලාට දැණුන මිහිර සුළුපටු නොවේය. එයින් ඇගේ ගත සිත හිරිවැටි ගිය නිසාවෙන් වත්සලාට හොඳ හුස්මක් පිට වූවාය. ඒ ගත ද මදක් අඹරවමින්ය. එහෙත් ඇගේ හිත තවත් උනුහුම් කරමින් වරුණගේ දැත නැවතත් ඇගේ බලවූසයට යටින් නිරුවත් ඉහ අසල නැවතුවේ හොඳකට නොවන වග ඇයට නොදැණුණාම නොවේය.

මෙවර වරුණගේ ඇඟිලි තුඩු ඇතුළු වන්නේ උඩ සායට හා යට සායට යටින් වග වත්සලාට දැණුණේ, සිණිදු ටයිෂෝට මකින් වරුණගේ අත්ලේ පහස වටකුරු නිතඹේ හැඩ තල සොයන්නට වූ නිසාවෙන්ය. ඒයින් වත්සලාට පෙරට වඩා මිහිරක් දැණුණේ නිතඹේ යටි නැම්මත් ඔහුගේ අත්ලට නතු වූන නිසාවෙන්ය. "අපරාදේ ටයිෂෝට එකක් ඇන්දේ..." වත්සලාට එසේ සිතුවේ වරුණගේ ඇඟිලි තුඩු එකින් එකට තදව ඇති නිතඹේ දෙපළු මැදින් විටෙක ඉහලටත්, විටෙක පහලටත් යන විට දැණේනා කිතියෙන්ය. ඒ නිසාවෙන් ඇයට නොදැණීම එක ලඟ තබන් සිටි දෙපා තරමක් දුරස් වූණේය.

ඇත් වූ ඇගේ දෙපා අතරින් වැඩි දුරක් තම අත ඇතුළේ කළ නොහැකි වුවත් වරුණ, ඇගේ දෙපා මුල්ල පිරිමැද්දේ නොසන්සුන් වූ හිතෙන්ය. ඒ ඔහුටත් මේ දැණෙන මිහිර ඉවසුම් නොදුන් නිසාවෙන්ය. එය වරුනට වඩාත් බල පෑවේ තම පෙම්වතියගෙන් වත් මෙතරම් ඉඩක්, තුන් අවුරුදු ප්‍රේමය තුලදී නොලැබූ නිසාවෙන්ය. ඒ සැමත් එකතුව වරුණගේ ලැජ්ජා බය තවත් දුරු කළේ ඔහුගේ සිහිනයක්ම වූ, වත්සලා සතු වූ වටකුරු පිරිපුන් නිතඹයි. "වික් මේකි ටයිෂෝටි එකක් ඇදලා හිටියේ නැත්තම්.. පුකේ හිලත් අතගාන්න තිබ්බා" ඔහුට සිතූන වාර අනන්ත විය.

සායටත්, යට සායටත් යටින් වරුණගේ අත රිංගු නිසාවෙන් තම නිතඹේ හැඩයන් මානාවට වරුණගේ අතට හසුවෙන වග වත්සලාට දැණුනාය. ඒ ඔහුගේ ඇඟිලි තුඩු තම දෙපා මුල්ලටත් රිංගමින් යෝනී විවරයට මද දුරක් තබා නවතින විටය. "තව ටිකක් උඩට එන්න පුළුවන් වුනානම්" ඇය එසේ සිතූ වාර අනන්ත විය. ඒ නිසාවෙන් ඇය විදුරුවේ වායාවෙන් ඔහුදෙස බැලුවාය.

"අක්කේ ටිකක් පස්සට වෙන්න" වත්සලා නොසිතුව ලෙස ඔහු හඬ අවදි කළේ කණට කොටය.

"බෑ....." වත්සලා එසේ කීවා නොව ඇයට එය කියවුනාය. නමුත් හැකි තරම් පස්සට නොවුනාම නොවේය.

ඒයින් වාසිය ගත් වරුණ උත්සහා කළේ අත ටයිෂෝටි එක හා පැන්ටියට යටින් දැමීමටයි. නමුත් එය ලෙහෙසි පහසු නොවුනේ ටයිෂෝටි එකේ හිර බවත්, අනෙක් වුන්ට නොදැනෙන්නට කළ යුතුත් නිසාවෙනි. ඒ නිසාවෙන් වරුණට හැකි වූයේ ඇගේ නිතඹේ දෙපළ අතර කාණුවේ මද දුරක්, ඇඟිලි පුරුක් දෙකක් පමණ ඇතුලට දා ගැන්මට පමණයි. නමුත් ඔහු උත්සහය අත් නොහලත් වත්සලාගේ හිසෙන් "එපා" යැයි කියා ලැබූන ඉහිය නිසාවෙන්, ඔහු අත ඉවතට ගත්තේ නැවතත් ඇගේ ඉහවට නිරුවත වෙතටය.

විටෙන් විට වත්සලා දෙස නෙත් යොමා සිටි මේනකාට ඇය ඉන් මිහිරක් ලබන වගට සැකයක් නොවූයේ, ඇගේ මුහුණේ ඉරියවු තුලින්ය. "මෙකීන් දීගෙනම ඉන්නවා.. අද වරෙන් කෝ ගෙදර මම අල්ල ගන්නම්" යැයි ඇය හිතා ගත්තාය. එහෙත් ඒ තරහින් නම් නොවේය.

තම නිරුවත් ඉහ වට වූ වරුණගේ අත්ල හෙමිහිට ඉහළට ඇදෙන්නේ දෙතන

වෙන වග වත්සලාට සැකයක් නොවුණේය. ඒ බලවූසය එසවෙන්නට වූ නිසාවෙන් පමණක් නොව, දහඩිය හා උණුහුමෙන් වූ ඉහවටට සිහිලසක් දැනෙන්නට වූ නිසාවෙන්ය. ඉන් වත්සලා මදක් තැති ගත්තාය. ඒ වෙන කිසිවක් නිසා නොව වරුනගේ එම ක්‍රියාව නිසාවෙන්, බස් රථයේ සිටින අනෙක් වුන්ගේ දැස ඒ මත වැටෙන වගට සැකයක් නොවුන නිසාවෙන්ය. ඇය තම බලවූසයේ ඉදිරිපසින් තද කොට අල්ලා ගත්තේ එයට ඉඩක් නොතබමින්ය. නමුත් වරුණගේ දඩබ්බර අත ඇගේ දෙපියරු මතට ගොඩ වූයේ එක්වරමය. ඉන් තිගැස්සුන වත්සලා වහා අනෙක් වුන්ට නොදැනෙන ලෙස වරුණගේ අත පහතට දැමුවේ "ඉදගෙන ඉන්න අයට ජේනවා" යැයි කොඳුරාය. ඒ හිතකින් නොවේය. වත්සලා සිටියේ එතරම් ඒ මිහිරෙන් මත්වය.

මේනකා ඊලඟ නැවතුමෙන් බසින්නට අවැසි නිසාවෙන් වත්සලා දෙස කිහිප විටක් බැලුවත්, ඇය සිටියේ වෙනයම් සිහිනයකින්ය. ඒ නිසාවෙන් මේනකා ඉදිරි පස සිට පිටු පසට ආවේ දැඩි ආයාසයක් ගෙනය. එහෙත් ඇය ලඟට එන තුරු වත්සලාට නොදැණුනා මෙන්ම, මේ එන්නේ මැගේ යහලුවෙකු ඇයි වරුණ ද නොසිතූ වේය. ඒ නිසාවෙන් නැවත වත්සලා වෙන වැඩි බරක් දී වරුණ ඇයට ඉඩ ලබා දුන්නේ මේනකාට ඔවුන්ව පසුකරලන්නටය. නමුත් වත්සලා ඒ අතරින් "දැන්වත්.... බහිමු..." කිවුවේ සිනහවෙන් වත්සලා ගේ කණට කොටය. ඒ වරුණ දෙසත් යටසින් බලමින්ය.

බස් රථයෙන් බැස මද දුරක් යනතෙක් මේනකා කිසිවක් වත්සලාගෙන් නොඇසුවේ ඇය තමා සමඟ ඒ ගැන කියාවී දැයි සැකහැර ගන්නට. වත්සලා නිවසට යන්නට පෙරම මේනකාට ඒ ගැන ඉඟියක් දුන්නාය. වත්සලත් සිටියේ එය මේනකාට කියනකම් නොසිවසිල්ලෙන්ය.

"මාර වැඩෙතේ බං වුනේ....."

"ඇයි.... මොකද්ද සින් එක..." මේනකා නොදන්නා සේ ඇසුවාය.

"බස් එකේ දී එකෙක් මට ජැක් එකක් ගැහුවනේ....."

"ඉතින්...."

"ඉතින් කියන්නේ...." තමා ඉඩ දුන්නා යැයි කියන්න වත්සලාට හිත නොදුණේය.

"උඹත් දිගෙන හිටියා...." මේනකා සිනහාසුනාය.

"ඇයි බං හිටපු සෙහ හැටියට... මට හැරෙන්න වත් ඉඩක් තිබ්බැයි" වත්සලා තමා ව සාදාරණීයකරනට උත්සහා දැරුවාය. ඒ තරමක ලැජ්ජාවෙණි.

"අනේ මේ වත්සු... මමත් බලාගෙන හිටියේ...."

"එහෙම හිතුවේ නෑ බන්.... ඒත් දෙන්න උනා...." වත්සලා මේනකාගේ පිටට ගසා හින හුනාය.

"කොහොමද ආතල් එක.... මුනේ පෙණුමෙන්නම් වෙට් වෙලත් ඇත්තේ"

"අනේ පලයං බන්.... උඹ පොඩි එකක්...." වත්සලාට ඔහුගේ මුහුණ මැටි පෙණුනාය.

"ඒක තමා උඹ උමේ සාය ඇතුලටත් අත දැමුමේ... පොඩිවුන් ඔය වැඩේට බය නෑ බං ලොකු උන් වගේ..." මේනකා නිවසේ දොර ඇරියාය.

"උඹත් දැක්ක ද...." වත්සලා ඇය පසුකොට ගියේ දොරත් වසාගෙනය.

"මම බලාගෙන හිටියේ... අර පොඩි එකාට කියලා මේ දෙක මිරික ගන්නවා...." මේනකා වත්සලාගේ නිතලේ පළවක් තදින් මිරිකුවාය. ඒ ඇය ඉහළ මහලට නගින්නට පයක් පඩිය මත තැබූ විටදීය.

"උඹගියා...." වත්සලා මේනකාගේ අතට පහරක් ගැසුවාය.

"මේ... මේ... වරෙන් කන්න මොනවා හරි හදලම වොෂ් එකක් දාගමු....."

"හරි.. හරි... මම මේක වෙන්ඡ් කරගෙනම එන්නම්...."

"මේන්න මෙහේ වරෙන් බං.... ආයේ මොනවා වෙන්ඡ් කරනව ද..." මේනකා මේසය මත අත් බෑගය දමා බලවුසය පන්නා දැමුවේ බ්‍රෙසියරය උඩුකට ඉතුරු කරගෙනය.

"උඹට ඔහොම පුලුවන් වුනාට තාම මට බෑ..." වත්සලා එසේ කියා පියගැට පෙළේ පඩියක් ඉහළට නගින විටම මේනකා ඇගේ අතින් අල්ල ගත්තාය.

"පිස්සු කෙලින් නැතුව වරෙන්....." ඇය වත්සලාව පහලට ගෙන තම ලෙහින්

කලිසම ගලවා දැමුවේ ජීස්ට්‍රින් පෑන්ටිය යටි කයට තුරුකර ගනිමින්ය.

මේනකාට අවැසි වූයේ ඇගේ හිතේ වූ අභාවන් ඉටු කරගන්නට ඉඩ සලසා දෙන්නටය. ඇයත් සිටියේ මේනකාගෙන් එයට බල කිරීමක් අපෙක්ශාවෙන්ය.

"හරි.. හරි....." වත්සලා බලවුසය හා ස්කිනිය හිසෙන් පන්නා දමා, සායද ගලවා දැමුවේ යට සායත් එක්කය.

"බලපං..... මෙහෙම ඉද්දි උඹේ ලස්සන...."වත්සලා ඇගේ කය පුරා නෙත් හෙළුවාය.

"සමන්ත අයියවත් එයි ද?" වත්සලා එසේ ඇසුවේ ටයිෂොටි එක පහත් කරන ගමන්ය.

"එනවනම් ආපුදෙන් බං...." මේනකා එසේ කීවේ සම්පුරනයෙන්ම නිතඹ වැසෙන්න ලෙස ඇදී වත්සලාගේ පෑන්ටියේ යට ඇති තෙත පැල්ලම දෙස බලමින්ය.

"උඹට නම් අවුලක් නෑ..... මම කොහොමද මෙහෙම ඉන්නේ සමන්ත අයියා ඉස්සරහා....." සමන්ත අද නිවසට නොයෙන වග වත්සලා නොදැන සිටියා නොවේය.

"ඌ උඹේ දකින්න ඕන එවා ඔක්කොම දැක්කා එදා..... මෙන්න මෙහේ වරෙන්"

වත්සලා හා මේනකා පෑන්ටියට ගියේ බ්‍රෙසියරය හා පෑන්ටිය පිටින්ය. වත්සලාට මේ අත් දැකීම නැවුම් වුවත් පළමු වර නිසාවෙන් හිතට අපහසුවක් නොදැණුනාම නොවේය. නමුත් තමා දැන් සිටින්නේ නිදහසේ නිරුවතින් වග සිතෙන විටත් ඇගේ ගතට නැවුම් පනක් ලැබුණාය.

"තේ එකක් බිලම ඉටු....." මේනකා හිටරය ගැසුවාය.

"මම හදන්නම්..." වත්සලාට මෙසේ ඉදිමින් වැඩ පල කරන්නට ආස හිතූණාය.

"එහෙනම් මම රයිස් කුකර් එක ගහන්නම්" මේනකා පැන්ට්‍රි කබඩ එකේ යට දොර හැර පාත් වූයේ හාල් බඳුන ගන්නටය.

මේනකාගේ නිතලේ පළ දෙක මැදින් රිංගූ g-string පැන්ටියේ පටිය පෙනෙන්නට වත් නොතිබුණේය. එහෙත් ඇගේ යෝනිය අසලින් එය මතුව තිබුණේ තරමක් පළලටය. එයින් ඇගේ යෝනී දොතොල් නොරා පෙනුණේය. එය වත්සලාගේ හිත ගතේ "මමත් එකක් දෙකක් ගන්නවා.... " යැයි හිතමින්ය. ඒ ගෞරවයාගේ වෙඩින් එක දවසේ පලමු වතාවට ඇඳි එහි සැහැල්ලුවත්, ගතට දැණුණු නැවුම් මිහිරත් නිසාවෙන්ය.

"මටත් g-string දෙක තුනක් ගන්න ඕන බං....." වත්සලා එසේ කීවේ මේනකාගේ නිතල දෙස ආසාවෙන් බලා සිටිය.

"ඇහැබයි උඹ එක ඇඳලා බස් එකේ යනවනම්.... පැඩ එකක් තියාගනින් යටට..."

"ඒ ඇයි..."

"නෑ උඹට ඔය ගලන විදියට, හදිස්සියේ හරි ජැක් එකක් වැදුනොත්..." මේනකා එසේ කීවේ හිසෙන් වත්සලාගේ පැන්ටියේ තෙත් බව පෙන්වමින්ය.

බස් රථයේදී ලැබුණ මිහිර නිසාවෙන් වත්සලාගේ රොස පැහැති පැන්ටිය තෙත්වී තිබුණේය. එය දුටු විට වත්සලාට ලැජ්ජාවක් දැණුණාය. එහෙත් දැන් කළ හැක්කක් නොමැති නිසාවෙන් වත්සලා කලේ සිනහා වීම පමණි.

"ඇත්ත කියපං... උඹට එක පාරක් හරි උනා ද..."

"උඹ මොනවද බං මේ අහන්නේ....." වත්සලා සිටියේ මුහුණත් රතු කරගෙනය.

"කියපංකෝ... සිරියස් අහන්නේ..."

"නෑ....." වත්සලා වතුර එක රත් වී අහවර නිසාවෙන් තේ සෑදීමට ගත්තාය.

"එහෙනම් උඹ තවම ඉන්නේ හීට එකේ..... අද ඉතින්.... මේකේ පිහිට තමා...." මේනකා ඇඟිලක් උළුපා පෙන්වුවාය.

"අනේ පලයං බං යන්න..... මට ඇති එහෙම අමාරුවක් නෑ..." සැබවින්ම වත්සලාට එසේ ස්වාං විදනය කිරීමට ආසාවක් නොවීනී.

"අනේ පලයං තෝ මට බොරු නොකියා... කොයිවෙලේ ඇඟිල්ල ගහගන්නවද

කියලා බලාගෙන තෝ ඉන්නේ.." මේනකා රයිස් කුකර් එකේ ස්විචය දැමුවාය.

"උඹට පිස්සු.... මම එහෙම තනියම කරගෙන නෑ කාලෙකින්..." වත්සලා ඇත්තම කීවාය.

"සිරියස්...." මේනකා එය විශ්වාස නොකලාය.

"ඉයස්... දැන් අවුරුද්දකින් විතර"

"උඹ නම් මාර බඩුවක්නේ....."

"උඹ...."

"මමනම් දවස් දෙකකට සැරයක් වගේ මාස්ට්‍රෙට් කරනවා.... ඒකේ වෙනම අතල් එකක් තියනවා බං..."

"මට එහෙම හිතෙන්නේ නෑ බං.... නිකන් මොකද්දෝ වගේ..." වත්සලා තේ එක මේනකා අතට දී තම තේ එකක් ගෙන පුටුවේ ඉඳ ගත්තාය.

"මම කියනවට අද එහෙම කරපංකෝ, බස් එකේ සීන් එක මතක් කරගෙන. උඹට වරින් එක්ක කරාට වඩා ආතල් එකක් දැනෙයි.."

"උඹට පිස්සු බං.... "

"සිරාවටම කියන්නේ... මම උඹට පොඩි බඩුවකුත් දෙන්නම්"

"මොකද්ද....." වත්සලාට එය ප්‍රෙහෙලිකාවක් විය.

"ඒක පස්සේ.... මේ කියපන්නෝ.... අර කොල්ලගේ එකේ සයිස් එක...." මේනකාට ඇවැසි වූයේ ඇයව අවුස්සන්නටය.

"මම අල්ලලා බැලුවේ නෑ බං..."

"උඹ අතවත් වැද්දුවේ නැද්ද නිකමට වත්....."

"මම උඹ වගේ නෙමෙයි.... තවම ජුනියර්. අල්ලනවා තියා මම හිටියෙන් බයෙන්" වත්සලා සත්‍යම කීවාය.

"උෞ අතක් දැම්මා නේද සාය ඇතුලට" මේනකා එසේ වෙන්නට ඇතයි අනුමාන කලාය....."

"හම්... එවලේ ඉවසන් හිටියෙනම් අමාරුවෙන්..."

"අපරාදේ දෙක තුනක් පටලන් හිටියේ කියලා හිතුවේ නැද්ද... මෙහෙම එකක් ඇදලා හිටියෙනම් ඉතින් කියන්න ඕන නෑ නේ" ඇය එසේ කීවේ තම නිතලේ දෙපළු අතගා ගනිමින්ය.

"ඇත්තටම හිතුවා බං....." එම සිහිවීමම වත්සලාට මෙවලේ මිහිරක් ගෙන දුන්නාය.

"ඒක තමා එහෙනම් උඹ g-string දෙක තුනක් ගන්න ඕන කිවුවේ...."

"උඹට පිස්සු... එදා උඹේ එක ඇඳ දවසේ ඉඳලා තමයි හිතුවේ... ඇයි බං නිකන් මුකුත් ඇඳලා නෑ වගෙන්, ඒත් බං මෙහෙ ඉන්න ටිකේ විතරයි අදින්න වෙන්නේ"

"උඹ ශේඡ එකේ වජීරට කියපං.... එහෙම අදින්න ආසයි කියලා. එහෙම නැත්තම් උඹ අවුස්ස ගනින් එහෙම එකක් ඇඳලා සෙක්ස් කරලා. ඕන එකක් ආසයි බං එහෙම" වජීර ඇය ජී-ස්ට්‍රින් අදිනවාට කැමති නැති වග මේනකා ඇයගේ කතාවෙන් දැන සිටියාය.

"උඹ විකාර කියවනවා.... අපි දෙන්නා වැඩේ කරන්නත් ලයිට් ඔෆ් කරලා.... මේ එක නෙමෙයි, සමන්ත අයිශා දන්න වද උඹ බස් එකේ ජැක් වදිනවට ආසයි කියලා" වත්සලා මෙතුවක් හිතේ හිරකරන් සිටි පැනය ඇසුවාය.

"මගෙන් එහෙම අහලා නෑ.... මමත් කියලා නෑ...."

"ඇහුවොත් උඹ ඇත්ත කියනවද...."

"උඹට පිස්සුද....., ගැණුන්ගේ සමහර රහස් එළියට එන්නේ නෑ බං ඒවා රහස්ම තමයි"

"හම් ඒක ඇත්ත.... කාටද බං එහෙම ඒවා කටක් ඇරලා කියන්න පුළුවන්"

"උඹ විශ්වාස කරනවද..... බස් එකේ යන එන හැම ගැණියෙක්ම කැමතෙන් හරි අකමැත්තෙන් ඒ ලිලින් එක අරගෙන තියනවා කියලා, ඒ වගේම හැම පිරිමියෙක්මත්"

"ඔවු එහෙම වෙන්නත් පුළුවන්"

"නෑ ඒක තමයි ඇත්ත. මම කැමැත්තේ එකේ ඉද්දි රිසව් එකක ආටිකල් එකක් කියෙවුවා. ඒකෙන් තමයි මමත් දන්නේ" මේනකා දෙදෙනාම බී අභවර කළ කෝප්ප දෙක සොදා දැමුවාය.

"ඔක්කොම එකයි බං... හිතේ හංගන් ඉන්නේ" වත්සලා නැගිටිටේ වැඩ අභවර වූ නිසාවෙන්ය.

"හැබයි මමනම් හැමොටම එහෙම ඉඩ දෙන්නෙත් නෑ. හිතට ටිකක් හරි සෙට් උන එකෙකුට මිසක්"

"උඹ ආස මොන වගේ එකෙකුටද....."

"ටිකක් හැන්ඩ්සම්, ඇඟපත තියන, මගේ වයසට වඩා ටිකක් වැඩිමල් එකෙකුට. උබ...?" මේනකා එසේ කියමින් සිනහා වූවාය.

"මමනම් ආස පොඩි එකෙකුට....." වත්සලාත් එම සිනහවට එකතු වූවාය.

"උඹ BA කාරයෙක්නේ...." ඇගේ සිනහව තවත් වැඩි වූවාය. ඒ නිවසම දෙවනත් කරමින්ය.

"හම්... ඉස්සර ඉදම" වත්සලාත් ඇයගේ සිනහවට එකතු වූවාය.

"ඒක තමා අර පොඩි එකාට මේක දිගෙනම හිටියේ. හැබයි උඹ දන්නවද? සමන්ත දන්නවා මම එක්සිබිට් (exhibit) කරන්න ආසයි කියලා"

"ඒ මොකද්ද බං...." වත්සලාට එය නොතෙරුණාය.

"එක්සිබිට්නසම් (exhibitionism) ඒ කියන්නේ බං මම ආසයි කාට හරි මගේ ඇඟ පෙන්න්න. ඇඟම නෙමෙයි උඹ දන්නවනේ ඉතින්....."

"ඒකනම් මටත් තෙරුනා. සමන්ත අයියගෙන් එහෙම අවුලක් නැද්ද....." වත්සලා පුදුමයෙන් ඇසුවාය.

"නෑ..... උත් ආසයි මගේ දිහා එහෙම බලන් ඉන්න උන් දිහා බලන්න, ඔන්න උඹ විතරයි අපි දෙන්නගේ මේ රහස දන්නේ" මේනකා එය නොකියා සිටින්නට සිතුවත් වත්සලා ගැන ඇති විශ්වාසයෙන් එය සභව නොගත්තාය.

"උඹලා දෙන්නා නම් මරු ඩබල. හැබයි මට කළින්ම හිතූනා උඹ එහෙම කරන්න ආසයි කියලා, ඒත් සමන්ත අයිශා ගැන මට එහෙම හිතුවේ නෑ" වත්සලා එයට සිනහා වුනේය.

"උඹ ආස නැද්ද එහෙම....."

"හම්..... මට එහෙම හිතීලා නෑ...."

"මම කියනවට එක පාරක් එහෙම කරලා බලපංකෝ.... කොහොමද ඒකේ ආතල් එක කියලා. ඒක මාරයි බං...."

ලැබුන මෙම නිදහස නිසාවෙන් වත්සලා සිටියේ සතුටෙන්ය. ඇගේ ගතම නිරුවතින් සිටීමෙන් හා මේනකා සමඟ වූ ශූංඟාර කතා බහෙන් අවදිව තිබුනේය. වත්සලා ඒ නැවුම් අත් දැකීමෙන් දැඩි කාමුක මිහිරක් ලැබුවාය. ඉන් ඇයට මෙදින සව්‍යං වින්දනයක මිහිරේ අවැසි තාවය තදින්ම දැණුණාය.

"මොකද කියන්නේ..." මේනකා ශ්‍රිප් එක හැර බියර් එකක් අතට ගත්තාය.

"උඹේ කැමත්තක්....." ඇගේ හිත ඒ මතට කැමතිව සිටියාය.

"එහෙනම් වොෂ් එකක් දාගමු. මේ.... මම කියනවට වොෂ් එක දාන අතරේ උඹ ඇඟිල්ල එහෙම ගහාගන්න එපා. උඹට මම පස්සේ බඩුවක් දෙන්නම්...." අද දින අනිවාසීන්ම වත්සලා සව්‍යං වින්දනයේ යෙදෙන වගට මේනකාට සැකයක් නොවුණාය.

"උඹට පිස්සු..." එසේ කීවත් වත්සලා සිටියේ හිතේ දෙගිඩියාවෙන්ය. ඒ ඇය දෙන්නේ කුමක් දැයි නොදන්නා නිසාය.

ඉහළ මහලේ කාඞරයට ගිය වතසලා දොර අඩවල් කොට කෙළින්ම ගියේ කණ්ණාඩිය ලඟටය. ඒ ඇයට තම නිරුවත බලන්න සිතූන නිසාවෙන්ය. ඇය තම කය දෙස කණ්ණාඩියෙන් බලමින් ගතේ ඉතුරුව ඇති එකම වස්ත්‍ර දෙකත් ගලාවා දැමුවාය.

"ඇත්තටම තාම මගේ ඇඟේ ශේෂ එක තියනව..." ඇය ආදරයෙන් තම ගත මෘදුව අතගා ගත්තේ කණ්ණාඩිය දෙස බලමින් එහෙට මෙහෙට හැරමින්ය. ඒ කාලේකට පසුවය. ඇය කණ්ණාඩියෙන් පැතිකඩ පෙනෙන ලෙස හැරී නිතඹ නැම්ම දිග දැන ගෙනයන විට වරුණුව සිහිවුනේ නිකමටම නොවේය. "කොල්ලට පිස්සු වැටෙන් නැතුව තියෙයි යැයි.... මේ පුක දැක්කම" ඇයට එසේ සිතුවේ පැතිකඩට

සිටින විට නිතඹ පසුපසට තොරා ඇති අයිරු මැනවින් පෙනෙන්නට වූ නිසාවෙන්ය. "ඌ මාව අද පිස්සු වැට්ටුවා..." වත්සලා ඔහුගේ ලිඟුව දැවටුන නිතඹ දෙපළ මැදින් අතක් ගෙන ගියාය. "වික්.... අපි බැස්සේ නැත්තම්.... ඌ වැඩි වෙලාවක් යන්න කලින් කොහොමහරි මගේ එකට ඇහිල්ල ගහනවා" ඇය එසේ සිතමින් යෝනී දෙපල අතරට ඇහිලි තුඩක් ගෙන ගියාය.

තෙත්ව ඇති යෝනී දෙපල මැද්දෙන් ඉබේම ඇහලි තුඩ මදක් ඇතුලට ගියේ නොදැනීමය. ඒ වරුණගේ දහකාරකම් සිහි කරමින්ය. ඇයට ඉන් වෙනදා නොදැණුන ආගන්තුක මිහිර තදින්ම මෙවලේ දැණුනාය. ඒ ඇගේ ගත, සිත වෙනදාට වඩා මෙදිණ හාත්පසින්ම වෙනම ආරක මිහිරක් ලැබුව නිසාවෙන්ය.

වෙනදා හත් අට දවසකින් සංසර්ගයේ නොයෙදුනත්, හිතේ නූපන් ස්වාං වින්දනයක මිහිරට අද ඇගේ හිත ඇදී ගියේ නොදැණීමය. එනම් ඇයට මතකයේ ඇති පරිදි අට නම මාසයකට පසුවය. එහෙත් "මම උඹට අද බඩුවක් දෙන්නම්කෝ" ඇයට මේනකාගේ හඬ සිහිනයෙන් මෙන් ඇසුනාය.

අඩ පැයකට පසු මේනකා ඉහලට මහලට නැග්ගෙන නිතඹෙන් අඩක් පමණ දික් වූ අත් රහිත දුහුල් ස්කිණියක් වැනි රාත්‍රී නිදන ඇඳුමක් ඇඟලා ගෙනය. එහෙත් ඇය අත තවත් යමක් වුවත් එය වත්සලාගෙන් සහවගෙන සිටියාය.

"ඕන්න මම ආවා....." මේනකා ඇගේ කාඹරයට එබුනාය. ඒ ඇය ඇඟපත සොදා කාඹරයට පැමිණියා විතරය.

"ඡා... ලස්සනයි..... කොහෙන්ද බං උඹ ඕවා ගන්නේ....." වත්සලාට එසේ කියවුනේ ඇගේ පෙනුමටය.

"ebay එකෙන් ඇයි උඹටත් ඕනද..." මේනකා බියර් කෑන් දෙකත් අතතිව වටක් කරකැවුනාය.

"අදින්නම් ආසයි බං. ඒත් කොහොමද බං ඔය වගේ එකක් ඇදලා ගෙදර ඉන්නේ" ඇයටත් එවැනක් ඇද බැලීමට හිතුවත් එය හිතීන් මැඩ ගත්තාය. ඒ පසෙක වූ ගවුම අතට ගෙනය.

"මේ.... මේ.... උඹට අද ඕක තහනම්"

"එහෙත්ම ඉතින් මට ඉන්න වෙන්නේ මෙහෙම තමා" වත්සලා ඇඳ සිටි තුවා දෙපොට මැත් කර තම නිරුවත පෙන්වා ඒ ක්ෂණයෙන් නැවත ඇඳ ගත්තාය.

"එහෙමත් නරක නෑ. ඒත් ඊට වඩා මෙහෙම හොඳයි වගේ. ආ ඇදපං මේක" මේනකා මෙතුවක් වෙලා හංගන් සිටි, තමා ඇද සිටිනා ඇඳුමට සමාන වූ අනෙක් ඇඳුම ඇය වෙත පෑවාය. ඒ වත්සලා තම නිරුවත පෙන්වීම නිසාවෙන් නැගුන සිනහාවෙන්ය.

"අනේ මටනම් බෑ බං..." වත්සලා එය අසාවෙන් අතට ගත්තත්, ඇඟට දමා ගන්නට විලියක් දැණුනාය.

"අනේ මේ... උඹේ ඔය බොරු ලෑජ්ජාව නියයලා ඕක ඇදගෙන මෙන්න මෙහේ වරෙන්....." ඇය බියර් කෑන් දෙක එක් අතකට තුරුළු කොට ගනිමින් වත්සලාගේ තුවාය කඩා දැමීමාය.

වත්සලාගේ හිතේ ඇති වකිතය දුරු කිරීමට තමා පෙරමුන නොගත හොත්, කිසි දින ඇය ඇගේ ආශාවන් ඉශ්ට නොකර ගන්නා වග මේනකාට තෙරුම් ගොස් තිබුනාය. ඒ හිතේ කොතරම් කැමත්තක් තිබුනත්, පළමුව අදිමදි කර, පසුව තම බලකිරීම මත එයට කැමත්ත දැක්වීම වත්සලාගේ පුරුද්ද වග මේනකාට තවත් රහසක් නොවුනාය. මේනකාගේ පෙරෙත්ත කිරීම වත්සලාට දැණුනේ දිරි ගැන්වීමක් ලෙසින්ය.

"අනේ එපා බං....." කොතරම් එයට හිත කැමත්තෙන් සිටියත් ඇයට පෙරදිණ මත් බව නිසාවෙන් නොදැණුන ලෑජ්ජාවක් මෙවලේ දැණුනාය. ඒ නිසාවෙන් ඇය දැනින් යෝනිය වසාගත්තේ දෙනනට නිදහසේ ඉන්නට ඉඩ හැරය.

"උඹට ටවල් එක ගලවලා පෙන්නන්න හොඳයි, මෙහෙම බෑ"

ඇගේ පෙරෙත්තයෙන් දිරිගත් වත්සලා එම ඇඳුම ඇඟලා ගත්තේ නොවිසිලීමත් බවෙන්ය. මේනකා එක සමාන, පැහැයෙන් පමණක් වෙනස් වූ මෙම රාත්‍රී නිදන ඇඳුම දෙක අන්තර්ජාලය හරා ගෙන්න ගෙන තිබුනේ කළකට ඉහතදීය.

තම ඇඳුම හා මේනකා ඇද සිටින ඇඳුම එකම ජාතියෙන්, වර්ණයෙන් පමණක් වෙනස් වූවක් වග වත්සලාට වැටහුණි. ඇය එම ඇඳුම ඇද කණ්නාඩිය අසලට ගියේ හැඩ බැලීමට හිතේ වූ අශාව නිසාවෙන්ය.

"ලස්සනයි බං.... මම හනිමුත් එකටවත් මෙහෙම එකක් ඇන්දේ නෑ. ඇයි උඹ එක වගේ දෙකක් ගත්තේ" වත්සලා කණ්නාඩිය හරහා මේනකා දෙස බලා

ඇසුවේ වටයක් කරකැවෙමින්ය.

"මට කලින් තිබ්බා ඔය වගේ සමන්ත ටුවර් එකක් ගිහින් එනකොට ගෙනාව එකක්. දවසක් ඕක ඇඳලා සෙට්ටුන වෙලාවක ෆිලීන්ස් වැඩි කමට උගේ අතින්ම ඒක ඉරිලා ගියා. ඉරිලා ගියා නෙමෙයි ඇත්තටම උඹ ඒක ඉරලා දැම්මා. ඒකම ebay තියනවා දැක්කම මට ආස හිතුවා බං... ඉතින් මම කලස් දෙකෙන් දෙකක්ම ගත්තා" මේනකා ඇය අසලට ආවේ සමන්ත එය ඉරා දැමුවා යැයි කී සිනහව හංගා නොගෙනමය.

"සමන්ත අයියා එහෙනම් ආස ඇති උඹ මේක ඇඳලා ඉන්නවට" වත්සලා එසේ ඇසුවා නොව ඇයට ඇසුණාය.

"හම්..., උඹ හුල් නියුඩ් වලට වඩා ආස සෙම් නියුඩ් වලට. මෙහෙම නෙමෙයි උඹට තියෙන්නේ මාර ආසවල්" තමා දුන් ඇඳුමෙන් සැරසී වත්සලා කණ්ණාඩියෙන් තම රුව රස විඳින අයිරු මේනකා ආශාවෙන් බලා සිටියාය.

"ඇයි...."

"උඹ දවසක් පරණ ඉස්කූල් යුනිෆෝම් එකක් මට අන්දලා, මාර අතල් එකක් ගත්තේ. ඒක මෙව්වරවත් දිග නෑ. මගේ පපුවත් එලියේ. එදා මට තරු විසිවෙන්නම වැදුණා. ඇත්තටම උඹ මාව එදා රේජ් කරා... " මේනකා එසේ කියමින් ඇය අසලට ගියාය.

"මාත් ආසයි බං එහෙම...." වත්සලා එසේ කියන විට මේනකා ඇගේ උරහිස දෙපසින් අත දමා ඇයට තුරුළු වූයේ සහොදරියක් තරමට ලොංගතුවය.

තම ගතේ වෙළුන මේනකාගේ හා තම රුව දෙස වත්සලා කණ්ණාඩියෙන් බලා සිටියාය. ඒ සැවොම කියනා පරිදි ඔවුන් දෙදෙනා නිවුන්නුන් ලෙස පෙනෙනවා දැයි හිතමින්ය. එහෙත් වැඩි වෙලාවක් නොගොසින් ඇයට එය සත්‍යක් වග හැඟුණේ, එක වර්ගයෙන් වූ ඇඳුම නිසා නොව, ගතේ හැඩරුවෙනුත් එය වෙනසක් නොවන වග ප්‍රත්‍යක්ෂ කොට ගනිමින්ය.

සැබවින්ම මේනකා හා වත්සලාට වූයේ එකම හැඩරුවකි. ඔවුනගේ නිතලේ හා ලැමදේ ප්‍රමාණයන්ද වෙනස් වූයේ සුළු වශයෙන්ය. ඒ මේනකා වත්සලාට වඩා තරමක් මහනින් හා වත්සලාට වඩා මේනකා තරමක් සුදුපැහැයෙන්ය. එහෙත් ඔවුන්

දෙදෙනාගේ පෙනුම නොදන්නා කෙනෙකුට ආරට ආ වගක් රහසක් නොවුණේ, එකම මවකට දාව ලෙසය.

"ඔක්කොම කියන කතාව වරදක් නෑ.... අපි දෙන්නා ටුවින්ස්ලා වගේ කියලා" වත්සලා ඇය දෙස බැලුවේ කණ්ණාඩිය හරහාය.

"මේ.... පොඩ්ඩක් ඔහොම හිටපං. පොඩ් වැඩක් කරමු" වත්සලාගේ එම වදන් තුලින් මේනකාට යමක් සිහිවූවය. මේනකා වහා පසෙක වූ තම දුර කථන අතට ගෙන කැමරාව පණ ගැන්වීය.

"උඹ ෆොටෝ එකක් ගන්න ද හදන්නේ"

"ඔවු.... අරුට යවලා අවුස්සමු...." මේනකා කණ්ණාඩිය වෙත කැමරාව පෑවය.

"ඒ... මටනම් බෑ මෙහෙම..." වත්සලා කණ්ණාඩියෙන් ඉවතට ගියේ බිය මුසු ලැජ්ජාවෙන්ය.

"මෙන්න මෙහේ වරෙන්.... පිස්සු නැතුව..." මේනකා නැවතත් ඇයව තමා අසලට ගත්තාය.

"එහෙනම් උඹ ඉස්සරහා හිටපන්...." වත්සලා ඇගේ පිටුපසට ආවය.

"මේ මුණ විතරක් දාගෙන ඉන්න එපා බං... ඇඟත් ටිකක් ජේන්න හිටපන්" මේනකා වත්සලාගේ විලිමුසු බිය පසෙකලා ජංගම දුරකථනයෙන් ඡායා රූපයක් ගත්තාය.

සමන්ත දුරකථනයට මේනකාගෙන් ආ ඡායා රූපය මත තරමක් වේලා දැස රඳවාගෙන සිටියේය. ඒ වැඩියමක්ම වත්සලාට පිටු පසින් කය සහවත් සිටිනා වත්සලා වෙතය.

වත්සලා මේනකාට පිටුපසින් ඇගේ කය හංගන් සිටියත්, සිරුරෙන් අඬක් පමණ එහි තැම්පතව තිබුණේය. ඒ ඔවුන් දෙදෙනා ඇඳ සිටිනේ එකම විදියක නිදන ඇඳුම් දෙකක් වග පැහැදිලිව සමන්තට පෙනෙන පරිද්දෙන්ය. ඒ නිසාවෙන් ඔහුට මේනකාව කෙසේ උවත් වත්සලාව නැවුම් ලෙස පෙනුණේය.

"so sexy, loking lesbe ☺" සමන්ත එයට ප්‍රච්චාර දැක්වුවේය.

"මේ බලපත් එවලා තියන මැසෙජ් එක" මේනකා එය වත්සලාට පෙන්වුවාය.

"ඒක් විතරක්. උඹට පිස්සු..... " සමන්ත එවූ පණිවිඩයේ සදහන් සමලිංගික කතාවෙන් වත්සලා තරමක් තැති ගත්තාය.

"හිටපං තව එකක් යවමු...." මේනකා ඇය අසලට ගියාය.

"මේ..... පිස්සු නොකර ඉදපං....." වත්සලා එසේ අදිමදි කළේ හිතේ වූ අශාව සහවා ගෙනය.

වත්සලා අදිමදි කළත් මේනකා බලෙන් මෙන් වත්සලාව තුරුලට ගෙන ඇගේ දෙනනට යටින් දැන තබා ඡායාරූපය ගත්තේ, ඇගේ කම්බුලක් සිප ගනිමින්ය.

"මේ.... මේ.... යවන්න ඉස්සෙලා ඕකනම් මට පෙන්නපං...." වත්සලා මේනකා අත වූ දුරකථන ගැන්මට කළ උත්සහයෙන් ඔවුන් දෙදෙනාම ඇද මත පෙරළිනාය.

"හරි, හරි හිටපන් මම පෙන්නකම්..." මේනකා වත්සලා අතට දුරකථනය නොදුන්නාය.

එම ඡායා රූපයේ වත්සලාගේ මෙන්ම මේනකාගේද උඩුකය මැනවින් සටහන් වී තිබුනේ වත්සලාට පිටුපසින් මෙනකා ඉදය. එයින් වත්සලාගේ අඩ නිරුවත් ලැමද හොදින් සටහන් වී තිබුනේ නොසිතුව ලෙස, මුහුනේ නැගුන සිනහවත් සමඟින්ය. සැබවින්ම එය වත්සලාගේ කාමුක බව මනා ලෙස දැණෙන සිනහවක් විය.

"අනේ... මේ පිලිස්, ඕකනම් යවන්න එපා..... බලපත් මගේ ඔක්කොම එලියේ. ඒ මදිවට උඹ ඒවත් අල්ලගෙන" වත්සලා දුරකථනය උදුරාගෙන එම රූපය මකා දමන්නට හැදුවත්, වත්සලා එය සමන්ත වෙත යැවුවේ.. "Yes we're having fun" ලෙස සටහන් කොටය.

එය දුටු විගස සමන්තගේ මුහුණේ සිනහවක් නැගුනේය. ඒ වත්සලා නිසාවෙන්ය. ඔහු වත්සලාට ඇත්තේ මෙතරම් කාමුක පෙණුමක් යැයි, ඇය නිරුවතින් නිදා සිටි දවසේ වත් නොසිතුවාය. ඒ නිසාවෙන් සමන්ත "මේනු මෙකිවත් තරක් කරනවා" ඇයි සිතමින් එයට පිළිතුරු දැක්වූයේ "මම ඇවිත් දෙන්නම අල්ල ගන්නමකෝ" යැයි කියාය.

මේනකා දුන් නිදන ඇඳුමෙන් වත්සලා සිටියේ සතුටුවය. ඒ ඇය මෙවැන්නක් මීට පෙර කෙදිනකවත් ඇඳ නොසිටි නිසාවෙන්ය. තමාට ඇත්තේ කොතරම් කාමුක පෙණුමක් දැයි ඇයට වැටහුනේ මෙදිණය. ඒ නිසාවේ ඇයගේ හිත උණුහුම් වූයේ නොදැණීමය. ඇය ඉන් වඩාත් සතුටු වුවත් තම නිවසේ මෙල සිටීමට නොහැකි වීම ගැන හිතීන් දහස් වර තැවුණාය. ඒ මේනකාට නොදැනෙන්නටය.

දෙදෙනාගේ විහුළු තහලුවෙන් බියර් කෑන් දෙක ඉවර වුනේ ඔවුනටත් නොදැනෙන්නටය. ඒ කිසි දිනක නොමැතිව වත්සලාව මේවැනි ඇඳුමකින් මේනකා සඳලු තලයටත් රැගෙනයමින්නය. වත්සලාට ඒ ගැන බියක් නොදැනුනේ වෙරි මත නිසා නොව රෑ කළුවර නිසාවෙන්ය.

"මේ.... හෙට බබාලගේ වැඩේට එපොයිමටි එක. අපි දෙන්නා යනවා ඩොක්ටර් මීටි වෙන්න. උඹට තනියම තමා එන්න වෙන්නේ"

"අවුලක් නෑ.... මට දැන් පුරුදුයි..."

"උඹ එනකොට අපි ඇවිත් ඉදී. ඒත් යතුරක් අරගෙන පලයං කොකටත් කියලා. බයෙන් බෑ බං, කරපු ටෙස්ට් ටිකේ මොනවවා තියනවද දන්නේ නෑ "

"බය වෙන්න එපා..... එහෙම අවුලක් වෙන එකක් නෑ" වත්සලා ඇගේ හිත සැනසුවාය.

ඇය වෙනදාට වඩා හොඳින් අහර ගත්තේත් දෙදෙනාගෙම උසුළු විසුළු මදෝය. වත්සලාට පෙරදිණ තරම් බියර් අපුල නොදැණුනත්, හොඳ වෙරිමතක සිටියාය.

"මේ... උඹ මගේ එක්ක පල්ලෙහා කාඹරේ නිදා ගන්නවද, නැත්නම් උඩ කාඹරෙද" මේනකා සියල්ල අස්පස් කොට දැමුවේ වත්සලාගෙද සහයෙන්ය.

"උඩ ඉන්නම් බං.... සමන්ත අයිගත් ඊයේ වගේ එයිනේ" මේනකා එසේ කීවේ තනිවන්නට ඇවැසි නිසාය.

"ඒකනම් අවුලක් නෑ.... ඒත් මටනම් මොකද්ද වගේ උඹව අද තනියෙන් තියන්න" මේනකාට ඇයව තනිකොට නිදාගන්නට නොසිතුවාය.

"එහෙනම් පල්ලෙහා අනික් කාඹරේ නිදා ගන්නම්" අවසන වත්සලා එසේ කීවේ

මේනකාගේ හිත නොරිදෙන ලෙසය.

"අපේ එකේ නිදාගෙන සමන්ත අවහම පලයන්....."

අකමැතෙන් උවත් වත්සලා එයට කැමති වූයේ කරන්න වෙන කිසිවක් නොවූ නිසාවෙන්ය. ඒ ඇගේ හිත රිදවන්නට නොහැකි කමෙන්ය.

"ආ..... අරක මට අමතක වුනා" වත්සලා යමග යහනේ සිටි මේනකා නැගිට අල්මාරිය අසලට ගියාය.

මේනකා අල්මාරිය ඇර එහි පරිස්සමට වූ පෙට්ටියක් අතට ගෙන නැවත යහනට ආවේ සිනහා වෙන්ය. එහෙත් වත්සලා වූයේ යම් කුතුහලයකින්ය.

"මේ....." වත්සලා කෘතීම ලිඟුවක් (dildo) එතුලින් ඉවතට ගෙන වත්සලාට පෙන් විය.

"වික් විතරක්....." වත්සලා පුදුමයෙන් එදෙස බැලුවත්, හිතට සිහින් විලියක් දැණුණාය. ඒනිසාවෙන් දැනින් මුහුණ වසාගෙන ඉවත බලා ගත්තාය.

"ආ.... අතට අරගෙන බලපං කොහොමද කියලා...." මේනකා එය වත්සලා අතට දුන්නත්, ඇය අතට නොගත්තාය.

වත්සලා එය කුමක් දැයි නොදැන සිටියා නොවේය. එහෙත් කෘතීම ලිඟුවක් හැබහින් දුටු පළමු වර මෙය විය. අහල් අටක් පමණ දික් වූ එය, සැබෑ පුරුෂ ලිඟුවකට සම විය. ඇයට එයින් මිහිරක් ලබන්නට නොසිතූනත්, එය අතටගෙන බලන්නට ඇති ආසාව හිතේ වූ ලැජ්ජාව නිසාවෙන් මැඩගත්තාය.

"අනේ මට එපා" වත්සලා එදෙස බලාසිටියේ ලැජ්ජා බරිත මුහුණෙන්ය.

"අනේ මේ උඹේ බොරු ලැජ්ජාව...." මේනකා බලෙන් මෙන් එය වත්සලා අත තැබුවාය.

කෘතීම ලිඟුවේ ස්පර්ශයන් ඇගේ ගතම හිරි වැටි ගියේ, එයින් දැනට දැනුන සැබෑ ලිඟුවක මාදු බව නිසාවෙන්ය. "ඇත්ත හමකින් හදලා වගේ" ඇය එසේ සිතුවත් එයින් යම් අඩුවක් දැණුණාය ඒ සැබෑ ලිඟුවකින් දැණෙන උණුහුමය.

"කොහෙන්ද බං... මේ"

"සමන්ත ටුවර් එකක් ගිහින් එනකොට ගෙනාවේ...."

"සමන්ත අයියා නම් මාර මිනිහෙක්, තමන්ගේ ගැණිට මෙහෙම එකක්..."
වත්සලා මේනාකට නොදැන්නට ඒ කෘතීම ලිඟුව මෘදුව ස්පර්ශ කළාය.

"එකේ වැරද්ද මොකද්ද..... යකෝ වැරද්ද පිට ගැණියෙකුට අරන් දුන්නන්නේ"
මේනකා එය තැකීමක් නොකළාය.

"හරි.... මම එහෙම හිතලා කිවුවේ නෑ උඹ මේක යුස් කරනවද" වත්සලාට
ඇවැසි වූයේ එය දැන ගැන්මටයි.

"නෑ.... මම මේක දිහා බලාගෙන භාවනා කරනවා...." එම පිළිතුරෙන්
දෙදෙනාට නැගුණේ සිනහවක්ය.

"මටනම් නිකක් මොකද්ද වගේ. බලපංකෝ සයිස් එක විතරක්" වත්සලා
කෘතීම ලිඟුවේ යටි පැතෙන් අල්ලා උස පෙන්වමින් සිනහා වූවාය.

"සයිස් එක විතරක් නෙමෙයි.... හිටපන්කෝ පෙන්න්න, රියල් පයියකටත්
කරන්න බැරි දෙවල් මේකට පුළුවන්" යැයි කියමින් මේනකා පෙට්ටිය තුලින්
වයරයක් එලියට ගත්තාය.

මේනකාගේ මුවෙන් පිට වූ ඒ "පයිය" නැමැති අසැබි වදනෙන් වත්සලාට
දැණුණේ අපහසුවකි. නමුත් ඇයට පාසල් සමයේ මිතුරියන්ගේ කතා බහා සිහි වූ
නිසාවෙන් සිනහවක් නැගුණාය.

"මොකද උඹ හිතා වෙන්නේ...." මේනකා එසේ ඇසුවේ යහනෙන් බැස වයරයේ
කොන විදුලියට සම්බන්ද කරමින්ය.

"නෑ... උඹේ අර වචනෙට. ඉස්කූල් කාලේ මතක් වූනා" ඇය සත්‍යම කීවාය.

"පයියට, පයිය නොකියා වෙන මොනවා කියන්නද.... ඇයි උඹට එහෙම
කියනකොට නිකන් මොකද්ද, මොකද්ද වගේ ද...." මේනකා ඇගේ අත වූ
කෘතීම ලිඟුව අතට ගනිමින් ඇදේ ඉඳ ගත්තාය ඒ වත්සලා අසලින්මය.

"ඔවු බං ඉස්සර වගේ නෙමෙයිනේ.... දැන් එහෙම කතා කරන්නෙම නෑනේ"
වත්සලා මේනකා කරන දේ දෙස බලා සිටියාය.

"අපි දෙන්නනම් ඉඳලා හිටලා එහෙම කතා කරගන්නවා..... ඒකත් මාර අතල්"

බන්" මේනකා වයරය ලිඟුවට සම්බන්ද කොට පෙට්ටිය තුළ වූ දුරස්ථ පාලකය අතට ගත්තාය.

"මේක වාජ් වෙලා මදී, ඒකයි පලග් කරේ..... මේ බලපං" මේනකා එහි බොත්තමක් එබුවාය.

කෘතීම ලිඟුවේ හිස වක්කුව කැරකෙන්න ගත්තේ, යම් හඬක් හා සියුම් දෙදර්මක් එයට එයට ලබා දෙමින්ය. ඒ විටෙන් විට එහි කොෂ දෙකක් දිග හැරෙමින් හා හැකිලෙමින්ය. වත්සලා එදෙස බලා සිටියේ පුදුමයෙන්ය.

"මේ අල්ලලා බලපං....." මේනකා එය වත්සලා අතට දුන්නාය.

තම අත පුරාවට දැණෙනා සිහින් දෙදරුමක්, මීට පෙර එයින් අඩුවක් ලෙස දැණුන උණුහුමත් ඇයට මෙවර දැණුනේ ගතම හිරිවට්ටමින්ය.

"එයි... මෙකෙන් රස්තෙන් දැණෙනවා බං" වත්සලා පුදුමයෙන් මේනකාට කීවාය.

"මේ..... උඩ කැරකැවෙන වෙගේ අඩුවැඩි කරන්නත් පුළුවන්, හීට එකත් ඕන ගානට හදා ගන්න පුළුවන්" මේනකා එය වත්සලා අත තිබියදී දුරට පාලකය හරා යම් වෙනස් කිරීම් කිහිපයක් කොට පෙන්වීය.

"බයෙන් බෑ කරන්ට එක වදි කියලා" වත්සලා එය දැනින් අල්ලන් සිටියේ එහිවෙන වෙනස්කම්, දැනින් විදගනිමින් හා දෙනෙතින් රස විඳිමින්ය.

"එහෙම වෙන්තේ නෑ බං. හැබයි වාජ් කරලා යුස් කරනවනම් තමා හොඳ.... දියන්කෝ වැඩක් පෙන්න්න... මේ බලපං....."

වත්සලාගෙන් කෘතීම ලිඟුව අතට ගත් මේනකා එය මුවට දමා ගත්තාය. එවිට ඇගේ දෙකම්බුල් ඉදිරියට නෙරා එමින් හා බැස යමින්, ලිඟු හිස මුව තුළ කැරකවෙන අයුරු වත්සලාට පෙනුණාය. ඒ ඇගේ හිතේ අඟවක් ඇති කරමින් හා මුවට සිනහවක් එක්කරමින්ය.

"මාරයිතේ බං....."

"මේ.... ඕන තැනක...." මේනකා තම බේටය තැවරුන ලිඟුව මුවෙන් ඉවතට ගෙන, දුහුල් ඇඳුමෙන් දෙපසට ඇති දෙනන එක්කාසු ව, හැදුන කාණුව තුළට රිංගවා දැන ඉවතට ගත්තාය.

මේනකාගේ දුහුල් ඇඳුමේ හිඩැස් අතරින්, ලිඟු ව දෙනන මැද නලියන අයිරු වත්සලා බලා සිටියේ උණුහුම් හිතෙන්ය. ඇයගේ වඩාත් හිත ගත්තේ එම කෘතීම ලිඟුවේ දැහලිල්ලෙන් මේනකාගේ මසින් පිරිනු දෙනතේ මස් ගොබ තාලයකට සම්භාහනය වන අපුරුවය. එයින් ඇගේ හිතේ මෙතුවක් අවදිව තිබූ කාම ආශාව තිවාර වී යෝනියෙන් සතුටු කඳුලු හලන්නට ද ගත්තේය. ඒ වග මේනකාට ඇගේ දැසින් හැදින ගැන්මට අපහසු නොවුණාය.

"තියන් බලපං කොහොමද කියලා..." මේනකා කෘතීම ලිඟුව මේනකා අත තැබුවාය ඒ "මේ බලපන් ඒ ටිකට මගේ නැගිටලා තියන විදිය" යැයි කියමින් දෙනත් පුඩු පෙන්වමින්ය.

"අනේ අම්මෝ.... මටනම් බැ....." වත්සලා එය ප්‍රතික්ෂේප කලේ හිතකින් නොවේය. නමුත් ඒ ලැජ්ජාව නිසාවෙන් මිස අකමැත්තකින් නොවන වග මේනකා නොදැන හිටියා නොවේය.

"හරි... හරි මේ... මම කියනවට ටිකක් තියාගෙන බලපංකෝ.... " මේනකා බලෙන්ම මෙන් එය වත්සලාගේ දෙනන මැද කාණුවේ රැඳෙවුවාය.

දෙනන මැද කාණුවට දැණෙනා උණුහුමත්, එහි දෙදරුමත්, ලිඟු හිසේ කැරකැවීමෙන් දැණෙනා සම්භාහනයත්, වත්සලා විඳගෙන සිටියේ අපහසුවෙන්ය. ඒ තම මුහුනේ මතුවන කාමුක ඉරියවු මේනකාට පෙනෙවි යැයි වූ හිතේ සැකයෙන් හා විලියෙන්ය. නමුත් ඇයට නොදැණීම "හ....ම...." ලෙසින් සිහින් කෙදිරියක් පිට වූයේ, කිතියකින් ගතම වෙලා ගනිමින්ය. ඒ සැණින් වතලා එය දෙනනින් ඉවතට ගත්තේ මුහුනත් රත්පැහැ කර ගනිමින්ය.

"කොහොමද..... මිනිහා තන් දෙකේ ගැහුවත් මෙහෙම හිලින් එකක් ඇවිත් තියයන වද" මේනකා සිනහා වූවාය.

"උඹට පිස්සු.... මටමේ වයිබ්බෙගන් එක ඉවසන් ඉන්න බැරිව හිටියේ..." වත්සලා හොඳ හුස්මක් පිට කළාය.

"ඒක තමා කෙදිරි ගෑ වුනේ.... මුණත් එක්ක රතුවෙලා" මේනකා යහනේ වූ ලිඟුව අක්‍රීය කළාය.

"අනේ මේ... පළයං යන්න.." වත්සලා දැණුන ලැජ්ජාවෙන් යහනේ දිගා වී

කොට්ටයෙන් මුහුණ වසා ගත්තාය.

"හිතපං... තව කොහොමද මේක ඇතුළට දාගත්තම තියන සැප කියලා"

එසේ කියමින් මේනකා, වත්සලා නොසිතුව ලෙස ඇගේ යෝනිය ඇල්ලුවාය. එසැනින් වත්සලා තම දෙපා තද කොට ගත්තත්, මේනකාගේ ඇහිලි තුඩට ඇගේ යෝනියේ තෙත් බව දැණුණාය. "යකෝ මේ ටිකට වෙට් වෙලත් එක්ක" මේනකා ඇගේ මුහුණේ වූ කොට්ටය බලෙන් මෙන් ඉවත් කළාය.

"අනේ මේ නිකන් හිටපන් වනවරි... " වත්සලා මේනකාව යහනේ පසෙකට තල්ලු කොට නැගිට්ටාය.

"උඹ ඔය කොහෙද යනේ...." මේනකා වත්සලා අත ඇල්ල ගත්තාය.

"කාඹරෙට යනවා නිදාගන්න" වත්සලා මේනකා දෙස බැලුවේ ලැජ්ජාවෙන්ය.

"එතකොට උඹ මෙතන නිදාගනේ නෑ" මේනකා ඇසුවේ සිනහාවෙන්ය.

"කොහොමද වනවරියක් එක්ක නිදාගන්නේ.... බයේ බෑ" වත්සලා එසේ කීවේ සිනහා වෙන්ය.

"උඹ හිතුවේ මම ඇල්ලුවේ ආප්ප කේස් එකකට කියල ද.... විහිළුවටනේ යකෝ" මේනකා ඇගේ අත නොහැරියාය.

"මම දන්නවා බං.... ඒත් මොනවද වෙලා ගියා එක පාරටම" වත්සලා සත්‍යම කියමින් නැවත යහනේ ඉඳ ගත්තාය.

"ඒ උඹ අද හීට් එකේ ඉන්න නිසා..... "

"හම්.... එක ඇත්ත. උඹට ඇත්තම කියනම්. මම කාලෙකට පස්සේ මෙහෙම ඊල් වෙලා ඉන්නේ. කවදාවත් නැතුව මට අද මාස්ට්‍රොට් කරන්නම හිතෙනවා" ඇය යහනට කොට්ටය තබා හෙත්තු වූවාය.

"හම්.... එහෙනම් මේක ගනීන්..... මම ඉන්න තැන උඹට අමාරුනම් කාඹරෙට පළයං" මේනකා කෘතීම ලිඟුව ඇය අත තැබුවාය.

"මේක ට්‍රයි අවුට් කරන්න අකමැතිව නෙමෙයි... ඒත් හිතට මොකද්ද වගේ" වත්සලා එය අතට ගෙන හැඩ බැලුවාය.

"වත්සු.... මේවා තියෙන්නේ ඒකටම තමා... මම කියනවට ටුරයි කරලා බලපං ඇහිලේලට වඩා කොහොමද මෙකෙන් එන ලිලින් එක කියලා. ඇත්තම කියනවනම් සමහර දාට වර්ගගෙන් වඩා, මම මෙකෙන් ලීල් කරගන්නවා. අපි දෙන්නා පැලැන් කරලා ස්පෙශෙල් ඩේ එකක ගත් එකක් ගන්නවනම් මම වර්ග කියලා මේ ඩිල්ඩෝ එකෙහුත් කරව ගන්නවා. ඌටත් තියනවා අපේ පුසි එක වගේ රබර් එකක්"

"සිරාවටම..." වත්සලා එසේ ඇසුවේ පුදුමයෙන්ය.

"හිටපත් මම පෙන්න්න" මේනකා යහනේන් නැගිට අල්මාරිය අසලට ගියාය.

වත්සලා නොයිසිලිමත්ව සිටියේ ඒ කෘතීම යෝනිය දැක ගැන්මටය. ඒ ඇය එවැනි දේ ගැන අසා සිටියත් නොදැක සිටිනිසාවෙන් ඇති වූ කුතුහලයෙන්ය. නමුත් මේනකාට එය අල්මාරිය තුලින් සොයා ගැනීමට අපහසු වූවාය.

"නෑ බං..... සමහරට විට උඩ කාඞරෙට ගෙනිහින් ඇති" මේනකා නැවත යහනේ දිගා වූවාය.

"උඹලා දෙන්නා ගැන මට හරි පුදුමයි බං..... උඹලා දෙන්නගේ සෙක්ස් ලයිල් එක හරි ඕපන්, ඒ වගේම හොඳට එන්ජොයි කරනවා" වත්සලා එසේ කීවේ හිතේ වූ යම් දුකකින්ය.

"ඒක තමයි බං ලයිල් එක කියන්නේ... මේ... මට සමන්තගෙන් කෝල් එකක්. උඹ අර රූම් එකට යනවද නැත්තම්, මෙතන ඉන්නවද"

"උඹට මේක අද ඕන නැද්ද.... උඹත් අද ඉන්නේ ලීල් වෙලා කියලා ජේනවා"

"ඇයි බං මේ අපි කතා කරපු දෙවල් වලට ලීල් වෙන්නේ නැද්ද... උඹට ජැක් එක වැදුනා කිවුවමත් මාව හීට උනා" මේනකා කීවේ සත්‍යකී.

"එහෙනම් උඹ මේක තියාගනින්.. මට මේක කන්ට්‍රොල් කරන්න තෙරෙනෙත් නෑ" ඇය යහනෙන් නැගිට්ටාය.

"මේකේ එහෙම ස්ටඩ් කරන්න දෙයක් නෑ බං... පලග් එකට ගහලා රිමෝට් එකෙ බටින් ප්‍රෙස් කරපන්. වෙන්න ඕන දේ වෙයි. එහෙම නැත්තම් මේ රෙන්ඩම් බටින් එක ප්‍රෙස් කරපන්, ඌට ඕන විදියට එක එක විදියට වෙයි..."

මමනම් ආස ඒකට"

"එතකොට උඹට...."

වත්සලාගේ ඒ පැනයට කිසිවක් නොකී මේනකා එය ක්‍රියාවෙන් පෙන්වූයේ, තම ඇඟිලක් මුවට ගෙන තෙත් කොට, පලල් කරගත් දෙපා තුලින් යෝනිය තුලට රිංගව ගනිමින්ය. එයින් වත්සලාට යම් තැනිගැමීමක් හට ගත්තාය.

"උඹනම් මහා වනවරියක් බං.... ලැජ්ජාව ගැවිලාවත් නෑ" වත්සලා අහක බලා ගත්තාය ඒ කාඞරයට යන්නට සැරසෙමින්ය.

"උඹට මේ පටිය ඕන නෑනේ...." වත්සලා එසේ කීවේ යෝනිය තුලට දමාගත් එම ඇඟිල්ල නැවත මුවට ගෙන, අතින් අතින් කෘතීම ලිඟුව තිබූ පෙට්ටියෙන් එය ඉහළට බැඳ ගන්නා පටිය ගෙනය.

"ඕක මොකටද....."

"දියං පෙන්න්න...." මේනකා කෘතීම ලිඟුව ඒ ඉහ පටියේ රඳවා තම ඉහ වට බැඳ ගත්තේ යහනෙන් බිමට බැසය. ඒ පිරිමියෙකු ලෙස ඉහ වනවා පෙන්වමින්ය.

"නෑ... නෑ... ඒක ඕන නෑ...." වත්සලා එසේ කීවේ සිනහවෙන්ය.

"හැබැයි එක නැතුව මේක මෙහෙම තියා ගන්නබෑ....." වත්සලා එය ඉහෙන් ගලවා යහන මත කෙලින් අතට තබා පෙන්වීය.

"අනේ මේ ඕක දියන්....." වත්සලාට එයින් සිනහවක් නැගුනාය.

"හිටපං මම කියලා දෙන්නම් මේක කොහොමද හිටව ගන්නේ කියලා"

මේනකා කොට්ටයක් ගෙන ඉහ පටිය ඒ වටා දැමුවාය. ඒ කොට්ටය මත කෘතීම ලිඟුව උඩ අතට රඳවමින්ය. පසුව ඇය කොට්ටයේ දෙපසට දණහිස් තබා තද කරගනිමින්, තම යෝනිය කෘතීම ලිඟුව මතට නොගැවෙන ලෙස පහත් කොට "මෙන්න මෙහෙමයි මේකෙන් පොල් ලෙලී ගහන්නේ" යැයි කීවාය. ඒ වත්සලාට ලැජ්ජාව පරදා සිනහවක් එක් කරමින්ය.

"හරි, හරි.... මම ඒක මට ඕන විදියට කරගන්නම්..... කෝ දියන්"

වත්සලා කෘතීම ලිඟුවත් ගෙන කාඹරයට ගියේ සැබවින්ම විලිය මුසු නොයිවසිලිමත් හිතෙන්ය. එදෙස මේනකා බලා සිටියේ සතුටු සිතෙන්ය. "ඕන උනොත් කතාකරපං..." ඇය එසේ කීවේ වත්සලා කාඹරය තුලට ගොස් දොර වසා ගන්නා වෙලාවේය.

"ඇයි උඹට මේක ඉතේ බැඳගන්න ආසයි ද?... " වත්සලා හිස පමණක් දොරෙන් එලියට දමා ඇසුවේ නැවත එය වසමින්ය. එහෙත් දොර වැසියන්න ඔන්න තිබියෙදී "උඹට ඕන්නම් මට ඒකත් කරන්න බැරි කමක් නෑ" ඇයි වදන් පෙල වත්සලාගේ කාඹරයට රිංගුවේය. "මෙකීනම් මහා වනවරියක්" යැයි වත්සලාට සිතන්නට ඉඩ හැරය.

කාඹරයේ විදුලි පංකාව පණ ගන්වා, විදුලි බුබුල නිවා දැමූ වත්සලා යහනට ගොඩ වූයේ නොයිවසිලිමත් හිතෙන්ය. ඇයට කෘතීම ලිඟුවෙන් ලිංගික සතුටක් ලබනවාට වඩා, එය අත්හදා බැලීමට ඇවැසි විය. ඒ නිසාවෙන් ඇය කෘතීම ලිඟුව මුව අසලට ගත්තත් "මේකී මේක ඇතුලටත් දාගන්න එක" ඇයට සිතූණය. "කමක් නෑ... එකීත් කට්ටි ඔබා ගත්තේ" ඇය අවසන එසේ සිතමින් කෘතීම ලිඟුව මුවට ගත්තේ, දෑසත් අඩවත් කොට ගනිමින්ය.

මොහොතක් දෙකක් කෘතීම ලිඟුව මුව තුලත්, දෙනන අතරත්, හිත් සේ දැතිනුත් විදගත් වත්සලා, එය හෙමිහිට යෝනී දෙතොල් මත තබා ගත්තේ සියුම්ව ඇතුලට තෙරපවමින්ය. ඒ හිතේ යම් බියක් නැතුවම නොවේය. ඒ වර්ෂගේ ලිඟුවට වඩා දික් වූ නිසාවෙන් නොව, එහි ඇති මහත් බව ගැනය. ඒ නිසාවෙන් වත්සලා කෙමෙන් එය ඇතුලට තෙරප ගත්තේ පරිස්සමටය.

මෙතුවක් එක් තරමකටම හුරු වූ වත්සලාගේ යෝනී සිදුරට, කෘතීම ලිඟුවේ තරම එතරම් ගැටළුවක් නොවීන. ඒ මේවන විටත් යෝනිය තුල අවැසි තරමටත් වඩා තෙත් බවින් වූ නිසාවෙන්ය. නමුත් වර්ෂගේ ලිඟුවට වඩා ආදරයෙන්, තම යෝනී බිත්ති කෘතීම ලිඟුව වටා වෙලමින් දැඩිව බදාගන්නා බවක් වත්සලාට දැණුණය. ඒ නොහික්මුණ මිහිරෙන් වත්සලා කෘතීම ලිඟුව යෝනි පතලටම වැදෙන ලෙස ඇතුල් කර ගත්තාය.

වර්ෂගේ ලිඟුව කිසිදා ඇගේ යෝනි පත්ල කලතා නොමැති නිසාවෙන්, කෘතීම ලිඟුවේ හිස යෝනි පත්ලේ ගැඹුරුම තැන ස්පර්ශය වන විට, එම මිහිර වත්සලාට ඉවසුම් නොදුන්නාය. එම නොහික්මුණ කමෙන් ඇතුලටම රිංගූ ලිඟුව නැවතත් එලියට ගෙන දෙතුන් විටක් ඉහළ පහල කළේ "අඩිටම වදිනකොට මෙහෙම ආතල්

එකක් එනවා කියලා හිතුවේ නෑ නේ" යැයි හිතමින් තරමක වේගයක් එයට එක් කරලමින්ය.

වෙනදාට වඩා දැඩි තෙරපුමක් කෘතීම ලිඟුවෙන් තම යෝනී බිත්ති මතට දැණීම වත්සලාට ගෙන දුන්නේ සතුටකි. ඉන් විවාහ වී ගෙවුන පළමු දෙනුත් මස, තම යෝනිය වර්ෂයේ ලිඟුව බදා ගත්තෙන් මේසේම නොවේ දැයි ඇයට සිහි වූවාය. "තවටිකක් මහත් වුනානම්" ඒ මිහිර මතින් ඇයට එය විදුලියට සම්බන්ද කොට ගැන්මට ඉකමණේ හිතක් පහල වූවාය.

යහන අසල ඇති ජේණුවේ ගසා ඇති දුරකථනය ගලවා දැමූ වත්සලා කෘතීම ලිඟුවේ වයරය එයට සම්බන්ද කළාය. පසුව දුරස්ථ පාලකයෙය් ස්වචයන් ක්‍රියාත්මක කළත් එය නිහඩ විය.

"මේනූ.... මේක වැඩ කරන්නේ නෑනේ බං..." දෙනුත් මොහොතක් උත්සහා දැරූ වත්සලා මේනකාට කතා කළේ, හිතේ වූ ආසාව නිසාවෙන් ලැජ්ජාව අමතක කොටය.

මේනකා ඒ වන විටත් සිටියේ සමන්ත සමඟ දුරකථන ඇමතුමේමය. නමුත් මේනකා එය අතර මඟ නවතා ඇගේ කාඞරයට ආවේ සිනහාවෙන්ය.

"උඹ මේකේ ස්වච එක දාලා නෑනේ....." මේනකා ලිඟුවේ යටිපැත්තේ වූ කුඩා ස්වචය ඇතුලට එබූවාය.

මේ වන විටත් වත්සලා ලිඟුවෙන් යම් මිහිරක් ලබා ඇති වග මේනකාට එහි වූ තෙත් බව ඇඟිලි තුඩට දැණෙනවා විට සිතුවාය. එයින් සිනහවක් මුට්ට නගා ගත් මේනකා... "එපා, එපා, කිවුවට... දැනටමත් වැඩ අල්ලලා...." යැයි කීවේ වත්සලාගේ කම්බුලක් මිරිකමින්ය.

"නැතුව... මම මේක අරගෙන ආවේ, භාවනා කරන්න නෙමෙයි" වත්සලා මේනකාගේ වදන් පෙළෙන්ම, ඇයට පිළිතුරු දුන්නාය.

"හරි, හරි... මේ.... උඹ වැඩේ ඉවර වෙලා පොඩ්ඩක් තෙත රෙදි කැල්ලකින් පිහිදලම දාපං..." ඇය වෙන කිසිවක් නොකියා කාඞරය තුලට හදිසියෙන්ම ආවේ සමන්ත දුරකථනේ රැඳී සිටින නිසාවෙන්ය.

දුරස්ථ පාලකයෙය් බොත්තම් එකින් එක මාරුවට ඔබමින්, එහි ක්‍රියා කාරිත්වය හඳුනා ගත් වත්සලා පළමුකොට කළේ එය මුට්ට ගැනීමයි. ඒ දෙනුත් මොහොතක්

ලිභුව මුව තුළ තබා ගනිමින්, සැබෑ ලිභුවකට වඩා දහකාර කමක් කෘතිම ලිභුවෙන් විද ගනිමින්ය. ඒ ජීවිතයේ නැවුම් අත්දැකීමක් සමඟින්ය.

සැබෑ ලිභුවකට කළ නොහැකි දේ කෘතිම ලිභුව වත්සලාට කර පෙන්වූයේ කිසි ආචම්බරයක් නොපෙන්වාය. එයින් වත්සලාට වැඩි මිහිරක් ගෙන ආවේ, උරගෙයෙකුගේ බෙල්ලට පහළින් අල්ලා ගත් පසු, උරගයා හිස වක්‍රව කරකවන ලෙසින්, කෘතිම ලිභුවේ හිස මුව තුළ සියුම් දෙදරීමත් සමඟින් නලියන්තට වීමයි. නමුත් ඇයට වැඩි වෙලාවක් එලස එම මිහිර විදින්නට තරම් හික්මීමක් නොවූ නිසාවෙන්, බෙටයෙන් තෙත් වූන එම ලිභුව දෙතන මතත්, තන් පුඩු මතත් තබා ගත්තේ නොයිවසිලීමත් කමෙන්ය.

හෙට දින වෛද්‍යවරයෙකු හමුවීම ගැන වූ තම දුරකථන සංවාදය නිම කල මේනකා යහනේ සිටියේ විදුලි බුබුලද නිවා නොදමාය. ඒ හිතේ බරකින් නොවේය. ඒ නිසාවෙන් ඇයට වත්සලා සිටින කාඞරයෙන් කෘතිම ලිභුවෙන් නැගෙන සියුම් දෙදරුම් හඬ ඇසුනේ රාත්‍රී නිහඬ බවත් ඇයට නොසන්සුන් කරමින්ය. "අද අරකී හොඳ ෆන් එකක් ගනී" මේනකා එසේ සිතමින් වත්සලා කෘතිම ලිභුවෙන් මිහිර ලබන අයිරු සිහි කොට ගත්තාය. ඒ සතුටු හිතෙන්ය.

දෙතන මත වූ නලියන කෘතිම ලිභුව වත්සලා දෙපා අතරට ගෙන ආවේ, දණහිස් වලින් දෙපා නවා ගනිමින්, යෝනී දෙතොල් අතරත් ගැටිත්ත මතත් එය දවට ගනිමින්ය. ඒ සියුම් දෙදරීම වත්සලාගේ බගමනියට ගෙන දුන්නේ ඉමහත් මිහිරකි, ඒ ඇගේ ගැටිත්ත ලිභු හිසේ දැහලිල්ලෙන් සියුම් ලෙස තැලි පොඩි වෙමින්ය. වත්සලා ඉන් කිසිදා නොවිදි මිහිරක් විදින්නට විය. "හම්..... ඉන්න බෑ" වත්සලා එම මිහිර විදගත්තේ තමාටම කොඳුර ගනිමින්ය.

නොයිවසිලීමත් වත්සලාගේ හිත, තවත් ලිභුව ඇතුලට නොදාගෙන ඉන්නට ඉඩක් නොදුන්නේය. ඒ නිසාවෙන් ඇය නලියන ලිභුහිස යෝනිය තුලට ඔබා ගත්තාය. ඒ දෑසත් අඬවත් කොට ගමින්ය.

තම යටි කයම ලිභුවේ දෙදරීමෙන් හා ලිභු හිසේ නලියමෙන් උණුහුම් වෙන වග වත්සලාට දැණුනාය. ඒ නිසාවෙන් ඇය ලිභුවට සිත් සේ යෝනිය තුළ දඟලන්නට ඉඩ හැර දෙතන වෙතට දැන ගෙන ආවාය. ඒ දෙපියයුරු නිදන ඇඳුමේ කරෙන් එලියට ගෙනය තන් පුඩු සියුම්ව මිරික ගනිමින්ය.

වත්සලාට එම මිහිර වැඩි වෙලාවක් විදින්නට, ඉඩක් හිතක් පපුවක් නොවූනත්

ඒ කෘතීම ලිඟුව ලාබා නොදුන්නේය. ඒ ඇගතම සුළු මොහොතකින්, මෙතෙක් ඇය කිසි දා නොවිඳි මිහිරක් වෙත ගෙන යමින්ය. වත්සලා එම මිහිර දරා ගත නොහැකි තැන ලිඟුව යෝනිය තුල තිබියෙදීම දෙපා පටලගෙන යහනේ ඒ මේ අත පෙරලුනාය. ඒ "හම්..... ආහ්..." ඇයි සිහින් කෙදිරිය කොට්ටය මතට මුදාහරිමින්ය.

වත්සලා තම දිවියේ මෙතුවක් ලද උපරිම ලිංගික මිහිර කෘතීම ලිඟුවෙන් ලබා ගත්තාය. ඒ දෙතුන් මිනුත්තුවක් තුලදීය. ඇය මෙතරම් මිහිරක් ලිංගික ක්‍රියාවකින් ලැබෙනු ඇතයි කිසි දිණක නොසිතුවාය. එහෙත් එම මිහිර නොසිතුව ලෙස මෙතෙක් කල් තම ගතේ සැඟව, නින්දේ සිටි කාම දෙවුදුව අවදි කර වූ වගක් වත්සලාට නොදැණුනාය.

මදවේලාවක් යහනේ ඉදිමින්, හිතට දැණුන මිහිර මෙනෙහි කරලමින් වත්සලා යහනෙන් බිමට බැස්සාය. ඒ මෙතරම් වේලාවක් තම ගත හිත නොසිතුව ලෙස මිහිරකට ගෙන ගිය කෘතීම ලිඟුව ආදරයෙන් දැතට ගෙනය. "මේක පිහිදලම තියනවා" ඇය මේනකා කිවූ දෙ ඉටුකරනවට වඩා, දැඩි ස්නෙහයකින් ලිඟුව පිරිමැද්දාය.

"ආ..... වැඩේ ඉවරයි වගේ" වත්සලා කාඹරයේ දොර විවර කරන විටම මේනකා ඇසුවාය.

"හම්....." වත්සලා හිස පහත් කොට ගත්තා මිස කිසිවක් නොකියුවාය.

"මෙහෙට වරෙන්..... මෙහෙට වරෙන්...." මේනකාට ඇවැසි වූයේ වත්සලාව තවත් ලැජ්ජාවෙන් අපහසු කරවන්නටය.

"හිටපං.... මම මේක පිහිදලා දාලම එන්නම්...." වත්සලා කෙලින්ම ගියේ නාන කාඹරය වෙතය.

තෙත් කරගත් තුවායෙන් ලිඟුව හොඳින් පිස දැමූ වත්සලා එය කොකටත් කියා නාසයට ලංකොට සුවදත් බැලුවාය. පසුව ඇය තම යටි කයත් හොඳින් හෝද ගත්තේ ඇහිලි තුඩක් යෝනිය තුලටත් දමාය.

"කොහොමද..... මම කිවේ බොරුද" වත්සලා යහනේ ඉඳ ගන්නටත් පෙර මේනකා ඇයව යහන මතට ඇද ගත්තාය.

"හම්...." වත්සලාට විලියක් නොදැනුනාම නොවේය.

"ඇත්තම කියපං...." විලියෙන් හිස පහත්කොට ගත් වත්සලාගේ නිකටෙන් මේනකාගේ හිස එස වූවාය.

"සිරියස්ලී.... කවදාවත් එහෙම ෆිල් එකක් දැණිලා නෑ. තවම මෙනත වයිබ්ලට් වෙනවා වගේ උඹටත් ඕනේද....." වත්සලා වත්සලා සත්‍යම කියා, කෘතීම ලිඟුව පෙට්ටියට දාන්නට පෙර මේනකාගෙන් ඇසුවාය.

"දිපං...."

"ආ... එහෙනම් ගුඩි නයිට්...." වත්සලා ලිඟුව මේනකා අතට දී යහනෙන් නැගිට්ටාය.

"උඹ කොහෙද යන්නේ...."

"නිදා ගන්න.... මම මොකට කරදර කරනවද" වත්සලා සිනහා වූවාය.

"උඹ හිටියා කියලා මට අවුලක් නෑ. මෙන්ත මෙහේ වරෙන්..."

මේනකා ඇඳ අසල වූ ස්විචයෙන් ප්‍රධාණ විදුලි පහණ නිවා දමා, යහන අසල වූ අඩු එලියක් ඇති කුඩා විදුලි පහණ දැල්වූවාය. ඒ වත්සලාව යහන වෙතට තල්ලු කරමින්ය.

වත්සලා අනෙක් කාඞරයට යන්න හැදුවේ ඇයගේ නිදහසට බාදාවක් නොකරන්නට හිතාය. නමුත් මේනකාගේ ඉල්ලීම මතින් ඇයට තමාව බාදාවක් නොවන වග වත්සලාට හැඟුන නිසාවෙන් ඇය යහනේ දිගා වූවාය. ඒ අකමැති හිතකින් නොවේය. ඇයටත් මේනකා කෘතීම ලිඟුවෙන් ලැබගන්නා මිහිර දැක ගැන්මට අශාවක් නොවුනාම නොවේය.

"මම ආසයි බං මේක මෙහෙම ගහාගෙන ඉන්න...." මේනකා එසේ කීවේ දෙතන හරි හැටි ලිඟුවට හිරවෙන ලෙස ඇඳුමෙන් හිරකර ගනිමින්ය.

"උඹට ඇත්තම කියනවනම් මේනු.... මට මේකෙන් ලැබුන ෆිලින් එක, වර්ගෙන් කවදාවත් ලැබිලා.... සත්තමයි මට මේ මෙහෙම ෆිල් උනාමයි"

"ඒ උඹ ඩිල්ඩෝ එකක් යුස් කරපු ෆර්ස්ට් ටයිම් නිසා, ටික දවසක් යනකොට ටිකක් විතර බොරින් වෙනවා"

"හම්ම... සමහර විට. ඒත් බං මට එහෙම වෙන එකක් නෑ"

"ඇයි..."

"නෑ බං.... වර් ර බෙඩ් එකේදී එහෙම ඇක්ට්වු නෑ..."

"ඉතින් ඒ වෙලාවට උඹ, උඹට ඕන දේ කරපං..... උඹ එහෙම නැතුව ඒවට පිට එකෙක් ලඟට යන්න යැයි"

"ඒත් මට මොකද්ද වගේ බං..... වර් වැරදියට හිතයි කියලා"

"යකෝ ඒ උඹේ මිණිහා.... උඹ මොකටද බයවෙන්නේ. අනික වර් මොකට එහෙම හිතනවද? ඒකෙන් උඹටත් ආතල් එකක් මිසක්"

"උඹ දන්නේ නෑ බං.... වර් එක විදියක්. සමන්ත අයියා වගේ නෙමෙයි. සමහර විට මම වල් ගැණියෙක් කියලා හිතෙන්නත් බැරි නෑ"

"හරි බං, ඒ උඹේ මිනිහා ඉස්සරහනේ..... මට හිතෙන්නේ වර් නෙමෙයි උඹයයි මෙතන වැරද්ද කරන්නේ"

"ඒ කියන්නේ...."

"වත්සු... උඹ උඹේ ෆිලින්ස් හංගන් ඉන්න නිසා වර්ත් බය ඇති එහෙම ෆෝවඩ් වෙන්න"

"එහෙම කොහොමද..... එයානේ මිණිහා...."

"මවං.... සෙක්ස් ලයිෆ් එකේදී ගැණි, මිණිහා කියලා වෙනසක් නෑ. උඹත් දැනගන්න ඕන මිනිහව පොළබව ගන්න....." මේනකා එසේ කියමින් මෙතුවක් ලැමදේ තබාගෙන සිටි ලිඟුව ඉවතට ගත්තාය.

"උඹ කියන එක ඇත්ත... ඒත් මට බයයි බං... වර් කොහොම ඒක බාරගනිද කියලා"

"උඹලා දෙන්නා මේ ගැන ඔපන් එකේ ඩිස්කස් නොකරනකම් මේකට විසඳුමක් නෑ"

"මම දන්නවා බං ඒක. ඒත් වචනයක් දෙකක් උවමනාවට විතරක් කතා බහා කරන මිනිහෙක් එක්ක එහෙම දෙයක් කොහොම කතා කරන්නද බං...."

"එහෙනම් මම කියන්නද වැඩක්, උඹ එක පාරටම නැතුව ටික, ටික ගොවඩි වෙලා බලපං මොකද වෙන්තේ කියලා.... අනික බයක් නැතුව මේ ටිකේ ඔය වැඩේ ටුරයි අවුට් කරන්න පුළුවන්" මේනකා මද වෙලාවකට කෘතීම ලිඟුව ක්‍රියා විරහිත කළාය.

"ඒ කොහොමද බං..... දෙන්නා දෙපැත්තක" වත්සලා සිනහා වූවාය.

"උඹට උගේ මුණ බලාගෙනතේ එහෙම කතා කරන්න බැරි. උඹ ඒ නිසා එක පාරටම නැතුව ගෝන් එකෙන් ටික, ටික කියපං. ඔයා එන්නේ කවද්ද කියලා අහලා, උෟ නැතුව අමාරුවෙන් ඉන්න බව අභවපං. වෙනදට වඩා ආදරෙන් කතා කරපන්. ඊට පස්සේ ආව දවසට වෙනදට වඩා ටිකක් ගෝවඩි වෙයන්. උෟට අනිවා වෙනස තේරෙනවා. උෟ අහනවමයි ඒ ඇයි කියලා.

එතකොට තමා උඹේ අතේ වැඩේ තියෙන්නේ. උඹ කතාවෙන් අභවපන් උගේ වැඩවලින් උඹ මාර ආතල් එකක් ගන්නේ, ලඟ නැති වුනාම තමා ඒක තෙරුනේ, ඒ නිසා තමයි අද මෙහෙම වෙන්න ඇත්තේ කියලා කියපං. උගෙන් විශේෂ දෙයක් නොවුනත් අදනම් ඔයා මාරයි කියලා මුරුන්ගා අත්තේ තියපං, ඕන්නත් කියපන් අද දෙතුන් පාරක් උනා කියලත්, අනිවා උෟ ඇදගන්නවා. පහුවදාට බලපංකෝ.... ඒ ඇදගෙන ඉන්න තරම. බය වෙන්න දෙයක් නෑ, එතකොට උඹේ මේ වෙන්ඒඑක උෟ ලඟ හිටියේ නැති නිසා කියලා අනිවා හිතනවා" මේනකා යම් උපදෙසක් වත්සලාට දුන්නාය.

"උඹගෙනම් මාර අයිඩියාස් තියෙන්නේ බං....."

"ඒවා අයිඩියාස්ම නෙමෙයි බං..... ගැණු මායම්. පුදුමේ කියන්නේ උඹට මේවා කියලා දෙන්න වුන එකතේ" මේනකා නැවත කෘතීම ලිඟුව අතට ගත්තාය.

"ටර්යි කරලා බලමු එහෙනම්...." වත්සලා එසේ කියමින් යහනේ අනෙක් පසට හැරුනේ මේනකාගේ ඉලඟ පිම්ම ගැන වූ ඉඟියෙන්ය.

මේනකා යහනේ දිගා වී සිටි අයුරෙන්ම දෙපා පළල් කොට දණහිස් වලින් නවා ගත්තාය. ඉන් පසුව කෘතීම ලිඟුව යෝනී තුලට දමා ගනිමින්, දුරට පාලකයේ රෙන්ඩම් ස්විචය ඔබා දෙපා තද කර ගත්තාය.

"උඹ මෙකේ ආසම මෝඩි එක මොකද්ද....." මේනකා වත්සලාව තමා වෙත

හරව ගත්තාය.

"අර.... හෙඩ එක රොටට වෙන මෝඩ එකට"

"ඇයි.... රෙන්ඩම් ට්‍රයි අවුට් කරේ නැද්ද" මේනකා දැණෙන මිහිරට දෙපා පටල ගත්තාය.

"ඒවිවර දුර යන්න ලැබුණේ නෑ බං..... ඉක්මනටම ෆිල් වුනා" වත්සලා මේනකාගේ මුහුණ කාමයෙන් මත්ව වෙනස් වෙන අයුරු බලා සිටියාය.

"මමනම් ආසම රෙන්ඩම් ෆිල් වෙනවට" මේනකා ඒ වදන් කීවේ දැනෙනා මිහිර නිසාවෙන් වදන් තුලට තරමක කැඩිවීව බවක් එක් කරමින්ය.

"උඹටනම් දැන් ෆිල් වෙලා....." වත්සලා ඒ වග ඇදින ගත්තාය.

"හම්..... තවම ෆිල් වෙනවා..." මේනකා දෑස පියා ගත්තාය. ඒ අතක් වත්සලාගේ ඇඟට දමමින්ය.

මේනකා දෙස බලා සිටි වත්සලාටත් නොදැකීම නැවතත් හිත උණුහුම් වෙන්නට ගත්තාය. ඒ මේනකා මිහිරෙන් මත්ව විටෙක තදින් හුස්ම ඉහළ පහළ කරන විට ඒ හුස්ම පොදේ උණුහුම් වත්සලාටත් දැණෙන නිසාවෙන්ය.

නමුත් "හම්....." ලෙසින් නැගුන සිහින් කෙදිරියෙන් මේනකා මුනින්න් අතට හැරි දෙනන මිලික ගන්න විට වත්සලාට ඒ මිහිර තවත් තිවාරව දැනෙන්නට වූවාය. "මේකීට දැන් හොඳට ෆිල් වෙලා.... මම හිංදා කන්ට්‍රොල් කරන් ඉන්නේ" වත්සලාට එසේ සිතුවේ මේනකා මුණින් අතට හැරි මුහුන කොට්ටයේ ඔබාගත් නිසාවෙන්ය.

මේනකාට වෙනදාට වඩා ඉකමණින් කෘතීම ලිඟුවෙන් මිහිරක් දැනෙන්නට විය. එයින් ඇගේ යටි කයම හිරිවැටී ගියා. ඒ නිසාවෙන් ඇය වහා උඩුබෙලි අතට හැරෙමින් ලිඟුව යෝණියෙන් ඉවතට ගත්තේ, එසැණින් එම ලිඟුවට මුවට දමා ගණිමින් වත්සලා දෙස බලමින්ය. ඒ දෙනනත් එලියට දමාගෙනය.

"වික් විතරක්..... පෙරෙතී" වත්සලාට එය අපුලක් දැණුනාය.

"මම ආසයි බං මේ රහට....." මේනකා එය වත්සලාට පෙනෙන ලෙස හොඳින් ලෙව කැවාය.

"ඒ උඹේ වනවර කමට.... උඹට උනාද..." වත්සලා තම හිතේ වූ පැනය ඇසුවාය.

"නෑ... වෙන ආවේ"

"එහෙනම් එලියට ගත්තේ...."

"මාස්ට්‍රොට් කරගන්න කොට මට එක පාරක් ෆීල් වුනාම ආයේ කරගන්න හිතෙන්නේ නෑ. ඒ නිසා මම මහදී නතර කරලා ආපහු කරනවා..." මේනකා ලිඟු හිස ගැටිත්ත අසල තබා ගත්තාය.

"උඹට මම ඉන්න නිසා ෆීලින් රිලිස් කරගන්න බෑ නේද.... මම යන්නම"

"පිස්සි.... ඇත්තම කියනවනම් උඹ මෙහෙම ඉන්න නිසා, මගේ ෆීලින්ස් වැඩි වෙනවා. සමහරදාට මමයි සමන්තයි දෙන්නට දෙනා මාස්ට්‍රොට් කරන දිහා බලාගෙන මාර ආතල් එකක් ගන්නේ. එදාට දෙන්නට දෙන්නා අල්ලන්න තහනම්" මේනකා සිනහා වූවාය.

"මාරයිනේ.....සීරියස් ද" වත්සලාට එය සත්‍යක් ලෙස නොහැගුනාය.

"උඹට මම බොරු කියනවද...." මේනකා කෘතීම ලිඟුවේ දෙදරුම ගැටිත්තට දෙමින් තන් පුඩුවක් ඇඟිලි තුඩින් අතගා ගත්තාය.

"ඇත්තටම උඹට මම හිටියා කියලා අවුලක් නැද්ද...." වත්සලාට සැබවින්ම එය පැණයක් විය.

"එහෙම අවුලක් තියන එකත්.... මට වෙනම ෆීල් එකක්. ඔන්න මම උඹට ඇත්තම කිවුවා"

සමලිංගික ඇසුරකින් නොවුනත් මේනකා හා වත්සලා මැදියමට කිට්ටුව නිදා ගත්තේ හිතේ වූ අපමණ සතුටකින්ය. මේනකාට වඩා වත්සලා වූයේ සතුටෙන්ය. ඒ කලකින් ඇය හොඳ ලිංගික මිහිරක් විඳි නිසාවෙන්ම නොව. නොසිතුව ලෙස මේ දෙතුණ දිනට තම හිතේ ගතේ ඇති වූ වෙනස් කම්වලට සතුටුවය. ඒ නිසාවෙන් ඇයට මේනකා කෙරෙහි එකුස උපන් සහොදරියකට වඩා වැඩි බැඳීමක් පෙර සිට උවත්, එය මෙදිණ හිතට වඩාත් තීවාර දැණුනාය.

පසු දින වත්සලා නිවසට යන විටත් මේනකා හා සමන්ත නිවසට පැමිණ නොසිටියහ. ඒ ඔවුන් නොසිතුව ලෙස දරුවල නොමැති බොහෝ පිරිසක් වෛද්‍යවරයා හමුවට තම වාරය එන තෙක් පෝලීමේ සිටි නිසාය.

පැය දෙක තුනකට පසුව දෙවණ දිණයටත් වෛද්‍යවරයා හමුවට යෑමේ වාරය උදාකරගත් මේනකා හා සමන්ත ඇතුළට ගියේ හිතේ දෙහිඩියාවෙන්ය. ඒ කොතරම් පිරිසක් දරුවල නොමැතිකමෙන් පිඩා විදිනවාදැයි හිතමින්ය. එලසම මීට පෙර මස කළ පරීක්ෂණ වල ප්‍රථිපල දැනගන්නා තුරු නොයිවසිලීමත් බවක් ද ඔවුන් තුළ වූහ.

රෝල ගෙට්ටුව ඇරෙන හඬ නිසාවෙන් මෙතුවක් නිවරුනින් ඉදිමින් රාත්‍රී අහර සකස් කළ වත්සලා පසෙක වූ තුවාය දෙනන මතට ඇඳ ගත්තාය. ඒ ඉදිරි දොර අරින්නට යන අතරේය.

"අම්මේ එපා වුනා බං....." මේනකා නිවසට ඇතුළු වූයේම විඩාබර ගතියෙන්ය.

"තේ එකක් හදන්නද..." වත්සලා එසේ ඇසුවේ මේනකා හා සමන්ත දෙස බලමින්ය.

"එපා වත්සු වොෂ් එකක් දාගෙන කමු...." සමන්ත එසේ කීවේ වෙනදා මුහුණේ වන සිනහව හංගාගෙනය.

"උඹත් වොෂ් එකක් දාගෙන වරෙන්...." මේනකත් කාඹරයට ගියාය.

කුමක් නමුත් නපුරක් වග වත්සලාට දැනෙන්නට වැඩි වෙලාවක් නොගියාය. එහෙත් මෙවලේ එය කුමක් දැයි භාරා අවුස්සන්නට වත්සලාට හිත් නොදුන්නාය. එම නිසාවෙන් වත්සලා තම කාඹරයට වැදී දොර වසා ගත්තේ තුවාය ගලවා උරහිස් මත රඳව ගනිමින් නාන කාඹරය වෙත පිය මනිමින්ය.

"උඹ වොෂ් එකක් දාගෙන ඉවර ද?" අඬ පැයකට පසුව මේනකා වත්සලාගේ කාඹරයට එබුනාය.

"හම්..." වත්සලා එවිට සිටියේ කළවා මැද්දට වූ, මේනකා දුන් ලිහිල් කොට කළිසමකින් හා ටි-ෂර්ට්ටුවකින් ගත සරසගෙනය.

"වරෙන්...." මේනකා ඇයට තම අත වූ බියර් කෑන් තුන පෙන්වීය.

දෙදෙනා බැල්කෙනිය වෙත යත්ම, සමන්ත පියගැට පෙළ නගින හඬ ඔවුන් දෙදෙනාටම ඇසුනාහ. ඒ නිසාවෙන් මේසය වට පුටු තුනක් තැබූ මේනකා එකක ඉඳ ගත්තේ හොඳ හුස්මක් ඉහළට ගෙනය.

"මොකද ඩොක්ට කිවුවේ....." වත්සලා එය ඇසුවේ නොයිව සිල්ලෙන්ය.

"පොඩි ප්‍රොබ්ලම් එකක් බං...." මේනකා බියර් කෑන් එක විවර කළාය.

ඒ කුමක් දැයි අසන්නට වත්සලාට හිතූනත්, එය නොමනා වග වැටහුන නිසාවෙන් ඇය නිහඬ වූවාය.

"පොඩි නෙමෙයි වත්සු..... ලොකු ප්‍රොබ්ලම් එකක්" බියර් උගුරු දෙක තුනක් එක හුස්මට බිඳු සමන්ත හඬ අවදි කළේය.

"සමන්තගේ ස්පම් (ගුක්‍ර) ටෙස්ට් එක ෆේල්" මේනකා ඒවදන් කීවේ හඬ බාල කොටය.

"ඩොක්ට මොකද කිවුවේ...." වත්සලාගේ ගතට දහදියත් දැමුවාය.

"මගේ ස්පම් වල ලයිවූ එක බිංදුවයි...."

"ඒ කියන්නේ....."

"මගේ ස්පම් වලින් ළමයෙක් හදන්න බෑ....." සමන්ත දිගු හුස්මක් ගත්තේය.

"මුට පොඩි කාලේ ටෙස්ටිකල් වල අවුලක් තිබිලා ඔපෙරේෂන් එකකුත් කරලා තියනවා. සමහර විට ඒ නිසා කියලයි සැක" මේනකා සමන්තගේ අත අල්ල ගත්තාය.

"ටෙස්ටිකල් (Testicle)..." වත්සලා එහි තෙරුම නොදැන සිටියාය.

"ඇට දෙකකට....." මේනකා එසේ කීවේ සිනහාවෙන් මෙන්ම, අනෙක් දෙදෙනාටත් එයින් සිනහවක් නැගුනාහ.

"දැන් ඉතින් ඒවට බෙහෙත් ඇතිනේ බං..... ගනන් ගන්න එපා" වත්සලාට බියර් උගුරක් වත් බොන්නට නොසිතුවාය.

"නෑ බං..... උඹට නිසා කියන්නේ.... බෑම කිවුවා, කරපු ටෙස්ට් ඔක්කොගෙම රිසල්ට් ඇවිල්ලනේ තිබ්බේ"

"දැන් තියෙන්නේ..... සිංහල බෙහෙතක් ටුරයි අවුට් කරන්න තමා. කෑගල්ලේ මම දන්න කපල් එකකටත් බබාලා නැතුව අවුරුදු දහයක් විතර ඉඳලා, අනුරාධපුර පැත්තේ සිංහල ඩොක්ටර් කෙනෙක්ගෙන් බෙහෙත් බිචුවම හරි ගිහින් තිබා"

"අපි දෙන්නත් ඒ ගැන කතා කරා.... ඒත් කම්පිලිට්ලි ලොස්ට් වුනාම බෑ කියලා තමයි කියන්නේ. ටෙස්ටිකල් දෙකම ඇබ්නොමල් නිසා" මේනකා තව බියර් උගුරක් බිචුවාය.

"වෙන ඔප්පන් එකක් නැද්ද.... වෙන රටකටවත් ගිහින්...." වත්සලා තම පළමු උගුර බිචුවාය.

"ඔප්පන්නම් තියනවා හැබැයි රිස්කි. කොහොමත් තව මාස දෙක තුනකින් ඒ රිස්කි එක ගන්නම වෙනවා. තවත් පරක්කු කරන්න බෑනේ" මේනකා නැවත දැඩිව සමන්තගේ අත අල්ල ගත්තාය.

"ඒ මොකද්ද...."

"වෙන කාගේ හරි ස්පම් අරගෙන, මගේ තැම්පත් කරන්න.... ඒත් වැඩේ කියන්නේ බං... කාගේ කොහොම ඒවද කියන්න අපි කොහොමද දන්නේ, අනික පරම්පරාවෙන් එන ලෙඩ"

"හම්.... ඒකත් ඇත්ත. මේ... දන්න කියන කෙනෙක්ගෙන් ඉල්ල ගන්න බැරිද්" වත්සලාට ද එහි බැරෑම් කම දැණුණාය.

"කොහොමද බං විශ්වාසය තියලා කටක් ඇරලා එහෙම ඉල්ලන්නේ, අනික එහෙම විශ්වාස කරන්න පුළුවන් කවුද ඉන්නේ" වර්ජිට් දිගු හුස්මක් ගත්තේය.

එදින තිදෙනාම වෙනදාට කළියෙන් කාඹර තුලට ගියේ එතරම් සතුටු හිතකින් නොවේය. නමුත් වත්සලා සිතුව තරම් මේනකා හා සමන්ත එම ප්‍රශ්ණය එතරම් තැකීමක් කර නොසිටියාය. නමුත් වත්සලාට එය මහා බැරෑරුම් පැණයක් වූවාය.

දෙතුණ දිණක් ගෙවෙන විට මේනකාට මෙන්ම සමන්තටද ඒම පැණය ටිකෙන් ටික අමතකව සුපුරු දිවියට හුරු වූවාය. ජීවිතයේ වෙන්නට පුළුවන් මෙතරම් බැරෑරුම්ම පැණයක් ඔවුන් දෙදෙනා මෙතරම් පහසුවෙන් අමතක කොට දමා වි යැයි වත්සලා සිහිනෙකුදු නොසිතුවාය. නමුත් ඔවුන් දෙදෙනා එය අමතක කළා නොව එය එතරම් තැකීමක් නොකළා පමණි.

"උඹ හෙට ගෙදර යනවද....." අත්තීකාල සේවය නිමකර බස් රථයක් එන තුරු මේනකා හා වත්සලා බලා සිටියහ. ඒ බ්‍රහස්පතින්දා දිණයකි.

"හම්.... වර්ජිට් එනවා කිවුවා. ඇයි...?"

"අපි දෙන්නත් කුරුනෑගල ගිහින් එන්න හිතුවා.... කාලෙකින් ගියෙත් නැති නිසා"

"ඒක හොඳයි වෙන්ජ් එකකටත් එක්ක...." වත්සලා එසේ කියන විටම බස් රථයක් ඔවුන් අසල නැවැත්තුවේය.

බස් රථයට ගොඩ වූ දෙදෙනා එතරම් සෙනගක් නොවූ නිසාවෙන් ඉදිරිපසට ගියහ. නමුත් බොරැල්ල ප්‍රදාණ නැවතීමේ එය නතර කළ විට සෙනගින් පිරි යන්නට වැඩිවෙලාවක් නොගියේය. ඒ නිසාවෙන් වත්සලා විටෙන් විට මේ දෙතුන් දිණයේම තම හිත සෙවූ එම රුව සුපුරුදු ලෙස හෙවූවාය. නමුත් මෙදිණ ද ඇයට එම රුව පෙනෙන්නට නොසිටියේය.

බස් රථය බොරැල්ල පසුකොට රාජගිරිය නැවතීමේ නතර කළ විට, බසයෙන් බැසී දෙතුණ දෙනෙකු වෙනුවෙන් තවත් හත් අට දෙනෙකු එයට ගොඩ වූයේ ඉදිරිපස දොරින්ය. එයින් මේනකා හා වත්සලා සිටි තැන තරමක තද බදයක්

ඇතිවුණි.

එම තද බදයේ ප්‍රථිපලයක් ලෙස මේනකාගේ යටි කය, ඇය හිටගෙන සිටි තැන අසුනේ ඉදගෙන සිටින ඔහුගේ උරහිසේ දැවටුණේය. ඒ හිතා මතා නොවේය. නමුත් උරහිස මතට දැණුන ස්පර්ශයෙන් ඔහු මේනකා දිහා බැලුවේය. මේනකාත් ඔහුට සිනහා වූයේ සමාවන්ත යැයි ඔහුට ඇහෙන්නට. නමුත් ඔහුගේ සිනහවෙන් මේනකාගේ හිතේ පහළ වූයේ වෙනයම් අදහසක්ය.

බත්තරමුල්ල නැවතුමෙන් පසු බස් රථයට නැගී හා බැසී කිහිප දෙනා නිසාවෙන් යමෙකුට යම් ස්ථාන මාරුවක් මෙන්ම නව මුහුණු දෙක තුනක් ද ඒ අතරට එක් වූහ. ඒ අතර ළමයෙකු වඩා ගත් ගැහැණියක් ද විය.

මේනකා අසල අසුනේ ඉදගෙන සිටි පෙනුමෙන් තිස් පස් වියැති ඔහු තම අසුන දරුවා වඩාගෙන සිටි ඇයට දී නැගීටිය. ඒ මේනකා හා වත්සලා අතරින් හිට ගනිමින්ය. ඔහුගේ ඇඳුමෙන් හා පැළඳුමෙන් මොහු හොඳ වැදගත් රැකියාවක් කරන්නෙකු වග මේනකාට මෙන්ම වත්සලාට ද වැටහෙන්නට වැඩි වෙලාවක් නොගියහ. ඔහුගේ කඩවසම් පෙනුමට හිත ගිය මේනකා මෙතුවක් තම හිතේ වූ අදහස වත්සලාට ඉහිකොට කීවාය.

කෙමෙන් කෙමෙන් තම කය ඔහුට හෙත්තු කළ මේනකා, අපහසුවෙන් මෙන් ඔහු හරහා වත්සලා සමඟ කතා කරමින්, මැදට වී සිටීම වදක් ලෙස ඔහුට හැඟෙන්නටය.

දෙපසෙන් සිටිනා මිතුරියන් දෙදෙනා කතා බහා කරන්නේ අපහසුවෙන් වග ඔහුට වැහෙන්නට වැඩි වෙලාවක් නොගියේය. නමුත් එක් කතක් තම ගතේ දැවටෙන්නේ හිතා මතාම වගත් ඔහුට වැටහුණේය. ඒ නිසාවෙන් ඔහු මේනකා හා වත්සලා හට ලංවෙන්නට ඉඩ ලබා දෙමින් මැද පෙලට එක් වූයේ යම් අරමුණක් උදෙසාය. එයින් ඔහුගේ මුහුණ දෙස බැලූ මේනකා "තැන්කස්" යැයි කීවේ ඔහුට කෘත ගුණ දැක්වීමක් ලෙසමනොවේය. එලසම ඔහුත් ඒ ඉහිය ඇදින ගත්තේය. නමුත් සැකයක් නොවුනාම නොවේය.

ඔහුගේ ලිඟුව නිතඹේ දැවටෙන්නට ගත් විට තම උපක්‍රමය සාර්ථක වූ වග මේනකාට වැටහුණාය. ඇය ඒ වග වත්සලාට ඉහි කොට කීවේ සිනහවෙන්ය. නමුත් වත්සලා එක්වරම ඒ දෙස නොබලන්නට සිතුවේ ඔහු තැනි ගනිවියැයි සිතන නිසාවෙන්ය.

මනා පළපුරද්දක් ඇති ඔහුට, මේනකා සිටින්නේ අකමැත්තකින් නොවන වග වැටහෙන්නට වැඩි වෙලාවක් නොගියේය. එම නිසාවෙන් ඔහු දෙවරක් නොසිතා කළිසම ඉහළට ඔසවමින් මෝදු වූ ලිඟුව මේනකාගේ නිතඹේ දෙපළ අතර තබා මදක් තෙරපුවේය.

ලෙහින් කළිසමෙන් එක් කාසුව ඇති තම විසල් නිතඹේ දෙපළ මැත් වෙමින් ඔහුගෙ ලිඟුව ඇතුළට රිංගු වග මේනකාට දැණුණාය. ඒයින් ඇගේ ගතම හිරි වැටී ගියේය. තවත් කාලය අපතේ යැවීමට හිත් නොදුන් නිසාවෙන් මේනකා ඔහුට තම කැමැත්ත දැණෙන ලෙස නිතඹ තවත් ඔහු වෙත තදින් තෙරපුවාය.

මිනිත්තු හත අටක් හොඳ හැටි මේනකාගේ නිතඹේ ලිඟුව අතුල්ලමින් ඔහු මිහිරක් වින්දේය. ඊට මේනකාගෙන් ලැබෙන නොමසුරු සහයෙන් තවත් උධිපණය වූන ඔහු, බියක් සැකක් නොමැතිවම අතක් පහළට ගෙනාවේ බස් රථයේ සිටිනා අනෙක් වූන්ට සැකක් නොසිතෙන ලෙසය.

නොහික්මුන ඔහුගේ අත්ලට හසුව නිතඹේ මාදු මස් ගොබ මිරිකෙන්නට වූ විට ඇයට ඉවසුම් නොදුන්නාය. ඒ නිසාවෙන් ඇය තරමක් දෙපා පළල් කොට ගත්තේ ඔහුගේ අත්ලට රිසි ලෙස හැසිරෙන්නට ඉඩ සලසාය.

"මේකිට තියෙන්නේ පට්ට පුකක්..." මේනකාගේ විසල් නිතඹේ මාදු මස් ගොබ ඔහු මිරිකන්නට වූයේ දඩබ්බර ලෙසින්ය. ඒ දැනට නිතඹේ මෙලෙක් බව ඉවසුම් නොදුන් නිසාවෙන්ම නොව, තමා දෙන මිහිරට ප්‍රති උපකාර ලෙස ඇය දෙන සහයෝගය නිසාවෙන්ය. ඔහු ඒ නිසාවෙන් තවත් කාලය අපතේ නොහැර හෙමිහිට අත මේනකාගේ ලෙහින් කළිසම් ඉහ වාටිය අසලට ගෙනාවේය.

මනාලෙස තම හැඟීම් ඇවිස්සී සිටි මේනකාට ඔහුගේ ඊලඟ පිම්ම ගැන සැකයක් නොවූනේය. ඇය වත්සලා සිටින පැත්තේ වූ හැන්ඩ් බෑගය අනෙක් උරහිසට මාරු කළේ, බස් රථයේ සිටින වූන්ට ඔහුගේ අත නොපෙනෙන ලෙසටය.

විටෙන් විට මේනකා දෙසත් ඔහු දෙසත් දැස යොමමින් සිටි වත්සලාට ඔවුන් කොතරම් දුරක් ගොස් ඇත් දැයි සැකයක් නොවූනාය. ඒ ඇගේ ගතම හිරි හිරිවට්ටාය. ඇය මේනකා විදගන්නා සැපතෙන් අඩක් පමණ ඒ සිතුවිල්ලෙන් විද ගත්තාය.

ඔහුගේ අත්ලේ පහස ජී-ස්ට්‍රින් පැන්ටියෙන් නිරුවත් නිතඹ පුරා දැවටෙන විට දැණෙනා මිහිර ඉවසුම් නොදුන් මේනකා , හැන්ඩ් බෑගයට අත දමන විලසින් තම අත

ඔහුගේ ලිඟුවේ වැද්දුවේ හිතා මතාමය. ඔහුත් එයට අනුබල දුන්නේ ඇගේ අත්ලේ පහසුව තකා ඔහුගේ යටි කය ඇය වෙත කිට්ටු කරමින්ය.

කළිසම්සිපරය ඔසවමින් තෙරා ඇති ඔහුගේ ලිඟුවේ තරම මේනකාගේ අතලට දැණුනේය. මද වේලාවක් එම ලිඟුව කළිසමට පිටින් හුරතල් කළ මේනකා ආශාවෙන් එය මදක් ඇතුලට තෙරපුවේ, සිපරය දිග ඇඟිලි තුඩක් ගෙනයමින්ය.

මේනකාට ඇවැසි දේ තේරුම් ගන්නට ඔහුට අපහසුවක් නොවුනේය. ඔහු සිපරය හැර වත්සලාගේ අතට එතුලට රිංගන්නට ඉඩ සලසා දුන්නේ ඒ නිසාවෙන්ය.

වත්සලා ඔහුගේ දහයා මෘදුව අත ගැවේ ලංකට්ටුවට පිටින්ය. එහෙත් ඇගේ අත්ලට එහි තරම නොදැණුම නොවේය. ඒ නිසාවෙන් ඇය කාලය අපතේ නොහැර ලංකට්ටුවේ ඉදිරි පස විවරයෙන් අත ඇතුලට දමා ලිඟුව අල්ල ගත්තේය.

ඇගේ දැනේ පහසෙන් ඔහු සිටියේ මත්වය, ඒ මෙවෙනි සැපතක් බස් රථයක් තුලදී ලැබෙන්නේ කාලාතුරකින් විමය. එම නිසාවෙන් ඔහු දෙපා මදක් පළල් කොට ගනිමින් ඇයට රිසි ලෙස තම ලිඟුව සමඟ හුරතල් වෙන්නට ඉඩ හැර, ඇගේ ජී-ස්ට්‍රින් පෑන්ටියේ පැත්තකින් ඇඟිලි තුඩක් මේනකාගේ යෝනි දෙතොල් අතරට ගෙන ආවේ "මගේ ගැනිගේ පුක වගේ දෙකක් ඇති" ඇයි සිතුවිල්ලෙන්ය.

"මේකීට ගලලා....." ඔහුගේ ඇඟිලි තුඩට මේනකාගේ යෝනියේ තෙත් බව දැණුනේය. ඒ නිසාවෙන් ඔහු ඇගේ යෝනි දෙතොල් මෘදුව අත ගැවේ, ගැටිත්ත වෙත ඇඟිලි තුඩ ගෙනයන්නට ඇති අපහසුව නිසාය. එහෙත් මද වේලාවක් ඇගේ යෝනි දෙතොල් තෙත් බව විදගත් ඔහුට "මේකීගේ පෙට්ටිය කැඩිලද දනේ නෑ" ඇඟිලි තුඩක් යෝනිය තුලට ඇතුල් කරන්නට සිතුවේය. එම නිසාවෙන් ඔහු ඇගේ රිසිය විමසන අදිටනින් ඇඟිලි තුඩක් යෝනි දෙතොල් විවරය මත තබා මදක් ඇතුලට තෙරපුවේය.

මෙතුවක් වෙලා යෝනි දෙතොල් මත දඟ දැමූ ඇඟිලි තුඩ තමාගෙන් අසන්නේ කුමක් දැයි වත්සලාට සැකයක් නොවුනාය. එම නිසාවෙන් ඇය දෙපා මදක් පළල් කොට ගත්තේ ඔහුට, තවත් යෝනිය තුල ඊට වැඩ කඩොළු නොමැති බව ඉඟි කරමින්ය.

වත්සලා යෝනි විවරය තුල දඟ කරනා ඔහුගේ ඇඟිලි තුඩේ පහස විදගනිමින්, ඊට අනුරූපිව ඔහුගේ ලිඟුව ලංකට්ටුව තුලදීම අත් ගැසුවාය. ඇය යෝනි විවරය තුල කැලතුමෙන් ලැබෙනා වඩා වැඩි මිහිරක් ඉන් ලැබුවාය. "පොඩි සයිස් එකක්

නොමෙයි...." ඇය එම මිහිර විදිමින් ඔහුගේ ලිහි හිස අතලෙන් වසා ගත්තාය. එහෙත් බස් රථයෙන් බැසීමට නිසි තැන ලංවෙත්ම වත්සලා අත් ගසන වේගය වැඩි කළාය. ඒ ඔහුව එම මිහිරෙන් මත් නොකොට බසින්නට නොහිතන නිසාවෙන්ය.

මේනකාගේ වේගවත් අත් ගැසීම ඔහුට ඉවසුම් නොදුන්නේය. එම නිසාවෙන් ඔහුත් මේනකාගේ යෝනියට දෙන සැපත වඩාත් තිවාර කළේය. ඒ ඇහිලි තුඩු දෙකක්ම අපහසුවෙන් උවත් ඇගේ යෝනි විවරය තුලට ඇතුළු කරමින් "මේකිට ගහන්නත් බැරිවෙන එකක් නෑ... තියන ඇමිමට" යැයි හිතමින්ය.

මේනකාටත් එම සැපත ඉවසා සිටින්නට නොහැකි වූයේ මිහිරකින් ගතම කිලිපොලා දමමින්ය. ඒහෙත් ඇයට එලස තම මිහිර නිමා කොට ගන්නට නොසිතූනාය. ඇය දෙපා ලංකොට ගනිමින් ඔහුගේ දැන හිර කර ගත්තේ ඒ නිසාවෙන්ය.

ඔහුට ඉන් දැනුනේ මේනකා සතුටක් ලැබ අහවර බවය. එම සිතුවිල්ලෙන්ම ඔහුට යට කළිසමේම ශුක්‍ර පහා වූනේය. ඒ වග දැනුන මේනකා එතුලින් අත ඉවතට ගත්තේ ඔහුගේ යට කළිසමේම එම අතලේ තැවරුන ශුක්‍ර පිස දමාය.

"බහින්න ඔන නැද්ද...?" කඩුවෙල ප්‍රධාන නැමතුවට, නැවතුවී දෙකක් තිබියෙදී වත්සලා මේනකාගෙන් ඇසුවාය. ඒ ප්‍රධාණ නැවතුවට පෙර නැවතුවෙන් බැසිය යුතු නිසාවෙන්ය.

"ස්ටෑන්ඩ් එකටම යමු...." මේනකා එසේ කීවේ පිරිපුන් සිනහා වකින්ය.

කඩුවෙල ප්‍රධාණ නැවතුවෙන් බැසී මේනකා හා වත්සලා ඔහුගේ මුහුණ දෙස වත් නොබලා ත්‍රිවිල් රථ නැවතුව වෙත ඇවිද ගියහ.

"එක්ස්කියුස්මී.... එක්ස්කියුස්මී....." ඔහු මේනකා හා වත්සලා වෙත ඇවිද ආවේය. ඒ වත්සලා නොසිතුවත් මේනකා සිතුව ලෙසින්මය.

මේනකා තම ගමන නොනවත්වාම ඔහුදෙස පිටිපස හරවා බැලුවාය. ඒ යම් තරහක් මුහුණෙන් පෙනෙන ලෙසය. එහෙත් ඔහු ඔවුනට වඩා වේගයෙන් ඇවිද ඔවුන් දෙදෙනා අසලට ආවේය.

"පිලිස්..." ඔහු තම විසිටින් කාඩ් එක මේනකා වෙත දිගු කළේය.

"පිස්සුද තමුසෙට..." මේනකා එය අතට ගෙන ගුලිකොට පැත්තකට විසි කොට

දැමුවාය. ඒ ඔහුට පෙනෙන ලෙසටමය.

"බස් එකක යන්න දන්නේ නෑ..." මේනකා ඒ වදන් කීවේ තම ගමන අරඹමින් වත්සලාටය. ඒ ඔහුටත් ඇසෙන ලෙසය.

වත්සලා සිටියේ පැටලුම් සහගත හිතෙන්ය. මෙතරම් වෙලා ඔහුට රිසිසේ ඉඩ සලසා ඔහුට මෙලස සැලකීම වරදක් ලෙස ඇයට දැණුණාය.

"ඇයි උඹ එහෙම කරේ....." වත්සලා ත්‍රිවිල් රථය තුළදී ඇසුවාය.

"උඹට මම ගිහින් කියන්නම්..... අපි ඔතන භංදියෙන් බස්සන්න." නිවස වෙත හැරෙන භංදියට පෙර, මංසන්දියේ ත්‍රිවිල් රථය නැවැත් වූ මේනකා එයින් බැස්සාය.

"ඇයි බං මේ...." වත්සලාට සියල්ල පැටලුම් සහක විය. ඇය ත්‍රිවිල් රථය ගිය විගස මේනකාගෙන් ඇසුවාය.

"යකෝ..... උෟ.. ප්‍රොෆෙෂනල් ජැක් කාරයෙක්..."

"ඉතින්..."

"අපි බහින තැන දැනගත්තොත් උෟ හැම දාම එතනට වෙලා ඉන්නගනි. දැක්කනේ නම්බර් එකත් දෙන්න හැදුවා. ඒ නිසා තමයි මම ස්ටෑන්ඩ් එකෙන්ම බැස්සේ"

"හරි ඇයි ත්‍රිවිල් එකෙ ඇවිත් මෙතන බැස්සේ...."

"ශුවර් එකටම උෟ, ත්‍රිවිල් එක ආපහු ස්ටෑන්ඩ් එකට එනකම් ඉඳලා අපි බැහැපු තැන හතවා..."

"මම හිතුවේ උඹ ටවුන් එකෙන් බහිමු කිව්වේ, ආතල් එක කාඩා ගන්න වෙන නිසා කියලා" වත්සලා සිනහා වුනේ තම සිතුවිල්ල වැරදි වග වැටහුන නිසාවෙන්ය.

නිවසට ගිය විගසම මේනකා හා වත්සලා සුපුරුදු ලෙස තම උඩු ඇඳුම් ගලවා දමා පැන්ට්‍රියට වැදුනේ රාත්‍රී හර සැකසීම සඳහාය. වත්සලාටත් එය දැන් නුහුරක් නොවුණාය. නමුත් ඇය යට ගවුම අහල පහළක තබා ගත්තේ සමන්ත කොයි මොහොතක හෝ ඒවීයැයි වූ සැකය නිසාවෙන්ය.

"අද උඹටත් ලීක් වෙලා...." මේනකාගේ ජී-ස්ට්‍රිං පැන්ටියේ ඉදිරිපස තෙත් බව වත්සලාගේ ඇහැගැටුණාය.

"ඇයි යකෝ උඹ දුන්න සැපට එහෙම නොවුනනම් තමා පුදුමේ.... උඹ ඇහිලත් දැමීමා ඇතුලට" මේනකාත් එදෙස බලා සිනහා වූවාය.

"පලයං යන්න බොරු නොකියා" වත්සලාගේ ගතම ඉන් කිතිකැවි ගියාය.

"සිරාවටම.... එතකොටත් මට ගලත් තිබ්බේ... හිතපං වෙට් වුන ලිප්ස් දෙක විරි, බිරි ගාලා මිරිකෙනකොට තියන ආතල් එක" ඇය තෙත්වූ තම යටි කය නැවත අතගා ගත්තාය.

"උඹනම් මාරයි..... යකෝ බය හිතුවේ නැද්ද?"

"බය..... මම උඹටත් යවලයි පස්ස බැලුවේ, මේ බලපං අතේ සුවද" මේනකා එම අත්ල වත්සලාගේ මුහුණ වෙත පෑවාය.

මේනකාගේ අත්ලේ ඔහුගේ එම ශුක්‍ර සුවද තවම නොවියකි තිබුණේය. ඉන් වත්සලාගේ නාස් පුඩු කිතිකවා දැමීමේ ඇගේ ගතත් මිහිරෙන් සලිත කොටය.

"උඹ ඇතුලටම අත දැමීමද...."

"උඹ සිප් එක ඇරියා, මම ඇතුලට අත දැමීමා.... පොල්ලේ සයිස් එකත් නරකමත් නෑ... අතින් එකයි" ඇය මහපට හිල්ල හා මැද හිල්ල රවුමක් ලෙස පෙනෙන්නට තබා වත්සලාට සිනහවෙන් පෙන්වීය.

"සිරාවටම උඹ උඹට අතින් කරාද...." වත්සලාට එය ගෙන දුන්නේ විමනියක්ය.

"ඔවු බං... සිරාවටම තමා. මම උගේ එක අතේ ගැවුවා" මේනකාටත් එම සිහිවීම ගෙන දුන්නේ මිහිරක්ය.

"සමන්ත අයියා දන්නවනම් එහෙම...., සිරාවටම ඇයි උඹ ඔක්කොම කියන එකේ මේක විතරක් නොකියන්නේ...." වත්සලාට එය පැණයක් වූණාය.

"පිරිමි ඔක්කොගෙම හිත් ජෙලස් බං. මොන මිණිහත් කැමති නෑ තමන්ගේ ගැනී මෙහෙම බස් එකේ වෙන එකෙකුගෙන් සැපගන්නවට. ඒත් උන් බලන් ඉන්නේ ඉඩක් ලැබෙනකම්. එහෙම දේකට, මගේ මිණිහා කියලා වෙනසක්

නෑ, උඹ හිතනවද... සමන්ත උනත් නිකන් ඉදී කියලා" මේනකා සිනහා වුණාය.

"ඒක ඇත්ත වෙන්න පුලුවන්..."

"නෑ බං ඒක තමා ඇත්ත. හැබයි මටනම් බස් එකේ ජැක් එකක් වදිනකොට තියෙන්නේ වෙනම ආතල් එකක්... එකේ තියෙන්නේ සෙක්ස්ම නෙවෙයි බං.... මට ඒක උඹට කියන්න තෙරෙන්නේ නෑ"

"හම්.... ඒක ඇත්ත. හැම ගැණියෙක්ම මෙහෙමද බං.... අපි වගේ ද...?"

"ඇයි බං... එදා මම කිවුවේ. හැම ගැණියෙක්ගෙම, පිරිමියෙක්ගෙම හිතේ... එහෙම හැංගුන සමාජ සම්මතයන්ට විරුද්ධ එක ආසවක් හරි තියනවා කියලා"

"උඹ නිකන් ලෙක්චර් කෙනෙක් වගේනේ....." වත්සලාට එයට සිනහවක් නැගුණාය.

"නෑ බං මම කියන්නේ ඇත්ත. සමහර උන් බිලු ෆිල්ම්ස් බලනවා, සමහර උන් ගැනු නාන දිහා, උන් මිනිහා එක්ක බුදියගන්න දිහා, සමහර උන් පෑන්ට් වලට. අපි හිතුවට එහෙම කරන්නේ පිරිමි විතරක් කියලා, පිරිමි දිහා එහෙම බලන්න ආස, එහෙම බලන ගැණුත් ඉන්නවා. සමහරු නෙට් එකේ කුණුහරුප කතා කියවනවා, සමහර උන් එවා ලියනවා, තවත් සමහරු ෆෝන් සෙක්ස්, තව කොච්චරද බං.... උන් සමහර විට ඒ දෙකින් ගන්න ආතල් එක ගැණියෙක් එක්ක බුධියලා වත්, ගැනියෙක් පිරිමියෙක් එක්ක බුධියලාවත් ගන්න ආතල් එකට සමාන නෑ."

"උඹ හොඳට ඒ ගැන ස්ටඩි කරලා තියනවා... එදත් මට උඹේ කතාවෙන් තෙරුනා"

"ඒක මගේ ඩිග්‍රිටියෙත් කැල්ලක් නේ..... උඹ දන්න වදද? අම්මා තාත්තා එක්ක වගේම, සහෝදර සහෝදරියන් එක්කත් එහෙම සෙක්ස් කරන්න කැමති සමහර උන් ඉන්නවා කියලා"

"වික්..... උන්නම් අසහන කාරයෝ" වත්සලාට ඉන් පිළිකුලක් දැණුණාය.

"එහේමත්ම නෑ බං..... උඹ දන්නවද හැම ළමයෙක්ම ජීවිතයේ පලවෙනියටම විරුද්ධ ලිංගිකයව හරියට දකින්නේ ගෙදරින් කියලා"

"ඒක එහෙම වෙන්න එපැයි..... ඒත් සබ්ජට් එක වෙනස්"

"උඹ ඉස්සෙල්ලම පිරිමියෙක්ගේ හෙළුවක් දැක්කේ කාගේද...?"

"අප්පව්විගේ..... හැබයි මම හරියටම දැක්කේ එදා අර මම කිවුවේ නැන්දගේ පොඩි එකාගේ "

"ඒ ලොකු කාලේ අමතක කරපංකෝ.... මම අහන්නේ පොඩි කාලේ ගැන"

"හම්.... එහෙනම් ඉතින් අප්පව්විගේ තමා, මොකද මට අයිියලා මල්ලිලා නෑනේ"

"උඹ ඕනෑකමෙන් ඒ දිහා බැලුවද නැද්ද...?"

"එහෙම නැතුවමක් නෙමෙයි.... එක පාරක් අහමඹේන් පෙනුනා. හැබයි ඊට පස්සේ එහෙම වාන්ස් එකක් එනකම් බලං හිටියේ නෑ කිවුවොත් බොරුවක්. හැබැයි ඒ වෙන ලිලින් එකකින්, ඒ හංගන් ඉන්නේ මොකද්ද කියලා හිතේ තිබ්බේ කුතුහලයක්"

"ඒකනේ කියන්නේ..... අපිට සංස්කෘතියෙන් යම්, යම් සීමාවල් එදා ඉදාලා ක්‍රමක්, ක්‍රමයෙන් පනවලා තියනවා. ඒ නිසා අපි ඒ සීමාවල්වලට කොටුවෙලා හැදියාව සදාචාරය කියලා. ඒවට වෙන වෙන නම් වැටිලා. දැන් තමයි බං ඒ ඔක්කොම සීමාවල්.... හිතපං, මේක කතාවක් විතරයි අපට උගන්නපු... සිංහල ජාතියේ පටන් ගැන්ම. සිංහ බාහු.... සිංහයා කියන්නේ සතෙක්, ඊටත් වඩා මේ ජාතිය පැවත්න්නේ අයිියයි නංගිගෙයි එකතු වීමෙන්.... ඉන්සෙන්ට් සෙක්ස් එකක් නෙමෙයිද ඒක....?"

"මට තෙරෙතේ නෑ බං ඕවා..... හැබැයි මම දන්නවා එහෙම එකතුවීමක් වැරද්දක් කියලා" වත්සලා එය දැන සිටියත් පිළිගන්නට මැලි වුණාය.

"දැන් ෆැමිලි සෙක්ස් කිවුවොත් මොනවගේ පිළිගැනීමක්ද තියෙන්නේ..... ඒත් අපිට අපේ ඉතිහාසයෙන්ම උගන්නලා නැද්ද එහෙම සිදුවීම් ඕන තරම්. දැන් තමයි ඒ හැම එකටම සීමාවල්. ඒකට කියන්නේ සදාචාරය, විලිබිය කියලා"

"උඹ කියන්නේ එහෙම උනාට කමක් නෑ කියලද....."

"මට, හරියි කියන්න වත් වැරදියි කියන්න වත් හයිසක් නෑ.... මොකද මමත් මේ සංකෘතියෙන් ඉපදුන නිසා. මමත් ඒ කොටුව ඇතුලේ හැදුන නිසා. හැබයි අපේ ලේවල එහෙම හැංගුන දේවල් නැහැයි කියන්න බෑ නේ. ඒ නිසා එක එකා එක

එක ආතල් ගන්නේ"

"උඹේ හිතෙන්....?"

"ඒහෙම සදාචාරයට සංකෘතියට බයෙන් හැංගුන එක ආසවක් හරි හැමෝගෙම හිත්වල තියනවා. ඔවු... මගෙන් එහෙමයි. බස් ජැක් එකක්, උඹෙයි මගෙගෙයි එහෙම දෙයක් නේද "

"හම්..... ඊට එහා ගිය දෙවල්....."

"තියනවා.... ඒත් මමත් මේ සංස්කෘතියට, සදාචාරයට, ලැජ්ජාවට බය නිසා එවා කියන එකක් නෑ. ඕන කෙනෙක් තමන්ගේ වර්තය තමන් සාතනය කරගන්න කැමති නෑනේ බං...?"

"ඒ කියන්නේ උඹ මගෙන් එක්ක වත්....."

"මම පොඩ්යි. ඉස්සර මං නිදා ගත්තේ අම්මා එක්ක. සමහර දාට අපේ අම්මයි තාත්තයි සෙක්ස් කරන විදිය දැකලා තියනවා. එයාලා හිතන්නේ මම නිදි කියලා. ඒත් පුරුද්දට වගේ ගොඩක් දවස් වලට මට ඒ වෙලාවට ඇහැරිලා තියනවා. මම බිග් ගර්ල් කෙනෙක් උනාට පස්සේ අම්මලා මාව වෙනම රූම් එකකට පුරුදු කරා. ඒත් උඹ දන්නවද ඒ ගොඩක් දවස් වල මට පුරුද්දට, ඒ වෙලාවට ඇහැරිලා තියනවා. මොකද මම ආසයි අම්මයි තාත්තයි කරන දෙවල් බලන් ඉන්න"

"උඹනම් මාර එකියක්නේ...."

"උඹට මම කියලා තියනවනේ අපේ ෆැමිලි එක ගැන. බාත් රූම් එක හදන්න ඉස්සර අපි නෑවේ එලියේ හදපු පොඩි එකක. අපේ අයියා, තාත්තා මම ඉන්න තැන කියලා නෑ අන්ඩර් වේයාර් එක පිටින් ඉන්නවා. බිග් ගර්ල් කෙනෙක් උනාට පස්සෙන් මම ඕන තරම් එකේ ඇතුලේ ජංගිය පිටින් නාල තියනවා, අයියට, තාත්තට ජේනවා කියලා මට අමුත්තක් දැණුනේ නෑ, අපේ අම්මානම් මම තරම් වත් ඒ ගැන හිතුවේ නෑ. අපි O/L, A/L කරන කාලේත් අම්මා අයියා ඉස්සරහා ඇඳුම් මාරු කරා, නෑවෙම හෙලුවෙන්."

"අපේ ගෙදර ඒකේ අනික් පැත්ත, අපේ අම්මා මම ඉස්සරහා අඩුම තරමේ බ්‍රා එක ගලවලාවත් නෑ"

"ඒ වගේම මම පොඩි දෙයක් කියන්නම් උඹ හිතා වෙන්න එපා. ඒ දවස්වල මම හරි ආසයි අම්මගේ වගේ බ්‍රෙස්ට් එකකට. මම අම්මගේ බ්‍රා හොරෙන් ඇඳලා කණ්ණාඩියෙන් බලන් ඉන්නවා. මම බිග් ගර්ල් කෙනෙක් වෙන්නත් කලින් ඉඳලා අම්මා එක්ක රංචු බ්‍රා එකක් අරන් දෙන්න කියලා. තව එකක්, මම අයිසගේ අන්ඩවේයාස් ඇඳලා බලලත් තියනවාතියනවා. ඒවා එහෙමයි බං. ඒත් මම උඹත් එක්ක මේවා කිවුවට, වෙන කවුරුත් මෙහෙම ඇත්ත කතා කරන එකක් නෑ. අඩුම තරමේ උඹ වත්..."

"සමහර ඒවා පුළුවන්.... ඒත් සමහර එවා බැරිවෙයි...."

"ඒ ඇයි කියලා උඹ දන්නවද.... සංස්කෘතියෙන් වැටක් ගහලා තියන නිසා, ඒවා සදාචාර විරෝධී කියලා. අපි බයයි ඒ වැටෙන් පිට පණින්න. ඒ නිසා අපි ඒවා අපේ හිත්වල හංග ගන්නවා"

"උඹ කියන සමහර දේවල් ඇත්ත. මම, උඹ වගේ අම්මයි තාත්තයි සෙක්ස් කරනවා දැකලා නෑ. දෙන්නා නිදාගන්නෙත් වෙන වෙනම, ඒත් තේරෙන කාලෙක මට දැණිලා තියනවා එහෙම වෙනවා කියලා. මමත් පොඩි සීං එකක් උඹට කියන්නම්... අපේ නැන්දගේ පොඩි එකාට එතකොට අවුරුදු හතර පහක් ඇති. ගොඩාක් වෙලාවට නැන්දා මල්ලීව අපේ ගෙදර තියලා එයා වැඩ කරගන්නේ. දවසක් අම්මයි නැන්දයි පොළොව ගියා මල්ලීව මට බාර දීලා. එතකොට මට අවුරුදු දාසයක් විතර ඇති. ඇත්තටම මම එදා මල්ලීගේ වුවව අල්ලලා බැලුවා නිදි අතරේ. ඒක මට පුරුදකටත් ගියා කිවුවොත් වැරදක් නෑ. මම උඟට තෙරෙන කාලයක් එතකම්ම එහෙම ආතල් ගත්තා. මම ආසම උඟගෙ අත ගවුම් කරන්න ඇතුලට දාලා තියා ගන්න. ඒ කාලේ උගේ අත මේ දෙකේ එහෙම ගැවුනත් සනීපයි. ඇය එලස කීවේ දෙතන් දෙක අල්ලා පෙන්වමින්ය.

මමත් කාගෙ එක්ක වත් මේක මේ වෙනකම් කියලා නෑ... ඇත්තටම දැනටත් මට ඒක මතක් වෙනවා. හැබැයි මිනිහා දැන් ලොකුයි..... මට මිනිහගේ දැන් මුණ බලන්නත් මොකද්ද වගේ" වත්සලා තම හිතේ මෙතුවක් වූ එකම හොර කම හෙළිකලාය.

"ඒකනේ බං කියනේ... අපි හැමෝම ගොඩක් දේවල් හිතේ හංගගෙන කියලා. ඒවා එලියට දාන්න බෑ කවදාවත්... උඹ දන්නවද... මම හරි ආසයි අවුරුදු පහළොවක දාසයක කොල්ලෙක් එක්ක හරි, බොඩි බිල්ඩර් කෙනෙක් එක්ක හරි සෙක්ස් කරන්න, පොඩි එකෙකුටම ආස මම ෆර්ස්ට් ටයිම් එහෙම එකක්

ඇල්ලුවේ ඒ වයෙසේදී, මගේ ආර්ථික බොහෝ භාරයක් මට තම මතකය එක කොටස වශයෙන් කියලා. ඔය ආසාව මට කාටද කියන්න පුළුවන්... උඹම කියපං, මට සමන්තට එහෙම කියන්න පුළුවන්ද කියලා?" ඒම කතාවට වත්සලාට සිනහවක් නැගුණාය.

"ඇතම මමත් එහෙම එකකට ආසයි බං, හැබයි මයිල් ඇවිල්ලා නැති පොඩි එකෙක් එක්ක... විහිළුවට නෙමෙයි. ගොඩක් වෙලාවට මට අර පොඩි එකාගේ එක මතක් වෙනවා. මම දවසක් දෙකක් නෙට් එකේ සවි කරලත් තියනවා බලන්න. ඒ නිසා තමයි මම ලොකු උන්ගෙන් ඡේවු කරලා තියනවට කැමති. කොහෙද වරින්ගේ තියෙන්නේ කැලෑවක්නේ"

"අපේ එකාටනම් ඡේවු කරන්නම ඕන.... උඹ දැකලා ඇතිනේ"

"හම්.... හම් දවසක් දෙකක්" වත්සලා සත්‍යම කීවාය.

එවිටම ඉදිරිපස රොළ ගෙට්ටුව ඇරෙන හඬ ඇසුන නිසාවෙන් වත්සලා පසෙක වූ යට ගවුම ඇඳ ගත්තේ මේනකා ඉදිරිපස දොර අරින්නට යන අතරේය.

වත්සලාගේ අත් රහිත, කර පළල් යට ගවුම දික් වූයේ නිතඹේ නැමමෙන් වියතක් පමණ පහළටය. ගැඹුරු අත් කැපුම නිසාවෙන් ඇගේ තනපටත් මැනැවින් පෙනුණේය. ඇය මෙලස කිසිදා තම නිවසේ නොසිටියත්, මේනකා හා සමන්ත හමුවේ මේම නිවසේ එලස සිටීමට කෙමෙන් කෙමෙන් හුරුවී සිටියේ ඇයටත් නොදැනීමය. එලසම වත්සලා පැමැණි පළමු දිනවල සමන්ත කෙටි කලීසමකින් සැරසී සිටියත් පසුව එය සුපුරුදු ලෙස බොක්සර් යටි කලීසමට වැටුණේය.

"හායි.... වත්සු...." සමන්ත පැනට්ටිය වෙත ආවේ බොක්සර් යටි කලීසමෙන්ය. ඒ පැමැණි විගස කාඹරයට ගොස් ඇඳුම් උනා දැමුව නිසාවෙන්ය.

"හායි.... හායි...." වත්සලාද සුපුරුදු ලෙස තම වැඩ කටයුත්තේ යෙදුනේ, මේනකා ඔහුට තේ එකක් හදන අතරේය.

"වත්සු හෙට හැන්දෑවට ඔයාට අපිත් එක්කම ගෙදර යන්න පුළුවන්, මම ඔබ්බේ එකෙන් ඡේප් එකක් දාගත්තා....." සමන්ත දෙපා අසුන මතට ගෙන ඉඳ ගත්තේ මේනකා දුන් තේ කෝප්පයත් අතට ගෙනය.

"ලොකු දෙයක්..... නැත්තම් බස් එකේ තමා..."

"හෙට මම කා එකක් අරගෙන ඔලිස් එක ලඟට එන්නම්..... එහෙමම යමු. අරගෙන යන්න ඕන ටික කා එකට දාලා තියන්න...." සමන්ත ඒ වදන් කීවේ දෙදෙනාටමය.

සුපුරුදු විහිළ තහළුවෙන් රාත්‍රී අහර ගෙන අහවර කළ තිදෙනා කාඹර තුලට වැදුණාය. ඇඟ පත සෝදා ගන්නට ප්‍රථමව තම ඇඳුම් බැගය සකස් කළ නිසාවෙන් වත්සලා යහනට ගොඩ වූයේ නිරුවතින්ය. ඒ මේම සතිය පුරාවට විටෙන් විට ඇදී මේනකාගේ නිදන ඇඳුම් සෝදා දැමුව නිසාවෙන්ම නොව, ඇය දැන් ක්‍රමක් ක්‍රමයෙන් නිරුවතින් නිදා ගැන්මට අශාවෙන් හුරු වූ නිසාවෙන්ය. එලසම ඇය බොහෝ විට වර්ෂ සමඟ දුරකථනයෙන් නිදහසේ කතා බහා කරන්නට යොදා ගත්තේත් මේම වේලාවය.

"වත්සු...." සමන්ත දෙවරක් දොරට තට්ටු කළේ වත්සලා වර්ෂ සමඟ දුරකථන ඇමතුමේ සිටියේ දීය.

"මම ඔයාට ටිකකින් ගන්නම්..... මේනකා කතා කරනවා" වත්සලා ඇමතුම විසන්දී කොට වහා පොරවනය දෙන මතට ඇද ගත්තාය.

"ඇයි අයිගේ..." වත්සලා දොර හැර කාඹරය තුලට ආවාය.

"මේක දෙන්න කිවුවා..." සමන්ත ඒ වදන් කීවේ ඇඟක් ඉඹිමරාය.

"එකීට පිස්සු අයිගේ....." වත්සලා එය අතට ගත්තේ ලැජ්ජාවෙන්ය.

"වැරදියට හිතන්න එපා.... කොකටත් දෙන්නටම හොඳයි කොන්ඩම් එකක් දාලම යුස් කරනම්...." සමන්ත අනෙක් අතේ වූ උපත් පාලන කොපු කිහිපයක් ඇයට දිගු කළේය.

"අනේ අයිගේ.... මේකීට පිස්සු අයිගේ..." මේනකාගේ ගතම දහඩියෙන් පෙහි ගියේ ලැජ්ජාවෙන්ය. ඒ නිසාවෙන් ඇය එය අතට නොගත්තාය.

"හැව නයිස් ෆන්..." සමන්ත එසේ කියමින් එම උපත් පාලන කොපු කිහිපය යහන මතට විසි කොට අනෙක් පසට හැරුණේය.

"විශ් යු ද සේම්....." වත්සලාට එලස කියවූනේ නොදැණීමය. ඒ බොහෝ විට එවැනි කතා බහා ඔවුන් අතරට දැන් විෂේෂිතයක් නොවූන නිසාවෙන්ය.

"තැන්කස්.... ගුඩි නයිට්" සමන්ත එස් කීවේ සිනහාවෙන්ය.

වත්සලා මෙන්ම මේනකාද එදින රැය පහන් කළේ සතුටු හිතෙන්ය. මේනකා බස් රථයේදී ලබාගත් උත්තේජනයෙන් සමන්ත හා එක් වූවා මෙන්ම, වත්සලා කෘතීම ලිඟුවෙන් දෙවණ දිණයටත් සතුටු වූයේ බොහෝ අත්දැකීම් එකතු කොට ගනිමින්ය.

08

කතිකා කරගත් ලෙසම සමන්ත, මේනකා හා වත්සලාගේ කයීලය අසලට පැමිණ සිටියේ වේලාවටත් කලියෙන්ය. ඔවුන් දෙදෙනාව කාරයට නන්වාගත් සමන්ත නුවර පාරට රථය ඇතුළු කළේය.

"අද වර්ෂරත් එනවද වත්සු....." සමන්ත පිටුපස බලනා ඇතුලත කණ්ණාඩියෙන් වත්සලා දෙස බැලුවේය.

"ඔවු නයිට් ට්‍රෙන් එකෙ එනවා කිවුයේ....."

"එහෙනම් මේ දවස් දෙක තුනේ දෙන්නට හරි වැඩ තියෙයි..... මහ ඇරිව්වා...." සමන්ත සිනහා වූනේය.

"මහ ඇරුනෙම නෑ නේද වත්සු....." වත්සලාට පෙරම මේනකා හඬ අවදි කළාය.

"උඹලා දෙන්නම දැන් මාව බයිට් එකට ගන්නවා නේද..?" වත්සලා එස් කීවේ සිනහාවෙන්ය.

"ඊයේ කොහොමද....." සමන්ත නැවත කණ්ණාඩිය හරහා වත්සලා දෙස බැලුවේය.

"වරදක් නෑ....." වත්සලාට වේනදා තරම් ලැජ්ජාවක් නොදැනුණාය.

"ඩිල්ඩෝ එක ආයේ මට ලැබෙන එකක් නෑ වගේ....." මේනකා එසේ කීවේ සිනහා වෙන්ය.

"අනේ මේ....." වත්සලා කිසිවක් නොකියුවාය.

"පවුනේ තණියම ඉන්න ටිකේ ඔහේ තියා ගත්තාවේ... ඔයාට මේ තියෙන්නේ එකක්...." සමන්ත ඇහූ ඉහි මැරුවේ තම යටිකය වෙතය.

"මේ.... උඹ මේ දවස් ටිකේ එදා මම කිවුව විදියට ට්‍රයි කරලා බලපං. කොහොමත් මිනිහත් ඇත්තේ හිටි එකේ.... කාලෙකින්තේ..." මේනකා ඇයට පෙර දුන් ඔවදන සිහිපත් කළාය.

"ඒක මොකද්ද ඒ...." සමන්ත ඒ ගැන නොදැන සිටියේය.

"ඒක ඔයාට වැඩක් නෑනේ.... ඒ අපිදෙන්නගේ කතාවක්..." මේනකා සිනහා වූවාය.

"හරි..... හරි... එහෙනම් මම පිට එකානේ"

"අනේ එහෙම එකක් නෑ අයිගේ.... මේකීට පිස්සු... මම පොඩි කේස් එකක් මේකීට කිවුවා, ඒකට ඔය"

"අපි දැන ගන්න හොඳ නෑද්ද...."

"අයිගේ... අයිගා එක දැනගන්නා කියලා අවුලක් නෑ..... ඒත් මටනම් කියන්න. බෑ පස්සේ මේකිගෙන් අහගන්න..."

"මේකීට වර්ගෙන් සැප මදිලෑ....." මේනකා එසේ කියා හයිගේ සිනහා වූවාය.

"බොරු කියන්න එපා බං.... මම එහෙම එකක් කිවුගේ නෑ" වත්සලාට එවලේ නම් අපහසුවක් දැණුණාය.

"උඹ කියපු හැමදේම එකතු කරලා සාරාංශය ගත කරාම ඒක තමා ඇත්ත...." මේනකා එසේ කියා වත්සලා දෙස බැලුවාය.

"ඇයි මොකද්ද වත්සු.... පොරොබිලම් එක..."

"නෑ අයියෝ, මේකී කියන තරම් දෙයක් නෑ. ඒත් ගෙදර පොඩි, පොඩි කේස් ටිකක් තියනවා"

"ඒ කියන්නේ..."

"ඒ කියන්නේ..... මුං දෙන්නට නිදහසේ ඇදේ සෙල්ලම් දාන්න බැරිලෑ. ගෙදර කට්ටිය නිසා වරින් බයයිලෑ. මෙකිට වැඩේ ටිකක් බොරිං වගේ කියලා තමයි කියන්නේ" වත්සලා එක දිගට කියා දැමුවාය.

"ඒකට වත්සු ඔයා මේයාගෙන්ද ඇඩ්වයිස් ගත්තේ..... මරුවට තියෙයි..." වරින් සිනහා වූනේය.

දෙතුන් දෙනාගේ කතා බහෙන් රථය වත්සලාගේ නිවස අසල නතර වන විට රාත්‍රී නවයත් පසුව තිබුණි. එහෙත් නිවසේ සියලු දෙනා ඇය ගේ පැමිණීම බලා පොරොත්තුවෙන් නිවස ඉදිරි පිටට පැමිණ සිටියහ.

"යමු.... තේ ටිකක් බිලම යන්න" වත්සලා රථයෙන් තම අඩු වැඩිය ගත්තාය.

"තේ නෙමෙයි.... මම කෑම ටිකකුත් හැඳුවා කාලම යන්න" වරින්ගේ මව ඒ අසලට ආවාය.

"අම්මේ මේ තමයි මේනකා..... අර අම්මගේ කෑම එකට පෙරෙන කමේ ඉන්නේ.... මේ සමන්ත මේනකාගේ හස්බන්ඩ්" ඇය මදක් දුරින් සිටින වරින්ගේ පියා සහා සහෝදරයාටත් ඇසෙන ලෙස කීවාය.

"ඇතුලට ඇවිත් බැරියැයි ඕන කතාවකට....." වරින්ගේ පියා එසේ කියා නිවස තුලට ඔවුන්ව පිළිගත්තේ මහත් සතුටු හිතෙන්ය.

වරින්ගේ මවටත් පියාටත් මේනකා කරනා උදවුව මහා මෙරක් ලෙසට දැණී තිබුනේය. ඒ නිසාවෙන් මේනකාටත් සමන්තටත් ඔවුනගෙන් ලැබුනේ උණුහුම් පිළිගැන්මක්ය. ඒ වත්සලත් නොසිතුව ලෙස, ඔවුන් දෙදෙනා සඳහා මනා රාත්‍රී කෑම වෙලක් නිවසේ සකසා තිබීමෙන්ය.

"ඇත්තටම පුතේ.... දන්න කියන කෙනෙක් ලඟ කෙල්ල ඉන්න නිසා බයක් සැකක් නෑ" වරින්ගේ මව මේනකාගේ හිස අත ගැවාය.

"අයියෝ අම්මේ... දැන් ඒක වත්සලාට මේ ගෙදරම වගේ වගේ තමයි..." මේනකත් ඊට පිළිතුරු දුන්නේ මනා සංනමයෙන්ය.

ඒ සැම අතරේ වර්ජිතයේ පියා සමන්ත සමඟ කතා බහේ යෙදී සිටියේය. සමන්ත සේවය කරනා ව්‍යාපාර හිමිකරු හා වර්ජිතයේ පියා සම කාලීනයෙකු වීම නිසාවෙන් කලියෙන් ඔහු ගැන දැන කියා තිබුණේය. එබැවින් ඔහුගෙන් වර්ජිතය මනා පිළිගැනීමක් ගොඩ නැගුණේය. එලසම වර්ජිතයේ සහෝදරයා කලක සිට වෙහෙසෙන පිටරටක ගොස් වැඩි දුර අධ්‍යාපනය හැදැරීමේ බලා පොරොත්තුවට කොළ එළියක්ද ලැබුණේ, සමන්ත දන්නා කියන වුන් කිහිප දෙනෙක් තානාපති කාර්යාලවල සිටි නිසාය.

"එහෙනම් අපි ගිහින් එන්නම්.... " වත්සලා හා සමන්ත වර්ජිතයේ දෙමවුපියන් හමුවේ දණ ගසා වැන්දේ, වත්සලා නොසිතුව ලෙසය.

"ආපහු දවසක, දවසක් දෙකක් නැවතිලා යන්න බලාගෙනම එන්න" වර්ජිතයේ පියා සමන්තට කීවේය.

සමන්ත හා මේනකා ගිය විගස වත්සලා ඇඟපත හෝදා ගන්නට ගේ පිටුපස වතුර ටැංකිය අසලට ගියාය. ඇය පිටුපස වර්ජිතයේ මවද වූයේ රැකල නිසාවෙන්ය.

"විජේරත්න ලා.... අපි වගේම හොඳ නම්බුකාර මිනිස්සු. කුරුනෑගල යහමින් යමක් කමක් ඇති උදවිය" වර්ජිතයේ පියා ඒ කිවුවේ සමන්තගේ වාසගම ගැනාය.

"හරිම හොඳ අය අප්පච්චි....." මේනකා තමා බෙදා ගන්නට පෙර සමන්තගේ පියාගේ පිහානට බත් කටක් බෙදුවාය.

"ඒ දැරිවින් ඒ වගේ.. කිසි අහංකාර කමක් නෑ.... දැක්කේ නැතුවයි වතුර ටැංකිය ලඟ පොඩි එකියක් වගේ දඟලපු විදිය" වර්ජිතයේ මව ඊට යමක් එකතු කළාය.

"අක්කේ සමන්ත අයිතා මගේ වැඩේ කරලා දෙයිද?" වර්ජිතයේ සහෝදරයාට වූයේ ඒ පැණයයි.

"මේවිචර උදවුවක් කරන ඒ දරුවන්ට එහෙම කරදර කරන්නට පුළුවනැයි" වර්ජිතයේ මව එයට නොසතුටු වුණාය.

"එයාලා එහෙම හිතන්නේ නෑ. මම මතක් කරන්නම්" වත්සලා සැවොම බෙදාගත් පසු තම පිහානට බත් කටක් දා ගත්තාය.

වර්ජිත නිවසට පැමිණියේ අළුයම එකක් පසුවය. ඒ වර්ජිතයේ සොහොයුරා දුම් රිය නැවතුම්පලට ගොස් ඔහුව කැට්ට ආ නිසාවෙන්ය. ඒ වන විටත් වත්සලා සිටියේ

නිදිවර්ජිතව කාශීලයේ ලිපි ගොනුවක් පිරික්සමින්ය. ඇඟ පත හෝදා කාඹරයට පැමිණි වර්ජිත කෙලින්ම ඇදට ගොඩ වූනේය. වත්සලත් නිදන ඇඳුමට උඩින් දමාගෙන සිටි ඇඳුම ගලවා දමා කාඹරයේ විදුලිපහණ නිවා දැමුවාය.

මද වෙලාවක් කතා බහේ යෙදුනු වර්ජිත, තම සිතහිඟාවට පණ දෙමින් වත්සලාගේ අතක් ගෙන ලිඟුව මත තබා ගත්තේය. ඇයටත් ඇවසිය වූයේ එයම නිසාවෙන් වත්සලා ඔහු සිටින ඇලයට හැරුනේ වර්ජිතගේ සරමට උඩින් වූ අත ඇතුලට දමමින්ය.

මද වෙලාවක් වර්ජිතගේ ලිඟුව අතින් හුරතල් කළ වත්සලා ඔහු කියන්නටත් ප්‍රථමව ඇදේ දණ ගසා ගෙන ලිඟුව මුවට ගත්තේ නිතඹ වර්ජිත වෙත පාමින්ය. වර්ජිතත් වත්සලාගේ නිතඹ මෘදුව අතගාමින් ලිඟුවට වත්සලාගේ මුවෙන් දැනෙන මිහිරි විඳ ගත්තේ විටෙක ඇහිලි තුඩක් ඇගේ යෝනී විවරයටද ගෙනයමින්ය. නමුත් මේදින වත්සලා වර්ජිතගෙන් මීට වඩා උනන්දුවක් බලාපොරොතු වූනේය. එම නිසාවෙන් ඇය මේනකා දුන් ඔවදන් හිතට ගත්තාය.

"ඔයත් ටිකක් මට දිවෙන් කරනවද.... කාලෙක පස්සෙන් ආසයි..." වත්සලා එසේ කීවේ ඇඟ පතට නොදැණිය.

"හම්...." වත්සලා නොසිතුව ලෙස වර්ජිත ඇයගේ නිතඹෙන් අල්ලා දෙපා උරහිස දෙපසට දමන්නට ඉඩ හැරියාය.

වර්ජිතගේ උරහිස දෙපසින් දණ නමාගත් මේනකා තම යටි කය වර්ජිතගේ මුව අසලට පහත් කළේ ඔහුගේ ලිඟුවත් නැවත මුවට ගෙනය. වර්ජිතගේ දිවන ඇගේ යෝනියේ ස්පර්ශය වෙත්ම වත්සලා මදක් ගැස්සී ගියේ, බොහෝ කලකින් දිවතෙන් මිහිරක් නොලද නිසාවෙන්ය. ඒ නිසාවෙන් වත්සලා තවත් දෙපා පළල් කොට ගත්තේ වර්ජිතට වඩාත් පහසු කොටය.

වර්ජිතගේ දිවන ගැටිත්ත පුරාවටත්, යෝනී දෙතොල් පුරාවත් තෙත් කරන විට වත්සලාට ඉවසුම් නොදුන්නාය. ඇය එම මිහිරෙන් මත්ව වර්ජිතගේ කෝෂ දෙක මෘදුව පිරිමදිමින් තම දිවන ලිඟු හිස වටා ගෙන ගියේ පෙරෙන කමෙන්ය. ඒ තම බෙටයෙන් වර්ජිතගේ ලිඟුව නඟවමින්ය. විටෙක වර්ජිත දිවන යෝනී දෙතොල් අතරින් මදක් ඇතුල් කරන විට වත්සලා ලිඟුව උගුර පතුලටම වද්දා ගත්තාය. ඒ සියුම් හඬක් නැගෙන පරිද්දෙන්ය.

වත්සලාගේ මෙදින වෙනස් කම වර්ධ දැණුණේය. ඒ ඇය කිසි විටෙකත් මෙලස තම කැමත්ත පවසා නොමැති කමත්, ඇයට හිත්සේ කිසි දිනක නොහැසුරුනු කමත් නිසාවෙන්ය. ඒ දෙසතියක් පමණ ඇය ලිංගික ඇසුරක් නොපැවැත්තුව නිසාවෙන් වෙන්නට ඇතයි වර්ධට සිතුවේය. එයට වත්සලාගේ දුරකථන ඇමතුමද ඉවහල් වූවේය.

"හම....." වත්සලාට වර්ධගේ දිවතෙන් ගැටිත්තට දැනෙන සැපත ඉවසුම් නොදුන්නාය.

"වෙන්නද යන්නේ...." වර්ධ හෙමිහිට ඇසුවේය. ඔහුත් මීට පෙර එසේ අසා තිබුණේද කලාතුරකින්ය.

"හම... "වත්සලාට ඇහිල්ලක් යෝනිය තුලට දමන්නැයි ඉල්ලා සිටින්නට හිතූනත් එය හිතීන් මැඩ ගත්තාය. නමුත් ඇගේ හිත ඇයටම අවනත නොවූවේය.

"කිලිටි එකට දිවෙන් කරන්න" බියෙන් වුවත් වත්සලා එසේ කීවේ, වර්ධගේ දිවත වැඩි වෙලාවක් යෝනී දෙතොල් අතර සැරි සරන්නට වූ නිසාවෙන්ය.

මනා ලෙස ලිංගික උත්තේජනයකින් පසු වූ වත්සලාට කලකින් ලැබෙනු මෙම නැවුම් මිහිර මිනිත්තු තුණ හතරකට වඩා ඉවසුම් නොදුන්නාය. ඇය යටි කය හිරිවැටි මිහිර දැණෙන විට යෝනී දෙතොල් වර්ධගේ මුව මත අතුල්ල ගත්තේ, වර්ධගේ නාසය මතටත් යෝනී දෙතොල් තද කරමින්ය.

"හම.... ඇති... ඇති.." මේනකා එක්වරම කෙඳුරුමෙන් වර්ධගේ ගතින් ඉවතට ආවාය. ඉන් යහනෙන් "විරි බිරි" හඬක් දැඩිව නික්මුණේය.

ඉන් මදක් තැති ගත් වර්ධ සුළු මොහොතක් නිහඬව ඉඳ, වත්සලාගේ ඇඟ මතට ආවේය. ඒ පරිස්සමින්ය. එහෙත් පෙර තරම් නොවූනත් යම් හඬක් යහනෙන් නැගුණේය. නමුත් වත්සලා එය තැකීමක් නොකොටම දෙපා පළල් කොට ගත්තේ මනා ලෙස යහනේ හරි බරි ගැහෙමින්ය.

සුව නින්දක සිටියත් වර්ධ නිවසට ආ නිසාවෙන් ඇහැරුන වර්ධගේ මව සිටියේ අනෙක් කාඹරයේ අඩ නින්දේය. ඇයට ඔවුනගේ කාඹරෙන් රිද්මයකට ඇසෙන යහනේ "විරි, බිරි..." හඬ කුමක් දැයි සැකයක් නොවූවේය. "ඔය ඉතින් දහා පහලොස් දවසකට පස්සෙන්..." ඇයට වෙනදා නොඇසූන එහෙත් අද ඇසෙන හඬ අමුත්තක්

ගෙන දුන්නේ හිතට ව්‍යාකූල බවක් එක්කරලමින්ය. ඒ "ඔයියට වඩා පරිසම් වුනානම් තමා හොඳ" යැයි සිතුවිල්ල පෙරටුකොටය.

"ටිකක් හයියෙන්..." වත්සලා මෙලස කිසිදාක ඉල්ලා නොසිටියත් මෙදිණ ඇගේ මුවෙන් පිටවුනේය.

"සඳ්දේ එනවා..." වජිරට එම ඉල්ලීම අමුතු වුවත්, ඇයට පිළිතුරක් දුන්නේය.

"එහෙනම් බිමට බහිමු...." වත්සලා එලස ඉල්ල සිටියේ තරමක බියෙන්ය.

වත්සලාට මේනකාගේ ඇසුර නිසාවෙන්, වජිරහා පෙර පැවතුන ඇසුර විටෙක අමතකව ද ගියේය. ඇය වජිර කිසිවක් කියන්නට පෙරම යහනෙන් බිමට බැස පොරොන්ය බිමට එලා ගත්තාය. පසුව ඇය එහි වැතුරුනේ මනා කොට දෙපා පළල් කොට දණහිස් වලින් නමා ගනිමින්ය.

"ඔයා අද ටිකක් අමුතුවයි...." වජිර එසේ කීවේ ලිඟුව යෝනියට ඇතුල් කොට ඇයව වැලඳ ගන්න අතරේය.

"ඔයා නැතුව... හිටියේ පාළුවෙන්" ඇය "ඔයා නැතුව හිටියේ අමාරුවෙන්" නොකියා එයට පාළුව ඇඳ ගත්තේ හිතා මතාමය.

වත්සලා හා වජිරගේ මෙවැනි කතා බහක් පෙර නොවී තිබුනාහ. එම නිසාවෙන් වත්සලා මෙන්ම වජිරද සිටියේ තරමක උනන්දු බවකින්ය. එයින් දෙදෙනාටම අමුතු මිහිරක් දැණුනාහ.

වජිර නොසිතුව ලෙස ඔහුගේ හිසෙන් අල්ලා ගත් වත්සලා ඔහුගේ මුහුණ තමා වෙත පහත් කොට ගත්තේ දෙතොල ඔහුගේ දෙතොල මත තබාය. ඒ දෙපා පටලවා ගනිමින් ඔහුව තවත් තම කයට හිරකොට ගනිමින්ය.

වෙනදට තමාව අහිබවා නොයන වත්සලාගේ මේදින ක්‍රියා කලාපය වජිරට අමුතු වුවත්, එයට හිතීන් ඇල්මක් දැක්වූවාය. එම නිසාවෙන් වජිරත් කලකට පසුව වත්සලාගේ දෙතොල සිප ගත්තේ හිතේ ආසාදවෙන්නේය.

"ඔයා ඉඳලා තියෙන්නේ අමාරුවෙන්....."

"ඇයි එහෙම කියන්නේ...."

"නෑ.... ඔයා අද වෙනදට වඩා වෙනස්..."

"හම්... ඔයා ලඟ නැතිවුනාම තමා ඒක මට ගොඩක් දැණුනේ..... ඇත්තටම හිටියේ අමාරුවෙන්. ඒ හැම වෙලාවෙම මතක් වුනේ ඔයාගේ මේ දඟ වැඩ" වත්සලා තවත් වරින් වර අවුසා ගන්නා අටියෙන් එසේ කීවාය.

"මම හිතුවේ නෑ ඔයා මේවගේ කියලා....." වරින් වර එම වදන් පෙළට වත්සලාට බියකුත් දැණුනාය.

"මමත් හිතුවේ නෑ.... ඒත් ඔයා ලඟ නැති වුනාම තමා මේ සේරම. ඇයි ඔයා මම මෙහෙම වෙනවට ආස නැද්ද....."

"නෑ අකමැත්තක් නෑ...." වරින් වර එසේ කියමින් හෙමිහිට ඇගේ යෝනී දෙනොල් මත ඇති ලිඟුව හෙමිහිට ඇතුල් කළේය.

"හම්....."වත්සලාට සිහින් කෙදිරියක් නැගුනාය.

වරින් වර පෙරලෙසම මෙදිණ ද ලිංගික ක්‍රියාවේ යෙදුනේ මංද ගාමීව, පරිස්සමින්ය. එහෙත් වත්සලාට ඇවැසි වූයේ ඇඟ පතට දැණෙන ලෙස මෙදින වරින් වර ලවා මිහිරක් ලැබගන්නටය. නමුත් "මම හිතුවේ නෑ ඔයා මේවගේ කියලා" වරින් වර වදන් පෙළට වත්සලාට බියක් දැණුනාය. එම නිසාවෙන් තවත් ඉරියවුවකට වරින් වර මාරු කරගන්නට හිතා සිටි වත්සලා "මම අද ඉක්මණේ වුනා වැඩිද මංදා" ඇයි සිතමින් එය හිතෙන් අමතක කොට දැමුවාය.

වත්සලාගේ මේ වෙනස් කම් හමුවේ වරින් වර සිටියේද තරමක උද්ධීපනයකින්ය. එහෙත් එක්වරම තම සිතහියාව හෙලිකරන්නට වරින් වර තරමක් මැලිවුනේය. නමුත් මිනිත්තු දෙක තුනක මංද ගාමී බවට නිමක් තබන්නට වරින් වර සිතුවේය.

"ටිකක් හයියෙන් කරන්නද...." වරින් වර කිසිදා නොමැතුව වත්සලාගෙන් ඇසුවේය.

"හම්.... ඔයාට කැමති දෙයක්. මම ඔයාගෙනේ" වත්සලා දෙපැත්තටම වාසි ලෙස කීවාය.

වත්සලාගේ අනුමැතිය නිසාවෙන් වරින් වර වේගයෙන් තම ලිඟුව වත්සලාගේ යෝනිය තුළ ඉහළ පහළ කළේය. ඒ ඇගේ දෙනනත් හොඳ හැටි මිරිකමින්ය. ඉන් මනා ලෙස අවදී වූ වත්සලාට ඒ හැම ලිඟු පහරක් හමුවේම කෙදිරියක් පිටවුනේ සතුටටය. එහෙත් එන්න එන්නම වරින් වර ගෙන් ලැබෙන මිහිර තව තවත් තිවාර වෙන

විට වස්සලා තරමක් තැනී ගත්තේ කෙදිරිය පාලනය කර ගැන්මට නොහැකි කමෙන්ය.

"ඉන්න... ඉන්න.... ටිකක්...." මේනකා වහා තම දෙපා වලින් වර්ජිත ගතට හිරකර ගත්තාය.

"චුනාද... "

"හම්.... අනේ තව කොට්ටයක් අරන් දෙන්නකෝ.." එසේ නොවුනත් වත්සලා බොරුවක් කීවාය.

" ඒ මොකටද.."

"අද ඔයාගේ වැඩ වලට මට කෙදිරීන් ගැවෙනවා..... මැරී කරපු අළුත වගේ. බැරිවෙලාවත් හයියෙන් කෑ ගැහුනොත් එහෙම" වර්ජිත වඩාත් ඉහලින් තබමින්, තමා ගැනම ඔහුට සතුටක් දැණෙන ලෙස වත්සලා කතා බහා කළාය.

සැබවින්ම වත්සලාගේ ඒ වදන් හමුවේ වර්ජිත තමා ගැන ආඩම්බරයක් දැණුණේය. ඒ නිසාවෙන් ඔහු පෙරටත් වඩා වේගයෙන් වත්සලාගේ යෝනියට ලිහ පහර එල්ල කලේ ඒ සතුටෙන්ය. නමුත් එම මිහිර වැඩි වෙලාවක් විදින්නට වර්ජිත නොහැකි වුණේය. ඒ කොප දෙක හිරිවැටි මිහිර ගලන්නට ගත් නිසාවෙන්ය.

අසල කාඞරය තුලින් නැගෙන සිහින් කෙදිරියත්, ඔවුනගේ කතා බහත් කඩින් කඩ වර්ජිතගේ මවට ඇසුණාය. "කොල්ලට නින්ද ගිහිල්ලනම් හොඳයි" ඇයට බාල පුතු "නිමන්ත" සිහිවුනේ ඔහු අනෙක් පස කාඞරයේ නිසාවෙන්ය. "තණියම ගේක ඉන්න නැතිවුනාම ඔහොම තමා" ඇයට එසේ නොසිතූනාම නොවේය.

"යන්න එන්නේ... යවන්නද...?" වෙනදා නොවුන ආසාවක් වර්ජිත මෙදින දැණුණේය.

"හා.... මට දෙවෙණි පාරටත් ලඟයි " වත්සලා එසේ කීවා නොව කොදිරිලෑවාය.

එක පිට එක වැදෙන වර්ජිතගේ ලිහ පහර හමුවේ වත්සලා එය විඳ ගත්තේ බොරු මාවා පෑමක් කරමින්ය. ඒ වර්ජිතගේ දැන තදින් මිරිකා ගනිමින් "හම්මේ..... අදනම් ඉවසන්න බෑ" යනුවෙන් කෙදිරි නඟමින්ය. එහෙත් ඇගේ එම කෙදිරිය වර්ජිතගේ ඉවසුම හීන කරලමින් මෙදින ශුක්‍ර ගැලුවේ යෝනිය ඇතුලතමය.

ගත පුරා නැගුන දහඩියෙන් වජීර වත්සලාගේ මුහුන මත වූ කොට්ටය ගෙන ඇය අසලින් බිම දිග ඇදුනේය.

"මොකක් හරි අරන් දෙන්න තියා ගන්න...." වත්සලාට යෝනී විවරයෙන් වජීරගේ ශුක්‍ර වැහෙන්න ඔන්න මෙන්න වග දැණුනාය.

"මොකද්ද ගන්නේ....." වජීර වට පිට බැලුවේ හදිසියෙන්ය.

"ඔයාගේ අන්ඩවේයාර් එක.....?"

"ඒක ටැංකිය ලඟ හොදන්න දැම්මා....."

වත්සලා කිසිවක් නොකියාම තම නිදන ඇඳුම ගලවා ගුළිකොට දෙපා අතර තබා ගත්තාය. ඒ යට ට එලූ පොරවනයෙන් යන්තමින් තැවරුන ශුක්‍ර පිසදා දමමින්ය.

"හරි වැඩේ ඔන්න..... මමනම් දන්නේ නෑ... බබේක් ආවොත් එහෙම" වත්සලා නිරුවතින්ම වජීර අසල දිග ඇදුනාය.

"කන්ට්‍රොල් නැති වුනා..... ඔයත් සද්ද නැතුව හිටියනේ"

"මට අද වෙන එවා හිතන්න ඔයා ඉඩක් දුන්නේ නෑ....." වත්සලා සැබවින්ම කීවේ බොරුවකි.

"ඔයාට අද ගොඩක් ශිල් වුනා නේද...." වජීර ඇය සිටින ඇලයට හැරුනේය.

"ඇත්තම කියන්නමද.... මැරි කරපු මුල් දවස්වලට පස්සේ, අද තමා මට හොදටම ශිල් වුනේ. තුන් පාරක්ම" වත්සලා සැබවින්ම සතුටු වූයේ එක් වරක් වුවත් වජීර මුසාවක් කීවාය.

"ඒ අපි ටික දවසක් නොකර හිටිය නිසා....." වජීර කීවේය.

"නෑ... ඔයා අද වෙනදට වඩා ගොඩක් ඇක්ටිව් නිසා. නිකන් වන්ඩියෙක් වගේ" වත්සලා එසේ කීවේ වජීරගේ නාසයත් මිරිකමින්ය. ඒ කිසිදා නොමැතිව කෙළිලොල් බවක් හිතට ගෙනය.

"ඔයත් අද ඒ වගේ නේ....."

"ඔයා නැතුව හිටියේ පාළුවෙන්....." වත්සලා වජීරගේ නලල සිප ගත්තාය.

"මම නැතුව දැණුනේ පාඨවක් ද, නැත්තම් මේ උවමනාවද"

"දෙකම... වෙනදා අපි දවසක් ඇර දවසක් වත් කරනවනේ, එහෙම නැති වුනාම නිකන් මොකද්ද වුනා"

වජීර සිතා සිටියේ ඔහු ලෙස ඇයත් ස්වාං වින්දනේ යෙදෙන්නට ඇතයි සිතාය. නමුත් ඔහුට ඒවගක් ඇයගේ පිළිතුරෙන් නොලැබුනේය. "ගොඩක් ගැනු ඇය තනියම කරගන්නේ නෑ කියන එක්ක ඇත්ත වෙන්න ඇති" ඒ නිසාවෙන් වජීරට සිතුවේය. එහෙත් එය හරියට පැහැදිලි කර ගැනීමට වජීරට සිතුවේ වත්සලා කොතරම් මෙයට ලොල්දැයි දැන ගැනීමටය. ඒ "ඔය තනියම ඇහිලි ගහාගන්න උන් හෙන වනවරයි" ඔහුට යහළුවෙකුගේ කතාව සිහිවූ නිසාවෙන්ය.

"ඔයාට තිබ්බේ තනියම කරගන්න...?" වජීර වත්සලා හා විවාහ ජීවිතයේ මෙතුව කල් නෑසුව පැණයක් මෙදිණ ඇගෙන් ඇසුවේය.

"ඒක් විතරක්..... ඔයානම් කරන්න ඇති....." වත්සලත් මෙතුවක් කිසිදාක මෙවැන්නක් නොඇසුවත් මෙදින ඇයට ඇසුණාය.

"හම්....." වජීර ඇත්තම කීවේය.

"ඔයාට මාව මතක් වුනාද.... ඒ වෙලාවේ" වත්සලා පොඩි එකියකමෙන් ඇසුවාය. ඒ ඔහුව තවත් ඊට දිරිමත් කරන්නට හිතාය.

"හම්...."

"දවස ගානේම කරාද?"

"නෑ දවසක් ඇර දවසක් වගේ...."

"කොයි වෙලාවටද.... "

"ඔයත් එක්ක කතාකරලා ඉවර උනාට පස්සේ...."

"අපරාදේ කළින් දන්නවනම් ඔයාව ගෝත් එකෙන් ටිකක් අවුස්සන්න තිබ්බා... වැඩේත් ලෙසි වෙන්න" වත්සලා කිසිදාවත් නොමැතිව ලිංගික කාර්යයේදී කරනු හැර මෙදින මෙවලේ වජීරගේ දෙතොල් සිප ගත්තාය.

"හම්..."

"ඊලඟ දවසේ මම උදවුවක් කරන්නම්කෝ එහෙනම්....."

වත්සලා වජීරව තම නිරුවත් කයට තුරුලු කොට ගත්තාය. ඒ වෙනදා ඇය නොකරන්නකී. සැබවින්ම වජීරත් විවාහයේ මුල් දෙතුන් මාසයෙන් පසුව ඇයව තුරුලු කොටගත්තේ තවමත් දෙදෙනාම සිටින්නේ බිම වගත් අමතක කොටය.

"මෙහෙම්මද නිදා ගන්නේ" වජීර ඇසුවේ තම නිරුවත වග වත්සලාට සැකයක් නොවුනාය.

"හම්.... ඇයි....."

"කමක් නෑ.... ඔයාගේ කැමත්තක්" එහෙත් "මේකී දැන් ටිකක් වල් වෙලා වගේ" වජීරට එලෙස නොසිතුව නොවේය.

ඔවුනගේ බොහෝ කතා බහා වජීරගේ මවට ඇසුනේ ඇය උවමනාවෙන් අසා සිටි නිසාවෙන් නොවේය. රාත්‍රී නිහඬ බව නිසාවෙන් ඔවුන් නොසිතුව ලෙස හඬට අත්තටු ලැබුන නිසාවෙන්ය.

විටෙක වජීරගේ මවට ඔවුනගේ කතා බහට සිනහවක් නොනැගුනාම නොවේය. "මෙකීත් හිමිපී වගේ හිටියට, ගාය ඉහටත් උඩින්" ඇය ඒ සැමටම වඩා, ඔවුනගේ කතා බහා මතින් තීරණය කළේ ඔවුනට වඩා වැඩි නිදහසක් අවැසි බවය.

පෙර දිණ රැයෙන් ඔවුනොවුන් කෙරෙහි ඇති වූ ලෙංගතු බව මෙදින පුරාවට දෙදෙනාගේම සිත් තුල දියුණු වූහ. වජීරත් කිසි දිණයක නොමැති ලෙස විටෙක ඇය සමඟ කුඩා විහිළුවක් තහළුවක් ද කළේය. නමුත් වජීරට සහමුලින් පෙර වජීරගෙන් ගැලවීමට ඉඩක් නොලැබුනේය. ඒ හිටි ගමන් හිතට පෙර ලෙස ගාම්භීර බවක් නොදැණීම ඇතුලුව, නොදැණීම පිට වූ නිසාවෙන්ය. නමුත් වත්සලා වජීරගේ මේ වෙනස් වීමට ඉහමත් සතුටට පතව සිටියාය. එබැවින් ඇය තවත් ඔහු අසල කෙළිලොල් වූයේ ඇයටත් නොදැණීමය.

"අදත් බිමම නිදාගමු..." කෑම කා අහවරව කාඔරයට ගිය වජීර වත්සලා කොණ්ඩය පිරන දෙස බලා කීවේය.

"හම්... එහෙනම් ඒක ටිකක් හිතට අල්ලලා වගේ" වත්සලා ඔහු දෙස කණ්ණාඩියෙන් බලා හිනහුනාය.

වජීර එයට පිළිතුරක් නොදීම ඇදේ වූ මෙට්ටය බිමට දමා ඊට උඩින් රෙද්ද

දැමුවේය. වත්සලා එදෙස බලා සිටියේ සිනහවෙන් පිරි මුහුණෙන්, කණනාඞිය හරහාය.

"ඔයා යන්නේ හෙටද.... නැත්නම් අනිද්දා උදේට ද?" වජිර මෙට්ටයේ දිගා වෙමින් වත්සලාගෙන් ඇසුවේය.

"ඔයා....."

"හෙට නයිට් මේල් එකේ..... කොටුවෙන් අටයි හතලිස්පහා, කොහොමත් මෙහෙට එනකොට නවයා හමාරවත් වෙයි...."

"ඔයා ඉන්නවනම් මම හිතුවේ, හෙටත් ඉඳලා පාන්දර බස් එකේ යන්න කියලා. ඒත් ඔයත් නැති එකේ මේනකාලා එක්කම යනවා"

"මේ.... සමහර විට මට නෙක්ස්ට් වික් එකේ කොළඹ එන්න වෙයි හෙඩ් ඔෆිස් එකෙන් බඩු වගයක් අරගෙන යන්න. එහෙම උනොත් මම ඔෆිස් ලහට ඇවිත් කෝල් එකක් දෙන්නම්..."

"එදාම යනවද..?"

"බලමු එකමට්ටෙන් දාගන්න පුළුවන් වුනොත් හරි. ඒත් එදාට ගෙදර ඇවිත් යන්න ගියොත් ඔයාට කරදරයි නේද?"

"ගෙදර එන්න ඕන නෑ.... එහේ ඉමු"

"මේනකාලට කරදයි නේද...?" තම සිතවූ සිතුවීම වත්සලා ඉදිරිපත් කිරීම ගැන වජිරට සහනයක් ගෙන දුන්නේය.

"නෑ.... එයාලා එහෙම හිතන්නේ නෑ. බලන්න.... ඉඳලා යන්න පුළුවන්නම් ඡෝක්.." මේනකා හවුස් කෝට් එක ගලවන්නට පෙර යමක් සිත්තන්නට විය.

"ඇයි...."

"වූ දාලම ආවනම් හරි වගේ...., නැත්නම් පාන්දරට පුරුද්දට වගේ ඇහැරෙනවා"

වැසිකිළිය වූයේ නිවසෙන් මදක් එපිටින් නිසාවෙන් ඇය කිසි දින රැ කල තනිව එහි නොගියාය. ඔවුන් යන විටත් වජිරගේ මව හා පියා සිටියේ කෑම කාඔරයේය. ඒ

යම් කතා බහකය. එය තරමක් ගැඹුරු කතීකාවතක් වග වත්සලාට මෙන්ම වර්ජිතද දැණුනාහ.

"ලොකු පුතේ... හෙට රැට යනවද..." වර්ජිතා වත්සලා නැවත කාඞරය වෙත එන්නට පෙර වර්ජිතගේ පියා ඔහුට කතා කළේය.

"ඔවු අප්පව්වි.... අනිද්දා උදේ වැඩට ඉන්න ඕන...." වර්ජිත පියා හමුවේ හිස පහත් කොට ගත්තේය.

"එහෙනම් ටිකක් මෙහෙන් ඉඳ ගත්තනම්....."

පිය පුතුවට කතා බහට ඉඩ සලමින් වර්ජිතගේ මවද ඒ අසලින් ඉවතට ආවාය. ඒ වත්සලා සමඟිත්ය. ඇයටත් අවැසි වූයේ වත්සලා සමඟ මදක් දොඩමලු වෙන්නටය.

"දුවත් හෙට යනවද...." ඇය වත්සලා සමඟින්ම කාඞරයට ඇතුලු වූවාය.

"එහෙම තමා අම්මේ හිතාගෙන ඉන්නේ, මේනකා ලා එක්කලම වාහනේ යන්න තිබ්බනම් ලෙසියි... අනික වර්ජිතත් හෙටම යනවනේ" වත්සලාට මේටිය බිම දමා වග අමතක වූවාය.

"ඇයිමේ බිම...." වර්ජිතගේ මව එය දුටුවාය.

"නෑ අම්මේ... මේ.... මේ.... මගේ කෝන්ද ටිකක් රිදෙන්න ගත්තා" වත්සලාට එය මතක් වූයේ එවිටය. ඇයට කරගැන්මට කිසිවක් නොමැති විය.

"හම්..." ඇයට කාරණය වැටහුන නිසාවෙන් කිසිවක් නොකියුවත්, නොහිතාම ඇසුනු පැනය ගැන ඇය දුක් වූවාය. ඒ වත්සලාගේ ලැජ්ජා බරිත මුහුන නිසාවෙන්ය.

"අප්පව්වියි මමයි ටිකක් කතා බහා කරා.... මේවගෙන් ටිකක් නිදහස් වෙන්න කියලා" ඇය මේටිය නොමැති ඇදේ ලැලී මත ඉඳ ගත්තාය. ඉන් යහන නැගුවේ දැඩි "විරි බිරි" බවක්ය.

"මේවා දැන් කී කාලයක්ද.... මෙහෙම තියන එකත් පුදුමයක්" ඇය යහන දෙස හිස කරකවා බැලූවාය.

"හම්... ඔවු අම්මේ. ඇදේ ඒ මේ පැත්තට හැරුනත් සද්දයි"

ඇය ඒ වදන් කීවේ යම්, යම් වැරදි නිවැරදි කර ගන්නටය. නමුත් වර්ෂයේ මව යහන ඕනෑවට එපාවට නහන කෙදිරිලි හඬත්, මිහිරෙන් මත්ව තාලයකට නහන හඬත් මැනවින් දැන සිටියාය.

පුරන්ව ඇති කුඹුරු යාය විකුණා දමා, ඉන් අඩක් වර්ෂට හා නිමන්තට සමසේ බෙදා, ඉතිරි කොටසෙන් ඔවුන් දෙදෙනා දඹදිව වන්දනාවේ යෑමටත්, අනෙක් ඉතිරි ඉඩම වර්ෂට ලියා, ඉන්නා මෙම නිවහන නිවසේ යම් අලුත් වැඩිවත් කොට නිමන්තට ලියා දෙන්නට ඔවුනගේ අදහස වූහ.

"ඉන්නකම් ඉන්න එපැයි... ඒකයි හිතුවේ මේකේ මේ කොට බිත්ති ටික උස්සලා සිවිලිම ගහලා දාන්න කියලා...." ඇය මෙම කාඞරය හා තම කාඞරය වෙන්කොට ඇති සිවිලිම නොමැති කෙටි බිත්තිය දෙස හා නිමන්තගේ කාඞරය වෙන් කොට ඇති බිත්තිය දෙස බැලුවාය.

"එක පාරටම ඇයි අම්මේ...." වත්සලාට එය සතුටක් වූවත්, හදිසිය කුමක් නිසා දැයි ඇයට පැනයක් විය.

"ඉඩ කඩම් ලියලා අහවරක් කරන්න හිතුවේ ඔය දෙන්නගෙන් හිතේත් ගෙයයක් දොරක් හදාගන්න නියන ආසාව නිසා. ඒත් ඒවට ඉතින් කොයිකාලයක් යයිද, මේ ගේත් පිළිවලක් කරන්නට හිතුවේ ඉන්නකම් ඔය දෙන්නටත් නිදහසක් එපැයි, එහා මෙහා කණ තිබ්බා වගේ. අනෙක මේ ඇඳවල් වුනත් කොයි කාලෙක ඒවද...." ඇය නැවත ඇඳට දැන තබා බර කළාය. එවිටද යහන "විරි බිරි" හඬින් හඬන්නට විය.

"අම්මලගේ කැමත්තක්" වත්සලා යටි හිතෙන් එයට කැමති වූවාය.

"මේ අප්පච්චියි මමයි ඉස් ඉස්සෙල්ලා බුධිය ගන්න ඇද. ලොකු පුතා හම්බ වුනෙන් මේ ඇදේ" ඇය ආසාවෙන් ඒ වියන් ඇඳ අත ගැවාය.

"හම්...." වත්සලාගේ මුහුන රතු වූවත් ඇය කිසිවක් නොකියුවාය.

"අනික දුවේ ඉතින් ඔය ඔහොම නිදහසේ හිටියා මදිවැයි.... අප්පච්චියි මමයි උනත් ආස නැතුවයි මුණුපුරෙක්, මිණිපිරියක් හුරතල් කරන්නට මැරෙන්නට කළින්"

"හම්...." වත්සලා සිටියේ දැඩි අපහසුවකය.

"එහෙම අදහසක් දැමීම නැතුවද.... නැත්නම්..."

"නෑ අම්මේ තවම එහෙම හිතුවේ නෑ..." වත්සලා මෙවර ඇයට එම ව්‍යාකීය සම්පූර්ණ කරන්නට ඉඩක් නොතබා තම හඬ අවදි කළාය.

"ඒක මිසක්කා. දැන් ඉතින් එවුවට කාලෙන් හරි නිසා හිතුවට වරදකුත් නෑ"

"හම්... මම වරින් එක්ක කතා කරන්නම්"

"තව මාසයක් දෙකක් යනකොට මෙවුවා හරිහමන් විදියට පිළිවෙලක් කරලා දාගත්තම අහවරයි..... ආයේ කොට්ට මෙට්ට මොකට බීම දාගන්නවද...." ඇය යහනෙන් නැගිට්ටාය. එවලේද යහනෙන් නැගුනේ කෙදිරිලි හඬකි.

ඇය එසේ කීවේ යම් සැඟවුණ සිතහවක් මුඛේ රඳවාගෙනය. එහෙත් වත්සලා සිටියේ බීම බලාගත් වගමය. ඇට වරින්ගේ මව සමඟ මෙවැනි කතා බහක් නුහුරු වුවා ලෙසම, මෙවැනි කතාබහක් ඇය සමඟ කළ ප්‍රථම වරද මෙය විය.

"ඇ දුවේ.... ආයේ එන දවසක් එහෙම...." ඇය දොර අසලටම ගියාය.

"දැමීම කියන්න බෑ අම්මේ...."

"කොකටත් එන දවස කළියෙන් කියලා ටෙලිපොන් කෝල්ලක් දුන්නම් හොඳයි. මටත් හිතයි පොඩි පුතා එක්ක සිංගක් නුවර අක්කලයේ දිහා දවසක් දෙකක් ඉඳලා එන්නට"

"අපි එන දවසටම යන්න නැතුව, කලින් ගිහින් එන්නකෝ...." වත්සලාත් නැගිට්ටාය.

"ඉඳලා, ඉඳලා දෙන්නා දෙමහල්ලෝ ගෙදෙට්ට එන එකේ.... ආයේ මයේ බතම කන්නට ඕනැයි. ඕනෑ දෙයක් ඕන හැටියට උයා පිහාන දෙන්නට කන්නට බැරියැයි ඕනෑ හැටියේ" ඇය වත්සලා දෙස බලා සිතහවෙන් එසේ කීවේ, දොර උඩට දමා ඇති දොර රෙද්දත් පහතට දමන අතරේය.

වත්සලාට මෙතුවක් කල් නොමැතිව වරින්ගේ මවගේ මෙම වෙනස් කම ගැන පුදුම සිතුවාය. බොහෝ වීට ඊට හෙතුව පෙර දින රැයේ කතා බහා ඇයට ඇසුන නිසාවෙන් වෙන්නට ඇතයි ඇය සැක කළාය. "දෙයියනේ... අපි දෙන්නා කතා කරපු දෙවල් ඇහුනද මංදා....." ඇයට ලැජ්ජාවක් දැණුණාය.

වජීර සමඟ ගෙවුන මේම දෙදින වත්සලාට නැවුම් විය. ඇයට එලස දැණුනේ විවාහයෙන් බොහෝ කලකට පසුවය. නමුත් ආපසු දෙදෙනාට ටික දිණකට දුරස් වෙන වග හැඟුන විට වත්සලාගේ හද තරමකට සසල වුනේය. එවිටම අහල කඩයට ගිය වජීර කාඹරයට ආවේ පාන් දෙකකුත් ඇතකිවය.

"ආ....." වජීර ඇයට පාන් රාත්තල් දෙක දිගුකළේය.

"කියන්න.... මම අරගෙන යන්නම්" ඇයට එය අම්මා අතට දෙන්නයි ඉල්ලා සිටින්නට නොහිතුනාය. ඒ ඔහු කෙරිහි ඇති ගරු සරුව නිසාවෙන්ය.

"ඡර්ටි කියක් දන්න ද....?" වත්සලා අල්මාරිය ඇරියාය.

"ඡර්ටි තුනක් විතර ඇති... එහේ ටි- ඡර්ටි ඇන්දා කියලා අවුලක් නෑ"

"බලන්නකෝ... ඔයාගේ අන්ඩර් වේයාස් ඔක්කොම පරණ වෙලා..... මේ සමහර එවගේ හිලුන් එක්ක.." වත්සලා ඔහුගේ යට ඇඳුම් කිහිපයක් යහන මතට දැම්මාය.

"ඔවා කවුරු බලන්නද...?" වජීර සිනහා වුනේය.

"පරණ දෙක තුනක් අයිත් කරන්නම්, අලුතෙන් දෙක තුණක් ගන්න.... මේවා කවුරු හරි දැක්කොත් හිනත් වෙයි. මගේ ඒවත් ගොඩක් සවුන්තු වෙලා. සමහර එවා යට කහත් ගැහිලා. වෙලාවකට එහෙදී වේලෙන්න දාන්නත් ලැජ්ජයි..." වත්සලාද තමා රැගෙන යායුතු දේ වෙන් කෙරුවාය.

"ඔවු මේ....." වජීර ඇය වෙන් කෙරු ඇගේ පෑන්ටියක් අතට ගත්තේය. ඒ ප්‍රථම වරටය.

"ඒවා විතරක් නෙමෙයි.... හරියට අදින්න එකකුත් නෑ. මේනකා හිනා වෙනවා හැමදාම උපාසක අම්මා වගේ සායයි හැට්ටෙයි අදින්නේ කියලා....."

"එයාට නම් මොකද.... කොහොමත් බාගෙට වගේනේ..."

"ඔයා ආස නැද්ද මම එහෙම අදිනවට...."

"අකමැත්තක් නෙමෙයි.... ඒත් මෙහේ එහෙම ඇඳලා පාරක බැහැලා යන්න පුළුවනැයි"

"ඔබ ස් එකේ ඔක්කොම වගේ අදින්තේ කළිසම්, ටී-ෂර්ට්. මම විතරයි සායවල් බලවුස් අදින්තේ. එයාලා මට විහිලුක් කරනවා උපාසිකා කියලා....."

"කළිසම්නම් ඇඳත් කමක් නෑ... ගොඩක් හිරට නැතුව"

"ලෙහින් කමක් නැද්ද.... ලාබයින් එක්ක..."

"කමක් නෑ... ඒත් උඩ එක දිගට අදින්ත වෙයි.... නැත්නම් මේක ඔක්කොම එලියෙන්..." වර්ජර කිසිදාක වත් නොමැති ලෙස යහනේ පසෙක ඇඳුම් නවමින් සිටි වත්සලාගේ නිතඹ ගවුමට පිටින් මෘදුව අත ගැවේය.

"ඔවු ඉතින්, එහෙම නැතුව මට පුළුවනැයි මේනකා වගේ අදින්ත...." වත්සලා ඔහුගේ එම පිළිතුරෙන් සතුටට පත් වූවාය.

"හැබයි දෙන්තගේම මේ දෙකනම් වෙනසක් නෑ...." වර්ජර සියුම් පහරක් ඇගේ නිතඹට ගැසුවේය.

වර්ජරගේ මෙම වෙනස් වීම ගැන වත්සලාට පුදුම හිතුවේය. ඒ වර්ජර මීට පෙර වත්සලා සමඟ වෙනත් ගැහැනියක් ගැන මෙලස විවෘතව කතා බහා කර නොතිබීමත්, අන්කිසි දිනක නොමැති ලෙස මෙදින අවේලාවේ ඇයව ස්පර්ශය කිරීමත් නිසාවෙන්ය. එහෙත් වත්සලා මෙවලේ මෙම ස්පර්ශය එතරම් තැකීමක් නොකළේ ඔහුට අමුත්තක් නොදැනෙන්නටය.

"ඒ කියන්නේ ඔයා හොඳට ඒකී දිහා බලලා....." වත්සලාට අවැසි වූයේ වර්ජරව තවත් දිරිගන්වා ඒවැනි කතා බහකට යොමුකර ගන්නටය.

"බැලුවා නෙමෙයි පෙනුනා....." වර්ජර ඇය පහතට නැවි සිටිය නිසාවෙන්, ඇය ඇඳ සිටි සාය යටින් අත දමා කලවා දෙක මෘදුව අත ගැවේය.

"මේනකාට ආස හිතුවා නේ...." ඇය එම මිහිර වින්දේ අපහසුවෙන්.

"පිස්සු.... මේ ඉන්නේ මගේ එක" වර්ජර ඇගේ අතගාමින් සිටි කලවා ගොඹයක් තදින් මිරිකුවේය.

"ඌයිසා.... රිදුනත් එක්ක. වත්සලා බොරුවට පසෙකෙට වූවාය." ඒ හිතේ සතුටෙන්ය.

"ආස හිතුවා..." වර්ජර ඇය නැවත අල්මාරිය අසලට නිතඹ සලමින් යන දෙස

බලා සිටියේය.

"බ්‍රා ඔක්කොගෙම වගේ පටි ඇදිලා..... මේ පාර ගන්නවා බ්‍රා පැන්ට්ස් ටිකක්. සීසනල් සේල් යනවනේ. මේ....., මේ, වගේ පැන්ට්ස් ගත්තට කමක් නෑනේ, මේනකානම් අදින්නේම මේවා" වත්සලා මේනකා දුන් ජී- ස්ට්‍රිං පැන්ටිය ඉඟ අසලට තබා, මෙදිනත් ඇසුවාය.

වත්සලාගේ වදන් පෙලෙන් වර්ජ්‍යව මැවුනේ, මේනකා ජී-ස්ට්‍රින් පැන්ටියක් ඇඳ සිටිනා අපුරුවය. ඒ ඇගේ විසල් නිතඹ අතරින් පිටුපස පටිය ඇතුලට රිංගා තට්ටම් යුගල මනාව හිනහමින්ය. ඒ අතරින් උවත් ඔහුට ඇගේ යෝනිය හිනි පටියකින් වැසි ඇති අපුරුව සිහිවෙත්ම යම් අදහසක් පහළ වුනේය.

"ඔක ඇඳලා පෙන්නුවොත් කියන්න පුළුවන් කැමතිද නැද්ද කියලා" වර්ජ්‍ය ඵසේ කීවේ සිනහාවෙන් වුවත් මේම පැනය, මේම පැන්ටියම පෙන්වා, ඇය මීට පෙරත් ඇසුවා නොවේදැයි ඔහුට සිහිවුනේය.

"ඒනම් අද.. මේ... හොඳ පොටකට නෙමෙයි....." වත්සලා ඵය ඇඳමතට විසි කළාය.

වත්සලා විසිකළ ඵම ජී-ස්ට්‍රින් පැන්ටිය අතට ගත් වර්ජ්‍ය ඵය ඵහෙට මෙහෙට කරකවමින් හැඩ බැලුවේ සිනහවෙන්ය. ඵහි සිහින් බව නිසාවෙන් ඔහුට ඵය වත්සලාට අන්දවා බලන්නට වූ හිත තදින්ම දැනුනේය.

"මේක ගත්තේ අරගෙන යන්නද...."

"හම්..... ඇයි ඵපාද" වර්ජ්‍යගේ ඵම පැණය තම සිතැහිය ඵලියට දමා බලන්නට හොඳම වෙලාව බව ඇයට වැටහුනාය.

"මේ... මේ, ඉස්සෙල්ලා ඇඳලා පෙන්න්නකො" වර්ජ්‍ය ඵසේ කීවේතරමක් පැටළිලී වදන් තුලින්ය.

"මේකද මේ.... කවදාවත් නැතුව. දැන්ද මගේ හැඩ බලන්න හිතුවනේ" වත්සලාට අවැසි වූයේ වර්ජ්‍යව තවත් අවුසා ගන්නටය.

"ඇත්තටමයි කිවුවේ..... ඕන්නම් ඔයාට මේක ඇඳගෙනම යන්නත් බැරියැයි" වර්ජ්‍ය යහනෙන් බැස දොර අඩවල් කළේය.

වත්සලාට එවලේ යම් සැනසිලි බවක් දැණුණාය. ඒ වර් මෙදින පෙර ලෙස අකමැත්තක් නොදැක් වූ නිසාවෙන්ය. එය වත්සලා ඔහුගේ "ඕන්නම් ඔයාට මේක ඇදගෙනම යන්නත් බැරියැයි" කතාවෙන් වටහා ගත්තාය.

"දෙන්න එහෙනම්..." වත්සලා ඇද සිටි පැන්ටිය ගලවා, දෙපා තුලින් ඉහළට පිස්ට්ට් පැන්ටිය ඔසව ගත්තාය. එහෙත් ඒ සාය නොවූස්සාමය.

"සාය පොඩ්ඩක් උස්සන්න...." වර්ට ඉස්පාසුවක් නොවූනේය.

"හම්....." වත්සලා සාය ඔසවා ඉදිරිපස වර්ට පෙන්වීය.

"වටයක් කැරකෙන්නකෝ....." වර් වත්සලාගේ කයෙන් මේනකාගේ රුව සෙවුවේය.

"මොඩ්ලින් ෂෝ එකක්ද.." වත්සලා වර්ට පෙනෙන ලෙස වටයක් කර කැවූනේය.

වත්සලාගේ විසල් නිතඹේ දෙපළ අතරින් පිස්ට්ට්ට් පැන්ටියේ පටිය සැඟවී ඇති අපුරුව වර්ගේ හිත ගත්තේය. එලසම යන්නමින් පමණක් වැසුන ඇගේ යෝනිය එයින් මතු ව ඇති අයිරු දෙස වර් බලා සිටියේ ඇසි පිය නොහෙලාය. ඔහුට වත්සලාව පෙනුනේ කාමධේනුවක් ලෙසය. ඒ මේනකාව හිතෙන් යම් තරමකට පලවා හැරය.

"මේ මොකද....." තමා අසලට ආ වර් දෙස වත්සලා බැලුවේ මෙතෙක් ඔසවන් සිටි සාය පහතට දමාය.

"නිකන්....." වර් ඇයව බදා ගත්තේය.

"ඔයා මේ දවස් ටිකට හොඳටම නරක් වෙලා. කවුද එහේ ඉන්නේ" වත්සලා කැමත්තෙන්ම ඔහුට ඉඩ දුන්නාය.

"කවුරුත්ම නෑ..... ඒත් හිතේ ඔයා ඉන්නවා" වර් ඇගේ දෙකම් පෙනී අසල සිප ගත්තේය.

"හම්....." වත්සලාට කෙදිරියක් පිට වූවාය. වැඩියමක්ම ඒ ඔහුගේ මුවෙන් පිට වූ "හිතේ ඔයා ඉන්නවා" ලෙංගෙතු වදන් පෙළ හමුවේය.

වත්සලාට වර්ගේ ලිඟුව අවදියෙන් වග ගතේ දැවටෙන විටම දැණුණාය. ඒ

ඔහු ඇඳ සිටි සරම ඔසවමින්ය. එම නිසාවෙන් ඇය වරින් වර ලිඟු ව නිතලේ දවටන්නට ඉඩ සලසා දුන්නේ මදක් දෙපා ඇත් කරමින්ය.

වත්සලාගේ පිටුපසින් ඇයව බඳාගත් වරින් ඇගේ නිතලට තම යටි කය හේත්තු කළේ ඇයව වත්තම් කොට ගනිමින්ය. ඒ ඇගේ සාය මතින් ලිඟු ව නිතලේ දවටමින්ය. එහෙත් එලස වැඩි වෙලාවක් නොසිට වරින් ඇගේ සාය පිටුපසින් ඉහ අසලටම ඔසවා පිරිපුන් නිතල සිණිදුවට අත ගැවේ, නිතලේ දෙපළ අතර හැංගුන පැන්ටි පටිය එලියට ගෙන, නැවත එයට දෙපළ අතර හැංගෙන්නට ඉඩ හැර ඒ අපුරුව විඳ ගනිමින්ය.

ඉන් වත්සලාගේ ගතම උනුහුම් වුනේය. ඉන් මනා ලෙස අවදී වූ වත්සලා වරින් ලිඟු ව සරමට පිටින් අල්ල ගත් අත පිටුපසට දමාය.

සිප ගැනීම් මෘදු ස්පර්ශයන් වැඩි වෙලාවක් නොගොසින්ම, වරින් වත්සලාගේ සාය ඉහෙන් පහතට කළේ නිතලේ පහළටය. නමුත් සාය කෙළින්ම ඇගේ දෙපා මුල නැවතුනේ, ඇගේ යටි කයට ජී-ස්ට්‍රිං පැන්ටිය පමනක් ඉතුරු කොටය. ඉන් තවත් නොනැවතුන වරින් ඇය ඇඳ සිටි ටී-ෂර්ට් එකට යටින් අත දමා ඇගේ ලැමද මෘදුව අත ගැවේ තම සරමටද කඩා හැලෙන්නට ඉඩ සලසාය.

වරින් නොදැන සිටියත් වත්සලා ඔහු දෙස කණ්ණාඩිය හරහා බලා සිටියාය. ඔහු සිටින්නේ හොඳ හැටි උමතුව වග ඇයට වැටහුනාය. ඇය එම නිසාවෙන් ටී-ෂර්ට්ටුව තිබෙන්නට හැර තන පට ගලවා ඇඳ මතට දැමුවේ තම ලැමදේ ඇති ඔහුගේ දැන දැඩිව අල්ලා ගනිමින් "ඉන්න බෑ අනේ... ඔයා මාවත් නරක් කරනවා ආහ්..... " යැයි කොඳුරමින්ය.

"දැන්නම් හොඳටම ෆෝම්වෙලා" ඇගේ සිහින් කෙදිරියෙන් වරින් වටහා ගත්තේය. එම නිසාවෙන් වරින් හොඳ හැටි කෙළින් වූ ලිඟු ව ඇගේ නිතලේ දෙපළ අතරට තබා තද කළේය.

වරින්ට අවැසි කුමක් දැයි වටහා ගත් වත්සලා තරමක් පහත් වී, දෙපා පළල් කොට වරින් ලිඟු ව නිතලේ මස් ගොබ දෙපළ අතර සඟව හිර කොට ගනිමින් නැවත කෙළින් වූවාය. ඒ වරින්ට නැවුම් මිහිරක් එක් කරලමින්ය.

"මෙහෙම්ම දාන්න ද....." වරින් ඇයව ඉහෙන් නැවීමට උත්සහා කළේය.

"ටිකක් ඉන්න..." ඔහුගේ දෙපා මුල දණගසා ගත්තාය.

දහවල් යාමේ වර්ෂයේ ලිඟුවේ හැඩ බලන්නට කලකට පසුව සිතන වත්සලා, විටෙක එය ඔසවමින් කෝෂ දෙක දිහාව ද, පසුව පෙරසම පහත් කොට ලිඟු හිස දෙස ද, බලමින් එහි හැඩ රුව වින්දාය. ඒ වර්ෂයේ මෙම හැසිරීම් හමුවේ පුදුම බව මුසු වූ මිහිරකින්ය.

"ඇයි.... දැකලා නෑ වගේ" වර්ෂයට පොඩි එකියකට බෝනික්කෙකු හසුවූ කුතුහලය, මුසු වූ ආශාව මෙවලේ වත්සලාගේ මුහුණෙන් දුටුවේය.

"නෑ වගේ තමයි..... ඇයි හැමදාම කරුවලේ අත පත ගැවට හරියට ජේන එකක් යැයි හරියට" වත්සලත් හිනහුනේය.

"ටිකක් එහෙනම් කටට ගන්න" වර්ෂ ඉල්ලා සිටියේය.

වර්ෂයේ ලිඟුවේ පෙරසම පහත් කොට එය මුවට දමාගත් වත්සලා, අයිස් පලමක් ප්‍රෙරෙන කමෙන් ලෙවකන කුඩා එකියක මෙන් එය රස බලන්නට විය. ඒ පෙර දිනයක නම් ඇය මෙලස කරන්නේ ඔහුගේ ඉල්ලීම මත වුවත්, මෙදින ඇය කළේ තම හිතේ ආශාවෙන්ය. එම නිසාවෙන් වත්සලා ලිඟුව ඔසවා කෝෂ දෙකත් මුවට ගත්තේ, අනෙක් අතින් ලිඟුව අත් ගසමින්ය.

වත්සලාට මෙන්ම වර්ෂයටද තම සහාකාරියගේ මෙම නැවුම් වෙනස වැටහී තිබුණේය. "මම ටිකක් ෆෝවඩ් වූන නිසා තමයි මෙයත් මේ" වර්ෂ එසේ සිතුවේය. නමුත් වත්සලා කෝෂ දෙක මුවතුලට ගෙන දෙන උනුහුම නැවුම් විය. එම නිසාවෙන් වර්ෂ එක් පයක් යහන මත තබා ගත්තේ වත්සලාට තවත් පහසුව සලසාය.

"මවන් හිටපු ගමන් අපේ ගැනී, ඇට දෙක උරලා සැපක් දෙනවා.... නිකම්ම බඩු එලියට පනින්න. හැබැයි ඒ එකීන් හොඳට ෆෝම් උන දවසට" වර්ෂයට එක් යහළුවෙක් තම බිරිඳ ගැන කී කතාව මෙවලේ සිහි වූණේය. වත්සලාගේ මුවේ උනුහුමෙන් ඔහුගේ කොෂ දෙක තුල ශුක්‍ර පැහෙමින්ය. නමුත් වර්ෂ මෙතුවක් සිතා සිටියේ ඔහු එසේ කීවේ අතිශෝක්තියෙන් යැයි කියාය. නමුත් වත්සලාගේ මෙම හැසිරීමෙන් වර්ෂ අවසන තීරණය කළේ ඇය මේ දෙදිණ හොඳ ලිංගික උධ්යෝගයකින් සිටින බවක්ය.

"ආ..... මෙන්න ලොකුගේ කෑම එක... බැග් එකට දාන්න" නොසිතුව ලෙස වර්ෂගේ මව අඩවල් කල දෝර නොහැරම දොර රෙද්ද මැත් කළාය.

වත්සලා සිටියේ ඔහු පාමුල දණ ගසා ලිඟුව අත් ගසමින්, ඔහුගේ කොෂ දෙක

මුවට ගෙන උරමිත්ය. ඒ වර්ෂ මවට පිටුපා උනත්, වත්සලා ඇයට එක එල්ලේ මුහුණලාය. ඔවුන් දෙදෙනාටම කර ගැන්මට කිසිවක් නොමැති විය. වත්සලා වහා බිම වැටී ඇති සාය අතට ගත්තා මෙන්ම වර්ෂ වහා පාදය යහනෙන් පහතට ගෙන දෙපා මුල වූ සරම ඔසවා ගත්තේය.

ඔවුන් කරමින් සිටියේ කුමක් දැයි වර්ෂගේ මවට සැකයක් නොවුණාය. ඇය වහා දොර රෙද්ද සකසා, දොරත් වසා දමමින් ඉන් ඉවතට ආවේ තම නොසැලකිල්ලට දොස් නගා ගනිමින්ය.

"වික්.... මාර වැඩේ වුනේ..." යගදාවක් මෙන් කෙළින් වූ වර්ෂගේ ලිඟුව නිමේෂයෙන් හැකිලුනේය.

"මටත් අමතක වූනා දොර වහන්න කියන්න" වත්සලා සාය උස්ස ගත්තාය.

"මෙව්වර දුරක් යන්න හිතුවේ නෑ...." වර්ෂ සරම ගැට ගසා ගනිමින් යහනේ ඉඳ ගත්තේය.

"හොඳ වැඩේ හදිස්සි කාරයට...."

"අම්මත් දැනගන්න එපැයි කතා කරලා ඇතුලට එන්න...." ඔහු ප්‍රථම වරට මවගෙන් වූ අතපසුවීමක් මෙලස වත්සලා හමුවේ විවේචනය කළේය.

"ඔයා කවේ කවේ ගිහින් ආවා කියලා දන්නේ නැතුව ඇති... පාන් දෙක මේතනේ. අනික දොරත් වහලා නෙමෙයිනේ තිබ්බේ" වත්සලා තම මුව දෙපස පිහිද ගත්තාය. ඒ ඇයව තරමිකින් නිදොස් කරමින්ය.

වර්ෂට දුම්රියේ ගමන තුල කැමට හා මේනකා හා සමන්ත ආ විට සංග්‍රා කිරීමට සැමන් සම්බොල දමා පෙනි පාන් සැකසීමට වත්සලා යෝජනා කල නිසාවෙන් වර්ෂ පාන් ගෙන ඒමට ලඟ කඩයට ගියේ පයින්මය. එහෙත් ඔහු නිවසට ආ වගක්, පාන් තවම කුස්සියට නාව නිසාවෙන්, වර්ෂගේ මව නොදැන සිටියාය. ඒ නිසාවෙන් ඇය සිතුවේ වත්සලා පමණක් කාඹරයේ සිටිනවා ඇතැයි කියාය.

"දුවේ.... පාන් ටික දෙනවද... අර ළමයි එනවත් ඇති මගේ හිතේ" වත්සලා හා වර්ෂ තවමත් සිටින්නේ ලිංගික සංසර්ගයක නොවන වග වැටහුන නිසාවෙන් ඇය දොරෙන් එපිට සිට ඇසුවාය. ඒ මිනිත්තු දහා පහාලොවකට පසුවය.

"ඉන්න අම්මේ..." වත්සලා දොර යන්තමින් හැර දොර රෙද්ද මැත් කොට පාත් බැගය ඇය අතට දුන්නේ හිස එලියටවත් නොදමාය.

"පෙනි කපා ගන්නත් ඕන...." වත්සලා තවත් සැඟව සිටින්නේ ලැජ්ජාවෙන් වග ඇයට වැටහුණාය.

"ඉන්න අම්මේ.... මම මේ ඇඳුම් ටික බැග් එකට දාලා එන්නම්" ඇයට කරගැන්මට කිසිවක් නොමැති වුණාය. එහෙත් වර්ජිත සිටියේ සිනහාවෙන්ය.

"ඔක්කොම කරලා එනවා තවත් මෙතන හිනාවෙන්න..." ඇය කිසිදාක නොවන අයුරින් වර්ජිත හමුවේ කෙළිලොල් වෙමින් ඔහුගේ කම්බුල මිරිකුවාය.

වත්සලා වර්ජිතගේ මව හමුවට ගියේ හිතේ ඇති දැඩි අපහසුවෙන්ය. එහෙත් ඇය එතරම් එය තැකීමක් නොකොටම වත්සලා අතට පිහිය දුන්නේ පාත් කැපීමටය. වත්සලා කොතරම් අපහසුවෙන් සිටියේද කියතහොත් ඇය පාත් කැපුවේද ඇයට පිටුපාය.

"මම හිතුවේ කඩට ගිහින් ඇවිත් නැතුව ඇති කියලා....." වර්ජිතගේ මව එසේ කීවේ වත්සලා දෙස ඇයට පිටුපස සිට බලමින්ය.

"කිවුවට අහපු එකක්යැයි අම්මේ" වර්ජිතගේ මව තමා දෙස පිටුපස සිට බලා සිටිනවග වත්සලාට දැණුණාය.

"ඔවුවා ඔහොම තමයි..." ඇය වත්සලාගේ ඉහේ සිට පාදාන්තය දක්වා බැල්මක් හෙළුවාය. එහෙත් ඇගේ නෙත් මදක් ඇගේ නිතඹ අසල නතර නොවුණාම නොවේය.

ඇයට එවලේ සිහි වූවේම වත්සලා බිම දණ ගසාගෙන වර්ජිතගේ කොෂ දෙක උරා බිඳු අපුරුවමය. "දැන් පිවිච මලක් වගේ උන්නට. ඒ වෙලාවට බලන්ට එපැයි රහේ" ඇයට වත්සලාගේ එම මුහුණ සිහිවිය.

"කෝ අම්මේ මේ සැමන් සම්බොලේ....." වත්සලා ඇය වෙත හැරුණාය.

ඇයගේ මුහුණේ එවලේ වූයේ එය පියකරු සිනහවකි. වත්සලා ඇගේ මුහුණේ මෙතරම් ප්‍රියජනක, සතුටු සිනහවක් මෙම නිවසට ආ දා සිට නොදැක සිටියාය. එහෙත් වත්සලාට ඉන් දැනුණේ සුලුපටු ලැජ්ජාවක් නම් නොවේය.

"ඕනෑම ඉතින් අම්මා....." වත්සලා බිම බලාගෙනම ඇය අසල වූ සැමන් සම්බොල බඳුන අතට ගත්තාය.

"මගේ හිතෙම හිටියේ දෙවෙන දරුවා කෙල්ලෙක් වෙයි කියලා, මට දුකක් හිතුනා. අප්පව්ව් තව එක දරුවෙක් ඕන නෑ කියලා කියපු නිසා තමයි මගේ හීනේ අමතක කෙරුවේ. ඒත් දැන්මට මගේම කියලා කෙල්ලෙක් ඉන්නවනේ" ඇය ආදරයෙන් වත්සලා ලඟට විත් ඇගේ හිස අත ගැව්වාය.

"මටත් අපේ අම්මා ලඟ ඉන්නවා වගේ" ඇය තම කාරිය නවතා මද වේලාවක් ඇය දෙස බලා සිටියාය.

දෙදෙනාම වැලඳ ගත්තේ නොසිතුව ලෙසින්ය. ඒ තමා මෙම නිවසට ආ මංගල දිනයෙන් පසුව වග වත්සලාට සිහි විය. නමුත් වත්සලාට හා ඇයට, තමා අතර වූ නැන්දම්මා ලේලී, ගරු ගාම්භීරත්වය බව පලා ගොස් වග නොවැහැටුනාහ.

"ඔවුවා ඔහොම තමයි" ඇය වත්සලාගේ නළල සිප, වත්සලා පාන් කැපුව අගල් හත අටක් පමණ දික් වූ උල් පිහිය අතට ගත්තාය. "මම කෙහෙල් කොළයක් කපාන එන්නම"

වජීරගේ මවගේ හිත ඇයටත් නොදැණීම සිටියේ දැඩි සතුටකින්ය. ඒ විජේසෙකර වූ ඇගේ සැමියා හා ඇයට වඩා, වජීරත් වත්සලාත් ලෙංගතුව සිටීමය. ඇයට ඒ බව තදින්ම දැනුනේ මේ දෙදිනේය. ඒ ඔවුනගේ ලෙංගතු, අනුරාගී කතා බහා දෙසවනට වැටීමත්, ඔවුනගේ ක්‍රියාවන් දෙනතට වැටීමත් සමඟය.

වසර හතීලියකට නොවැඩි ඇගේ විවාහ දිවිය, එකාකාරී විය. වජීරගේ පියත් ඔනෑ කමකට මිස වජීරගේ මව හා වැඩි කතා බහක් නොවුනේ, පාරම්පරික ගරු ගාම්භීරත්වය ඔහුත් ආරක්ෂා කරමින්ය. එලසම ඔවුන් දෙදෙනා වජීරගේ උපතත් සමඟින් කාඹර දෙකකට වෙන් වූහ. විජේසෙකරට ලිංගික ආශාවක් ඇතිවොත් එය ඉඟියෙන් කීමත්, ඉන්පසු ඇය ඔහුගේ කාඹරයට ගොස් තම යුතුකම ඉටුකොට පැමිණීමත් රාජකාරී මට්ටමින් විය.

ඇය මුලදී වජීර හා වත්සලා විවාහ දිවිය ගැනත් සිතුවේ එලසින්ය. එහෙත් මේ දෙදින ඇයට එම මතය වෙනස් කර ගැණීමට ඉවහල් වුනේය. ඉන් ඇයට දැනුනේ අපමණ සතුටකි. ඒ නිසාවෙන් ඇයට නොදැණීම තම හිත ඉල්ලන දුවා දරුවන් සමඟින් මිතුරුව සිටීමේ අඩි තලාලම වත්සලා මතින් දමා ගන්නට සිතුවාය.

මේනකා හා සමන්ත වත්සලාගේ නිවසට පැමිණියේ වර්ෂ නිවසෙන් පිටත් වන්නටත් පෙරය. ඒ වර්ෂ හා සමන්තගේ පළමු හමුවීමය. එලසම රථයෙන් බසින්නටත් පෙරම මේනකා වත්සලාගේ මුහුණේ වෙනදා නොමැති එළියක් දුටුවාය.

"කොහොමද පුත් අම්මලා අප්පච්චිලා එහෙම" වර්ෂගේ මව ඔවුනගෙන් ඇසුවේ ගෙට ඇතුලුවන්නටත් ප්‍රථමවය.

"අම්මටනම් ටිකක් සනිප මදි වගේ...." මේනකා එසේ තතු කියමින් ඇයත් සමඟ ඇතුල්ගෙට වැදුනාය.

මේනකා, වත්සලා හා වර්ෂගේ මව සමඟ ඇතුල්ගේ කාලය ගත කරත්, වර්ෂ හා සමන්ත සිටියේ පළමු හමුවීමේ සුභද කතිකාවතකය. එලසම ඇතුල් ගේ වූ වර්ෂගේ මවගේ හිත මේනකා කෙරෙහි වඩාත් පැහැදුනේය. ඒ ඇගේ කෙළිලොල් විහිළු තහලුවටය. එහෙත් වර්ෂගේ පියා නිවසේ නොසිටිය එක යහපත් යැයි, වර්ෂගේ මවට සිතුවේ සිතුවේ මේනකා ඇද සිටි දණ හිස මට්ටමට වූ හිර ඩෙණිම් කළිසම හා හිර ටි-ෂර්ට්ටුව නිසාවෙන්ය.

"සමන්ත..... එහෙනම් මම හිහින් එන්නම්..." තම වෙලාව පැමිණි නිසාවෙන් වර්ෂ හඬ අවදි කලේය. ඒ තේ පැන් සංග්‍රහය අවසානයේ දීය.

"උඹ කොහොමද යන්නේ....."

"මල්ලී මාව බයික් එකේ ස්ටේෂන් එකට දායි...."

"අපිටත් යන්න වෙලාව හරි..... යමු, මම උඹව ස්ටේෂන් එකෙන් ඩ්‍රොරොප් කරන්නම්"

"කමක් නෑ සමන්ත....., කරදර වෙන්න එපා. මල්ලී මාව ඩ්‍රොරොප් කරයි. ඔයාලා තව ටිකක් ඉඳලම යන්න" වර්ෂ ඒ වදන් කීවේ මේනකා වෙත වැඩියමක් බැල්ම හෙලමින්ය.

"මෙන්න මෙහේ හිටපං..... අපිත් එක්කම යමං"

"කරදරයක් නේද..."

"පිස්සුද මවං..."

වර්ෂ සමන්ත ගැන සිතා සිටියේ ඔහු ආඩම්ඹර කාරයෙකු වෙන්න ඇතයි සිතාය.

නමුත් වර්ෂයේ හිතේ වූ එම සිතුවිල්ල පහව ගියේ පළමු හමුවීම තුළින් වුවත් සමන්ත "මව, උඹ" ලෙසින් මිතුරු දමේ වදන් තුළින් ලොංගතුව ඇමතීම නිසාවෙන්ය.

"එහෙනම් අම්මේ අපිත් ගිහිං එන්නම්...." මේනකා හා සමන්ත වර්ෂයේ මවට දණ ගසා වැන්දාහ.

"තුරුණුවන් සරණයි.... ආයේත් ඇවිත් යන්න එන්න" වර්ෂයේ මව වඩාත් සතුටු වූයේ ඔවුන් දෙදෙනාත් "මව" ලෙසින් ඇමතීමයි.

වර්ෂයේ දැස බොහෝ විට නතර වූයේ මේනකාගේ කර පළල් ටී-ෂර්ට් කර මතින් නිරුවත් වූ ඇගේ දෙනතේ කාණුව වෙතය. "වත්සලාට වඩා මෙකී සුදුයි" ඔහුට එලස සිතුවේය. එහෙත් තම නෙත් තවත් බොහෝ නෙත් හමුවේ වසන් කරගතයුතු නිසාවෙන් වැඩියමක් එදෙස නොබැලුවේය.

"ආපහු ආවොත් අම්මට අපිව ලේසියෙන් එලව ගන්න බැරිවෙයි....." වත්සලා ඇයව වැලඳගත්තාය.

"මට දුවලා දෙන්නෙක් වැඩියක් නෑ....." වර්ෂයේ මව ඇය කෙරෙහි හිත් පහන්ව නැවත හිස අත ගැව්වාය.

වත්සලා කෙසේ වුවත් වර්ෂ මෑණියන් හමුවේ දණ නැමුවේ අපහසු හිතියේය. ඒ ඇයගේ මුහුණ නොබලාමය. ඇය ඔහුගේ හිස අත ගැව්වේ සිනහා මුසු මුහුණෙන්ය. එහෙත් වත්සලා නැගිටින විට, ඇයට යටි බඩේ සිහින් කොරයක් දැණුණාය. ඒ වෙන කිසිවක් නිසා නොව ඔසප් ලක්ෂණයක් වග ඇයට සැකයක් නොවුණාය.

රථය නොපෙණී යන තුරුත් නිවසේ කඩුල්ල ලඟ සිට බලා සිටි වර්ෂයේ මව ගැඹුරු හුස්මක් ගත්තාය. ඒ හිතට දැණුන මහා පාළු බවකිනේය. ඒ නිසාවෙන් ඇය කඩුල්ල ලඟ සිට හිස් නිවස දෙස මද වේලාවක් බලා සිටියාය. එහෙත් වැරන්ඩාවේ විසල් කණුවට හේත්තුවී සිටි නිමන්ත ඇතුලට ගිය නිසාවෙන් ඇයත් නිවස තුලට ආවේ මෙවලේ දැල්වුන, එහෙත් වැඩියමක්ම නොදැල්වුන විදුලිපහන් කිහිපයක් නිවා දමමින්ය.

"මව.... උඹ ශ්‍රීරී වෙලාවක වරෙන් නයිටි එකක් ගහලම යන්න" රථයෙන් බැසී සමන්ත වර්ෂයට අතට අත දුන්නේය.

"බලමු..... සමහර විට මේ වීක් එකේ වුනත් කියන්න බෑ...."

"එල.. එල... වරෙන්, වරෙන් සෙට්වෙමු...." සමන්ත ඔහුව වැලඳ ගත්තේය.

"එහෙනම් වර්... සියු සුන්..." මේනකා වර්ච වැලඳ ගත්තාය.

දුම්රිය නැවතුමේ වැඩි පිරිසක් නොසිටියත්, ඔහුට මේනකාගේ මෙම වැලඳ ගැනීම නිසාවෙන් වට පිට බැලුනේය. ඒ නුහුරු කමෙන්ය. නමුත් මේනකා දැඩිව වැලඳගෙන පිටට දෙනුත් විටක් තට්ටු කරන විට, වර්චටද එසේ නොකර බැරි විය. ඒ මේනකාගේ දෙනන තම ලැමදට තෙරපි දැණෙන උනුහුමත්, ඇය ගෙලවට තවරා ඇති සුවඳ විලවුන් සුවඳත්, ඔහුට නැවුම් වූ නිසාවෙන්ය. එම නිසාවෙන් වර්ච ද මේනකාගේ පිට මතට දැන ගෙනාවේ හිතේ වූ යම් නුහුරු වකිතයකින්ය. ඒ නිසාවෙන් ඔහුට වත්සලා දෙස බැලුනේ නොදැණීමය.

ඇතින් මතුවන දුම්රියේ පහණේ එළිය රේඛාවක් මෙන් වත්සලා හා වර්චගේ ගත මතට වැටුනේය. ඒ වර්ච බැගත් ගෙන වත්සලා සමඟින්, මේනකා සමන්ත පසු කොට යම් දුරක් ඇවිද ගිය නිසාවෙන්ය.

මේනකා ලෙස වර්ච වැලඳගෙන සමුදේන්තට හිත් වූවත්, කිසිදාක මෙවැනි තැනක එවැනි දෙයකට නුහුරු කමෙන් වත්සලා තැවුණාය. එලම වර්චගේ හිත තුලත් එම සිතුවිල්ලම විය.

"ක්‍රීස්....." හඬින් දුම්රිය නැවතුනේ දෙදෙනාගේම හිත් තුලට යම් දෙදරීමක් එක් කොටය. දෙදෙනාටම විවාහ දිවියේ මීට පෙර කිසි දාක එවැනි හැඟීමක් මෙලස ඇති නොවී තිබුනේය. ඒ නිසාවෙන් දෙදෙනාම සිටියේ තරමක් ගොළුවය.

"ගිහිං කෝල් එකක් දෙන්න....." දුම්රියේ පළමු " හු" හඬ හමුවේ වත්සලා වර්චගේ අත අල්ල ගත්තාය.

"හම්..... ඔයත් පරිස්සමින්" වර්චත් එම දැන දැඩිකොට ගත්තේය.

"එහෙනම්..... මම යන්නම්..." දෙවන "හු...." හඬ ඇසුන විට වර්ච වත්සලාගේ හිස අත ගැවේය.

"හම්..." වත්සලා පිළිතුරු දුන්නේ බිම බලාගෙනමය. ඒ යටි හිත "වෙනදා නොකෙරුවට කමක් නෑ... අද කරපං...." ඇයි වත්සලාගේ උඩු හිතට බල කරන්නට වූ නිසාවෙන්ය. ඒ ඔහුව ලෙංගතුව වැලඳගෙන, ඔහුට සමුදේන්ත කියාය.

එහෙත් තෙවන "හු...." හඬ මහා මුසල කමකින් මොර දුන් වග, වත්සලාටත් වර්ජිතව දැනුණාහ. ඒ නිසාවෙන් කිසිදාක මෙවැනි තැනක නුහුරු බවෙන් වුවත් නොදැනීම වර්ජිත වත්සලාව වැලඳ ගත්තේය. ඒ වත්සලාට යම් පරාජයක් හිමිකර දෙමිනේය.

වත්සලාගේ එම පරාජිත බව, දිණුමට වඩා බලගතු වුනේය. ඒ ඔහුගෙන් වෙනදා නොදුටුව, නමුත් මෙවලෙදී දුටුව ලෙංගතු බවේ උණුහුමය. එම උණුහුම තවත් ඉවසා ගත නොහැකි තැන වත්සලා, තම ලෙංගතු බවේ උණුහුමත් ඊට එක් කරමින්, ඔහුගේ බඳ දෙපසින් දැන දැමුවාය. නමුත් දුම්රියේ ගමන ඇරඹීමට දැමූ ගියරය නිසාවෙන් නැගුන "ඩකස්" යැයි හඬින් දෙදෙනාම සිහි එලව ගත්හ.

"එහෙනම් ගිහින් එන්න...." වත්සලා තම උණුහුම ලිහිල් කළාය.

මද වේගයකින් ගමන් ඇරඹූ දුම්රියේ අවසන් පෙට්ටියට පෙර පෙට්ටියේ දොරේ වර්ජිත එල්ලුනේය. ඒ වත්සලාටත්, මේනකා හා සමන්තටත් අත වනමිනේය.

විවාහ දිවියේ කිසිදාක වත්සලාට, වර්ජිත කෙරෙහි මෙවැනි හැඟීමක් ඇති නොවී තිබුනේය. එහෙත් ඒ ආගන්තුක හැඟීම කුමක්දැයි වත්සලාට නොවැහැටුනේය. ඇය හිස් බැල්මෙන් වර්ජිතව රැගෙන යන දුම්රිය දෙස බලා සිටියාය. එහෙත් දුම්රිය නොපෙනී ගිය පසු වත්සලා මේනකා හා සමන්ත දෙසට හැරුනේ "මම මෙව්වර කල් වර්ජිතට ආදරය කරලා නැද්ද...." යැයි සිතමිනේය.

"උඹ වෙනදට වැඩිය හැපී එකේ" රචය ඒ වන විට කැගල්ල නගරය පසු කොට තිබුනේය.

"හම්.... උඹට ගොඩක් පිං"

සමන්ත සිටින නිසාවෙන් යම් කරුණු සංස්කරණය කොට උවත්, අර්ථයට බාදාවක් නොවන ලෙස වත්සලා ඒ සෑම කීවේ සතුටින්ය. එලසම මේනකාත් සතුටු වූයේ තම උපදෙස් නිසි අයිතින් ක්‍රියාත්ම වීම ගැනයි.

"ඔන්න වැඩේ කියන්නේ අම්මටත් අහුවුනා....." වත්සලා ඒ අවසන් වදන් පෙළ වදන් කීවේ නැගුන සිනහව දැකින් වසාගෙනයි.

"නෑ....." සමන්ත ඇය දෙස කණ්ණාඩියෙන් බැලුවේය.

"ඔවු අයිියේ ලැජ්ජාවේ බැ..." වත්සලා එලෙස කීවේ රථයේ ඉදිරිපස කණ්ණාඩියෙන් සමන්ත දෙසත්, කෙලින්ම මේනකා දිහාත් බලමින්ය.

"උඹලා දෙන්නම නියුඩ් ද හිටියේ...."

"ඔවු බං.... මට ලැජ්ජාව මම කර කර හිටිය වැඩේ අම්මා දැක්ක එකට" වත්සලා බිම බලා ගත්තාය.

"ඇයි උඹද උඩ හිටියේ....." වත්සලා හයියෙන් සිනහා වුනාය.

"නෑ බං..... මම මේ.. මේ.. අරක කටේ දාගෙන හිටියේ, ඒ මදිවට මම දණත් ගහා ගෙන..." තමා දෙස සමන්ත බලා සිටින වග වත්සලාට දැණුනත්, ඇය ඔහු දෙස නොබැලුවාය.

"ඒක තමා මම උඹට කිවුවේ බයවෙන්න එපා කියලා" තමා දුන් උපදෙසින් වත්සලා සතුටට පත්වීම, ගැන මේනකාටත් ගෙන දුන්නේ අපමණ සතුටක්ය.

කුරුණෑගල පසු කරත්ම ඉඳ ගැන්මට අසුනක් ලද වර්ෂ කවුළුවෙන් එපිට බලා සිටියේය. ඒ අහෙතුක සිතුවිල්ලකය. ඔහුටත් තම හිතට කුමක් වී ඇත් දැයි සිතුවේ මීට පෙර වත්සලා කෙරෙහි නොදැණුන ආදරණිය හැඟීමකින්ය. ඔහුගේ හිතේ මෙතුවක් කල් වත්සලාත් තම මෑතියන් වැන්නියක්ය යන සිතුවිල්ල පහව ගියේය. ඒ නිසාවෙන් ඔහු හොඳ හුස්මක් ගෙන දෑස අඩවන් කොට ගත්තේ "සමහර වෙලාවට පොඩි එකියක් වගේ" යැයි සිතමින්, මේ දෙදිණේ ඔහුගේ හිතේ ඇඳුන වත්සලාගේ ඒ දඟ කාර කම් සිහි කරමින්ය.

තෙදිණක් වූ ඔසප් සමය නිමවී නැවතත් සුපුරුදු දිවිය ඇරඹී දෙදිනක් ගතවන්නටත් ප්‍රථමව වත්සලාගේ දුරකථනයට සමන්තගෙන් ඇමතුමක් ආවේ ඇය හා මේනකා දිවා ආහාරය ගන්නා අතරේය.

"වත්සු..... නිමන්ත මල්ලිට අනිද්දට ඔස්ට්‍රේලියන් එම්බසියට එන්න පුලුවන් වෙයිද දන්නේ නෑ නේද"

"මොන වැඩේ තිබ්බත් මිනිහා ඒකට නැවින් ඉන්න එකක් නෑ..." වත්සලාට සමන්ත කෙරෙහි තිබූ බැඳීම තවත් දැඩි වූනේ ඔහුට එය මතකයේ තිබීම නිසාවෙන්ය.

"එහෙනම් තියන ඩොකියුමන්ට්ස් ටිකක් අරගෙන හෙට එන්න කියවද..... මම අනික් ඕන ඩොකියුමන්ට් ටික හදලා දෙන්නම්"

"හරි අයිගේ" වත්සලා ඇමතුම විසන්දි කරන්නට ප්‍රථමව මේනකා එය උදුර ගත්තාය.

"මේ ඩලා.... අරවා ඉවරයි.. එනකොට ගේනවද?" මේනකා කීවේ බියර් වග වත්සලාට සැකයක් නොවූනාය.

එසැනින් වත්සලා නිවසට ඇමතුමක් ගත්තත් නිමන්ත නිවසේ නොසිටියේය. කාරණය හදිසි නිසාවෙන් වත්සලා ඔහුගේ ජංගම දුරකථනයට ඇමතුමක් ගත්තේ නොගෙන බැරි කමටය. ඒ ඇය මීට පෙර හදිසියකට මිස ඔහුගේ ජංගම දුරකථනයට ඇමතුම් නොගත් නිසාවෙන්ය.

මෙතරම් ඉක්මනට සමන්ත තම සිහිනය වෙනුවෙන් කටයුතු කරාවී යැයි නිමන්ත කිසි විටෙකත් නොසිතුවේය. ඒ මීට පෙරත් බොහෝ දෙනෙකුත් හමුවේ එලස ඉල්ලා සිටියත් එය එලක් නොවූන නිසාවෙන්ය.

"මොනවද බං අද රැට හදන්නේ.... මල්ලිත් රැ වෙලා එනවා නේද..." මේනකා පසු දින බස් රථයෙන් බැසී විගස වත්සලාගෙන් ඇසුවාය.

"ස්පෙෂල් ඕන් නෑ බං.... ඔන්න ඔහේ තියන එකක් හදමු..."

වත්සලා හා මේනකා නිවසට ගිය විගස සුපුරුදු ලෙස තම කාරිය ඇරඹුවේය. ඒ රාත්‍රී අහර සැකසීමය. මේනකා සුපුරුදු ලෙස යටි ඇඳුමෙන් පමණක් වුවත්, වත්සලා මෙදින එලස නොසිටියේ නිමන්තගේ පැමිණීම කොයි මොහොතකද කියා සැක සහිත නිසාවෙන්ය. නමුත් ඇය යට සාය ගලවා සේම බලවුසයේ බොත්තම් පන්තා, ස්කිණියද ගලවා දමා සැහැල්ලුව විද ගත්තාය.

"මල්ලි තාම ආවේ නැද්ද..." නිමන්තට පෙර සමන්ත නිවසට ආවේය.

"නෑ.... මම කිව්වේ අට පහුවෙලා එන්න කියලා. අයිසේ පෙලෙන්ට් ද, ට් ද " වත්සලා සමන්තට තේ එක හදන්නට ගත්තේ මෙදින මේනකා මස් කපමින් සිටි නිසාය.

"අදනම් ඔයාගේ අතින් මිල්ක් ට් එකක්ම ඕන" සමන්ත එසේ කීවේ ඇගේ ලැමද දෙස බලමින් විහිලුවෙන්ය.

"අද මොකද ට් එකක්" සමන්තගේ දෑස තම ලැමද වෙත දැවුටන වග වත්සලාට දැණුනත් ඇය එය තැකීමක් නොකළේ, ඔහු හමුවේ එය දැන් එතරම් අරුමක් නොවන බැවිනි.

"කිරි බුරුළු දැක්කම ආස හිතූනා" සමන්තගේ එම කියමනට වත්සලාට මෙන්ම මේනකාටත් නැගුනේ සිනහාවක්ය. නමුත් ඇය බලවුසයේ බොත්තම් දමා නොගත්තාය.

"ෂා.... මරු තේ එක..." සමන්ත තේ එක ගන්නා අතරේ එසේ කීවේ වත්සලාගේ බොත්තම් නොවැටුන බලවුස් කර මතින් පෙනුණු ඇගේ තනපටෙන් වැසුණ ලැමද දෙස හොඳින් බලමින්ය.

"මිල්ක් ට් නේ....රස ඇති" සමන්තගේ ඇස වැටුනේ කොහේට දැයි මේනකා දුටුවාය.

"හම්.... වෙනස් නේ" සමන්ත එසේ කීවේ සිනහුවෙන්ය.

"ඔවු ඉතින් වැස්සි වෙනස්නේ... කිරි බුරුල වගේම කිරෙන් රහා වෙනස් වෙනන එපැයි" වත්සලා මුවටා ආ සිතුවිල්ල කියා දැමීමය.

එයින් මේනකාට මෙන්ම සමන්තටද සිනහවක් නැගුනේ ඇයගේ දැන් වාචාල කමට ලොංගතුවය. ඔවුන් දෙදෙනා මහත් සේ වත්සලාගේ මේ වෙනස් වීමට ඇලුම් කළහ.

"උමේ කටනම් දැන්...." සමන්තට කියන්න ලැබුනේ එපමණකි. නැගුන සිනහවෙන් ඔහුට මුවේ වූ කිරි උගුර ඉස්මොල් ගියේ කැස්සක්ද ඇති කරලමින්ය.

"ඔන්න ඔය පිටට දෙකක් ගහාපං බං...." තමා අත මස් පිළිනු තැවරි ඇති බැවින් මේනකා වත්සලාට කීවාය.

මුවේ වූ සිනහවෙන් වත්සලා ඔහුගේ පිටට දෙතුන් විටක් ගැසුවේ "හොඳ වැඩේ ගෙදර වැස්සි තියාගෙන, අනුන්ගේ වැස්සියන්ගේ කිරි දොවන්න ගියාට" යැයි කියමින්ය. එවිට ඔවුනගේ සිනහව තවත් වැඩි උවත්, සැමගේ සිනහවේ හඬ පරදා ගෙදර සිනුව නාද වුනේය.

"ඉන්න මම යන්නම්...." තේ උගුර ඉස්මොල්ලේ ගිය නිසාවෙන් සමන්ත දැසට නැගුන කඳුලු බිඳු පිසද ගනිමින් පුටුවෙන් නැගිටිටිය.

"මේ... ටවල් එකත් ගෙනත් දීලම යන්නකෝ...." මේනකා ඔහුගෙන් ඉල්ලා සිටියාය.

"අයියත් ඔහොමද යන්නේ" බොක්සර් යට කළිසමෙන් සිටිනා සමන්තගෙන් වත්සලාට එය ඉබේ ඇසුනාම නොවේය.

"ඇයි.... එපාද" සමන්ත එයට සිනහා වෙමින් එතනින් නික්ම ගියේය.

තම බලවූසයේ බොත්තම් කිහිපය හරි හැටි දාගත් වත්සලා, සමන්ත ගෙනා තුවාය අතට ගත්තාය.

"ඕක ටිකක් පටලවපං...." ඇගේ දැනේ මස් පිළි තැවරි ඇති බැවින් වත්සලා ඇයට තුවාය ඇන්දුවාය. එහෙත් එහි කෙටිබවට නිමන්ත නිසාවෙන් වත්සලාගේ හිත නොපැහැදුනාය.

"මල්ලි බයවෙයි ද දන්නේ නෑ උඹ මෙහෙම ඉන්නවා දැකලා..." වත්සලා ඇයට ඇන්ද වූ තුවාය තරමක් පහතට කළේ, ඇගේ විසල් දෙකලවා තරමක් හෝ වැසෙන ලෙසටය.

"බය වෙයිද, නැත්නම් උෟට මෙහෙම නවතින්න හිතෙයි ද දන්නේ නෑ" මේනකා සිනහා වුණාය.

"නෑ බං... මල්ලි අහිංසකයි...." වත්සලා නිමන්ත ගැන දැනසිටියාය.

"අහිංසකයෝ වගේ ඉන්න උන් තමා හෙන වලක්කයෝ... අවුලක් නෑ බං.... ඕන්නම් මාව මතක් කරගෙන අතේ පාරක් ගහයි" මේනකා ඒ අවසන් වදන් පෙළ කීවේ වත්සලාගේ කණුට කොටය.

"උඹනම් මහා වලක්කියක්" ඇයට එලස නිමන්ත ගැන සිතන විටත් හිතට අමුත්තක් දැනුණාය.

"හරි උඹ කියන්නේ නෑ කියලද.... "

"මම දන්නේ නෑ..." වත්සලාට එලෙස හිතන්නවත් හිත් නොදුන්නාය.

"උඹ මම කියනවට පුළුවන්නම් අහපං, මාව නෙමෙයි, උඹව මතක් කරගෙන කීපාරක් අතේ ගලා තියනවද කියලා..."

"මොනවද බං උඹ කියවන්නේ.... ටික් විතරක්.., මම උගේ අක්කා" වත්සලා ඇයට පහරක් ගැසුවේ කේන්තියෙන් නොවේය.

"අක්කා නෙමෙයි බං..... උඹ නෑනා. අක්කා, නෑනා කියලා නෑ. ඒ කොයි නෑ කමත් ඉහෙන් පහළට නෑ කියලා අර පරණ කතාවකුත් තියෙන්නේ. හැමදේටම වැටවල් තිබත්, හිත වට්ට වැටක් නෑ බං. එක දවසක් හරි එහෙම නොකරා කියනවනම්, එක්කෝ ඒ බොරුවක්, නැත්නම් උෟ පී ඩයල් එකක්"

"හරි... හරි.. ඔය කතාව තියලා ඕන්න ඔක දියන් හෝදලා ඉවරනම්"

වත්සලා ඇය කපා හේදුව මස් කැබලි ටික සාස්පානට දා ගත්තාය. ඒ නිමන්ත හා සමන්ත ගෙට ඇතුළුවන වග දැණුන නිසාවෙන් කතාවට නිමක් තබාය.

මේනකාගේ රුව ඇස ගැටුන නිමන්ත පැන්ට්‍රියේ දොර අසල මදක් නැවතුනා නොව ඉබේම නැවතුනේය. ඒ ඇගේ කෙටි තුවාය මතින් පෙනෙන ඇගේ කාමුක රුව නිසාවෙන්ය.

ඔහුගේ එම තැනි ගැන්ම වත්සලා වහා හඳුනා ගත්තාය. එම නිසාවෙන් ඇය ඔහු අත වූ බැගය අතටගෙන මේසය මතට ආවේ සිනහාවකින් සංග්‍රා කොටය.

"ගේ භොයාගන්න අමාරු වුනේ නෑනේ" වත්සලා යම් තරමකින් තම ගතෙන් මේනකාව වසා ගැන්මට උත්සහා කළාය.

"අනේ නෑ අක්කේ....." එහෙත් ඔහුගේ දෑස තම කය හරහා විනිවිද ගොස් මේනකා මත නතර වූ වග වත්සලාට දැනුනාය.

"කොහොමද මල්ලී ඉතින්...." ඒ වග දැණුන මේනකාත් වෙනසක් නොපෙන්වා ඔහු සමඟ සිනහා සුනාය.

"හොඳයි අක්කේ....." නිමන්ත එසේ කියමින් ඇයට සිනහා වී වත්සලා දෙස බැලුවේය.

"මල්ලී තේ එකක් බොනවද..."

"එපා අක්කේ..." නිමන්ත හිස පහත් කොට ගත්තේය. ඒ තම නෙත් හංගාගෙනය.

"අයිගේ.... එහෙනම් මල්ලීට රූමි එක පෙන්න්නේ... වෙන්ජ් එකක් දාගන්න" වත්සලාට ඇවැසි වූයේ නිමන්තව මෙතනින් පිටත් කරන්නටය.

"ආව ගමන්මනේ..... පස්සේ බැරියැයි නේද මල්ලී" මේනකා එලස කියා හොරහින් වත්සලා දෙස බලා ඇහැක් ඉඹි මැරුවාය.

සමන්ත හා නිමන්ත ආගිය තොරතුරු විමසමින් ඔවුන් අසල කෑම මේසයේ ඉඳ ගත්හ. එහෙත් බොහෝ විට නිමන්තගේ නෙත් දැවටුනේ මේනකා වෙතය. ඒ වග සමන්ත කෙසේ වෙතත් වත්සලා මෙන්ම මේනකාද හොඳින් අධ්‍යනය කලහ.

නිමන්තට නොදැණීම කෙමෙන් කෙමෙන් ලිඟුව යටි කළීම තුල නළියන්නට විය. එය ඔහුට දැඩි අපහසුවක් ගෙන දුන්නේ විටෙක සමන්තගේ පැණයන් හමුවේ පිළිතුරු දීමේ අපහසුවෙන්ය.

"වත්සු.... කෝ මේ පොඩි සොස් පෑන් එක" වත්සලා පෑන්ට්‍රියේ පහත කොටසේ දොර ඇරියේ ඉහෙන් පහත් වෙමින්ය.

මේනකාගේ පහත් වීමෙන් ඇය ඇද සිටි තුවාය තවත් ඉහළට එසවී, ඇගේ විසල් කලවා දෙක නිරුවත් වූයේ යන්තමින් නිතඹෙන් පහලට දික්වය. ඉන් ඇගේ කලවා අසලින් වූ නිතඹේ නැගීමත් නිමන්තට පැහැදිලිව පෙනුනේය. ඒ ඔහුගේ හිත මෙන්ම වත්සලාගේ හිතට ද යම් නොසන්සුන් බවක් එක් කරමින්ය. ඒ නිසාවෙන් නිමන්ත වත්සලා දෙස බැලුවේ නොසිතාමය. නමුත් අක්කා තමා දෙස බලා සිටි වග නිමන්තට සැකයක් නොවූනේය. ඒ දෙදෙනාගෙම දෑස යම් තරමකින් එකින් එකා කෙරෙහි නවතිමින්ය.

මේනකා යම් යම් දෙවල් කරනේ හිතා මතාම වග වත්සලාට වැටහෙන්නට වැඩි වෙලාවක් නොගියාය. ඒ ඇය යම් කරුණක් උදෙසා ඕනෑවටත් වඩා පහත් වී වැඩි කාලයක් එයට මීඩන්ගු කිරීමෙන්ය. "මේකිනම් මහා වනවරියක්..." වත්සලා එලස සිතුවේ තරහකින් නොවේය.

"වොෂ් එකක් දාගත්තනම් හොඳයි" නිමන්තට අක්කගේ ඒ බැල්මෙන් දැණුනේ ලැජ්ජාවකි.

"යමු.... අප්ප්ටේයා එකේ රූම් එක...." වත්සලා පෙර දිණම එම කාඹරය ඔහු වෙත සකස තිබුණාය.

සමන්ත හා නිමන්ත උඩුමහළට නැග අවසන් වග අඩි හඩින් අඳුන ගත් මේනකා තරමක් හයිසෙන් සිනහා වූවාය.

"මම කිව්වුවේ බොරුද...."

"උඹනම් මහා එපා කරපු වැඩ කරන්නේ...."

"උඹ දැක්කනේ මස්සිනාගේ ඇස් කොහේද තිබ්බේ කියලා.... උඹට ඉරිසියා හිතුනා නේ"

"අනේ පලයං යන්න.... පවු බං. අසරණ වෙලා වගේ හිටියේ"

"අනේ මේ.... උඹ අසරණ වුනාට උගේ මල්ලිනම් අසරණ වෙලා ඉන්න නැතුව ඇති"

"මොනවද බං උඹ ඔය කියවන්නේ....."

"මම කියන්නේ ඇත්ත. අද මගේ දැක්ක තරම් උෟ, ගෙදර හිටිය උඹේ වත් දැකලා නැතුව ඇති"

"ඔවු, ඔවු..... මම උඹ වගේ පෙන්නලා නෑ..." වත්සලා සිනහා වූවාය.

"බොරුද බලපං. ශුවර් එකටම අද රැට මිනිහා අතේ පාරක් ගහනවා මාව මතක් කරගෙන. අද උඹේ ෆැන්ටසි වල උඹ නෑ මම ඉන්නේ"

"උඹව මතක් කරගෙන අද එහෙම වෙන්න පුළුවන්. ඒත් මම හිතන්නේ නෑ මාව මතක් කරගෙන ඇති කියලා කවදාවත්" වත්සලාට එලස නිමන්ත ගැන සිතන්නටත් නොසිතුවාය.

"උඹ දන්න තරම් තමා.... උෟ වැඩිපුරම අතේ ගහලා ඇත්තේ උඹ මතක් කරගෙන. උඹනේ බං ගෙදර ඉන්න එකම කැල්ල"

ඇගේ එම වදන් හමුවේ වත්සලාගේ හිතත් තරමක් තිගැස්සුණාය. ඒ තමාත් දෙනුත් විටක් මේනකා තරමෙන් නොවුනත් එලස ඔහුගේ ඇස ගැටි ඇති වග සිහි විමෙන්ය. "මල්ලි එහෙම මාවත් මතක් කරගෙන මාස්ට්‍රොට් කරන්න ඇත්තීද?" එම සිතුවිල්ලෙන් ඇගේ ගතම සලිත වී ගියාය. ඒ නිමන්ත තමාව සිහිකොට තනිව සව්‍යං වින්දනය කරන අයිරු රූප පෙළක් වත්සලාට සිහිවිමෙන්ය. "නෑ... මල්ලි මාව මතක් කරගෙන එහෙම කරන්න නැතුව ඇති.... මොකද මම එයාගේ අයිසගේ වයිලේනේ" වත්සලා එය හිතීන් බැහැර කරන්නට උත්සහා දැරුවාය. එහෙත් "මොනවා වුනත් උෟත් කොල්ලෙක්නේ..." ඇයට අවසන එසේ සිතුවාය.

"වත්සු ඔයා වොෂ් එකක් දාගෙන්න...." නිමන්තට උඩු මහලේ කාඹරය පෙන්වා සමන්ත පහළට ආවේය. ඒ වන විටත් වත්සලා හා මේනකා සිටියේ ඔවුනගේ කාඹරයේය.

"මට හදිසියක් නෑ....." වත්සලා වර් උඩු කළිසම ගලවා දමන දෙසින් දෙනෙත් ඉවතට ගත්තාය.

"හිටපං එහෙනම් මම ගිහින් එන්නම්" දෙදෙනාටම ඉස්සර වූ මේනකා තම පෑන්ටිය හා බ්‍රෙසියරය ගලවා කිලිටි ඇඳුම් දමන කුඩයට දමා ඒ වෙත ගියාය. ඒ නිරුවතීන්ය.

"බලන්නකෝ අයිගේ.... මෙකී අර පොඩි එකාවත් ඇවිස්සුවා" වත්සලා ඇය දෙස බලා සිනහාවෙන් සමන්ත දෙස බැලුවාය. ඒ සමන්ත බොක්සර් යට කළිසමෙන් ඉන්නා අයිරුය.

"පොඩි... ? හොඳ පොඩි. මේ තරමවත් ඇති..." මේනකා තම අත්ලට පහළ රවුමට අල්ලා පෙන්වා නාන කාඹරයට වැදුනත් දොර වසා නොගත්තාය.

මේනකා නිමන්තගේ ලිඟුවේ තරම පෙන්වුව ඉරියවුවෙන් වත්සලාගේ හිතට අමුත්තක් දැණුනාය. ඒ සහොදර කම නිසාවෙන් වත්සලා මෙතුවක් ඔහු ගැන එලස සිතා නොසිටිය නිසාවෙන් වෙන්තට ඇතිය.

"වරෙන්..... මම සබං ගාගන්න යන්නෙ උඹ වොෂ් එකක් දාගනින්" මේනකා නාන කාඹරය තුළ සිටම වත්සලාට අඬ ගැසුවාය.

"හරි, හරි උඹ ඉස්සෙල්ලා වරෙන් කෝ...."

"මේකීට පිස්සු අයිගේ...." වත්සලාට සමන්ත දෙස බැලුනාය. ඒ නාන කාඹරය වෙත යන අතරෙය.

තමා ගෙනා ළියකියවිලි මදක් උඩින් පල්ලෙන් පරික්ෂා කළ නිමන්ත තුවායත් ගෙන නාන කාඹරයට ගියේය. ඇඳුම් ලිහා දැමූ ඔහුට ගතට දැනුනේ නිදහසකී. ඒ නිසාවෙන් මුකිලිතව ඇති ඔහුගේ ලිඟුව මදක් අවදි වූයේ නොදැණීමය. "වික්...මම මේනකා අක්කා දිහා බලං හිටියා කියලා අපේ අක්කට නොන්ඩි වුනා" නිමන්තට හිතුවේය. "බලං නැතුව ඉන්නේ කොහොමද...." නිමන්තට මේනකා සිටි අයිරුත්, ඇය පහත් වුන අයිරුත් සිහි වුනේය. ඒ ලිඟුවත් ප්‍රාණුවත් වෙමින්ය. "මොනවා වුනත් මේනකා අක්කට තියෙන්නේ මාර ගල් දෙකකුයි, පුකකුයි" ඔහුට ඇගේ කිරි පැහැ විසල් කලවා යුග්මයත්, නිතඹත් සිහි වුනේය. ඒ නොදැනීම අතක් ලිඟුව වෙත ගෙන යමින්ය. "සමන්ත අයිගා තියලා පලනවා ඇති" නිමන්ත කෙමෙන් කෙමෙන් ලිඟුවේ පෙර සම පහත් කළේය. ඒ ගවර් එක අරින අතරේය.

සිත දිය බිඳු නිමන්තගේ ගත තෙමා දැමුවත්, මේනකා නිසාවෙන් උණුහුම් වූ හිත නිවා දමන්නට ඊට නොහැකි වුනේය. ඔහු දිය පහස විදිමින් සව්‍යං වින්දනය කළේ, මේනකාගේ ඒ පිරිපුන් කයත්, සමන්ත ඇය සමඟ යහනේ සිටිනා අයිරුත් සිහි ගන්නවා නෙය. "මට එක පාරක් හරි මේනකා ආක්කා එක්ක ඉන්න තිබොත්" ඔහු ලිඟු හිසේ සබන් ගා ගනිමින් පෙන මතින් ලිඟුවට දැණුන ලිහිසි බව විද ගත්තේය. ඒ

මේතුටක් නොදුටු මේනකාගේ පූර්ණ නිරුවත හිතේ මවා ගනිමින්ය.

සබන් පෙන මතින් දැණුන ලිහිසි බව හා සිතුවිල්ලේ ප්‍රබලත්වය නිසාවෙන් නිමන්තගේ කොෂ දෙක තුල වූ ශුක්‍ර උණුහුමෙන් නලියන්තට වැඩි වෙලාවක් නොගියේය. ඒ ගතම යම් තරමින් හිරි වට්ටාය. එම නිසාවෙන් නිමන්ත තවත් අත් ගසන වේගය වැඩි කළේ, මේනකාගේ නොදුටු යෝනියට තම ලිඟුව හිතෙන් කිට්ටු කරමින්ය. එහෙත් විත්ත වේගය පරදා නිමන්තගේ ශුක්‍ර වේගය ඉක්මන් වූනේය. ඒ ඔහු හිතීන් මේනකාගේ යෝනියට ලිඟුව ඇතුල් කරන්නටත් ප්‍රථමව, කොෂ දෙක තුල කැකැරුන ශුක්‍ර ලිඟු හිසෙන් මෙලව එළිය දකිමින්ය.

වත්සලාට කළියෙන් මේනකා නාන කාඞරයෙන් ඉවතට ආවේ ගත පිසදා ගනිමින්ය. ඒ ගතේ තැවරුන දිය බිඳුන් නාන කාඞරයෙන් පිටටත් මුදා හැරය. "මේකී අද ටිකක් වැහෙන එකක් ඇද ගත්තොත් හොදයි" මේනකා ඉවතට ගිය විගස වත්සලාට සිතුවාය. ඒ නිමන්ත නිසාවෙන්ය. ඇයට මේනකා හා සමන්ත ගැන නාකරක සිතුවිල්ලක් ඔහුගේ සිතේ ඇතිවන වාට අකමැති වූයේ, විටෙක එම සිතුවිල්ල තම නිවස වෙත යන්නට ඉඩක් ඇති නිසාවෙන්ය.

"මේනු..... මගේ ටවල් එක දීපං කෝ"

"ආ..... මේක ඇදගෙන පලයං" මේනකා තම ගත පිහිදමින් සිටි තුවාය ඇයට දුන්නේ, එම කාඞරයට යැමට කම්මැලි සිතුවන නිසාය.

මේනකාගේ තුවාය ඇගේ තුවාය තරම් දික් නොවූනේය. ඒ වත්සලාගේ නිතඞ යන්තමින් වැසෙන ලෙසය. වත්සලාට දැන් එය මෙම නිවසේදී පැනයක් නොවූනේය. එම නිසාවෙන් යන්තමින් දිය පිසදා ගත් වත්සලා නාන කාඞරයේ දොර අසලට එන විටත්, සමන්ත ඒ අසලට ඇවිත් සිටියේ ඉහ වට තුවායත් ඇදගෙනය. ඒ ඔහුගේ යටි කළිසම කිළිටි ඇඳුම් කුඩයට දමාය.

"ගැනු ගියොත් වරුවක් යනවා එලියට එන්න" සමන්ත ඇය දෙස බැලුවේය.

"එහෙම තමා.... ඔයාලට වගේ නෙමෙයි නේද මේනු" වත්සලා එලෙස කීවේ මේනකා දණ හිස් මට්ටමට දික් වූ කෙටි කළිසමකින් සැරසෙනු දැක ඇති වූ සැනසිලි හිතෙන්ය.

"ඔවු ඉතින් අපිට වඩා ඔයාලගේ අහුමුළු වැඩියිනේ සේවිස් එකට" සමන්ත එසේ කියමින් වත්සලා එලියට එන තුරු සමන්ත බලා සිටියේය.

"අයියලට ඉතින් එලියට පැනපුවා සේවිස් කරගන්න මොන අමාරුවක් ද. ඒත් වෙලා අරගෙන හරි අපේ අහුමුළු හොඳට සේවිස් කරලා තියාගන්නේ කාගෙත් හොඳටනේ නේද මේනූ.. " වත්සලාද එයට පෙරලා පිළිතුරු දුන්නේ, ඇයටත් මෙවැනි විහිලූ මොවුන් දෙදෙනා සමඟ දැන් අමුත්තක් නොවන නිසාවෙන්ය.

"ඒක ඇත්ත වත්සු... කොයි අයියටත් අපි අහුමුළු සේවිස් කරලා, හොඳට තියාගනකම් හොඳයි" මේනකාද එයට උල්පත්දම් දුන්නේ වත්සලාට සිනහවක් ගෙන දෙමිණිය. ඒ ඇය එලියට එන අතරේය.

"ඔහ්...අම්මේ" නොසිතුව වත්සලාගේ පය ලිස්සා ගියේ, මේනකාගේ ගතින් ටයිල් පොළවේ විසිරුන වතුර මතය. එහෙත් වත්සලාට වැටෙන්නට ඉඩක් නොතබාම සමන්ත ඇයව අල්ල ගන්නට සිතුවේ එක් පයක් ඉදිරියට තබ මිණිය.

"හයියෝ..... මරු.... මරු...." මේනකාට ඇති වූ සිනහව සුළුපටු නොවේය.

"මෙන්න මෙහෙ අත දියන් නැගිටින්න" වත්සලා කෑ ගැසුවාය.

වත්සලව අල්ලා ගන්නට ගිය සමන්තගෙ පයත් ලිස්සා ගියේය. ඒ නිසාවෙන් සමන්තත්, වත්සලත් නොසිතුව ලෙස එක ගොඩටම වැටුණේය. ඒ සමන්තගේ ඇඟ මතට වත්සලා වැටෙමිණිය. සමන්තගේ උත්සාහ නිසාවෙන් කිසි දරුණු බවකින් නොවුනත්, වත්සලාගේ මෙන්ම සමන්තගේ ද ඇඳ සිටි තුවායන් ගිලිහි තිබුණේ ඔවුන් දෙදෙනාව නිරුවත් කරමිණිය.

හිතුව තරම් පහසුවට සමන්තට කෙසේ වෙතත් වත්සලාට තම නිරුවත වසා ගැන්ම පහසු නොවුණෙය. ඇය සමන්තගේ ඇඟ මතින් නැගිටිවේද නිරුවතිණිය. පසුව සමන්ත දුන් තුවාය පටල ගන්න විටත් වත්සලා හිටගෙන සිටියේ සමන්තගේ ගැලවුන තුවාය මතය. ඒ කෙසේ උවත් වත්සලාට තරහක් නැගුණේ මේනකා කෙරෙහිය. ඒ ඇය උදවුවක් නොකොට තවමත් සිනහා විමය.

වත්සලා සමන්තට නැගිටින්නට අත දික්කළේ, හදිසියට පටල ගත් තුවාය ඉදිරිපසින් ගුලිකොට, එක් අතකින් එක් අතකින් අල්ලා ගෙනය. එයින් වැසුණේ වත්සලාගේ පිටුපස පෙදෙස පමණි. ඉදිරිපස වැඩියමක්ම වූයේ සමන්ත වෙත නිරුවතින් හිනහෙමිණිය.

වත්සලාගේ උදවුවෙන් සමන්ත නැගිටිවේ නිරුවතිමය. ඒ නිසාවෙන්

සමන්තගේ ලිඟුව තරමක් ප්‍රාණවත්ව වග වත්සලා දුටුවාය.

"හයෝ..... ඔක දැන් වත් වහා ගන්න..." වත්සලා අහක බලා ගත්තාය. සැබවින්ම ඒ ලැජ්ජාවක් දැණුන නිසාවෙන් නොවේය.

"එහෙනම් ඔයා එහාට වෙන්න මට ටවල් එක ගන්න" සමන්තට එය වගක් නොවුණේය.

"අනේ සොරි, සොරි..." වත්සලාට කරුන වැටහුනේ එවිටය. ඇය දෙපා තුවාය මතින් ඉවත ගත්තේ තවමත් නොනවතවා සිනහා වෙන මේනකා වෙන දෙතුන් අඩියකින් කිට්ටු වෙමින්ය.

වූ අකරතැබීමට මේනකා තවමත් සිනහා සීම වත්සලාට ඉවසුම් නොදුන්නාය. ඒ නිසාවෙන් ඔවුන් දෙදෙනා අතර සිතල රංචුවක් හට ගත්තේය. එය ලෙංගතු යුද්ධයකට පෙරළුණේ නැවතත් වත්සලාගේ ගතින් තුවාය ගිලිහෙමින්ය. සැබවින්ම එය මේනකා හිතා මතාම ගලවා දැමීමක්ය. ඒ සෑම සමන්ත සිනහවෙන් බලමින් තම ඉහවට තුවාය පටල ගත්තේය.

මේනකා අත වූ තුවාය ගැන්ම ලෙහෙසි පහසු කටයුත්තක් නොවන වග වැටහුන වත්සලා කෙළින්ම දුවගෙන ගියේ අනෙක් පස ඇගේ ක ඔරය වෙතය ඒ සමන්ත පසු කොටය.

වත්සලා දුවයන විට, ඇගේ දෙනනත් නිතඹත් හෙලවුණේ තාලයකටය. ඒ සමන්තට මෙන්ම වත්සලාගේ සිනහව තවත් වැඩි කරමින්ය.

"බලාගෙන... ඔහොම දිවුවොත් ඕවා ගැලවිලා වැටෙයි" සමන්ත විහිලුවක් ද කලේය.

"හරි හරි.... ඒක මම බලා ගන්නම්.... අයියා ඔයාගේ එල්ලෙන එවා පරිසම් කරගන්න කෝ" කීවේ කාඔරයට ගොස් දොරට මුවා වී හිස පමණක් ඔවුනගේ කාඔරය වෙත යොමමින්ය.

මේනකා හා වත්සලා බැල්කෙනියට යන විටත් සමන්ත, නිමන්තගේ ලියකියවිලි පිරික්සමින් සිටියේය. ඒ දෙදෙනා අතර කතා බහෙන්නේය. ඔහුගේ සහතික පත් පරික්ෂා කරගෙන යන විට නිමන්ත හොඳින් අධ්‍යාපනය හදාරා ඇති වග සමන්තට හිතුවේය. ඒ නිසාවෙන් ඔහුව තවත් පරික්ෂා කරන අවියෙන් සමන්ත ගැඹුරු නොවූත් සරල ඉංග්‍රීසි බසින් කතා බහා පටන් ගත්තේය.

බැල්කෙනියේ වැට හෙත්තු වි සිටි වත්සලාගේ දෙසවනට ඔවුනේ කතා බහා ඇසුනාය. ඒ වත්සලා නොසිතුව ලෙස මැනවින් නිමන්ත ඉංග්‍රීසි බස හසුරවමින්ය. "මට වඩා දහා ගුණයක් මල්ලිගේ කඩ්ඩ පොලිෂ්..." වත්සලාට සිතුවාය. එලසම ඔහු ගැන මේනකාටත් නොසිතුවාම නොවේය.

"මල්ලි මේ ලෙටර් එක ටිකක් මොඩන් විදියට හදන්න වෙයි.... මේ ස්ටැක්වර් එක ටිකක් පරණයි...." සමන්ත, නිමන්තගේ ඉල්ලුම පත්‍රය නැවත සැකසීමට හිතුවේය. ඒ ලැස්ටොප් එක විවර කරමින්ය.

"ඉටිස් ඕකේ අයිගේ... බලන්න හොඳ විදිහක්" නිමන්ත ඊට ඉඩ දුන්නේය.

සමන්ත නිහැඩියාවෙන්ම ඔහුගේ ළියකියවිලි පිරික්සමින් තම කාරිය කරගෙන යන නිසාවෙන් නිමන්ත මේනකා හා වත්සලා අසලට ආවේය. ඒ වැඩියමක්ම මේනකා වෙත ඔහුගේ බැල්ම හෙලමින්ය.

"මේ හරිය කලමබෝ කියලා හිතන්න බෑ..... හරිම සයිලන්ස්" නිමන්ත වට පිටාවේ රාත්‍රී සිරිය නැරඹුවේය.

"හම්..... මටත් ආව දවසෙම එහෙම හිතුවා...." වත්සලා එයට පිළිතුරු දුන්නාය.

"මල්ලි ට්‍රයි කරන්නේ PR එකටමද...." මේනකා ඇසුවාය.

"අනේ නෑ අක්කේ.... අවුරුදු දෙක තුනක් සට්ටි කරන ගමන් ජොබ් එකක් කරගන්න තිබ්බනම් ඇති. හැබයි ගිහින් PR එකටත් ට්‍රයි එකක් දෙනවා" ඔහු එලෙස කියන අතරේ මේනකා දෙස හොඳ බැල්මක් හෙළුවේය.

"ගර්ල් ෆ්‍රෙන්ඩ් කැමති ද...." මේනකා එය ඇසුවේ නිකමටය.

"ආ.... ඔවු..මේ... නෑ.. එහෙම.. අකමැත්තක් නෑ අක්කේ" නිමන්ත එසේ කීවේ මදක් පැටලෙමින් වත්සලා දෙස යටසින් බලමින්ය.

"මොකද මේ.... වචන පැටලෙන්නේ..... අක්කට බයේද"

"මේ.... මේ.. නෑ එහෙම එකක් නෑ" නිමන්ත තවත් අසරන වුනේය. ඒ මේනකාට සිනහවක් නන්වමින්ය.

"මල්ලිත් හරියට අර... XXXX XXXරත්ත වගෙන්.... මේ.. මේ.... ගාන්නේ" ඇය යම් දෙගපාලකයෙකුගේ පුතෙකුගේ නමක් සිහි කලාය. එයට වත්සලාට

මෙන්ම නිමන්තටද සිනහවක් නැගුනාහ.

සමන්ත තම කාරිය කරන අතරේ මේනකා හා වත්සලා සමඟ නිමන්ත කතා බහක යෙදුනේ, වැඩියමක්ම මේනකාගේ කතා බහට ඇති වූ සිනහාවෙන්ය. එලසම ඔහු මේනකා දෙස වැඩියමක්ම බැලුවේ යම් කාරනයක් නිසාවෙන්ය. ඒ මේනකා ඇඳසිටි ටී-ෂර්ට්ටුවේ අත් නොමැති විමත්, ඇය සිනහා වෙන විට ලැමද සෙලවෙන තාලයෙන් බ්‍රෙසියරක් ඇඳ නැති නැති වගත් ඔහුට දැණුන නිසාවෙන්ය.

"වත්සු.... දන්තවද මෙයාට ගර්ල් ෆ්‍රෙන්ඩ් කෙනෙක් ඉන්නවා කියලා"

"නෑ... අක්කා දන්නේ නෑ" වත්සලාට පෙර නිමන්ත පිළිතුරු දුන්නේය.

"අනේ නෑ මේනු.... මම හිතන්නෙ ගෙදර කවුරුත්ම දන්නේ නෑ"

"අනේ අක්කේ, අයිසටනම් කියන්න එපා..."

"ඒ මොකද....." ඒ පැනය ඇසුවේ මේනකාය.

"අම්මෝ.... අයිසා දැනගත්තා කියන්නේ... ඔක්කොම ඉවරයි. දංඩණිනි සංග්‍රහයේ සෑම වගන්තියක්ම ක්‍රියාත්මක කරලයි එයා නවත්තන්නේ"

"අනේ වජිර එහෙම නෑ මේනු...."

"අක්කට එහෙම නෑ.... මට තමයි එයාගේ ගෑස්"

"එහෙනම් ඉතින් මීට ඉස්සෙල්ලා කොටු පැනලා අයිසට අහුවන්න ඇති, ඒක තමයි මෙව්වර බය" මේනකා සිනහා වුනාය.

"අයිසෝ එහෙම නෑ" වත්සලා ඉදිරියේ නිසාවෙන් නිමන්තට ඒ වදන් අපහසුවක් ගෙන දුන්නේය.

"අනේ මල්ලි මේ.... උඹට ඉස්සර අපි ඔය කාලේ පාස් කරේ නැද්ද වත්සු"

"අනේ මේ..... මාව ඔවට අල්ල ගන්න එපා" වත්සලාටත් එම වදන් යම් අපහසුවක් ගෙන දුන්නාය.

මේනකා කෙළිලොල්, විවෘත ගැහැනියක් වග නිමන්තට වැටහෙන්නට වැඩි වේලාවක් නොගියේය. ඒ ඇයගේ වචන බාවිතය නිසාවෙන්ම නොවේය.

"මේ මල්ලී..... අක්කා හිටියට කමක් නෑ. ඇත්ත කියනවකෝ..... කොටු පැනලා අයියට මාවටු නේද"

"හම්.... O/L කරන කාලේ" වත්සලා ඒ කිසිවක් නොදැන සිටියාය.

"කොහොමද මාවටු වුනේ....."

"ඊල්ම එකක් බලලා එලියට එනකොට...."

"ශුවර් එකටම ඉංගිලිෂ් එකක්...."

"නෑ..... ටැම්ලේ එකක්" නිමන්තට කියවුනේය.

"ටැම්ලේ එකක්..... තේරෙන බාෂාවක් ද" වත්සලා දිගු නිහඬියාවකට පසු හඬ අවදි කළාය.

"කපල්ස් ඊල්මස් හෝල් වලට යන්නේ ඊල්මස් බලන්නමද. මේයා මේ ඒකෙන් ලැන්වේජ් එක හොයනවා " මේනකාගේ ඒ වදන් හමුවේ නිමන්තගේ මෙන්ම වත්සලාගේ ගතටත් දහඩිය දැමුවේය. ඒ දෙදෙනාම හොරහින් එකිනෙකා දෙස යටසින් බලමින්ය.

"මොනවද මේනකා අක්කේ...." නිමන්ත ඊට පිළිතුරක් නොදුන්නේය. ඒ වත්සලා නිසාවෙන් ලැජ්ජාවෙන්ය.

"තවම ඉන්නේ ඒ ගර්ල් මද...." මේනකා නැවතත් එවැනි පැණයක් ඇසුවාය. එහෙත් ඒ පැණය වත්සලාටත් වැදගත් විය.

"ඔයානම් මාර දෙවල් අක්කේ අහන්නේ....." නිමන්ත ලැජ්ජාවෙන් ඔළුව කැසුවේ පිළිතුරක් දිය නොහැකි කමෙන්ය.

"මොකද කෙල්ලෙක් වගේ ඇඹරෙන්නේ.... කියනවකෝ...."

"නෑ..... මේ... එයා නෙමෙයි...." නිමන්ත ඒ වදන් කීවේද යටසින් වත්සලා දෙස බලමින්ය.

"එහෙනම් මේ කීවෙණි එකද....."

"දෙවෙණි එක..." නිමන්ත එක් අංකයක් අඩුකොට කීවේ වත්සලා දෙස

නොබලාමය.

"ගෙදර ඉන්නේ දහයට ගණින්න බෑ වගේ. ජෙනවනේ හිමිප්පා වගේ හිටියට තරම" වත්සලාට එසේ සිතුවාය. ඒ වැඩියමක්ම නිමන්ත නිවසේ සිටින්නේ ඇල් වතුරක් නිමලා බොන තරමේ අභිංසකව නිසාවෙන්ය.

"මල්ලී.... පොඩ්ඩක් මේක වෙක් කරන්න, ප්‍රින්ට්ස් ගන්න කලින් මොනවා හරි මිස් වෙලා තියනවද කියලා" සමන්ත තම කාරිය අහවර කොට නිමන්තට අඬ ගැසුවේය. ඒ දෙතුන් විටක් නාද වූ දුරකථනය අතට ගෙනය.

ඒම ඇමතුම ඔස්සේ ආ පණිවිඩය එතරම් යහපත් නොවන වග, ඔහුගේ මුහුණ දෙස බලා සිටි වත්සලාටත් මේනකාටත් හැඟුණේය. එම නිසාවෙන් මේනකා ඔහු අසලටම ගියේ "ඇයි මොකද" යැයි අසමින්නය.

සමන්තගේ මවගේ අසණිප තත්වය උත්සන්න වීමෙන් ඇයව කුරුනෑගල පුද්ගලික රෝහලකට ඇතුලත් කළ වගත්, අසණිප තත්වය තරමක් අසාධ්‍ය නිසාවෙන්, සමන්තගේ පැමිණීම වැදගත් බවත් එම පණිවිඩයේ විය. එම නිසාවෙන් සමන්ත හා මේනකා මෙවලේම යෑමට තීරණය කළේය.

"මල්ලී.... ඔයා හෙට හරියටම නයිත් තර්ට් එම්බසියට යන්න. ගිහින් Mr. ඔලිවර් හම්බවෙන්න. මම ඔක්කොම එයාට කියලා තියෙන්නෙ. බයවෙන්න දෙයක් නෑ, මෑන් මගේ යාලුවෙක්" සමන්ත කොට කලිසමින් හා ටී-ෂර්ට්ටුවකින් සැරසි කාඹරයෙන් ඉවතට එනගමන් නිමන්තට කිවුවේය.

"Ok අයිගේ..."

"බයික් එක අරගෙන යන්න.."

"නෑ අයිගේ මම බස් එකේ යන්නම්" එවිටම මේනකා කාඹරයේ සිටපැමිණියේ ස්කිනියට උඩින් ටී-ෂර්ට්ටුවක් දමා ගනිමින්නය.

"මල්ලී හෙටත් ඉඳලම යන්න... අපි ආවේ නැත්තම් අක්කා විතරයිනේ" මේනකා එසේ කීවේ වත්සලා දෙසත් නිමන්ත දෙසත් බලමින්නය.

"හරි, හරි ඒක අවුලක් කරගන්න එපා..... උඹ ගිය ගමන් කෝල් එකක් දීපං" වත්සලා හරි හැටි පහතට නොවැටුන ඇගේ ටී-ෂර්ට්ටුව පිටිපසින් සැකසුවාය.

"මේ.... අයිගේ අතේ සල්ලි තියනවද...." වත්සලා ඇසුවේ සැකයටය.

"යන ගමන් ATM එකකින් අරගනවා....." සමන්ත එයට පිළිතුරු දුන්නේය.

"ටුවෙන්ට් ජය් විතර තියනවා... දෙන්නද?"

"හම්... දෙන්න..... ඒක ලෙසියි, වාට්ච් වෙච් යනවට වඩා"

වත්සලා බැගයේ කොණක සහවා තිබූ රුපියල් විසිපන් දහසක මුදල රැගෙන විත්, සමන්ත අත තැබුවේ හිතේ සතුටෙන්ය. ඒ ඔවුනටත් යම් උදවුවක් කිරීමට හැකිවීම ගැන සතුටෙන්ය.

ගේට්ටුව හා ඉදිරිපස දොර අගුල දැමූ වත්සලා නිමන්ත සමඟ කෑම කාඞරයට ආවේය. "දෙන්නම කාලවත් ගියේ නැතේ" යැයි හිතමින්ය.

"අක්කා හෙට කියටද යන්නේ..." නිමන්ත බත් හැඳි දෙකක් බෙදා ගත්තේය.

"අටට විතර..... මල්ලි යන්න, මට උදෙමම ගිහින් වැඩක් නෑ..."

"හම්.... එන්නේ"

"හතභාමාර අට වෙයි.... මම යතුර දෙන්නම්"

"එපා.... අක්කා අරගෙන යන්න. මම හෙට ඉන්ටෙට්ටු එක ඉවර වෙලා යාලුවෙක් හම්බවෙන්න යනවා... ගංගාරාමේ ටෙක් එකට. මමත් අක්කා එන වෙලාවටම එන්නම්"

"මේ, මේ... වැඩිය රවුම් ගහන්න තියා ගන්න එපා.... අයියා දැනගත්තොත් මටත් බැණුම් අහන්න වෙයි"

"ඒ ඉතින් අක්කා කිවුවොත්තේ....." නිමන්ත සිනහා වුනේය.

කෑම කා අහවර වූ විගස දෙදෙනාම කාඞර තුලට ගියහ. ඒ මැදියමටත් කිට්ටු වූ නිසාවෙන්ය. එහෙත් යහනට ගොඩ වූ විගස වත්සලා වජීර්ට දුරකථන ඇමතුමක් දී සියලු තතු කීමට අමතක නොකලාය.

පසු දින සවස හයට පමණ නිමන්තගෙන් ලද ඇමතුමෙන් වත්සලා කාශීලයෙන් එලියට බැස්සාය. ඒ වෙනදාට කළියෙන්ය. වර්ෂ පෙර දිණ රැයේම නිමන්තට වත්සලාව කාශීලයෙන් නිවසට රැගෙන යන ලෙස කීවේ, මේනකාත් නොමැති නිසාවෙන්ය.

"කොහොමද ගිය වැඩේ මල්ලි...." වත්සලා ඔහු දුන් හෙල්මටි එක අතට ගත්තාය.

"මේ පාරනම් හරි යයි වගේ අක්කේ....." නිමන්තගේ මුහුණෙන්ම එහි සාර්ථක බව වත්සලා හැඳින ගත්තාය. ඒ මෝට් බයිසිකලයට නගින අතරේය.

"එහෙනම් හොඳයි" වත්සලාටත් එය සතුටක් ගෙන දුන්නාය.

"සමන්ත අයියා කිවුව විදියටම මම ගිහින් Mr. ඔලිවර් හම්බ වුනා, සමන්ත අයියගෙ නම කිවුවා විතරයි පුදුම සැලකිලක් තිබ්බේ. මගේ කොලිඟිකේෂන් වත් හරියට බැලුවේ නෑ. විසා එකට ඕන ඩොකියුමන්ට් ටික විතරයි චෙක් කරේ" නිමන්ත මෝට් බයිසිකලය පණ ගන්වා ගත්තේය.

මෝට්බයිසිකලයේ දී නිමන්ත හා තමා අතර වෙනදා ඇති සුපුරුදු දුර මෙම මෝට් සයිකලයේ තබා ගැනීමට වත්සලා අපහොසත් වූවාය. ඒ පිටිපස අසුන කෙටි විමක්, එහි පිටුපසින් අල්ලා ගැනීමට හරි හමන් තැනක් නොමැති විමක් නිසාවෙන්ය.

සමන්තගේ මෝට්බයිසිකලය ස්පොට් වර්ගයේ එකක් විය. එහි පදවන්නාගේ අසුනට වඩා, තරමක් ඉහලින් පිටුපස අසුන තිබුනේය. ඒම නිසාවෙන් වත්සලාට තමා උඩක සිටින වගක් දැණුනා මෙන්ම, නිමන්තව හැර පහසුවෙන් වෙන්න අල්ල ගැන්මට තැනක්ද නොවුනේය.

"මල්ලි ටිකක් හිමිට යං.... මට මේ බයික් එකේ යන්නත් මොකද්ද වගේ" වත්සලාට නුහුරක් දැණුනාය.

"ඔවු... අක්කා ඉන්න විදියට මටත් යන්න මාරුයි, බැලන්ස් නෑ වගේ"

එවිටම මෙම මෝටසයිකලයම නොවුනත්, හැඩයෙන් මීට සමාන මෝටසයිකලයක් ඔවුන් දෙදෙනා අසලින්ම නැවැත් වූයේ මාර්ගයේ තදබදය නිසාවෙන්ය. එහි සිටියේ තරුණ යුවලක්ය. පිටුපස සිටි තරුණිය ඉදිරියට පහත් වී, ඔහුව බඳාගෙන සිටියේය. ඒ වත්සලාට දැනමුතු කමක් දෙන්නට මෙන්ය. "එහෙම මල්ලිටයි මටයි යන්න පුළුවනැයි" වත්සලා එලස සිතුවේ ඒ නිසාවෙන්ය.

"මේ බයික් වල අපිට යන්න බෑ....." වත්සලා එලෙස කීවේ නිමන්තත් ඒ දෙස බලනු දුටුව නිසාවෙන්ය.

"හම්... මේක ඇත්තටම හොඳ සමන්ත අයියටයි, මේනකා අක්කටමයි. හදිසියකටවත් පිට කෙනෙක් දාගෙන යන්න බෑ" නිමන්ත සිතහා වූනේය.

තදබදය මඟ හැරී තරමක් වේගයෙන් ගිය නිමන්ත එක් වරම තිරිංග තද කළේ රතු එලිය නොතකා පාර මාරුවුන ගැහැණියක් වෙනුවෙන්ය. ඒ රාජගිරිය හංදියෙදීය.

නොසිතුව ලෙස වූ අහඹුවෙන් වත්සලාට තම පූර්ණ කය නිමන්තගේ ඇඟේ දැවටීම වලක ගන්නට නොහැකි වූවාය. ඒ කිසිදාක නොවන ලෙස ඇගේ දෙතනත් නිමන්තගේ උරහිස් මතට දැඩිව තෙරපෙමින්ය.

"රෙඩ් ලයිට් එකේනේ පාර පැත්තේ...." තමා එය හිතා මතා නොකළ වග අඟවන්නට නිමන්ත එසේ කීවේය.

"එකනේ....ඇස්පෙන්තේ නැද්ද මංදා" වත්සලා අමුත්තක් නොපෙන්වා නැවත පිටුපසට වුවත්, මෙවර නිමන්තගේ උරහිස දැඩිව අල්ල ගත්තාය.

රාජගිරිය පසු කොට මද දුරක් යන විට වත්සලාට ඇත තියාම දියත උයන රාත්‍රී පහත් එලියෙන් මණරම්ව පෙනුනේය.

"හැමදාම මෙතනින් බස් එකේ යනකොට, එන්න ඕන කියලා හිතුවත් තාම යන්න බැරිවුනා" ඒ ඇයගේ ටික කළක සිටන් වූ ආශාවක්ය.

"අක්කට යන්න ඕන ද?"

"දැන් බෑ මල්ලි..... ගිහින් මොනවහරි උයන්නත් එපැයි" වත්සලාට අශාව තිබුනේ වර්ෂ සමඟ හෝ මේනකාලා සමඟින් එහි යෑමටය.

"ඕන නම් යමු.... මොනවා හරි කාලම යන්නත් බැරියැයි" නිමන්තට එහි දැඩි අවැසි තාවයක් නොවුනත් වත්සලා ගැන හිතුවේය.

"එහෙනම් යමු...." දියත උයනේ සිරිය කෙසේ වෙතත් රාත්‍රී අහර සැකසීමේ කම්මැලි කමට එය නිසි පිළිතුරක් වග වත්සලාට සිතූනාය.

රාත්‍රී පහන් එලියෙන් ආලෝකමත් වූ ඇවිදින මංකිරු තුල වත්සලා හා නිමන්ත ඇවිද ගියේ නිහඬවමය. ඒ ඔවුන් දෙදෙනාටම කතා බහා කිරීමට එතරම් විශේෂිත දෙයක් නොමැති කම නිසාවෙන්ය. නමුත් නිමන්ත හඬ අවදි කරන්නට හිතුවේ ඒ පාළු බව මැකෙන්නටය.

"මේනකා අක්කලා හරි හොඳයි නේද අක්කේ...."

"ඇත්තටම ඔවු මල්ලි.... හරිම හොඳයි"

"හැබැයි මේනකා අක්කගේ කට තමා කට" නිමන්ත එසේ කීවේ සිනහවකින්ය.

"ඇයි ඒ...." වත්සලාටත් සිනහවක් නැගුනාය.

"කියන්න ඕන එකත් මුණටම කියනවා.... අහන්න ඕන එකත් කෙලින්ම අහනවා" නිමන්ත මේ කියන්නට හදන්නේ පෙර දින සිදුවීම වග වත්සලාට හිතූනාය.

"හම.... ඒ එයාගේ හැටි. සමන්ත අයිගත් ඒ වගේ.... හරිම විහිළයි ඒ දෙන්නා හරි ඕපන්"

එම කතා බහෙන් පසුවත් ඔවුන් දෙදෙනා අතර තරමක නිහඬ බවක් ඇති වූහ. එහෙත් ඒ නිහඬ බව මෙවර බිත්දේ වත්සලාය.

"ගර්ල් ට්‍රෙන්ඩ් මොකද කරන්නේ?"

"පොඩි මොන්ට්සොරියක් කරනවා"

"එකගේ ඇතුලේ හිටියත්.... මම නිකමට වත් හිතුවේ නෑ මල්ලිට එහෙම දෙයක් ඇති කියලා"

"අපේ ජීවිත හරි වෙනස් අක්කේ... ගෙදර ඉන්න අපි, අපි ගැනම දන්නේ නෑ. උවමනාවකට විතරයි, අපි කතා බහා කරන්නෙත්. එක එක්කෙනා වෙන

වෙනම එයාලගේ ලෝක වල" නිමන්ත වත්සලා සමඟ මෙල්ස කතා බහා කළේ පළමු වරටය.

"ඒක ඇත්ත මල්ලි.... මෙහෙට ආවට පස්සේ මේනකයි සමන්තයි මගෙන් එක්ක ඉන්න විදියෙන්, ඒක මට හොඳටම තේරුනා...."

"මමත් කැමති නෑ අක්කේ එහෙම එක ගේ ඇතුලේ පිටස්තරයෝ වගේ ජීවත් වෙන්න. ඇත්තටම මට පුදුමයි අක්කා ගැන"

"ඒ ඇයි...."

"නෑ ඉතින්....., අපේ අයිසා නිකක් අප්පවිච්චි වගෙමනෙ, වැඩි කතා බහක් හිනහවක් නෑ. පස්ස බිම ඇනුනත් එයත් අප්පවිච්චි වගේ තාම ඉන්නේ විජේසෙකර හාමු මානසිකත්වෙන්. මාවත් එහෙම තමා එයා පාලනය කරන්නෙ"

"අනේ එහෙම නෑ මල්ලි, අයිසා මාව එහෙම පාලනය කරන්නේ නෑ. ඒත් ඔයා කිවුව සමහර දෙවල්නම් ඇත්ත"

"නෑ අක්කේ ඔයාට ඒක තෙරෙන්නේ නෑ...., ඔයත් හරියට අපේ අම්මා වගේ. ඔයා දන්නේ නෑ ඔයා එයාට ඕන විදියට පාලනය වෙනවා කියලා"

"ඔවු සමහර විට මට නොතෙරුනාට එහෙම වෙන්න ඇති" වත්සලාට ඔහු කියන්නේ සැබැවක් වග නොරහසක් වුවත්, වජීරට එරෙහිව එලස කතා කරන්නට ඇයට හිත් නොදුන්නාය.

"ඒත් මට ඊයෙම තෙරුනා ඔයා මෙහෙට ආවහම හරි වෙනස්, නිදහස් කියලා. මම හිතන්නේ මෙහෙදී තමා අක්කා නියම කැරැක්ටර් එකෙන් ඉනේ. ගෙදරදී කරන්නේ ගරු රහපෑමක්"

"ඇයි ඒ මල්ලි එහෙම හිතුවේ....." මේනකාට ඒ වදන් හමුවේ සිනහවක් නැගුණාය.

"මම කවදාවත් දැකලා නෑ අක්කා වැඩිය කතා බහා කරනවා, හිනහා වෙනවා. ඒත්... ඔයා මෙහෙදී අපේ අයිසා එක්ක කතා කරනවටත් වැඩියෙන් සමන්ත අයිසා එක්ක කතා බහා කරනවා, විහිළු කරනවා. කතා බහා කරන විදියත් හරි ඕපන්, ඒ ඔකොටම වඩා එහෙදිනම් අක්කා කවදාවත් මෙහෙම මගෙන්

එක්කත් කතා කරන්නෙ නෑ කියලාත් මම දන්නවා"

නිමන්තගේ නිගමනය ගැන වත්සලාගේ හිතට බියක් නොදැණුනාම නොවේය. ඒ විටෙක ඔහුගේ නිගමනය වැරදි ලෙසකින් ඔහුට හිතෙන්නට බැරි කමක් නොවන නිසාවෙන්ය.

"මම ඒකට උත්තරයක් දෙන්නේ නෑ මල්ලි....."

"නෑ ඒකට උත්තරේ මට අක්කගේ මුණෙන්ම ජේනවා" නිමන්ත සිනහා වුනේය.

"මම දන්නේ නෑ නේ.... මේයා මෙව්වරම පන්ඩිතයෙක් කියලා. ගෙදර ඉන්නේනම් හිමිජ්ජා වගේ. ඉන්නවකෝ මම අයියට කියන්න... මල්ලිගේ තරම" වත්සලාත් එයට හිනහුනාය.

"අම්මෝ ඕන දෙයක් කියන්න... ඒත් අයියට අර සින් එකනම් කියන්න එපා"

"කෙල්ල ගැනද...."

"ඔවු...."

"නෑ... නෑ.... මම විහිලුවට කිවුවේ"

ඉතාමත් සුභද බවෙන් දෙදෙනා අඩහෝරාවකට වඩා එහි කාලය ගත කළේය. ඒ වෙනදා නොවන තරමෙන් බැඳීමක් ඔවුන් දෙදෙනා අතර ඇති කොටය. විටෙක ඒ නිවසේ තමාව හරි හැටි තේරුම් ගත් එකේකු හෝ සිටිනවා යැයි සිතුවිල්ලම, ඔවුන් දෙදෙනාගේ මෙම බැඳීමට ඉවහල් වෙන්නට ඇතිය.

"අක්කේ මොනවද කන්නේ...."

"කොත්තුවක් කමු.... හැබැයි ටීස්"

නිමන්ත එය රැගෙන එන්නට යන දෙස බලා සිටි වත්සලා සිමෙන්ති මේසය වට ඇති බංකුවක ඉඳ ගත්තාය. ඒ ඔහුගේ ද නිවසේ දි හා මෙහෙදි ඇති වෙනස් කම් හිතමිත්ය. "හිතුවට වඩා මු පංඩිතයෙක්" වත්සලාට ඔහු ගැන එලස හිතුවේ ඔහු කී බොහෝ දෑ සත්‍ය නිසාවෙන්ම නොවේය. ඒ ඔහු තමා ගැන අධ්‍යනය කර ඇති අපුරුව වත්සලාට වැටහුන නිසාවෙන්ය.

එලසම තමා ලෙසම මොහුත් හොයන්නේ එකම එකම ගෙදරක, එකම නිදහසක් වග දැනි වත්සලාට සුමක් නැගුනාය. ඒ සහෝදරත්වය කැටි වුන මිතුදහමක ප්‍රහලත්වයෙන්ය.

"තමුසේ කෙල්ලවත් මෙහෙම එහේ මෙහේ එක්කරගෙන යනවා ඇති නේද..." නොදැණීම තම මුවෙන් නිමන්තට "තමුසේ" ලෙසින් පිටවීම නුසුදුසු යැයි වත්සලාට සිතුවේ පරක්කුවය.

"එහෙම යන්න කොහෙද අක්කේ මගේ ලඟ සල්ලි. වැඩිම උනොත් නුවර ගිහින් ෆිල්ම් එකක් බලලා එනවා" වත්සලා "තමුසේ" කියා ඇමතිමෙන් නිමන්තට ඇයව වඩාත් කිට්ටු ලෙස දැණුනේය.

"දෙන්නා හැමදාම බලන්නේ ටැම්ල් ෆිල්ම්ස් මද?" වත්සලාට එය නොහිතාම ඇසුනේය. ඒ ඔහු වෙනදට වඩා මෙදින කිට්ටුවෙන් දැණුන නිසාවෙන්ය.

"ඔන්න ඉතින් අක්කත්, මේනකා අක්කා වගේ, ඔන්නැති දෙවල්මයි අහන්නේ" නිමන්ත එයට සිනහා සුනේය.

"ඇයි මම එහෙම වෙන්න එපාද....." වත්සලා කොත්තු කටක් මුවේ දාගත්තාය.

"මම හිතන්නේ ඔයාට එහෙම වෙන්න බැරිවෙයි කියලා....."

"ඇයි ඒ...."

"මේනකා අක්කා හරි වෙනස්... කතා බහෙන් විතරක් නොමෙයි ඇඳුමෙන් පැලඳුමෙන් වුනත්. ඒ නිසයි මම එහෙම කිවුවේ"

"හම්..මම දැක්කා තමුසේ ඊයේ බලන් හිටපු කැත....." වෙන දිනක වත්සලා මෙවැන්නක් කීවානම් දැනෙන බිය, නිමන්තට මෙදිණ නොදැණුනේය.

"හිතලා බැලුවේ නෑ හලෝ..... මට හිතනා මාව වාටර් වුනා කියලා" නිමන්තත් පලමු වතාවට ඇයට මිතුරියක ලෙස ඇමතුවේය.

"ඇයි තමුසෙටත් කෙල්ලෙක් ඉන්නේ....." ඇයත් නිමන්ත මිතුරියක ලෙස තමාට ඇමතීම ගැන සතුටු වූවාය.

"හරි, හරි ඉතින්.... ඒත් එහෙම හිටියම කාටද නොබැලෙන්නේ"

"ඒ මොකද..... ඇයි කෙල්ල... තවම..... මේ"

"අයියෝ අක්කේ..... තවම එහෙම මුකුත් නෑ හලෝ" නිමන්තට විළියක් නොදැණුනාම නොවේය.

"ඒක තමයි මේ මෙව්වර දැහලිල්ල... ඉන්නවකෝ මම අයියට කියලා ඉක්මනට කටයුත්ත කරලා දෙන්න..."

"පිස්සුනම් කරන්න එපා... මමනම් කොහොමත් එයාව ඔය ගෙදරට එක්කගෙන එන්නේ නෑ, වෙනම ගෙයක් හදලා මිසක්"

"ඒ මොකද.... ඒක මල්ලිගේ ගෙදරනේ"

"කිසි නිදහසක් නෑ නේ.... අපි දෙන්නටත් වෙන්නේ, ඔය දෙන්නා වගේ ඉන්න" නිමන්තට එලස කියවුනේ නොහිතාමය.

"ඇයි මොකද්ද අපි දෙන්නා ඉන්න විදියේ අවුල"

"අනවශ්‍ය ප්‍රශ්න අහන්න එපා හලෝ.... ඔය දෙන්නා දන්නවනේ ඔය දෙන්නා කොහොමද ඔය කාඹරට වෙලා ඉන්නේ කියලා" තමාට කියවුන දේ ගැන බරපතල කම නිමන්තට දැණුනේ එවලේය.

"හරි ඉතින් තමුසේ කියනවකෝ" වත්සලාගේ මේ ලොගතු වදන් හමුවේ නිමන්ත අතරමත් වුනේය. ඒ ඇය කෙරෙහි යම ගරුත්වය මුසුවූ දුරස් බවක් බවක් තිබුනානම් එයත් පලවා හරිමින්ය.

"ඔය දෙන්නට ඕන විදියට, හරි නිදහසක්වත් නෑ නේ"

"ඇයි එහෙම කියන්නේ.... තමුසේ කෙලින් කතා කරනවකෝ...." වත්සලා කොතු පෙට්ටියේ පියනෙන් නිමන්තට ගැසුවාය. ඒ මිතුරු බවේ කෙලිලොල් කමෙන්ය

"ඔයානේ මම කියන එක දැන දැනත්, බොරුවට නොතෙරෙනවා වගේ භාර අවුස්සනේ" ඔහුගේ මේ කුලැටි බව වත්සලාගේ හිත් ගත්තාය.

"නෑ ඇත්තටම මට තෙරුනේ නෑ.... කෙලින්ම කියනවකෝ" සැබවින්ම ඔහු කියන්න යන්නේ කුමක් දැයි වත්සලාට නොතෙරුනාය.

"මම කියන්නේ මේ... මේ... අර ප්‍රයිවට් වැඩක් නිදහසේ කරගන්න නෑනේ කියලා" නිමන්ත එයට වචන ගලප ගත්තේ අපහසුවෙන්ය.

ඔහු කියන්න හැදුවේ මෙය යැයි වත්සලා සිහිනෙකුද නොසිතුවාය. ඇය ඉන් මදක් තැති ගත්තත් එය සහවා ගත්තේ, මොහු එවැන්නක් තමා සමඟ කතා බහා කරන්නට තරම් දිරි ගත්තේ කෙසේ දැයි හිතමිණිය.

"තමුසෙට කොහොමද ඒක තෙරුනේ....." වත්සලාට ඇවැසි වූයේ එය නැවත සිදු නොවෙන්නට හරිගස්සා ගන්නටය.

"ඇයි හලෝ අල්ලපු රූම එකේ ඉන්න මම දන්නේ නැද්ද..."

"කොහොමද...."

"ඇහෙන සද්ද බද්ද වලින්"

"ඇත්තටම ඇහෙනවද....." එයින් වත්සලාගේ ගතම කිති කැවී ගියේය.

"නැතුව..."

"තමුසෙත් ඉතින් අහගෙන ඉන්නවා.... වලක්කයා" වත්සලා නැවතත් කොතුව පෙට්ටියේ පියනෙන් ඔහුට ගැසුවාය.

"අහගෙන ඉන්නවා නෙමෙයි..... මට ඇහෙනවා"

වත්සලාට මෙම කතාව මීට වඩා දුර දිග ගෙනියන්නට නොසිතුවාය. ඒ මේනකා කී දේ සැබැවක් වග ඇයට ඒත්තු ගන්වමිණිය. නමුත් වත්සලා ඒ සැමට වඩා සතුටු වූයේ මේම බැඳීම ගැනය. ඇයට මෙන්ම නිමන්තටද මේ අහඹු බැඳීම මෙතරම් විවෘත බාවයකින් මෙතරම් දුරක් ඒම ගැන පුදුම සිතුවාහ.

"අක්කේ මම පොඩි කාරණයක් අහන්නද..."

"හම්...."

"හැබැයි වැරදියට හිතන්න එපා...."

"හරි ඉතින් තමුසේ අහනවකෝ ඉස්සෙල්ලා"

"තරහා වෙන්තේ නෑ කියලා ප්‍රොමිස් වෙන්ත....." නිමන්ත අත දිගු කලේය.

"ප්‍රොමිස්..." වත්සලා ප්‍රථම වරට ඔහුගේ අත ස්පර්ශ්‍ය කලේය.

"මේ..... ඔයා ඇත්තටම අපේ අයිසා එක්ක ඉන්නේ සතුටෙන් ද"

"ඇයි එහෙම අහන්නේ..." වත්සලා පුදුමයෙන් ඔහු දෙස බැලුවාය.

"අක්කා මෙහේ ඉන්න විදියෙන්, මට හිතෙනවා ඔයාව අපේ අයිසට මැව්වෙන්තේ නෑ "

"ඒ මොකද අප්පේ ඒ..."

"හරි වත්සලා ඉන්නේ එහේ නෙමෙයි, මෙහේ..... ඒකයි"

"හ.....ම්... මල්ලි..., මට ඒකට උත්තරක් දෙන්න කොහොමත් බෑ. මොකද මම හිතන්නේ ඒ ප්‍රශ්නයට මම ඔයාට උත්තරයක් දෙන්න ඕනෙත් නෑ කියලා...." වත්සලා තරමක් ගැඹුරින් හිතුවාය.

"ඇයි..., අක්කා හිතන්නේ මම ඔයා ගැන වැරදියට හිතයි කියලද"

"අපෝ නෑ....."

"එහෙනම්"

"ඔයා වැඩි පුරම ඉන්නේ අපේ කාඹරයේ නිසා. මේ... අපි යමුද දැන්" වත්සලා නැගිට්ටාය.

මෙවර වත්සලා මොට බයිසිකලයට නැග්ගෙ එතරම් පරිස්සමකින් නොවේය. ඒ හිතා මතාම නොවුනත්, ඇගේ දෙනනත් ඔහුගේ උරහිසේ දැවටෙන පරිද්දෙන්ය. එලසම ඇය ඉඳ ගත්තේද පෙර තරම් දුරස්ථ නොවේය. එම නිසාවෙන් ඇගේ ලැමද බොහෝ විට ඔහුගේ උරහිසේ දැවටුණේය.

නමුත් නිමන්ත සිටියේ වෙනයම් ගැටලුවකය. ඔහුට ඒ වත්සලා දුන් පිළිතුර පැටලිලි සහිත වූ නිසාවෙන්ය. "අක්කා මම ගැන වැරදියට හිතුවද කොහෙද... ?, නැත්තම් මම වැඩිපුරම ඉන්නේ එයාලගේ රූම් එකේ කියලා කියයි යැයි" නිමන්තට සිතුවේය. ඔහු ඒ නිසාවෙන් වඩාත් පසු තැවුණේය. එබැවින් ඔහුට වෙනදා ඉඳ හිට බයිසිකලයෙහි දැනුන, වත්සලාගේ දෙනනේ උණුහුම මෙදින නොදැණුණේය.

නිවසට පැමිණියත් දෙදෙනා අතර වැඩි කතා බහක් නොවුණාහ. නමුත් වත්සලා නිමන්ත කී දෙවල් නැවත මෙනෙහි කර ඒ ගැන වැඩිපුර සිතුවාය. එතුලින් ඔහු දැන් ඕනෑවටත් වඩා තම පුද්ගලික ජීවිතයට ඇතුල් වී ඇති වග වත්සලා තේරුම් ගත්තාය. නමුත් ඇය තමාට ඕනෑවටත් වැඩිය ඔහුගෙන් ලැබුණ, ඒ ගරුත්තවය මුසු දුරස්ත බාවය පහාවීම ගැන මත් සතුටු වූවාය.

එම බැඳීම වත්සලාට නොදැනීම ගෙන දුන්නේ මිහිරක්ය. සැබවින්ම ඇය එයින් මිහිරක් වින්දාය. එම නිසාවෙන් ඇය, ඔහු තම පුද්ගලික ජීවිතයට ඔනෑවට වඩා ඇතුල් වීම අමතකොට තවත් ඔහුට ලොංගතු වෙන්නට හිතුවාය. ඒ ඔහු ගැන තවත් අධ්‍යයනය කිරීමේ අදහසින්ම පමණක් නොවේය.

"මල්ලී.... එනවකෝ උදවුවක් වත් දෙන්න...." වත්සලා ඔහුව ඇමතුවේ හෙට දිණයේ උදය අහර සැකසීමට අවැසි දෑ පිළිවල කරන අතරේය.

"ඇයි අක්කේ...." වත්සලා ඇඳ සිටියේ පෙර දිණයට වඩා තරමක් කලවා විවර වූ ලිහිල් කොට කළිසමකින්ය. ඒ මේනකාගේ ඇඳුමකි.

"මේ පොල් ගෙඩිය, ටිකක් ගාලා දෙනවකෝ. මට මේ ඉලෙක්ට්‍රික් මැෂින් එකේ බයයි" නිමන්ත බලා සිටියේ තම කලාවා යුග්මය දෙස බව වත්සලා දුටුවාය.

වත්සලා උඩු කයට ටී-ෂර්ට් එක ඇඳ සිටිනේ බ්‍රෙසියරයක් නොමැතිව වග, නිමන්ත ඇගේ ටී-ෂර්ට්ටුවෙන් ඉහලට මතුව පෙනෙන දෙනත් පුඩු නිසාවෙන් වටහා ගත්තේය. ඔහු මීට පෙර ඇය නිවසේ මෙලස සිටිනු දැක නොතිබුනේය.

"ඉන්න මම ගෙඩියක් බිඳලා දෙන්නම්..." වත්සලා පහත වූ කබඩි එක ඇරියේ නිමන්ත ඉදිරියේ පහත් වෙමින්ය. ඉන් ඇගේ ටී-ෂර්ට් කර තුලින් නිමන්තට ඇගේ දෙනන මැනවින් පෙනුනේය.

ඉන් නිමන්ත මදක් තැති ගත්තේය. ඒ මීට පෙර මෙලස පැහැදිලිව ඔහු වත්සලාගේ ලැමද දැක නැති නිසාවෙන්ය. එම නිසාවෙන් ඔහුට නොදැණීම ලිඟුව කෙමෙන් කෙමෙන් හිස ඔසවන්නට ගත්තේ නොසිතුව ලෙසය.

"අක්කේ ඉන්න මම ෆෝන් එක අරගෙන එන්නම්....." නිමන්තට අවැසි වූයේ වෙනයම් කාරියක්ය.

"ඇයි කෙල්ල කතා කරනවා කිවුවද..." වත්සලා මදක් දුර ගිය ඔහුගෙන්

ඇසුවාය.

"හම්...." ඔහු කිවුවේ බොරුවකි.

වහා ඉහළ මහලට ගිය නිමන්ත, කලිසම ගලවා දැමුවාය. පසුව ඔහු බැගයේ වූ යටකලිසමක් ඇද ගත්තේ හිතකින් නොවේය.

"දැම්ම ඉඳලම මෙහෙම හෙල්ප් එකක් දෙන්න ඉගෙන ගන්න එක හොඳයි ඉස්සරහට" වත්සලා දෙබෑ කළ පොල් ගෙඩිය ඔහුට දුන්නාය.

එහෙත් ඔහු ඊට නිසි පිළිතුරක් නොදීම එක් පොල් බෑයක් ගා අවසන් කළේ, විදුලි බලයෙන් ක්‍රියා කිරීම නිසාවෙන් වූ පහසුව ගැන සිතමින් නොවේය. ඔහු බොහෝ විට කළේ වත්සලාගේ දෙකලවා දෙසත්, ටී-ෂර්ට් එකෙන් මතුව ඇති අගේ දෙතන් පුඬු දෙසත් බැලීමය.

"අක්කා මගෙන් එක්ක තරහින්ද...." ඔහු අනෙක් පොල් බෑව අතට ගන්න අතරේ ඇසුවාය. ඒ මෙසය මත බෝවී කඩන වත්සලා දෙස බලමින්ය.

ඇය උස් පුටුව මතට එක් පයක් ගෙන ඒ මත ඉඳගෙන සිටි නිසාවෙන්, ඇගේ විසල් කලවා බොහොමයක්ම වූයේ නිරුවත්වය.

"ඒ මොකටද...." වත්සලාට ඔහුගේ දෑස ඇදුනේ කොහෙට දැයි දැණුනත් පය පහළට නොගත්තාය.

"මම අර අහපු ප්‍රශ්නයට...."

"තරහනම් මම උත්තරක් දෙනවැයි....." වත්සලා සිනහා වූවාය.

"එහෙනම් ඇයි මං ගැන වැරදියට හිතුවේ....."

"පිස්සා මම එහෙම හිතුවේ නෑ..." ඇය අනෙක් පාදයත් ඉහලට ගත්තාය. ඒ භාවනාවකට මෙන් දෙපා තබා ගනිමින්ය.

"එහෙනම් කිවුවේ මම වැඩිපුරම ඉන්නේ ඔයාලගේ රූම් එකේ කියලා..."

නිමන්ත ඇය දෙපයම ඉහළට ගත් නිසාවෙන්, තරමක් ඉහළට එසවුන කලිසමෙන් නිරුවත් වූ, ඇගේ විසල් ඇත්දළ පැහැති කලවා යුග්මය දෙස එක එල්ලෙම බලාසිටිය නොහැකි නිසාවෙන් දෙනෙත් ඉවතට ගත්තේය.

"අයියෝ..... උඹටනම් පිස්සු මල්ලි. මැට්ටෝ..... මම එහෙම කිවුවේ වෙන අදහසකින්..."

වත්සලා මදක් හයියෙන් සිනහා වුවාය. ඇය මෙලස සැහැල්ලුවෙන් සිනහා වෙනු නිමන්ත දුටුවේ ප්‍රථම වරටයි. ඊටත් වඩා ඔහු වඩාත් සතුටු වූයේ ඇයගේ මුවෙන් වඩාත් ලොංගතු ලෙස එම වදන් පිටවීමයි.

"මට තෙරුනේ නෑ...."

"හරි... ඇයි ඔයාට අයියගෙයි මගෙයි අතර එහෙම දෙයක් ඇති කියලා හිතුවේ"

"මට ඔය දෙන්නා කතා බහා කරන ඒවා ඇහෙන සහා දැණෙන නිසා නිසා"

"ඒක තමයි මම කියන්නේ, ඔයා අල්ලපු රූමි එකේ හිටියත් හරියට අපේ රූමි එකේ ඉන්නවා වගේ කියලා. ඉතින් ඔයා අහපු දේට මම උත්තර දෙන්න ඕනම නෑනේ. ඔයා ඒ ප්‍රශ්නය ඇහුවෙන් එහෙම මොනවා හරි ඔයාට දැණුන නිසා, ඉතින් මම මොකටද අපේ රූමි එකේ ඉන්න ඔයාට උත්තරයක් දෙන්නේ. ඔයාටත් තෙරෙනවනේ"

"හම්.... මට දැන් තෙරුනේ..." එවිට නිමන්තගේ හිතට සහනක් දැනුනේය.

"අයියත් අපේ අප්පව්වි වගේ.... එයත් එයා ගැන විතරයි හිතන්නේ" වත්සලා එයට පිළිතුරක් නොදුන්නාය. ඒ ඇය සිතුවාටත් වඩා තමන්ගේ හා වර්ජිතයේ පුද්ගලික ජීවිතය නිමන්ත දන්නා වග වැටහුන නිසාවෙන්ය.

"මම ඉස්සර හිතාගෙන හිටියේ ඔයත් අපේ අම්මා වගේ කියලා. ඒකයි මමත් අක්කා එක්ක ඕනෑවට වඩා ආවේ නැත්තේ. ඒත් ඔයා මෙහෙට ආවහම මේනකා අක්කලා එක්ක ඉන්න විදියෙන් දැණුනා, ඔයා එහෙම එක්කෙනෙක් නෙමෙයි කියලා. ඒත් අද ඔයා එක්ක කතා කරාට පස්සේ තමයි හරියටම තේරුනේ අක්කා කොයිවගේද කියලා. ඔයා ගෙදරදි කරලා තියෙන්නේ රහ පෑමක් කියලා.

"නෑ මල්ලි මම රහපෑමක් කෙරුවේ නෑ. ඒ දවස් වල මමත් හිතුවේ ඒක තමයි ජීවිතය කියලා. මොකද අපේ අම්මා අපිවිච්චි එක්ක මං හැදුනෙත් ඔයාලා වගේම තමයි. මට ඊට එහායින් ලෝකයක් ගැන හිතනත්, මම ඒකට බයවුනා. ඒත් මෙහෙට ඇවිත් ටික දවසක් යනකොට තමා තෙරුනේ අපි කොච්චර හිතීන්"

දුප්පත් ද ගෝත්‍රිකයිද කියලා. ඒනිසා තමයි මම කිවුවේ, මම රහපෑමක් කරලා නෑ... කියලා. ඒත් මම නොදැණිම කැපකිරීමක් කරලා. සමහර විට දැන් මට ආපහු ගෙදර ගිහාම කරන්න වෙන්නේ ඇත්තතටම රහපෑමක්"

"ඔයාට අයියව හදා ගන්න බැරිවෙයිද අක්කේ..."

"අයියව විතරක් නෙමෙයි අපි දෙන්නා එකතුවෙලා ගෙදරම වෙනස්කර ගමු..."
වත්සලා කැඩු බෝංචි ටිකක් ගෙන නැගිටියා. ඒ නිමන්තට ඇහක් ඉඹිමරාය.

"අපි දෙන්නම එකතුවෙලා" ඇයි වත්සලා කී වදන් පෙළට නිමන්ත දැඩි ආදරයක් දැක්වුවේය. ඒ ඔහුගේ හිතේ ඇය කෙරෙහි වූ "සහෝදරයාගේ බිරිඳ" යන ගරුසරුවත් හිතෙන් ඉවත්ව, සමවයසේ මිතුරියක් ලෙස දකිමින්ය.

"ඔයා ඔහොම ඉන්න කොට හරි ලස්සනයි හලෝ.... හරියට මේනකා අක්කා වගේ" නිමන්ත පළමු වරට ඇගේ රූපය ගැන හිතේ වූ අදහස හෙලිකළේය. ඒ "ඔයානම් ඔහොම ඉන්න කොට මාර සෙක්සි" යන සිතුවිල්ල තරමකින් සංස්කරනය කොටය.

"අනේ මේ.... මාව ගෝනාට අන්දන්නේ නැතුව ඔක ඉක්මණට ගාලා දෙනවා" වත්සලාට ඔහුගේ මුවෙන් නික්මුණ වදන් සතුටක් ගෙන දුන්නේය. එහෙත් ඔහු කිවුවේ පෙනුමේ ලස්සනම නොවන වග ඇයට නොවැහැටුනාම නොවේය.

"නෑ ඇත්තම කිවුවේ.... මේනකා අක්කා දැක්ක දවසෙම හිතුවේ ඔය දෙන්නා ටුවින්ස්ලා වගේ කියලා" නිමන්ත සැබවින්ම වත්සලාව මේනකාට සමකලේ වැඩියක්ම ඇගේ රූපයය.

"එයා වගේ මමත් හොට්, හොට්ද" වත්සලාට ඔහුව තවත් අවුස්ස ගන්න හිතුනාය.

"හම්..., හැබයි මේනකා අක්කා, ඔයාට වඩා හොට්. ඒ එයා ඇඳලා ඉන්න විදියෙන්" තමා ව්‍යාංගයෙන් අදහස් කලදේ ඔහු වටහා ගැන්ම ගැන වත්සලා සතුටු වූවේය.

"ආස ඇති මමත් මේනකා වගේ එහෙම එලියේ දාගෙන ඉන්නවනම්" වත්සලා ඔහු තමා ගැන එලස හිතීම ගැන සතුටු වූවාය. එලසම ඔහුව අවුස්සා ගන්නටත් වත්සලාට සිතුවේ නිකමටය

"එහෙම නෙවෙයි හලෝ... මම කිවුවේ දෙන්නගේ ලුක් එක ගැන. ඇත්තටම නොදන්න ඕන කෙනෙකුට හිතෙන්නේ ඔයාලා ටුවින්ස්ලා කියලා" අදහස් කලේ එය උවත්, වත්සලා එලස සිතිම ගැන නිමන්තට බියක් දැනුනාය.

"කවුද දන්නේ අපේ අප්පව්ව් හරි, නැත්තනම් මේනකාලගේ තාත්තා හරි, කොළඹ මාතලේ දෙපැත්තක රවුම් ගැහුවද කියලා. "

"අක්කේ.... තමුසෙගේ කටනම්....." නිමන්තට ඒ වදන් පෙළ කීවේ වත්සලා දැයි හිතන්නටත් නොහැකි වුනේය.

"මේ... ඔන්න ඕක ඉක්මනට ගනවා. මගේ කටත් ඇවිස්සෙනවා" ඇයට තමා කීදේ බරපතල කම වැටහුනේ එවිටය.

නිමන්ත මෙසේ කෙළිදලෙන් කතා බහා කළත්, බොහෝ විට ඔහුගේ නෙත් තම කලවා යුග්මය වෙතත්, ලැමද වෙතත් වැටෙන වග වත්සලාට රහසක් නොවුනේය. ඒහෙත් වත්සලා එය එතරම් තැකීමක් නොකළාය. විටෙක ඒ ඇයත් මේනකා ලෙස හිතන්නට හුරුවී සිටි නිසාවෙන් වෙන්නට ඇතිය. ඒ කෙසේ වුවත් නිමන්ත ඇයව මේනකා හා සමකිරීම ගැන, වත්සලා සිටියේ සතුටෙන්ය.

හෙට දිණයට ඇවැසි අඩු වැඩිය සකසා ශිතකරනයට දමා වත්සලා එහි විදුලි පහන් නිවා දැමුව නිසාවෙන් නිමන්තසිතුවේ ඇය නින්දට යනවා ඇතයි කියාය. ඒනිසාවෙන් ඔහුට රූපවාහිණිය මදක් නැරඹීමට සිතුවේය.

"අක්කේ..... උඩ ටීවී එක දාගත්තට කමක් නෑද්ද.... ඒ වගේ ටීවී එකක ෆිල්ම් එකක් බලන්නත් ආසයි..." නිමන්තට සැබිත්ම එයට අශාවක් දැණුනේ එහි විසල් බව නිසාවෙන්ය.

"මෙහේ එහෙම අහන්න දෙයක් නෑ ඕන එකක්, යමු මටත් නිදිමතක් නෑ" වත්සලත් ඔහුත් සමඟ ඉහල මහලට නැග්ගේය.

හඬ කැවූ හිංදී ටෙලී නාට්‍ය කිහිපයක්ම එක පෙළට වැනල් මාරු කළ නිමන්ත එක් සිංහල නාට්‍යක් ඇති වැනලයක් මත නතර වූයේ කැමත්තකින්ම නොවේය.

"මම දැකලම නෑ තමුසේ ටීවී එකක් බලනවා...."

"අපේ ගෙදර කොහේද..... අප්පව්ව්නේ එක ඉස්සරහා ඉන්නේ" නිමන්ත වත්සලා දෙපා සෝඟාව මතට ගන්න දෙස බලා සිටියේය. ඒ ඇගේ කලවා

දෙසය.

"මේ කෙල්ලගේ ෆොටෝ එකක් නැද්ද ෆෝන් එකේ..." වත්සලා එය ඇසුවේ නිකමටය.

"නියනවා.... " ඔහු එක් රූපයක් ගෙන ඇය අතට දුරකථනය දුන්නේ..."මේ අනික් ඒවනම් බලන්න එපා" යැයි කියමිණිය.

"ඒ මොකද....." වත්සලා ඇයගේ එම රූපය බලා, තවත් රූප දෙක තුනක් ඉක්මණින්ම මාරු කළේ ඔහු බලා සිටින වග නොදැන නොවේය.

එක දිගට ගලා ආ රූප පෙල අතරේ ඔවුන් දෙදෙනා සිපගත් වයාරූප කිහිපයක් ද පසු වුණේය. එවිටම නිමන්ත වහා ඉදිරියට පැන එය උදුරා ගන්නට හැදුවේය. එහෙත් වත්සලා ඊට ඉඩක් නොදුන්නේ එය දෙකලවා අස්සේ සඟවා ගනිමිණිය. නමුත් නිමන්ත වෙර දැරුවේ එය කෙසේ හෝ තම අතට ගන්නටය.

ඒ නිසාවෙන් ඔවුන් දෙදෙනා අතර සිහින් පොරයක් ඇතිවුයේ, නිමන්ත දැන ඇගේ දෙකලවා කලවා මතත්, විටෙක බ්‍රෙසියරක් නොඇඳි ලැමද මතත් ස්පර්ශා වෙමිණිය. එලස වත්සලාගේ කයෙත් ඔහුගේ යටි කය නොගැවුනාම නොවේය.

"භා..... ලස්සන කෙල්ලෙක්නේ.... ටිකක් හොට් වගේ" අවසන වත්සලා පාරද වුවාය. ඒ එහෙ මෙහේ වූ ඇඳිවත් සකස ගනිමිණිය.

"එපා කියපු දේමනේ අක්කා කරේ" එම වායාරූප කිහිපය ඇය දැකීම ගැන ඔහුගේ සිතට විලියක් ගෙන දුන්නේය.

"නෑ සිරියස් කියන්නේ..." වත්සලාට ඔවුන් දෙදෙනා සිටි ඉරියවු නිසාවෙන් ඇය ගැන එලස හිතුනාය.

"තැන්කස්.... ඒත් පෙනුම ඉයස්...."

"ඇයි වැඩ....." වත්සලාට ඔහුව තවත් අවුස්ස ගන්න හිතුනාය.

"එව්වර ෆෝවඩ් නෑ...."

"තමුසෙගේ වැරද්ද වෙන්න ඇති" ඇය හිතට ආ "තමුසෙත් අයියා වගේ නැතුවයි" සිතුවිල්ල හෙළිනොකලාය.

"අතේ මේ.... නිකන් ඉන්නවා..." නිමන්තට ඒ වදන් හමුවේ ලැජ්ජාවක් දැණුණේය.

"හැබයි ඉතින් ගිහිල්ලා තියන දුර නරකමත් නෑ" ඇය එලෙස කිවුවේ, නිමන්ත ඇගේ ලැමද මත හිස තබාගෙන හිටි වයාරූපය සිහි කරය. එහි ඇය සිටියේ උඩුකය ඇඳුමක් නොමැතිවග වත්සලා අනුමාන කළාය.

"ඒත් වැඩිය දුර යන්න ලයිසන් දෙන්නේ නෑ...." නිමන්ත එසේ කීවේ සිනහවෙන්ය.

"ලර්නස් යනකොට කොහොමත් ඔහොම තමයි..... වැඩි දෙයක් ලැබෙන්නේ නෑ" වත්සලාද එයට පිළිතුරු දුන්නේ සිනහවෙන්ය.

"ඒ කිවුවේ එක්ස්පිරියන්ස් එකෙන් ද...."

"අතේ නෑ... මට ඒ කාලේ ඔහොම වාන්ස් එකක් ලැබිලා නෑ... ඒත් ඉස්සර යාලුවෝ එහෙම තමා කියන්නේ.." වත්සලාගෙන්, වර්ජරගෙන් විවාහය යොජිත විවාහයක් වග නිමන්ත නොදැන සිටියා නොවේය.

"ඒක තමා දැන් ඔය.... ඒ එරියස් කවර් කරගන්න හදන්නේ" එවැන්නක් කියන්නට තරම් බියක් නිමන්තට නොදැණුණේය.

"හ.....ම.... ඔවු සමහර විට...." වත්තලා එයට පිළිතුරු දුන්නේ මදක් කල්පනා කොටය.

ඔවුන්දෙදෙනාම රූප වාහිණිය පණගන්වා තිබුණා මිස උවමනාවෙන් එදෙස නොබැලුවාහ. ඒ දෙදෙනාටම ඒ කතා බහා ඊට වඩා බොහෝ සෙයින් නැවුම් වූ නිසාවෙන්ය.

සෑම ගැහැණියක්ම මෙවැනි ශූංභාර කතා බකට දක්වන ප්‍රිය තාවය, ලැජ්ජාව නිසාවෙන් හිතේ හංගාගෙන සිටියත්, නියමිත වෙලාව හා හිතට විශ්වාසි පුද්ගලයෙක් හමුවේ එම පැතුම එලි බසින්තේ ඔවුනටත් නොදැණීමය. බොහෝ විට ඔවුන් ඔහු සමඟ ලිංගික ක්‍රියාවන් නොපැතුවත්, අතිශය වූ එවැණි පුද්ගලික රහස් කතිකාවතකට ඔවුන් දක්වන්නේ මහත් රූපියකි. එලෙසම ඔවුන් එම රහස් කතා බහෙන් ලිංගික සංසර්ගයකින් ලබන මිහිරට වඩා දැඩි තෘප්තියක් විඳි ගන්නේය.

නමුත් බොහෝ පුරුෂයන් එය තෙරුම් ගන්නේ වැරදි ලෙස. ඒ නිසාවෙන්

ඔවුන් ඇයව බොහෝ විට ලිංගික ඇසුරකට පොළබවා ගැන්මට දරණ උත්සහය නිසාවෙන්, එය ව්‍යාකීය දෙක තුනකට සීමා වන්නේ, ඔවුනට ඒ පිළිබඳව හැඳින් ගැන්මට උප්පත්තියෙන්ම ලැබෙන ඉව නිසාවෙන්ය.

එම පොදු ධර්මතාවය වත්සලාට පොදු වූවාය. එබැවින් ඇය මෙතුවක් මේනකා සමඟින්ම පමණක් වූ මෙවැනි කතා බහක මිහිර තවත් වඩවා ගත්තේ, පුරුෂයෙකු හමුවේ මෙවැනි කතා බහකට හිතේ ඇති ඉමහත් වූ අශාව ඉෂ්ට කර ගනිමින්ය. ඒ ඇයට නිමන්ත කෙරෙහි දැණුන විශ්වාසයෙන්ය.

"තමුසෙලා දෙන්නට නම් එරියස් කවර් කරන්න දෙයක් නැතිවෙයි. ඔය යන විදියට..... මට බොරු කිවුවට..."

"අපෝ නෑ..... "

"තවම රුමි එකකට වත් ගිහිලා නැද්ද...."

"දෙපාරක් විතර... එයා බයයි" නිමන්ත ඒ වදන් කීවේ දුරකථනේ ඇති ඇගේ වායාරූපය දෙස බලමින්ය.

"ඒ මැදෑ... ඉතින්... ලොකුම වැඩේ නැති වූනත් දකින්න අල්ලන්නවත් ඇතිනේ" වත්සලාට එම මිහිර වඩාත් තීව්‍රව දැණෙන්නට විය.

"සමහර ඒවා දකින්න වත් ලැබුනේ නෑ...."

"මොනවද...."

"අතේ මේ මට ඒවා කියන්න බෑ හලෝ...." නිමන්තත් ඇය සමඟ වූ මේ කතා බහෙන් මිහිරක් විඳින්නට විය.

"මොකද්ද හලෝ කියනවකෝ...." වත්සලා ඒ අසන විදියෙන් ඇයත් මේ කතා බහෙන් මිහිරක් විඳින වග නිමන්ත තහවුරු කොට ගත්තේය. ඒ ඇගේ මුහුණේ වූ ඉරියවු හා ලෙංගතු කතා බහෙන්ය.

"යට එක ගැලවුවේ වත් නෑ හලෝ...."

වත්ලා පුරුෂයෙකු සමඟ මෙවැනි කතා බහක යෙදෙන ප්‍රථම වර මේය නිසාවෙන්, ඇගේ ගතම හිරිවැටි හියේ නොසිතුව ලෙසය. ඒ ඇගේ දෙනත් පුඬුත් ඇහැරෙමින්ය.

"යට එක කිවුවේ පැන්ටියද...."

"හම....."

"ඒ කියන්නේ බ්‍රා එක ගලව ගත්තා කොහොම හරි නේ කොහොමද සොල්ට් ද"

"අනේ මේ තමුසේ ඔය මොනවද අහන්නේ....." ඔහුටත් එම කතා බහා හමුවේ ලිඟුව හොඳ හැටි අවදිව වග දැණුනත් හිතේ ලැජ්ජාව පහා නොවුණේය.

"ඒ මැදයි.... ඒත් තමුසේ කිවේ නැති වුනාට යට එක්ක අල්ලන වත් ඇති" තම දෙපා මුලත් තෙත්වන වග දැණුන නිසාවෙන් වත්සලා දෙපා ලංකොට ගත්තාය.

"හම.... පැන්ටියට උඩින්"

"ඒදා හොඳට නංගිට හොඳට සැලකුවනම්... ආයේ තමුසේ ඒයා ලඟට යන්න ඕන නෑ. එයා එන්නේ තමුසෙව හොයාගෙන" වත්සලා නංගි ලෙස ව්‍යාංගයෙන් කීවේ කුමක් දැයි නිමන්තට රහසක් නොවුණේය.

"ඒකනම් ඔයාගේ එක්ස්ට්‍රියන්ස් එකෙන් කිවුවේ, නේ..."

"හම.... ඔවු" වත්සලා මදක් කල්පනා කොට කීවාය.

"අයියා එක්කද...."

"හම.... ප්‍රොෆෙස් කරලා මාස තුකට විතර පස්සේ"

"කොහේදි ද" නිමන්තත් ඇයව අවුස්ස ගන්න හිතුවේය.

"අපේ ගෙදරදි..." ඇයටත් එම මතකය ඔහු සමඟ විදගන්නට ආසාවක් දැණුනාය.

"ගෙදරදි.....? නෑ.... බොරු කියන්න එපා හලෝ..."

"නෑ සිරියස්.... අම්මා තාත්තා එක්ක බෙහෙත් ගන්න හොස්පිටල් එකට ගිහින් හිටියේ, උඩහා නැන්දලගේ පොඩි එකා මගේ තනියට තියලා.. අයියා කොහෙදෝ යන ගමන් එක පාරටම ගෙදරට ආවේ"

"ඉතින්...."

"ඉතින් කියන්නේ.... ඊට පස්සේ වෙනත් ඕන ටික වුනා...." ඇයට එය කෙටියෙන් නවතා දමන්නට ඕනෑ කමක් නොවුනත්, එලස නිමක් දැනෙන ලෙස කීවේ නිමන්ත ලවා එම පැනයන් අස්සවා ගැන්මට දැණුන ආසාවෙන්ය.

"පොඩි එකා"

"මිදුලේ සෙල්ලම් කර කර හිටියේ.... පොඩි එකානේ මිහිනහට එවා තෙරෙන්නේ නෑ..."

"පස්සේ"

"පස්සේ කියන්නේ ඉතින් ටිකක් කතාකර කර ඉදලා, අපි දෙන්නා අප්පව්ව්ගේ ඉස්සරා කාඞරයට ගියා. ගියා නෙමෙයි අයිියා මාව එක්කරගෙන ගියා"

"අප්පව්ව්ගේ කාඞරේට....?"

"ඔවු...එකේ ජනේලෙ ලඟට කවුරු හරි වත්තට ඇතුල්වෙනවම් ඇත කියාම පෙනවා"

"පස්සේ"

"අයිියො මල්ලි මේ..... මට බෑ අනික්වා කියන්න" වත්සලා එලස බොරු විලියක් හිතේ මවා ගත්තේ එය තවත් අගය කරගැන්මට ඇති ඉමහත් ආශාවෙන්ය. ඒ ගැහැණු ගතියෙන්ය.

"බෑ... බෑ... මත් ඔක්කොම කිවුවා...."

"නෑ... නෑ.... තමුසේ ඔක්කොම කිවුවේ නෑ..... මටත් තියනවා එහෙනම් තව දෙවල් අහන්න" වත්සලා ඔහු සමඟ ලෙංගතු රංඞුවක් පටන් ගත්තාය.

"හරි.... ඉස්සෙලා අක්කා කියන්නකෝ, පස්සේ මම" වත්සලාටත් ඇවැසි වූයේ එයමය.

"ප්‍රොම්ස්..." වත්සලා තම අත ඔහු වෙත දිගුකලාය.

"ප්‍රොම්ස්....." ඔහු ඇගේ අත මත තම අත තැබුවේය.

තම දැන හා හිත මෙන්ම ඔහුගේ දැන හා හිතද යම් තරමකින් වෙවුලන වග වත්සලාට දැණුණාය. ඒ නිසාවෙන් වත්සලා ඔහුගේ අත තරමක් තදින් අල්ල ගත්තාය.

වත්සලාගේ අතේ උණුහුම නිමන්තගේ ගත පුරා විදුලියක් මෙන් ගලා ගියේය. ඒ හොඳ හැටි අවදි වූ ඔහුගේ ලිහුව මතට සතුටු දිය බිඳත් එක්කරමින්ය.

"තමුසේ කාගෙවත් එක්ක මෙවා කියනවා එහෙම නෙමෙයි. ඔන්න තමුසෙයි මමයි අතර විතරයි" ඇය එලෙස කීවේ ඔහු ගැන අවිශ්වාසයකින් නොවේය.

"කවදාක වත් එහෙම වෙන්නේ නෑ අක්කේ"

තමා ඕනෑවටත් වඩා වැඩි වේලාවක් ඔහුගේ අත අල්ලගෙන සිටිවගක් වත්සලාට දැණුන නිසාවෙන්, ඇය හෙමිහිට තම අත ලිහිල් කලාය.

"හම්..... මම ඉතින් අයිශා එහෙම හදිසියෙන්ම එයි කියලා හිතුවේ නෑනේ... මම හිටියේ ඔහේ ගෙදරට වෙලා ඉන්න විදියටම...."

සැබවින්ම එදින ඇය වර්ෂ එන විට නිවස තුල සිටියේ, බ්‍රෙසියරය හා පෑන්ටිය නොමැතිව දුහුල් අත් රහිත කෙටි යට ගවුමක් ඇඳ, යහන මත පොඩි එකා සමඟ කෙලිදෙලෙන්ය. ඒ ඔහුගේ දැනට, ඔහුගේ කයට තම ගතේ රහස් පෙදෙසයන් හිතා මතාම දැවටෙන්නට ඉඩ හරිමින්, තම රහස් මිහිරෙ උණුහුම විඳ ගනිමින්ය. නමුත් නොසිතුව ලෙස වර්ෂගේ පැමිණීමෙන් ඇය හදිසියට ගවුමක් පමණක් දාගත්තාය. නමුත් එය වත්සලා නිමන්තට හෙළි නොකලාය.

"ඒ කියන්නේ....."

"අතේ බෑ හලෝ....."

"මොකද්ද හලෝ පිලිස්" නිමන්ත ඇයව තවත් දිරිමත් කළේය.

"ඒ කියන්නේ හලෝ මම පෑන්ටියක්වත්.... බ්‍රා එකක්වත් ඇඳලා හිටියේ නෑ..."

"ඉතින්....."

"ඉතින් කියන්නේ... අයිසට තෙරෙන්න ඇති මම එහෙම මුකුත් යටට ඇඳලා නෑ කියලා. ඉතින් අයිශා එවා ඇල්ලුවා..."

"ඔයා ඉතින් ඉඩ දුන්නද...."

ඒ වන විටත් තමා සිටියේ යම් මිහිරක නිසාවෙන් එලස වර්ජිත කැමත්තෙන්ම ඉඩ දුන්වග එක් වරම හෙළිකරන්නට වත්සලා මැලි වූවාය.

"පිස්සුද..... ගෙයි වැරෙන්ඩා එකේ. මම එපා කිවුවට, අයිසා ඒක ඇහුවේ නෑ. අයිසා බලෙන්ම වගේ කරා"

"මොනවද..."

"මොනවද අහන්නේ අත ගාපු එක තමා කරේ"

"කොහේද...."

"අතේ එහෙම කියන්න බෑ හලෝ..... මටත් ලැජ්ජයිනේ"

"පිළිස්....."

"හ.....ම්.... ඉස්සෙල්ලම මේ උඩ හරිය, පස්සේ ඉතින් ටිකෙන් ටික පල්ලෙහා" ඇය එසේ කීවේ ලැමද දැස්වලින් පෙන්වමින් හා එම දෑස පහළට ගෙනයමිණිය.

"කුක්කු දෙකද...."

"ඔවු, ඔවු... කුක්කු දෙක තමයි. නැතුව පපුවේ වෙන මොකද්ද අල්ලන්න තියෙන්නේ" ඔහු එම නම් ඇසීමට අගාවෙන් වග වත්සලාට දැණුණාය.

"ගවුමට උඩින්ද...."

"හම්.... ඒත් ඒ ගවුමට උඩින් ටික වෙලාවයි"

"ඇයි ඒ.... කවුරු හරි ආවද...."

"පිස්සුද මැට්ටෝ..... පස්සේ අයිසා අත කෙලින්ම දැම්මේ ඇතුලට"

"ඔයත් ඉඩ දුන්නද..."

"ඇයි හලෝ, ඒ මගේ ඇඟ පිරිමියෙක් ඇල්ලුව පළවෙනි පාර.... බයේ ගැහි ගැහි හිටියත්, ඒ වෙලාවේ නම් එපා කියන්න හිතුවේ නෑ"

"ඇයි"

"ඇයි කියන්නේ, ඒ කාලේ යාලුවෝ එහෙම කරගන්න දෙවල් කියලා තිබ්බත්, මට එහෙම ඊල් එකක් දැණිලා තිබ්බේ නෑ ඒ නිසා මටත් ආසා හිතනා.... "

"එහෙනම් ඉතින් අක්කිත් දීගෙනම ඉන්න ඇති"

"හම්..... අයිසා සමහර තැන් අල්ලන කොට මගේ ඇහම හිරිවැටිලා ගියා...."

"කෝයි තැන්ද."

"මේ.... තමුසේ එවා හිතා ගන්නවා.... මට බෑ කියන්න..."

"පිලිස් අක්කි..."

"මගේ බ්ලේට් එකයි..... මේ.... මේ.... අරකයි" වත්සලාට තම දෙපා මුල්ල හොදටම තෙතව වග දැණුණාය.

"කිලිට් එකද...."

"හම්..... ඔය තමුසේ හොදට දන්නේ "

"පස්සේ... "

"පස්සේ ඉතින් අයිසා එයාට ඕන දේ කරගන්නා"

"ඒ කියන්නේ...."

"මගේ කකුල් දෙකේ....."

"අක්කි ඇල්ලුවේ වත් නැද්ද..... මේ...., මේ.. අයිසගේ එක" නිමන්ත අයිසගේ එක කියා ඇසුවේ හිස පහත් කර ගෙනමය.

"අනේ මැට්ටෝ එයා මගේ ගවුම යටට අත දාන්න ඉස්සෙල්ලම කරේ, එයාගේ එක උඩ මගේ අත තියා ගත්ත එක"

"එලිටය අරගෙන.....?"

"නෑ.... නෑ.... කලිසමට උඩින්. මම එදානම් හොදටම බය වුනා"

"ඒ ඇයි...?"

"ඇයි ඒ කියන්නේ..... ඒ මගේ පලවෙනි එක්ස්ප්‍රිරියන්ස් එකනේ. පස්සේ අයිශා සිපර් එක පාත්කරලා ඒක එලියට ගත්තම, බයට මගේ ඇඟට දාඩ්ටත් දැමා. ඒ මම එහෙම ෆොටෝ එකකින් ඇර පලවෙනි පාරට එහෙම දැක්කමයි. ඇය එසේ කීවෙන් යම් දෙයක් හිතේ හංගාගෙනය.

"හැබයි ආස හිතූනා නේ..."

"හම්.... ආසයි බයයි දෙකම. කොහොම හරි බෑ කිද්දිම අයිශා මගේ අත අරගෙන එක උඩින් තියාගත්තා "

"ඇයි බෑ කිවුවේ...."

"ඒක ඉතින් ගැණුකමනේ....."

"පස්සේ..."

"පස්සේ ඉතින්..... කියන්න ඕන නෑනේ. මම අයිශා කියන විදියට කරා. එ පස්සේ තමයි එයා මගේ ගවුම ඇතුලට අත දාලා තිබ්බේ"

"අයිශා ගවුම ගලවන්න ට්‍රයි කරේ නැද්ද...."

"අයිශා නම් ට්‍රයි කරෙම ඒකට... ඒත් මට බය හිතූනා හදිසියෙන් කවුරු හරි එයි කියලා"

"පස්සේ..."

"පස්සේ ඉතින්.... මම ජනෙලේ කුරු අල්ලන් ඇත බලාගෙන හිටියා, අයිශා මගේ කකුල් දෙක මැද්දේ තියලා කරගත්තා.... මට තාම මතක්යි මම බයට තුන් හතර පාරක්ම හෝද ගත්තා අයිශා හලපුවා"

"අයිශා කටට ගන්න කිවුවේ නැද්ද...."

"නැත්තේ මොකද දෙතුන් පාරක් විතර බල කරා, ඒත් මම එදා එහෙම කරේ නෑ... ඇත්තටම දෙන්නම හිටියේ බයෙන්. ඒ නිසා එහෙම ලොකුවට මුකුත් වුනේ නෑ..."

"අක්කටත් එදා අයිශාට වගේ ෆීල් වුනාද"

"මල්ලි අහන්නේ මේ.. මේ....., මටත් වුනාද කියලද....?"

"හම... ඔවු"

"හ.....ම නෑ..... අයියා අල්ලද්දි කරද්දි ඇවිස්සුනා විතරයි, ඔන්න මම ඇත්තම කිවුවා"

"ඇයි ඒ..."

"එහෙම වෙලාක් තිබ්බෙත් නෑ, අනික බයත් නිසා" එහෙත් ඇය වර්තමානව සතුටු කරන්නට උත්සහා නොදැරුව වග ඇය කියන්නට නොගියාය.

"පස්සේ අක්කා...." ඔහු යමක් අසන්නට හැදුවත් වත්සලා ඊට පෙරම එයට පිළිතුරක් දුන්නාය

"නෑ මල්ලි..... මම ඉස්සරත් එහෙම මාස්ට්‍රෙට් කරන්නේ නෑ"

"මට හිතා ගන්න බෑ, එහෙනම් ඇයි දැන් වෙනස් වුනේ කියලා" ඔහුට තම සහෝදරයා තම කාරියම පමණක් ඉටුකරගත් වග, ඇයගේ පිළිතුරෙන් නිමන්ත තෙරුම් නොගත්තාය.

"එහෙම ඉස්සරයි දැනුයි කියලා ලොකු වෙනසක් නෑ මල්ලි. ඒත් මැරි කරලා මාස දෙක තුනක් යනකොට තමා ගොඩක්ම වෙනස් වුනේ. ඒත් මමනම් හිතන්නේ නෑ මල්ලිත් අයියා වගේ කියලා...."

"හම.... ඇත්තටම මම එහෙම නෑ අක්කී.... මම කොහොම හරි එයාට ෆිල් කරලමයි මම ඉවර කරගනේ"

"ඒ කියන්නේ....."

"එයා පැන්ටිය ගලවන්න දුන්නේ නැති වුනාට ඇතුලට අත දාලා කිලිටි එක අල්ලන දෙනවා..... බ්‍රෙස්ට් එකනම් කොහොමත් අවුලක් නෑ. ඒත් ඉතින් ෆිල්ම් හෝල් එක ඇතුලේ වැඩ සිමතයි..."

"ඒයා ආසම මොකටද....."

"මම කුක්කු බොනවට, සමහර වෙලාවට එයා ඒක මට නතර කරන්න දෙන්නේම නෑ. අන්තිමටම තමයි අත ඇතුලට දාන්න දෙන්නේ"

"හැම ගැනියෙක්ම ආස එහෙම තමයි... මල්ලි"

"එදා අයියා එහෙම අක්කගේ කුක්කු බිටුවේ නැද්ද...."

"හම්..... නෑ, සමහර වෙලාවට ඒ ඇදගෙන ගිටියේ ගවුම නිසා වෙනත් ඇති. දන්න වනේ ඉතින්, එහෙම ගවුමේ කරෙන් ලේසියෙන් එලියට ගන්න බෑනේ" වත්සලා වර්ජිත එයට උනන්දුවක් නොදැක්වූ බව කියන්නට නොගියාය.

"හම්.... ඒකනම් ඇත්ත, ඉස්සරයි දැණුයි කියලා තරමෙන් වැඩි වෙනසක් නැතුව ඇතිනේ" නිමන්ත එය කිවුවේ ඇගේ ලැමද දැසින් පෙන්වමින්ය.

"යනවා යන්න මෝඩයා.... " ඇය, සෝෆාවේ පසෙක වූ කොට්ටයක් ගෙන උකුල මතින් තබාගෙන ලැමද එයට හිර කර ගත්තේ, තම දෙනන් පුඩු අවදිව වග ඔහු දුටුව නිසාවෙන්ය.

නිමන්තට තමා කීවේ නොමනා කතාවක් වග වැටහුනේ එවිටය. ඒ නිසාවෙන් ඔහු එය අමතක වෙන්නට එහි වාසිය තමා වෙත හරව ගත්තේය.

"අපිටම් ඉතින් එවා එලියට ගන්න එව්වර ආමාරුවක් නෑ.... "

"ඇයි"

"හම්.... එවා තින් අක්කගේ තරම්ම නෑනේ" ඔහුගේ හඬේ යම් දුක් බවක් විය.

"ඇයි මල්ලි ආස නැද්ද පොඩි ඒවට" ඇයට ඒ වග දැණුණාය.

"නෑ.... මම ආස ටිකක්.... මේ.... මේ.. ඒක කියන්න බෑ හලෝ"

ඔහු එය කියන්නට අදිමදි කළේය. නමුත් එය කුමක් දැයි වත්සලාට නොවැහැටුණාම නොවේය. නමුත් එය ඔහුගේ මුවෙන්ම අසා ගැනමට ඇයට ආස හිතුණාය.

"මොකද තමුසේ ගොත ගහන්නේ. ඇත්තම කියනවා... එහෙම අවුලක් නෑ"

"මේ.... මේ... ඔයාගේ වගේ තියනවට..."

ඔහුගේ පිළිතුරුන් වත්සලාගේ උණුම් වූ ගතට ඒ මිහිර තවත් තිවාර ලෙස දැණුණාය. ඒ ඇයව තවත් ඔහු සමඟ ශුංගාර කතා බහට පොළඹවමින්ය.

"ලොකු පොඩි කියලා වෙනසක් නෑනේ, කොහොමත් ඉතින් ඒවා ලේසියෙන් එලියට ගන්න බෑනේ..... බය නැද්ද හලෝ ෆිල්ම් හෝල් එකක ඔවා ගලවගෙන ඉන්න"

"එහෙම අමාරුවක් නෑ, අනික එයා කලින්ම ලැස්තිවෙලාමනේ එන්නේ"

"ඒ කියන්නේ"

"ඒ දවසට ඇදගෙන එන්නේ ඉස්සරහින් ඔපන් කරගන්න පුලුවන් විදිහෙ එකක්. ගවුම්, කලිසම් ඇදගෙන වැඩේ අමාරුනේ, ගොඩක් වෙලාවට සායයි බලවුස් එකයි. මොකද වැඩි සෙල්ලම් දාන්න බෑනේ ෆිල්ම් හෝල් එක ඇතුලේ"

"මල්ලි ආසම එයා මොනවා කරනවටද..."

"හ..... මී..... එයා මගේ එක කටට ගන්නවට"

"කොලා නරකමත් නෑ එහෙනම්.... කටෙම හලනවා ඇති"

"හම්.... එයා අසයි ඒ රහට"

"එක් පෙරෙනයා....." එයින් ඇගේ ගතම කිලිපොලා ගියාය.

"ඇයි.... අක්කා අස නැද්ද එහෙම"

"මම එහෙම රහා දනේ නෑ. අයියා එහෙම කවදාවත් දීලා නෑ...." වත්සලා සත්‍යම කීවාය. නමුත් හිතේ එයට ඇති අශාව සභව ගන්නාය.

"එහෙනම් අයියා බය ඇති ඔයා මහත් වෙයි කියලා"

"හම්.... ඉස්සර ඉස්කූල් යන කාලේ කෙල්ලො කියනවා, එහෙම බිචුවම මහත් වෙනවා, ඇඟ හැදෙනවා කියලා...."

එසේ කියන අතරෙදී වත්සලාට ඔවුන් දෙදෙනා අඩ අඳුරේ සිනමා ශාලාව තුළ විදිනා වූ සැපත මැවී පෙනුණාය. ඒ ඔහු කැමතිම ලෙසින් ඇය ඔහුගේ ලිඟුව මුවට ගන්නා අයිරුය. ඒ ඇගේ මිහිරේ බොහෝ සීමාවන් පසුකරමින් උච්චතමයට ගෙන එමිත්ය.

"එයා හම්බ වෙනේ නැති දවස්වලට තමයි නේද ඉතින්...." වත්සලාට එම පැනය වැදගත් සේම වැඩි මිහිරක්ද විය.

"හම්.... දන්නවනේ ඉතින්..." නිමන්ත හිස පහත් කොට ගත්තාය .

"කොමද කියනවකෝ....." වත්සලාට එය අසා ගැනීමට ආස හිතුනාය.

"මේ..... අතින් තමා ඉතින්..." ඔහු ඒ වදන් කීවේ හිස ඔසවන්නේ නැතුවමය.

"හැමදාම....?"

"එහෙමම නෑ හලෝ"

"එහෙනම්...."

"එහෙම හිතෙන දවස් තියනවා...."

"කොහෙද අපිත් ඉතින් අල්ලපු කාඹරේ ඉදන්, හිතට නිදන්සේ එහෙම නිදාගන්න දෙනවැයි නේද" වත්සලා නියම තැනට පැනය ගෙන ආවාය.

"හම්... ගොඩක් දවස්වලට..."

"ඒ කියන්නේ....."

"අනේ එකනම් කියන්න බෑ...."

"පිලිස් ඕකනේ ඉතින්... මමත් ඔක්කොම කිවුවා..."

"ඒත් අක්කා මගෙන් එක්ක තරහා වෙයි එක අහලා...."

"නෑ කියනවකෝ.... තමුසේ හිතනවද දැන් අපි දෙන්නට එහෙම ලේසියෙන් තරහා වෙන්න පුළුවන් වෙයි කියලා"

වත්සලාගේ ඒ වදන් පෙළ නිමන්තගේ හද පතුලටම කිඳා බැස්සේ හීයක වේගකින්ය. ඒ ඇය කෙරෙහි වූ බැඳීම තවත් දැඩි කරමින්ය. ඒ නිසාවෙන් ඔහුට එය හෙළිනොකර සිටීමට නොහැකි වූනේය.

"අක්කා කෙදිරි ගාන සඳ්දේ ඇහුන දාට....." මේනකා කී දේ සැබැවක්ම වග ඇය සපත කොට ගත්තාය.

"ඉතින් මම එහෙම කෙදිරි ගාන්නේ නෑනේ....."

"ඒක තමා මම කිවුවේ... සමහර දවස් වලට, ඉඳලා හිටලා කියලා කියලා" එවිටම පහළ මහලේ තම දුරකථනය නාද වෙනු වත්සලාට ඇසුණාය.

"මම හිතුවට වඩා තමුසේ හෙන වලත්තයෙක්.... මේ.... මගේ ෆෝන් එක රිංවෙනවා. අයියා වෙන්න ඇති" වත්සලා සෝභාවෙන් නැගිට්ටාය. ඒ හිතකින්ම නොවේය.

"අක්කා යන්නද....."

"ඔවු.... අයියා කරනවා ඇත්තේ.... නිදිමත් එක්ක" ඇයට නිදිමතක් නොවුණාය. ඇයට ඇවසි වූයේ ශුංභාර කතාබහෙන් අවදි වූ හිත ස්වාං වින්දනය හරා සතුටුකර ගන්නටය.

"අක්කේ... සමන්ත අයියා ලඟ ගිල්මිස් මුකුත් නැද්ද දන්නේ නෑ... මට තවම නිදිමතක් නෑ"

"එහෙම දන්නේ නෑ මල්ලි... සමහර දාට මෙතන තියන පෙන්ඩ්‍රයිවු වලින් තමයි බලන්නේ" වත්සලා රූපවාහිණිය තබා ඇති ස්ටෑන්ඩ් එකේ ලාව්චුවක් ඇර පෙන්වීය. එහි පෙන්ඩ්‍රයිවු දෙක තුනක්ම විය.

නිමන්ත එයින් එකක් ගෙන රූපවාහිණියට සම්බන්ද කොට ගත්තේය. එයින් රූපවාහිණි තිරය මත කුඩා කොටුලෙසින් එහි ඇති දසුන් දිස්වුණේය. ඒ බොහෝමයක්ම ලිංගික ක්‍රියාවන් අඩංගු විඩියෝවන් වග නිමන්ත මෙන්ම වත්සලාත් හැඳින ගත්තේය.

"මේ මොනවද මේ....." වත්සලා එසේ කියන විටම එහි පලමු විඩියෝව ඉබේම පුළුල් තිරයේ දිග හැරුණේ හඬත් සමඟින්ය.

තිරයේ දිස් වූයේ යහන අල්ලන් සිටින ගැහැනියකගේ අධෝමුකයට පිරිමියෙකු ලිඟුව ඇතුළු කරන දසුනකි. එයින් වත්සලා මෙන්ම නිමන්ත ද තැනිගත්හ. ඒ නිසාවෙන් නිමන්ත වහා රූපවාහිණිය නිවා දැමීමේය.

"වික් මාර කෙස් එකක්නේ..." නිමන්තගේ මුහුනත් රත්පැහැ වි තිබුණේය.

"ජරාවල්නේ....." වත්සලා එසේ කිවුවේ හිතේ කුතුහලය සහවාගෙනය.

"මම දන්නේ නෑනේ අක්කේ...."

"මම තමුසෙට නෙමෙයි කිවුවේ....." වත්සලා ඔහු සිටින කාඹරයේ දොර අසලට ආවාය. ඇය පිටුපස නිමන්තද විය.

"ඉන්නවා ටිකක්, මම හෙට ඇදගෙන යන්න එකක් ගන්න ඔන" වත්සලා එම කාඹරයට ගියේ, ඇයගේ ඇඳුම් වූයේ එහි වූ අල්මාරිය තුළ නිසාය.

වත්සලා ඇඳුම් කිහිපයක් තෝර ගන්න දෙස නිමන්ත බලා සිටියේ, කාඹරයට ඇතුළු නොවී උළුවස්ස අසල හිටගෙනය. එවිටම ඔහුගේ දුරකථනයද නාද වුනේය.

"නෑ.... බබා හෙට එන්න වෙන එකක් නෑ...." ඔහු උළුවස්සෙන් මදක් දුරට ගොස් කතා කරනා හඬ වත්සලාට ඇසුණාය.

"අපරාදේ..... වාන්ස් එක" අනෙක් පසෙන් කී දෙට ඔහු පිළිතුරු දෙන විටම වත්සලා තම ඇවැසිය ගෙන කාඹරයෙන් ඉවතට ආවාය.

"මේ බබා.... මම තව ටිකකින් ගන්නම" ඔහු එසේ කියා ඇමතූම විසංදි කළේය.

"මොකක්ද සීං එක...."

"එයා හෙට ටු තර්ට් වගේ කැන්ඩ් යනවලු, ජනවරි ඉඳලා එන ළමයින්ට බඩුවගයක් ගන්න. අම්මත් එන්නේ නැලු. අපරාදේ වාන්ස් එක"

"ඉතින් ඔයාට හෙට යන්න පුළුවන්තේ.... මේනකාලා හෙට හැන්දෑවට එනවනේ"

"අක්කට ශුවර් ද?"

"තමුසේ යනවා.... ඉඳලා හිටලා ලැබෙන වාන්ස් එකනේ... කෙල්ලත් ඇත්තේ අමාරුවෙන්"

"ඒකනම් හරියටම කිවුවා..."

"මොකද්ද?"

"එයා... මේ දවස් ටිකෙම කියව කියව හිටියේත් ඒ ගැන"

"එහෙනම් හෙට තමුසෙට හොඳ සැලකිලි"

"වැඩක් නෑ හලෝ, ෆිල්ම් හෝල් එකේනේ"

"තනියම නම් එන්නේ රූම් එකකට යනවා..."

"බැරිවෙයි හලෝ..." නිමන්තගේ මුහුණ අඳුරුවෙනු වත්සලා දුටුවාය.

"ඇයි...."

"නෑ හලෝ, මේ.... මගේ අතේ සල්ලි නෑ. හැමදාම එයා තමයි වියදම් කරන්නේ. එයා ලඟ සල්ලි තිබෙත් හොඳයි"

"එනවා පල්ලේහට...." වත්සලාට ඔහු ගැන දුකක් හිතුවාය.

නිමන්ත එය එපා කිවුවත් වත්සලාගේ බල කිරීම මත ඔහු ඇය පිටුපසින් කාඞරය තුලට ආවේය. වත්සලා අත වූ ඇඳුම් ටික යහන මතට දමා, හැන්ඩ් බෑගයක් ගෙන ඉඳ ගත්තාය.

නිමන්තගේ දෑස ඇඳුනේ ඇය යහන මතට දැමූ ඇඳුම් තුලින් මතු වූන ඇගේ පෑන්ටිය දෙසටය. ඒ මේනකා ඇයට දුන් ජී-ස්ට්‍රින් පෑන්ටියයි.

"කීයක් ඕනද.." ඔහුගේ නෙත් තිබුනේ කොහෙදැයි වත්සලා හැඳින ගත්තාය.

"මේ.. මේ.... ත්‍රී තවුසඩ් විතර"

"කොහෙද බලං හිටියේ....."

"අරක දිහා...."

"ඇයි... දැකලා නැද්ද"

"දැලකලා තියනවා..... ඒත් අක්කා ලඟ තියනවා දැකලා නෑ"

"එහෙනම් තමුසේ ඒ ගැනත් හෙවිල්ලෙන් ඉඳලා තියෙන්නේ...."

"නෑ හලෝ.... ඉතින් වැලේ තියන කොට ජේනවනේ. ඒත් මෙක දැකලා නෑ. ඒකයි"

"මේක එලියේ වැලේ කොමද හලෝ දාන්නේ..... අනික වැඩිය මේක අදින්නෙත් නෑ. ආ මෙතන ආයු තවුසඩ් තියනවා."

"එව්වර එපා.."

"ගන්නවා, ගන්නවා.... තමුසේ හම්බ කරන්න ගත්ත දවසක මටත් සලකනවා"
ඇය එසේ කීවේ විහිළුවටය.

"අක්කී, ඔයා ගෙදර ගියාම.... ආපහු පරණ විදියටම ද මගෙන් එක්ක ඉන්නේ"

"හ....ම්..... එහෙදි අපිට මෙහෙම, නිදහසේ කතා කරන්න ලැබෙන්නේ නෑ.....
ඒත් මම මේ විදියමයි"

"ප්‍රොමිස්..." නිමන්ත ඇය දුන් මුදල ගෙන, අනෙක් අත ඇයට දික් කළේය.

"ඔය අත නෙමෙයි අනික් අත" වත්සලා ඔහු මුදල සාකුචට දමාගෙන දකුණත
දික්ලව්ට ඒමත තම වමත තැබුවේ "ප්‍රොමිස්" යැයි කියමින්ය.

නිමන්ත මෙවර ඇයගේ අත තරමක් තදින් අල්ල ගත්තේය. ඒ ඇගේ දෑස දෙස
එක එල්ලේ බලමින්ය.

වත්සලත් ඔහුගෙ දෙනෙත් දෙස බලා සිටියේ ඇසිපිය නොහෙලාය. එහෙත් මද
වේලාවකින් ඇය තම දෙනෙත ඉවතට ගත්තේ, හම්..... දැන් යනවා" යැයි කියමින්
තම අතේ ග්‍රහනය ලිහිල් කරමින්ය.

"එහෙනම් ගුඩි නයිට්..." නිමන්ත එසේ කියා දොර අසලටම ගියේය.

"ගුඩි නයිට්... ස්විට් ඩ්‍රීම්ස්" ඔහු උලුවස්සෙන් ඉවතට ගිය නිසාවෙන්, වත්සලා
දොර අඩවල් කර ඔහු දෙස බලා සිටියේ පියගැට පෙළ අසලට යන තෙක්ය.

ඔහු පියගැට පෙළ අසලට ගොස් නැවත ඇය දෙස හැරී බැලුවේය. ඒ දහසකුත්
දේ හිත යට හංගාගෙනය. ඒ වග වත්සලාටත් නොදැණුණාම නොවේය.

"මේ පොඩ්ඩක් එනවා....." ඇය නැවත දොර හැරියාය.

නිමන්තගේ හද ගැහෙන්නට වූයේ නොසිතුව විලසින්ය. ඒ ඔහුගේ ලිඟුවත්
ප්‍රාණුවත් වෙමින්ය. එහෙත් ඔහු ඉක්මන් නොකොටම ඇය වෙත ආවේ
නොයිවසිල්ලෙන්ය.

තමා අසලට ආ නිමන්ත දෙස මද වේලාවක් බලා සිටි වත්සලා ඔහුව වැලඳ
ගත්තේ ලෙංගතුවය. ඒ ඔහුගේ බද වටා දැක් යොමමින් දෙනන ඔහුගේ ලැමදට

හොඳින් තෙරපෙන්නට ඉඩ හැරය. ඇයට ඒ ලෙංගතු උණුහුම අතරේ ඔහුගේ ප්‍රාණවත් වූ ලිඟුව තම කයේ ස්පර්ශය වන වග දැනුනාය.

වත්සලාගේ ඒ වැලඳ ගැනීම තුලින් නිමන්තගේ සිහින පොකුරු යායක් හිතේ පිපෙන්නට විය. ඒ එක් සිහිනයක් මිය යන්නටත් පෙර අනිත් සිහිනය මතු වෙමින්ය. ඒ නිසාවෙන් නිමන්ත තම ලැමඳට දැණෙන ඇගේ තනපටක් නොමැති දෙනෙන් මාදු මෙලෙක් බව විඳ ගත්තේ තම දැනත් ඇයගේ පිට මතට ගෙනයමින්ය.

"මේ.... අද අමාරුවෙන් ඇත්තේ, මල්ලිට නිදහසක් දීලම නිදාගන්නවා" ඇය එලෙස කීවේ ඔහුගේ කණට තම මුව ලංකොට, ඒ වදන් පෙළේ උණුහුම ඔහුගේ දෙකම් පෙති අසලට දැණෙන ලෙසය.

"ඔයා..." නිමන්ත එලෙස අසමින්, ඒ වදන් හමුවේ තම සිහින විකසිත කර ගන්නට සිතුවේය. ඒ ඇගේ පිට දිග දැන පහලට ගෙන යන්නටය හිතමින්ය.

"නෑ හලෝ එහෙම වෙන එකක් නෑ.... දැන් යනවා"

නිමන්තගේ දැන පහලට එන්නට ප්‍රථමව, වත්සලා තම ග්‍රහනය ලිහිල් කළාය. ඒ දොරක් බාගෙට අඩවල් කොට ගනිමින්, හිඩසෙන් ඔහුදෙස බලමින්ය. නමුත් නිමන්ත සිටියේ බොද වූ සිහින මතින් ඇය දෙස එක එලේම බලාගෙනය.

"උඩ ලයිට් ඔෆ් කරලම නිදාගන්නවා" වත්සලා එසේ කියා දොරවසා ගත්තාය.

වත්සලා යහන මතට ආවේ, මේතුවක් වේලා තම ගතේ වූ සළුපිළි ගලවා දමා නිරුවතින්ය. පසුවය ඇය දෙතන් විටක් නාද වූ දුරකථනය අතට ගත්තාය. ඇමතුම් දෙකක් මේනකාගෙන් වූ අතර අනෙක වර්ජිගෙන් විය.

"ඇයි මේතූ....." වර්ජිගේ ඇමතුම සමඟ වැඩි කාලයක් ගතකරන්න වෙන නිසාවෙන් වත්සලා පළමුව මේනකාට ඇමතුම ගත්තාය.

"කොහෙද බං හිටියේ මෙව්වර වෙලා...."

"බාත් රූම් එකේ බං, දැන් කොහොමද අම්මට..?"

"ගේජ්.... ගේජ්..."

මද වේලාවක් ඇය හා කතා බහේ සිටි මේනකා, පසුව සමන්ත සමඟත් මද

වේලාවක් කතා කළාය. ඉන් පසු ඇය ඇමතුමක් ගත්තේ වර්ෂයට.

"මම බාත් රූම එකේ හිටියේ....."

"කැවද..."

"අද උයන්ත කම්මැලි හිතුනා. එන ගමන් මල්ලි එක්ක දියන පාක් එකට ගියා, එහෙත් කාලා අවේ"

නිමන්ත ගිය වැඩේ ගැන හා තවත් දිණයේ තතු ගැන මිනිත්තු දහා පහලොවක් පමණ දෙදෙනා අල්ලාප සල්ලාපයේ සිටි යාහ.

"මේ අර අම්මා කියපු එක ගැන මොකද්ද හිතන්නේ"

"මොකද්ද බබාලා ගැනද?"

"ඔවු..."

"ඔයා මොකද්ද හිතන්නේ...."

"තව අවුරුදක් වත් ඉමු කියලා.... ටිකක් පිළිවෙලක් වෙනකම"

"ඒ වුනත් වර්ෂ මටත් හිතෙනවා අපි ඔක්කොම හරියටම හරි යනකන් ඉඳලා ඒ ගැන හිතනකොට අපිත් පරුක්කු වැඩි වෙයිද කියලා. දැන් ඡේතවනේ මේනකාලට වෙලා තියන දේ" වත්සලා වර්ෂට එය සිහිකර දුන්නාය.

"හම්..... ඒකත් ඇත්ත. එහෙනම් මොකද කරන්නේ"

"ඔයාගේ කැමැත්තක්...."

"එහෙනම්... එහෙම දෙයක් වෙන්න අරිමු"

"මෙහෙම ෆෝන් එකෙන්..." වත්සලා එසේ අසා සිනහා වූවාය.

"පුළුවන්නම් කොච්චර හොඳ ද"

"හම්...."

"ඔයා දැන් කොහෙද ඉන්නේ...."

"ඇදේ.... ඇයි"

"නිකන්... ඔයා මොකද්ද ඇදලා ඉන්නේ"

"ඔය නම් නිකමටම නෙමේ....." ඔහු එන්නේ කුමකට දැයි වත්සලාට වැටහුණාය.

"ඔයා මොකද්ද ඇදලා ඉන්නේ කියන්නකෝ"

"නයිටිය....." වත්සලා කීවේ බොරුවක්ය.

"ගලවන්න බැරිද...."

"ඉන්න එහෙනම් ටිකක්" වත්සලා යහනෙන් බැස ගොස් විදුලි පහණ නිවා දැමීමාය.

හෙට රැගෙන යෑමට බැරගය අස්පස් කොට පැත්තකින් තබා නිමන්ත, යහනේ ඉඳ ගත්තේය. ඒ පෙම්වතිය වෙත දුන් ඇමතුවෙන් පසුවය. ඔහුගේ හිත මෙදින වූයේ ප්‍රබෝදකිත්ය. "අක්කා නිදි ඇති" නිමන්තට එසේ සිතුවේය. එලසම මේනකාලා හෙටත් නෙයෙනවනම් කොතරම් යහපත් දැයි ඔහු සිතුවේ, හෙට දින පෙම්වතිය හමුවීමට වඩා, වත්සලා සමඟ සිටීමට ඇති කැමත්තෙන්ය. "හෙට එයාලා එන්නේ නැත්තම්, මට නුවර ගිහිලා ඔන්නම් එන්නත් පුළුවන්" ඔහු සිතුවේ ඒ නිසාවෙන්ය. ඒ ඔහු යට කලීසම ඇඳ නැති, කලීසමට උඩින් ලිඟුව අතගා ගනිමින්ය. "අක්කා තවම නිදි නැද්ද දන්නේ නෑ" ඔහුට එසේ සිතුවේ කුමක් හෝ හේතුවක් ගෙන නැවත ඇය දකින්නට පහලවු සිතුවිල්ලෙන්ය. ඒ නිසාවෙන් නිමන්ත කාඹරයෙන් ඉවතට විත් පහළ ඇය සිටින කාඹරය දෙස බැලුවේය. එහෙත් එහි වූයේ අඳුර සේම, නිමන්තගේ හිත ද අඳුරුවූවේය.

විදුලිපහණ නිවා දමා නැවත යහනට ආ වත්සලා. දුර කථනය අතට ගත්තත්, කිසිවක් නොදොඩා මද වෙලාවක් සිටියාය.

"හරි...."

"ගැලවුවද....."

"හම්....."

"මගේ නම් හොඳටම ඇහැරිලා.... ඔයා ලඟ හිටියනම් කියලා හිතෙනවා"

"මම ඉතින් හැමදාම ඉන්නේ ඔයා ලඟනේ...."

"එහෙනම් මේක ටිකක් අල්ලනවද...."

"හම්" වත්සලා එසේ කියමින් තම දෙනන් පුඩු කිතිකවා ගත්තේ කොට්ටයක් දෙපා අතරට හිර කොට ගනිමින්ය.

බිඳුනු හිතීන් නැවත යහනේ ඉඳගත් නිමන්තට, මෙදින නිකම්ම ස්වාං වින්දනය කරන්නට නොහිතුවේය. "අර පෙන් ඩුයිවු එකේ තිබ්බ ටික බලන්න තිබ්බනම්" ඔහුට සිතුවේය. "අක්කට බැරි වෙලාවත් ඇහැරුනොත්...." ලැජ්ජාවේ බෑ. නමුත් නිමන්තට සිතුවේය. ඒ ඔහු අල්මාරියේ කණාඬිය මතින් තම රූපය දෙස බලමින් ලිඟුව අතගා ගන්න අතරේය. එවිටම ඔහුට යමක් සිහි වුනේය.

හෙමිහිට අල්මාරිය ඇරිය නිමන්ත එය මදක් පිරික්සුවේ පරිස්සමටය. එහෙත් එහි තට්ටු දෙකකම වූයේ නිවසේ අමතර ජනෙල් තිර, ඇඳ ඇතිරිලි, හා අනෙක් අඩු වැඩියන්ය. නමුත් මැද තට්ටුවේ හා එක් පසක එල්ලා ඇත්තේ වත්සලාගේ ඇඳුම් බව ඔහු වටහා ගත්තේ, බොහෝමයක් හුරුපුරුදු නිසාවෙන්ය. "මේ තියෙන්නේ බ්‍රා එකක්" නිමන්ත එල්ලා ඇති ඇඳුම් අතර, දෙක තුනක් වූ බ්‍රෙසියර් අතරෙන් තම සිත් ගත් එක ගෙන, තම හිතට ඇවැසි දේ සෙවූවේය. ඒ වත්සලාගේ පෑන්ටිය.

"අක්කා අරගෙන ගිය එක වගේ එකක් තිබ්බනම් මරු" නිමන්ත ඇගේ ඇඳුම් තට්ටුවේ කෙරවලට අත දැම්මේය. ඒ සෑම ගැහැනියක්ම යට ඇඳුම් තබන්නේ එවැනි තැනක වග දන්නා නිසාවෙන්ය.

ඔහු තමාට ඇවැසි දේ සොයා ගත්තේය. නමුත් ඒ ඔහු සිතූ හැඩරුවෙන්ම නොවේය. පැහැයන් දෙක තුනකින් වූ ඇගේ පෑන්ටි හත අටකින් නිමන්ත අතට ගත්තේ ඇය වැඩියමක්ම භාවිතාකරන්නට ඇතයි අනුමාන කල, සැමදා ඔහුගේ සිත් ගත් මදක් දුරුවර්ණ හා ඉළස්ටික් පටි ඇඳුන පෑන්ටියක්ය.

වජිරගේ වදන් වත්සලාට එතරම් උණුහුමක් ගෙන නොදුන්නත්, ඔහුගේ සිත් රිදවීමට නොහැකි නිසාවෙන් අසාගෙන හිටියේ "ඉක්මනට යවා ගත්තොත් හොඳයි" යැයි සිතමින්ය. ඒ අද දිණ ඇයට ඇවැසි වූයේ, නිමන්ත හා වූ කතා බහා නැවත ආවර්ජනය කොට සතුටු වන්නටය. නමුත් වජිරගේ කතා හමුවේ ඇය මිහිරක් නොලද්දාම නොවේය. ඒ දුරකථනය හරහා මේවැනි මිහිරක් ඇය ලබන ප්‍රථම වර මේය නිසාවෙන්ය.

යහන මත මනා කොට වත්සලාගේ බ්‍රෙසියරයක්, පැන්ටියක් තැබූ නිමන්ත. තම දුරකථනයේ ඇති, වජීරගේ හා වත්සලාගේ විවාහ දවසේ ගත් වායාරූපයක් මතු කොට ගත්තේය. ඒ ඇය තනිව සිටිනා රූපයකි. "ඉස්සරට වඩා අක්කිගේ දැන් තන් දෙක ලොකුයි" ඔහු එලස අනුමාන කලේ එම රූපය හා ඇය දැන් අදින බ්‍රෙසියරය දෙස බලමින්ය. ඒ නිසාවෙන් ඔහු එම බ්‍රෙසියරය අතට ගෙන එහි තරම සොයා බැලුවේය. එහි වූයේ 36C යනුවෙන්ය. ඒනිසාවෙන් ඔට තම පෙම්වතියගේ ලැමදේ තරම සිහිවූනේය. ඒ 30D ලෙසින්ය. "එයාගෙන් ටිකක් කල් යනොකොට අක්කගේ වගේ වෙයි, ඒයාගේ අම්මක් ටිකක් මහතයිනේ" ඔහු එසේ සිතුවේ වත්සලාගේ දෙනතට ලොල් වෙමින් අත වූ බ්‍රෙසියර පැත්තකින් තබා වත්සලාගේ පැන්ටිය අතට ගනිමින්ය.

වත්සලාගේ ලා නිල්පැහැති පැන්ටියේ යෝනිය ගැවසෙන පෙදෙස ලා කහා පැහැයක් ගෙන තිබුනේය. නිමන්ත එතන සිනිදුවට අත ගැවෙය. "ගොඩක් වෙලාවට මේ හරිය ඉතින් වෙට වෙලාමනේ තියෙන්නේ" යැයි සිතමින්ය. එම නිසාවෙන් ඔහුට එය ඇඳ බලන්නට ද හිතුවේය.

කණ්ණාඩිය අසලට ගිය නිමන්ත එය ඉහ දක්වා උස්සා ගත්තේය. හෙත් වත්සලාගේ නිතඹ විසල් බැවින් එය ඉතා මත නොදැඳුනේය. ඒ නිසාවෙන් ඔහු එය ඉහ දෙපසෙන් අල්ලා ගනිමින් කණ්ණාඩියෙන් බැලුවේය.

වත්සලාගේ දෙකලවා හා නිතඹ විසල් බැවින් එය නිමන්තට එය නොගැලපුනේය. නමුත් එම පැන්ටියේ ඉදිරිපස ඔසවමින් නිමන්තගේ ලිඟුව ඉදිරියට නෙරා විත් තිබුනේය. "තව එකක් ඉඹ, ඉඹ ගහන්න ඕන" ඔහු එලෙස තුවේ තවත් පැන්ටියක් මුහුන මතට ගන්නට. ඒ නිසාවෙන් ඔහු නැවත වත්සලාගේ ඇඳුම් අතරින් ඇතුලට අත දැමීමේය.

එම ඇඳුම් අතරෙන් ඔහුගේ අතට පෙට්ටියක් වැනි යමක් හසු වූනේය. නමුත් එය එලියට ගත් ඔහු පුදුමයෙන් එදෙස බලා සිටියේ ඇසිපිය නොහෙලාමය.

දුරකථනෙන් ඇසෙන වජීරගේ හඬ, කෙමෙන් කෙමෙන්වත්සලාව මිහිරට පතකලේය. ඒ වජීරව අමතක කොට දුරකථනයේ අනෙක් කෙළවරේ සිටින්නේ නිමන්ත ලෙසින් හිතීන් මාවාගෙන. ඒ නිමන්ත සවාං වින්දනය කරන අයිරූය.

"ඔයාට වෙන්න ලඟද....." ඇයට කෙසේ වෙතත් වජීරට මේ නැවුම්

අත්දැකීමෙන් කුල්මතව සිටියේය.

"හම්....." වත්සලාටත් තරමකින් එසේ නොවුනාම නොවේය.

"එහෙනම් මම ඇහිලි දෙකක් දන්නද....."

"එපා"

"එහෙනම්...."

"දිවෙන් කරන්න....." ඇය හෙමිහිට ඇහිලක් යෝනිදෙනොල් අතරින් ඇතුළට දැමුවාය.

ඇහිලි තුඩින් යෝනියේ ඇතුළත මස් වැදලි කිතිකවා ගන්නා වත්සලාට එක් වරම යමක් සිහිවුනාය. "අපරාදේ මට කලින් මතක් වුනේ නෑනේ" ඇයට සිහි වූයේ ඩිල්ඩොවයි. නමුත් එය ඉහළ මහලේ නිසාවෙන් වත්සලා එය හිතෙන් අමතක කොට දැමුවාය.

පෙට්ටියේ ඇත්තේ කුමක්දැයි නිමන්ත සැකයක් නොවුනත් ඔහු පුදුම වූයේ, එය වත්සලා ලඟ එය තිබීමයි. "මේක අක්කගේ එකක් වෙන්න බෑ.., මේනකා අක්කගේ වෙන්න ඇති" ඔහු එසේ උපකල්පනය කලත් "ඒත් මේක අක්කගේ ඇඳුම අස්සේ ඇයි" ඔහු සිතුවේය. "නෑ ශුවර් එකටම අක්කා මේක යුස් කරනවා" ඔහුගේ හිතේ මැවී ගියේ ඇය ඩිල්ඩොවෙන් සතුටෙන් අයිරුය. එයින් මෙතුවක් තම පාලනයේ වූ නිමන්තගේ හිත ඔහුට අවනත නොවුනේය. ඒ නිසාවෙන් නිමන්ත යහන මත ඉඳ ගත්තේ, ඇසුරුමෙන් එලියට ගත් ඩිල්ඩෝව මදක් ක්‍රියාට්මක කර බලමින්ය.

ඩිල්ඩොවේ විවිද ක්‍රියාවන් අත හදා බැලූ නිමන්ත, එය නාසයට ලංකොට සුවදත් බැලුවේය. එහෙත් එයින් ඔහු සිතුව සුවදක් නොදැණුනේය. නමුත් නිමන්ත එය පණ ගන්වා තම කෝෂ දෙක මත තබා ගත්තේ නුහුරු පහසක් විදිමින්ය. ඒ දැස අඩවත් කොට ගනිමින් යහනේ දිගා වෙමින්ය.

ඩිල්ඩොව නොමැති කමේ වාඩුව වත්සලා ඇහිලි තුඩකින් පිරිමසා ගනිමින්, තම මිහිරේ උච්චතමය විද ගත්තාය. ඒ වර්ෂට පසුවය. නමුත් එය වත්සලාට පරිපූර්ණ තෘප්තියක් නොවේය. "මට මල්ලි කියපු දෙවල් හිත, හිතා, කරගත්තනම් මීට වඩා ශීල් කර ගන්න තිබා" ඇයට සිතුවාය. නමුත් ඇය ප්‍රථම වරට දුරකථනය හරහා ලද මෙම මිහිරට අඩු තක්සේරුවක් නොකළාය. ඒ ඇයට එම මිහිර නැවුම් වූ නිසාවෙන්ය.

"ඔයාට දැන් හැපී ද...." වත්සලා ඇසුවේ වර්ජිනියා.

"හම්.... හොඳට වුනා..."

"මගේ එක්ක හිටියට වඩා.....?"

"නෑ... වෙනදා තනියම කර ගන්නවට වඩා. ඔයා..."

"ඔයත් එක්ක ඉන්නවා තරම් නෑ.... ඒත් තරකම නෑ, ලඟ නැති කමට" ඇය එලස කීවේ ඒ වදන් තුලට හිතා මතාම ලැජ්ජා බවක් මුසු කොටය.

"එහෙනම් ඔයා නිදා ගන්න....." තම ගත හිත සතුටු කරගත් නිසාවෙන් වර්ජිනියා තවත් ඇහැරි සිටින්නට නොසිතුවේය.

"බෑ...."

"ඇයි..."

"මෙහෙම පුළුවනැයි... ඔයා ගලවපුවා මම ඇදගන්න එපැයි..."

"කමක් නෑ ඔහොම්ම නිදාගන්න..... දොර වහගෙන"

"ඔයාට පිස්සු...."

"ඔයා එහෙම ආස නැද්ද....."

"ආසයි.... අපේම ගෙදරක අපි දෙන්නා විතරක් ඉන්න කොට. පිට ගේක එහෙම හිතෙන්නේ නෑ....."

"කමක් නෑ අදට ට්‍රයි කරන්නකෝ"

"බලමු.... එහෙනම්, මේ.... මේ.... ඔයා දන්නවද දෙයක්...."

"මොකද්ද...."

"එක්කෝ ඕන නෑ, මම පස්සේ කියන්නම්....."

"අනේ දැන් කියන්නකෝ....."

"මට බෑ..... ලැජ්ජයි"

"පිළිස්...."

"මට අද ගොඩක් ඊල් වුනේ..... මේ... මේ... අනේ බෑ අනේ පස්සේ කියන්නම. මට ලැජ්ජයි"

"පිළිස්, පිළිස් කියන්නකෝ...."

"හැබැයි හිතා වෙන්න එපා...."

"හරි, හරි....."

"මට අද ගොඩක් ඊල් වුනේ.... ඔයා තනියම කර ගන්න විදිය හිතෙන් මවා ගත්ත නිසා, මම එහෙම දැකලම නෑනේ..."

"ඇයි ඔයා අසයිද.... එහෙම බලන් ඉන්න"

"හම්..... මම දැකලම නෑ....."

"එහෙනම් මම පෙන්න්නකෝ..... දවසක....."

"හා..... ඔයා දැන් හරි හොඳයි. වෙනස් වෙලා....."

"ඔයන්....."

දෙදෙනාගේ කත බහා අවසන් වූයේ වත්සලාගේ වාටු බසට, වජිර හසු වෙමින්ය. නමුත් වත්සලා එලස කළේ ඔහුව රැවටීමටම නොවේය. ඔහුව දිරිමත් කර ගන්නා අදහසින්ය. එලසම වත්සලා තම බොහෝ දෙවල් සභවා ගත්තේ, එක් වර හෙළිකිරීමෙන් ඔහුගේ හිත තුළ තමා පිළිබඳ නරක චේතනාවක් ඉපදේවීයැයි බියෙන්ය. ඒ ක්‍රමක් ක්‍රමයෙන් තම සිතැඟියවන් හා අශාවන් ඔහුට හෙළි කරමින් තමා වෙත නම්ම ගන්න අදහසින්ය.

කොෂ දෙක මත හා ලිඟුව මත තබා ඩිල්ඩොවේ දෙදෙරුම විදිමින් නිමන්ත ශුක්‍ර පහා කරගත්තේ තම බඩ උඩටමය. ඒ හොඳ තෘප්තියක් විඳ ගනිමින්ය. ඔහුට ඒ හැම නිමේෂයකම සිහිවූයේ වත්සලාමය. ඒ ඇය කෘතීම ලිඟුවෙන් සතුටුවෙන අයිරුය. "මම හිතුව තරම් අක්කා නොන්පල් නෑ. අපේ අයියා තමා නොන්පලයා. අක්කට හොඳට සැප ඕන. කොහොම අපේ එකා එක්ක ඉන්නවද දන්නේ නෑ... පවු" අවසන නිමන්ත සිතුවේය. ඒ යම් නිගමනයකට එලෙබෙමින්ය. "ශුවර් එකටම අපේ එකාට බැරුව ඇති අක්කට සැප දෙන්න. ඒක තමා ඩිල්ඩො එකක් ගෙනත් දෙන්න

ඇත්තේ" ඔහු එම නිගමනය සපහ කොට ගනිමින් කෘතීම ලිඟුව මනාකොට පෙට්ටිය තුල තැම්පත් කළේය.

එවිට ඔහුට එතුල වූ උපත් පාලන කොපු කිහිපයක් ඇස ගැටුනේ, දෙක තුනක් වූ හිස් ඇසුරුමක් එක්කය. "මේවා මොකටද...." නිමන්තගේ හිත පැටලුනේය. නමුත් දෙතුන් දෙතුන් මොහොතක් යන විට "තවම බලා ගැන හිතලා නැතේ" ඔහු එසේ හිතමින් එහි වූ එක් හිස් කොන්ඩම් ඇසුරුමක් අතට ගත්තේ, එහි පැහැය හා රසය දක්වා ඇති අකරු දෙස බලමින් "අක්කා අසා ඇත්තේ වොක්ලට් ගෙලවර් එකට" යැයි සිතමින්ය. ඒ අතරින් ඔහුට නිශ්පාදිත දිණය හා කල් ඉකුත් වීමේ දිණය මැනවින් පෙනුනේය.

එහි නිෂ්පාදිත දිණය මසකට වඩා වැඩි නොවූන නිසාවෙන් නිමන්තගේ හිස ගිනිගත්තේය. "අපේ අක්කා..... නෑ එහෙම වෙන්න බෑ" ඔහු යහන මත ඉඳ ගත්තේය. ඒ වත්සලාගේ එදා සහ අද වෙනස් කම් හිතමින්ය. "මෙහේ ආවට පස්සේ තමා අක්කා සම්පුරනයෙන්ම වෙන්ප් වුනේ..... ඒ කියන්නේ සමන්ත අයියා...." නිමන්තගේ හිස කකියන්න ගත්තේ තම සහෝදරයාගේ අඩුපාඩු හමුවේ වත්සලා සමන්ත සමඟ බැඳෙන්න ඇතයි සිතුවිල්ල නිසාය.

"එක තමා ඕකා මම කිවුව ගමන්, මගේ වැඩෙත් කරලා දුන්නේ." ඔහු මෙට්ටියට තදින් ගැසුවේ අත මිට මොලවාය. "ශුවර් එකටම... මෙකීව අවුස්සලා අරගෙන තියෙනේ උෟ තමයි...., නැත්තම් මෙහෙම එක පාරටම. මුත් දෙන්නා ශුවර් එකටම අරකිට හොරෙන් සෙට්වෙනවා ඇති" ඔහුට වැඩියමක්ම එය හිතට දැණුනේ, ඇය සහෝදරයාගේ බිරිඳ නිසාම නොව, ඔහුගේ හිතේ ඇය සිටි නිසාය.

නිදි නොමැතිව යහනේ ඒ මේ අත පෙරලි පෙරලි සිටි නිමන්තට අලුයම් ජාමයේ නිදි ගියත් වත්සලා ඇහැරි පැන්ට්‍රියට යන හඩින් ඇහැරුනේය. ඒ මෙතුවක් හිතට වද දුන් පැනය නිසාවෙන්ය. එහෙත් ඒ ගැන විමසන්නට හිතේ හයිසක් ඔහුට නොවූනත් ඔහු පහළට බැස්සේ දෙබෙඩ් හිතෙන්නේය. "නෑ... මම කොහොමහරි මේක අහනවා....." ඔහු අවසන් පිය ගැටෙදී හිත දිරිකොට ගත්තේය.

"ගුඩ් මෝනින්....." කිවක් නොදනා වත්සලා ඔහුට සුභ පැතුවාය.

"මෝනින්....." ඔහු පැන්ට්‍රියේ වූ පුටුවක ඉඳ ගනිමින් ඇය දෙස බැලුවේය.

තමාට පිටුපා කේතලයට වතුර එකක් පුරවා ගත් වත්සලා දෙස නිමන්ත බලා

සිටියේය. ඒ ඇගේ නිතඹ දෙසය. "අරු මෙක පලන්ත ඇති" නිමන්තට ඇගේ නිතඹ දෙපලු හොදින් වටකුරුව පෙණුනේ ඇය ඇඳසිටි කොට කළිසමේ නැමීම නිතඹ තුලට රිංගා ඇති නිසාවෙන්ය. "අරුට අහු වුනා කියන්නේ ශුවර් එකටම පුකෙන් අරින්ත ඇති" ඔහු එල්ස නිගමනය ද කළේය.

"මොකද නිකන් නින්ද ගිහිලා නෑ වගේ..... ශුවර් එකටම අද වෙන දේ හීන බලන්ත ඇති" වත්සලා කේතලය ලිප මත තබා ඔහු වෙත හැරුනේ සිනහා වෙන්ය.

"අනේ එහෙම එකක් නෑ..... "නිමන්ත එයට පිළිතුරු දුන්නේ ඕනෑවට එපාවටය.

"තමුසේ මොනවා කිවුවත් , තමුසෙගේ මුඩ එක අද හොඳ නෑ..... මොකද්ද අවුල්ල. හදිසියෙන්ම කෙල්ලගේ තනියට අම්මාවත් එනවා කිවුවද" ඇය හාල් ටිකක් රයිස් කුකරයට දැමුණාය.

"නෑ....."

"ඇත්ත කියනවා.... මොකද්ද අවුල....." ඇය ඔහු සලින් ඉඳ ගත්තාය. ඒ අනෙක් පුටුවෙය.

"මට තමුසෙගෙන් දෙයක් අහන්න කියනවා" ඔහු බැරෑරුම්ව ඇගේ නෙත් දෙස බැලුවේය.

"අහනවා...."

"මට තමුසෙගේ අල්මාරියේ තිබ්ලා බඩුවක් හම්බ වුනා....."

"මොකද්ද?..."

"ඩිල්ඩෝ එකක්"

වත්සලාගේ මුවට සිනහවක් නැගුණාය. එහෙත් ඒ ලැජ්ජාව වසා ගන්නට ඇයි නිමන්තට සිතුවේය.

"ඉතින්.... තමුසේ අහනේ මම එක යුස් කරනවද කියලානේ....." ඇය සිනහවෙන්ම ඇසුවාය.

"නෑ....."

"එහෙනම්..... ගත්තේ කොහොන්ද කියලද....."

"නෑ....."

"එහෙනම්....."

"මේ... මේ.... එක ඇතුලේ කොන්ඩම් පැකට් වගක් තිබා..."

"ඉතින්...."

"ඒවා මොකටද....."

වත්සලාට නැගුන සිනහව වලකා ගත නොහැකි වුවත් ඒ අතරින් ඇයට ඔහු එම පැනය අසන්නට ඇතේ කුමක් නිසා දැයි සැකයක් නැගුණාය. ඒ ගතම සීතල කරවමින්ය.

"කඩලා තිබ්බ එවා පරණ එවා නෙමෙයි" ඔහු ඇය පිළිතුරක් දෙන්නට ප්‍රමාද හෙයින් නැවත ඇසුවේය.

"ඒකදට මේ මුඩ් අවුල් කරගෙන..."

වත්සලා එය කාගෙ දැයි මෙන්ම, එය තමා හා මේනකා දෙදෙනාම පාවිච්චිකරන වගත්, ඒ නිසාවෙන් කෘතීම ලිඟුවට කොන්ඩම් දමා භාවිතයට ගන්නා බවත් ඇය පැහැදිලි කොට දුන්නාය.

"සමන්ත අයිසා දන්නවද....." ඔහුට එවලේ සහනක් දැණුණේය.

"මොකද්ද...."

"ඔයා ඒක යුස් කරනවා කියලා...."

"නෑ..... ඒක දන්නේ මේනකයි මමයි විතරයි, දැන් තමුසෙත් දන්නවා"

"එතකොට කොන්ඩම් ගෙන්නේ කවුද?"

"මේනකා... ෆාමසියෙන්..." ඇය පුටුවෙන් නැගීට්ටාය.

"හම්...."

"තමුසේ මොනවද බොන්නේ..... ටී ද පෙලෙන්ටී ද"

"ටී එකක්" හිතනි දහස් වූ නිමන්ත ඇයහා සුනහා වූනේය.

"තමුසෙට ඇයි ඔක ඔව්වර ලොකු ප්‍රශ්නයක් වුනේ" ඇය පිටි හැදි හතරක් කෝප්පයට දැමුවාය.

"නිකන්

"නෑ ඇත්ත කියනවා...."

"මම හිතුවේ වෙන දෙයක්..."

"මොකද්ද....?"

"ඒක ඔන නෑ හලෝ....., මම වැරදි පව්වරයි" ඔහුට එය කියන්නට කෙසේවත් හිත ඉඩ නොදුන්නේය.

වත්සලාටත් එය ඔහුගෙන් අහන්නට උවමනාවක් නොවුණි. ඒ එම පැණය අසා හිතේ දෙගිඩියාවකට මහ පදා ගන්නට සේම, එම සිතුවිල්ල තම තුන් හිතකවත් නොවුන නිසාවෙන්ය.

"දැන් මට තමුසෙගෙන් දෙයක් හන්න කියනවා....."

"හම්...." ඇය දැන් එන්නේ හොඳ පොටකට නොවන වග නිමන්තට දැණුනේය.

"තමුසේ මොකටද ඒ අල්මාරිය ඇරියේ...., එකත් කමක් නෑ කියමුකෝ, තමුසේ අව්වර ඒ මම රෙදි ගොඩ අස්සේ හංගලා තිබ්බ එක අහුවෙන්න තරම්, තමුසේ මොනවද ඒකේ හෙවුවේ" වත්සලා රයිස් කුකරය විදුලියට සම්බන්ද කොට ඔහු අසලින් නැවත ඉඳ ගත්තාය. ඒ ඔහුගේ තේ එක හා තම තේ එක අතට ගෙනය.

"නෑ..... මේ... එහෙම නෑ..... නිකමට බැලුවේ" ඔහුගේ මුහුණ රත්පැහැ වී ගියේය.

"බොරු කියන්න එපා..... ඇත්තම කියනවා...." ඇය මෙසය මත වූ කැම ඕනන්නට ගෙනා පත්තරය රොල් කර ගත්තාය.

"නිකන් බැලුවේ හලෝ....."

"නෑ... ඇත්ත කියනවා" වත්සලා එම රෝල් කරගත් පත්තර පිටුවෙන් ඔහුට ගැසුවාය.

"මම, මේ.... මේ.. අක්කගේ පොඩි දෙයක් හෙවුවේ" අවසන ඔහු එය කියන්නට හිත හදා ගත්තේය.

"මොකද්ද කියනවා" ඇය නවැත වරක් ඔහුට ගැහුවාය.

"රිදෙන්වා හලෝ....." කමිසක් ඇඳ නැති ඔහුගේ පිටට, එම පහර යම් රිදුමක් එක් කලත් එහි නිමන්තට ලොංගතු බවක් දැණුණේය.

"එහෙනම් කියනවා...."

"පැන්ටියක්....."

"මොකටද....?"

"අර වැඩට..."

"මොන වැඩටද....."

"බොරුවට අහන එපා හලෝ නොදනවා වගේ"

"නෑ කියනවා...." ඇය නැවතත් පත්තරය අතට ගත්තාය.

"හස්ත කර්මාන්තයට" ඔහු එලස කීවේ යම් සිනහවක් මුවට නන්වාගෙනය.

"තමුසේ මීට ඉස්සරත් මගේ අරගෙන කියනවා නේද...." ඇය එලස ඔහුව සැක කලාය.

"හම්...."

"තමුසේ එහෙම කියලා මට කවදාවත් හිතුවෙ නෑ..... බලනවා තමුසෙගේ කියන වනවර කම. හිටපං මම උඹට....." ඇය දෙතුන් විටක් රෝල් කරගත් එම පත්තර පිටුවෙන් ඔහුට ගැවුම්වේ හිතේ සතුටෙන් හා හිනාවෙන්ය.

එහෙත් නිමන්ත පුටුවෙන් නැගිට මේසයවටා දිවුවේ ඇයට අල්ල ගන්නට

නොහැකි ලෙසටය. එහෙත් ඇය තම උත්සහය අත නොහැරියාය.

නිමන්තට පොඩි එකියකගේ මෙන් ඇගේ ඇති දාංගලයට ආස හිතුවේය. ඒ ඇය දුව යන විට බ්‍රෙසියරක් නොමැති ලැමද සෙල වෙන තාලයෙන් ඔහුට සිනහවක් ද එක් කරමින්ය.

"හෝවු..... හෝවු..... ඔහොම දුවන්න එපා, බලාගෙන වැටෙයි ඔය දෙක" නිමන්ත සිනවෙන් එසේ කියා ලැමද දැසින් පෙන්වුවේය.

"එනවා එහෙනම්, ඉඳගන්නවා මෙතනි....." වත්සලාටත් එය දැනුණේ වරක් සමන්තත් එය කිවූ වග සිහිකරය.

"හරි එහෙනම් ඕන්න ගහන්න බෑ..." නිමන්ත ඉඳ ගත්තේය.

"ඇත්තටම මට නිකමටවත් හිතුවේ නෑ හලෝ තමසේ මගේ පෑන්ට් එහෙම ගන්නවා ඇති කියලා, චික් මට නම් ලැජ්ජාවේ බෑ" වත්සලත් නැවත ඉඳ ගත්තාය.

"ඇයි...."

"නෑ හලෝ.... සමහර ඒවා හරිත් නෑ...."

"ඒ උනාට, අලුත් එවට වඩා මම ආස පරණ එවට"

"එ... ඇයි" වත්සලා තේ එක අතට ගත්තාය.

"ගොඩක් කල් ඇඳපුවනේ..... අනික මේ..." නිමන්ත ගොත ගැසුවේය.

"මොකද්ද...."

"නෑ හෝදලා නැති එවා තමා ගොඩක් හොඳ..., ඒවා හරි සුවඳයි"

"චික්..... පෙරෙතයා" වත්සලා ගැසුව පහර නිමන්ත වලකා ගත් නිසාවෙන් වත්සලාගේ අත වූ තේ එක හැලි ගියේය. ඒ ඇගේ ගත පුරාවටමය.

උණු තේ එක වත්සලා ඇඳ සිටි ටී-ෂර්ටුවේ ලැමද පෙදෙස තෙමා දැමුවේය. එම තෙත් වීමෙන් ටී-ෂර්ටුව ඇගේ දෙපියයුරු මතට ඇලී ගියේ දෙතත් හොඳින් මතු කරමින්ය. ඉන් ඇයට දැණුණේ උණුහුමකි.

"පිව්වෙනවා වගේ ඕයි....." ඇය වහා තම කාඹරයට දුවගෙන ගියේ දොරක් වසා ගනිමින්ය.

නිමන්තට එය මණරම් දසුනක් විය. ඔහුගේ හිතම ඉන් කිති කැවී ගියේය. එම නිසාවෙන් ඔහු ද ඇගේ කාඹරයේ දොර අසලටම ආවේය.

"පිව්විල ද....."

"නෑ.... නෑ...." ඇය එම ටී-ෂර්ටුවෙන්ම ගත පිහිද ගත්තේ තෙත්වුන කලිසමක් ගලවා දමමින්ය.

"මම එන්න ඕන නෑනේ..." නිමන්ත එසේ ඇසුවේ සිනහා වෙන්ය.

"නෑ..... නෑ.... ඕනම නෑ" වත්සලත් එයට ප්‍රථිචාර දැක්වූයේ සිනහවෙන්ම, තුවාය ලැමද තෙක් ඇද ගනිමින්ය.

වත්සලා කාඹරයේ දොර අරින විටත් නිමන්ත සිටියේ දොර අසලය. ඇගේ එම පෙනුමෙන් නිමන්තගේ දෑස පුදුමයෙන් විසල් වූනේය.

"ඇයි මොකද...?"

"නෑ.... අක්කව මෙහෙම දැක්කමයි" ඔහු වත්සලා පිටුපසින් ගියේය.

වත්සලාගේ කලවා මැද්දට දික් වූ තුවායෙන් ඇයව කාමුක ලෙස නිමන්තට පෙනුනේය. ඔහු වඩාත් ආසා කළේ ඒ විසල් කලවා යුග්මටය. එය ඇය ඇවිදින විට ගැස්සුනේ තාලයකටය.

"දැන් කොහොමත් ඇඟ හෝදන එකනෙ හලෝ..... ඒකයි මේක ඇන්දේ" සැබවින්ම ඇයට මෙලස ඇද, ඔහු ඉදිරිපිට සිටින්නට අහෙතුක හිතක් හටගෙන තිබුණාය.

"මාර ලස්සනයි හලෝ ඔහොම...."

"ලස්සනද නැත්තම්....." වත්සලා ඉතුරු හරිය නොකියුවාය.

"ඇත්තටම සෙක්සී..... ඔහොම ගෙදරත් ඉන්නවකෝ අක්කේ..." වත්සලාට එයින් දැණුනේ ආඩම්බරයකි"

"පිස්සු ද තමුසෙට"

වත්සලා තම ඉතුරු බොහෝ කායින් කලේ ඵලස ඉදිමිත්ය. ඒ දිහා නිමන්ත බලා සිටියේ ආසාවෙන්ය. ඉන් ඔහුගේ ලිඟුවත් අවදිව තිබුණේය.

නිමන්තගේ දැස ඇත්තේ වෙන කොහෙවත් නොව, තම කයේම වග වත්සලාට සැකයක් නොවුණාය. ඉන් ඇය මිහිරක් වින්දා සේම, මේනකා තරම්ම නොවුණත් ඔහුව අවුස්ස ගන්නට යම්, යම්, දේවල් ද නොකළාම නොවේය.

"ලැස්තී වෙමු...." වත්සලා බත් දෙකත් බැඳ අහවර කළාය.

"හම්.... දැන්නම් යන්නත් හිතෙන්නෑ අක්කේ"

"ඒ මොකද..?"

"ඔයාව දාලා"

"මේ.... මම තමුසෙගේ අක්කා.... ඕනෑවට වඩා එපා" ඇය ඇඟිල්ල උළුක් කලේ විහිළුවටය.

"නෑ.... ඔයා මගේ අක්කා නෙමෙයි....."

"එහෙනම්..."

"නෑනා...." ඔහු සිනහා සුණේය.

"මේ, මේ, ඒ නෑනලා මස්සිනාලා වෙනස්, මේ නෑනලා මස්සිනලා වෙනස්. යනවා ලැස්තී වෙනවා"

"හරි... හරි..., ඔයා යන්න.." තම ලිහිල් කලිසම ඔසවමින් ලිඟුව නැගිට වග ඔහු දැන සිටියේය.

"ඇයි..."

"නැගිටින්න බෑ හලෝ....."

"ඇයි නැගලද...." ඇය එසේ ඇසුවේ සිනහවෙන් ඔහු වෙත එමිත්ය.

"හම්..."

"නැගිටිනවා බලන්න" ඇය නොසිතුව ලෙස ඉල්ලා සිටියේය.

වත්සලාගේ දෙතුන් විටක පෙරෙත්තය නිසාවෙන් නිමන්ත පුටුවෙන් නැගිටියාය. එවිට ඔහුගේ ලිඟුව කලීසම ඔසවමින් කෙලින් වි තිබුණේය. එයින් වත්සලාගේ ගතම කිතිකැවි ගියේ නොසිතුව විලසය.

"අයියා මල්ලි කියලානම්, මෙකේ වෙනසක් නෑ වගේ" ඇය තම මුහුණේ වෙනස්කම නිමන්ත හැඳින ගනිවියැයි බියක් දැනුන නිසාවෙන් බොරු සිනහවක් මුවට නන්වා ගත්තාය.

"එහෙමද..."

"හම්..... පෙනුමට නම් ඒ වගේ" ඇය තම කාඹරය වෙත යන්නට හැරුණාය.

"අක්කේ....." නිමන්ත ඇයට ඇමතුවේය.

"ඇයි..."වත්සලා ඔහුවෙත හැරුණාය.

"හග් එකක් දෙනවකෝ....."

"මල්ලි තමුසේනම් දැන් ඕනවට වැඩියි....." එහෙත් ඇය නැවත කාඹරය වෙත යන්නට නොහැරුණාය.

"පිලිස්...."

"හම්... එනවා"

වත්සලා ඔහුව තම කයට තුරුලු කොට ගත්තාය. ඒ ඔහුගේ ප්‍රානවත් වූ ලිඟුව තම කයේ දැවටෙන පරිද්දෙන්ය. නමුත් ඒ තුවායට උඩින්ය.

වත්සලාව වැලඳ ගත් නිමන්තගේ හිත ගැහුණේ වේගයෙන්ය. ඒ ඇගේ තුවායෙන් නිරුවත් වූ පිට පෙදෙස මත මෘදුව දැන ගෙන යමින්ය. ඔහුගේ හිත කීවෙම "ඒකිටත් ඕන උඹට කියලා තුවාය ගලව ගන්න..... බලං ඉන්නේ නැතුව කඩලා දාපං ඔය තුවාය" කියාය. ඒ නිසාවෙන් ඔහු හෙමිට දැන ඇගේ ලැමඳ වෙත ගෙන ආවේය.

"මල්ලි..... කවදාවත් ඒක හිතන්න එපා, එහෙම කවදාවත් ඔයාට මගෙන් ඉඩක් ලැබෙන්නේ නෑ" ඇය නිමන්තගේ අත අල්ල ගත්තාය. ඒ ගැහෙන හිතින්ය.

"සොරි අක්කේ...."

"එහෙම ඕනකමක් තියනවනම්, මම ඊයෙම ඔයාව කාඹරෙට ගෙන්න ගන්නවා..... මට එහෙම දෙයක් ඕන නෑ. ඔයා මගේ මල්ලී" ඇය ඔහුගේ කම්බුලක් සිප ගත්තාය. ඒ තම කාඹරය වෙත යන්නට හැරමින්නය.

"අක්කේ..... ඇයැම්... රියලී සොරි....." ඇය කාඹරයට ගොස් දොර වසා ගන්නා විට නිමන්න කීවේය.

"අවුලක් නෑ..... දැන් ඉතින් යනවා.... ඔය තාම ඇහැරිලා. පවුනේ නිදහසක් දෙනවා. හැන්දෑවටත් මහන්සි වෙන්න එපැයි " ඇය එලස කියමින් දොර වසා ගත්තාය.

සැබවින්ම වත්සලාට ඔහු සමඟ ලිංගික සංසර්ගයක ඇවැසි තාවයක් නොවුනේය. ඇයට ඇවැසි වූයේ ශුංගාර කතා බහකට ඔහුව පෙළඹවා ගැනීමටය. එහෙත් නොසිතුව ලෙස ඇගේ හිතේ ඔහුට තම අඩ නිරුවත පෙන්වීමට අශාවක් උපන්නේ, මේනකා නිසාවෙන් හිතේ පහළ වූ සිතුවිල්ලකින්නය.

එලසම ඇය නොසිතුව ලෙස ඉන් මිහිරක් වින්දාය. නිමන්න ඇගේ කය දෙස බලා සිටින වාරයක් වාරයක් පසා ඇගේ හිත එම මිහිරෙන් ගැහුනේය. එලසම ඇගේ මිහිර තවත් නොසිතුව ලෙස දෙගුණ තෙගුණ වූයේ නිමන්නගේ පැන්ටි හොරය හසු විමෙන්ය.

වත්සලා හා නිමන්න නිවසෙන් ඉවතට ආවේ එක විටය. ඒ දොරගුළු හොඳින් වසා දමමින්ය.

"අක්කේ මගෙන් වෙච්ච දෙට, ඔයා තරහක් නෑ නේද?" නිමන්න එසේ ඇසුවේ මහා පාරට ඇවිද යන අතරේය.

"පිස්සුද හලෝ....." වත්සලා එය තැකීමක්වත් නොකළාය.

"අක්කා ගෙදර එනේ කවද්ද..."

"අයියා එනවනම්..... විකෙන්ඩ් එකේ එනවා"

"අක්කේ..... මේ, ඔයා මගෙන් එක්ක මේ හිටපු විදියට.... සමන්න අයියා එක්ක එහෙම කතාවට යන්නේ නෑ නේද?" ඔහු එය ඇසුවේ ගොත ගසමින්ය.

"පිස්සුද හලෝ.... සමන්තයි තමුසෙයි කියන්නේ දෙන්නෙක්, තමුසේ මට ස්පෙෂල්" වත්සලා ඔහුගේ පිටට පහරක් ගැසුවේ හෙමිහිටය. ඒ කෝල බවෙන්ය.

"එහෙනම් අර විදියටත් ඉන්න එපා, සමන්ත අයියා ඉන්න වෙලාවට"

"පිස්සුද..., මම තමුසෙට ජේන්න විතරයි එහෙම හිටියේ.... අනික එහෙම දෙයක් මට ඔන්නම් ඉස්සෙල්ලම හිතන්නේ මම සමන්ත ගැන නෙමෙයි, තමුසේ ගැන. ඒක නෙමෙයි තමුසේ මොකද ඔව්වර මං ගැන බය " වත්සලා ඔහුට තමා කෙරෙහි විශ්වාසය නැගෙන අයිරුන් කතා කළාය.

"නෑ අක්කේ.... කියන්න බෑනේ.... මිනිස්සුනේ. කොයි මිනිහටද ඔයාව එහෙම ලේසියෙන් අතාඅරින්න හිතන්නේ, එහෙම දැක්කම"

"තමුසෙනම් මම හිතුවට වඩා මාර වල් හලෝ. හැබැයි මම තමුසෙගේ ඒ වල් කමට ආසයි. ඉන්නවකෝ දවසක අල්ල ගන්න" වත්සලා ඔහුව තමාවෙත නම්ම ගැන්මට එලෙස කීවත් ඇගේ හිත තුලත්, සැබවින්ම ඔහු ගැන විශ්වාසය ගොඩ නැගීද තිබුණේය.

"මම දන්නවා අක්කේ..... මටත් ඔයාව විශ්වාසයි. මමත් අක්කා ඒ වගේ කියලා හිතුවේ නෑ. ඇත්තටම ඔයා මෙහෙම ඇදෙගෙන යනකොට, මේ ඊයේ, අද උදේ, හිටිය ඔයාමද මේ කියලත් මටත් සැකයයි. මේ එක නෙමෙයි ඔයා මාව අල්ල ගත්තම මොකද කරන්නේ"

කඩුවෙල නගරෙන් දෙදෙනා වෙන් වූහ. ඒ වත්සලා 177 බස්යෙන් කොළඹ දෙසටත්, නිමන්ත 17 බස්යෙන් නුවර දෙසටත්ය.

එදින වත්සලා බොහෝ රාජකාරීන් කළේ හිත සතුටෙන්ය. ඒ අහඹු සිදුවීම් පෙළ සිහිකරමින්ය. ඇය ඉන් මහත් ප්‍රීතියක් වින්දාය. එලසම ඇයට එදින කාර්යාලයේ ගෙවුන කාලය පාවා නොදැණුණාය.

"කියපං....." වත්සලාගේ දුරකථනයට මේනකා ඇමතුමක් ගත්තේ සවස හතරට පමණය.

"මේ මාර කේස් එක බං..... අම්මට ආපහු ටිකක් ආමාරු වුනා...."

"ඉතින්..."

"මල්ලි ගියාද...."

"ඔවු..... ඇයි"

"මව... අදත් එන්න වෙන්තේ නෑ.... මාර කේස් එකතේ දැන් මොකද කරන්නේ"

"අවුලක් නෑ බං..... දැන් මගේ ගෙදර වගේ තමා, මට පුරුදුයි"

"අවුලක් නෑතේ..... ශුවර්තේ"

"ඔවු... බං ශුවර්"

"එහෙනම් අද රැවෙනකම් ඉන්නේ නැතුව පැනගනින්"

මේනකාලගේ නොපැමිණීම ඇයට දුකක් සේම, යම් සතුටක් ද ගෙන දුන්නාය. ඒ තනිව නිවසේ සිටීමට ඇති ආශාවය. එම නිසාවෙන් වත්සලා එදින අත්තිකාල සේවයේ නොයදෙන්නට තීරණය කලාය.

සවස පහට පමණ කයාලයෙන් ඉවතට ආ වත්සලා බස් රථට ගොඩ වූවාය. ඒ නිවසේ තනිව සිටිනා නිසාවෙන් හිතට නැගුන දහසකුත් බලා පොරොතු හමුවේය. එම සිතුවිලි ඔස්සේ වත්සලා කවුලුවෙන් එපිට බලා සිටියාය. ඒ හෙත් දුටුව යම් දසුනක් නිසාවෙන් යමක් සිහි වූ වත්සලා කඩුවෙලටම ටිකට් අරගෙන තිබුනත් මගින් බැස්සාය.

වත්සලා එතුලට ගමන් කළේ ගැහෙන දෙපයින්ය. සිමත අඩු වැඩියන්ගෙන් කුඩය පුරවා ගන්නට ඇයට වැඩි වෙලාවක් නොගියාය. ඒ අතර සෑම විටම වත්සලාගේ තෙත් වූයේ තමාට ඇවිසි පුද්ගලයා සොයමින්ය. ඒ හිතට එඩිතර බව නත්වාගෙනය.

"මේ..... මේ..., මල්ලි....." ගැහෙන හදින් වත්සලා ඔහුව ඇමතුවාය.

"ඇයි මිස්...."

"මල්ලි මට.... මේ මේ... මට පොඩි උදවුවක් කරන්නකෝ.."

ඇගේ හද ගැහෙනා වේගය දෙගුණ තෙගුන වුනේය.

"කියන්න මිස්...."

"මට මේ..... මේ..... බියර් කෑන් දෙකක් අරගෙන දෙන්න, එතන සෙහ නිසා යන්න බෑ" වත්සලා අවසන හිතට දිරි ගත්තාය.

කඩුවෙලින් බැස රාත්‍රී අහරත් කඩෙන්ම ගත් වත්සලා පයින්ම නිවස වෙත ආවාය. ඒ තමා ගැන හිතේ ඇති ආඩම්බරයෙන්ය. තමා මෙලස මෙවැනි දෙයකට ඉදිරියට පය තබා විශැයි වත්සලා සිහිනයකින් වත් හිතා නොතිබුනාය.

නිවසට ගිය විගස වත්සලා දොර ගුල් දැමුවාය. පසුව ඇය කෙලින්ම ගියේ නාන කාඹරය වෙතය. අඩහෝරාවකට පසුව වත්සලා ඉන් එලියට ආවේ නැවුම් වය.

බියර් එකත් අතට ගත් වත්සලා කෙලින්ම ගියේ බැල්කනිය වෙතය. ඒ මෙතුවක් වෙලා නිරුවතින් සිටි ගත මතට තුවාය පටල ගනිමින්ය. පසුව ඇය සිහිල්

සුලභ විදිමින් බියර් කෑනයේ අඩක් පමණ හිස් කළාය. ඒවිටම ඇගේ දුරකථනයට නිමන්තගෙන් ඇමතුමක් ආවේය.

"අක්කි කොහේද....."

"ගෙදර.... අද කලින් ආවා...."

"මේනකා අක්කලා....."

"තවම එහෙන් පිටත් වෙලා නෑ.... එන්න ටිකක් රැවෙයි..... තමුසේ කොහෙද..." ඇය ඔහුට මුසාවක් කීවාය.

"මම ගෙදර යනගමන්"

"මොකද වුනේ....."

"අදනම් පට්ට..."

"කියනවකෝ....."

"මම අඩලා, අඩලා, අරක කොහොම හරි ගලව ගත්තා...."

"පෑන්ටියද....."

"හම්...."

"එහෙනම් අද කෙල්ලව ඉවර ඇති..... මද කිපිලනේ හිටියේ..."

"ලොකුම හරියට ඉඩක් නෑ.... ඒත් කියලා වැඩක් නෑ..."

"කියනවකෝ ඉතින්.... "

"මේ.... මෙහෙම කියන්න බෑ..... මම රැවෙලා කෝල් එකක් ගන්නද....."

"හ.....ම්..... එපා. මම ගන්නම්, තාම ඉවුවෙන් නෑ හලෝ, අරගොලක් රැවෙලා එයි, අයිගත් කෝල් කරයිනේ... මට ඒක ටිකක් ශ්‍රී එකේ අහන් ඉන්න ඕන"

"හරි එහෙනම් ඔයා කෝල් එකක් දෙන්න..... මේ තැන්කිස් හලෝ.... හරිද"

"ඒ මොකටද"

"මාව අවුස්සලා එවුවට. එයා අද හුල් හොල්මන් මගේ වැඩ වලට"

"හරි හරි එහෙනම්..... පස්සේ කියනවකෝ..."

"මේ, මේ, මම ගත්තේ ඒකටම නෙවෙයි, පොඩි දෙයක් අමතක වුනා ඊයේ. ඒකයි හදිස්සියෙන්ම ගත්තේ"

"මොකද්ද....."

"අර ඊයේ TV එකට ගහපු පෙන් එක ගැලෙවුවේ නෑ.."

"තමුසෙනම් මාර බඩුවක්, බැරිවෙලා වත් මේනකාලා කළින් ඇවිත් දැක්කනම් කාඩ් කුඩු"

මද වෙරි මතෙන් නිවස තුලට ආ වත්සලා බැල්කොනියට වූ දොර පියන් වසා දැමුවාය. පසුව ඇය කෙලින්ම රූපවාහිණිය අසලට ගියේ නැවතත් තුවාය ගලවා පසෙකට දමමින්ය. ඇය රූපවාහිණිය පණ ගැන්වූයේ, නිමන්ත මතක් නොකලත් පෙරදිනයේ සිට හිතේ වූ කුතුහලය නිසාවෙන්ය.

මේනකා ඇමතුවක් ගෙන අද දින එන්නට නොහැකි බව කියන විටම වත්සලාගේ හිතට ආවේ මෙයය. ඇය පාසල් සමයේ කෙල්ලන් අතින් අතට මාරු වූ වල් පත්තර පිටු කිහිපයක් කියවා ඇතත්, මෙවැනි විඩියෝවන් නරඹා නොතිබුණාය. විටෙක ඒ එකල අංතර්ජාල හා ස්මාට් දුරකථන පහසුකම් නොතිබුන නිසාවෙන් වෙන්නට ඇතිය.

එලසම ඇය අත තවම වූයේ පැරණි තාලයේ ජංගම දුරකථනකි. නමුත් කායාලයේ ඇය පරිසණක ක්‍රියා කරියක් ලෙස සේවය කලත්, ඉද හිට අතරින් පතර හැර එවැනි අවස්තාවන් නොලැබුනේ විටෙක ඇය තැම්පත් වර්තයක් නිසාවෙන් කොන්වූ නිසාවෙන්ය. නමුත් කායාලයේ බොහෝ කෙල්ලන් හා ගැහැණුන් රොක්ව ඉදහිට මෙවැණි දෑ නරඹන වග ඇයට සැකයක් නොවූණාය.

බියර් කෑනයත් ලඟට ගත් වත්සලා සොභාව මත දිග ඇදුනේ එය නැරඹීමේ කුතුහලයෙන්, දුරස්ථ පාළකයන් අතට ගෙනය. ඒ බොහොමයක් වූ පෙනෙනා රූප මතින් නැරඹීමට එකක් සොයමින්ය.

සමන්ත බොහෝ ඇලුම් කළේ කාමුක ඉංග්‍රීසි විඩියෝවන් නැරඹීමට නොව, තාත්වික, ඔවුන් නොවූම්ම පටිගත කරගන්නා ඉන්දියන් හා ලාංකික "Home made"

විධියෙන්. ඔහු අතර් ජාලයෙන් හමුවන සිත් ගත් එම විධියෙන් නැවත බැලීමට මෙම USB Pen එකේ තැම්පත් කොට තිබුණේය.

මුහුණු නොපෙනුනත් වත්සලා නරඹමින් සිටියේ එවැනි ලාංකීය විධියෙන්. එහි සිටි කාන්තාව කෙදිරිලමින් එම පහසු විදින අයිරු වත්සලාට ගෙන දුන්නේ පුදුමයකි. ඇය විටෙක ආදාරණිය බසින් තම හිමිනියාව ඇමතුවත් තවත් විටෙක කුණුහරුප බසින් ඔහුව ඇමතුවාය. එලසම ඇය තමාට ඇවිසිදේ "අනේ ටිකක් හයියෙන් ගහන්න වස්තුවේ" ඇයි ඉල්ලා සිටියා මෙන්, විටෙක ඇය ඔහුව අතික්‍රමණය කළේ ඔහුගේ ඇඟ මත නැග "මට අද පතුරු යන්නම ඇරගන්න ඔන" ලෙසින් කියමින්ය.

වත්සලා එහි පුරුෂයාගේ ලිඟුවට වඩා ආස කළේ ඔහුගේ දඩබ්බර නොහික්මුණු කමටය. ඔහු ඇය "එපා... වස්තුවේ" කියා පෙරෙත්ත කරන විටත් ඇයව හිත් පිත් නැතුව යහනේ පෙරල ගන්නේ, දෙතන් මසක කුස ගින්නේ සිටි කොටියෙකුට හසු වූ මුව පොවුවෙකු ලෙස නොවේ දැයි වත්සලාට සිතූණය. ඒවිට ඇගේ ගතම හිරිවැටි ගියේ එහි සිටින ගැහැනිය තමා යැයි වත්සලා සිතුව නිසාවෙන්ය.

වැඩියමක් දීර්ග නොවූ එම විධියෙන් ලද මිහිරෙන් වත්සලාගේ ගත උනුහුම්ව, ඇගේ යෝනියද තරමක් තෙත් වන්නට විය. එම කුතුහලය නිසාවෙන් වත්සලා තවත් එවැනිම විධියෙන් දෙක තුනකද නැරඹුවාය. එහි එකක සිටි කෙල්ලක පෙම්වතාගේ ඉල්ලීම මත ඔහුගේ යට කලිසම ඇද පෙන්වීම හා ඔහු ඇයගේ පෑන්ටිය ඇද සිටීම වත්සලාගේ හිත ගත්තේ, එහි දෙදෙනාගේම මුහුණත් පෙන්නට වූ නිසාවෙන්ය. ඔවු දෙදෙනාම තවම පෙම්වතුන් බව ඇයට හැඟුනේ ඔවුනගේ කතා බහෙන්ය. ඒ ඇයටත් නොදැනම බියර් කෑනයත් හිස් වෙමින්ය.

බියර් මතට වඩා වත්සලාගේ හිත එම විධියෙන්ගෙන් මත්ව තිබුණේය. එම නිසාවෙන් ඇයට තවත් බියර් කෑනයක් බීමට සිතූණය. ඇය පහළට බැස්සේ නිරුවතින්මය.

ශීත කරණයෙන් බියර් කෑනය අතට ගත් වත්සලා එය දෙතන මත තබා ගත්තේ තම හිතේ උණුහුම් තරමක් පහව යන්නට කියාය. නැතිනම් අනෙක් විධියෙන් නැරඹීමට ප්‍රථමව තම සුනිය ඉබේම අහවර වෙනයි ඇයට සැක හිතූණය.

බියර් කැනගේ සීත බව ඇගේ දෙනත් උකහා ගත්තේ ඇගේ දෙනත් පුඩු උල් කරවමින්, ඇයට මුත්‍රා බරක්ද එක් කරමින්ය. ඒ නිසාවෙන් ඇය පහළ බාත් රූමි එකට ගියේ බියර් කැනගේ මෙසය මත තබාය.

මුත්‍රා බර නිදහස් කරගත් වත්සලාට තම යෝනිය අත ගා හෝද ගන්නටත් බියක් දැණුණාය. ඒ තම හිත තමාටම අවනත් නොවීයැයි සැකයෙන්ය. ඒ තරම් වත්සලා සිටියේ එම විඩියෝවත් නැරඹීමෙන් උණුහුම්වය. ඇය වේගයෙන් එන වතුර පහර පමණක් යෝනියට අල්ල ගත්තේ ඒ නිසාවෙන්ය. නමුත් ඇය නාන කාඞරය තුලද මේනකාගේ තුවායෙන් එහි තෙත මාත්තු කොට ගත්තාය.

කාඞරයෙන් ඉවතට එන්න හදන විට වත්සලාගේ නෙත ගැටුනේ ඔවුනගේ කිලිටි ඇඳුම් දමනා කුඩයේ ඇඳුම් මත, උඩිම ඇති සමන්තගේ යට කළිසමය. ඒයින් වත්සලාට අමුතු හැඟීමක් පහළ වූයේ එක් විඩියෝවක් සිහි වෙමින්ය. ඇයට ඉන් ලැබෙන්නේ කුමන මිහිරක් දැයි අත් විදින්නට හිතුණාය.

ඇය පළමුව කලේ සෑම ගැහැනියක්ම මෙන්ම එහි සුවද බැලීමය. සමන්තගේ දහඩිය මුසුවුව එයින් නැගුන සුවදට වත්සලාගේ නාස් පුඩු කිති කැවී ගියේය. ඒ නිසාවෙන් ඇය එහි හැඩය දෙස බලමින් හා හා ලිඟුව ස්පර්ශය වෙත පෙදස අත ගාමින් තවත් දෙතුන් විටක් නාසයට ලංකොට ගත්තාය. "වල් සුවදක් එන්නේ... පුදුමයක් නෙමේ ගැනු එහෙම කරන එක" වත්සලා එසේ හිතමින් කණ්නාඩිය අසලට ගියාය.

සමන්තගේ යට කළිසම කළවා මතින් ඉහළට ඔසවා ගන්නා විටම, වත්සලාගේ ගත, හිත ආගන්තුක මිහිරකින් වෙළී ගියේය. ඒ ඇගේ ගතේ හිරිගඩු ද නන්වමින්ය. සමන්තගේ එම යට කළිසම මදක් හිර වූවත්, වත්සලා එය ඉහ මතටම උස්ස ගත්තාය. පසුව ඇය කණ්නාඩිය ඉදිරිපිට දෙතුන් වටයක් කැරකි එහි හැඩරුව වින්දාය. එහෙත් ඇයට යම් අඩුවක් දැණුනේ පුරුෂ යට ඇඳුම් තුල ලිඟුවේ පහසුවට ඉදිරිපසින් තරමක් ලිහිල්ව ඇති එකය. එහෙත් "මේක ටිකක් ඇදගෙනම ඉන්නවා" වත්සලාට ඉන් දැණුන මිහිර නිසාවෙන්, ඇයට එය නැවත ගලවන්නට නොහිතුණාය.

ඇය ඉහළ මහලට ආවේ සමන්තගේ යට කළිසමෙන්ය. ඇගේ යෝනි දෙනොල් එම කළිසමේ පහසෙන් සිටියේ මත්වය. ඒ ගිණි ගහනා තරමේ උනුහුමෙන්ය. ඒ නිසාවෙන් වත්සලා සීත බියර් කැනගේ යට කළිම තුලට දමා යෝනි දෙනොල් මත තබා ගත්තාය.

යට කලීසම තුළ වූ බියර් කෑනය නේරා මතුව පෙනුනේ වත්සලාට සිනහවක් මතු කරමින්ය. "දැන්නම් හරියටම ඒ වගේ" වත්සලාට සිතූනය. ඒනිසාවෙන් වත්සලා උඩුමහලේ වූ කාඞරයට ගොස් කණ්නාඩියෙන් එහි සිරි විඳාය. ඒ අල්මාරිය තුළ වූ ඩිල්ඩෝවත් අතට ගෙනය.

වත්සලාගේ විසල් නිතඞ, සමන්තගේ යට කලීසම දරා සිටියේ අපහසුවෙන්ය. එයට ඕන අල ප්‍රමාණයක් ගෝනිගත කළ හැකි සේම, ඕන දහයෙකුත් මෙල්ල කර ගත හැකි වුවත්, වත්සලාගේ වට්ටක්කා දෙපළ නිතඞ දරා සිටින්නට නොහැකි කමෙන් ඇදී ගියේය. එහෙත් එදෙස බැලූ වත්සලාට සිනහවක් නැගුනේ බියර් කෑනයත් ඉන් මානාව මතුව පෙනෙන්නට වූ නිසාවෙන්ය.

සෝආවේ ඉඳ ගැන්මට ප්‍රථමව, වත්සලා යෝනි දෙනොල් මත තබාගෙන සිටි බියර් කෑනය ඉවතට ගත්තේ, එහි සිත බවෙන් යෝනී දෙනොල් සැනසීමක් ලද නිසාම නොව, බියර් මතට ඇති පෙරෙන බවෙන්ය. වත්සලා බියර් කෑනය විවර කොට උගුරක් බී නැවත විඩියෝවක් පණගැන්වූවාය. ඒ ඩිල්ඩෝවත් ලඟට ගෙනය.

තවත් විඩියෝවන් දෙක තුනක් වත්සලා නැරඹුවේ, විටෙක කෘතිම ලිඟුව දෙනන මතත්, තවත් විටෙක සමන්තගේ යට කලීසමට පිටින් යෝනී දෙනොල් මත හා බගමණිය මතත් තබා ගනිමින්ය. ඇය ඉන් මහත් වින්දනයක් ලැබූවාය.

විඩියෝවන්ගේ සිටින ඔවුන් හා සසඳන විට තමා හා වර් වීදින මිහිර අබ ඇටයක් තරම්වත් නැති වග වත්සලාට වැටහුනේය. ඒ ඔවුන් විටෙන් විට මාරු කරනා ඉරියවු තුලින්ම පමණක් නොව, එවුන් එක්වන ඉස්තානත් එලස මාරුකරන නිසාවෙන්ය. ඉන් ඇයගේ වඩාත් හිත ගත්තේ එක් විඩියෝවක් තුළ වූ, එලිමහනේ ලිංගිකව එක්වන විඩියෝවටය.

"මටත් එහෙම වාන්ස් එකක් තිබ්බනම්" ඇයට එලෙස සිතුවේ එම ගැහැණුන් කෙරෙහි ඊර්ෂාවෙන් නොව, ලැජ්ජාව නිසාවෙන් එවැනි ක්‍රියාවකට පසු බසිනා ගැහැනියක් එයට පොළඞව ගන්නා, එම පිරිමින්ගේ එඩිතර බව ගැන හිතමින්ය. "ගැනියෙක් විතරක් එහෙම හිතලා වැඩක් නෑ..... ඒකට හරියන පිරිමියෙකුත් ලැබෙන්න ඕන. අනික ඒකට පිනක් තියෙන්නත් ඕන ඇති" ඇය එම මිහිර මතින් වුවත් දුක් සුසුමක් හෙළුවාය. ඒ එක් විඩියෝවක අවසානය දෙස බලා සිටිමින්ය.

එම විඩියෝවේ අවසන ඉබේම දිග හැරුනේ පෙර දිණ මතු වූ විඩියෝවය. එහි මුහුණු නොපෙනුනත් එය සිංහල එකක් වග සැකයක් නොවුනේ කට හඩින්ය. ඒහි

වූයේ ඔවුන් දෙදෙනා ප්‍රථම වරට ගුද සංසර්ගයකට යොමුවන්නට සැරෙසෙන දසුන් පෙළකි.

වත්සලා මෙතුවක් තම අත වූ ලිඟුව පැත්තකට තබා, එදෙස බලා සිටියේ මුවත් අයාගෙනය. ඇය "මහේෂ්..... මහේෂ්..." කියා කෙඳුරන විට වත්සලාගේ හිත ගැහි ගියෙය. ඒ ඇය පළමු වර නිසාවෙන් යම් තරමක වේදනාවකින් කෙඳිරි ලැවත්, ඇය ඉන් මිහිරක් ලබන බවගට සැකයක් නොවුනාය. ඇය "එපා.. එපා" කීවත්, ඇගේ යටි හිතේ එයට ඇති කැමත්ත හා එය අත්විඳ බැලීමට ඇති ආශාව, වත්සලා එම හඬින් හඳුනා ගත්තේ, ගැහැණියකට තවත් ගැහැනියක්ව කියවීමට ඇති අපුරු හැකියාවෙන්ය. "මේකීනම් මාර බඩුවක්.... බෑ.. බෑ.. කිය, කියා දික්කරගෙනම ඉන්නවා" වත්සලා ඇගේ ගුදයට ඔහු ලිඟුව ඇතුළු කරන අයිරු බලා සිටියේ හිත අපහසුවෙන්ය.

ඔහු දෙතුන් විටක් උත්සහා කොට, ලිඟුව ඇගේ ගුද සිදුරට ඇතුළු කළ විගස, වත්සලා වහා රූපවාහිණියේ නිවා දමා නැවත සෝෆාවේ ඉඳ ගත්තාය. ඒ හොඳ හුස්මක් ඉහළට ගෙනය. නමුත් ඇය ඒ හුස්ම පොදු, නැවත පහතට හෙළුවේ ඩිල්ඩෝවත් අතට ගෙන සෝෆාවෙන් නැගිටිමින්ය. එලසම ඇය එහි වූ, "mahesh1320/xhamster.com" අංතර්ජාල වෙබ් ලිනික් එක තම දුරකථනයේ සටහන් කොට ගන්නටද අමතක නොකළාය.

කාඞරයට ගිය ඇය ඩිල්ඩෝවට කොන්ඩමයක් පැලඳුවාය. පසුව දෙපා ඉහලට නවා ඩිල්ඩෝව යෝනිය තුලට දාගත්තාය. පසුව හත් අට විටක් එය යෝනිය තුල උස් පහත් කර ගත්තේ ඩිල්ඩෝවේ සව්‍යංක්‍රීයත්වයේ මිහිරත් විඳ ගනිමින්ය. එහෙත් වැඩි වේලාවක් ඇයට එම මිහිර ඉවසා සිටින්නට නොහැකි වුනේය. එම නිසාවෙන් මිහිරේ උච්චතමයට මොහොත්තක් තිබියෙදි වත්සලා ඩිල්ඩෝව යෝනියෙන් ඉවතට ගත්තාය.

යහනේ පසෙකින් වූ බේබී ක්‍රීම් බොතලය අතට ගෙන එදෙස මද වේලාවක් බලා ඉඳ හොඳ හුස්මක් ගත් වත්සලා, අතට ක්‍රීම් ස්වල්පයක් ගෙන එය මැඳගිල්ල මතත් ගුද සිදුර තුලත් ගා ගත්තේ, වැඩි පුර වූ ක්‍රීම් ස්වල්පය ගුද සිදුර මත තවර ගනිමින්ය. පසුව ඇය හෙමිහිට ක්‍රීම් තැවරු ඇහිලි තුඩ තම ගුද සිදුරට තබා ඇතුලට තෙරප ගත්තාය.

ඇහිලි තුඩේ හා ගුද සිදුරේ ලිහිසි බව නිසාවෙන් වත්සලාට එය අපහසුවක් නොවුනාය. ඇය එම ඇහිලි තුඩෙන් ගුද සිදුරේ ඇතුලු පැත්ත හෙමිහිට අතා ගත්තේ මිහිරක් සොයමින්ය. ඉන් ඇයට දැනුනේ අමුතු කිතියකි. පසුව ඇය ඊට වඩා මහත් වූ

මහපට ගිල්ලද ඇතුල් කර බැලුවාය. එවිටත් ඇයට අපහසුවක් නොදැණුණාය. එම නිසාවෙන් වත්සලා තම ඊලඟ පියවරට කෘතීම ලිඟුව අතට ගත්තාය.

ඩිල්ඬෝවෙන් ක්‍රීම් ස්වල්පයක් දැවටු වත්සලා එය හෙමිනිට ගුද සිදුර මත තබා ක්‍රමක් ක්‍රමයෙන් ඇතුලට තෙරප ගත් තත් එය පහසු නොවුණි. ඇයට ඉන් විටෙක සියුම් වේදනාවක් ද දැණුණාය. නමුත් එම වේදාවෙන් වත්සලාට ගෙනදුන්නේ මිහිරකි. එම නිසාවෙන් ඇය තවත් ලිඟුව සිදුර මතට තද කොට ගත්තාය.

ක්‍රමක් ක්‍රමයෙන් වත්සලාට දැණෙන වේදනාවේ වූ මිහිර පාලා ගොස්, වේදනාව පමණක්ම ඉතුරු විය. ඒ නිසාවෙන් වත්සලා ලිඟුව ඉවතට ගෙන හොඳ හුස්මක් ගත්තේ "බලෙන්ම කවුරු හරි කොරොත් මිසක්.... මෙහෙම හිතලා මතලා නම් මේ වැඩේ කරගන්න එක ලෙසි නෑ" ඇයි සිතමින්ය. එහෙත් "ඉස් ඉස්සෙල්ලා මේක කැඩිලා යනකොටත් මෙහෙමිම තමයි දැණුනේ" ඇය යෝනිය අත ගා ගන්නා විට එලස නොසිතූනාම නොවේය. නමුත් වත්සලා එය අමතක කොට ඩිල්ඬෝව යෝනි දෙතොල් මත තබා ඇතුල් කරගත්තේ "මෙනකාගෙන්ම අහලා බලනවා.... සමහර විට ඒකිට සමන්ත අයිසා එකිට පුකේ ඇරලා ඇත්තේ, ඌට තියෙන්නේ සුළුපටු ගායක් යැයි" සිතමින්, ඇයගෙන් උපදෙසක් ගන්නට හිතාය.

පසු දින වත්සලා කාශීලයේ සිට නිවසට එන විටත් මේනකා හා සමන්ත නිවසට පැමිණ සිටියාහ. එහෙත් ඔවුන් පැමිණ වැඩි වෙලාවක් නොවන වග වත්සලා දැනසිටියේ ලැබුන ඇමතුමෙන්ය. එලසම මේනකා හා සමන්ත සිටියේද ඇදගෙන ආ වතෙන්මය.

"උඹටත් තේ එකක් හදන්න ද...." මද වෙලාවක් අල්ලාප සල්ලාපයේ සිටි මේකා නැගීටිය.

"උඹ හිටපං..... මම හදන්නම..."

"මට මහංසියක් නෑ බං..... ඉදගෙනම ඇවිල්ලා මේක රිදෙනවා මිසක්" මේනකා එසේ කිවුවේ ලෙගින් කොට කලිසමෙන් මතු වූ නිතඹ අතගා ගනිමින්ය.

"ඉන්නවකෝ අද..... මම ඔය අමාරුව අරින්න...." යැයි කියමින් සමන්ත ඇගේ ලෙගින් කලිසම තුලට අත දමා ඇගේ නිතඹ මිරිකුවේ වත්සලා ඉදිරිපිට දීමය.

"හෝවූ..... හෝවූ..... උඹලා දෙන්නා මෙතනම සෙටි වෙන්නද හදන්නේ" වත්සලා එසේ ඇසුවේ නිකමටය.

"මේ පෙන්නැද්ද..... තියන හදිස්සිය" මේනකා සමන්තගේ ලිඟුවට සියුම් පහරක් ගැසුවේ ඔහු ඇදගෙන සිටි කොට කලිසම මතටය.

"මේ දවස් ටිකේම මේකී දුන්නේම නෑ වත්සු..." සමන්ත ඇයව තදින් වැලඳ ගෙන ඇගේ දෙතොල් උරා බිවුවේ බලෙන්ම මෙන්ය.

වත්සලාගේ ගත, සිත නොසිතුව ලෙස ඉන් කිති කැවී ගියේය. ඒ මේනකා සමන්තට දෙන සහය නිසාවෙන්ම නොව, සමන්තගේ දඩබ්බර කමටය. ඇය මහත් ආසාවෙන් එදෙස බලා සිටියාය.

"දෙන්නේ කොහේද මේනු..... අක්කගේ පොඩි එකා ගියවෙලේ ඉදන් මගෙ ඇගේ එල්ලිලා... නිදියගත්තෙන් අපිත් එක්ක....., හොස්පිටල් එකට යනවා, මේ එනවා. ඉවරයක් නෑ. මේයා මේ බයිලා කතා කරනවා" මේනකා සමන්තගේ ග්‍රහනයෙන් මිදි පැන්ට්‍රිය වෙත ඇවිද යන අතරේ කීවාය.

මේනකා සමඟින් පැන්ට්‍රියට ගිය වත්සලා සිටියේ තරමක් හිතේ දෙගිඩියාවකය. ඒ ඇය මෙහෙට පැමිණ ගෙවුන මේ කාලය පුරාවටම ඔවුන් දෙදෙනා මෙලස ඇය ඉදිරිපිට ලිංගික ආලිංගනයක යෙදුනේ ප්‍රථම වරට නිසාවෙන්, වත්සලාගේ හිතේ ඇති වූ තිගැස්ම මුසු සිතුවිල්ලකය.

"මේ, අපි අද එලියට ගිහින් මොනවා හරි කමුද....." සමන්ත ඔවුන් අසලට ආවේ කළිසම හා ටී-ෂර්ටුව ගලවා දමා යට කළිසම පිටින්ය.

"ඒකනම් ශෝක්...." මේනකා කේතලය ලිප මත තැබුවාය.

"එහෙනම් වොෂ් එකක් දාගෙන යමු, එතකත් මම රෙදි ටික වොෂින් මැගින් එකට දාන්නද?" සමන්ත සිතුවේ මේනකාට උදවුවක් කරන්නටය. ඒ දෙතුන් දවසක රෙදි ගොඩ ගැසි ඇති වග මේනා එන විට පැවසුව නිසාවෙන්ය.

"ඉන්න මම එහේ ඇඳපු ටික තෝරලා දෙන්නම්... නැත්තම් ඔයා හොඳ එවත් ආපහු හෝදයි"

"මටත් මේ ටිකෙම බැරි වුනා.... බන්" වත්සලා එසේ කීවේ කොප්ප තුන හෝදන අතරේය.

"එහෙනම් දීපං.... එකටම දාන්න දෙතුන් පාරකට අපරාදේ...." මේනකා එසේ කීවේ ඇගේ හොඳටය.

"නෑ බං මම වොෂ් එකක් දානකොට හෝද ගන්නම්..."

"පිස්සු කෙළින් නැතුව දියං බං...." සමන්ත ඇයට එසේ අඩ ගැසුවේ ප්‍රථම වරටය.

වත්සලා ඉහළ මහලේ කාඞරයට ගොස් තම කිලිටි ඇඳුම් ටික ගෙන ආවාය. ඒ වන විට මේනකා තේ දෙකක් හදාගෙන සාලයට පැමිණ සිටියේ වත්සලාගේ එක මේසය මත තබාය.

වත්සලා මේනකා රෙදි සෝදන විටදී හැර තම ඇඳුම් හෝද ගත්තේ අතින්ය. ඒ ඔවුන් සතු පැරණි එක කැඩුන නිසාවෙන්, අලුතෙන් ගත් මුළුමනින්ම ස්වාංක්‍රීය වූ රෙදි සෝදන යංත්‍රය ක්‍රියා කිරීමට නොදන්නා කම නිසාවෙන්ය. මේනකා දෙතුන් විටක් එය කියා දුන්නත් වත්සලාගේ හිතේ එය තැම්පත් නොවුනා සේම එය තනිව ක්‍රියා කරවන්නට බියක් දැණුනාය. ඒ එහි වටිනාකම නිසාවෙන්ය.

"උඹට මම කී දවසක් කියලා දුන්නද....., කටනම් කියනවා" මේනකා එසේ කිවුවේ සිනහා වෙන්ය.

"බයයි මොනවා හරි වෙයි කියලා"

"යං.... මම කියලා දෙන්නම්..." සමන්ත ඇය පසෙකින් තබා ඇති රෙදි ටික අතට ගත්තේය.

"කෝ.... කෝ.... දෙන්න අයිගේ.... මම අරගෙන යනම්" වත්සලාට ඔහු තම කිලිට් රෙදි ගෙන යෑම හිත් නොදුන්නාය.

"පිස්සි....." එහෙත් ඊට ඉඩක් නොදුන් සමන්ත කාඹරයට ගියේය. ඒ පසු පසින් වත්සලා මෙන්ම මේන්කාද විය.

කාඹරයට ගිය මේනකා කුරුනෑගල රැගෙන ගිය බෑගයේ වූ කිලිට් ඇඳුම් හා අනෙක් ඇඳුම් වෙන්කොට සමන්ත අතට දුන්නාය. ඒ සමන්ත වත්සලා හට එය ක්‍රියා කරවන අයිරු කියා දෙන දෙස බලමිත්ය. පසුව ඇය තම ගතේ වූ ඇඳුම්ද ගලවා එතනට දැමුවේ පූර්ණ ලෙස නිරුවත් වෙමිත්ය.

"උඹ ඔය ටික හොදන්නේ නැද්ද...." මේනකා වත්සලාගෙන් එසේ ඇසුවේ නිරුවතින්ම යහන් විට්ටමට කොට්ටයක් තබා හෙත්තු වෙමිත්ය.

"පස්සේ..... හෝදනවා"

"ඕකත් දෙන්න වත්සු.... ඒකටම දාන්න..." සමන්තද කීවේය.

"ඉන්න එහෙනම්..." වත්සලා කාඹරය වෙත යන්නට සැරසුනාය.

වත්සලා තම උඩු ඇඳුම් සමන්ත ඉදිරියේ උනා දැමුවේ මේනකා එලෙස කිවූ නිසාවෙන්ම නොවේය. ඇයටත් දැන් මෙලස මෙම නිවසේ සිටීම තවත් අමුත්තක් නොවූන නිසාවෙන්ය. ඇය සාය හා බලවුසයද, සිකිණිය හා යට සායද ගලවා රෙදි ගොඩට දැමුවාය. එහෙත් බ්‍රෙසියරය හා පෑන්ටිය ගතේ ඉතුරු කොට ගත්තේ, තවමත් හිතේ වූ සිහින් විලිය නිසාවෙන්ය.

"ඔය දෙක..." සමන්ත ඇසුවාය.

"ඕන්නෑ.... පස්සේ හොදලා දානවා"

"උඹට මෙනත හෙළුවෙන් නටන්න පුළුවන්... දැන් තමා බොරු කිවිය" මෙනකා සිනහා වූවාය. ඒ මීට දෙතුන් දිණක සිදුවීම සිහිපත් කොට තිදෙනාටම සිනහවක් ගෙන දෙමිණිය.

එයින් වත්සලාට සැහැල්ලුවක් දැණුනා මෙන්ම, තවත් සමන්ත හමුවේ තම නිරුවත වසාගෙන එලක් නොමැති බවත් වටහා ගත්තාය. ඒලසම එදා වූ අහඹු සිදුවීමෙන් තමා ලද මිහිරිද ඇයට නැවතත් දැණුනාය. එහෙත් ඇයට එලස පූර්ණ ලෙස නිරුවත් වෙන්නට නොසිතුවාය.

සමන්ත රෙදි වර්ග කොට දමන අයිරුත්, එලසම එම යංත්‍රයේ සුවිචයන් මගින් වෙනස් කරගන්න අයිරුත් කියා දුන්නේ "අන්ධවේයාස් දාන්න ඕන සොල්ටි මෝඩි එකේ... නැත්තම් ඇදිලා ගිහින් ඔය වගේ දෙක තුනක් දාන පුළුවන් සයිස් එකට ලොකු වෙයි" යැයි සමන්ත කිවුවේ ඇගේ දෙනන හා යටිකය නෙතහින් පෙන්වමිණිය.

සමන්ත ඔවුනගේ යට ඇඳුම් සේම වත්සලාගේ යට ඇඳුම්ද එකට වෙන්කොට ගත්තේ කිසි වකිතයකින් තොරවය. එදෙස වත්සලා බලා සිටියේ පහන් හැඟීමකින්ය. ඒ වජිරනම් කිසිදා එලස නොකරන වග සිහිකරය.

"මොනවද වත්සු මේ උඹ අදින එවා..... අවිච්ලා වගේනේ" සමන්ත ඇගේ පැන්ටියක් අතට ගෙන හැඩ බැලුවේ මේනාකාටත් පෙන්වමිණිය.

"මම මේකිට කිවුවට අහන්නේ නෑ....." මෙනකා සිනහා වූවාය.

"නෑ අයිගෙ ඇඳුම් ටිකක් ගන්න ඕන... තව ටික දවසක් ගිහින්"

"මේ..., මෙකී එක්ක එන්න... දැන් අපේ එකේ සේල් යනවා..." සමන්ත එසේ කීවේ එම අඩුවන මුදල හා තමාට ලැබෙන ඩිස්කවුන්ට් එකත් එකතු කොට ගත් විට ලොකු ඉතිරියක් ඇති නිසාවෙන්ය.

සමන්තගේ එම අදහසට වත්සලාට දැණුනේ සතුටකි. නමුත් ඇයට ලැජ්ජාවක් දැණුනේ, තමාගේ ඇඳුම් වලට පසුව මේනකාගේ හා ඔහුගේ යට ඇඳුම් ඔහු තොරන්ට ගත් විට එහි වූ නැවුම් බව නිසාවෙන්ය. එහෙත් ඒ ලැජ්ජාව පරදා වත්සලාගේ හිත තරමක් තැතිගත්තේ පෙර දින තමා ඇදී සමන්තගේ යට කළිසම ඔහු අතට ගත් විටදීය.

සමන්ත සියළුම යට ඇඳුම් එකට දැමුවේ, ඔහු මෙතුවක් වෙලා ඇඳ සිටි යට කළිසමද ඒ අතරට එක් කරමින්ය. එවිට ඔහුගේ ලිඟුව දෙස වත්සලාට බැලුනේ ඉබේටමය.

සමන්තගේ ලිඟුව පූර්නව නොවුනත් අවදිව තිබුණේය. ඒ වත්සලාගේ නිරුවත නිසාවෙන්ම නොවේය. ඔහුට යට කළිසම නොමැතිව දැනුන නිදහස නිසාවෙන්ය. එහෙත් මෙදිණ සමන්තගේ ලිඟුව පෙර දවස් වල තරම් වත්සලාගේ හිත නොගත්තාය. ඒ යම් තරමකින් සමන්තගේ ලිඟුව වට රෝම මතුව ඇති නිසාවෙන්ය.

සමන්ත රෙදි ටික සේදෙන අතරේ ශවර් එක යටට ගිය නිසාවෙන් වත්සලා ඉන් ඉවතට විත් මේනකා අසලින් ඉඳ ගත්තාය. ඒ මේ දෙකුත් දිනයේ වූ දහසකුත් දේ ඇයට කියන්නටය.

වත්සලා ඇඳුමක් ඇඳ පහළට බසින විටත්, මේනකා සිටියේ ඇඟ පිහිදමින්ය. එහෙත් වත්සලාව දුටු විට ඇයට සිනහවක් නැගුනාය.

"මේ... අපි යන්නේ පංසල් නෙමෙයි...." මේනකා එසේ කීවේ ඇගේ සුදට හුරු සායත්, බලවුසයත් දෙස බලමින්ය.

"මේක විතරයි බං තියෙන්නේ..... " ඇයට හෙට දිනයේ කාශීලයට අදින්නට තිබ්බේ ද මේය පමණි.

කිසිවක් නොකියූ මේනකා තම වත පිහිද ගත්තාය. පසුව ඇය අල්මාරිය හැර කොට ඩෙනිම් කළිසම දෙකකුත් ටී-ෂර්ට් දෙකකුත් යහන මතට දැමුවාය.

"ඔය දෙකෙන් ඕන එකක් ඇඳපං" මේනකා යහන මතට දමා තිබුනේ එකම වර්ගයේ පැහැය වෙනස් වූ ටී-ෂර්ට් දෙකක් හා එක සමානවූ ඩෙනිම් කළිසම දෙකක්ය. ඇය ඩෙනිම් කළිසම අදින්න ගත්තේ පැන්ටියක් වත් නොඇඳය.

"මේ, මේකනම් ඇඳගෙන මට පාරට බහින්න බෑ" වත්සලා ඇය ඇදි කළිසම දෙස බලා, තම කළිසම අතටගෙන ඉහට තබා බැලුවාය.

මේනකා ඒ වන විටත් කළිසම ඇඳ සිටි නිසාවෙන් ඇට එහි කෙටි බව හොඳ හැටි දැණුනාය. එය ඉහෙන් වියතකට වඩා දික් නොවුනා සේම අතර මැදින් නූල් මතුව ද තිබුනේය. ඉන් ඇගේ නිතඹ වඩාත් කැපි පෙනුනේ කාමුක ලෙසින්ය.

"ඇඳගනින් බං... විකාර නොකර. ඩිනර් එකට යන කොටවත් හරියට යමං....."

මේ යන්නේ පංසල් නෙමෙයි" මේනකා ටි-ෂර්ටුවද දමා ගත්තාය.

"එහෙම අවුලක් නෑ වත්සු...." සමන්තද කීවේය.

වත්සලා එම කළිසම ඇඳ සාය ගලවා දැමුවාය. ඒ කණ්ණාඩිය දෙසින් තම රුව බලමින්ය. එලසම බලවුසයත් ගලවා දමා ස්කිනියක් වැනි ටි-ෂර්ටුවක් දා ගත්තාය.

ඇය තම කය දෙස කණ්ණාඩියෙන් බැලුවේ දෙපසට හැරමින්ය. සැබවින්ම තමා කොතරම් හැඩදැයි වත්සලාට සිතුවේ එවිටය. එහෙත් මෙලස ඇඳගෙන එලියට බහින්නට වත්සලාට හිත නොදුන්නාය.

"මට මෙහෙම යන්න බෑ බං..." වත්සලා නාභිය වැසෙන ලෙස ටි-ෂර්ටුව කොතරම් පහතට කලත් එය නැවත ඉස්සුනේය.

"වත්සු..... locking Sexy" සමන්තත් ඇය අසලට ආවේය.

"ඒත්....."

"නෑ..... මෙහෙම හොඳයි.... අපි යමු" මෙවර සමන්තගේ ඉල්ලීමට පිටුපාන්න වත්සලාට හිත් නොදුන්නාය.

සමන්තගේ ඉල්ලීම මත වත්සලා රථයට නැග්ගේ ගැහෙන හිනින්නේය. ඇය වඩාත් බිය වූයේ, ගමේ කවුරුන් හෝ දකිවී යැයි සැකයෙන් මිස එවැනි ඇඳුමක් ඇඳ පාරට බහින්නට අශාවක් නොමැති කමෙන් නොවේය.

සමන්ත රථය නතර කළේ සුකෝපහෝගී අවන් හලකය. එවිට නම් වත්සලාට සහනයක් දැණුණාය. ඒ වෙන කිසිවක් නිසා නොව, එහි සිටි වනිතාවන් බහුතරයක්ම සිටියේ වත්සලාට වඩා ඉදිරියෙන්ය. "ඇත්ත තමා මම අර විදියට ආවනම් මාව මෙතෙන්ට සෙට් වෙන්නේ නෑ....." වත්සලාට එවිට සිතුවාය.

"දෙන්නා, මොනවද බොන්නේ....."

"වොඩ්කා....." මේනකා ඉස්සර වූවාය.

"කමක් නෑනේ වත්සු....."

"මම මිට කලින් ට්‍රයි කරලා.... කමක් නෑ.. ඉට්ස් ඕකේ....." වත්සලා තම කැමත්ත දුන්නාය.

තිදෙනාම අවන්හලෙන් එලියට ආවේ හොඳ පමණ මත්වීමෙන්ය. වැඩියමක්ම වත්සලාය. ඇයට නුහුරු බව නිසාවෙන් දැඩි වෙරිමතක් එම පානය ගෙන දුන්නේය. මේනකාටත් එලසම නොවුනාම නොවේය.

"සමන්ත අපි..., මේකිව නරක් කරනවා...." මේනකා වෙරිමතෙන් එසේ කීවේ, රථයේ පිටිපස දොර හැරගැන්මට යාමේදී වත්සලාගේ සමබර තාවය ගිලිහී වැටෙන්නට ගිය නිසාවෙන්ය.

"පිස්සු කියවන්න එපා... මේනු..., උඹලා දෙන්නා තමයි මගේ හොඳම යාළුවෝ" වත්සලා ඔවුන් දෙදෙනාගේ කර වටා දැන දමා ගත්තේ, වෙරිමත නිසාවෙන් ගිලිහුන සමබරතාව නිසාවෙන්ම නොවේය. කෙසේ වුවත් වත්සලා පිටිපස අසුනේ ඉඳ ගත්තේ ඔවුන් දෙදෙනාගේ සහයෙන්ය.

සමන්ත ගැහෙන හිතීන් රථය අතුරු මාවත් ඔස්සේ මාලබේ පහු කළේ පරිස්සමටය. ඒ වෙන කිසිවක් නිසා නොව, පොලීසියට බියෙන්ය. එම බිය ඔහුගෙන් තරමක් හෝ පහව ගියේ මේනකා හා වත්සලාගේ වෙරිමතේ කියවිල්ලට හා කුඩා රංචුවලට නැගුන සිනහවත් නිසාය.

මාලබේ නගරය පසුකොට රථය තවත් අතුරු පාරකට හැරෙවුවේය. එම මාවත දෙපස ඉමක් කොණක් නොපෙන අත හැර දැමූ වෙල් යායක් මැදින් විය. එලසම ජන ශුන්ය විය. වර් රථය මදකට නැතුවේ දැණුන මුත්‍රා බර නිසාවෙන්ය.

"මටත් වූබරයි....." මේනකාත් රථයෙන් බැස්සාය.

"මටත් එහෙමයි.. ඇයි මම විතරක්" වත්සලාත් රථයෙන් එලියට බැස්සේ දෙපසට වැනවෙමින්ය.

වර් හිටගෙන මුත්‍රා කරන විට මේනකා ඔහු අසලින්ම වාඩිවුනේ කළිසම දණහිස් අසලට පහත් කර ගෙනය. එලසම වත්සලාත් වර්ට එහා පැත්තෙන් පහත් වූයේ කළිසම මෙන්ම පැන්ටියත් පහත් කොට ගනිමින්ය. ඔවුන් තිදෙනාටම කෙසේ වුවත් වර්ට මෙලස බියක් නොදැණුනේ මැදියමත් පහුවී ඇති නිසාවෙන්ය.

"මේ.... උඹ දන්නවද.... දවසක්...." මේනකා එසේ ඇසුවේ මුත්‍රා කරන අතරේය.

"මොකද්ද...."

"මුයි මමයි.... දවසක් මේ පාරේදී සෙට් වෙලා තියනවා.... මේ වගේම රැක"

"බොරු කියන්න එපා බං...." ඇය සමන්ත දෙස බැලුවාය.

"හම්....." සමන්ත මුත්‍රා කර අභවරව ලිඟුව දෙතුන් විටක් ගැසුවේය.

"එදත් මු වුකරන්න බැස්සා..... මමත් බැස්සා. මු එක පාරටම මෝල්වෙලා මාව කාර් එකට හේත්තු කරගත්තා.."

"මේවගේ තැනක බය හිතුවේ නැද්ද..."

"ඒකත් වෙනම ආතල් එකක් බං....."

"විහික්....." පුරන් වෙල්යාය හරහා හාමා ආ සුලභෙන් වත්සලාගේ තෙරපුමකින් තොරව ගලා ගා අවසන් මුත්‍රා බිඳු රැන ඇගේ දණ හිසට පහළින් වූ පැන්ටිය තේමා දැමීමේය.

"මොකද....." මේනකා තම අවසන් මුත්‍රා බිඳු කිහිපය මස් පිඬු හකුලුවා ලිහිල් කොට තරමක් වේගවත් ලිසින් පිට කළාය.

"පැන්ටියේ හැලුනා බන් ටිකක්"

"ගලවලා දාපං....."

මේනකාගේ එම සිහි කිරීමෙන්, සමන්තගේ හිත එම දිණයට ගොස් නැවත ආවේ, ඔහුගේ ලිඟුවත් ප්‍රාණවත් කරමිණිය. ඒ හතර පස් දවසක මඟ හැරුන උණුහුමෙන්ය.

"ඇත්තමයි වත්සු උඹ නැත්තනම්, මම අදත් මෙතනම මේකිව හේත්තු කරගන්නවා...." සමන්ත මුත්‍රා කොට නැගිටි මේනකාගේ තට්ටම් දෙකට ගැසුවේ, ඇය කලිසම උස්ස ගන්නට ප්‍රථමවය.

"මු අද හොඳටම මෝල් අමාරුවෙන්..... මේ..." මේනකා සමන්තගේ කෙටි කලිසමට පිටින් ඔහුගේ ලිඟුව අල්ල ගත්තේ, එය වත්සලාට පෙන්වමිණිය. ඒ වත්සලා කලිසම ගලවා පැන්ටිය අතට ගන්න අතරේය.

"ඕන්නම් මම අහක බලා ගන්නම්..." වත්සලා ගැලවූ පැන්ටිය බොනෙට්ටුව මත තබා නැවත කළිසම උස්ස ගත්තාය. එදෙස සමන්ත බලා සිටියේ සිනහා වෙන්ය.

"අපි තුන්දෙනා අතරේ මෙව්වර හරියක් වෙන එකේ.... උඹ මෙනන හිටියා කියලා අපිට අවුලක් නෑ.... ඒත් උඹ පවුනේ" මේනකා ඔහුගේ ලිහුව අත හැරියාය.

"එහෙම අවුලක් නෑ..... මාත් ආතල් එකක් ගන්නවනේ උඹලා දෙන්නා දිහා බලලා" වත්සලාට ඒ වදන් කියවුනේ සැබවින්ම වෙරිමත නිසාවෙන්ය. එහෙත් විහිලුවටය.

ඇයගේ මුවෙන් ඒ වදන් පිට වූ විගස සමන්ත මේනකාව ඔසවගෙන ඇය හේත්තු වි සිටි රථයේ බොනෙට්ටුව මතින් තැබුවේය. ඒ මේනකාගේ ටි-ෂර්ටුවත් ඔසවමින් ඇගේ ලැමද නිරුවත් කර ගනිමින්ය. ඒලසම මේනකාද බ්‍රෙසියරයෙන් පන්නා දෙනන එලියට ගත්තේ පිස්සියක මෙන්ය.

වෙරිමතෙන් වුවත් වත්සලා එදෙස බලා සිටියේ පුදුමයෙන්ය. ඔවුනගේ පෙර දිනය කෙසේ වුවත්, මෙදින ඔවුන් එසේ කීවේ විහිළුවකට යැයි වත්සලා සිතා සිටියාය. කෙසේ උවත් ඔවුන් දෙදෙනා මෙලස ඇය ඉදිරියේ ලිංගිකව හැසිරෙතැයි වත්සලා සිහිනෙකුද සිතා නොසිටියාය.

"අම්මේ සමන්ත..... ඉන්න බෑ... බ්‍රා එකේ හක් එක පන්නන්න" මේනකාට දෙනන බ්‍රෙසියරයෙ පටිවලින් තද වී ඇති නිසාවෙන් දැණෙන මිහිර අඩුවක් ලෙස දැණුණාය.

මේනකා ඔහුට පිටුපා හැරුන නිසාවෙන් සමන්ත, ඇගේ බ්‍රෙසියරය ගලවා දමා ඇයව පිටිපසින් තම කයට හෙත්තු කර ගනිමින්, ඇගේ දෙනන උමතුවෙන් මිරිකන්නට ගත්තාය. එවිට ඇය පිටිපසට අත දමා සමන්තගේ කළිසමේ ඇතුලට අත දැමුවේ වත්සලා දෙස බලමින්ය.

කවුරුත් හෝ දකිවී යැයි සැකය ඔවුන් දෙදෙනාට වඩා තදින් වත්සලාට දැණුණාය. වත්සලා හද ගැහෙමින් වට පිට බැලුවේ ඔවුන් දෙදෙනාටත් වඩා බියෙන්ය. නමුත් ඇය ඔවුන් දෙදෙනා දෙස බලමින් මිහිරක් ලබන්නට වූයේ ජීවිතයේ ප්‍රථම වරට දෙදෙනෙකු ලිංගිකව එක්වෙනු දැසින් නරඹමින්ය.

"ඉන්න බෑ සමන්ත....." මේනකාට ඉවසුම් නොදුන්නාය. ඒ නිසාවෙන් මේනකා ඔහුගේ දෙපා මුල දණ ගසා ගත්තේ, සමන්තගේ කලීසම හා යට කලීසමත් එක විඬෙන් පහත් කරමිණිය.

මේනකා උමතු වෙන් මෙන් සමන්තගේ කෝෂ දෙකත්, ලිඟුවත් සිප ගන්නා අයිරු වත්සලා බලා සිටියේ අපහසුවෙන්ය. ඇයට තම යටි කය තෙත්වන බව දැණුණාය. එහෙත් සමන්තගේ ලිඟුව මේනකා පෙරසම ගසා ගන්නා විට වත්සලා අහක බලා ගත්තේ සමන්ත ඇය දෙස බැලුව නිසාවෙන්ය.

මේනකා සමන්තගේ ලිඟුව පෙරසම ගසා මුව පතුලටම ගත්තාය. ඒ විටෙක දිවත් ලිඟු හිස වටා ගෙන යමිණිය. එයින් සමන්තට දැණුනේ ඉමහත් මිහිරකි. ඒ නිසාවෙන් සමන්ත ඇගේ හිස දැතින් අල්ලගෙන ලිඟුව ඇගේ මුව තුල සෙලෙවුවේ හඬත් නැගෙන පරිද්දෙන්ය.

සමන්තගේ ලිඟුව මේනකාගේ මුව තුල නලියන්නේ කොතරම් දඩබ්බර යෙකු ලෙස දැයි වත්සලා සිතුවාය. ඒ ලිඟුවේ තරම නිසා නොව දහයාගේ දඩබ්බර කම ගැන ය. එම සිතුවිල්ලෙන් ඇගේ දෙනත් පුඬුත් බ්‍රෙසියරය යටින් නලියන්නට වූයේ සමන්තගේ ලිඟුවේ දඩබ්බර කමේ මිහිරෙන් මත්වය.

"ආ.....ග්.... මේනු....." සමන්ත එක්වරම ලිඟුව මේනකාගේ මුවෙන් ඉවතට ගත්තේය.

"ඇයි"

"වෙන්න ආවා....." සමන්ත ලිඟු හිස ඇඟිලි තුඩින් මිරික ගත්තේය.

එහෙත් සමන්තට ඉඩක් නොතබාම මේනකා නැවත ඔහුගේ ලිඟුව අත්ගසන විට වත්සලාට ඉවසුම් නොදුන්නාය. ඇය ඔවුනට නොදැනෙන්නට දැන බැඳ ගත්තේ දෙනන කයට තෙරප ගනිමිණිය. එහෙත් සමන්ත මේනකාව හදිසියෙම නැගිටිටවා, ඇයට රථයේ බොනට්ටුව අල්ල ගැන්මට සලස්වා, ඇගේ කලීසම දණහිස දක්වා පහත් කළේ කුමකට දැයි වත්සලාට සැකයක් නොවුණාය.

"ආහ්..... සමන්ත..." සමන්ත මේනකාව ඉහෙන් නවා ලිඟුව ඇගේ පිටුපසින් යෝනියට ඇතුල් කළේය.

"අදනම් ඉන්න බෑ මේනු....." සමන්ත එක පිට එක මේනකාගේ යෝනියට ලිඟුවෙන් පහර දුන්නේය. ඒ වත්සලා දෙස බලමිණිය.

"ආහ්....." මේනකා එයින් කෙදිරි නැගුවේ, වෙල මැද ගස රත්‍රී නාවාතැන කරගත් කොක්කු රැනත් බිය වද්දාය.

කොක්කු රැන සේම වත්සලාත් බිය වුනේය. ඒ හිත් පිත් නැතුව සමන්ත යන්ත්‍රයක වේගයකින් ඇගේ යෝනිය තලා පෙලෙන්නට වූ නිසාවෙන්ය. "සමන්ත අයියා නම්.... කොටියෙක් වගේ" ඇගේ ගතම ඉන් වෙවුලා ගියේය. ඒ හොඳ හැටි ඇගේ දෙපා මුල තෙත් කරලමින්ය.

"තවත්නම් ඉන්න බෑ මේනු..... ආහ්.... වාටාස්" සමන්ත එසේ කියමින් වත්සලාගේ තට්ටමට පහරක් ගැසුවේ වත්සලාගේ ගතත් හිරිවට්ටාය.

එහෙත් සමන්තට වැඩිවෙලාවක් ඉන්නට නොලැබුනේය. ඔහුගේ කොෂ දෙක තුලවූ ශුක්‍ර කැකැරි ලිඟු හිසෙන් එලියට පැත්තේ හීයක වේගයෙන්ය. එහෙත් ඒ වේගය මේනකාට නොදැණුනා මෙන්ම, වත්සලාටත් නොපෙනුනාය.

"හම්මේ....." සමන්ත ඇගේ යෝනියෙන් ලිඟුව ඉවතට ගත්තේය.

"අද මොකද වුනේ වත්ඩියාට....." මේනකා මද වේලාවක් එලසම සිටියේ එම ශුක්‍ර කැදලී බිමට බෙරෙන්නට හැරය.

"දවස් පහා හයක එරියස් එකනේ..." සමන්ත ලිඟුව කලිසමේම පිස ගත්තාය.

"වත්සු..... මේ, උඹ ගලවපු පැන්ටිය දියන්....."

"මේක...."

"ඔවු බං..... මේ බේරෙනවා...." මේනකා අත දිගුකෙරුවාය.

කිසිවක් නොකියූ වත්සලා තම පැන්ටිය මේනකා අතට දුන්නාය. මේනකා එය දෙපා මුල්ලේ ගසා ගනිමින් කලිසම ඔසව ගත්තේ සමන්ත දෙස අමුතු සිනහවක් හෙලාය. එම සිනහවේ කුමක් හෝ රහසක් ගැබ්ව ඇති වග මද වෙරි මතෙන් වුවත් වත්සලාට දැණුනාය.

"වෙනදා මු මෙහෙම බිවුවම මාව බාගෙට මරලා නවතින්නේ. එත් උඹ දන්නවද මුට අද ඇයි අල්ලන් ඉන්න බැරිවුනේ කියලා....." මේනකා රථය පදවන සමන්තගේ උරහිසට පහරක් ගසා වත්සලා වෙත හැරුනාය.

"නෑ....." වත්සලා සමන්ත දෙස බැලුවේ ඉදිරි කණ්ණාඩිය හරහාය.

"මුගේ එක සිමි එකක් ඒක....."

"අනේ බොරු වත්සු....."

"බොරු නෙමේ වත්සු..... මු කාලෙක ඉදන් කිය කිය හිටියේ, කාට හරි ජේන්ත සෙක්ස් කරන්න ආසයි කියලා"

"ඉතින්...."

"ඉතින් කියන්නේ බං., මට පිට එකෙක් ඉස්සරහා එහෙම අල්ලන්න පුළුවන්ද"

"අනේ වත්සු මේ.... මේයාටයි ඇමම තිබ්බේ..., දැන් මාව විතරක් අල්ලනවා" සමන්ත එසේ කීවේ කණ්ණාඩියෙන් වත්සලා දෙස බලමින්ය.

"මට හිතා ගන්න පුළුවන්..... ඒක අයිගේ...." වත්සලා සිනහා වූවාය.

"එතකොට කවුද දන්නේ නෑ එහෙනම්..... මේකී ඉස්සරහා කරමුද කියලා ඇහුවේ, ඒ මම ද? එනවා මෙන මාව අහුකරන්න..... මුට තමයි ඕන වුනේ වත්සු... උඹට ජේන්ත මට අරින්න." මේතකාගේ එම කාතාවට පසුව වත්සලා සමන්ත දෙස බැලුවේ කණ්ණාඩිය හරහාය. එහෙත් කෂනයෙන් සමන්ත දෑස ඉන් ඉවත ගත්තත්, ඔහුගේ මුහුනේ වූ විලිය වත්සලා හැඳින ගත්තාය.

"හරි, හරි..... කවුරු උනත් කමක් නෑ...." වත්සලාගේ ගත කිති කැවිගියාය. ඒ වෙන කිසිවක් නිසා නොව සමන්තගේ හිතේ ඇති ආශාව ඇය ඉදිරිපිට විමය.

"මම ඇත්තම කියන්නම්, හැබයි මමත් කිවුවා උඹ ඉස්සරහ නම් මම ඔකේ කියලා..... උඹෙයි මගේයි රහසක් නෑනේ බං. ඉතින් මු හිටියේ ඒ ඇමමේ. ඒකයි අර ආව වෙලාවේ ඉඳලා උඹට පෙන්න මගේ එහෙත් මෙහෙත් අල්ල අල්ල දැහලුවේ. ඒත් මම කිවුවා උඹෙන් අහලා බලා මිසක් බෑ කියලා. කරුමේ කියන්නේ උඹ මෙනනම ඔකේ එක දුන්නනේ, මුගේ මෝල් අමාරුව වැඩි වුනා...."

"මම හිතුවේ උඹලා ඒ ඇහුවේ විහිළුවට කියලා....."

"ඇයි..... එහෙම වුන එක, දැන් උඹට අවුල්ද...."

"පිස්සුද බං..... මමත් ආතල් එකක් ගත්තා උඹලා දෙන්නා දිහා බලන් ඉඳලා" ඇය එසේ කීවේ සමන්තගේ දැස දෙස කණ්ණාඩිය හරහා එක එල්ලේ බලමිත්ය. එම දැසේ බැල්ම ඉවසගත නොහැකි නිසාවෙන් සමන්ත එය මඟ හැරියාය.

වත්සලා සැබවින්ම මෙලස සත්‍යම කීවේ මද වෙරිමත නිසාවෙන්ය. නැත්නම් ඇය කෙලසක වත් තමා ඉන් මිහිරක් ලද වග පැවසීම උගහටය. ඒ කෙසේ වුවත් සමන්තට වත්සලා දැසපා ඉල්ලා සිටින්නේ එම මිහිරම නොවේ දැයි වැටහුනේය. ඒ ඔහුගේ ගතම නැවත උණුහුම් කරලමිත්ය.

"ඒත්, මට උනේ නෑ බං..... ඕන්න මෙන්න හිටියේ.... කොහෙද මු හලා ගත්තනේ"

"හරි.... හරි.... යංකෝ ගෙදර..." සමන්ත රථය ප්‍රදාන මාර්ගයෙන් නිවසට එන මාවතට හැරෙවුවාය. ඒ වත්සලා දෙස බලමිත්ය.

නිවසට ගිය තිදෙනාගෙන් වත්සලා තම කාඹරය වෙත යන්නට උඩුමහලේ පිය ගැට පෙළ අසලට ගියාය. ඒ මද පමණ වැනවෙමිත්ය. එහෙත් ඇය පිය ගැටියට පය තබන විට ඇය වැටෙන්නට ගියාය.

"උඹ ඔය කොහෙද යන්නේ...." මේනකා ඇයව අල්ල ගත්තාය.

"මට අමාරැයි බං..... කරකිල්ල වගේ, නිදා ගන්න ඕන" ඇය වෙරිමතෙන් මේනකාව බදා ගත්තාය.

"යමං..... අද අපිත් එක්ක ඉමු....." මේනකා සමන්තගේ ද උදවු ඇතිව වත්සලාව ඔවුනගේ කාඹරයට ගෙන ආවාය.

"උඹ වොෂ් එකක් දාගන්න වද....."

"බෑ බං...." වත්සලා යහනේ දිගා වූවාය.

"වත්සු.... වොෂ් එකක් දාගමු.... ඔය අමාරුව ඇරිලා යයි" සමන්ත ඇගේ හිස අත ගෑවේය.

"හම්...." වත්සලා කීවේ එපමණකි. එහෙත් ඇයට නැගිටින්නට අපහසුවක් දැණුනාය.

මේනකා සමන්තගේ ද උදවු ඇතිව ඇයව කෙලින් කොට අල්ල ගත්තාය. "ඔයා ගෝට්ඨ එක ගලවන්න..... මම අල්ලගෙන ඉන්නම්" ඒ මේනකා ඇගේ ගත් බර තමා වෙතට ගනිමින්ය.

සමන්ත වත්සලාගේ කලිසමේ ඉදිරිපස බොක්කම ගලවා දමා එය පහතට කළාය. එවිට ඔහුට වත්සලාගේ යෝනියෙන් ගැලු සතුටු කඳුලේ තෙත පැල්ලම නෙත ගැටුණේය.

"මේකිට හොඳටම ලික් වෙලා....."සමන්ත එම පැල්ලම මේනකාට පෙන්වීය.

"අනේ අයිගේ....." වත්සලා සිටියේ වෙරිමතෙන් වුවත් ඇයට ලැජ්ජාවක් දැණුණාය.

මේනකා වත්සලාව අල්ලන් සිටියෙදී, ඇගේ ටී-ෂර්ටුවත්, බ්ලෙසියරයත් සමන්ත ගලවා දැමුවාය.

"අරන් ය....."

සමන්තගේ ස්පර්ශය දැණෙනවා විට වත්සලාගේ කය හිරි වැටී, හිරිගඩුන් මතු වුණේය. ඒ වැඩියමක්ම වත්සලාගේ මෙවලේ බර දරා සිටියේ සමන්ත නිසාවෙන්ය.

තිදෙනාම ඇඟපත හෝද ගත්තේ එකටය. එම සිහිල් දිය පහස නිසාවෙන් වත්සලාගේ වෙරිමත බව කෙමෙන් පහව ගියේය. එහෙත් ඒ පූර්ණව නොවේය. ඇය සිටියේ වෙනදාට හුරු බියර් කැනගේ සුපුරුදු වෙරි මතින්ය.

කාට හෝ පෙනෙන්නට ලිංගිකව එකතු වීමේ ආශාව මුලින්ම ඇති වුයේ මේනකාට. ඇය ඒ වග සමන්තට කිවාය. ඇගේ එම ඉල්ලීමෙන් පසුව සමන්තගේ හිතේ ද එම ආශාව බුර, බුරා නැගුණේය. එහෙත් ඊට විශ්වාසි කිසිවෙකුත් ඔවුනට මුන නොගැසුණේය. එම නිසාවෙන් කොතරම් ඊට දැඩි ඇල්මක් දැක්වුවත්, තම පුද්ගලිකත්වය රකින, එය රහසක්ම කර ගන්නා කෙනෙකු හමුවන තුරු දෙදෙනාම කල්මැරුවේය.

මේනකාගේ හොඳම හිතවතිය වත්සලා නිවසට පැමිණිනේ ඔය අතරය. වත්සලාව මෙයට එක්කර ගන්නට හිතක් මේනකා තුල නොවින. ඒ වත්සලාගේ තැම්පත් වර්තය නිසාවෙන් ඇය මෙයට කැමති වේයැයි මේනකා නොසිතුවාය.

නමුත් ඇය නොසිතුව ලෙස වත්සලා ඔවුනට ලෙංගතු වුනේය. ඒ ලෙංගතුව හමුවේ සමන්ත වත්සලාව එයට කැමති කර ගන්නා ලෙස මේනකාගෙන් ඉල්ලා සිටියත්, මේනකා එය වත්සලා හමුවේ හෙළි නොකළේ, එයට වඩා තම මිතුදම වටිනාකමක් ගෙන දුන් නිසාය.

නාන කාඹරයේ සිට ආ සමන්ත මේනකාව වැලඳ ගත්තේ වත්සලා යහනේ එක් පසෙක සිටියේදීමය. ඔවුන් තිදෙනාම සිටියේ නිරුවතින් වුවත් වත්සලා පොරවනයෙන් ගත වසා ගත්තේ නිකමටය. ඒ ඔවුන් දෙදෙනා දෙස බලමින් සිනහාවෙන්ය.

සමන්ත හා මේනකාගේ තොල් සිප ගැනීම් වැඩි වේලාවක් නොපැවතුනේය. මේනකා යහනෙන් බැස සමන්තගේ දෙපා අබියස දණ නමා ගත්තේ වත්සලා දෙස බලමින්ය. ඒ ඇයට යම් සිනහවකින් සංග්‍රහා කොටය.

සමන්තගේ දරදඩු ලිඟුව මේනකා පෙරසම ගැසුවේ පරිස්සමටය. ඒ වත්සලාට මැනවින් පෙනෙන ලෙසය. සමන්තගේ ලිඟුවේ පෙරසම කෙමෙන් කෙමෙන් පහත් වී, රත් පැහැ ලිඟු හිස මතුවෙන අපුරුව මේනකාගේ හිතට වඩා වත්සලාගේ හිතට උණුහුමක් එක්කලාය. ඒ නිසාවෙන් ඇය ඇසිපිය නොහෙලා බලා සිටියේ සමන්තගේ ලිඟු හිසේ කුඩා විවරය මේනකා දිවතෙත් තෙත් කරනා අපුරුවය. ඒ ගතත් හිරිවට්ටා ගනිමින්ය.

මේනකාගේ රත් පැහැ දැස ඇගේ මුහුණට වඩාත් කාමුක පෙණුමක් එක් කළ වග වත්සලාට දැණුනාය. ඒ නෙත් තම නෙත් මත නතර වන හැම මොහොතකම ඇගේ එම කාමුක පෙණුම වාඩාත් තිවාර වන වග වත්සලාට සැකයක් නොවුනාය. එලසම සමන්ත ද, හැසිරින්නේ උමතුවෙන් වග ඇයට සැකයක් නොවුනේ, විටෙක ඔහු මේනකාගේ හිසෙන් අල්ලා ගනිමින් ලිඟුව ඇගේ මුව තුළ සෙලෙවුවේ ඇගේ උගුර පත්ලටත් වැදෙන ලෙසට නිසාවෙන්ය.

"අම්මේ..... ඇති..." සමන්ත එක්වරම ලිඟුව මේනකාගේ මුවෙන් ඉවතට ගත්තේ වත්සලා දෙස බලමින්ය.

"ඇයි....." මේනකා නැගිට්ටාය.

"වෙන්න ආවේ...." සමන්ත මේනකාව යහනේ දිගා කොට ගත්තේ හරහටය.

යහන පාමුල දණ ගසා ගත් සමන්ත මේනකාගේ යෝනියේ සෑම අස්සක්

මුල්ලක්ම දිවතෙන් තෙත් කළේය. ඒ වත්සලා දෙස බලමින්ය. ඇයට සමන්තගේ එම බැල්ම ඉවසුම් නොදුන්නේය. ඒම නිසාවෙන් වත්සලා වැඩියමක්ම බලා සිටියේ මේනකාගේ මුහුණ දෙසය. ඇය අඬවත් දෙනෙතින් නඟනා "ආ.....හ්....., හ.....ම්" කෙදිරියේ උණුහුම සමන්ත ට වඩා දැණුනේ වත්සලාටය. "මේකීට දැන් ඉන්න බැරුව ඉන්නේ" වත්සලාට සිතූනාය.

මේනකාගේ රෝස පැහැ යෝනී දෙනොල් සහල සමන්තගේ දිවතේ පහසෙන් රත්පැහැ වෙන්නට වැඩි වෙලාවක් නොගියේය. ඒ මේනකාට එක් සුරාන්තයක් ලංකොට දෙමින්ය. "ආහ්..... සමන්ත...." මේනකා එක් අතකින් සමන්තගේ හිස අල්ලා යෝනිය වෙත තෙරප ගනිමින්, වත්සලාගේ අත දැඩිව අල්ල ගත්තාය.

මේනකා විදින එම උණුහුමේ පහස හීයක වේගයෙන් වත්සලාගේ ගත පුරා ඇදී ගියේ එම ස්පර්ශයෙන්ය. එම උනුහුමෙන් වත්සලාගේ දෙපා මුලත් තෙත්ව ගියේ, දෙතන් පුඬුත් අවදි කරමින්ය. ඇය අත පහළට ගෙන ගියේ ඔවුන් දෙදෙනාටම නොපෙන ලෙසින්, පොරවනයට යටින්ය.

"සමන්ත ඉන්න බැ.. පැටියෝ..., ඉන්න බැ.... ඇඟිල්ලක් දාන්න" මේනකා කෙදිරි ගැව්වාය.

සමන්ත ඇගේ බගමණිය දිවතෙන් හුරතල් කරන අතරේ, ඇඟිල්ලක් යෝනිය තුලට ඇතුල් කළේය. ඒ ඇගේ යෝණි ඇතුලේ, ඉහළ මස් කොටට ඇඟිලි තුඩින් තෙරපමින්ය.

"ආ.....හ්....., ඇති, ඇ.....ති." මේනකා එක් වරම දෙපා ලංකර ගනිමින් සමන්තගේ හිස කලවා මස් ගොබ අතරේ හිරකර ගත්තාය, ඒ වත්සලාගේ පොරෝනයත් බිමට ඇද දමමින්ය.

වත්සලාගේ ගතේ පොරෝනය ඉවත් වීමෙන්, ඇය කරමින් සිටි දේ මේනකාට මෙන්ම සමන්තටද සැකයක් නොවුනේය. ඉන් මේනකාට නැගුනේ සිනභාවක්ය.

"මොකද උඹ හිනා වෙන්නේ....." වත්සලා නොදැනෙන ලෙසට හිමිහිට අත එතනින් ඉවතට ගත්තාය.

"නෑ නිකන්....." මේනකා එයට කිසිවක් නොකියුවාය. එහෙත් ඇය නොකියා ඇඟවුව දේ වත්සලාට දැණුනාය.

"උඹලා දෙන්නා මාව මෙන නියාගෙන රැග් කරනවා...." වත්සලා කොට්ටයක් යහන් විට්ටමට තබා ගත්තාය. ඒ සමන්ත හා ඔහුගේ ලිඟුව දෙස බලමින්ය.

"උඹට අවුල් ද මෙහෙම ?" මේනකා ඇසුවාය.

"එහෙම අවුලක් නෙමෙයි බං....."

"එහෙනම්...."

"එහෙම බලාගෙන ඉන්නකොට නිකන් මොකද්ද වගේ...."

"උඹටත් ෆිල් වෙනවා නේද..."

"හම්...." වත්සලා හිස පහත් කරගත්තාය. ඒ සමන්තගේ නෙත් තුලින් ගැලවෙන්නටය.

"වත්සු..... ඔයාට ඩිල්ඩෝ එක ගෙනත් දෙන්න ද...." සමන්ත යහනේ කෙලවර ඉඳ ගත්තේය.

"අනේ මේ.... මටනම් උඹලා විදියට බෑ...." වත්සලා සමන්තගේ පැනයට පිළිතුරු දුන්නේ මේනකා වෙත හැරමින්ය.

සමන්තට පෙර එම අදහස වත්සලාට ඇති වුවත්, ඇය එය හිතීන් මැඩ ගත්තාය. ඒ සමන්ත හමුවේ එසේ කර ගැන්මට ඇයට හිත් නොදුන් නිසාවෙන්ය. නමුත් වත්සලා හිටියේ මිහිරෙන් අතරමන්වය.

"උඹ කැමති දෙයක්... අපි බල කරන්නේ නෑ... උඹට මෙන ඉන්න බැරිනම්.....ගිය..." මේනකාට කියන්න ලැබුනේ එපමණකි.

"නෑ....මේ..., මට එහෙම යන්න ඕන කමක් නෑ.... මමත් ආසයි" වත්සලා එසේ කිවේ සමන්ත හා මේනකා දෙස මාරුවට බලමින්ය.

"ඇත්තටම උඹට අමාරු සමන්ත ඉස්සරහා නිසාද....."

"හම්...." වත්සලා සත්‍යම කිවාය.

"වත්සු.... ඇත්තම කියනවනම් අපි දෙන්නත් කැමති ඔයා අපි දෙන්නා දිහා

බලාගෙන එහෙම ඊල් කර ගන්නවනම්...." සමන්ත ඔවුන් දෙදෙනා අසලට ආවේය.

"ස්පෙෂලි..... මු....." මේනකා එසේ කීවේ සමන්ත වෙත ඇහිල්ල දික් කරමින්ය.

"අනේ එහෙම බෑ අයිගේ.... ඔය දෙන්නා ආත් එක ගන්න... මම බලාගෙන ඉන්නම්..." වත්සලා එම පිළිතුර දුන්නේ සමන්ත තම ලිඟුව අතගා ගන්නා දෙස බලමින්ය.

"පිලිස් වත්සු... ඔයා ඔහොම ඉන්න කොට අපිට එහෙම හිතෙන්නේ නෑ...." සමන්ත බැගෑපත් වුණේය.

ඔවුන් දෙදෙනාගේ පෙරෙත්තය මතම නොවුනත් වත්සලා එයට කැමති වූයේ සතුටු හිතෙන්ය. එහෙත් ඇයට සමන්ත හමුවේ එසේ කර ගැන්මට හිතේ විලියක් නොවුනාම නොවේය. "හම්.... එහෙනම්" වත්සලා එයට පිළිතුරු දුන්නේ ඒ දෙබඩ් හිතෙන්ය.

තම අනසක පතුරවමින් මේනකා සමන්තගේ ඇඟ මතට නැග්ගාය. ඒ ඔහුගේ ගතම බේටයෙන් තෙත් කර ළමින්ය. ඉන් පසු ඇය සමන්තගේ ලිඟුව මත යෝනී දෙතොල් තබා පහත් වූයේ "ආ....හ්... යැයි සිහින් කෙදිරියක් නන්වමින්. වත්සලා දෙස බලමින්ය.

වත්සලා අත ඩිල්ඩෝව තිබුනත් ඇය එය පණ ගන්වා නොතිබුනාය. එලසම ඇය යටි කය වැසෙන ලෙස පොරෝනයද ඇඟලා තිබුණේය.

මේනකා වත්සලා දෙස බලමින්, සමන්තගේ ලිඟුව මත උස්පහත් වන වේගය ක්‍රමයෙන් වැඩි කළාය. ඒ සෑම පහත් වීමකදීම "හම්.... ආහ්, හ්...ම්, ආහ්..." ලෙසින් කෙදිරියක් පිට කරමින්ය. එලසම සමන්ත ද කිසි විටෙක ඇගේ දෙනතට බුරුලක් නොදී එම දෙපියයුරු මිරිකුවේ වත්සලාට පෙනෙන්නට මෙන්ය.

ඔවුන් දෙදෙනා දෙස මද වේලාවක් බලා සිටි වත්සලා හෙමිහිට ඩිල්ඩෝව පොරෝනය තුලට ගත්තාය.

වත්සලා තමා දෙස බලමින් තනිව සතුටු වන වග දැණුන මේනකාට එය ඉවසුම් නොදුන්නාය. ඒ නිසාවෙන් ඇය තවත් වේගයෙන් සමන්තගේ ලිඟුව මත උස් පහත් වූයේ, විටෙක සමන්තගේ ලිඟුවෙන් යෝනීය ඉවතට ගෙන, නැවතත් ඇතුල් කර

ගනිමිත්ය. ඒ වත්සලාට පෙනෙන ලෙස ඇගේ යෝනී දෙතොල් ඇඟිලි තුඩෙන් මැත් කරමින්, ගැටිත්තත් ලිඟු හිසේ අතුල්ල ගනිමිත්ය.

"ඉන්න බෑ සමන්ත....." මේනකා කෙදිරි ගැවය.

"හම්... වෙන්නද යන්නේ.." සමන්ත ඇසුවේය

"හම්..... වත්සු.... උඹට..." මේනකා වේගවත් බව අඩාල කර ගනිමින් සමන්තගේ කයේ දිගා වූවය. ඒ වත්සලා වෙත අතක් දිගු කරමිත්ය.

"ටිකක්...." මේනකාට තම අත් ගොබය අල්ල ගන්නට වත්සලා ඉඩ හැරියය.

"උඹට ශපෝටි එකක් දෙන්නද....?" මේනකා එසේ ඇසුවේ යෝනිය සමන්තගේ ලිඟුවේ අතුල්ල ගනිමින්, කෙදිරියෙන්ය.

"එපා....." වත්සලා එය කීවේ හිතකින් නොවේය.

වත්සලාගේ හැටි දන්නා මේනකා, වහා සමන්තගේ ගතෙන් බිමට බැස ඉහෙන් නැව් යහන අල්ල ගත්තේ, වත්සලා මෙතුවක් වෙලා යටිකය වසාගෙන සිටි පොරෝනයද බිමට විසිකොටය.

"වරෙන් ටිකක් ලඟට...." මේනකා වත්සලාව තමා අසලට ගත්තේ ඇගේ දෙපා වලින් ඇද බලෙන්ම මෙන්නය.

"බැ.... බැ....." වත්සලා මදක් පසු බැස්සේ තමා දෙස බලමින් සමන්ත ලිඟුව අත ගා ගන්නා ඉරියවුව ඇයට ඉවසුම් නොදුන් නිසාවෙන්ය. එහෙත් මේනකා වත්සලාව බලෙන්ම ඇය අසලට ගත්තාය. ඒ ඇගේ දෙපා මදක් පළල් කොට ඇය අත වූ ඩිල්ඩොව තම අතට ගනිමිත්ය.

වත්සලාගෙ පළල් වූ දෙපා මුලෙන් ඇගේ යෝනිය සමන්ත හා හිනඟුනේ රත් පැහැ දෙතොල් විහිදමිත්ය. එය සමන්තට ඉවසුම් නොදුන්නේය. එම නිසාවෙන් සමන්ත මේනකාගේ නිතඹට පහරක් ගසා ලිඟුව ඇතුල් කළේ වත්සලාගේ දෙනෙත් දෙස එක එල්ලේ බලමිත්ය.

සමන්තගේ කාමුක බැල්මෙන් වත්සලාගේ ගතම කිතිකැව් ගියේය. එම නිසාවෙන් වත්සලා මේනකාට ඩිල්ඩොව තම යෝනියට ඇතුල් කරන්නට ඉඩ හැරියේ, සමන්තගේ නෙත් දෙස එක එල්ලේ බලමිත්ය.

"ආ.....හ්... මේනු....." වත්සලාට කෙදිරියක් පිට වූයේ, තවත් සමන්ත දෙස බලා සිටිය නොහැකි කම නිසාවෙන් දැස අඬවන් කොට ගනිමින්ය.

මේනකා වත්සලාගේ යෝනියට ලිඟුව ඇතුළේ කර එය උස් පහත් කළේ, තම යෝනියට සමන්තගෙන් ලැබෙනා ලිඟු පහරේ වේගයට සමානුපාතිකවය. ඉන් වත්සලාට දැණුනේ සමන්ත හා තමා ලිංගිකව එකතුවන බවක්ය. එලසම එය සමන්තටත් නොදැණුනාම නොවේය.

"ටිකක් හයියෙන්....." මේනකා වත්සලාගේ යෝනිය මත ඩිල්ඩොවේ වේගය වැඩි කළාය.

"හම්....." සමන්ත තම වේගය වැඩි කළේ වත්සලා දෙස බලමින්ය.

වත්සලාගේ රත් පැහැ යෝනී දෙතොල් මැද ඩිල්ඩෝව උස් පහත් වන අපූරුව සමන්තට ඉවසුම් නොදුන්නාය. වැඩියමක්ම ඒ වත්සලා එම මිනිරෙන් මත්ව දෙනත් මිරික ගන්නා කාමුක ඉරියවුව ඔහුගේ ඉවසුම හීන කළ නිසාවෙන්ය. ඔහු එම වාඩුව පිරිමසා ගන්නට මේනකාට එක පිට එක ලිඟු පහර දුන්නේය.

"ඉන්න බෑ මේනු..... ඇතුලටම ඔබන්න...." වත්සලා එලස කීවේ සමන්ත දෙස බලමින්ය.

"හම්..... මටත්....." මේනකාද කෙදිරි ගෑවාය.

ගැහැනුන් දෙදෙනාගේ සිහින් කෙදුරුම් හඬ සමන්ත මෙතුවක් වේලා හිර කරගෙන සිටි මිහිරට වූ වැට කඩොළු බිම හෙළවේය. ඒ ඔහුගේ කොෂ දෙක තුල ශුක්‍රත් නලියමින්ය.

"වෙන්න යන්නේ....." සමන්ත සැබවින්ම එය කීවේ මේනකාට නොව වත්සලාටය. ඒ ඇගේ නෙත් දෙස බලමින්ය.

"හම්..... මටත්....." මේනකාට මෙන්ම වත්සලාටත් එය කියවුනේ එකටමය.

තිදෙනාම යහන මත වැටුනේ කපා බිම දැමූ කෙහෙල් කඳන් තුනක් මෙන්ය. ඒ හති අරිමින්ය. මේනකා හා සමන්ත මෙන්ම වත්සලා ද, මෙදින නුහුරු මිහිරක් ලද්දේ කිසිදා නොවිදි සිහින ලෝකයකට යමින්ය.

"උඹට හොඳට ෆිල් වුනාද...." මේනකා එසේ ඇසුවේ මිනිත්තු දෙක තුනක් හති ඇර යහනේ ඉඳ ගනිමින්ය.

"හම්....." වත්සලාට එම සතුවේ කරම ගලප ගන්නට වචන නොආවේය.

"මටත් අද තරු විසිවෙන්නම වැදුනා....." මේනකා මෙතුවක් වෙලා දෙපා මුල්ලේ තබාගෙන සිටි රෙදි කැල්ල ඉවතට ගත්තාය.

"උඹම නිසා හිටියා..... මටනම් එහෙම බැරි වෙයි" වත්සලා සිනහා වූවාය.

"ඒ ඇයි...."

"ඇයි අහන්නේ..... සමන්ත අයියා නිකන් කොටියෙක් වගෙන්....." වත්සලා එසේ කිවුවේ සමන්ත දෙස බලමිත්ය.

"ඇත්තටම මට අද මොනවා වුනාද හිතා ගන්න බැ....." සමන්තට වත්සලාගේ කතාව හමුවේ ආඩම්බරයක් දැනුණේය.

"මොනවා වෙන්නද..... මගේ පුතුරු ගියේ නැති ටික විතරයි" මේනකා යහනෙන් බහින්න ඉඩක් හෙවූවාය.

"තවම මට මේකට ඇරගන්න බැරි වුනානේ....." සමන්ත මේනකාට යහනෙන් නැගිටින්නට ඉඩදී ඇගේ පිරිපුන් නිතඹට පහරක් ගැසුවේය.

වත්සලා එයට පිළිතුරක් නොදී නාන කාඹරයට ගියේ දෙපා දිග තවමත් බේරෙන සමන්තගේ ශුක්‍ර පිහිදීමමිත්ය. නමුත් වත්සලා සිටියේ, සමන්ත කිවූ, ඇගේ හිතේ වූ එම පැණයට පිළිතුරක් බලා පොරොත්තුවෙන්නේය.

"අපරාදේ සමන්ත අයියා ඉක්මණේ වුනේ නැත්තම්.... ඒකත් කරගන්නම තිබ්බා" වත්සලා එලස සමන්තට කිවුවේ මේනකා නාන කාඹරයට ගිය අතරේය.

"කොහේද දවස් දෙක තුනක් ට්‍රයිකරා.... දුන්නේම නෑනේ....."

"ඇයි ඒ..... මේනු එහෙම ආස නැද්ද?"

"අනේ මංදා.... වාන්ස් එකක් දුන්නේම නෑ....."

"අයියනම් ආසයි නේ.....?"

"නැතුව.... ඒත් තාම බැරිවුනා....?.... වත්සු..." සමන්ත එම පැනසම

වත්සලාගෙන් ඇසුවේය. "

"අම්මෝ..... බයේ බෑ....." ඇගේ එම පිළිතුරේ අකමැත්තක් නැති වග සමන්තට දැනුණේය.

"බය විතරයි නේද...." සමන්ත ඇය සිටින ඇලයට හැරුණේය.

"හම්ම..... බයයි" වත්සලා හිනාහුණාය.

"බයක් තිබ්බට ආසවක් නැතුවම නෙවෙයි නේද...?"

"ඒක ඕල් වෙන්තේ මොනවගේද දන්නේ නෑනේ..... ට්‍රයි කරලා බලන්න අසාවක් නැතුවම නෙමෙයි, ඒත් අම්මෝ..... මතක් වෙනකොටත් බයයි වගේ...."

"වරින් එක පාරක්වත් ඉල්ලලා නැද්ද....."

"හම්ම..... නෑ....."

"ඉල්ලුවොත්.....?"

"හම්ම.... ට්‍රයිකරලා බලනවා...." එවිටම මේනකා නානකාඔරයේ සිට ඉවතට ආවාය.

"මොනවද බං....." මේනකා එසේ ඇසුවේ වත පිහිදින අතරේය.

"මේ අර සමන්ත අයිශා කියපු එක....."

"මොකද්ද..?" මේනකා ඔවුන් අසලටම ආවාය.

"පුකේ අරින්ත....." සමන්ත එසේ කියමින් සිනහා වුණේය.

"ඒක් සමන්ත අයිශේ..... එහෙම කියනකොටත් නිකන් අසබ්බායි වගේ..." වත්සලාට එම වදන් පෙළේ අමුත්තක් දැනුණාය.

"මු දෙතුන් පාරක්ම ට්‍රයිකරා..... මම දුන්නේ නෑ.."

"මෙන්න ඒකට..... වරින් ඔන්නම් දෙනවලු...." සමන්ත එසේ කීවේ සිනහාවෙන්ය.

"සිරාවටම...." මේනකාට එය විශ්වාස කළ නොහැකි විය.

"හම..... ට්‍රයිකරලා බලනවා....."

"දීලා බලපංතෝ....., උඹට පහුවදා අහවල් එක කරනකොට තේරෙයි අමාරුව....."

"ඒ ඉස්සෙල්ලා ටිකේ විතරනේ..... ඉස් ඉස්සෙල්ලා අනික් එකත් ඒ වගේනේ" සමන්ත මේනකා අත වූ තුවාය ගත්තේ එසේ කියමිණිය.

"පවුනේ බං..... ඔන්න ඔහේ එක පාරක් ට්‍රයිකරලා බලපං....." වත්සලා එයට උල්පන්දම් දුන්නාය.

"යකෝ.... මටත් නැති අමාරුවක්නේ මු ගැන දැන් උඹට තියෙන්නේ..... මේ, මේ, ඒ සෙල්ලම් හරියන්නේ නෑ...." මේනකා එසේ කියා වත්සලාව යහනේ පැත්තකට තල්ලු කළාය.

ගෙවුන දිණ කිහිපයම වත්සලා ගෙවුවේ හිත සතුටෙන්ය. ඇයට රාජකාරිය නිසාවෙන් කිසි වෙහෙසකර බවක් පවා නොදැණුණාය. නිමන්තගෙන් සෑම දිනම ලැබෙනා ඇමතුම සේම සමන්ත හා මේනකාගේ නැවුම් ඇසුරෙන් ඇය ඒ හැම දිනම ගෙවුවේ කාමය මුසු වූ සිතුවිලි තුලය. විටෙක ඇය රාජකාරි වේලාව තුලදී පවා හිතට එම හැඟීම් මතින් ස්වාං වින්දනය ද කළාය.

"මේතූ.... වජීර එනවා කිවුවා හෙට...." වත්සලා ඒ වදන් කීවේ තිදෙනාම රාත්‍රී අහර ගන්න අතරය. ඔවුන් තිදෙනාම සිටියේ අඬ නිරුවතින්ය.

"එහෙනම් ඉතින් හෙට වජීර මේක තලලම දායි...." සමන්ත එසේ කිවුවේ පැන්ටිය පිටින් සිටිනා වත්සලාගේ යටි කය දැසින් පෙන්වමින්ය.

"හම්.... සතියකට පස්සෙන්....." වත්සලා සිනහා වූවාය.

"අපි දෙන්නට තමා රැට පාළු වෙන්තේ...." මේනකා පිහාන හෝදන වත්සලාගේ පිටුපසට හේත්තු වූවාය.

"බය වෙන්න එපා.... අනිද්දා උදෙමීම යනවා කිවුවා....."වත්සලා පිහාන හෝදා එතනින් ඉවතට ආවේ මේනකාගේ නිතඹට පහරක් ගසාය.

"ඇයි ඒ..... දවසක් දෙකක් වත් ඉන්නේ නැතුව..." සමන්තත හිස් පිහාන ගෙන ඔවුන් අසලට ආවේය.

"ඔඟිස් වැඩකට එන්නේ, මේ..... හෙටනම් මෙහෙම ඉන්න බෑ. අනන් මනම් කතාත් එපා එයා ඉස්සරහා" වත්සලාට කියන්න ඕනෑ වූයේ ඒ ටිකය.

"උඹ බයයි නේද..?"

"නැතුව..... මෙහෙම දෙයක් වජීර දැන ගත්තොත්, ඔක්කොම අතඇරලා ජොබ් එකක් නැතුව මට ගෙදරට වෙලා ඉන්න වෙන්තේ" වත්සලා සිනහා වූවාය.

වජීර මේනකාලගේ නිවසට ආවේ රාත්‍රී අටත් පහුවිය. ඔහුගේ පැමිණීම නිසාවෙන් නිවසේ වූයේ වෙනම පිළිවතෙකි. මේනකා වෙනදා නින්දට යන තෙක්

සිටින්නේ, පැන්ටිය හා බ්‍රෙසියරය පිටින් වුවත් මෙදින, ඇය වත්සලා සමඟ අහර සකස් කලේ කායාලයේ සිට පැමිණි අයිරුන්මය.

"හලෝ..... වරෙන්, වරෙන්" වර්ජිත පළමු කොට පිළිගත්තේ සමන්තය. ඒ ලොංගතු වැලඳ ගැන්මකිනිස.

"කොහොමද.... වර්ජිත..." මේනකාද ඔහුව වැලඳ ගත්තාය.

"වරදක් නෑ..... ටිකක් පරක්කු වුනා....." ඔහුට මේනකාගේ වැලඳ ගැන්ම උනුහුමක් ගෙන දුන්නේය.

"තේ එකක් බොනවද...." වත්සලා ඔහුට ඉඳ ගැන්මට සලස්වා ඇසුවාය.

"එපා...." වර්ජිත සිනහා වුනේය.

"දැන් මොන තේද? නැද්ද මවං. වොෂ් එකක් දාගෙන වරෙන්..." සමන්ත නැගිටිටේ කෙටි පිළිසඳරකින් පසුවය.

වත්සලා වර්ජිත කැටිව ඉහළ මහලට ගියේය. ඒ දවසේ තතු පිළිබඳ කතා බහෙන්ය. එහෙත් දෙදෙනාගෙම හිත් තුල එකින් එකාට මුහුණ දීමේ අපහසුවකින් පෙළුනේය. ඒ වෙන කිසිවක් නිසා නොව දුරකථනය හරහා වූ ශුංගාර කතා බහා නිසාවෙන්ය. එය වැඩියමක්ම හිතට දැණුනේ වර්ජිතටය.

"මොකද වන්ඩියා දැන් සයිලන්ස්....." වත්සලා කාඞරයට ගිය විගස වර්ජිත බදා ගත්තාය.

"නෑ එහෙම නෑ....." වර්ජිත සිනහා වූවාය.

වත්සලාගේ ගතෙන් දැණෙනා දහඩිය හා විලවුන් මුසු වූ සුවඳ වර්ජිතගේ නාස් පුඩු කිතිකවා දැමීමේය. ඔහු වත්සලාගේ ගත පුරා දැන ගෙන ගියේ එම සුවඳින් මත්වය. ඔහුට එම සුවඳ නැවුම් විය. එයින් වර්ජිතගේ ලිඟුවත් මදක් පණ ගසා අවදි වූයේය.

"මේන්.... දැමීම....." වත්සලාට ඒ බව දැණුනාය.

"ඔයා ලඟනේ.... ඒකයි" වර්ජිත වෙනදාට වඩා තමා සමඟ තොදොල් වන වගක් වත්සලාට දැණුනාය.

"බලමුකෝ..... වත්ඩියා ගෝන් එකෙන් කියපු කරපුවා අද කොහොමද කරන්නේ කියලා" වත්සලා ඔහුගේ ග්‍රහණයෙන් මිදුනේ ලිඟුව සිහින්ව ස්පර්ශා කොටය.

"ඉන්න කෝ...." වජීර ඇයව නැවත තුරුලට ගත්තේ ඇගේ දෙතොල් සිප ගනිමින්ය.

වත්සලා වජීරට රිසි ලෙස දෙතොල සිප ගන්නට ඉඩ හැරියාය. ඇයත් එයට අනුබලයක් නොදුන්නාම නොවේය. නමුත් ඒ යම් තරමකින්ය.

"වොෂ් එකක් දාගෙන එන්න..... අර ගොල්ලෝ බලාගෙන ඉදී" තම පාලනයත් ගිලිහෙන වග වත්සලට දැනුණාය.

වත්සලා වජීර ඉදිරි පිට තම වත එකින් එක ලිහා දැමුවේ පිළිවලටය. එහෙත් ඇය ගතේ පෑන්ටිය හා බ්‍රෙසියරය පමණක් ඉතුරු කොට ගත්තාය.

"මොනවද බලාගෙන ඉන්නේ....." වත්සලා එසේ ඇසුවේ තවම කමිසය පමණක් ගලවා සිටින වජීර දෙසට හැරමින්ය.

"ලස්සන...." වජීරට වෙනදාට වඩා පිරිපුන්ව වත්සලාව පෙනුණේය.

"වික්....., ගැනු ඇඳුම් මාරු කරන දිහා ඔහොම බලන් ඉන්නේ වල් මිනිස්සු" වත්සලා තමා ගැලවූ ඇඳුම් ටික යහනේ පසෙක තැබුවාය. ඒ වජීර අසලින්ය.

"මම බලාගෙන ඉන්නේ මගේ ගැනී දිහානේ..." වජීර යහනේ ඉදගෙන සිටි අයුරින්ම වත්සලාව ලඟට ගත්තේ, ඒ ඇගේ ලැමදට පහළින් හිස හොවා ගනිමින්ය.

වජීරගේ මුවෙන් නික්මෙන උනුහුම් හුස්ම රැලි දාරා වත්සලාගේ නාඹිය අසල දැවටුනේ ඇගේ තඹ පැහැ සියුම් රෝම කූපයන් අවදි කරවමින්ය. එලසම ඇයට තවත් ඒ මිහිර දෙගුණ තෙගුණ වූයේ ඔහුගේ දැන නිතඹ පුරා වක්‍රව යන විටදීය.

"දැම්ම එපා වජීර... මාව ඇවිස්සෙනවා..." වත්සලා වහා ඔහුගෙන් ඉවත් වූවාය.

"ඉතින්....."

"ඉතින් කියන්නේ... මට අද එහෙම බෑ, ඔයා එක්ක හොදට ඉන්න ඕන" ඇය වජීරගේ දෑතෙන් රැලි වැටුන පෑන්ටිය නැවත සකස ගත්තාය.

"ඒ මොකද...." වර්ජිත එයට වඩාත් සතුටු වූනේය.

"අහන හැටි විතරක්.... මාව ෆෝන් එකෙන් අවුස්සලා, අවුස්සලා, එනවා මෙනන, බබා වෙන්න" වත්සලා ඔහුගේ කම්බුලක් මිරිකුවාය.

"කවුද දන්නේ නෑ, බබා වුනේ...." වර්ජිත යහනෙන් නැගිට්ටාය. ඒ වත්සලාව නැවත තුරුලට ගනිමින්ය.

"අහ්..... හම්. ... අනේ වර්ජිත..... දැන් එපා. මාව ඇවිස්සෙනවා. මට එහෙම ඉන්න අමාරුයි. කෝ දෙන්න ඔය ටික ගලවලා වොෂින් මැගින් එකට දාන්න" ඇය එම තුරුලෙන් මිදුනාය.

වර්ජිත කළිසම හා යට කළිසම ගලවා වත්සලා අතට දිගු කළාය. එවිට වර්ජිතගේ ලිඟුව වූයේ හොඳ හැටි අවදිවය.

"ඕන්න වන්ඩියගේ වැඩ....." වත්සලා එදෙස බලා සිටියාය.

"ඔයා දිහා බලාගෙන ඉන්නේ..." ඔහු ලිඟුව අතගා ගත්තේය.

"අනේ මේ..... ලඟකදි ඉඳලා තමයි, අයියටයි මල්ලිටයි මගේ දිහා බලන්න හිතලා තියෙන්නේ...." ඇය බ්ලෙසියර ගලවා ඇඳුම් මතට දැමුවාය.

"ඇයි...."

"ඇයි අහන්නේ. ඔයා ඉස්සරත් මේ වගේද..... ලඟකදි ඉඳලා තමයි මේ වල් කම ඉහට ගහලා තියෙන්නේ" වත්සලා පැන්ටියත් ගලවා දැමුවාය.

"ඔයා එහෙම කැමති නැද්ද...?" වර්ජිත එසේ ඇසුවේ නිකමටය.

"මම ආස ඔයා මෙහෙම ඉන්නවට තමා..... මැරිකරපු මුල් දවස් වලටත් වඩා, මම දැන් ඔයාගේ මේ නෝට්ටි වැඩවලට ආසයි... ඇත්තමයි" වත්සලා ඔහුව තරයේ වැලඳ ගත්තාය.

"ඔයත් එහෙමයි.... ඉස්සර වගේ නෙමෙයි..." වර්ජිත ඇගේ නිරුවත් පිට පුරා දැන ගෙන ගියේය.

"ඔයා තමයි මාවත් වල් කරේ..... ඒ මදිවට එක, එක, ඒවත් දැන් පුරුදු කරලා. ඔයාටනම් මොකද මමනේ දන්නේ එහෙම ඇවිස්සිලා ඉන්න තියන අමාරුව"

ඇය වරින්ගේ ලිඟුව දෙකලවා මත තබා ගත්තාය.

"මම ඔයාට ගොඩක් ආදරෙයි වත්සලා..... සත්තමයි" ඔහු වත්සලාගේ නළල සිප ගත්තේය.

මධුසමයට පසුවදා සිට ඔහුගේ මුවෙන් නොගිහිලුනු මේම වදන් පෙළ, මෙදිණ වරින්ගේ මුවෙන් පිට වූයේ, හද පත්ලෙන්ම වග වත්සලාට දැණුනාය. එය වත්සලාට ගෙන දුන්නේ ඉමහත් සතුටකි. ඇයට නොදැකීම නෙතට කඳුලක් ඉනුවේ ඒ නිසාවෙන්ය.

"ඇත්තමද....." වත්සලා සතුටු කඳුලු පිරි දැසින් වරින් දෙස බැලුවාය.

"ඇත්තමයි..... ඒත් ඇයිමේ කඳුලු...." වරින් එය පිස දැමුවේය.

"ඔයා දන්නවද..? ඔයා මට මෙහෙම ඉස්සෙල්ලාම කිවුවේ හනිමුත් එක දවසේ. ඊට පස්සේ කිසිම දාක ඔයා මට මෙහෙම කියලා නෑ... ඇත්තටම මට දැන් තමයි, ජීවත් වෙනවා කියලා හිතනෙත්" වත්සලා සැබවින්ම හිතට ආ සිතුවිලි, වදන් වලට පෙරලුවේ වාටු බසත් මුසු කොටය.

"මම එහෙම කිවුවේ නැති වුනාට ඔයාට තියන ආදරය වෙනසක් වෙලා නෑ....."

"වරින්..., මම ආස ඉස්සර හිටපු වරින්ට නෙමෙයි..... මේ දැන් ඉන්න වරින්ට. මේ මගේ දහයට. මට අප්පච්චියෙක් වගේ ආදරය කරන මිනිහෙක් ඕන නෑ.... මම ආස මේවගේ වල් දහයෙකුට. ආයේ එහෙම වෙනස් වෙන්න එපා රත්තරං" වත්සලා ඔහුගේ ලැමද සිප සියුම්ව හැපුවාය.

"මටත් ඕන මේ වගේ හැමදාම ඉන්න දහ කාර කෙල්ලෙක්ව....."

විවාහ දිවියේ ප්‍රථම වරට වත්සලා, වරින් එකට නානකාඞරයේ තුරුළුව සිත දිය පහස විද ගත්තහ. එයින් වත්සලාට කෙසේ වුවත් වරින්ට නැවුම් බවක් එක් කළේය. ඒ නිසාවෙන් ඔහු වත්සලාගේ ගතේ සබත් ගැවා මෙන්ම වත්සලා ලවා තම ගතේත සබං ගාගත්තේය.

ඇඟ පත සෝදා ගත් පසුවත් වත්සලා හා වරින් කතා බහා කලේ තම දිවියේ නැවුම් වෙනස ගැනාය. තමාට අවැසි වන්නේ ගරුසරු පියෙකු ලෙස තමන්ව බලා කියා ගන්නා සැමියෙකු නොව, හිත් පිත් නැතුව යහනේ හැසිරෙන නොසන්ධාලයෙකු වග ඇය මෙදිණ නොසඟවා වරින්ට හෙළිකලා මෙන්ම, මෙතුවක්

කල් තුන් හිතකවත් නොතිබුන තරමේ කාම ගින්නකට තමාව හසු කළේ ද ඔහුම වග වත්සලා වර්ජිතයට එක්තු ගැන් වූයේ ක්‍රමක් ක්‍රමයෙන්ය.

වත්සලාගේ එම වදන් තුළින් වර්ජිතයට ඉමහත් ආත්මාහිමාණයක් ඇති වූයේය. එම නිසාවෙන් ඔහුට නව පණක් සේම, නැවුම් සිතුවිලි ගඟාවකුත් හිතේ පහළ වූයේ ඇයගේ ආශාවන්ට පණ දෙන්නටය.

තමාව මෙතනට ගෙන ආවේ වත්සලා වග වර්ජිතයට නොවැහැටුනේය. ඔහුට හැඟුණේ ඔහු වත්සලාව මේ තලයට ගෙන ආ වගය. එලසම ඔහුගේ එම සිතුවිල්ලට වත්සලා තවත් පොහොර දැමුවා මිස, තමා මෙය කළ වගක් වර්ජිතයට හැඟෙන්නට ඉඩක් නොතැබුවාය.

"උඹලා දෙන්නා දැන්ම එනවද....." යහනේ වර්ජිතයේ උකුල මත හිස හොවා සිටි වත්සලාටත් වර්ජිතයේ දොරට තට්ටු කරන හඬ ඇසුණාහ.

වත්සලා හා වර්ජිතය කාඞරයෙන් එලියට එන විටත් සමන්ත හා මේනකා බැල්කනියේ සියළු අඩුවැඩිය සකස තිබුණාය. ඒ විස්කී බෝතලයක් හා බයිට්ටේ මේසය මත තබා පුටු හතරක්ද එයට කිට්ටු කොටය.

"මේ මොකද.....?" වත්සලා තරමක් තැති ගත්තේ එහි විදුරු හතරක්ම වූ නිසාවෙන්ය.

"ගෙදරට ආවහම සලකන්න එපැයි...." සමන්ත වර්ජිතයට ඉඳ ගැන්මට ආරාධණා කළේය.

"ඔය දෙන්නට මේන්න....." වත්සලාගේ හිතේ බිය පහා කරමින් සමන්ත පැණි බීම බෝතලයක් මේසය මත තැබුවේය.

බොහෝ විට ඔවුන් පිලිසදරේ යෙදුනෙ එකින් එකාගේ රාජකාරීන් ගැනාය. එලසම පවතින දේශපාලන තත්වයත් කතා බහා කරන්නට ඔවුන් දෙදෙනා අමතක නොකලාය. ඒයින් සමන්ත මෙන්ම වර්ජිතයට වඩාත් කිට්ටු වූයේ දෙදෙනාගෙම දේශපාලන මතය, එක් විජ්ජවීය පක්ෂයක වීම නිසාවෙන්ය.

දෙදෙනාටම නොදැනීම විස්කී බෝතලයේ කාලක් පමණ හිස් විය. එයින් දෙදෙනාම සිටියේ යම් වෙරි මතකිත්ය. වැඩියමක්ම වර්ජිතය. ඒ වන විට වත්සලා හා මේනකා සිටියේ එම දේශපාලන කතා හමුවේ නොසතුටු ව බැල්කනියේ වැටට

හෙත්තුවය.

"මේ.... ඔය දෙන්නත් එන්නකෝ...." සමන්තට ඔවුන් දෙදෙනා සිටින්නේ නොසතුටුව වග වැටහුණේය.

"අනේ මේ.... ඔය බහුබ්‍රත කතා අපිට වැඩක් නෑ...." මේනකා එසේ කියමින් ඒ අසලට ආවේ වත්සලා සමඟින්ය.

"ඔය දෙන්නත් ගන්නකෝ මෙකෙන් ටිකක්....." සමන්ත එසේ කීවේ බොතලය මේනකා වෙත දිගු කරමින්ය.

"ඔය දහා ජරාව කටේ තියලත් නෑ, තියන්නෙත් නෑ....." වත්සලාගේ හිතට ආ බිය පහන් කරමින් මේනකා එසේ කීවාය.

"හරි, හරි, ඉතින් අදට විතරක්...." සමන්ත මේනකාට බල කළාය.

"අනේ මේ කොහොමත් එපා..... වික්" මේනකා ඉවත බලා ගත්තේ අපහසුවෙන්ය.

"බලපංකෝ බං..... මුං දෙන්නා ගොඩේ ගැනු දෙන්නෙක් වගේ නේ" සමන්ත එසේ කීවේ වර්ෂ වෙත හැරමින්ය.

එවිට වර්ෂට වත්සලා දෙස බැලුණේය. වත්සලා ඇහෙන් ඉඟි කළේ එසේ කරන්නට ඉල්ලා නොසිටින ලෙසය. නමුත් හොඳ පමණ මත්ව සිටි වර්ෂ එට නැගුණේ සිනහාවක්ය.

"මේ.... වත්සලා මට ඇහෙන් කියනවා..... බොන්න කියන්න එපා කියලා....." වර්ෂ විදුරුව හිස් කළේ එසේ කියමින්ය.

"අදට ට්‍රයි කරලා බලනකෝ.... පිලිස්" වර්ෂ නැවත බෝතලට මේනකා වෙත පැවැය.

"එපා, එපා..... එපා" මේනකා එසේ කියමින් තම විදුරුව පැණි බීමෙන් පුරව ගත්තාය.

"උඹත් කියපංකෝ..... බං" සමන්ත වර්ෂට ඉඟි කළේය.

වත්සලා ඉඳ හිට එවැන්නක් අත් හදා බැලුවාට කමක් නැතයි වරින් සිතුවේ නිකමටය. එහෙත් එයට වත්සලා කැමති නොවන වග සහා සුද්දෙන්ම වරින් දැන සිටියේය. එහෙත් සමන්තගේ පෙරත්තය හමුවේ වරින් තම හඬ අවදි කළේය.

"හරි, හරි... මේවර කියන එකේ අදට විතරක්...." සමන්ත වත්සලා දෙස හා මේනකා දෙස බැලුවේය.

"ඔයාටත් පිස්සු...." වත්සලාට වරින්ගෙන් මුවෙන් එවැනි ඉල්ලීමක් එතැයි හිතෙකින් වත් නොසුතුණාය.

"පිළිස්..... වත්සලා.... ටිකක්, අදට විතරක්" සමන්ත එසේ කීවේ සැබවින්ම ලොංගතු බවෙන්ය.

"පිරිමි ඔක්කෝටම එකම පිස්සුව....." මේනකා එය නොරුස්සන වගක් ඇඟවුවාය.

"පිළිස්, පිළිස්... අදට විතරක්...." සමන්ත බොතලය අතට ගෙන මුඩිය විවර කළාය.

"අනේ සමන්ත අයිසේ මේ..... මටනම් එපා..." වත්සලා විදුරුව අතට ගත්තාය. ඒ ඔහුට ඉඩක් නොතබාය.

"පිළිස් අදට... විතරක්" වරින්ගේ දෙනෙත් සැබවින්ම තමා හමුවේ මේ බැහැ පත්වන්නේ කුමකටදැයි වත්සලාට දැණුණාය.

තම හිතේ ඔහුට ඇති ආදරණීය හිතෙහි බව පෙන්වීමට මේය හොඳම අවස්තාවක් වග වත්සලාට සිතුවාය. එහෙත් ඇය එයට ඉක්මන් නොවී වරින් තවත් දෙනුත් විටක් පෙරෙත්ත කරන තෙක් ඉවසා සිටියාය.

"ඇත්තටම ඔයාට මට ටිකක් පොවලා බලන්න ආසයි ද....." වත්සලා වරින්ගේ අත අල්ල ගත්තාය.

"හම්... ඇත්තටම" වරින් එයට සිනහාවකින් සංග්‍රා කළේය.

"වත්සු.... උඹට පිස්සුද...." මේනකා මුහුනට මවාගත් පුදුම පෙණුමෙන් වත්සලා දෙස බලා සිටියාය.

"වරින් කවදාවත් මගෙන් මෙහෙම දෙයක් ඉල්ලලා නෑ..... බල කරලත් නෑ"

වත්සලා වර්ජිත වෙත විදිරුව පෑවාය. ඒ අභිංසක ලෙස ඔහුදෙස බලාය.

වර්ජිත ඵම වදන් පෙලෙන් ආඩම්බරයක් දැණුණාය. ඒ වත්සලා තම ඉලීමක් කිසිදා බැහර නොකරන වග, සමන්ත හා මේනකා හමුවේ පිළිබු වූ නිසාවෙන්ය. එලසම ඇය කෙරෙහි දැඩි ලොගතු බවක්ද දැණුණේය.

"අන්ත දැක්කද..... හස්බන්ඩ් කියන දේ අහන සිව්ත කිකරු හායාවෝ....." සමන්ත බොරුවට මුහුන හකුළුවා ගත්තේය.

"මේනු අදට විතරක්.... ටිකක්, හරි නෑනේ" වත්සලා එසේ ඉල්ලා සිටියේ හොරහින් මේනකාට ඇහක් ඉහි මරාය.

"එහෙනම් ඕන්ත ටිකක්..."

වත්සලා පළමු උගුර මුවට ගෙන බොරු කැස්සක් ඇතිකොට ගන්මින් එම උගුර ඉවතට දැමුවේ හිතකින් නොවේය. ඒ වර්ජිත පෙනෙන ලෙසය. වර්ජිත එක් වරම පුටුවෙන් නැගිට ඇගේ පිටට තට්ටු කලේ මුවේ වූ සිනහාවෙන්ය.

"පිව්වුනා වගේ" වත්සලා අමාරුවෙන් දෑසට නගාගත් කඳුලු බිඳු පිහිද ගත්තාය.

"ටිකක් වෙලා යනකොට හරි යයි...." සමන්ත සිනහා වූනේය.

වත්සලා හා මේනකා මෙන්ම සමන්ත ද වර්ජිත හමුවේ ගරු රහපෑමක් කළාය. එයට වර්ජිත හසු වූනේය. එහෙත් ඔහු තුල වත්සලා නිසාවෙන් සතුටක් විය. ඔහු කෙසේ හෝ වත්සලාට තවත් විස්කි විදිරුවක් පුරවා දුන්නේ පෙර තරමෙන් නොවුනත් යම් බලකිරීමක් කර ලමින්ය.

"දැන්නම් මාව පාවෙනවා වගේ....." වත්සලා එසේ කීවේ බොරුවටය. ඇයට එලස වෙරිමතක් තවම කිට්ටුවකවත් නොවිනී.

"හම්..... මගෙන්..." මේනකාත් එසේ කීවාය.

"ඒක තමා කියන්නේ..... බොරුවටනේ ඇඹරුනේ" සමන්ත සිනහා වූවාය.

"ඒත් බොන්න තමා අමාරු.... අමුතු අරහක්. කට කාරවනවා වගේ" වත්සලා බයිටි කෑල්ලක් මුවට දමා ගත්තාය.

මේනකා හා වත්සලා දෙවණ වාරයක් විදුරු හිස් කළාය. එවිට වජීර පුටුවෙන් නැගිටිමේ "මම බාත් රූමි එකට ගිහින් එන්නම" ඇයි කියමින්ය.

වජීර ඇතුළට ගිය විගස වත්සලා මෙන්ම මේනකාද විදුරු දෙක කට කපා පුරව ගත්තේ හදිසියෙනි. ඒ ඡන්ඩී බිඳකට ඉඩක් නොතබාය. එලසම ඔවුන් දෙදෙනා එක් වරම එය උගුරට හලා ගත්තේ හදිසියෙන්ය. අමු විසිකී සැර දෙදෙනාගේම උගුර හා බඩවැල් සෝදා හරිමින් කුස තුළට වැටුනේ දැඩි අපහසු බවක් දෙදෙනාටම එක් කරය. එහෙත් වජීර එන විට එය නොහඟවා සිටින්නට වත්සලා මෙන්ම මේනකාද සමත් වූවාය,

"අම්මේ..... දාඩියත් දානවා...." එම විදුරුව කුස පත්ලේ සිට වැඩි අරඹන්නට ගත් විට මේනකාගේ ගතට එය දැණුණේය.

"මටත්....." වත්සලත් එසේ කීවාය.

ඒයින් සමන්තට මෙන්ම වජීරටත් නැගුනේ සිනහවකි. වජීරට සිනහවක් නැගුනේ මෙතරම් කුඩා ප්‍රමාණයකින් ඔවුන් දෙදෙනාට මත් බවක් ගෙන දුන් නිසාවෙන් වුවත්, සමන්තට සිනහවක් නැගුනේ අමු අමුවේ හලා ගත් විදුරුව ඔවුන් දෙදෙනාගේ ගතේ කුරියාත්මක වෙන්නට ගත් වග වැටහුන නිසාවෙන්ය.

"තව හිනත් වෙනවා දෙන්නා.... මෙතන පොවලා....." වත්සලාගේ ඒ වදන් හමුවේ ඇයගේ වෙරිමත වජීරට දැණුණේය.

"කොහොමද දැන්...." වජීර එසේ ඇසුවේ වත්සලාගෙන්ය.

"නිකන් පාවෙනවා වගේ, මාර රිලැක්ස්, කවදාවත් මේවිවර ශ්‍රී බවක් දැණිලා නෑ" වත්සලා එසේ කීවේ මද වෙරි බවකින් වජීරට තමා ඉන් අපමණ විදනයක් ලබන වග ඇහෙන්නටය.

"මටනම් මේ දාඩිය තමා ඉවසන්න බැරි...." මේනකා සිකිනියට උඩින් දමාගෙන සිටි ඕවර් කොටි එක ගලවා දැමුවේ වජීර දෙස නොබලා, එය තැකීමක් නොකොටමය.

මේනකා සිකිනියට උඩින් දමාගෙන සිටි ඕවර් කෝටි එක ගලවා දමන දෙස වජීර බලා සිටියේ ඇහි පිය නොහෙලාය. අත් රහිත එම සිකිනියෙන් ඇගේ අත් ගොබ සේම, බ්‍රෙසියරයේ පටියට හසුවන කර ඉසමත්තේ රේඛාවද වජීරගේ හිත ගත්තේය.

එලසම මද පමණ වෙරිමතෙන් සිටියත්, මේනකාගේ ස්කිනිය තුලින් දෙනත් පුඩු මතුව ඇති අපුරුවෙන්, ඇය බ්‍රෙසියරයක් ඇද නැති වග වර්ජරට සැකයක් නොවුණේය. ඒ ඔහුගේ ගතම හිරිවට්ටමිණිය.

වර්ජරගේ දැස දෙස වත්සලා මෙන්ම මේනකාද බලා සිටියේය. ඔහු ඉන් විදනයක් ලබන වගට ඔවුන් දෙදෙනාටම සැකයක් නොවුණේය. එහෙත් වර්ජර සිටියේ අතරමංවය, ඒ බොහෝ විට ඔහුගේ නෙත් ඇදුනේම මේනකා වෙත නිසාවෙන් අපහසුවෙන්ය.

"තව එකක්.... ගන්න හිතෙනවා...." මේනකා එසේ කළේ වෙරිමත අභවමිණිය.

"ටිකක්..... මේනු..." සමන්ත ඇයට අවවාද කළේ නිකමටය.

මේනකා පහත් වී බෝතලය අතට ගෙන විදුරුවට වක් කරගන්න විට, ඇගේ කර පළල් ස්කිනියෙන් ඇගේ දෙපියයුරු පැහැදිලිව ඇයට ඉදිරි පිට සිටි වර්ජරට මෙන්ම වත්සලාට ද පෙනුණේය. වර්ජර ඒ දෙස මහත් ඕනෑ කමෙන් බලා සිටින වග වත්සලාට සැකයක් නොවුණාය. එහෙත් නොසිතුව ලෙස වර්ජරගේ දැස වත්සලා වෙත යොමු වෙත්ම, තමා මේනකා දෙස බලා සිටි වග ඇයට සැකයක් නොවුන වග වර්ජර හැඳින ගත්තේය.

"උඹටත්....." මේනකා තම විදුරුවට මදක් දමා ගෙන වත්සලාගෙන් ඇසුවේය.

"හාත් හිතෙනවා.... බෑ කියලත් හිතෙනවා...." සැබවින්ම වත්සලා සිටියේ හොඳ වෙරි මතෙන්ය.

"ඕන්නම් ටිකක් ගන්න....." වත්සලාට ඇවසි වූයේ වර්ජරගේ එම අනුමැතිය පමණි.

තිදෙනාම රාත්‍රී අහර ගත්තේ සිනහවෙන් හා සතුටෙන්ය. එය වඩාත් හිත ගත්තේ වර්ජරගේය. ඔහු වැඩියමක්ම රස වින්දේ අහරට වඩා මේනකාගේ රුවය. ඇය පහත් වෙන විට පෙනෙන දෙනනත්, ඇගේ කෙටි ස්කිනියෙන් මතුවන නාඹියත් වර්ජරට ගෙන දුනේ මිහිරකි.

"එහෙනම් ඉතින් නිදා ගමු..... අපි දෙන්නා උඹලා දෙන්නට තවත් වාත වෙනවා මෙනත කයිය ගහහා" සමන්ත සෝභාවෙන් නැගිට්ටේය.

"පිස්සුද බං....." වර්ජරත් ඔහුත් සමඟම නැගිට්ටේය.

"බොරු කියන්න එපා බං.... උඹට දැන් ඕන සතියක ඇරියස් ඇරගන්න....."
සමන්ත ඉතුරු වදන් ටික කිවුවේ වර්ජිනගේ කණට කොටය.

සමන්ත කී දෙයින් වර්ජිනට සිනහවක් නැගුනත් එය වලක ගත්තේය. එහෙත් ඔහු රහසෙන් කිවුවේ කුමක් දැයි මේනකාට මෙන්ම වත්සලාටත් සැකයක් නොවුණාය.

"බලපංකෝ දෙන්නගේ සෙට්විල්ල. ඇයි අපිට කියන්න බැරි රහසක් ද ?"
මේනකා එය නොරුස්සන වග ඇහෙවුවාය.

"ජෙත්ට්ස් ඔන්ලි...." සමන්ත සිනහා වූනේය.

"එහෙනම් ඉතින් කුණුහරුපයක් වෙන්න ඇති....." වත්සලාද එයට එකතු වූවාය.

"ඒ මොකද්ද කියලා පස්සේ තේරෙයි....." සමන්ත මේනකාව ලඟට ගත්තේය.

කාඹරයට ගිය විගස දොර වසා දැමූ වත්සලා වර්ජින යහනේ පෙරළ ගත්තේ උමතු වෙන් මෙන්ය. ඇයට මෙදින එලස හැසිරෙන්නට බියක් නොදැණුණාය. ඒ තමා මෙලස හැසිරෙන්නේ වෙරිමත නිසාවෙන් යැයි වර්ජිනට ඒත්තු ගැන්වෙන වග ඇය දැන සිටියාය.

කිසිම ඇඳුමක් නොගලවා වත්සලා වර්ජිනගේ දෙනොල් පමණක් මිනිත්තු හත අටක් සිප ගත්තේ කාලයක සිට හිතේ වූ ආශාවක් සපන කොට ගනිමින්ය. එලසම වර්ජින ඇයට හොඳ සහායෝගයක් දුන්නේ ඇගේ වෙරිමතට පින් දෙමින්, වත්සලාගේ ගතම ඇඳුමට පිටින් මෘදුව සම්භාහනය කරමින්ය. වැඩියමක්ම ඒ ඇගේ දෙනන හා නිතඹය.

"ඉන්න ටිකක්...." වර්ජිනට සරම මදක් පහතට කරන්නට හිතුවේය.

"බෑ, බෑ.... අද මට ඕන විදියට" මද වෙරිමත හඬින් එයට ඉඩක් නොදුන්නාය.

"ඒ ඇයි.....?" එයින් වර්ජිනට නැගුනේ සිනහාවක්ය.

"දඬුවමක්...." වත්සලා සමන්තගේ කුඩා තනයක් විකුවාය.

"ඒ මොකද.....?" වර්ජිනට එය ගෙනදුන්නේ මිහිරකී.

"ඒ මොකද අහන්නේ..... තියන වල්කමට, මම දැක්කා මේනකා දිහා කන්න වගේ බලන් හිටපු විදිය" වත්සලා වර්ජිනගේ ලිඟුව සරමට උඩින් අල්ල ගත්තාය.

ඒ ඔහුගේ කළවා මත ඉඳ ගනිමින්ය.

"මම බැලුවා නෙමෙයි මට පෙනුනා....., ඉරිසියා හිතූනා නේ.... " වජිර ඇගේ දෙනන මිරිකා අල්ල ගත්තේය.

"මම මොකටද ඊරිසියා කරන්නේ.... ඔයා ආසයි නේද මේනකාට...." වත්සලා සමන්ත ලිඟුවත්, කෝෂ දෙකත් සරමට උඩින් මෘදුව අත ගැව්වාය.

"හම්.... නෑ....."

"අනේ මේ... බොරු කියන්න එපා.... ඇත්ත කියනවා..."වත්සලා වජිරගේ ලිඟුව දැඩිව මිරිකා අල්ල ගත්තේ සුකුමාල ගුරුවරියකගේ දඬුවමක් ලෙස ඔහුට හැඟෙන්නට, කුඩා එකියක් මෙන්ය.

"ඌගේ.... රිදෙනවා....." වජිරට එම වේදනාව මිහිරක් වුවත්, බොරුවක් කළේය.

"එහෙනම් ඇත්ත කියනවා...." වත්සලා තවත් තම කෝල බව වැඩි කොට ගත්තේ දබරහිලත් ඔසවා තරවටුවක් ලෙසින්ය.

"හම්..... ඇත්ත" වත්සලා කුඩා එකියක් මෙන් මත් බවෙන් හැසිරීම වජිරගේ හිත ගත්තේය.

"අන්න එහෙම අද ඉඳන් වත් ඇත්ත කියනවා...." වත්සලා ලිඟුවේ ග්‍රහනය ලිහිල් කලාය. ඒ තම ටී-ෂර්ටුව ගලවා දමමින්ය.

"මම හිතුවේ ඔයා තරහා වෙයි කියලා...." වජිර දැණුන රිදුම නිසාවෙන් ලිඟුව අතගා ගත්තේය.

"මම මොකටද තරහා වෙන්නේ....ඒක ඔයාට තියන අයිතියක් නේ. ආයේ තරහා වෙන්නේ ඔන්න බොරු කිවුවොත්..." ඇය බ්‍රෙසියරයෙන් වැසුන තම ලෑමද වජිරගේ මුහුණ මත ඇතුල්ලුවාය.

"ඒ කියන්නේ එහෙම බැලුවට කමක් නැද්ද...." වජිර ඇයව යහනේ පෙරල ගත්තේය.

"කමක් නෑ. හැබැයි කාගේ දිහා හරි එහෙම බැලුවොත් මට ඇත්ත කියන්න ඕන..." වත්සලා ඔහුගේ නළල සිප ගත්තාය.

එයින් හිත මිහිරෙන් කුල්මත් කරගත් වජීර ඇගේ බ්‍රෙසියරයෙන් දෙනන පන්නා ගන්නට උත්සහා කළේය. එහෙත් වත්සලා එයට ඉඩක් නොදී, නැවත වජීරව යහන මත පෙරල ගනිමින් ඔහුගේ බඩවත දෙපසින් දෙපා තබා ගනිමින් හිට ගත්තාය.

"මම කිවුවනේ..... අද මට ඕන විදියට" ඇය ඇඳ සිටි සායේ සිපරය හැර එය අත හැරියේ වජීරගේ මුහුන දෙස බලමින්ය.

වජීරගේ ඉහ දෙපසින් දෙපය තබා යහනේ හිටගෙන වත්සලා තම සාය උනා දැමුවාය. වජීර යහනේ ඇලවී සිටි නිසාවෙන් වත්සලාව පෙනුනේ යොදයෙකු මෙන්ය. වැඩියමක්ම ඒ ඇගේ දෙනනය.

නමුත් ඔහුගේ දෑස තම රහස් පෙදෙස වෙත යොමුකර ගනිමින් වත්සලා පැන්ටියේ පැත්තකින් යෝනිය මතු කොට, යෝනී දෙතොල් විවර කලේ වජීරට පෙනෙන්නටය.

වජීර මෙවැනි දසුන් අංතර්ජාලයෙන් ඕනෑ හැටියට දැක තිබුනත් අත් වින්දේ ප්‍රථම වරටය. ඒයින් ඔහුගේ ගත කිතිකැවී ගියේය. එම නිසාවෙන් වජීර යහනේ ඉඳ ගනිමින් ඇගේ දෙකලවා බදා ගත්තේ ඇයව යහන මතට පෙරළ ගන්නට හදිස්සියෙන්ය.

"මම කිවුවනේ අද මගේ දවස කියලා...." වත්සලා ඔහුව මහ හැර යහනෙන් බැස්සාය. ඒ වජීරගේ සරමත් ගලවාය.

"ඔයා දැන් මගේ දිහා බලාගෙන අතින් කරගන්න....." වත්සලා පුටුවේ ඉඳගත්තේ එය යහන සලට ගෙනය. ඒ ඔහුට අත දිගු කරනට නොහැකි දුරින්ය.

"අනේ වත්සු....." වජීරට එය ඉවසුම් නොදුන්නේය. එහෙත් වත්සලාට ඔහුගේ මුවෙන් අදාරණිය ලෙස පිට වූ වත්සු කෙටි නාමයට ආදරය කළාය.

"කෝ.... ෆෝන් එකෙන් දාන වංචි පාටි" ඇය දෙපා දෙපසට විහිද ගත්තාය. ඒ ඇඟිලි තුඩක් යෝනී දෙතොල් මත තබා ගනිමින්ය.

"අදම එහෙම කරලා පෙන්න්න ඕනද.....?" වජීරගේ ඉවසුම හීන වී තිබුනේය.

"හම්.... ඔයා හිතන්න මේ ඉන්නේ මම නෙමෙයි, මේනකා කියලා...." ඇය ඇඟිලි තුඩක් යෝනියතුලට ඔබා ගත්තාය.

"වත්සු... මට හිතා ගන්න බෑ ඔයා ගැන. ඔයා ඇත්තටමද එහෙම කිව්වුවේ" වජීරට ඇය ගැන පුදුම හිතුවේය.

"හම්... කොහොමද ඔයා ඉස්සරහා මේනකා මෙහෙම හිටියොත්....."

වජීර වත්සලාගේ එම අනග ක්‍රියාවන් බලා සිටියේ ඉවසුම් නැතුවය. ඔහුට මෙදින වත්සලා තුලින් මේනකා ගැන සිතන්නට ඉඩක් ඇගෙන් නොලැබුණේය. ඒ ඔහුට වත්සලාවත් මෙදින නැවුම් ලෙස පෙනුණ නිසාවෙන්ය. ඔහු ඒ නිසාවෙන් ලිඟුව හෙමිහිට පිරිමැද ගත්තේ ඇයටත් පෙනෙන්නටය. ඒ විටෙන් විට පෙරසම පහත් කරමින් ලිඟු හිසත් මතුකර ඇයට පෙන්වමින්ය. එයින් ඇය මහත් විදනයක් ලබන වග තේරුම් ගත් වජීර එක්වරම වේගයෙන් අත් ගසන්නට ගත්තේ, දෙපා දෙපසට විහිදා ගනිමින්ය.

"අද මට එහෙම ඔයාගෙන් වෙන කවුරුවත් පෙන්වන්නේ නෑ වත්සු....., ඔයා මාව අද පිස්සෙක් කරනවා" වජීර ලිඟු හිස තදින් මිරික ගත්තේය.

"ඔයාට එහෙනම් අද මොනවද ඔන....." වත්සලා තම හැඩි දැඩි කලවා යුග්මය තවත් පළල් කොට යෝනිය තුලට ඇහිලි දෙකක් දමා, එය මුටුට දමා ගත්තාය.

"ඇත්තටම මට ඔන ඔක පතුරු ගහන්න....." වජීර තම කෝෂ දෙක මිරිකා නිදහස් කළේ, නැවත ලිඟුව පෙරසම ගසාය.

වජීර අත් ගසනා වේගයෙන් ඔහුගේ ලිඟුස පෙර සමෙන් වැසි විවර වන වාර ගණන වත්සලාට හිතා ගන්නටත් නොහැකි වූවාය. එහෙත් වඩාත් ඇයගේ හිත ගත්තේ ඒ සෑම අත පහරකටම නිදහසේ වැනවෙන වජීරගේ කොෂදෙකය. එය වැනවුනේ තාලයකටය. ඉන් වත්සලාගෙන් ඉවසුම හීන වී ගියේ නොසිතුව ලෙසය. වත්සලා එක් වරම පුටුවෙන් නැගිටිවේ ඒ නිසාවෙන්ය.

වජීරගේ ඇඟට ගොඩවූ වත්සලා පෑන්ටිය පැත්තකට කොට යෝනිය මතු කොට, ඔහුගේ ලිඟුව මත ඉඳ ගත්තාය. ඒ "හම්...." ලෙසින් කෙදිරියක් ද පිට කරමින්ය. ඒ කෙදුරුමේ උනුහුමෙන් වජීරත් ඉහ උස්සා ඇයට පහසු කළේ දෙවරක් නොසිතාමය.

වත්සලා වජීරව ග්‍රහනයට නතුකොට ගනිමින්, වේගයෙන් සිත් සේ ඔහුගේ කය මත උස් පහත් වූයේ උමතුවෙන් මෙන්ය. ඒ ඇය ප්‍රථම වරට තම සිතැඟියන් ඔහු හමුවේ භංගා නොගෙනය. ඇය සෑම උස්පහත් වෙන වාරයක් පාසාම කෙදිරි ගෑවේ,

සැබවින්ම දැණුන මිහිරෙන්ය. නිවසේ යහන මෙන්ම මෙම යහනද ඔවුන් දෙදෙනාගේ මිහිර වෙනුවෙන් හඬ නැගුවත්, මෙදින දෙදෙනාම එය අමතක කොට දැමුවේය.

එහෙත් ඇයට එලස මිනිත්තු හත අටකට වඩා ඉන්නට නොහැකි වූවාය. ඒ ඇගේ යෝනිය එම මිහිරෙන් මත්ව කඳුලු සලන්නට වූ නිසාවෙන්ය. ඇය මෙවර තම හැඟීම් වලකා නොගෙනම "හම්..... වජීර..... මට වෙන්න යන්නේ..." ඇයි කෙදිරි නැගුවේ ලිඟුව යෝනියෙන් ඉවතට ගෙන එය ගැටිත්ත මත අතුල්ල ගනිමින්ය.

නොසිතුව ඉක්මණකින් වත්සලා එක් සුරාත්තයක් ලැබුවාය. ඒ වජීර මත තම අනසක පතුරවමින්ය. එහෙත් ඇයට ඇවැසි වූයේ එම මිහිර ගතෙන් පහව යන්නට ප්‍රථමව තවත් මිහිරක් ලබන්නටය. ඒ නිසාවෙන් ඇය, මෙතුවක් වේලා ගතේ වූ පැන්ටිය හා බ්‍රෙසියරය ගලවා දමා ඇද විට්ටම අල්ල ගනිමින් දණ ගසා ගත්තාය.

"වජීර මට දැන් ආදරය කරන්න එපා..... මාව රේප් කරන්න" ඇය කෙදිරි ගැවේ නිතඹ දෙපසට වනවමින්ය. ඒ වත්සලාගේ උමතු හඬ වජීරගේ හිත පතුලටම කීදා බැස්සේය.

"වත්සු ඔයා මගේ කන්ට්‍රොල් එක නැතිකරනවා...." වජීර ඇගේ නිතඹ දැඩිව අල්ල ගනිමින් එක් වරම ලිඟුව යෝණියට ඇතුල් කළේ ඇයට "හම්ග්....." ලෙසින් කෙදිරි ගැවෙන තරමේ වේගයකින්ය.

"ඉන්න බෑ වජීර..... එහෙම හයිසෙන් ගහන්න....." වත්සලා දත් මිටි කා ගත්තාය.

වජීර පෙර නොවූ විරු ලෙසින් වේගයෙන් වත්සලාට ලිඟු පහර දුන්නේ, ඇයට සෑම ලිඟු පහරකටම කෙදිරියක් පිට වෙන ලෙසින්ය. ඒ සෑම කෙදිරියකින්ම වජීර තවත් පණිනරය ගත්තේ "මම අද උඹව පතුරු ගහලා මිසක් නවත්තන්නේ නෑ" ඇයි තමාටම මුමුණ ගනිමින්ය. නමුත් එම සිතුවිල්ලේ දරුණු බව ඔහු "වාටාස්" ගා හඬ නැගෙන ලෙසට වත්සලාගේ නිතඹට මුදා හැරියේය.

"ආ.....හ්.... , අනිත් පැත්තටත්...." වත්සලාට නිතඹට වැදුන එම පහර ගෙනදුන්නේ මිහිරකි.

"වාටාස්,..... පටාස්" ගා වජීර තවත් පහරවල් දෙකක් ඇයගේ නිත්ඹට ගැසුවේ, ඇයගේ ඉල්ලීම නිසාම නොවේය.

"ආහ්..... වජ්..... මට ආයෙත් වෙන්න යන්නේ... තදට ගහන්න පැටියෝ" වත්සලා එසේ කොඳුරමින් ඔහුගේ ලිඟු පහරට ප්‍රතිවිරුද්ධ ලෙස නිතඹ දික් කොට, වජීරගේ ලිඟු පහරේ වේගය තවත් වැඩි කොට ගත්තේ "තග්, තග්..." ලෙසින් හඬ නැගෙන පරිදි දෙදෙනාගේ සිරුරු එකට වද්දාගෙනය.

ඉන් මොහොතක් ගතවෙන්නටත් ප්‍රථමව වත්සලා දෙවන සුරාන්තයක් ලැබුවාය. "අම්මේ..... ආහ්..... ඉන්න බෑ" ලෙසින් කොඳුරමින්ය. එයින් ඇගේ ගතට පණ නැති බවක් දැණුන නිසාවෙන් ඇය යහන බදා ගත්තේ "ටිකක් ඉන්න වජ්....." ඇයි කොඳුරමින්ය.

"බෑ.... පොඩ්ඩක්වත් බෑ...." වජීර හිත් පිත් නැතුව ඇගේ දේපා පළල් කළේය.

"ආහ්..... වජීර රිදෙනවා..." ඇයට තමා දෙපා මුල ඉරියන වගක් දැණුනාය.

වජීරට ඇයට විවේකයක් දෙන්නට නොසිතුවේය. ඔහු ඇයව උඩුබෙලි අතට හරවා දෙපා පළල් කොට අල්ල ගත්තේ හිත් පිත් නොමැතිව ඇගේ වේදනාව තැකීමක් නොකොටමය.

"ආහ්..... වජීර..." වජීර එය ගානක් නොගෙනම, ඇගේ යෝනියට ලිඟුව ඇතුල් කොට වැරෙන් පහර පිට පහර ගැසුවේ වත්සලාගේ කාමුක හා වේදනා බරිත හඬෙන් කාඞරයම දෙදෙරුම් දෙන්නට ඉඩ හැරය.

සැබවින්ම මෙවලේ වත්සලාට දැණුනේ වජීර ඇයව දූෂනය කරන බවක්ය. ඒ ඔහුගේ වෙනදා නොදකින නොහික්මුණු කමට ආසාවෙන්ය. "වජ්.... ඔයාට කැමති විදියකට අද මට කරන්න..., මට රිද්දන්න...." එයින් වත්සලා වේදනාවක් මෙන්ම දැඩි මිහිරක් වින්දාය.

"වාටාස්..., පටාස්..." සෑම ලිඟු පහරකටම හෙලවෙන දෙනනට වජීර පහරල් දෙකක් ගැසුවේය.

"ආ...ග් වජීර.... ඉන්න බෑ පැටියෝ....." වත්සලා හිස දෙපසට වනා ගත්තේ දෙපියයුරු තම දැතින් මිරික ගනිමින්ය.

"මටත් වත්සු....." වජීර ඇගේ එක් පාදයක් අත හැර එය ඇගේ ගැටිත්ත වෙත ගෙන ගියේය.

වජීරගේ ලිඟුව තම යෝනී දෙනොල් හිත් පිත් නැතිව තලා දමන වග වත්සලාට දැණුනේ, විටෙක වජීර ලිඟුව යෝනියෙන් ඉවතට ගෙන, එය "තප, තප" ගා හඬ නැගෙන ලෙස යෝනී දෙනොල මතත් ගැටිත්ත මතත් ගසන්නට වූ නිසාවෙන්ය. එයින් සිහින් රිදුමක් දැණුනත්, වත්සලා එම රිදුමෙන් නැගෙන මිහිරට ආස කළාය. එම නිසාවෙන් ඇය ඒ සෑම පහරක් හමුවීම වඩාත් තිවාර ලෙස කෙදිරි ගැවාය.

වජීරගේ නොහික්වුණ ලිඟු පහරවල් හමුවේ වත්සලාගේ යෝනිය ඇතුළත මස් වැදලී හිරිවැටී නැවත හඬන්නට ගත්තාය. ඒ වෙනදා නොදැණුන අමුතු මිහිරකිත්ය. එම මිහිරෙන් ඇගේ ඉහෙන් පහළ පෙදෙසම හිරි වැටී ගියේය.

"වජීර මට මොකද්දේ වෙනවා වගේ..... ඉන්න බෑ....." ඇයට එම මිහිර කුමක්දැයි නොවැහැටුනාය.

"එහෙනම් නවත්තන්න ද....." වජීර වේගය අඩාල නොකොටම ඇසුවේය.

"එපා, එපා.... රිදෙන්නම ගහන්න..... ආහ්...." වත්සලා දෙන න මිරිකා ගනිමින් වියරුවෙන් මෙන් කෙදිරි ගැවාය.

එම කෙදිරිම වජීරට මිහිරක් විය. එම නිසාවෙන් වජීර නැවත ඇගේ දෙපා පල්කොට අල්ල ගනිමින් පෙරට වඩා වේගයෙන් ලිඟු පහර එල්ල කළේය. ඒ සෑම පහරකටම යහනත් ටිකෙන් ටික තල්ලුව බිත්තියටම වෙන්නට ඉඩ හැරය.

"අනේ වජී.... තව හයියෙන්.... මට මදි "වත්සලා එලස කෙදිරි නැගුවත්, වජීර සිටියේ තම වේගයේ උපරිමයෙන්ය. එයින් ඔහුගේ කොෂ දෙක තුළත් ශුක්‍ර නලියන්නට විය. එහෙත් වජීර එය වලකා ගත්තේ දත්මිටි හපමිත්ය.

වත්සලාට තවත් මෙම මිහිර තද කොට ගෙන සිටින්නට හැකියාවක් නොලැබුනාය. ඇය දැනුන මිහිරියාවෙන් යෝනී බිත්ති හකුලුවා ලිහිල් කළත්, හිරිය නිසාවෙන් ඒ වගක් නොදැණුනාය. නමුත් එම හිරියේ මිහිරෙන් ඇයට කලාත්ත බවක් දැණුනේ වත්සලාගේ දෑසත් අඩවත් වෙමිත්ය.

එක් වරම තමා පාවෙන වගක් ඇයට දැනුනාය. ඒ ගතම සැහැලු වෙමිත්ය. ඒම නිසාවෙන් වත්සලා මෙතුවක් හිර කරගෙන සිටි ගතේ සෑම ශක්තියක්ම ලිහිල් කොට දැමුවාය. ඒ මල කදක් ලෙස දැතත් දෙපසට විහිදා හරිමිත්ය.

වත්සලාගේ යෝනියෙන් එක් වරම මුත්‍රා පිට වූවාය. එයින් යහන මෙන්ම

වජීරගේ කයද තෙත්ව ගියේය. එහෙත් වජීරට එය ගෙනදුන්නේ ඉමහත් ප්‍රීතියකි. එම නිසාවෙන් ඔහුගේ මිහිරද එසැනින් එලිටය පැන්නේ ගතම හිරිවටා නැගුන මිහිරෙන්ය.

"වත්සු....." මද වේලාවක් යහනේ ඇලවී සිටි වජීර හඬ අවදි කළේය.

"හම්....." වත්සලා ගේ ඒ පිළිතුර කෙදිරියක් වග වජීරට දැණුණේය.

"ඔයාට අමාරුද....."

"හම්....." සැබවින්ම වත්සලාට තම ගතම තලා පොඩිකළ බවක් දැණුණාය. ඒ මිහිරෙන්ය.

ඇගේ එම පිළිතුරුවල කෙටිත් බවෙන් ඇයට විවේකයක් ඇවැසි වග වජීරට සිතුවේය. එම නිසාවෙන් වජීර ඇයව තුරුළුකොට ගත්තේ පොරෝනයනෙ දෙදෙනාගේම නිරුවත් කය වසා ගනිමින්ය.

"මට ඊයේ මොනවා උනාද මංදා..... දැන්නම් ඔලුවත් ටිකක් රිදෙනවා වගේ" පසුදා දුරකථනේ එලාම් හඬින් අවදි වූ වත්සලා ඇඟමැලි කඩා දැමුවේ, කෝළ බවෙන් හිසත් පහත් කොට ගනිමින්ය. ඒ වජීර දෙස නොබලාමය.

"ඊයේ තමයි මගේ හොඳම දවස....." වජීර ඇයව යහනේ පෙරළ ගත්තේය.

"හම්...මගේ...." ඇය වජීරගෙන් තම නලළතට ලද උනුහුම් හාදුව ලැජ්ජාවෙන් පිළිගත්තාය.

"ඊයේ ඔයා වල් ගැණියෙක් විදියට දැහලුවේ....."

"ඔයා තමයි මාව ෆෝන් එකෙන් අවුස්සලා, අවුස්සලා වල් කරේ..... තව පෙවුවත් එක්ක. එනවා මෙතන දැන් බබා වෙන්න" ඇය වජීරගේ නාසය මිරිකුවාය.

"හැබයි මම ආසයි ඒ මගේ වල් ගැනීමට....."

"මමත් ආසයි ඊයේ මාව රේජ් කරපු ඒ වල් මිනිහට.... ඌ හිතක් පපුවක් නැති මිනිසෙක්. හැබැයි ඒ මිනිහා තමයි මට ඒ ෆිල් එක හරියටම මොකද්ද කියලා දැන්නුවේ. ඉවසන් ඉන්න බැරි තැන මට වූත් ගියා" වත්සලා එය කීවේ සැබැවටමය.

"මට හිතෙනවා හැම දාම ඔයාට ටිකක් පොවන්න....."

"ඇයි...."

"ඔයා ඒ වෙලාවට හරි වෙනස්... හරියට.... මේ... මේ... නරක ගැනියෙක් වගේ"

"මම දන්නේ නෑ ඒවා මගේ හිතේ කොහේ තිබ්බ ආසවල් ද කියලා. බෝතලේ වැරද්දක් ද කොහෙද, නැත්තම් එහෙම ඇවිස්සෙයි ද. හැබැයි ඔයත් එහෙමනේ..... දුන්න පාරවල් වල සැරට තාම දුම් දානවා වගේ" වත්සලා තවත් ඔහුව ඇවිස්සුවාය.

"මේයාටනම් ආයෙත් ඕන වෙලා වගේ.... මේ" වජීර තම අවදි වූ ලිඟුව වත්සලාට පෙන්වූයේ ලිඟු හිස පහත් කොටය.

"ඉන්නවකෝ එහෙනම් මම හොඳ වැඩක් කරන්න....." වත්සලා කුණු කෙළ කට පිටින්ම ලිඟුව මුවට ගත්තාය.

පසු දිණ වජීර තම රාජකාරි බලා පිටත් වූයේ හිතකින් නොවේය. ඒ අළුයම තවත් වරක් වත්සලා හා එකතුවීමෙන් පසුවය. එහෙත් වජීර අළුයම් ජාමයේ සිටි වත්සලාට වඩා පෙරදා රැයේ සිටි වත්සලාට ආදරය කළාය.

"මොකද මේ....." වජීර ගිය පසු තම යහනේ වූ රෙදිපිළි ගෙන පහළට බසින වත්සලාගෙන් මේනකා ඇසුවාය.

වත්සලා පෙරදා රැයේ විදි මිහිරත්, තමාට නොදැණීම මුත්‍රා පිටවූ අයිරුත් ඇය මේනකා හමුවේ හෙළිකලේ කිසිත් හංගා නොගෙනමය.

"මම දන්නෙම නෑ බං... යූරීන් යනකම්. ආස්ට් ටයිම් එහෙම වුනේ. ඇයි බං එහෙම" වත්සලාට තමාට මුත්‍රා පහවීම යම් ගැටලුවක් වී තිබුණාය.

"ඒ කියන්නේ උඹට හොඳටම ඊයේ වැදිලා....., සමහර උන්ට ආතල් එක වැඩි වුණාම එහෙම වෙනවා කියලා මම අහලා තියනවා...." මේනකා සිනහා වූවාය.

"උඹටත් එහෙම වෙලා තියනවද?"

"ම.... නෑ" මේනකා සිනහවෙන් පිළිතුරු දුන්නාය.

වජීර පැමිණ ගිය පසු මේනකාගේ මෙන්ම සමන්තගේ ද මුවේ වැඩියමක්ම

තිබුණේ වර්ෂයේ නමය. ඔවුන් දෙදෙනාට වර්ෂ ගැන මෙතරම් පැහැදිලිව ඇතිවීම ගැන වත්සලා සිටියේ හිත සතුටෙන්ය. නමුත් ඇය සිතුවෙහි වර්ෂ මෙම සති අන්තයේ ඒමට නොහැකි වීම ගැන වත්සලා සිටියේ කනස්සලුවෙන්ය. ඇයට මේනකා මෙන්ම වර්ෂත් ලඟින් සිටියත් දැඩි තණකමක් ඉන් දැණුණාය.

"වත්සු..... වර්ෂයේ අම්මලා අප්පච්චිලා උනත් තාම හොඳ හිටි එකේ නේද ඉන්නේ....." මේනකා කායාලයේ සිට පැමිණ රාත්‍රී අහර සකසන අතරේ වත්සලාගෙන් ඇසුවාය.

"ඔවු බං.... දෙයියනේ කියලා ගූගර්, කලස්ට්‍රොල් වත් නෑ..., මම දන්න කියන කාලෙකින් බෙහෙතක් අරගෙන නෑ" වත්සලාට ඔවුනව සිහි වූවාය.

"මේ.... ෆැමිලි එකේ කාටවත් එහෙම නැද්ද.... ඔය පරම් පරාවෙන් එන ලෙඩ වගේ දෙවල්"

"ඇයි උඹ එහෙම අහන්නේ....." වත්සලාට ඇගේ පැණයන් හිතට ගැටළුවක් වූණාය.

මේනකා එසේ ඇසුවේ කුමකට දැයි දැන ගැන්මට වත්සලා කොතරම් උත්සහ කළත් එය මේනකා නොකියුවාය. ඒහෙත් වත්සලා සිටියේ එම පැනයන්ගෙන් අතරමථය.

"වත්සු.... ඔයාගෙන් අපි දන්නට ලොකු උදවුවක් ඕන...." එදින රැයේ බැල්කොනියේදී සමන්ත වත්සලාට කීවේය.

"අයිගේ..... මම ඔය දන්නට, මට කරන්න පුළුවන් ඕන උදවුවක් කරනවා..." වත්සලා එසේ කීවේ සැබවින්ම සතුටු හිතෙන්ය.

"ඔයා මේකට කැමති වුනත් නැතත් අපේ ෆ්‍රෙන්ඩ්‍ෂිප් එක නැති වෙන්නේ නෑ කියලා පොරොම්මක් වෙන්න....." සමන්ත ඔහුගේ අත දිගු කළේය.

"කවදාවත් ඔයාලා දන්නා අමතක කරන්න බැරිවෙයි අයිගේගේ...." වත්සලා ඔහුගේ අත අල්ල ගත්තාය.

"වත්සු.... හැම ගැනියෙක්ම ආසයි අම්මා කෙනෙක් වෙන්න. ඒ වගේම ඒ එක්ස්ප්‍රිට්‍රියන්ස් එක හැම ගැනියෙක්ම මැරෙන්න කලින් විදින්න ඕන..... ඒත්"

මට.... ඒ... වාසනාව...." මේනකාට ඉතුරු කොටස කියන්නට ඉඩක් නොලැබුනේ ඇගේ වදන් ගොළුව දැසට කඳුළු උනන්නට වූ නිසාවෙන්ය.

"වත්සු මම කෙලින්ම අහන්නම්. අපි කැමතියි.... මේ..... වජිරගේ ස්පම් වලින් දරුවෙක් හදන්න" මේනකාට කියන්නට නොහැකි වදන් පෙළ සමන්ත කිවුවේ, දැඩිව වත්සලාගේ අත අල්ල ගනිමින්ය.

එම ඉල්ලීම හමුවේ වත්සලාගේ තොල කට වියළී දැසත් විසල් වූයේ නොදැනීමය. ඒ ඇගේ දෙපාත් ගැහෙමින්ය. එම නිසාවෙන් වත්සලා පුටුවේ ඉඳ ගත්තේ සමන්තගේ ග්‍රහණයෙන් තම අත මුදවා ගෙනය.

"ඇයි උඹලා දෙන්නා මාව මෙහෙම අමාරුවක දැමීමේ..." වත්සලා බිම බලා ගත්තාය.

"වත්සු අපි හිතුවේ ස්පම් තැම්පත් කිරීමක් ගැන. ඔයා අකමැතිනම්..... කමක් නෑ. ඒත් අපේ මේ ට්‍රෙන්ඩ්‍රිස් එක මෙහෙම්ම තියෙයි" වත්සලා එය තෙරුම් ගත්තේ වැරදි ලෙසකින් වග වැටහුනේය සමන්තට මෙන්ම මේනකාටද සිතුවේය.

"අයිගේ..... ඒක කොහොම වුනත් මට ප්‍රශ්නයක් නෑ. මට කරන්න පුළුවන් දෙයක්නම් මම කවදාවත් මේනු වෙනුවෙන්, ඔයා වෙනුවෙන් බෑ කියන්නේ නෑ. ඒත් මෙකේ උත්තරය තියෙන්නේ වජිර අතේ....." වත්සලා දැඩිව මේනකාගෙන් සමන්තගෙන් අත අල්ල ගත්තාය.

එදින වෙනදාට වඩා සතුටෙන් ඔවුනගේ බියර් සාදය නිමවූවාය. ඒ මේතුවක් කල් සමන්ත හා මේනකා තුලින් වත්සලාට ලැබුන ලෙංගතු සහෝදරකමේ උණුහුම තෘප්ත කරමින්ය.

"උඹ ඉස්සෙල්ලම බයවුනා නේද, වජිරගෙන් මට බබෙක් ඕන කිවුවම" මේනකා වත්සලා හා වජිරගේ මැදින් යහනේ දිගාවෙමින් ඇසුවාය.

"මම හිතුවේ වජිර මොනවා කියයිද කියලා. උඹ හිතුවේ මොකද්ද..?" වත්සලා මේනකාට මැද ඉඩ ලබා දෙමින් යහනේ කොනකට වූවාය.

"උඹ හිතුවේ තැම්පත් කිරීමක් නැතුව වෙන විදියකින් කියලා නේද....?"

"පිස්සු.... මට ඒක කොහොම වුනත් අවුලක් නෑ.... "

"මුංදෙනා එකට නිදියලා වුනත්....?" සමන්ත පුදුමයෙන් ඇසුවේය.

"හම්....උඹලා දෙන්නගේ පුර්ථනාව වෙනුවෙන්" වත්සලා මේනකා සිටින ඇලයට හැරුනාය.

"ගුවර්.....?" සමන්තත් එම ඇලයට හැරුනේය.

"සත්තමයි..... මේකීගේ බඩට වර්ගයෙන් කොයිවිදියට බබෙක් ආවත් මට කමක් නෑ. එදාට ඔය දෙන්නට වඩා මම හැපිවෙයි. ඇයි මටත් අයිතිවාසිකමක් තියනවනේ...." වත්සලා මේනකාගේ කෙටි ස්කිනියෙන් විවර වූ ඇගේ බඩවත පිරිමැද්දාය.

"ඇත්තටම වත්සු.... ඔයා මාර ගැණියෙක්" සමන්ත මේනකාගේ බඩවත වූ වත්සලාගේ අත මතම තම අත තැබුවේය.

"මම දන්නවා වත්සු..... උඹ අපි දෙන්නට පණ වුනත් දෙනවා කියලා"

හොඳ හුස්මක් ගත් මේනකා තම යටි බඩ මත වූ ඔවුන් දෙදෙනාගෙම අත් මත තම අත තබා එම දැත් තරයේ අල්ල ගත්තේ, අනෙක් අතින් අඩ අඳුර නිසාවෙන් ඔවුනට නොපෙනෙන්නට දැසට නැගුන සතුටු කඳුල පිසදා ගනිමින්ය.

"ඒත් මට ඒකට කාලයක් ඕන..... වර්ගව කැමති කරගන්න. කොහොම හරි මම ඒ පරම්පරාවෙන් ඒ දේ අරගෙන දෙනවා"

වත්සලා එසේ දැඩිව කිවුවේ, වර්ගගේ පිළිතුර කෙසේ වුවත්, ඊට තවත් විසඳුමක් ඇය සතු නිසාවෙන්ය. එය වර්ගට වඩා පහසුවෙන් කර ගත හැකි වුවත්, ඇය සමන්ත හා මේනකාගේ ඉල්ලීම වර්ග නිසාවෙන්, පහසු විසඳුම වූ නිමන්තව, මදකට පසුවට තැබුවාය.

දෙසැම්බර් මාසය නිමා වූයේ ඔවුන් හිතුවාටත් වාඩා ඉක්මණින්ය. මේනකාට හා වත්සලාට මෙන්ම කායීලයේ සෑමට නැවුම් වසරක ආරම්භයට ජනවාරි පළවෙනිදාට පෙර සතියක් නිවාඩු ලැබුනේ, ඔවුනට ප්‍රසාද දීමනාව සමඟ එම මාසයේ කළ අත්තිකාල සේවය වෙනුවෙන් වේතනයද සමඟය. එයින් වත්සලා අත ජීවිතයේ ප්‍රථම වරට ලද ඉහල මුදලක් විය. ඒ සෑමටම වඩා මේනකා මෙන්ම වත්සලාද සතුටු වූයේ නොසිතුව ලෙස ලද උසස් විමෝන්ය.

වත්සලාට, මේනකාට පමණක් නොව, කායීලයේ සේවය කළ තවත් දෙදෙනෙකුට උසස් වීම් ලැබුනාහ. ඒ වත්සලාට හා මේනකාට කාන්ඩායම් නායකත්වය දක්වා උසස් කරමින්ය. වත්සලා හා මේනකා වඩාත් සතුටු වූයේ එම උසස් වීමට වඩා, එයින් වැඩි වූ වේතනයටය. එය පෙර ලද වේතනයෙන් අඩකඩ වඩා වැඩි වීමක් වීම ඔවුනට අදහා ගත නොහැකි වූනේය.

ඒ සෑම සතුටක් මැද්දේම ඔවුනගේ හිත් තුළ දුකක් වූයේ, වත්සලා නැවත කැගල්ලේ නිවසට යෑමට දිණ තීන්දු විමත් සමඟය. එම වෙන් වීම සමන්ත හිතෙන් මැඩ ගත්තත්, මේනකාගේ හා වත්සලාගේ නොත් තුලට කඳුලක් එක් කළේය.

වර්ෂයට වඩා වෙන්වීමේ දුකක් අනෙක් තිදෙනාට දැණුනාහ. වර්ෂ පළමු වරට ආ ගිය වාරයට පසුව ආ අනෙක් වාරයේදී, මේනකාට හා සමන්තට දරුවන් නොමැති කම සුළුවශයෙන් මාර්තුකා වුවත්, එය ඔහු එතරම් තැකීමක් නොකලා සේම වත්සලාද එය වර්ෂ සමඟ ගැඹුරින් කතිකාවතක් නොකළාය. ඒ වේලාව පැමිණෙන තෙක්ය. නමුත් එදායින් පසුව මේනකා හා වර්ෂ අතරත් හොඳ හිතවත් කමක් ගොඩ

නැගුණේ දවසට වරක් වත් දෙදෙනාම දුරකථනෙන් කතා බහා කරමින්ය.

වජීර සමඟ මේනකාට හිතවත් වෙන්නට අදහසක් දුන්නේ වත්සලාටය. නමුත් ඊට පෙරම ඒ හිතවත් කම ගොඩ නැගී තිබුණේ නිවසේදී වූ විවෘත කතා බහෙන්ය. විටෙක එය දෙපිට කැපෙන විහිලුවක් දක්වා වැඩිදියුණු වූයේ දුරකථනය හරහාය. එහෙත් වජීර ඒ සෑම වත්සලා සමඟ නොසඟවා කීවේ මේනකා හා සමන්ත ගැන පැහැදිලි සිතෙන්ය. ඒ සමන්තත් ඉදහිට හෝ ඔහුගේ දුක සැප සොයා බැලුව නිසාවෙන්ය.

වත්සලාට ලෙස වජීරට නිවාඩු නොලැබුණත් ඔහු අවසන් දිණ කිහිපය නිවාඩු අනුමත කොට ගත්තේ දැඩි වෙහෙසක් ගෙනය. ඒ ඔහුගේ කාර්ය භාරය නිම විමට තවත් දෙමසක් පමණ ඇති නිසාය. නමුත් වත්සලාගේ නැවත පැමිණීම ගැන නිමන්ත සිටියේ දැඩි සතුටකින්ය.

වත්සලා මිදුලට වි සිටියේ කම්කරුවන් දෙදෙනුන් දෙනෙක් නිවස තුළ අලුත් වැඩියවත් හී නිරත වෙමින් සිටි නිසාවෙන්ය. ඒ වජීරගේ මවගේ හා වත්සලා සිටින කාඞරය අතර වූ කොට බිත්තිය වහල තෙක් උස්සා අවසන, නිමන්තගේ කාඞරය වෙන්කොට ඇති බිත්තියේ වැඩ පටන්ගෙන ඇති නිසාවෙන්ය. එහෙත් වත්සලාට සිතුවේ එම බිත්තිය උස් නොකරත් කමක් නැතයි කියාය.

"අක්කේ අයිසා නිවාඩු එන්නේ කවද්ද....?" නිමන්ත වත්සලා මිදුලේ සිටින අසලට ගියේය.

"විසි අට වගේ වෙයි...."

"අක්කට මෙහේ දැන් පාළයි නේද....."

"හම්....එහේ මතක් වෙනවා....., දැන් තමුසෙටත් හරි වැඩේ වෙන්නේ බිත්තිය උස්සපුවම" ඇයට එම දුරස් බව අමතක කරන්නට සිතුවාය.

"ඔවු හලෝ බලනවකෝ ඒකත් වෙලාවටම වුනේ...."

"හොඳ වැඩේ වලත්ත වැඩ කරන්න එනවට....." වත්සලා සිනහා වූවාය.

"ඉන්නවකෝ..... මම බිත්තියේ හිලක් හරි හදා ගන්නවා...."

වත්සලා හා නිමන්ත මිදුලේ සිට දෙසතියක වග තුග කතා බහා කළේ සතුටෙන්ය. එහෙත් ඒ දුරකථනයෙන් මෙන් විවෘතව නොවේය. ඒ අඩුව වත්සලාට වඩා නිමන්තට තදින් දැනුණේය.

"අක්කේ..... ඔයා එහේ හිටියනම් මීට වඩා හොඳයි වගේ....." නිමන්ත කීවේය.

"ඇයි...."

"එහෙනම් ඔයා මගෙන් එක්ක මීට වඩා හොඳට කතා කරනවා...."

"මැට්ටෝ.... මේ ගෙදර.."

"අපි එහෙනම් කොහෙට හරි යමුද....." නිමන්තට ඉබේම ඇසුණේය.

"තමුසෙට පිස්සුද..... අම්මලා බලයි අපි දෙන්නට යන්න තියන ගමන් කොහේද කියලා" වත්සලා සිනහා වූවත්, මේ පාළු බව බිඳ ගන්නට ඇයටත් එය නොසිතූනාම නොවේය.

"එහෙනම් දෙන්නා ෆෝන් එකෙන් කතා කර කර ඉමුද...?"

"හයියෝ තමුසෙට වෙලා තියන දෙයක්. ඇයි කෙල්ල... ඉඩ දුන්නේ නැද්ද... මාව අල්ල ගන්න හදන්නේ..."

"කොල්ස් විතරයි හලෝ...."

"ඒ මැදයි..."

"ඒත් ඔයා එක්ක ඒවා කතා කරනකොට ඊට වඩා ශීල් වෙනවා....."

"පිස්සා..... රැට බලමු"

එවිටම වත්සලාගේ දුරකථනයට වර්ෂරගෙන් ඇමතුමක් ආවේය. ඔහු දැන් දවසට දෙතුන් වතාවක් ඇයට ඇමතුමක් දෙන්නට හුරුව සිටියේය.

"මේ ඔයාට මම නැතුව පාළුද....." වර්ෂ එසේ අසන විට වත්සලා දුරකථනය ස්පීක මොඩ් දැමුවේ නිමන්තටත් ඇසෙන ලෙසය.

"හම්.... ගොඩාක්.... ඉක්මණට එන්නකෝ.." ඇය කොළබවෙන් කතා කළාය.

"ඇයි.... දැන් ඉවසන් ඉන්න බැරිද...."

"බෑ.... දැන් සතියකටත් වැඩියි නේ." වත්සලාගේ එම වදන් හමුවේ නිමන්තගේ හිතත් උණුහුම් වුනේය.

"ඇයි ඊයේ රූ ටෝන් එකෙන් ගත්ත ටික මදිද....."

"දැන් එහෙම වැඩක් නෑ.... ඇවිස්සෙනවා විතරයි.... මට ඕන ඔයාව"

"මාවද නැත්තම්.... මල්ලිවද...." ඒ පැනයෙන් වත්සලාට මෙන්ම නිමන්තට සිනහවක් නැගුනේය.

"දෙන්තවම....." වත්සලා එලෙස කීවේ නිමන්ත දෙස යටසින් බලමින්ය.

"වැඩියෙන්....."

"ඔයාව..... ඒත්... මල්ලිවත් ඕන" වත්සලා එය මෙවලේ කීවේ නිමන්ත දෙස එක එල්ලේ රාගික බැල්මෙන්ය.

"මේ දැණුත්..."

"හම්.... දැන්නම් මලිලි මාව පිස්සු වට්ටනවා" වත්සලාගේ දෑස රත් පැහැ වී වෙනස් වන අයිරු නිමන්තට තවත් බලා සිටින්න නොහැකි වුනේය.

"ඉන්නවකෝ ඇවිල්ලා අල්ල ගන්න.... එදා වගේ වූ යන්න දෙන්තේ"

"ගෙදරදී...."

"ඔවු.... ඉන්නවකෝ.... මම එනකම්. මේ... මම කියන්නද වැහිකල් එක ආවා.."

"හා., මේ, මේ.... මේනකා කෝල් කරාද?"

"ඔවු... වැට බොක්ස් එකක් වගේ... කියවනවා, කියවනවා ඉවරයක් නෑ" සමන්ත සිනාවෙන් පිලිතුරු දුන්නාය.

"මොකද කියන්නේ....."

"ඔයා නැතුව පාඨයිලෑ....., නිවාඩුවට ආවහම දෙන්තටම එහේ එන්නලෑ. මට වගේ සමන්තටත් නිවාඩු දිලා නෑ. මේ එක නෙමෙයි ඔයා අර සල්ලි බැංකු"

කරාද....? වර්ෂ ඇසුවේ ඇයට ලැබුණ ප්‍රසාද දීමනාව සමඟ ඇය අත මුදල ප්‍රමාණය ගැන බියෙන්ය.

"නෑ.... යන්න විදියක් නැතුව ඉන්නේ. ඔයා එන්නකෝ..... පස්සේ බලමු" ඇයටත් එම මුදල ලඟ තබා ගන්නට ආසාවක් විය.

"මල්ලි එක යන්න.... ලඟ තියාගන්න එපා... බාස්ලන් ගේ ඇතුලේ ඉන්න එකේ" ඔහු උපදෙසක් දුන්නේය.

"මට සාරි එකක් ගන්නත් ඕන..... පළවෙනිදට අදින්න. ඔයා එන දවස් වල කඩවල සෙඟ. ඒ නිසා ඒකක් ගන්න ද මල්ලි එක්ක ගිහින්" එම වදන් පෙළ ඇසෙන විට නිමන්තගේ මුහුණ සතුටෙන් ඉපිල ගියේය.

"හා..... , මේ... හැබැයි ඔයා මේනකා එක්ක ගිහින් ගන්නා නේද ඇසුම් වගයක"

"ඔවු.. ඒත් කවුද හිතුවේ පළවෙනිදට සාරියක් අදින්න වෙයි කියලා"

"ඔවු, ඔවු දැන් ඉතින් බොස් කෙනෙක්නේ.... පිළිවලකට යන්න එපැයි"

"මේ.... මම අප්පච්චිලටයි, අම්මලටයි බෝනස් එකෙන් මොනවා හරි අරගෙන දෙන්න හිතාගෙන ඉන්නේ...."

"දැන් ඉතින් ඔයා සල්ලි කාරියක්නේ.... මටත් ඔය පොඩි දෙයක් අරගෙන දෙන්න ආදර්ථ...." වර්ෂ සිනහා වුනේ විහිළුවක් කොටය.

"බෑ ඔයාට මිකුත්ම නෑ...." ඇයත් සිනහා වුවාය.

එවිටම වර්ෂගේ මවත් නිවසේ උළුවස්ස අසලට ආවේ, වත්සලාට තේ එකකුත් අතතිවය. ඇය ඇත තියාම වත්සලාගේ මුහුණේ සිනහව දුටුවාය.

"කවුද දුවේ...? අර ළමයි ද?" ඇය වත්සලා අතට තේ එක දුන්නාය.

"නෑ අම්මේ වර්ෂ. බැංකුවට සල්ලි වගක් දාන්නත් තියනවා, පළවෙනිදට අදින්න සාරියක් ගන්නත් ඕන. එයා එනකන් හිටියොත් ඒ දවස්වලට සෙනඟ අස්සේ හරි එකක් හොයා ගන්න වෙන්නේ නෑ. ඒ නිසා මල්ලි එක්ක යන්න කිවුවා" ඇය තේ එක අතට ගත්තාය.

"මේ ගම්වලත් දැන් මේ ජනවාරි පළවෙනිදා හරියට සිංහල අලුත් අවුරුද්ද"

වගේ. ඒ දවස් වලට ආයේ ඇහිල්ලක් ගහන්න බැරිවෙයි කඩ ටිකේ. දැන් ඉතින් කියන එකක් පටලන් යන්න පුළුවනැයි උසස් වීමක් ලැබිව්ව කොට.... ඇ දුවේ දැන් කොහෙද ඒ සල්ලි අරන් තියලා තියෙන්නේ" ඇය එලස කතා කළේ ආඩම්බරයෙන්ය.

"අල්මාරියේ අම්මේ...."

"හජ්ජේ..... නොදන්න උනුත් ගේ ඇතුලේ"

"ඒක තමා අම්මේ වර්ජිත් කිව්වුවේ. මල්ලි එක්ක දැන් ගිහින් එන්න හිතුවේ"

"ඒක හොඳයි..... ආකහේ මේ දෙතුන් දවසේ සුභ නෑ කීවේ, බිත්තිය බාගෙට උස්සලා නවත්තලා...." ඇය අහස දෙස බැලුවේ මෙසන් බාසුන්නැගේ කී දේ සැකහැර, බයිසිකල් ගමනටත් ඔවදනක් ලෙසය.

බිත්තියේ අඩක් උස්සා නතර වූයේ ඉතිරු කොටස ඉස්සිමට නම් වහලයේ ඒ අසල ඇති උළු ඉවත් කිරීමට සිදුවෙන නිසාවෙන්ය. නමුත් එහි ප්‍රධාන බාසුන්නැගේ එය මේ දෙතුන් දිනයෙන් පසුවට කල් දැමුවේ අහස ගැන වූ මනා අත් දැකීමෙන්ය. එය කාට කෙසෙ උවත් වත්සලාටත් වඩා නිමන්තට ගෙන දුන්නේ සතුටක්ය.

වත්සලා සායකින් හා ටිෂර්ට් එකකින් සැරසී මිදුලට බහින විටත් නිමන්ත බයිසිකලය පණ ගන්වා තිබුණේය. ඇය පිටුපස අසුනේ ඉඳ ගත්තේ ඔහු හා ඇය අතරේ වැඩි දුරක් තබාය. "අම්මේ අපි ගිහිල්ලා එන්නම්...." වත්සලා එසේ කියන විටත් නිමන්ත ගමන අරඹා තිබුණේය.

"තමුසෙට මාර හදිසියක්නේ තියෙන්නේ....." ගෙවල් පෙදෙස පසුවෙන්ම වත්සලා තරමක් නිමන්තට කිට්ටු වූවාය. එහෙත් ඒ ගැවෙන නොගැවෙන තරමෙන්ය.

"නැතුව..... කවුද හිතුවේ මෙහෙම වාන්ස් එකක්" නිමන්ත පාර හරහා වූ කඩතලුවකට බ්‍රේක් පහරක් ගැසුවේය. එයින් වත්සලා ඔහුගේ ගතට හේත්තු වූයේ නොසිතාමය.

"තමුසේ හිතලම බ්‍රේක් ගහනවා නේද....?" වත්සලා ඔහුගේ බඳ දෙපසින් අල්ල ගත්තාය. එහෙත් එයින් වූ කිට්ටු බව දුරස් කර නොගත්තාය.

"හිටිය දුර වැඩි වගේ හිතනා" නිමන්ත සිනහා වූණේය. නමුත් ඔහුගේ හිත වූයේ ඇගේ දෙනන දැවටෙන පිට පෙදෙසේ පහසෙන්ය.

"වල් කොල්ලා..... එහෙනම් මම ආපහු ඔත්ත පස්සට යනවා" වත්සලා ඔහුගේ බඩ කෙන්නිත්තුවාය.

පළමුව බැංකුවේ කායී ඉටුකරගත් වත්සලා හා නිමන්ත අසල ඇති කුඩා කඩයකින් පළතුරු වීදුරු දෙකක් රස බැලුවේය. ඒ නිමන්තගේ පෙම්වතිය හා වූ යම් යම් දේවල් රස කරමින් වත්සලා අසමිත්ය. එයින් වත්සලාගේ හිත වූයේද තරමක උණුහුමේය. එලස ඔවුන් ඇඳුම් කඩයට යන්නට ප්‍රථමව විෂේසෙකර මහතාගේ කඩයත් ගොඩ වැදුනේ නිකමටය.

"අප්පව්වි....! බැංකුවට ආවා" ඇය කඩය තුලට ඇතුල් වෙන විටත් එහි සෙහින් පිරි තිබුනේය.

"හප්පේ මේ දවස් දෙක තුනේ නිවනක් නෑ....." ඔහු සේවකයෙකු ඇත සිට කියනා බඩු වල මිල ගණන් සටහන් කර ගන්නා අතරේ කීවේය.

"මල්ලිවත් මේ දවස් දෙක තුනට වත්, ගෙන්න ගත්තනම් ඉවරයිනේ අප්පව්වි..." ඇයට ඔහුගේ වෙහෙස කර බව දැණුනාය.

"දැන් ගෙදරද යන්නේ..." විෂේසෙකර එයට කට කොනකින් සිනහා වූයේ නිමන්තට ඔලොක්කුවට මෙන්ය.

"නෑ.. අප්පව්වි... ඇඳුම් ටිකක් ගන්න තියනවා..."

"මේ දවස් වල එවුවා අස්සේ රිංගන්නේ නැතුව ගෙදර ගියානම් තමා හොඳ...."

"පළවෙනිදට අදින්න සාරියක් ගන්න ඕන අප්පව්වි..... වජිර ආවම අපේ ගෙදර ගිහින් එන්නත් හිතාගෙන ඉන්නේ" ඇය එය පහදා දුන්නාය.

"හම්.... හම්.... එහෙනම් ගන්න දෙයක් විගහට අරගෙන ගෙදේට්ට ගියානම් තමා හොඳ.... ආකහේ විශ්වාස නෑ"

වත්සලත් වජිරත් ඉන් එලියට බැස්සාහ. එහෙත් වත්සලා බයිසි කලයට නගින්නට පෙරම කඩයේ සෙවකයෙකු වත්සලා අසලට දුවගෙන ආවේ, "නෝනා... මුදලාලි මහත්තා අඩගැවුවා" යැයි කියමිත්ය.

"ඇයි අප්පව්වි...." වත්සලා නැවත ඔහු අසලටම ගියාය.

"මේත්.... මේකෙන්..... මල්ලිටත් ගන්න දෙයක් අරන් දෙන්න" විෂේසේකර

ඇයට පන්දහේ නොටුවක් දික් කළේය.

"එපා අප්පව්ව්..... මම කොහොමත් අරගෙන දෙනවා....."

"කමක් නෑ..... මොනවා හරි අරං දෙන්ට.... මම දුන්නා කියන්නට එපා..."

වත්සලා එලියට බැස්සේ කුමක් නමුත් ඔවුන් දෙදෙනා අතර හිත් නොහොඳ කමක් ඇති වග වටහා ගෙනය.

නව වසර වෙනුවෙන් නගරයේ වූ බොහෝ කඩ සාප්පු වූයේ තද බදවය. එම නිසාවෙන්ම නොවුනත් නිමන්ත වැඩියමක්ම තම ගතේ දැවටෙන්නේ හිතා මතාම වග වත්සලාට වැටහුනත් ඇය එය නොහඟවා සිටියේ ඇයත් ඉන් මිහිරක් විඳි නිසාවෙන්ය.

"මේ.... මේ සාරිය හොඳයි ද...." වත්සලා සාරි හතර පහකින් පසුව එක් සාරියක් උරහිස මත දවටා නිමන්තගෙන් ඇසුවාය.

"ටිකක් කලස් වැඩියි වගේ...."

"එහෙනම් මේක....."

"හම්..... මරු...."

වත්සලා පළමුකොට තම සාරියත්, එම මහලේන්ම අම්මාලා දෙන්නාටත් ඇවැසි දේ මිලදී ගත්තාය. පසුව ඇය නිමන්ත දෙස බලා සිනහාවෙන් "තමුසේ ඔහොම ඉන්නවා.... මම අන්ඩර් ගාමන්ටි සෙක්ෂන් එකට ගිහින් එන්නම්" යැයි කිවුවාය.

"ඇයි... ඒවා තෝරන්න මම එන්න එපාද...." නිමන්ත සිනහාවෙන් ඇසුවේ විහිළුවටය.

"එනවනම් එනවා මට මොකෝ...." ඇය එසේ කියා එදෙසට පිය මැන්නාය.

එම කොටසේ බොහොමයක්ම සිටියේ ගැහැනුන්ම නිසාවෙන්, නිමන්ත ඒ අසලට නොයා නැවතුවතුවෙන් හිතකින් නොවේය. නමුත් ඔහු ඇත ඉඳන් අනෙක් පිරිමින් මේන් ඇය තෝරාගන්නේ කුමක් දැයි කුතුහලයෙන් බලා සිටියේය. නමුත් ඒ අතරත් ගැහැනුන් සමඟ ආ පිරිමි දෙතුන් දෙනෙකුත් නොසිටියාම නොවේය.

ඇයට එයින් කිසිවක් ගන්නට උවමනාවක් නොතිබුණාය. එහෙත් ඇය එදෙසට ගියේ ගැහැණු පුරුද්දටම නොවේය. ඇය සිතුවේ නිමන්ත එනු ඇතැයි සිතාය. නමුත් ඔහු නාව නිසා වත්සලා එම කොටසේ බොහෝ දෑ පරීක්ෂා කළේ ඇත ඉඳන් බලා සිටින නිමන්තට පෙනෙන ලෙසය. ඒ මුහුණේ යම් සිනහවක් ඇතිවය. එයින් නිමන්තගේ හිතට දිරියක් දැනුනු නිසාවෙන් කෙමෙන් කෙමෙන් එදෙසට පිය මැන්නේය. එහෙත් ඇය අසලට නොගොසින් දුරක් තබා ගත්තේය.

වත්සලා වසර අවසන අඩුමිලට සේල් දමා ඇති පැන්ටි බහාලනයක් අසල නැවති ඉන් එකක් අතටගෙන නිමන්ත දෙස බැලුවාය. නමුත් නිමන්ත හිසෙන් කිවේ එය එපා කියාය. ඊට පිළිතුරක් ලෙස වත්සලා ඔහුට හිසෙන් ඇඬගැසුවේ ලඟට එන ලෙසය.

"ඇයි හලෝ..... මේවා ලාභයින්, තුනම පන්සියයි..." වත්සලා සිනහා වූවාය.

"පිස්සුද.... මේවා හොඳ නාකි ගැනුන්ට..."

"එහෙනම් පෙන්වවා හොඳ එකක්..." වත්සලා වට පිට බැලුවාය.

නිමන්තත් වට පිට බලා ගැහැණු නිතඹේ අනුරුවකට අන්දවා ඇති දුහුල් ලේස් පැන්ටියක් පෙන්වූයේය.

"ඒ වගේනම් හොඳයි"

"තමුසේ ආස එහෙම ඒවට නේද....."

"හම්...."

"ඒත් එවා වැඩිකල් අඳින්න බෑ.... ඇදෙනවා. ඊට වඩා හොඳයි ජී-ස්ට්‍රින් එකක් අඳිනවා"

"ඩිස්ප්ලේනම් දාලා නෑ..." නිමන්ත නැවත වටපිට බැලුවේය.

"නංගී මේ පැන්ටිස් කොහේද තියෙන්නේ....." ඇය ප්‍රදර්ශනයට තබා ඇති එක් අනුරුවක් පෙන්වුවාය.

"එන්න මිස්...." වත්සලා ඇය පසුපස යන අතරේ නිමන්තව තමා අසලට කැඳවා ගත්තාය.

සේවිකාව අසුරණයකින් ගෙන එවැනි පැන්ට් වර්ග කිහිපයක් මේසය මත දිග හැරියේ යම් වකිතයකින්ය. ඒ නිමන්තත් ඒ අසල නිසාවෙන් වෙන්නට ඇතිය.

"නංගී... මේ යට හරිය ඩබල් ලේයස් ගියපු එවා නැද්ද...." වත්සලා එක් පැන්ටියක් අතට ගෙන යෝනීය දැවටෙන පෙදෙස අතගා සේවිකාවට පෙන්වා ඇසුවාය. ඒ නිමන්ත දෙසත් බලමිණිය.

"මිස්... මේ ජාතියේ එහෙම ඩබල් ලේයස් එන්නේ නෑ." ඇය එසේ කීවේ ඇස් කොණකින් නිමන්ත දෙස බලමිණිය.

"ඒකතේ දවසක් දෙකක් ඇන්දම ඉවරයි.... ලස්සන විතරයි, නේද... " වත්සලා නේද යැයි ඇසුවේ නිමන්තගෙන්ය. ඉන් ඔහුගේ ගතම දහඩියෙන් පෙනී ගියේ සේවිකාව නිසාවෙන්ය.

"ඔවු මිස් මේවා ඩේලි යුස් කරන්න බෑ.... ඉඳලා හිටලා ස්පෙෂල් ඩේ එකකට විතරක් නම් කමක් නෑ" ඇයගේ මුහුණ ද රතු ව තිබුණාය.

"මේයාටතේ ඕන කම තියෙන්නේ, මට මෙහෙම එකක් අන්දන්න..... මොකද ගන්නද එපාද...." වත්සලා නිමන්ත නොසිතුවලෙස එසේ කියා ඔහු වෙත හැරුණාය. ඒ පැන්ටිය දෙපසින් අල්ලා ඔහුට පෙන්වමිණිය.

වත්සලා හා නිමන්ත දෙස බැලූ සේවිකාව බිම බලා ගත්තාය. එහෙත් ඇගේ මුහුණ වෙනස්ව රත් පැහැවී තිබුණාය.

"මේ..., මේ.... ඕන එකක්" කිසිවක් හිතා ගත නොහැකි වූ නිමන්තත් බිම බලා ගත්තේය.

"නංගී ජී-ස්ට්‍රින් නැද්ද...."

"නෑ මිස්.... ටිකයි එන්නේ එවා වැඩිය මෙහෙ සේල් වෙන්නේ නෑ නේ. මේපාර ආවේ නෑ" ඇය එලස කීවේ වත්සලා නොගත් නිසාවෙන් එම යට ඇඳුම් මනා ලෙස අසුරමිණිය.

"ඒවට තමා මේයාලා ගොඩක් ආස.... අපරාදේ තිබ්බනම් ගන්න තිබ්බා... හැමදේටම ලෙසියිනේ. නේද නංගී..?" ඇය එයට කිසි පිළිතුරක් නොදුන්නාය ඒ දැස බිමටම හරවාගෙනය.

"මෙකීනම් දැන් හැදිලා ඉවරයි..... වනවරියක් වෙලා" නිමන්තට එවලේ වත්සලා ගැන එලස සිතුවේය. ඒ වත්සලා නිසාවෙන් අපහසුවට ලක්ව සිටින පෙනුමෙන් විසිවිය නොයිකිම වූ සේවිකාව දෙස නතභින් බලමින්ය.

"මේ අම්මගේ බාරා සයිස් එක මොකද්ද....." වත්සලා එලස නිමන්තගෙන් ඇසුවේ ගැහැණු අඳුම් කොටස පහුකරන අතරේ බ්‍රෙසියරයක් අතට ගෙනය.

"පිස්සුද හලෝ.... මම කොහොමද දන්නේ....." නිමන්තට එම පැණය දැඩි අපහසුවක් ගෙන දුන්නේය.

"තමුසේ මගේ ඒවගේ සයිස් ඔක්කොම දනවා, අම්මගේ දන්නේ නෑ" වත්සලා එය නැවත එතනින්ම එල්ලුවාය.

තම අඩුවැඩිය හා අම්මලා දෙදෙනාගේ අඩුවැඩියත් එම මහලෙන් මිලදී ගත් වත්සලා හා නිමන්ත පහළ මහලට බැස්සේය. ඒ පිරිමි ඇඳුම් කොටසටය.

"මේ තමුසෙන් ඕන එකක් ගන්නවා....." වත්සලා පියානන් දෙදෙනාට සරම් දෙකක් හා වර්ජිත කම්සයක් ගත්තාය.

"ඕන නෑ...."

"මේ පිස්සු කරන්නැතුව ගන්නවා...." වත්සලා ඔහුට බල කළාය.

වත්සලා ඔහු ටී-ෂර්ටුවක් ගත් පසුව, ඔහුත් සමඟ ගියේ පිරිමි යට ඇඳුම් ඇති පෙදෙසටයි.

"මෙයිනුත් ගන්නවා හොඳ දෙක තුනක්...." ඇය ඇසුරුම් කිහිපයක් අතට ගෙන එහි ඇති පිරිමි යටිකයේ රූප දෙස හොඳින් බැලුවාය.

"ඕන් නෑ.....ඕන් නෑ....." වත්සලා එලෙස බලන දෙස පිරිමින් දෙතුන් දෙනෙකු බලා සිටින වග නිමන්ත දුටුවේය.

"නෑ.... නෑ.... තමුසේ ගන්නවකෝ. මේ.... බලනවකෝ දාල තියන ගොටොස් වල උන්ගේ සයිස් එක " ඇය නිමන්තට බල කරේ තවත් ඇසුරුම් කිහිපයක් එකින් එකට මාරු කර බලමින්ය.

නිමන්ත ඇගේ බල කිරීම මත එක් ඇසුරුමක යට කලිසම් තුනක් ඇති

පෙට්ටියක් ඇඳුම් කුඩියට දමා ගත්තේය.

"මේ මොකද්ද හලෝ" ඇය එක් පෙට්ටියක් ගෙන නිමන්තට පෙන්වූයේ එහි වූ රූපයෙන් එම යටිකලිසමේ වෙනසක් ඇති වග වටහා ගෙනය.

"ඔය ස්පොට්, ජිම් වලට යන කොට අදින එකක්...." ඇය එදෙස ඕනෑකමෙන් බලා සිටින දෙස, අනෙක් පිරිමින් බලාසිටින බැවින් නිමන්තට අපහසුවක් දැණුනේය.

"මරුනේ.... ඕයි.... පිටිපස්ස ඔක්කොම එලියෙන්...." වත්සලා සිනහා වූවාය.

"මේ අපි යමුද....." නිමන්ත එසේ ඇසුවේ ඉහළමහලේ සිටි සේවිකාව තවත් මිතුරියකට තමන්ව පෙන්වන අයිරු ඇත නියා දුටුව නිසාවෙන්ය.

වත්සලා ඔහු බැගයට දැමූ යටිකලිසම පෙට්ටිය අතට ගෙන එහි ඔහුගේ ඉහේ තරම සැකහැර ගත්තාය. පසුව ඇය කිසිවක් නොකියා ඒ මැණගත් තරමෙන් ඔහුට එම යටිකලිසමක් ගත්තේ මුවට සිනවකුත් නන්වාගෙනය.

"මල්ලී ටිකක් බලලා යමුද...? නැත්තම් නාන්න වෙන්තේ දෙන්තටම"

"ගිහිල්ලම බලමු....."

නගරය පසුවී වැඩි දුරක් යන්නට මත්තෙන්ම වැස්ස කඩා හැලෙන්නට ගත්තේය. නිමන්ත බයිසිකලය පාර ලඟම නොවූවත්, මදක් ඔබ්බෙන් වූ නිවසක පියසක් මත නතර කළේය. එහෙත් දෙදෙනාම වූයේ තරමක තෙත බර්තවය.

"සර් රූම් එකක් ගන්නද....?" එහි සිටි මැදිවිය ඉක්ම නොවූ මිනිසෙක් ඔවුනගෙන් ඇසුවේය.

"නෑ... නෑ.... මේ... වැස්ස නිසා ආවේ..." නිමන්ත මදක් විපරන් කළේ එවිටය.

"හරි සර්..... ඕන්නම් ඇතුලට ඇවිත් ඉන්න... දැම්ම පායන එකක්නම් නෑ" වහළ පියස්ස තරමක් කෙටි වූ නිසාවෙන් ඔහු එසේ කියා ඇතුලට ගියේය.

එන්න එන්නම වැස්ස වැඩි වූවා මිස අඩුවක් නොවුනේය. නිමන්ත කෙසේ වෙතත් වත්සලා ඇතුලට යන්නට අදි මදි කළාය. එහෙත් හමනා සුලභ නිසාවෙන් එන හිරිකඩ ඔවුන් දෙදෙනාටම වදක් වුනේය.

"තමුසෙනම් මාර වැඩ කරන්නේ.... අර කෙල්ල කරගන්න දෙයක් නැතුව හිටියේ එවලේ"

"තමුසෙන් එහෙමනේ....."

"මට ආපහු ඕකටනම් අයන්න වෙන්නේ නෑ....."

"පිස්සුද හොලෝ.... එකී හිතයයි අපි දෙන්නා ලවින් කපල් එකක් කියලා" එවිටම සුලභ නිසාවෙන් දැඩි හිරිකඩක් හමා ආවේය.

"අක්කේ යමු ඇතුලට.... හිරිකඩ ගහනවා...."

"අනේ මංදා මල්ලී....." වත්සලා මෙවර ඔහුට අවනත වූවාය.

නාවාතැන් පලේ අමුත්තන් පිළිගන්නා කවුන්ටරය අසල ඇති පුටු දෙකක වත්සලා හා නිමන්ත ඉඳ ගත්තේය. ඒ හිතේ දෙහිඩියාවෙන්ය. එහෙත් වැඩි වේලාවක් යන්නට මත්තෙන් පෙම්වතුන් දෙදෙනෙක් එයට ඇතුලු වූයේ දැඩි වරුසාවේ එක් කුඩයක් යට ආ වන්දියට ගතම තේමා ගනිමින්ය.

"රූම් එකක් දෙන්න...." පෙම්වතිය බිම බලා සිටියත් පෙම්වතා කවුන්ටරය අසලට ගියේ වත්සලා හා නිමන්ත දෙසත් බලමින්ය.

"ගෝට් ටයිම් ද...."

"ඔවු....."

ඔවුන් දෙදෙනා ඉන් ඉවතට ගිය විගස වත්සලා නිමන්තගේ මුහුණ බැලුවේ කට කොණක සිනහාවකින්ය.

"දෙන්නා වැඩක් අල්ලයි වගේ....." නිමන්ත එයට ප්‍රථිචාර දැක්වූයේය.

"බය නැද්ද මල්ලී මෙහෙම තැන්වලට එන්න....." වත්සලා සිතුවේ එම පෙම්වතිය ගැනය.

"එහෙම අවුලක් නෑ හලෝ....."

"ඔවු ඉතින් තමුසෙටත් හොඳට පුරුදුයිනේ මේවා අස්සේ රිංගලා...."

ඔවුන් දෙදෙනාගේ කාඹර පෙන්වා, අයකැමි නැවත කවුන්ටරය වෙත ආ

නිසාවෙන් ඔවුන්ගේ කතා බහා නැවතුණේය. ඒ නිසාවෙන් ඔවුන්ගේ නිහඬ බව මිනිත්තු දහා පහාලෝචක දක්වා දික් වූයේය. නමුත් වැස්ස අඩුවන ලකුණක් නොවුණේය. ඒ අතර වත්සලාට නොනවත්වා කිහිඹිහුම් තුන හතරක් ද ගියේය.

"සර්..... ඕන්නම් රූම් එකකට ගිහින් ඇඟ පත පිහිද ගන්න..." ඔහු වත්සලාගේ හා නිමන්තගේ තෙත බරිත බව දුටුවේය.

"අක්කේ....." නිමන්ත ඇය දෙස බැලුවේය.

"ඕන් නෑ... මල්ලි..." එය හොඳ අදහසක් වුවත් වත්සලා ලෙන්සුවෙන් මුහුන පිහිද ගත්තාය.

"බය වෙන්න එපා හලෝ....., අනික මේ වැස්ස දැම්ම පායන එකකුත් නෑ...." නිමන්තගේ ගතම එම අදහසෙන් උණුහුම් වූණේය.

"තමුසෙටනම් ආස ඇති....." වත්සලා සිනහා වූවාය.

නිමන්තගේ පෙරෙත්තය මත වත්සලා ඊට එකඟ වූයේ ගැහෙන හිතීන්ය. ඒ නිමන්ත හා ඇය පමණක් තනිවන නිසාවෙන් නොව, මේවැනි තැනක නොහුරු බවෙන් හිතට දැණුන බියෙන්ය.

"අක්කා පිහිද ගන්න....." නිමන්ත එහි වූ තුවාය වත්සලාට දී, අනෙකෙන් තම ගත පිහිද ගත්තේය.

"හිතට නිකන් මොකද්ද වගේ හලෝ....." වත්සලා යහනේ පසෙක ඉඳ ගනිමින් තෙත මාත්තු කොට ගත්තාය.

"බය වෙන්න එපා හලෝ....." නිමන්ත කමිසයේ බොත්තම් එකින් එක ගැලෙවූවේය.

"තමුසේ ඔය මොකද්ද කරන්නේ....." වත්සලා ඔහුදෙස බැලුවාය.

"මිරිකලා දැම්මනම් ටිකක් වේලෙයි....." නිමන්ත කමිසය තෙත මිරිකා පුටුවක් මතට දැමුවේය.

"තමුසෙටනම් මොකද....." වත්සලා එදෙස බලා සිටියේ සිනහාවෙන්ය. නමුත් එම සිනහවට වැඩි වේලාවක ඉඩක් නොතබා නැවත කිහිඹිහුම් දෙක තුනක් පිටවූවාය.

"මේ.... ඕක ගලවලා දැම්මනම් ඉවරයි"

"මම ඇදගෙන ඉන්නේ මොකද්ද..."

"ටවල් එකක් තියෙන්නේ...."

"තමුසෙට අද හොඳ පල්ලම නේද...?" වත්සලා එයත් අතට ගෙන යහනෙන් නැගිට්ටාය.

"දෙන දෙයියෝ ගෙට ගෙනැල්ලම දෙනවා කියන්නේ ඒකනේ"

තුටායත් ගෙන කාඹරයට අල්ලා වූ නාන කාඹරයට ගිය වත්සලා උඩුවක ලිහා දමා ගත පිහිද ගත්තාය. එහෙත් තුටාය ඇඳ සිටීමේ අදහසක් ඇයට කිසි ලෙසකින් වත් නොවුනේ එය ඉතා කුඩා එකක් නිසාවෙන්ය. නමුත් ඇගේ හිත මේම තනිවීමෙන් යම් උණුහුමකින් නොවුනාම නොවේය.

වත පිහිදා ඇඳ සිටි ඇඳුමේ තෙත මිරිකා නැවතත් එයම ඇඳගත් වත්සලා නාන කාඹරෙන් එලියට විත් මද වේලාවක් නිමන්ත දෙස බලා සිටියාය. ඒ ඔහු ඒ වන විටත් කලීසම ගලවා තුටාය ඇඳගෙන සිටි නිසාවෙන්ම නොව ඔහු සිටින්නේ යට කලීසමත් නොමැතිව වග වත්සලාට සැකයක් නොවුන නිසාවෙන්ය.

"අයියෝ....."

"ඇයි මොකද...." නිමන්තගේ මුහුන දෙස වත්සලා බැලුවාය.

"මම හිතුවේ අක්කා ටවල් එක ඇඳගෙන එයි කියලා....."

"බලාගෙන නේද හිටියේ..... මම එහෙම එයි කියලා"

"මොකද්ද අක්කේ...."

"තමුසෙට පිස්සු ද....."

"මොනාද අක්කේ..... ෆෝන් එකෙන්නම් ලොකු කතා කිවුවේ...."

"තමුසෙට පිස්සුද.... මේක ඇඳගෙන ඉන්න පුළුවන්ද.... මගේ මේදෙකවත් මේ ටවල් එකෙන් වහාගන්න බෑ" ඇය කෙටි තුටාය ඇඟ වට ඔතා දෙනනවත් ඉන් වසා ගත නොහැකි වග පෙන්වුවාය.

"මොකද්ද හලෝ..... බයවෙන්න එපා.."

"මම මොකටද තමුසෙට බයවෙන්නේ..... මේක බැරි නිසා තමයි බැ කිවුවේ"

"මොකද්ද අක්කේ ආයේ මෙහෙම වාන්ස් එකක් එන්නේ නෑ...."

නිමන්තගේ අඬවැඩියාව හමුවේ වත්සලාගේ හිත උණු නොවුණාය. නමුත් ඔහු හමුවේ අඬනිරුවතින් සිටීමේ ආශාව, ඔහුගේ පෙරෙත්තය නිසාවෙන් තිවාර වුවාය.

"එහෙනම් ඉන්නවා ටිකක්.... මළ වදේ..." වත්සලා නැවත නාන කාඞරය වෙත ගියාය.

තම වත ලිහා දැමූ වත්සලා යට සාය දෙතන මතට උස්සා ගත්තේ යට ඇඳුම් නොගලවාය. එහෙත් දුහුල් යට සාය තුලින් ඇය ඇඳසිටි රෝස පැහැති අලුතෙන්ම ගත් ජී-ස්ට්‍රින් පැන්ටියක්, රතු පැහැති බ්‍රෙසියරයක් ඉන් මතුව පෙනුණේය. "මෙහෙම දැක්කම උඹ පිස්සු වැටෙයි" ඇයට තම ගත දිහා බැලූ විට එලස සිතුවාය.

"ඟා... මරුනේ අක්කී... ටවල් එකට වඩා හොඳයි" ඇය දුටු විගස නිමන්තගේ දෑස විසල් වුණේය.

"ඉතින් ඔහොම බලන් ඉන්න එපා හලෝ..... මටත් නිකත් මොකද්දෝ වෙනවා" වත්සලා තුවායෙන් ඉහ පහළ පෙදෙස වසා ගත්තාය. ඒ ඇය හිතුව ලෙසම ඔහුගේ වූ විමතියෙන් සතුටුවය.

ඇය යටි කයට ඇඳ සිටියේ ජී-ස්ට්‍රින් පැන්ටියක් වග නිමන්තට පළමු දැක්මෙන්ම සැකයක් නොවුණේය. ඒ මෙතුවක් අඬකනු වි තිබූ ඔහුගේ ලිඟුවත්, මානාකොට තුවාය ඔසවා මතුව වෙමින්ය.

"බලනවා මේ ටිකට තමුසෙගේ එක ඇහැරිලා....." ඇය එය ඔහුට පෙන්වූයේ නෙතහින්ය.

"එහෙම නොවුනොත් තමා පුදුමේ....." ඔහු ලිඟුව සඟව ගන්නට උත්සහා නොකලේය.

"ඒ මොකද.... ඔව්වරම...." ඇය යහනේ වූ කොට්ටයක් ලැමද මතට ගත්තේ ඔහුගේ නෙත් තුලින් දැණෙනා උනුහුම වලක ගන්නට හිතාය.

"ඇත්තටම අක්කේ ඔයා මාර සෙක්සී... මම මෙහෙම ඔයාව දැක්කමයි. පිළිස් කොට්ටය අයිත්තර ගන්න වකෝ...." ඔහුට දුහුල් යට සයාය හරහා පෙනුන ඇගේ ලැමද නොපෙනීම ගැන දුකක් සිතුවේය.

"ඇයි මම තරම් කෙල්ල සෙක්සී නැද්ද....?" වත්සලා කොට්ටය තරමක් පහතට ගත්තාය.

"හම්.... නැතුවම නෙමෙයි.... ඒත් ඔයා වෙනස්" ඔහු යහනේ අනෙක් පස ඉඳ ගත්තේය.

"ඒ කියන්නේ...."

"සමහර දේවල් ඔයාගේ වගේ එයාට නෑ...." නිමන්ත අනෙක් කොට්ටය තම උකුල මත තබා ගත්තේ අවදි වූ ලිඟුව වැසෙන ලෙසය.

"ඕක වහා ගන්න එපා හලෝ..... කියනවකෝ ඒ මොනවද කියලා....." ඇයට නිමන්ත යටි කය වසාගැන්ම හිත් නොගත්තාය.

"උඩයි යටයි තමයි...." නිමන්ත කොට්ටය පසෙකින් තැබුවේය.

"හරියට කියනවකෝ.... කොල්ලෙක් වගේ...."

"බ්ලේට් එකයි බැක් එකයි....."

"කොල්ලෝ එහෙම නෙමෙයිනේ කියන්නේ..... කියනවකෝ ඒ විදිහට" ඇය නොදැනෙන ලෙසට තවත් තම ලැමදේ වූ කොට්ටය පහත් කළාය.

"තමුසෙනම් දැන් හෙන වල් වෙලා හලෝ..... ඔයා ආසයිද එහෙම අහන්න"

"තමුසේ තමයි මාව වල් කරේ මෙහෙම. ඉතින්... කියන වකෝ...." ඇය කොට්ටය යටි බඩ පෙදෙසට තබා තදකොට ගත්තාය.

එයින් වත්සලාගේ යට සාය ලැමදටම තදව ගියේ විසල් දෙනනත් මනා කොට මතුවය. ඒ ඇය ඇඳ සිටි රත් පැහැ බ්ලේසියරය දුහුල් යට සායෙන් මනා කොට මතුව, බ්ලේසියරයෙන් නොවැසුන ඇගේ දෙනනේ පැහැයත් නිමන්ත වෙත හීනහෙමිත්ය.

"තත් දෙකයි.... මේ.... මේ...." නිමන්ත ගොළුවුනේ අනෙක කියන්නට

නොහැකි කමෙන්ය.

"පුකද...." වත්සලා එය ඇසුවේ සිනහා වෙන් මුවක් එක් අතකින් වසාගෙනය..

"හම්... ඒක තමයි" ඔහුත් ඇය හා එම සිනහවට එක්වුනේය.

"තමුසේ ලොකු ඒවට ආසයි නේද....?"

"හම්... කවුද එහෙම ආස නැත්තේ..." නිමන්ත හෙමිහිට ඉස්සුන ලිඟුව මතට අත ගෙන ගියේ වත්සලාට නොදැනෙන්නටය.

"තමුසේ ඒ දෙකෙන් වැඩියම ආස කෝකටද....." වත්සලා එය නොදැක්කාම නොවේය.

"මොකද්ද හලෝ..... එහෙම අහනවද ?" එයට එක එල්ලේ පිළිතුරක් දිය නොහැකි කමෙන් නිමන්ත තවුනේය.

"කියනවකෝ..." වත්සලා ඇවිටිලි කළාය.

"බැක් එකට...."

"පිරිමි ගොඩක්ම ආස බැක් එකට, ඒ මොකද හලෝ....."වත්සලා නිමන්ත හෙමිහිට ලිඟුව පහත් කරගන්නා දෙස බලා සිටියාය.

"අරින්නන හලෝ....." නිමන්ත එය කිවුවේ නොසිතාමය. එහෙත් වත්සලා එයට කැමති වූවාය.

"කොහෙද පුකේද....." වත්සලා එසේ ඇසුවේ සිනහාවෙන් නැවතත් දැනින් මුව වසාගෙනය.

"හම්.... පුකේ තමා..." ඔහුත් නැවත වත්සලා සමඟ සිනහවට එකතු වූනේය.

"කෙල්ල මොකද කියන්නේ....."

"කවදාවත් ඒකනම් දෙන්න බෑ කිවුවා...." ඔහුගේ සිනහව තවත් වැඩි වුනේය.

"ඒ මොකද....."

"බයයි ලූ.... රිදෙනවා කියලා"

"එයා.... රිදෙනවා කියලා කොහොමද දන්නේ, දෙන්නේ නැතුව"

"එයාගේ යාළුවෙක් ඉන්නවා මැරිකරපු.... එයා මේයා එක්ක ඔක්කොම කියනවා වෙන දේවල්. මිනිහා කොහොම හරි එක දවසක් එකීට බලෙන්ම වගේ ඇරලා... දවසක් දෙකක් යනකම ටොයිලට් යන්නත් බැරි වුනාලු ඒකීට... ඉතින් එයත් බයයි..."

"කොකත් ඉස්සෙල්ලම එහෙම තමයි...." එම පිළිතුරෙන් නිමන්තට දැණුනේ ඇය අධෝමුඛ සංසර්ගයේ යෙදෙනු ඇතැයි කියාය. එහෙත් ඊට වඩා ඔහුට අසන්නට යම් පැණයක් විය.

"අක්කේ මේ.... අරක කැවෙද්දී ගොඩක් රිදෙනවද....."

"මොකද්ද..." වත්සලා නොදන්නා සේ ඇසුවාය.

"පෙට්ටිය....." නිමන්ත එය කිවුවේ සිනහාවෙන්ය. ඒ ඇගේ මුවටත් සිනහවක් එක් කොටය.

"පළවෙනි පාර, ඒ වෙලාවෙනම් මට ඇඹෙන්න ආවා.... දවසක්, දෙකක් යනකම පොඩි කිතියක් දැණුනට ලොකු ආතල් එකක් දැණුනේ නෑ, ටික ටික රිදුනා... ඒත් තුන්වෙනි දවස වෙනකොට ඉස්සෙල්ලාම ඇතුලට දාන වෙලාවේ විතරයි ටිකක් රිදුනේ..... ඊට පස්සේ ඉතින් දන්නවනේ....."

"අක්කි අයියට බැක් එකේ කරන්න දිලා තියනවද....."

"පුකේ අරින්නද....?" වත්සලා මෙවරත් එලස ඇසුවේ මුව වසාගෙනය.

"ඔවු.... ඔවු.... පුකේ අරින්න තමයි" නිමන්තත් එයට සිනහා වුනේය.

"නෑ..... අයියා එහෙම ඉල්ලලා නෑ"

"ඉල්ලුවොත්....."

"සලකලා බලනවා..." ඇය එසේ කීවේ සිනහාවෙන්ය.

"තමුසෙනම් මරු හලෝ.." ඒ අතර නිමන්ත ලිඟුව නැවත වසා ගන්නා වග ඇය නොදුටුවාම නොවේය.

"මේ, මේ.... ඕක වහා ගන්න බෑ...." ඇය නිමන්ත උකුලට ගත් කොට්ටය තමා වෙතට ගත්තාය.

"අයියෝ අක්කේ..... මු දඟලනවා " නිමන්ත එය දැනීම පහතට කොට ගත්තේය.

"තමුසෙට දැන් ඉන්න බැරුව නේද ඉන්නේ....."

"හම්..... ඔවු හලෝ...." ඔහු එසේ පහත් කර ගත් ලිඟුව අත හැරියාය. එවිට ලිඟුව නැවත තුවාත් ඔසවා නැගී සිටියේ දෙතුන් විටක් ගැස්සෙමින්ය.

"මරු හලෝ ඔහොම"

"ආසයි නේ....."

"නැතුව.... මමත් තමුසේ වගේම තමයි" ඇයටත් තම දෙපා මුල තෙත්ව වග දැණුණාය.

"එහෙනම් මම මේ..... මේ... පෙන්න්න ද ටිකක්" නිමන්ත එලෙස ඇසුවේ ගොත ගසමින්ය.

"එපා..... ඕන්නම් මම කියන්නම්" එහෙත් ඇයට යම් දෙයක් සිහි වූවාය. "මේ එහෙනම් තමුසේ අර මම අරගෙන දුන්න, අන්ඩර්වේයා එක ඇඳලා පෙන්න්නවකෝ....."

"මොකද්ද හලෝ..... මේ මටනම් බෑ..... මොඩල් කෙනෙක් වෙන්න" නිමන්තට එයට හිත් නොදුන්නේය.

"මහා ලොකුවට පෙන්න්න ඇහුවේ....."

"ඒ... එහෙම නෙමෙයිනේ හලෝ....."

"එහෙනම් තමුසෙට බැරිද....."

"ඉන්නවා, ඉන්නවා එහෙනම් ටිකක්....." නිමන්ත බෑගයෙන් එම පෙට්ටිය අතට ගත්තාය.

"මේ..., මෙතන එපා..., බාත් රූම් එකට ගිහින් ඕක ඇඳලා, තුවායත් ඇඳගෙනම එනවා..."

"හරි..., මම එහෙම කොරොත් ඔයා මොනවද දෙන්නේ....."

"ඉස්සෙල්ලා තමුසේ එනවකෝ...."

" බෑ.... බෑ..... එහෙම බෑ...."

"මම මෙහෙම මේ ටික කරනත් එක මදිදද..... වෙන කවුද හලෝ මෙහෙම කරන්නේ"

"හරි, හරි.... ඉන්නවා එහෙනම් ටිකක්" නිමන්තටත් එය නොතෙරුනාම නොවෙය.

නාන කාඹරයට ගිය නිමන්ත, පෙරසමත් පහත් කොට ලිඟුව හොඳින් හෝද ගත්තේය. "අදනම් මොනවා හරි වෙයි වගේ" ඒ ඔහුට එලෙස සිතූන නිසාය. ඔහු එම යට කළිසම ඇඳ, ලිඟුව කුඩා ගොටට මතිත් හොඳින් මතුවන ලෙස රඳවා, පිටිපස දෙපටි සකස ගත්තේය.

"හම්..... හරි" ඔහු එලියට ආවේ තුවායත් ඉහ වට පටල ගෙනය. ඔහුට සියුම් ලැජ්ජාවක් නොදැණුනාම නොවෙය.

"ඔන්න එහෙනම් දැන් මම කියන විදියට කරන්න ඔන හොඳද..... නැත්නම් වැස්ස කියලා බලන්නේ නෑ මම යනවා...."

"හරි... හරි" ඒ ගැන නිමන්තට බියක් නොදැනුම නොවෙය.

"එහෙනම් ටිකක් එහාට ගිහින් අනිත් පැත්ත හැරෙනවා...." නිමන්ත ඇයට පිටුපා හැරුනාය. ඒ අඩි පහා හයක දුරක් තබා ගනිමින්ය.

"හම්"

"දැන් ටිකෙන් ටික ටවල් එකේ පිටිපස්ස පාත් කරනවා..."

"හලෝ.... මේවා කෙල්ලෝ කරන ඒවනේ...."

"හරි, හරි ඉතින් තමුසේ එහෙම කරනවකෝ..... "

වත්සලාගේ ඉල්ලීම මත නිමන්ත තුවාය හෙමිහිට පහත් කරමින් තම නිතඹ ඇය වෙත පෙනෙන්නට හැරියා. කුඩා පටි දෙකක් පමනක් ඔහුගේ තට්ටම් දෙක මත

තිබෙන අයිරු දැක වත්සලාගේ හිත ගැහුණාය. ඒ වජීරගේ හා සමන්තේ තට්ටම් ඇයට සිහි කරවමින්ය. එහෙත් ඒ දෙදෙනාගෙම තට්ටම් වලට වඩා, නිමන්තගේ තට්ටම් දෙක මසින් පිරි ඇති වගට ඇය සැක හැරගන්නට ඇයට වැඩි වෙලාවක් නොගියාය. එහෙත් ඒ සැමටම වඩා වත්සලාගේ හිත් ගත්තේ අනෙක් දෙදෙනාට වඩා ඔහුගේ සම පැහැපත් වීමත්ය. එදෙස තවත් බලා සිටිය නොහැකි නිසාවෙන් "දැන් හෙමිහිට මේ පැත්තට හැරෙනවා...." යැයි වත්සලා ඉල්ලා සිටියේ තම හිත තමාටම අකිකරු බව දැනාය.

ඉදිරිපස කුඩා ගොටුව මත නිමන්තගේ ලිඟුවත් කොෂ දෙකත් තැම්පතව ඇති අයිරු වත්සලාගේ හිත ගත්තාය. එයින් ඇගේ ගතම හිරි වැටි ගියේය. ඇය ඉන් වැඩියමක්ම ආස කලේ ඔහුගේ අවදි වූන ලිඟුව, එලියට නේරා ඇති අපුරුවය. එහෙත් ඇයට එදෙස වැඩි වෙලාවක් බලා සිටින්නට නොහැකි වූනේ ඔහුගේ නෙත් එක එල්ලේ ඇය වෙතම වැටී ඇති නිසාවෙන්ය.

"ඕක මරු හලෝ..... නියමයි. එනවකෝ ලඟට ටිකක්..."

නිමන්ත යහනේ ඉදගෙන සිටින ඇය අසලටම ආවේ ගැහෙන හිතීන්ය. ඒ ඇය කුමක් කරන්නනට යනවා දැයි සැකයෙන්ය.

හුස්මක දුරින් ඉඳ, යටිකලිසම ඇතුලේ සිට තමාට හිනහෙන, නිමන්තගේ ලිඟුවේ දඩබ්බර කම ඇයට දැනුනේ, විටෙන් විට එය නලියන්නට ගත් නිසාවෙන්ය. සැබවින්ම ඒ නිමන්ත තම මිහිර හිර කරගන්නට, මුත්‍රා බර නවතා ගන්නට මෙන්, මස්පිඬු හකුළුවා ගැන්මේ දී, ලිඟුව ඒ දක්වන ප්‍රථිවරය විය.

වත්සලාට තවත් එදෙස බලා සිටින්නට හිත් නොදුන්නේ එයින් නැගුන නැවුම් සුවඳත්, ඇගේ නාස්පුඬු තුලට රිංගුව නිසාවෙන්ය. වත්සලාට නොදැනීම දැන තම උකුළ මතට ආවේ ඒ මිහිර දරා ගත නොහැකිව ඔහුගේ ලිඟුව වෙත යන්නට පියවරක් ලෙසය.

ඇයගේ දැන නලියන්නේ තමාගේ ලිඟුවේ ස්පර්ශය ලබන්නට වග නිමන්තට දැණුනේය. ඒ නිසාවෙන් වැඩි යෙන් ඔහුගේ ලිඟුව එම කුඩා ගොටුව මත දඟ ලැවේය. එහෙත් "අනික් පැත්ත හැරෙන්න" වත්සලා කළ ඉල්ලීමෙන් තම සිහිනය බිඳගත් නිමන්ත ඇයට පිටුපා හැරුනේය.

නිමන්තගේ නිතලේ රෝම කූපයන් ඉද්ද ගැසුවාසේ කෙලින් වි තිබුනේ වත්සලාට හිනහෙමින්ය. ඔහුට තම මුහුණ මෙවලේ නොපෙනීම ගැන වත්සලා සතුටු

වූවාය. "ඉඹින්නමයි හිතෙන්තේ, මයිල් ටික නැතිවුනානම් හරියට පොඩි එකෙක්ගේ වගේ" එහි පැහැයත්, පිරුපුන් බවත් නිසාවෙන් වත්සලා එසේ සිතුවේ, නිමන්තගේ තට්ටි දෙකේ මෘදු බව හිතෙන් විඳි ගනිමින්ය. එහෙත් දැන එයට නොක්කාඩු කියමින් ඔහුගේ තට්ටි දෙකේ පහස ඉල්ලා ඇයට අවනත නොවී ඉහලට එසවුනේය.

"දැන් ඇති හලෝ..... තමුසේ මාව බයිටි එකට අරගෙන....." නිමන්ත ඇය දෙස බැලුවේය.

"තමුසෙගේ ලස්සන බැලුවේ... ඇත්තටම තමුසේ මොඩල් කෙනෙක් වගේ. බලනවකෝ ලස්සන. පොඩි එකෙක්ගේ වගේ....." වත්සලා ඔහුට නොදැනෙන්තට දැන පහළට දැමුවාය.

"අක්කේ ඔයා ඉන්නෙ දැන් හොඳටම ඇවිස්සිලා....."

"එහෙමම නෑ....." වත්සලා තම මුහුන සහවා ගන්නට උත්සහා ගත්තාය.

"ඇත්ත කියන්න..... ඔයා ආසයිද මේක අල්ලලා බලන්න...." ඔහු ලිඟුව කලිසමට පිටින් මිරික අල්ල ගත්තේ හැඩරුව හොඳින් පෙනෙන ලෙසය.

"තාම නෑ....." ඇය දෑස ඉන් ඉවතට ගත්තේ එදෙස බලා සිටිය නොහැකි කමෙන්ය.

"එහෙනම් මට හග් එකක් දෙන්න....."

"තමුසෙට ඉන්න බැරුව නේද ඉන්නේ....."

"ඇත්තටම ඔවු....."

"එහෙනම් එනවා ටිකක්" වත්සලා යහනෙන් නැගීට්ටාය. ඒදෙස නිමන්ත බැලුවේ අඩියක් දෙකක් පස්සට ගොස්ය.

වත්සලාගේ යට සාය දික් වූයේ යන්තමින් ඉහෙන් පහළටය. එයින් ඇගේ විසල් කළවා යුගල වැඩියමක්ම වූයේ නිරුවතින්ය. එලසම ඇගේ එම සායේ දුහුල් බවෙන් නිමන්තට ඇගේ මුළු කයම පෙනුමේ, බ්‍රෙසියරය හා පැන්ටිය නිසාවෙන් තවත් ඇයව කාමුක ලෙසින්ය.

"අක්කේ අනික් පැත්ත හැරෙන්නකෝ ටිකක්...."නිමන්තට ඇවැසි වූයේ ඇගේ

නිතඹ දෙස බලන්නටය.

"බෑ..." ඇයට විලියක් නොදැණුම නොවේය.

"මොකද්ද හලෝ..... මම ඔයා කියපු හැමදේම කරා"

"ඕන්න එහෙනම්...." වත්සලා වටයක් කැරකී නිමන්තට පිටුපා නැවතුනාය.

සායේ දුහුල් බවෙන් වත්සලා ඇඳ සිටි ජී-ස්ට්‍රින් පෑන්ටියේ පටිය ඇගේ නිතඹ තුලට රිංගා ඇති නිසාවෙන්, නිතඹම නිරුවතින් ලෙස නිමන්තට පෙනුණේය. ඔහුට වඩාත් ඉවසුම් නොදුන්නේ නිතඹේ දෙපළ පිරිපුන්ව ඇති නිසාවෙන්ම නොව. එය දුහුල් බව අතරින් පෙන්නෙන්ට වූ බැවින්ය. එබැවින් ඔහු පයක් ඉදිරියට තැබුවේ ඇය වෙත කිට්ටු වෙන්නටය.

"බෑ..... ලඟට එන්න බෑ.... ඔහොම ඉන්නවා" ඇය නිතඹෙන් අඬක් පමණ පෙනෙන ලෙස සාය ඉස්සුවාය.

ඉන් ඇගේ ඉහට මදක් පහළින් නොපෙනෙහිය පෑන්ටි පටිය. නැවත දෙපළ අතරින් එලියට විත් යෝනී විවර වසාගෙන ඇති අයිරු නිමන්තට පෙනුණේය. එම දසුනෙන් ඔහුගේ කෝෂ දෙක තුලට ශුක්‍ර කැකෑරෙනට ගත්තේ ලිඟුවත් ඉක්කා ගසමින්ය.

"අක්කේ තවටිකක් උඩට....."

"බෑ, බෑ..... මේ ඇති...." වත්සලා වහා සාය පහතට දමා ඔහුවෙත හැරුනාය.

"ලඟදීද මේවා ගත්තේ....." ඔහු විමසුවේ පෑන්ටිය ගැන ය.

"හම්.... මේක මේ ඇන්දමයි....." ඇය සාය ඉදිරිපසෙන් මදක් එසෙවුවාය. ඒ යන්තමින් පෑන්ටිය පෙනෙන ලෙසටය.

"අක්කේ තව ටිකක් උඩට උස්සන්නකෝ...."

"බෑ...., බෑ... මේ හොඳටොම ඇති....."

"පිලිස් අක්කේ.... පිලිස්..."

"ඔන්න එහෙනම් ටික වෙලාවයි.... ලඟට එන්න බෑ..." වත්සලා තම සාය ඉදිරිපසින් මදක් එසවූයේ ඔහුගේ පෙරෙත්තය නිසාම නොවේය. ඒ ඇගේ හිතෙන් එයට ඇති කැමත්ත නිසාවෙන්ය.

යට සාය ටිකෙන් ටික ඉස්සෙන විට ඇගේ දෙපා මුල්ල නිමන්ත හමුවේ හිනාහුනේය. ඒ යෝද දෙකලවා මැදින් වූ හීනී පෑන්ටිය, යෝනී දෙතොල් මතට ඇලී එහි හැඩරුව මනා කොට මතු කරමින්ය. "හංසිගේ ලිපිස් මෙහෙම පෑන්ටියෙන් මතු වෙලා පෙන්වේ නෑ" නිමන්තට ඇගේ පෙම්වතියගේ යටි කය සිහි වූනේය. ඒ වත්සලාගේ යෝනියෙන් වඩාත් කාමුක බවක් ඔහුගේ හිතට එක් කරමින්ය. එහෙත් ඔහුගේ හිතම හිරිවැටී ගත පුරා හිරිගඩු නැගුනේ එහි වූ තෙත් බවෙන්ය.

"අක්කී ඔයාට ලිපි වෙලා....." එම මිහිරෙන් නිමන්ත ලිඟුව මිරික ගත්තේ එදෙස බලමින්ය.

"මේ ඇති.... එනවා එහෙනම් ලඟට හග් එකක් දෙන්න" වත්සලා සාය පහතට දැමුවේ එයින් ඇති වූ විලියෙන්ය.

ලඟට ආ සමන්තව වත්සලා තදින් වැලඳ ගත්තේ ඔහු වටා දැන යොමා, තම දෙපියයුරු ඔහුගේ ලැමඳ මත තෙරෙපෙන්නට ඉඩ හැරය.

"අක්කේ..." නිමන්තද ඇගේ පිට වෙතට දැන ගෙනගියේ අවදි වූ ලිඟුව ඇගේ යටි කයේ දැවටෙන්නට ඉඩ හැරය.

වත්සලාගේ එම උණුහුම නිමන්තට තවත් ඉවසුම් නොදුන්නේය. ඒ ඔහුගේ කෝෂ දෙක තුල වූ ශුක්‍ර ලෝවා හැලියක් සේ බුබුළු දමා පැහෙමින්ය. ඒ වග වත්සලාටත් දැනුනේ යටි කය මත තෙරපුන ලිඟුව නළියන අපුරුවෙන්ය. ඒ නිසාවෙන් "මුට තවත් අල්ලන් ඉන්න බෑ..... යන්න යන්නේ" වත්සලාට සිතුව සිතූනාය.

"මොනවද තව මහෙන් ඕන.." වත්සලා එම වදන් වල උණුහුම ඔහුගේ දෙකම් පෙති අසලට දැනෙන ලෙස පිට කළේ ඔහුගේ නිරුවත් පිට පුරා දැනත් ගෙනයමින්ය.

වත්සලා ඒ වදන් තුල ගැබ්ව ඇති උණුහුම නිමන්තට දරා ගත නොහැකි වූනේය. ඒ ඔහුට කිසිවක් කියන්නට ඉඩක් නොතබාම යට කලිසම තුල වූ ලිඟුව ශුක්‍ර වමාරන්නට වූ නිසාවෙන්ය. ඒ වග වත්සලාටත් දැණුනේ, ශුක්‍ර ලිඟු හිසෙන් විදින

වාරයක්, වාරයක් පාසා ඔහුගේ ගතත් ඒ අයුරින්ම ගැස්සෙන්නට වූ නිසාවෙන් හා ඔහු හුස්ම ඉහල පහළ හෙලන වේගයෙන්ය. ඒමනිසාවෙන් වත්සලා ඔහුව තවත් තුරුලු කොට ගත්තේ ඔහුගේ යටි කය තම දෙපා මුල්ලේම හිරකොට ගනිමින්ය. ඒ ඔහුට නොදැනෙන ලෙසය.

"මොකද වුනේ වන්ඩියාට....." වත්සලා දෙතුන් මොහොත්ක් වූ තම තුරුලු ලිහිල් කළාය.

"ඉවසන් ඉන්න බැරි වුනා, කවදාවත් මෙහෙම වෙලා නෑ...." නිමන්තට ලැජ්ජාවක් දැනුනේය.

"එක පාරට ගලවලා වැඩෙට සෙටි වෙනවට වඩා මෙහෙම ශීල් වෙනවා නේද?" ඇය එලස කීවේ ඔවදනක් ලෙසය.

"අක්කිට ශීල් වුනේ නෑ නේද....."

"ශීල් වෙලා ඉන්නේ..., ඒත් වුනේ නෑ....."

"එත කොට....."

"එවා වෙන්න ඔන වෙලාවට වෙයි..... කෝ බලන්න දැන් වන්ඩියා....." වත්සලා ඔහුගේ යටිකය දෙස සිනහවෙන් බැලුවාය.

මෙතුවක් වෙලා යටි කළිසමේ ගොටුව උස්සා සිටි ලිඟුව, මෙවලේ පෙනෙන්නටවත් නොතිබුනේය. එහෙත් එම සුදුපැහැ කළිසමේ මුළු ඉදිරි පසම තෙත්ව තිබුනේ, වත්සලාගේ හිතත් කිතිකවමින්ය.

"ඉන්නවා ටිකක් සුවද බලන්න....." වත්සලා ඔහුගේ දෙපා මුල පහත් වූවාය.

"ටික් විතරක්....." නිමන්ත එය දැකින් වසා ගත්තේය.

"ඉන්නවකෝ ටිකක්....." වත්සලා ඔහුගේ දැන දෙපසට කොට පටි යට කළිසමෙන් විවර වූ ඔහුගේ තට්ටම් දෙකෙන් මෘදුව අල්ලා ගනිමින් නාසය ඒ අසලට ගෙන ආවාය.

වර්ගයේ එම ශුක්‍ර සුවද ඇගේ නාස් පුඬු කිති කවා ගෙන දුන්නේ හුරු පුරුදු වෙරළ මල් සුවදමය. ඇයට ඒ සැමට වඩා ඇවැසි වූයේ, ඔහුගේ තට්ටම් දෙකේ මෘදු බව විදගන්නටය.

ඇය සිතුවා සේම වත්සලාට ඔහුගේ තට්ම් තුලින් මෘදු මෙලෙක් බවක් දැණුණාය. ඒ ගතම හීන් මිහිරකින් තවත් උණුහුම් කොටය. එහෙත් වැඩි වෙලාවක් දැන එලස තබා ගැන්මෙන් තමාට ඇවැසි දේ ඔහු හඳුනා ගනිවි යැයි සැකයෙන් වත්සලා දැන ඉවතට ගත්තේ "හ.....ම.....ම, වල් සුවදයි" කියමින්, යටි කලීසමෙ අයිනෙන් එලියට පැනී දිගු මවිලක් එක් වරම උගුල්ලා අතට ගනිමින්ය.

"ඌයියා....." නිමන්ත එක් වරම පස්සට වූවාය.

"බලනවකෝ කැලෑව.... කපලා දානවකෝ.. කෙල්ලවත් කියන්නේ නැද්ද" ඇය නැගීටියාය.

"පිරිමි එහෙම කපනවැයි....."

"කවුරුත් එහෙම නොකරට කමක් නෑ. තමුසේ එහෙම කරන වකෝ. කෙල්ල පිස්සු වැටෙයි. බලනවා මම කියන්නෙ බොරුද කියලා"

"අක්කා ආසයිද එහෙම....."

"හම්...."

"එහෙනම් මම ඡේවු කරලා ඔයාට පෙන්න්නද....."

"ඇතින් යන්නම් එහෙම වත් හිතුවා.... මේ තුවයත් අරගෙන පොඩ්ඩක් ලඟට එනවා...."

"මොකටද...." ඔහු තුවාය අතට ගන්න අතරේ ඇසුවේය.

"ඕක ඇදගන්න වකෝ....." ඇය නැවතත් ඔහු අසල දණ ගසා ගත්තාය.

නිමන්ත තුවාය ඇදගත් පසු වත්සලා දැන එතුලින් ඇතුලට දමා යටකලීසමේ ඉහ පටියෙන් අල්ලා පහතට කළාය. එහෙත් නිමන්ත එයට ඉඩක් නෙදෙන්නට හිතුවේ තම ශුක්‍ර එහි තැවරි ඇති නිසාවෙන්ය.

නිමන්තගේ ශුක්‍ර පිටවූ යටිකලීසම වත්සලා බලෙන්ම තමා සන්නකයට ගත්තාය. ඒ එය නැවත පෙට්ටියට දමා හැන්ඩ් බෑගය තුලට දමා ගනිමින්ය.

"මොකටද අක්කේ ඕක....." ඇය තම වත ඇඟලා නාන කාඹරයෙන් ඉවතට

එනවිට නිමන්ත එසේ ඇසුවේය.

"මම හෝදලා තමුසෙට දෙන්නම්....." ඇය හැන්ඩ් බැගය කරට දා ගත්තාය.

"ඒකටම නැත්තම් වෙන එකකටද....." නිමන්ත ටී-ෂර්ටුව ඇඳ ගත්තේය.

"තමුසෙට ඒකෙන් වැඩක් නෑනේ...." වත්සලා ඔහු අසලට ආවේ පූර්ණ ලෙස ඔහු සැරසුන පසුවය.

"ඇයි...."

"එනවා හග් එකක් දෙන්න..... ආයෙ කවදා දෙන්න වෙයිද දන්නේ නෑනේ" වත්සලා ඔහුව බදා ගත්තාය. ඒ ප්‍රථම වරට ඔහුගේ කම්බුලක් මත තම දෙතොල තබමින්ය.

"අක්කේ...." නිමන්තට ඒ දෙතෝලේ උණුහුම ඉවසුම් නොදුන්නේය. ඒ නිසාවෙන් ඔහු දැනින් ඇයගේ දෙකොපුල් අල්ල ගත්තේය.

දෙදෙනාගේ දෑස් එකින් එකා කෙරෙහි මිනිත්තුවක් පමණ ඇසි පිය නොහෙලා බලා සිටියහ. එහෙත් මිනිත්තුව අවසන නිමන්ත ඇගේ දෙතොල මතට තම ගැහෙන දෙතොල කිට්ටු කළේය.

"මල්ලී..... එහෙම දෙයක් කවදාවත් වෙන්නේ නෑ....." ඇය තම දෙතොල හා ඔහුගේ දෙතොල එකින් එක ස්පර්ශය වෙන්නට සුලු දුරක් තිබියෙදී, ඒ හරහා තම අත්ල තැබුවාය. නමුත් ඇය එම නිමන්තගේ මුව වැසුන තම පිටිඅත්ල සිප, තොලපට පෙරළ ගත්තේ, එම වදන් පෙළ කියන්නටත් ප්‍රථමවය.

"අක්කේ..... ඔයා මාව පිස්සෙක් කරනවා"

නිවසට ගිය වත්සලා කවදාකවත් නොමැතිව කාඹරයේ දොර ඇතුලතින් අගුළු දමා වසා ගත්තාය. ඉන් පසුව ඇය තම වත උනා දැමුවේ හදිස්සියෙනි. ඒ හැන්ඩ් බැගයේ වූ නිමන්ත ඇඳි යටකළිසම ඇති පෙට්ටිය අතට ගෙනය.

යට කළිසමේ තෙත් බව ඒ වනට වියලී තිබුනත් වත්සලා එය නාසයට ලංකොට සුවද බැලුවාය. තෙත් බව වියලී ඇතත් එහි වෙරළ මල් සුවද තවම එහි තිබීම ගැන වත්සලා සතුටු වූවාය. ඇය එම මිහිරෙන් නිමන්ත ලිඟුව රඳවාගෙන සිටි කුඩා ගොටුව ඇඟිලි තුඩින් ස්පර්ශය කළාය. ඒ අනෙක් අත තම ගැටිත වෙත ගෙන යමින්ය.

නිමන්ත හා සිදුවූ ඒ ශූංචාර කතා බහා සහා එම සිදුවීම් සිහි කරමින් වත්සලා ස්වයං විදනය කරන්නට විය. ඒ විටෙක යටි කළිසම මුහුන මතත් තබාගෙනය. ඇයට නිමන්ත අවදි වූ ලිඟුවෙන් කළ නිරූපනය මැවී පෙනුන නිසාවෙන්, හිත වූ මිහිර තිවාරව දැණුනාය.

වත්සලාට එම මිහිර සවයං විදනයෙන් කෙළවර කරගන්නට නොසිතුවාය. ඒ නිසාවෙන් ඇය යහනෙන් නැගිටිටේ ඒ යට කළිසමත් අතට ගෙනය. ඇය යට කළිසමේ පටි තුලින් දෙපා දමා ඉහ මතට උස්ස ගත්තාය. මදක් හිර බවක් දැණුනත් වත්සලාට එය ගෙන දුන්නේ මිහිරක්ය. වත්සලා කන්නාඬිය අසලට ගොස් තම රුව රස වින්දේ, එය නොගලවා දිනයේ ඉතුරු පැය කිහිපය ගත කරනා අදහසින්ය.

Swawalzone.com

වජීර නිවසට එන්නට රූ වූයේ වූයේ දුම රියේ ප්‍රමාදය නිසාවෙන්ය. නමුත් වත්සලා බලා සිටියේ ඔහු එන තෙක් මඟ බලමින්ය.

"තේ එකක් බොනවද....."

"එපා ඇඟපත හෝදගෙනම කමු....."

"මාත් ඔයා එනකම් හිටියේ...."

වත්සලා හා වජීර පිටුපස ටැංකිය අසලට ගියහ. එවිටම සමන්තගේ දුරකථනය නාද විය. ඒ මේනකාගෙන්ය.

"ඇවිත් ටිකක් වෙලා වොෂ් එකක් දාන්න ආවා....." වත්සලා සමන්තගේ දුරකථනයට ආ ඇමතුමට පිළිතුරු දුනාය.

"හොඳයි, හොඳයි දෙන්නා නාලා කියලම ලැස්ති වෙන එක, උඹට සුමානෙක දෙකක එරියස් ඇතිතේ කවර් කරගන්න....." මේනකා එහා පස සිට සිනහා වූවාය.

"අතේ මේ.... උඹ මගෙන් මුකුත් අහාගන්න එපා..... ඇයි සමන්ත අයියා තවම ආවේ නැද්ද...." වත්සලා හා මේනකා කතා බහා කරන දෙස බලමින් වජීර ඇඟ පිද ගත්තේය.

"අවා, අවා අන්න උඩට ගියා....."

"හම්..... අපිනම් ගෙදරතේ එවා බෑ..... නැත්තම් මරු..." ඒ කුමක් දැයි වජීර ඇසුවේ ඉඟියෙන්ය. වත්සලා ඔවුන් බියර් කෑනයක් හිස් කරන්නට යන වග ඉඟියෙන්ම ඔහුට කීවාය.

"කෝ, කෝ මට දෙන්න...." වජීර ගත පිහදා සරම ඇඳ දුරකථනය අතට ගත්තේය.

"තනියම එහෙම කැතයි නේද....."

"එහෙනම් එන්න..... දොර ඇරලා" මේනකා එසේ කියමින් සමන්ත අසලින් ඉඳ ගත්තාය.

"පුළුවන් කමක් තියනවනම් ඇත්තටම එනවා"

"අපෝ.... අද එයි.... මේන් කියලා...." මේනකා සිනහා වූවාය.

"ඇයි..."

"සුමානෙක විතර එරියස් ඇතිනේ දෙන්තටම කවර් කරන්න....." ඒ හඬින් වර්ගේ ලිඟුව මදක් ප්‍රාණවත් වුනේ නොදැනීමය.

"එකටනම් මෙහෙට වඩා හොඳ ඔය පැත්ත තමා....."

"හම්.... ඒ ගැන මම දන්නවා, අරකිට උදේ පාන්දරම ඇඳරෙදී හෝදන්නත් වුනා කියලා....." ඇය එය දන්නවා ඇයි වර්ගේ නොදැන සිටියේය. එහෙත් එය මේනකා දන්නා බව වර්ගට ගෙන දුන්නේ මිහිරක්ය.

"ඒකත් දන්නවද..." වර්ග කතා කළේ සතුටින්ය.

"හිතුවේ නෑ කියලා නේ..... වත්සු මට කිවුවා. අදත් ඒ වගේද.....?"

"කියන්න බැ...." වර්ග වත්සලා දෙස බැලුවේය.

"නෑ, නෑ, පුළුවන් වෙයි... සතියක දෙක හීට එකෙන් ඉන්නේ..."

"එහෙම කිවුවද....."

"හම්... ඉන්න බැරිව ඉන්නේ කිවුවා"

"හැබයි එහෙම එකක් මුනෙන්නම් පෙනුනේ නෑ....." ඔහුගේ සරම ඔසවා ලිඟුව අවදි වුනේය.

"එකීගේ මුණෙන් එහෙම පෙන්නේ නෑ.... උස්සලම බලන්නකෝ මම බොරුද කියන්නේ කියලා.... නංගී අඩ, අඩ ඇත්තේ..."

"මම නලවලා ගන්නම්කෝ එහෙනම්..... ආයේ අඩනෙම නැතිවෙන්න...."

"රිද්දන එපා ඉතින් පවුනේ..... මේ කෝ දැන්..."

වජීර වත්සලා අතට දුරකථනය දුන්නාය. ඒ වදිවුන ලිඟුව වත්සලාගෙන් සහව ගන්නට උත්සහා දරමින්ය.

"හා.... හා.... නැවා වගේ" එවිට කතා කළේ සමන්තය.

"ඔවු.... ඔවු..... එහෙම හොඳයි නේද?"

"නැතුව, මේ... බිමට මෙට්ටේ දාගන්න මතක් කරලා...." සමන්ත අනෙක් පසෙන් සිනහා වුනේය.

"මතක් නොකරත් ඒක අද එහෙමම තමයි....."

"කෝ දැන්"

"මේ ඉන්න..... අරකත් උප්ප්ප ගෙන" වජීරට එවලේ නම් දැණුනේ විලියක්ය.

"ඒ තරම් තදියමේද....." සමන්ත සිනහා වුනේය.

ඔවුනගේ කතා බහා නිම වූයේ අඬ හෝරාවකට පසුවය. ඒ වත්සලාගේ හා සමන්තගේ වදන් තුලින් දෙදෙනාම මනා කොට අවදි වෙමින්ය. ඒ නිසාවෙන් වත්සලා කාඹරයට යන්නටත් ප්‍රථමව වජීර මේට්ටය බිමට දමා තිබුනේය. එය දුටු ඇයට තවම මුළුමනින්ම වැසි නොගිය, නිමන්තගේ කාඹරය වෙන්කොට ඇති බිත්ති හිඩස දෙස ඉබේටම බැලුනාය.

"මෙට්ටේ මේ අතට දා ගමු....." වත්සලා එය තරමක් කාඹරය මැද්දට වෙන්නට ඇද හිස තබනා කොට්ට අනෙක් පසට මාරු කළාය.

"ඒ ඇයි....."

"නැගෙන හිරට ඔප්ව දාලා හොඳයි....., එතකොටම පිංවන්ත බබෙක් එන්නේ" වත්සලා සිනහා වුවාය.

දුම්රිය නැවතුමේ සිට වජීරව නිවසට රැගෙන ආ නිමන්ත කාඹරයේ විදුළිපහන් නිවා යහනේ වැතර සිටියේ නින්දකින් නොවේය. ඒ නිසාවෙන් ඔහුට අයිසා හා අක්කා කාඹරයට ආ වග දැණුනේය. ඔහු යහනේ ඉඳ ගත්තේ ඔවුනගේ කතා බහට ඇති වූ සිනහාවෙන්ය.

"මේ...., අද මගේ දවස" වර්ජර රැගෙන ආ බැගය වෙත ගියේය.

"බලමුකෝ.... කාගෙද කියලා...." වත්සලා සිනහවෙන් කොන්ඩය ගොතා ගත්තාය.

වත්සලාව පුදුම කරමින් වර්ජර බැගයෙන් බාගේ බොතලයක් අතට ගත්තේය. පසුව ඔහු කළියෙන්ම හොරහින් ගෙනත් තැබූ විදුරු දෙක යහන යටින් ගත්තේය.

"ඔයානම් මාරයිනේ....." වත්සලාට වර්ජර ගැන පුදුම සිතූනාය.

"දොර වහන්න....." වර්ජර හඬ නොහැඟෙන පරිදි ඡැන්ඩ් බොතලය විවර කළේය.

බාගේ බෝතලයෙන් අඬක් පමණ හිස් වෙන විට වර්ජරගේ දුරකථනයට වත්සලාගේ කෙටි පණිවිඩක් ආවේය. එහි වූයේ කුඩා දරුවෙකුගේ රූපයක් හා "මේ ගැනත් හිතන්න" කියා අකුරු පෙළකි.

"අරකී මැසේජ් එකක් එවලා....." වර්ජර එය වත්සලාටත් පෙන්වීය. එහෙත් වත්සලා එයට සිනහා වූවා මිස කිසිවක් නොකියුවාය.

"හම්.... වෙලාවකට පවු කියලත් හිතෙනවා....." වර්ජරට මේනකා ගැන දුකක් සිතුවේය.

"ඇයි...." වත්සලා විදුරුවේ අවසන් අඬ මුවට හලා ගත්තාය.

"මේනු කොච්චර කතා කළත්, තවම බබාලා නැති එක ගැන දුක්වෙනවා වගේ...." වර්ජරත් එම විදුරුව හිස් කළේය.

"ඔයා එක්ක ඒ ගැන මොනවා හරි කිවුවද...." තම සැලැස්මේ ප්‍රථිපලය දැන් නෙලා ගන්නට හොඳම වෙලාව වග වත්සලාට වැටහුනාය.

වත්සලා කී පරිදිම මේනකා, සමන්ත සමඟ හොඳ හිතවත් කමක් ගොඩගා ගත්තාය. සැබවින්ම එය බොරු හිතවත් කමක් නොවුනේය. සමන්තත් ඇයව ඇසුරු කලේ හොඳ මිතුරියක් ලෙසටය. නමුත් ඔහුගේ හිතේ මේනකා ගැන ශුංගාර හඟීමක් නොවුනාම නොවේය. ඒ පිරිමිකමය.

"එක දවසක් මගේ ෆෝන් එකට good morning කියලා මේ වගෙම පොඩි ළමයෙක් ඉන්න ෆොටෝ එකක් දලා තිබ්බා. මමත් රිපලයි කරා, ඉකමණටම

වඩා ගන්න පුළුවන් වෙයි කියලා, පස්සේ මේනු සෑඩ් ගෙස් එකක් එවලා තිබ්බා. පස්සේ මම කෝල් කරපු වෙලාවක ඇහුවම කිවුවවා, අපි ඒ ගැන කතා නොකර ඉවු. කවදාවත් වෙන් නැති දෙවල් හිතලා වැඩක් නෑ කියලා. මම ඉතින් ආයේ එ ගැන අහන්න ගියේ නෑ හරි නෑනේ.....” වර් එසේ කීවේ වත්සලා මුවට ඇඟිල්ල තබා හෙමින් කතා කරන්න යැයි කළ ඉල්ලීම නිසාවෙන් පහත් හඬින්ය.

“හම් එක ඇත්ත.... “

“ඇත්තටම මොකද්ද ප්‍රශ්නේ..... දැන් ඩෝක්ටස්ලත් මීට වෙන්න යන්නේ නෑ කිවුවේ, ඇයි.... මේනුගේ මොකක් හරි අවුලක්ද”

“සමන්තගේ ස්පම් වල කේස් එකක්, පොඩි කාලේ කරපු ඔපරේෂන් එකකුත් තියනවලු, ඔයා මේනකාගෙන් මේ ගැන අහන්නත් එපා..... දන්නවා කියලා අහවන්නත් එපා. හරි නෑනේ, සමන්තගේ ප්‍රශ්නේ තියෙන්නේ...”

“හම්.... ඒක තමයි මේනුත් හරි උත්තරක් දුන්නේ නැත්තේ.... ඉතින් වෙන ඔප්පන් එකකට ගියානම් හරිනේ.....”

“අනේ මංදා... එහම ශුවර් නෑනේ කාගේ කොහොම ඒවද කියලා. මේනු ඒ නිසා එහෙම බයිලු”

“හම්..... අනික පරම්පරාවෙන් එන ලෙඩ මොනවා තියනවද කවුද දන්නේ.....” වර්ටත් එහි බරපතල කම දැනුණේය.

“එකී කියනවා මට හම්බවෙන දෙවෙනි බබා එයාට ඕනී කියලා. සමන්තත්, කිවුවලු හා කියලා.... මොකද කියන්නේ එක්කෙනෙක් හදලා දෙමුද..?” වත්සලා සිනහා වූවාය.

“ඔයාට පුළුවන්ද එහෙම දෙන්න....”

“මේනු මට මගේම සහෝදරියක් වගේ. සමහර විට මට ඒ කැපකිරීමට වඩා දෙයක් වුනත් කරන්න පුළුවන් වෙයි කියලා දැනනට හිතනවා. ඒත් කියන්න බෑ ළමයා හම්බ වුනාම මොනවා හිතෙයිද කියලා. ඔයාට පුළුවන් වෙයිද එහෙම කරන්න”

“ඉස්සෙල්ලා අපි එක්කෙනෙක් හදන් ඉමුකෝ..... පස්සේ බැරියැයි ඒ ගැන හිතන්න. මේ.... ඉතින් ඊට වඩා හොඳයිනේ එයලා දන්න කියන කෙනෙක්ගේ ස්පම් තැම්පත් කරගන්න එක”

“ඔය වගේ දේකට කොහොමද කාවචත් විශ්වාස කරන්නේ.... කොහොමද අනේ එහෙම ඉල්ලන්නේ”

“හම්... ඒකත් ඇත්ත. ඊට වඩා හොඳයි එලිපිටම ළමයෙක් අරන් හදා ගන්න එක”

“මේ ඔයා කැමති නැද්ද එහෙම ස්පම් ඩොනෙට් කරන්න....” වත්සලා කල් යැල් බලා ඔහුගේ හිත තුලට රිංගුවාය.

“කාටද.....” වර්ජිට මැවුනේ මේනකා තම ලෙයිත් උපන් දරුවෙකු සුරතල් කරන අයිරිය.

“එහෙම ළමයි නැති අයට..... ඒක පිනක්...”

“ඔයා කැමතිද මම එහෙම කරනවට.....” වර්ජිට වත්සලාට නොහැඟවුවත් එලස හැකිනම් කොතරම් අභනේදැයි සිතුවේය. ඒ මේනකා ගැන වූ සිතුවිල්ලෙන්ය.

“දන්න කියන කෙනෙකුටනම් අවුලක් නෑ..... ඒත් නොදන්න අයට..... හිතා ගන්න බෑ එයාලා ඒ දරු පැටවුට කොහොම සලකයිද කියලා” ඔහු එසේ කීවත් මේනකා ගැන එලස නොසිතුවේය.

“මටත් හිතුවේ ඔය ටිකම තමයි.. අකමැත්තක් නෙමෙයි” වත්සලාගේ හිතට සතුටක් දැණුණාය.

“මේ.... මම නිකමට එයාලට අභවලා බලන්නද එහෙම දෙයක්....”

“මොකද්ද....” වර්ජිටගේ ගතට එවලේ දහඩියත් දැමුවේය. ඇය එවැන්නක් ආසාවි යැයි ඔහුගේ තුන් හිතකවත් නොතිබුනේය.

“ඔන්නම් ඔයාගේ ස්පම් තැම්පත් කරන්න පුළුවන් කියලා”

“ඔයාට පිස්සුද.....” වර්ජිටගේ හිත ගැහුනේ එයට ඇති ආශාවෙන්ය.

“ඇයි... ඔයා කැමති නැද්ද....”

“එහෙම දෙයක් නෙමෙයි..... එයාලා එහෙම කැමතිවෙයිද... මේ මගෙන්”
ඔහුට මේනකා තමා සමඟ ඒ වදන් කතා කරන අයිරු මැවී පෙනුණේය.

“එහෙනම් අපෙන් බබෙක් ඉල්ලන්නේ.... මේක ඊට වඩා හොඳයිනේ. සමන්ත අයියා කොහොම වුනත්, අඩුම තරමේ මේනකා ඇත්තටම අම්මා කෙනෙක් හරි වෙනවා” වජිර මේ කතා කරන්නේ තම කැමැත්ත සභවන් වග වත්සලාට නොදැනුණා නෙමේය.

“මේ, මේ.... ඔය යාළුකමත් නැතිවෙන පොටක්, එයාලට අපිට වඩා ඕන තරම් යාළුවෝ ඇති එහෙම දෙකට”

“හරි, හරි ඒක මේනකයි මමයි බලා ගන්නම්, ඔයා මොකද කියන්නේ...?”

“එහෙම බැරි කමක් නෑ. ඔයා.....”

“මේනකා වෙනුවෙන් ඕන දෙයක්.....” වජිරගේ හිත එම පිළිතුරෙන් කිළිපොලා ගියේය. ඒ නොවිසිලීමත් බවෙන්ය.

පැහැදිලි හඬක් නොනැගී අඬ හෝරාවක් පමණ ගෙවුනත්, ඔවුනගේ කාඹරයේ පහණේ එලිය නොනිමි තිබීම නිමන්තට ඉවසුම් නොදුන්නේය. ඔහු ඇහිලී ගනිමින් සිටියේ නොයිව සිල්ලෙන්ය.

"ඔයාට ආස හිතූනා නේ....." වත්සලා වජිරගේ නාසය මිරිකුවාය.

"මොකටද...?"

"මේනකාට බබෙක් දෙන්න...."

"අනේ මේ නිකන් ඉන්නවා....." වජිරව ඇයව මේට්ටය මත පෙරළ ගත්තේය.

බාගේ බෝතලය හිස් වන විට දෙදෙනාම සිටියේ හොඳ මත් බවෙන්ය. වැඩියමක්ම වත්සලාය. ඒ ඇය වජිරට වැඩි කොටහක් තිලිණ කල නිසාවෙන්ය. එහෙත් වජිරගේ එම මත් බව පරදා මේනකා ගැන වූ සිතුවිල්ලෙන් ගත උණුහුම්ව තිබුණේය. ඒ නිසාවෙන් වජිර සරම ගලවා දමා විදුලි පහණේ ස්විචය අසලට ගියේය.

"ලයිට් එක තියමු....." වත්සලා එසේ කීවේ තරමක උස් හඬින්ය.

නිමන්තගේ කාඞරය හා වත්සලාගේ කාඞරය අතර බිත්තියේ වැඩ තවම අතර මභ නිසාවෙන්, නිමන්තගේ කාඞරයේ එම බිත්තිය අසල තවම පලංචිය තිබුනේය. නිමන්ත ඒ අසලට පුටුව කළියෙන්ම තබා තිබූ නිසාවෙන් එයට නැග ගන්නට අපහසුවක් නොවුනේය. ඒ හඬක් නොනැගෙන පරිදිය.

"මේ අදත් අර වැඩේ කරමුද....." වර් අගේ කැමත්තට ඉඩ දී පහන් එලිය නොනිමා මෙට්ටයේ පසෙක ඉඳ ගත්තේය.

"මොකද්ද...." වත්සලා එය දැන සිටියත් නොදන්නා සේ ඇසුවාය.

"මට ආසයි ඔයා ඊල් කරගන්න විදිය බලං ඉන්න...."

"අද ඔයාගේ දවසනේ.... ඕන දෙයක්" වත්සලා හිනහුනාය. ඒ හිසෙන් නයිටිය ගලවන්නට දැක් යොමමිත්ය.

"එහෙම නෙමෙයි... ඔයා අර ගත්තා කිවුවේ ඩුර්ස් එකක්"

"එහෙනම් ඔන්න ඇඳලා ඉවර වෙනකම් බලන්න එපා....." වත්සලා ඔහුගේ මුහුණට කොට්ටයක් තබා අල්මාරිය අසලට ගියාය.

අක්කාගේ හා අයියාගේ කාඞරය වෙත තෙත් හෙලු නිමන්තට පෙනුනේ අයියා රෙද්දකින් මුහුණ වසාගෙන සිටින අයිරුය. "වික්..... අක්කා අරක ඇඳ ගන්නවා පෙන්නේ නෑනේ" ඔහුට වත්සලාගේ අල්මාරිය අසල නොපෙනුනේය.

අලුතෙන් ගත් පෑන්ටියකින් හා මේනකා සතුව තිබී දුන් එකම වර්ගයෙන් පැහැයෙන්ම පමණක් වෙනස් වූ ඒ කෙටි කාමුක ගවෝම වත්සලා ඇඳ ගත්තාය. ඒ කණ්නාඩියෙන් තම හැඩ බලමිත්ය. ඇයට එය මේනකා සමභ ඇඳි පළමු දිනය මෙවලෙන් සිහි වුනාය. ඇය ඉන් සිනහවක් නන්වාගෙනම යහන අසලට ගියේ කෙලින්ම බිත්ති හිඩස වෙත තෙත් යෝමාය.

නිමන්තගේ දෑස විසල් වූයේ නොසිතුව විලසය. ඒ ඇගේ කාමුක පෙනුමටය. ඔහුගේ ලිඟුව එම නිසාවෙන් එක්වරම හිස එසවූයේ කැහැපට ගසාගෙන සිටි සරමක් ඔසවමිත්ය. ඊට ඇගේ කාමුක සිනහවත් ඉවහල් නොවුනාම නොවේය.

අඩ අඳුරේ නිසාවෙන් පැහැදිලිව නිමන්තව නොපෙනුනත් ඔහු ඉන්නා ස්ථානය අඳුන ගන්නට වත්සලාට අපහසුවක් නොවුනේය. ඒ නිසාවෙන් ඇය ඔහුට සිනහා වූයේ සමන්තට පෙරය. පසුව ඇය අයියා සහා මල්ලිට පැහැදිලිව පෙනෙන ලෙස හිට

ගත්තේ කොළ බවකුත් මුවට නන්වාගෙනය.

"වත්සු...." සමන්තට මේ ඉන්නේ ඇයම දැයි හිතන්නටත් මද වේලාවක් ගත වුණේය.

"හොඳයි ද....." වත්සලා වටයක් කැර කැවුණාය.

ඊට පිළිතුරක් නොදුන් වර්ජිත ඇයව බඳා ගත්තේ උමතු වෙන්නේය. ඒ කෙටි ගවුමෙන් මනා කොට මතු වූ ඇගේ තට්ටම් දෙක මිරිකමින් තම ගතට දැඩිව හෙත්තු කොට ගනිමින්ය.

වර්ජිතගේ දිවන තම කම පෙනී අසල තෙත් කරන විට වත්සලාට ඉවසුම් නොදුන්නාය. ඇය ඔහුගේ ලිඟුව අල්ලා ගනිමින් "ආහ්.... වර්ජිත, මේනකත් ගත්තා මේ වගෙම එකක්" ඇයි කෙළුරුවේ නිමන්තට නැසෙන්නට වර්ජිතට ඇසෙන්නටය.

එවිටම වර්ජිත ඇයව අනෙක් පසට හරවා ගනිමින් ඇගේ නිතඹ සිප ගත්තේ වත්සලාව අමතක කර මේනකාව සිහිකරමින්ය. ඒ සිහිනය මතින් ඔහුට යාන්තමට ඇසුණේ "තැම්පත් කිරීමක් කරන්න ඕන නෑ.... අපි දෙන්නා එකට ඉම්මු" ඒ මේනකා කොඳුරන හඬය.

අයිසන්ඩිය උමතු වෙන්නේ මෙන් වත්සලාගේ ගත සිප ගන්නා අයිරු නිමන්තට ගෙන දුන්නේ ඉර්ෂාවක්ය. "අපේ එකාගේ හැටි විතරක්..... මුටම අක්කව සෙට්ටුනානේ..." නිමන්ත එලෙස සිතුවේ එම ඉර්ෂා සහගත හිතේ වත්සලා කෙරිහි බැඳුන ලෝබ කමෙන්ය.

"මමත් මේනකා වගේද?"

"ඔවු..., ඇත්තටම මේ ඇඳුමෙන් මට ඔයාව ජේන්නේ මේනකා විදියට, වල් විදියට" වර්ජිත ස්ත්‍යම කීවේය.

"ඉන්න එහෙන ටිකක්...." ඇය අලුතෙන් ගත් ස්මාට් දුරකථනය අතට ගත්තාය.

එහි පිංතූර අතර වූ එදින වර්ජිතට යවන්නට ගත් පළමු වායාරූපය වත්සලා වර්ජිතට පෙන්වූවාය. එහෙත් ඇය එදින මේනකා තම දෙනන අල්ලන් සිටින දෙවන රූපය නොපෙන්වූවාය.

"වත්සු.... දෙන්නා එකට හිටියම නිවුන්නු වගේ..., සෙක්සි ලූක් එකක්" වජිරගේ නෙත් වැටියමක්ම තිබ්බේ මේනකා වෙතය. ඒ ඇය එම වයාරූපයගේ ඉදිරියෙන්ම සිටි නිසාවෙන්ම නොවේය.

"අපි දෙන්නගේ බ්ලෙස්ට් එකත් එක සයිස් නේද....." ඇයට ඇවසි වූයේ වජිරට මේනකාගේ රුව රසවිඳින්නට උදවුවක් දෙන්නටය.

"හම්..... බලන්නකෝ.. ඩර්ස් එක තව ටිකක් කොට වුනානම් මෙකීගේ අතනත් ඡේනවා" වජිර සිතුවේ ඒ ගැන ය.

"එයාගේ ලිප්ස් මගේ ඒවට වඩා ටිකක් පොඩ්යි. හැබයි වැක්ස් කරන නිසා සුදුයි... රොස පාටයි" වත්සලා වජිරට හිතෙන් මේනකාගේ පෑන්ටිය ගලව ගන්නට උදවු කළාය.

"හම්.... මට හිතූනා එහෙම වෙන්න ඇති කියලා" වජිර තම ලිඟුව අතගා ගත්තාය.

"ඔයා ආසයිද ඒ රෝස පාට ලිප්ස් දෙක මැදින් මේක තියන්න" වත්සලා වජිරගේ ලිඟු හිස අතගැවේ ඔහු පෙරසම පහත් කොට ඇති නිසාවෙන්ය.

"වත්සු... ඔයා මාව පිස්සු වට්ටනවා, එක, එක එවා කියලා" වජිර ඇගේ දෙනන ලේස් වැසමට පිටින් මෘදුව අත ගැවේය.

වත්සලාගේ වදන් තුලින් වජිර මේනකාගේ ගත නිරුවත් කළේය. ඒ නොයිවසිලිමත් කමෙන්ය. ඔහුට මේනකා යෝනියට ඇඟිල්ලක් දමා මිහිරක් විඳින අයිරූ බලන්නට සිත් වූයේය.

"ඉන්න බෑ වත්සු....., ඔයා ඇඟිල්ල ගහගන්න මට බලන් ඉන්න ඕන...." වජිර ඇයට මේට්ටය නොමැති යහනට කොට්ටයක් තබා දුන්නේ ඇයට ඉඳ ගන්නටය.

"ඒ මමද..., නැත්තම් මේනකාද..?" වත්සලා එසේ ඇසුවේ සියුම් සිනහාවකින්ය.

"ම්..... දැන්නම් ඕන මේනකාව....." වජිර එය නොකියා ඉන්නට සිතුවත් අවසන කියා දැම්මාය.

"මට මේනකා විදියටම බැරිවෙයි.. ට්‍රයි කරන්නම්"

"ඒ ඇයි.."

"මේනකා මට වඩා වල්....."

වත්සලා ඒ මත ඉඳ ගත්තේ දෙපා ඇත් කොට ගනිමින් තෙත් වූ යෝනිය පෑන්ටියට පිටින් අතගා ගනිමින්ය. එදෙස හික්මිමකින් සමන්ත බලා සිටියත් නිමන්තට එය ඉවසුම් නොදුන්නේය. එම නිසාවෙන් නිමන්ත සරම කඩා ඇදට විසිකරේ පලංචිය මත හෙලුවෙන් සිටිමින්ය.

වත්සලා මද වේලාවක් තෙත්වූ යෝනිය පෑන්ටියට පිටින් අත ගා පසුව යෝනි විවරය වැසි ඇති පෑන්ටි වැස්ම පත්තකට කළාය. ඒ වර්ෂ දෙස එකල්ලේ බලා පසුව නිමන්ත දෙස හොරහින් බලමින්ය.

ඇයට තමා දෙස බලමින් වර්ෂ ලිඟුව අතගා ගන්නා අපූරුව පෙනුනත්, නිමන්තගෙන් එලස නොපෙනීම අඩුවක්ව දැනුනාය. එහෙත් ඇය ඉන් අපමණ මිහිරක් ලැබුවේ පුරුෂයන් දෙදෙනෙකු තම රූපය විදිමින් සතුටු වන අයිරූ සැබැවක් කොට ගනිමින්ය. ඒ නිසාවෙන් ඇය යෝනියට ඇඟිලි දෙකක් දමා කලත ගත්තේ "හම්..... ඉන්න බෑ" යැයි සිහින් කෙදිරියක් නගාය.

වත්සලා පෑන්ටියෙන් යෝනිය විවර කර ගන්නා විට නිමන්ත ලිඟු හිස මිරික ගත්තේ, මෙතුවක් කල් තම දෑසෙන් සැඟවුන ඇගේ කයේ මිහිරිම තැන රස විදිමින්ය. "අම්මේ....අක්කිගේ ලිප්ස් දෙකේ මහත, පිම්බිලා" නිමන්තගේ මුවට කෙළත් ඉනුවේ එහි ජම්බු ගෙඩියක පැහැයක් වූ නිසාවෙන්ම නොවේය. ඒ විවරයේ තෙත් බවට ලොල්වය. "අරුනම් මොකෙද්ද මංදා...., තවත් බලාගෙන ඉන්නේ..." නිමන්තට අයිසා ගැන එලස හිතුවේය.

"ආහ්... ඉන්න බෑ....." වත්සලා මෙතරම් වේලා යෝනිය කැලතු ඇඟිලි තුඩ මුවේ දා ගත්තේ අනෙක් අතින් ගැටිත්ත මිරික ගනිමින්ය.

"වෙන්නද යන්නේ...." වර්ෂ ඇය අසලටම ආවේය.

"ඔවු.... ඉන්න බෑ....." වත්සලා දුහුල් ලෙස් කර මතින් එලියට පැති තන පුඩුව මිරික ගත්තාය.

"දාන්නද...." වර්ෂ ලිඟුවේ පෙරසම ගැසුවේය.

"එපා..... ආහ්...." වත්සලා කය කෙලින් කොට ගත්තේ මුව වර්ගයේ ලිඟුව වෙත කිට්ටු කොටය. ඒ ගැටිත්ත අත නොහැරය.

වත්සලා බගමනිය මිරික ගනිමින්, අයිසාගේ ලිඟුව මුවට ගන්නා දෙස බලමින් නිමන්ත තම ලිඟුවේ කොෂ දෙක මිරික ගත්තේය. ඒ එතුලින් නැගෙන මිහිර ඔහුට තවත් ඉවසුම් නොදුන් නිසාවෙන්ය. "මෑ ඇටයක් කිවුවට අක්කගේ කිලිටි එක ඒ වගේ දෙතුන් ගුනයක් ඇති" නිමන්ත වත්සලාගේ බගමනිය, තවම මෑ ඇටයක් වත් තරම් නොවූ පෙම්වතියගේ බගමනිය හා සැසඳුවේය. "ඒක තමා අක්කිට හොඳට සැප ඔන" නිමන්ත සිතුවේය.

වත්සලා වර්ගයේ ලිඟුව රසවිදිමින් රස විදිමින් හා තම බගමනිය මිරික ගනිමින් එක් සුරාන්තයකට කිට්ටු වූවය. ඒ වැඩියමක්ම නිමන්තගේ දහයා සිහිකර ගනිමින්ය. එහෙත් වර්ග සිටියේ දෑස වසාගෙන, ඇගේ මුවේ පහසෙන් මේනකාව දකිමින්ය.

"ආග්..... වජී... ඉන්න බෑ...." වත්සලා ගතම කිතිකවා දැනුන තම පලමු මිහිර නිදහස් කොට ගත්තාය.

"උනාද... ?" වර්ග එසේ ඇසුවේ මෙතුවක් තම හිතේ වූ මේනකාගේ මුවේ ඇති ලිඟුව ඉවතට ගනිමින්ය.

"හම්..... අම්මේ...." වත්සලා ලෑලි නැති යහනේ දිගා වූවය. ඒ දෙපා පහතට වැටෙන්නට ඉඩ හැරය.

ඇයට ඇවැසි කුමක් දැයි වටහා ගත් වර්ග යහන පාමුළ දණගසා ගත්තේ තම දෙතොලත් බේටයෙන් තෙමා ගනිමින්ය. එහෙත් ඔහු දිවත ඇගේ යෝනිය වෙත ගෙනයන්නට ප්‍රථමව ඇඟිල්ලක් එතුලට දමා ඇතුලත යෝනි ඉස්මත්ත මස් කොටට ස්පර්ශය කළේ ඇයට වැඩි මිහිරක් ගෙන දෙමින්ය.

තම යෝනියේ ඇතුලත මස් වැදලි ඇඟිලි තුඩෙන් මිරිකෙන මිහිරත්, බගමණිය හා යෝනි දෙතොල් වලට වර්ගගේ දිවතෙන් ලැබෙන පහසත්, වත්සලා විඳ ගත්තේ දෙනන දැතින් මිරික ගනිමින්ය. ඒ එක් සුනියක මිහිර අහවර වෙන්නටත් ප්‍රථමව, නැවත දැනේනා එම මිහිරේ නිවාර පබවේ පහසෙන් මත්වය. "අක්කී දැන්නම් හොඳටම මෝල් වෙලා" නිමන්තට එලස සිතුවේ එම මිහිර විදිනා වත්සලාගේ දැහලිල්ලෙන්ය.

"ආහ්.... වජී.. මට ආයෙන් වෙන්න යන්නේ.. ඇඟිල්ල හයියෙන් ගහන්න"

වත්සලා දෙපා පළල් කොට නවා ගත්තාය. ඒ නිමන්ත ඉන්නා කවුලුව දෙස බලමින්ය.

"ඇඟිලි දෙකක් දාන්නද..." වර් ර යෝනිය තුල ඇඟිල්ල උස්පහත් කරන වේගය වැඩි කළේය.

"හම්.... ඇඟිලි තුනක්ම දාන්න.... මට රිදෙන්ත කරන්න" වත්සලා ගවුමෙන් පන්නා ගත් එක් තනයක පුඩුව මුවට දා ගත්තාය.

වර් ඇඟිලි තුනක් යෝනිය තුලට එබුවේය. "ආග්.....ග් වර්....." එම මිහිරෙන් වත්සලාට කෙදිරියක් නැගුණාය. එම කෙදිරියේ උනුහුමෙන් වර් "වක.... වක...." ගා හඬ නැගෙන පරිදි වෙගයෙන් අත සෙලෙවුවේය.

වත්සලාගේ උමතුවෙන් මෙන් වූ දැහලිල්ලට නිමන්තගේ හිත අවනත නොවුනේය. ඔහු අයියා අක්කාගේ යෝනිය ඇඟිලි ගසනා වේගයට සමානුපාතිකව අත් ගසා ගත්තේ "අක්කානම්... මේ වෙලාවට පට්ට බඩුවක් වගේ" යැයි සිතුවිල්ලෙන්ය.

"ආග්... වර්.... තව... හයියෙන්.... වර්... තව හයියෙන්..." වත්සලා හැකි තරම් දෙපා පළල් කොට නවා ගත්තේ තවත් සුනියක මිහිර අත ලඟ නිසාවෙන්ය. ඇයට වර්ගේ ඇඟිලි තුඩ ඇතුලට රිංගන හා එලියට එන වේගයත් ඉන් නැගෙන "වක... වක...." හඬත් ඉවසුම් නොදුන්නාය. "ඉන්න බෑ... වර්... ඉන්න බෑ.. කෙල ටිකක් ගහන්න.... ආග්.." වත්සලාට තම යටි කය ගිණියම්ව පුපුරු ගසන වග දැණුණාය.

අයියා කෙළ පිඩක් අක්කාගේ යෝනියට දමන අයිරු දුටු නිමන්තගේ හිත ඇවිලුනේය. "මගේ එකී කවදාවත් මට මෙහෙම කෙළ ටිකක් ගාන්න දිලා නෑ...." ඇයි සිතුවිල්ලෙන්ය. ඔහු එම නිසාවෙන් තම අත් ගසන වේගය වැඩි කළේ "ර්ලඟ දවසෙනම් මම අත අරින්නේ නෑ, බලෙන්ම හරි මට ඕන ටික කරගන්නවා" යැයි පෙම්වතිය ගැන සිතුවිල්ලෙන්ය.

"හාග්... ඇති, ඇති.., ඇ..... ති.... වස්තුවේ..." යැයි කොඳුරමින් වත්සලා දෙවන මිහිරක් විද ගනිමින් නිසල වූයේ, තවත් වර්ව වලක ගන්නට තරම් හයියක් ගතේ නොවූන නිසාවෙන්ම නොවේය. ඒ, එම මිහිර තව දුරටත් රඳවා ගැනීමේ අරමුණින්ය. එහෙත් තවත් මොහොතක් එම මිහිර එක දිගට දැණෙන විට ඇයට ඉවසුම් නොදුන්නේය.

උමතු වෙත් මෙන් එක් වරම යහනෙන් නැගිටි වත්සලා, වර්ජිත බිමට දමා ඇති මෙට්ටය මත පෙරල ගත්තාය. ඒ ඔහුගේ යකඩයක් මෙන් කෙලින්ව ඇති ලිඟුව මතට කෙළ පිඩක් දමමාය. ඇය මිනිත්තුවක් පමණ ඔහුගේ ලිඟුව වේගයෙන් අත් ගැසුවේ තවත් විටෙන් විට ලිඟු හිසට බෙටය එක් කරමින් මනා ලිහිසි බවක් අත්ලට ගෙනය.

විටෙක එය වර්ජිත වේදනාවක් ගෙන දුන්නත්, ඔහු වත්සලාගේ උමතු බවට ආශා කළේය. ඒ ඔහු මේ සිටින්නේ වත්සලා නොව මේනකා යැයි වූ සිතුවිලෙන්ය. එහෙත් ඔහුගේ එම ඉවසුම හීන වූයේ වත්සලා කෝෂ දෙක දිවතෙන් තෙත් කොට මුවට ගත් විටය.

"හම්මේ..... ඉන්න බෑ වත්සු..." වර්ජිත ඇගේ මුවෙන් කොෂ දෙකත්, දැනින් ලිඟුවත් නිදහස් කොට ගත්තේ, ලිඟු හිස දැඩිව මිරිකා නිදහස් වෙන්නට ඔන්න මෙන්න වූ ශුක්‍ර කැදලි නැවත කොෂ දෙක තුලට ගෙනය. එහෙත් වත්සලා ඔහුට එලස නිදහසේ ඉන්නට ඉඩක් නොතැබුවාය.

අයියාගේ ඇඟ මතට නැග අක්කා ඔහුගේ ගත බෙටයෙන් තෙත් කරන අයිරු දුටු නිමන්තගේ ලිඟු හිසට ශුක්‍ර ඉනුවේය. ඔහුත් වර්ජිත ලෙසම ලිඟු හිස මිරිකා ගත්තත්, ශුක්‍ර බිඳ දෙක තුනක් එලියට ආවේ විදිමකින් තොරවමය. එහෙත් ඔහු කොෂ දෙක මිරික ගත්තේ එම මිහිර බිඳක් වත් අඩු නොකොට ගෙන ස්තාවරව පවත්වා ගන්නටය. "අක්කී දෙන්නේ මාර සැපක්" නිමන්තට එලස සිතුවේ පෙම්වතියගේ ඔතැනි බව සිහිකරය.

මද වේලාවක් වර්ජිතගේ කය තම බෙටයෙන් තෙත් කළ වත්සලා ඔහුව මුනින් අතට හරවා ගත්තාය. වර්ජිත ඇයට රිසි ලෙස ඉඩ දී සිටියේ දැණෙනා මිහිර නැවුම් වූ නිසාවෙන්ය. එහෙත් ඇය තම නිතඹට වැරෙන් පහරක් දෙන විට වර්ජිත සියුම් වේදනාවක් නොදැණුනාම නොවේය.

මුණින් අතට හරවා ගත් වර්ජිතගේ උඩු කය වත්සලාට තෙත් කරන්නට වැඩි වෙලාවක් නොගියාය. ඒ දෙනෙන් මෘදු සම්භානයත් ඔහුගේ පිට මතට, කොඳු ඇට පෙළටත් නිදස් කොටය. එය වර්ජිතට ගෙන දුන්නේ නැවුම් සම්භානයක මිහිරක්ය. නමුත් වත්සලා තම තට්ටම් දෙක මැත් කරන විට වර්ජිතට ඉවසුම් නොදුන්නේ, ඇගේ දිවන තට්ටම් දෙපලු මැද රේකාවේ පහළට එන්නට ගත් විටය. එහෙත් වත්සලා වර්ජිතගේ ගුද සිදුර අසලදී දිවන නවතා ගත්තේ කෙළ පිඩක් ගුද සිදුර මතට හෙලාය.

"ඇඟිල්ලක් දලා බලන්න හිතෙනවා....." වත්සලා ඇඟිලි තුඩක් සියුම්ව ගුද සිදුර

මතට තෙරපුවාය.

"හම්...." වර්ජිත එය ගෙන දුන්නේ නැවුම් සිතුවිල්ලක් සේම නැවුම් මිහිරක්ය.

"දාලා බලන්නද..." ඇය ඇහිලි තුඩට තෙරපුම මදක් වැඩි කළාය.

"හා...." වර්ජිත දෙපා පළල් කොට ගත්තේය.

වත්සලාගේ හිත එම එකඟ තාවය මත සතුටෙන් පිරී ගියේය. එම නිසාවෙන් ඇය නිමන්ත සිටිනා කවුළුව දෙස බලා සිනහා වූයේ දෙනනම ගවුම් කරන පන්නා වර්ජිතගේ ගත මත දිග දිගා වෙමින්ය.

ටිකෙන් ටික වත්සලාගේ ඇහිලි තුඩ ගුද සිදුර තුලට රිංගන විට එයින් මිහිරක් සේම සියුම් වේදනාවක්ද වර්ජිතට දැණුනේය. එහෙත් ඒ සියුම් වේදනාව ගෙන දුන්නේ මිහිරක්ය.

අක්කා අයියාගේ ගුද සිදුර තුලට ඇහිලි තුඩ දම දෙස නිමන්ත බලා සිටියේ හැහිමකින් තොරවය. ඔහුට එය මිහිරක් එක් නොකළේය. එම නිසාවෙන් නිමන්තට සිතුවේ "අයියා..... අක්කට කරන්න ඕන දේ, මෙකී උඟට කරනවා" කියාය.

දබර ගිල්ලේ බාගයක්ම වර්ජිතගේ ගුද හිල තුලට ඇතුල් කළ වත්සලා එය නැවත එලියට ගත්තාය. "රිදෙන වද....." ඇය එසේ ඇසුවේ කෙඳුරුමෙන්ය. එහෙත් වර්ජිත "හම්.....නෑ....." යැයි කෙඳුරුව නිසාවෙන් ඇය තවත් කෙළ පිඩක් ගුද සිදුර මතට දමා ඇහිලිල්ල උස් පහත් කළේ, ගුද සිදුරේ ඇතුළත මස් වැදලී සියුම්ව කිතිකවමින්ය. එම කිතිය වර්ජිතට නැවුම් විය.

"ඉන්න බෑ.... වත්සු....." වර්ජිත යලිත් උඩුබෙලි ඇතට හැරුනේ එම කිතිය වාචාගත නොහැකි කමෙන්ය.

"ආස හිතුවද....." වත්සලා ඔහුගේ දෙකපුල් සිප ගත්තාය.

"හම්..... මටත් ආස හිතුවා..."

"මොකටද....."

"ඔයාටත් එහෙම කරන්න" වර්ජිත ඇයගේ දෙනන සියුම්ව වටකුරුව අත ගෑවේය.

"ඔයා ආසයිද.... මට පුකේ අරින්න..." වත්සලා එය ඇසුවේ සිනහාවෙන්ය.

ඇගේ එම කෙළුරුමෙන් වර්ජිගේ මෙන්ම නිමන්තගේ හිත ද කිති කැවී ගියේය. ඒ ඇගේ කුණුහරුප වදන් පෙළට වඩා ඇගේ පැනයටය. "නැතුව..." මුවෙන් හඬක් නොපිටනත් වර්ජිට කළින් නිමන්ත සිතුවේය.

"ඔයා දෙනවද....." වර්ජි පුදුමයෙන් ඇය දෙස බැලුවේය.

"ඔයාට ඕන්නම්...." ඇය නැවත වර්ජිගේ දෙකෝපුල් සිප ගත්තාය.

"රිදෙයිනේ....."

"කමක් නෑ....., මම එපා කිවුවත් බලෙන්ම කරන්න...." ඇය එක එල්ලේ වර්ජිගේ නෙත් දෙස බලා සිටියාය.

වත්සලාගේ රත් පැහැ දෙනෙත් තුලින් ඉල්ලනේ කුමක් දැයි වර්ජිට වැටහුනේය. එම නිසාවෙන් වර්ජි ඇයව දන ගස්සා ගත්තේ නොයිවසිලිමත් කමෙන්ය. එහෙත් නිමන්ත වර්ජිට පෙරම හිතෙන් වත්සලාගේ ගුද සිදුර තුලට ලිඟුව දමා තිබුනේය.

"ආහ්.... වජී...." එම තෙරපුම වත්සලාට රිදුමක් එක් කළේය.

"රිදෙන වද...." වර්ජි එය නතර කළේය.

"හම්... බේබී ක්‍රීම් බෝතලය අරගෙන දෙන්න...."

අතලට යහමින් හලා ගත් කුරීමි මතට වත්සලා කෙළපිඩු දෙක තුනක් එක් කළාය. පසුව ඇය එය වර්ජිගේ ලිඟුවේ යහමින් තැවරුවේ ලිඟු හිස මතට වැඩි යමක් එක් කොටය. පසුව ඇය අතලේ වූ ඉතිරි අඩ වර්ජිගේ අල්ලට දැමුවාය.

"මගෙන් හොඳට ගාලා, කෙළ ටිකකුත් දාන්න. ඕන්න මම කෑ ගැහුවත් ආයේ නතර කරන්න එපා බලෙන්ම වගේ අරින්න...." වත්සලා දණ ගසා හොඳ හුස්මක් ගත්තාය.

ටිකෙන් ටික ලිහිසි බවෙන් වර්ජිගේ ලිඟුව ගුද සිදුර මත තෙරපෙන විට වත්සලා දත්මිටි කා ගත්තාය. එහෙත් ලිඟු හිස තවත් වැඩියෙන් තෙරපෙන විට වත්සලාට කෙදිරියක් නැගුනේ වෙදනාවටය.

"ආහ්.... වජී... රිදෙනවා....." ඇය නිඵඹ තටබා හකුළවා ගත්තාය.

"කමක් නැද්ද....." වර්ජිත ඇසුවේය.

"කමක් නැ, කමක් නැ, ආයේ මගෙන් අහන්න එපා... කැ ගැහුනක් ගනන් ගන්න එපා" වත්සලාට ඔහුගේ ආදරය ඉවසුම් නොදුන්නාය.

"ඇරපං..... යකෝ..... ඇරපං....." නිමන්තගේ ඉවසුම හීන වූ නිසාවෙන් ඔහුට වර්ජිත ගැන එලස සිතුවේය.

කෙමෙන් කෙමෙන් ලිඟු හිස තම ගුද සිදුර මතට දෙන තෙරපුම වත්සලා විදගත්තේ දැඩි ආයාසයක් ගෙනය. ඒ "හම්මේ..... ඉවසන්න බැ..... හාහ්" යැයි කෙඳුරුමෙන් පිට කොටය. එය වර්ජිතට දැණුනේ ඇය විදිනා මිහිරක් ලෙසටය. එම නිසාවෙන් වර්ජිත එක් වරම ලිඟු හිස ගුද සිදුර තුළට ඇතුල් කළේය.

"ආග්..... අම්මේ....." වත්සලාට කැ ගැස්සුනේ ගුද සිදුර ඉරි පළල් වී ලිඟු හිස ඇතුළට රිංගුව නිසාවෙන්ය. ඇයට එම වේදනාව කන්‍යා බව සිදි ගිය මොහොතේ දැණුන වේදනාවට හාත් පසින්ම වෙනස් දරුණු විය. "ඉන්න බැ.... වර්ජි.... ඉන්න බැ.... එලියට ගන්න, එලියට ගන්න..." වත්සලා එම නිසාවෙන් වර්ජිතගේ ගැලවෙන්නට හැදුවාය. නමුත් වර්ජිත මෙවලේ ඇයට ලිහිල් බවක් නොදීම වැරෙන් ලිඟුවේ ඉතුරු අඩ ගුද සිදුර තුළට එබුවේ තට්ටම් දෙකෙන් ඇයව හිරකොට අල්ල ගනිමින්ය.

"අනේ... එපා, එපා, වර්ජි.... අනේ එපා, එපා..." වත්සලා කෙඳුරුමෙන් ඔහුගෙන් ගැලවෙන්නට උත්සහා කළත්, වර්ජිතට ඉන් දැණුන මිහිර නිසාවෙන් ඔහු වත්සලාට බුරුලක් නොදුන්නාය. "අනේ රිදෙනවා වර්ජි.... අනේ රිදෙනවා, එපා, එපා, ඇත්තටම කියන්නේ" ඇය ගැලවෙන්නට උත්සහා කළත් වර්ජිත ඇයට බුරුලක් නොදීම එක පිට එක වේගවත් ලිඟු පහර දුන්නේ ගතේ ඇති හැම ශක්තියක්ම ලිඟුවට දෙමින්ය. ඉන් වත්සලාගේ තොල කට වියලී හුස්මත් විටෙක හිරවුනේය. එම නිසාවෙන් වත්සලා ගතේ ඇති සෑම ශක්තියක්ම දෙපා වලට ගෙන වර්ජිතව පැත්තකට තල්ලු කොට දැමුවාය.

"අම්මේ.... ආහ්...." වත්සලා ගුද සිදුර අතගා බැලුවාය. ඒ වර්ජිත කෙරෙහි කෝපයෙන්ය. එහෙත් පැත්තකට විසිවුන වර්ජිත සිටියේ සිනහවෙන්ය.

"මේ....ලේත් ඇවිලා" වර්ජිත ලිඟුව වට තැවරී ඇති ඇගේ ලේ බිඳු දෙස බැලුවේ, ඇගේ කන්‍යා භාවය බිඳ දැමූ දිනයේ දැණුන සතුටත් වඩා සතුටකින්ය.

"මාව මරන්නද හැදුවේ...." ඇය ගුද හිල වට ඇති ලේ බිඳු පොරවනයෙන් පිහිද ගත්තාය.

"ඔයාමනේ කිවුවේ...." වජිරත් ලිඟුවේ තැවරුන ලේ බිඳු පිසද ගත්තේය.

"මම හිතුවේ නෑ මෙව්වර අමාරුවක් දැනෙයි කියලා.... අම්මේ.... මම හිතන්නේ පැලිලද කොහේද" ඇය ගුද සිදුර වට වෙදනා බරිත සියුම් තැන් මෘදුව අතගා ගත්තාය.

"අයිස් කැටයක් තියන්නද..?" වජිර නැගිටිටේ සරමක් අහුල ගෙනය.

"හා..... ඉන්න බෑ දැවිල්ලයි" ඇය දෙපා විහිද ගත්තාය.

මේ මේ දසුන් පෙළෙන් නිමන්තට ශුක්‍රත් පහව තිබුණේය. ඒ සැමටම වඩා ඔහුගේ හිත තුලවූයේ පුදුමයක්ය. ඒ ගුද සංසර්ගයක් නිසා නොව, වත්සලා ගැනය "විහික් මට අහුවෙන්න තිබ්බේ මේ වගේ එකියක්" ඔහුට එලස සිතූනත්, යටි හිතෙන් නැගුන "යකෝ.... ඇරපු අයිසට වඩා ඉක්මණට.... බලන් හිටපු උඹට බඩු ගියානේ" නෝක්කාඩුව යටපත් කොට ගත්තේය.

වජිර කුස්සියට ගොස් එන අතර, වජිරගේ මෑණියන් කාඹරයේ දොර හැරියාය. ඒ වජිර නොසිතුව විලසකය.

"මොකද.... දුව බයවෙලා වගේ කෑ ගහනවා ඇහුනා" ඇය උළුවස්ස අසලදීම ඇසුවාය.

"නෑ.....මේ..... මේ..., හීනෙන් බයවෙලා ඇදෙන් වැටිලා. ඔළුව ටිකක් බිම වැදිලා. අයිස් කැටයක් තියන්න" වජිරට එය කෙලසක මුවට ආවාදැයි ඔහුටත් නොතෙරුණේය.

"ඇ.... තුවාලද" සැබවින්ම ඇයට ඇසුණේ ඇගේ කෑගැසීම පමණක්ම නිසාවෙන්, වෙනයමක් නොසිතූනාය. එම නිසාවෙන් ඇය කාඹරයෙන් ඉවතට ආවේ ඔහු සමඟ කාඹරය වෙත යන්නටය.

"නෑ.... නෑ..., අම්මා නිදාගන්න" වජිර ඇයට කලියෙන් කාඹරය තුලට විත් දොර වසා ගත්තේ ඇය නැවත කාඹරයට යන්නටත් ප්‍රථමවය.

ඇයට වජිරගෙන් අමුතක් දැණුනාය. ඒ ඔහුගෙන් දැණුන මත් පැන් ගදය. ඔහු

ඉඳ හිට මත් පැන් තොල ගානා වග ඇය නොදැන සිටියා නොවේය.

ගුද සිදුර වට දැණෙන සිත බව නිසාවෙන් වත්සලාගේ වේදනාව තරමක් පහව ගියාය. එහෙත් ඇයට ඉවසුම් නොදුන්නේ දණ ගසා ගෙන සිටින බැවින්, අයිස් කැටයෙන් දියව ගලනා සිත දිය බිඳු යෝනිය තුලට රිංගන්නට ගත් විටය. එයින් ඇයට දැණුනේ සිත බවක්නම් නොවේය. ඒ නිසාවෙන් ඇය උඩුබෙලි අතට හැරී නිදා ගත්තේ "අයිස් කැටේ කිලිටි එක උඩත් ටිකක් තියන්න" යැයි වර්ජරගෙන් ඉල්ලාය.

ඇයට අවැසි කුමක්දැයි වටහා ගත් වර්ජර අයිස් කැටය ඇගේ බගමණිය මතත්, යෝනි දෙතොල් මතත් මෘදුව ගෙන ගියේය. ඒ විටෙක අයිස් කැටය යෝනි දෙතොල් අතරටත් රිංගවාය. එයින් ඇගේ වේදනාව නිසාවෙන් පහා වූ අශාව නැවතත් උණුහුම්ව දළලා වැඩුණේය. "ආහ් වජී..... තත් පුඩුව උඩත් තියන්න" ඇයට කෙඳුරුමකින් පිටවුණේය.

වෙනදාට ඇගේ මුවෙන් නොපිටවෙන එවැනි වදන් වර්ජරට ගෙනදුන්නේ නැවුම් මිහිරක්ය. "මේකී ආසයි වගේ එහෙම කතා කරන්න" වර්ජරට එවලේ සිතුවේය.

"මම මේක ඔයාගේ හිල ඇතුලට දාන්නද....?" ලිඟුව අතගාමින් වර්ජර එසේ ඇසුවේ ඔහුත් එයට ආශාවෙන්ය.

"මොකද්ද.....?" වත්සලා එය නොදන්නා සේ ඇසුවේ ඇහැක් ඉහි මරාය.

"මේ.... මේ... මේ... මේක" වර්ජරට එලස කියන්නට හිත් නොදුන්නේය.

"පයියද....." වත්සලා එලස ඇසුවේ සිනහා වෙන්ය.

"ඔවු, ඔවු, ඒක තමයි" වර්ජරගේ ගතම ඉන් කිති කැවී ගියේය.

"ඔයා ආසද මගේ හුත්ත ඇතුලට ඔයාගේ පයිය දාන්න" වර්ජර නොසිතුව ලෙස වත්සලාගේ මුවෙන් එලස පිට වූවාය. ඒ ඇයටම ඉන් නැගුන සිනහව දැකින් වසා ගනිමින්ය.

"වත්සු..... ඔයානම්..... වලත්ත ගැණියෙක් වෙලා" වර්ජර එම වදන් පෙළට ඇති ආදරය ඇගේ තත් පුඩුව තදින් මිරිකා විඳ ගත්තේය.

"ඉස්කොලේ යන කාලේ වගේ..... වෙලාවකට එහෙම කතා කරන්න ආස හිතෙනවා... ආහ් වජී...." වත්සලා කෙඳිරි ගැවාය. ඇයට වර්ජරගේ ලිඟුව යෝනි දෙතොල් මත දඟ දාන මිහිර ඉවසුම් නොදුන්නාය.

නිමන්තගේ හිතට ඇගෙන් හුරු එම වදන් අමුත්තක් ගෙන නොදුන්නත්, ඇගේ කාමුක ඉරියවුව කෙරෙහි හිත බැඳුණාය. "මේකී මෙව්වර කල් හංගන් හිටියට පට්ට විසයක් තිබිලා තියෙන්නේ. බඩුවක් වත් මෙහෙම ආතල් එකක් දෙන්නේ නැතුව ඇති" වත්සලා තුලින් නැගුන එම සිතුවිලෙන්, දෙතුන් මොහොතකට පෙර ශුක්‍ර වමනය කළ නිමන්තගේ ලිඟුව කෙමෙන් හිස එසෙවුවේය. ඒ අයියා අක්කාගේ දෙතන් මිරිකමින් උරා බොන අපුරුවත් බලමිත්ය.

"ඔයා ආස නැද්ද එහෙම කතා කරන්න....." වජීර මුව දෙතෙන අතරට ගෙන එන විට වත්සලා ඇසුවාට.

"ආස නැතුව නෙමෙයි... ඒත් මොකද්ද වගේ....." හිතේ ආශාවක් ඇතත් වජීරට එලෙස කතා බහේ යෙදෙන්නට අමුත්තක් දැණුණේය.

"එහෙනම් ටිටි එක ටිකක් හයියෙන් හපන්න....." වත්සලා කෙදිරි නැගුවාය. ඒ ඔහු එයට අකමැත්තක් නොමැති වග සැක හැරය.

"මේ තරම්...." වජීර දෙතොල් මතින් තද කරගෙන සිටි තන් පුඩුව තද කළේය.

"ආ.....ගේ.... තව ටිකක්....." වත්සලාගේ ඉල්ලීම මත වජීර තන පුඩුව දත් අතටර තබා තද කළේය.

"ආහ්..... වජී.... ඇති, ඇති..... ආහ්..... තන් දෙකටම එහෙම කරන්න" ඇය දෙපා මෙට්ටය මත ගසා ගත්තේ දෙතන් පුඩුවලින් නැගුන වේදනාවේ මිහිරි මුදා හරිමිත්ය.

එම මිහිරෙන් ඇයගේ හිත ඇයට අවනත නොවුණේය. එම නිසාවෙන් වත්සලා වජීරව මෙට්ටය මත පෙරළ ගත්තේ "මට අද පතුරු ගහාගන්න ඕන" යැයි කොඳුරමිත්ය. එම වදන් තුලින් වජීරගේ ගතම උණුහුම් වූයේ ඇයට රිසි ලෙසකට ඉඩ හැරය.

වජීරගේ දරදඩු ලිඟුව මත වත්සලා යෝනිය තබා පහත් කොට ගත්තාය. පසුව ඇය එම ලිඟුව මත උස් පහත් වූයේ දෙතනට අවැසි ලෙස නිදහසේ වැනෙන්නට ඉඩ හැර, සෑම උස් පහත් වීමකදීම, වක, වක, ගා හඬ නැගෙන පරිද්දෙන්ය. එහෙත් වජීර දෙතනට නිදසේ ඉන්නට ඉඩ හැරීම ගැන ඇයට වූයේ නොසතුටක්ය.

"අහ්.... වජී....., තන් දෙක මිරිකන්න" ඒ නිසාවෙන් වත්සලා වජීරගේ දැන

දෙනන මත තබා ගත්තේ. එක් අතක් වරින්දේ කොෂ දෙකට ගෙන යමින්ය.

"ආහ්..... වත්සු....., ඔයා මාව පිස්සෙක් කරනවා....." ඇයගේ උමතු හැසිරීම වරින්දේ ගෙන දුන්නේ දැඩි මිහිරක්ය.

"මම අද..... මේ දෙකේ තියන සේරම..... මගේ එක ඇතුලට දා ගන්නවා" ඇය එම කෝෂ දෙක මදක් තදින් මිරිකුවාය.

"කොයි දෙකේද...." වරින්දේ ඒ කුමක් දැයි නොදන්නා සේ ඇසුවේ, ඇගේ මුඛවෙන්ම එය අසා ගන්නා අදහසින්ය.

"ඇට දෙකේ" වත්සලා සිනහා වුවත් මෙවර එම සිනහව දැකින් වසා නොගත්තාය.

"අම්මේ වත්සු..... දැන්නම් ඉන්න බෑ. මට මේ තන් දෙක කඩලා විසි කරන්න හිතෙනවා" ඇගේ එම වදන් පෙළෙන් හිතට ආ අමුතු කිතියෙන් වරින්දේ මාදු පහරක් උඩ පහත වැනවෙන ඇගේ දෙනනට ගැසුවේය.

"ආහ්..... වරින්දේ..... මට ඉන්න බෑ..... මට බෑ.....මෙගේ පුපුරු ගහනව" ඇය යෝනී බිත්ති හකුළුවා ගත්තාය.

"මටත් බෑ..... වත්සු... මටත් බෑ..... ඇට දෙක පුපුරන්න වගේ" ඔහු මෙතුවක් වෙලා හිරකරගෙන සිටි මිහිර නිදහස් කළාය.

"තව ටිකයි වරින්දේ, තව ටිකයි.... අල්ලගෙන ඉන්න" ඇය තම උස් පහත් වෙන වේගය තවත් වැඩි කළාය. ඒ නිමන්ත සිටිනා කවුළුව දෙස බලමින්ය.

වරින්දේ ගුහු පහා වී මොහොතක් යන්නට ප්‍රථමව වත්සලා තම මිහිර විද ගනිමින් ඔහුගේ ගත මතම දිග ඇදුනාය. එහෙත් ඇයට පෙර දිනයක දැණුන නුහුරු මිහිරෙන් යටි කයම කිති කැවෙන්නට ගත්තේය. ඒ යෝනි මස් පිඬු හකුළුවා ගන්නටත් පණක් නොමැති බවක් ගතට එක්කරය.

"වරින්දේ, වරින්දේ..... මට අදත් වූ යන්න එන්නේ ආහ්....." වත්සලා වහා වරින්දේ ගතෙන් බැස්සාය. එහෙත් ඇයට එය පාලනය කර ගැන්මට නොහැකි කමෙන් මුහු මෙට්ටය මතට හැලුණේය.

වරින්දේ කෙසේ වෙතත් නිමන්ත එදෙස බලා සිටියේ විමතියෙන්ය. ඒ දණ ගසා සිටින ඇගේ යෝනි දෙතොල් අතරින් විදිමකින් තොරව මුහු ගලා හැලෙන අපුරුවය.

"ආතල් එක වැඩි කමට" නිමන්ත එදෙස බලා තම අත් ගසන වේගය වැඩි කොට දෙවන වරටත් ශුක්‍ර නොමැතුව ගත හිරිවට්ටා ගත්තේ ජීවිතයේ ප්‍රථම වරට එක ලඟ දෙවරක් සවාං වින්දනය කිරීමේ අත්දැකීම විඳි ගනිමින්ය.

මෙට්ටය කණපිට හරවා යහන මතට දමා නැවුම් රෙද්දක් එලා ගත් වත්සලා හා වජීර යහනේ දිගා වූයේ, මේම නිවසේ දී ලද උපරිම මිහිර බුක්තී විඳය. ඒ දෙදෙනාගෙම ගතට දැණුන තෙහෙට්ටුවෙන්ය.

"වත්සු..... අද ඔයාට මොකද වුනේ...." වජීර ඇයව තුරුලට ගත්තේය.

"අනේ මංදා.... දැන් මට ඔයා කරන්න ගත්තම ඉවසන් ඉන්න බෑ, ආසව වැඩි කමට එක, එක එවා හිතෙනවා. අනික අරක්කුත් පොවනවා... ඉතින් සිහියක් තියෙයි යැයි. ඔයා තමයි මේවට වග කියන්න ඕන, කොහොවත් හිටිය මාව අවුස්සලා... දැන් එනවා, මොකද වුනේ අහන්න" වත්සලා කෝළ ලෙසින් එසේ කියා වජීරගේ නාසය මිරුකුවාය.

"ඔයා දැන් වල්, වනවර ගැනියෙක් වගේ, පුකෙත් ඇරගන්නා" වජීරත් ඇගේ නාසය සිහින්ව මිරුකුවේය.

"එහෙම කියන එපා අනේ..... නිකන් මොකද්ද වගේ, අර කැත විදියට කිවුවම..." වත්සලාට ලැජ්ජාවක් දැණුනාය. එහෙත් හිත සතුටෙන්ය.

"එහෙනම් ඔයා ඒ වෙලාවේ කුණුහරුප කියෙවුවේ....."

"ඒ, ඒ වෙලාවටනේ... අනික් වෙලාවට එපා. මට නිකන් මොකද්ද වගේ එහෙම කියනකොට. නිකන් වනවර උන් වගේ" වත්සලා උඩුබෙලි අතට හැරුනාය.

"ඔයානම් මාරයි..... මෙහෙම ගියොත් කවදා හරි ඔයා මාව පිස්සෙක් කරනවා. අලුත්, අලුත් දේවල් පුරුදු කරලා" සැබවින්ම වජීරගේ තුන් හිතක වත් වත්සලා ගුද සංසර්ගයකට ඉඩ දෙතැයි නොසිතුවාය. ඔහු සිටියේ එම සතුටෙන් මත්වය.

"නෑ, නෑ, ඔයා තමයි මාව මෙහෙම පිස්සු වැට්ටුවේ. දැන් මට එහෙම නැතුව බෑ. මේ... ඒවේලාවේ ආසාවට අරක දුන්නට දුන්නට, දැන්නම් රිදෙනවා.... පුපුරා ගහනවා වගේ" ඇය සැබවින්ම දැණුන වේදනාව තටඹා විඳගත්තාය.

"අරක කිවුවේ පුකේ අරින්න දුන්න එකද්" වජීර නොදනා සේ ඇසුවේ ඇගේ

නිතඹ අතාගාමීන්ය.

"ඔවු, ඔවු, ඒක තමා.... ඒත් මොකද්ද අනේ දැන් එහෙම කතා කරන්න එපා. මම ආස නෑ"

"හෙටත්..... මේක දෙනවද" වජීර හිස ඔසවා උඩුබෙලි අතට සිටින වත්සලා ගේ මුහුණ දෙස බැලුවේ නිතඹ තරමක් මෘදුව මිරිකමින්ය.

"අම්මෝ..... මතක් කරන්න එපා.... ආයේ පස්සනම් බෑ" ඇය සිනහා වූවාය.

"ඇවිස්සුනාම බලමුකෝ.... එපා කියයිද කියලා. අනික ඕක හෙමිට මහ ඇරිලා යයි"

"ඒවා කියන්න බෑ....., ඒත් අනේ එහෙම බයක් නැතුව ඕන දෙයක් කරන්න හිතෙන්නේ ඩික්කස් ගතම විතරනේ. අනේ මන්දා..., ඒ වේලාවට මට මොනවා වෙනවද කියලා, අමුතු අමතු දෙවල් හිතෙනවා ඔයා එක්ක කරන්න. ඇයි අනේ ඒ...." වත්සලාට අවැසි වූයේ ඔහු සමඟ සෑම දිනකම නොවුනත් ඉඳ හිට මත් පැන් බිඳක් රස බලන්නටය.

"එහෙනම් හෙටත් ගේමු....."

"නෑ, නෑ....., ඕන නෑ. ඕක පුරුද්දකට යනවා. ඉඳලා හිටලනම් කමක් නෑ" වත්සලාට වජීර ගැන බියක් දැණුණාය. ඒ ඔහුට පුරුද්දකට යාවියැයි සැකයෙන්ය.

පසු දින වජීරගේ පියා උදැසනින්ම අවදි වූයේ, මේ දිනවල උදය රැයින්ම ව්‍යාපාරය පටන්ගෙන තිබීමෙන් අත්වන වාසිය නිසාවෙන්ය. එහෙත් ඔහුට පුදුමය වූයේ වෙනදා කළියෙන් ඇරෙන වත්සලාගේ කාඹර, මෙදින වැසි පවතිමය. ඔහුට ඇවසි වූයේ පෙර පුරුද්දට වත්සලාගේ මුහුණ බලා ව්‍යාපාරය වෙත යන්නට. ඇයගේ මුහුණ බලා නිවසෙන් පිටත් වීමෙන් එදින යහපත් වන වග ඔහුගේ විශ්වාසය විය.

"දුව තවම නිදි වගේ....." ඔහු තේ එක අතට ගත්තේය.

"හම්.... ලොකු එනකොටත් දොලහා එක පැනලා මයේ හිතේ. ඔය ඉතින් දහා පහලොස් දවසකට පස්සේ නෙව ගෙදර ආවේ" ඇය ඔහුට පහළ අසුනේ ඉඳ ගත්තාය.

"හම්.... අරු මොකද පස්සට අඩුව වැටෙනකම්. මම ආයේ සතයක් වියදම් කරන්නේ නෑ පොඩි එකාට" වජිරගේ පියා නිමන්ත ගැන කතා කළේ නොරුස්සන හඩින්ය.

"කරන්නට වැඩක් තියෙන්නට එපැයි...." ඇය නිමන්තට එලස කතා කිරීම ගැන නොසතුටු වූවාය.

"ඒක තමා කියන්නේ... මේ අහවල් රට යෑමක් ගැන හීන බලනවා. නිකම් වත් කඩේ පැත්තට ආවනම් නරකද මේ දෙනුත් දොහේවත්. මට දොට්ට පිලට බහින්නට විදියක් නෑ ලාවිවුව ලහට එකෙක් නැතුව" ඔහු බී අහවර කළ කෝප්පය ඇය අතට දුන්නේය.

"ලැජ්ජාව ඇති..."

"අහවල් ලැජ්ජාව... ඔයිට වඩා දැන උගත් එවුනුත් කඩේ බඩු කිරනවා, රස්සා නැති කමට" ඔහු ප්‍රධාන දොර අසලට ගියේ දැන්වත් වත්සලා ඒවියැයි සිතුවිල්ලෙන්ය.

නමුත් වත්සලා නැගිටිටේ උදේ අටටත් පසුවය. එහෙත් වජිර සිටියේ තවම නින්දකය. ඇය යහනෙන් නැගිටිටත් නිතඹෙන් දැණෙන සියුම් රිදුම නිසාවෙන් නැවත යහනේ ඉඳ ගත්තාය. "උදේමම නා ගත්තනම් සේරොම හරි" ඇය බ්‍රොසියරය ඇඳ බලවුසයක් ඇඳගත්තත්, සායට යටින් කිසිවක් නොඇන්දාය.

"මොකෝ දුවේ...." වත්සලා යන්තමින් කොරගසිමින් ඇවිද එනු වජිරගේ මව දුටුවාය.

"නෑ..... මේ... මේ, කෙන්නඩ පෙරලිලා වගේ අම්මේ...." ඇය අමුත්තක් නොපෙන්වාම පුටුවේ ඉඳ ගත්තාය.

"කොහෙ දෑ දුවේ වැදුනේ....." ඇය වත්සලාගේ හිස පිරික්සන්නට ගත්තාය.

"මොකද්ද අම්මේ..." ඇයට කිසිවක් නොවැහැටුනාය.

"මේ... ඇඳෙන් වැටුන ය කියැවුවේ....."

"මාව....., කවදද අම්මේ....." වත්සලාට එය පැනයක් විය.

"ඊයේ රෑ කෑ ගැහිල්ලකුත් එක්ක. ලොකු, අයිස් කැටයක් අරගෙන යනකොට

කියාන ගියේ" ඇයට කුමක් නමුත් වෙනයමක් සිදුව ඇති වග වැටහුණාය.

"ආ.... මේ... ඔවු, ඔවු.... මේ... අම්මේ මම නින්දෙන් වැටුණා, එයා බයවෙලා" වත්සලා කතාව ගොතා ගත්තාය.

"හම්....." ඇය ඊට පසු කිසිවක් භාර අවුස්සන්නට නොගියාය.

එහෙත් දෙන්නා දෙමහල්ලෝ අතර කුමක් නමුත් නපුරු කතා බහක් සිදුවෙන්නට ඇතයි ඇය සැක කළාය. ඒ ඇයට පෙරදින රැයේ වර්ෂයේ මුඛෙන් දැණු මත් පැන් ගඳ හා විටෙන් විට පැහැදිලිව නොවුනත් මැදියමේ ඇසුන හඬ උස් වූ කතා බහෙන්ය.

තේ එක බී වත්සලා කොරගසමින් ඇවිද ගියේ වැසිකිලිය වෙනය. ඇයට වල පෝච්චියේ උක්කුටික ඉරියවුවෙන් ඉඳ ගන්නා විට තරු විසි වූනේ දැණුන වේදනාවටය. එය දෙගුණ තෙගුණ වූයේ අනෙක් කාර්යයේ දීය. "අරකී කිවුවා හරි.... අම්මේ" ඇය සොදා ගෙන නැගිටිවේ ඉහට දැන තබා බර කොටය.

එහෙත් ඇයට පෙරදා කළ දේ ගැන, කිසිත් පසු තැවීමක් නොවින "මම කොහොම හරි ඒකත් ට්‍රයි අවුට් කළා" ඇයට තමා ගැනම දැණුන අඩම්ඹරයෙන් කොරගසමින් කාඞරය වෙත ගියාය.

වර්ෂත් නැගිට සුළුවෙලාවකට පසුව වත්සලා කාඞරයෙන් ඉවතට ආවේ පෙරදා රැයේ මුත්‍රා වලින් තෙත් වූ ඇඳ ඇතිරිලීන් ගුලිකොට ගනිමින් ටැංකිය අසලටය. වත්සලා අපහසුවෙන් ඇවිද යන දෙස බලා සිටි වර්ෂගේ මව ඇය අසලට ගියාය.

"අම්මේ.... රෙදි ටික හෝදලා, නාගන්න..." ඇය කිලිටිය බිමට දැමුවාය.

"නාන්න හොඳයි. ඔලුවත් වද්ද ගෙන.... කෝ මම ඕය ටික හෝද දන්න" ඇය බලෙන්ම එම කායී තම අතට ගත්තේ වත්සලා ගැන අනුකම්පාවෙන්ය.

"එපා, එපා, අම්මේ..... අම්මා ඉන්න.."

වත්සලා ඊට ඉඩක් නොදෙන්නට හැදුවත් වර්ෂගේ මව ඇයට ඉඩක් නොදුන්නාය. ඇය මේවන විටත් වත්සලා වතුර පුරවා, සබං කුඩු දමා කළතා ඇති බේසමට එකින් එක රෙදි දමන්න වූවාය. එහෙත් ඇඳ ඇතිරිල්ල බේසමට දමන විට එහි ලේ පැල්ලම් තිබෙනු ඇය දුටුවාය. එයින් ඇගේ ගතම සලික වූවාය.

"නැයි කියවුවට ලේන් හැලිලා..... කෝ බලන්ට... තව නාන්තත් තියා ගත්තා" වර්ජරගේ මව බලෙන්ම මෙන් වත්සලාව ලඟට ගෙන හිස පිරික්සන්නට විය. වත්සලා සිටියේ අසරනවය.

"කොහේද දුවේ වැදුනේ..." ඇය වත්සලාගේ සෑම කෙස් ගසක් මුළුම පරික්ෂා කළාය.

"නෑ අම්මේ.... මේ... මේ.... එහෙම" වත්සලා ගෙන ගැසුවාය.

වත්සලාගේ පැටලිලි සහිත පිළිතුරෙන් "අනිවාර්යෙන්ම දෙන්නා අතරේ කතා බහක් වෙන්න ඇතී. ලොකු, කෙල්ලට අත ඉස්සුවා වත්ද..?" ඇය පෙර සිතුවිල්ල තහවුරු කොට ගත්තාය. එයින් ඇගේ හිත ගැහුනේ "පරම්පරාවේ කවුරුවත් ගැනියෙකුට අතක් උස්සලා නෑ" සිතුවිල්ලෙන්ය.

"දුවේ.....ඇත්ත කියන්නට.... මොකදැ වුනේ. මට ඊයේ දැණුනා ලොකු, බීලා ඇවිත් හිටියේ කියලා... කෑ ගහන සද්දෙන් ඇහුනා. ගැනුන්ට අත උස්සන එවුවා මේ පරම්පරාවේ කවදා සිද්ද වෙව්ව දෙවල්ද... අප්පව්වී දැනගත්තොත් උඹට විසුමක් වෙන එකක් නෑ" ඇය වත්සලාගේ හිස අත ගැව්වාය.

"නෑ, නෑ, අම්මේ..... මේ, මේ..... මේ, එහෙම දෙයක් නෙමෙයි. මේ... මේ.. වෙන දෙයක්" ඇය ගුද සංසර්ගය නොවුනත් එවැන්නක් නිසාවෙන් වග අභවන්නට සිතුවාය. ඒ ඇය කළබල වී ඇති නිසාවෙන්ය.

"හම්.... එහෙනම් කාරියක් නෑ.... මං බයවුන තරමක්. මම තැම්බුං හොද්දක් ලිප කියන්නම් සුදු එනු ටිකක් යහමින් දාලා. ඔය අමාරුව ඇරිලා යයි. නාගෙන යන්ට මම මේ ටික හෝද දාන්නම්" ඇය එසේ කියා කුස්සියට ගියේ වත්සලාට ඇත්තේ ඔසප් සමයේ ඇති අමාරුව යැයි තහවුරු කොට ගෙනය.

වත්සලාට ඒ වදන් පෙළෙන් ඇය කෙරෙහි දැණුන ලෙංගතු බව තවත් තීවාර වුනාය. "අම්මා පවු..." ඇයට එම කිලිටට ඇය ලවා හෝද ගන්නට සිත් නොවුන නිසාවෙන්, ඇය නැවත එන්නට කළියෙන් එය සොදා අභවර කරන්නට සිතුවාය.

වත්සලාගේ නිවාඩු සතිය ගෙවී ගියේ නොසිතුව ඉක්මණින්ය. එහෙත් ඇයට නැවත කායීල ප්‍රවාහන සේවයේ ඉඩක් නොලැබුණේය. ඇය මේන් වර්ජියා එයට එතරම් උනන්දුවක් නොදැක්වුවේ, වර්ජියා තවත් දෙමසක් පමණ කොළඹින් එපිට රාජකාරිය ඇති නිසාවෙන්ය. නමුත් වත්සලා කොළඹ සිටීම ගැන නිමන්ත ඇතුළු පවුලෙන් ලැබුණේ යහපත් ප්‍රච්චාරයක් නොවේය.

ශුක්‍රාණු තැම්පත් කිරීමකට වර්ජියාගේ අකමැත්තක් නොමැති වග දැනගත් සමන්තගෙන්, මේනකාගෙන් හිත සතුටෙන් ඉපිල ගියහ. ඒ නිසාවෙන් වත්සලාගේ අනුදැණුම මත මේනකා වර්ජියා සමඟ වූ තම හිතවත් කම තවත් තිවාර කර ගත්තේ දුරකථනය හරහාය. එයින් දෙදෙනාම තරමක් පුද්ගලික කරුණුකාරනා පවා හුවමාරු කරගත්තේ හිත සතුටෙන්ය.

"වත්සු..... හත්වෙනිදා ඩොක්ට මීට වෙන්න තියෙනේ...." එදිණට දින පහකට කළින් මේනකා ඒ බව සිහි කළාය.

"ඉතින් මට කියන්නේ..... දැන් ඉතින් ඒවා උඹලා දෙන්නගේ වැඩක්" වත්සලා සිනහා වූවාය.

මේනකා හා සමන්ත කතා බහා කොට තිබුණේ, වැඩි කරදරයක් නොකොටගෙන එම කාර්ය සිදුකර ගන්නටය. ඒ නව යුවලක් ලෙස ප්‍රධාන පෙලේ දරුවන් නොමැති අය හට ප්‍රච්චාර කරනා පුද්ගලික රෝහලක, ප්‍රසිද්ධ වෛද්‍ය වරයෙකු හමුවට යන්නටය. ඒ පිට කෙනෙකුගේ ශුක්‍ර තැම්කිරීමේදී ඇතිවන ගැටලු මඟ හැර ගන්නටය. එම නිසාවෙන් වර්ජියා හා මේනකා එම රෝහල වෙත ගියේ විවාහ වූ යුවලක් ලෙසින්ය.

දරුවන් නොමැති කමේ පරක්කුව වසරකට වඩා දිගු බැවින්, වර්ෂයේ ශුක්‍ර පරික්ෂණයකින් හා මේනකාගේ පෙර කර ඇති පරික්ෂණවල ප්‍රථිපල මතින්, වෛද්‍යවරයා තීරණය කළේ තැම්පත් කිරීමකට යායුතු බවයි. ඒ වර්ෂයේ ශුක්‍ර ඉතා හොඳ මට්ටමක තිබීම නිසාවෙන් දරුවන් නොමැති කමේ පරක්කුව මේනකාගේ යැයි සැකයෙන්ය. එම නිසාවෙන් මේනකාගේ ඩිම්බ මෝරන්නට ඇවැසි බෙහෙත් නියම කොට, නියමිත දිනට ස්කෑන් පරික්ෂාවද පසුව තැම්පත් කිරීමට දිනයද තීරණය විය.

මේනකාගේ ස්කෑන් පරික්ෂණයට වර්ෂ නොපැමිණුනත්, වර්ෂ නියමිත දිනයේ රොහල වෙත කෙළින්ම ආවේ, නිවාඩු පැනය නිසාවෙන් පෙර දින පැමිනෙන්නට නොහැකි කමෙන්ය. ඒ වන විට මේනකා හා සමන්තත්, වත්සලාත් රෝහල වෙත පැමිණ සිටියහ.

සුළු වේලාවක හතර දෙනාගේ සුභද කතා බහෙන් පසුව මේනකා හා වර්ෂ තම වාරය පැමිණි පසු ඉහළ මහලට ගියේ වත්සලා හා සමන්ත පහළ මහලේ තනිකොටය. එහෙත් වර්ෂගේ නොසන්සුන් කම අනෙක් තිදෙනාට නොදැණුනාම නොවේය.

"සර්.... මේකට සාම්පල් එක ගන්න.... තුන්වෙනි රූම් එකට යන්න. මිස්ටන් යන්න පුළුවන්"

"තෑන්ක්ස්....." ශුක්‍ර එක්කාසු කර ගන්නට දුන් කුඩා බඳුනක් ගෙන ඔවුන් දෙදෙනා ඉන් ඉවතට ආවේය.

ශුක්‍රාණු එකලස් කර ගැන්මේ ක්‍රම වේදය අනෙක් රෝහල් වලට වඩා මේහි තරමක් වෙනස් විය. එනම් ශුක්‍ර එක්කාසු කර ගන්නා කාඞරය වෙත කාන්තාවටද යෑමට හැකියාව තිබීමය. (මෙය එක් පුද්ගලික රෝහල්ක සත්‍ය ලෙස සිදුවන්නකි). එහෙත් වර්ෂට මෙන්ම මේනකාටද එය එතරම් හොඳ කරුණක් නොවින. ඔහුගේ හිත මේනකා සමඟ මෙවැණි අවස්තාවක් සොයමින් සිටියත්, වර්ෂට මෙවලේ ගෙන දුන්නේ දැඩි අපහසුවක්ය. එබැවින් මේනකාගේ ගත කෙසේ වුවත් වර්ෂගේ ගත විලියෙන් ගැහුණේය.

"ඔයා ඉන්න මම ගිහින් එන්නම්...." වර්ෂ කාඞරයේ දොර අසලදී මේනකාට කීවේ තරමක් රහසින්ය. ඒ අසල කිහිප දෙනෙකුගෙම නෙත් සේම හෙදියන් කිහිප දෙනෙකුගේ නෙත් ද තමන් වෙත වැටී ඇති වග දන්නා නිසාවෙන්ය.

"පිස්සුද..... මේයාලා බලයි මොකද කියලා" මේනකා වර්ෂයේ අකමැත්ත නොතකාම ඔහු පසු පසින් කාඹරය තුලට ඇතුලු වූවාය.

stwalzone.com

කුඩා කාමරය තුළ අසුන් දෙකක් මෙන්ම ගැබිනි මවුවරුන්ගේ රූප රාමු කිහිපයක්ද බිත්තියේ එල්ලා තිබුණේය. මේනකාගේ හිත එම ගැබිනි මවු වරුන් වෙත ඇදී ගියත්, මෙවැනි මොහොතක මෙලස තනිවීමෙන් ඇගේ හිත ගැහුණේ බියකින්ම නොවේය. එනම් දුරකථනය හරහා වරින් වර සමඟ ඇති සැබැඳියාවේ ප්‍රථිපලයක් ලෙස, ඔහු කුමන හෝ නොමනා ක්‍රියාවක් කරාවි, හෝ ඉල්ලා සිටිවී යැයි සැකයකින්ය. ඒ ඇය පොදු පුරුෂ හිත හොඳින් හඳුනා නිසාවෙන්ය. "අපරාදේ මමත් ඇතුළට ආවේ" ඒ නිසාවෙන් ඇයට නොසිතීම නොවේය.

"මේ...., එහෙනම් ඔයා අහක බලා ගන්න....." වරින් ඇයට පිටුපා හැරුණේය.

වචනයකුදු නොකියු මේනකා වරින් ලෙසම ඔහුට පිටුපා හැරුණාය. එහෙත් වරින් කළිසමේ ඉහ පටිය බුරුල් කොට සිපරය පහත් කරනා හඬ ඇසීමෙන් ඇගේ මුඛට නැගුණේ සිනහාවක්ය.

කළිසම දණහිස් මතට පහත් කරගත් වරින් දෙතුන් මොහොතක් ස්වාං වින්දනය කළත්, ශුක්‍රපහා වීම කෙසේ වෙතත් ලිඟුව වත් හරි හැටි ප්‍රාණවත් නොවුණේය. ඒ මේනකා හමුවේ දැණුනු නුහුරු හැඟීමෙන් හා හිතේ වූ නොසන්සුන් කමෙන්ය. "වික්... මොකද මංදා" වරින් තමාටම මුමුණ ගනිමින් අඬකුණු වූ ලිංගුව අත්ගසන වේගය තවත් වේගවත් කළේය.

දෙදෙනාට, දෙදෙනා පිටුපා හැරුණත් දෙහිත් වල තැනි ගැන්ම අඩුවක් නොවුණේය. වරින් දැස අඬවත් කර ගනිමින් තම සිහින තුළට වෙනදා මෙන් මේනකාව ගෙන්නා ගැන්මට කොතරම් උත්සහා කළත් පළක් නොවුණේය. එලසම දෙදෙනාගේ වූ හිතවත් සැබැඳියාව මෙවලේ දුරස් වූයේ අහේතුක හැඟීම් සමුදායක් දෙදෙනාටම එක් කරමින්ය.

තුන් හතර මොහොතක් පුරාවට ඇසුන වරින් නිහඬව අත් ගසන සියුම් හඬ, මේනකාට ගෙන දුන්නේ උණුහුම් බවක් නොවේය. ඔහුගේ එම නිහඬ බව නිසාවෙන් තම හිතට පෙර ඇතුළු වූ සිතුවිල්ල වැරදි වග වැටගෙන්නට මේනකාට වැඩි වේලාවක් නොගියේය. ඒ මෙවැනි මොහොතක ඕනම පුරුෂයෙකුගෙන් බලාපොරොතු විය හැකි නොමනා බව, වරින්ගෙන් මෙතුවක් වචනයකින් වත් පිට නොවීමය. එයින් පැහැදුන මේනකා, මෙතුවක් ඔහු සමඟ වෙවලේ තබා සිටි දුරස් බව පසෙකලා හඬ අවදි කරන්නට සිතුවාය.

"මොකද... වෙනේ නැද්ද.....?" මේනකා සිනා මුසු හඬින් ඇසුවාය.

"ඔයත් ඉන්න කොට හිතට මොකද්ද වගේ....."

"ෆෝන් එකෙන් විතරයි වන්ඩිකම්...."

එම කතා බහෙන් පසුව තවත් දෙනුත් මොහොතක් නිහඬව ගත වුවත්, වර්ජිත ශුක්‍ර පහා නොවුණේය. ඒ ඔහුට සිත්සේ තම සිහින තුලට ඇතුල්විය නොහැකි මේය දඬුවමක් ලෙස දැණුන නිසාවෙන්ය.

"වෙන්තේ නෑ හලෝ....." බැරිම තැන වර්ජිත ලිඟුවෙන් අත ඉවතට ගත්තේ අතට දැණෙන විඩාබර පහා කර ගන්නට.

"හයියෝ..... හයියෝ..... මොකද ඒ"

"අතේ මංදා හලෝ.... මේ., ටිකක් එලියට යනවකෝ...."

"පිස්සුද..... අර නස්ලා ටික බලයි මොකද කියලා. ඇයි මම හිටියම වෙන්තේ නැද්ද..." මේනකා ඔහු දෙස නෙතහින් බැලුවාය.

"නෑ... හලෝ...."

"මේ..., මේ වැඩේ හරියන්නේ නෑ.... එහෙනම් මම යනවා එලියට" මේනකා බැරිම තැන හෙමිහිට දොර හැර එලියට බැස්සාය.

එවිටම කුඩා හෙදියක් ඇය අසලට ආවේ වෙනයම් කරුණකටය. එහෙත් ඇය මේනකාගේ නොසන්සුන් කම දුටුවාය.

"ඇයි මිස්....."

"හස්බන්ඩ් ඇතුලේ..." මේනකා ඇයට පිළිතුරුක් දුන්නේ නොදී බැරි කමටය.

"ඒත් මිස්..." ඇය යමක් අහන්ට හැදුවාය.

"නෑ..., ඉවරයි. එයා එයි" මේනකා ඇයට පැනයක් නොමැති වග අඟවා සිනහා වූවාය.

කාඞරයේ තනිවුන වර්ජිත හිතේ තිබුණු අපහසුව වියකී ගියේය. ඒ ඉවතට ගිය මේනකාගේ හැබෑ රුව, සිහිනයක් ලෙසින් ඔහුගේ හිතට ඇතුල් වෙමින්ය. ඔහුට ඉන් මැව් පෙනුනේ, මේනකා මෙම කුටිය තුලදී ඔහුගේ ලිඟුව මුවට ගන්න අසුරුවය. එයින් වර්ජිත මොහොතක් ගතවෙන්නටත් ප්‍රථමව ශුක්‍ර පහා වුණේය.

"ඇති යන්තම්...." කුඩා බඳුන ටිඹ කොළයකින් වසාගෙන එලියට ආ වර් ර දෙස මේනකා බැලුවාය.

"කවදාවත් මේකට, මෙහෙම කට්ටක් කැවේ නෑ....." වර් එම බඳුන ඇය වෙත දිගු කළේය.

"මේ හොඳම ටික නේද...." මේනකා සිනහා වූයේ එය අතට ගනිමින් ටිඹව මදක් ඇත් කොට, එතුල ඇති වර්ගේ ශුක්‍ර දාතුව දෙස බලමින්ය.

"නැතුව..... දවස් තුනක ඒවා" වර් සිනහවෙන් පිළිතුරු දුන්නේය. ඒ නැවත දුරකථනය හරහා ඇති බැඳීමේ කිට්ටු බව දෙදෙනාටම එක් කරමින්ය.

වර් එලස සිනහවෙන් පිළිතුරු දුන්නත් ශුක්‍ර තරලය දුටු මේනකාගේ හිතට ගැටළුවක් පැන නැගුනේය. ඒ සමන්තගෙන් පිටවන ශුක්‍ර ප්‍රමාණයට වඩා වර්ගෙන් පිටව ඇති ශුක්‍ර ප්‍රමාණය, අඩකටත් වඩා අඩුවීම හා සමන්තගේ ශුක්‍රවල ඇති දියාරු බව පරයා වර්ගේ ශුක්‍රතුල ඇති සන බවත්ය. එහෙත් "ස්පම් ටෙස්ට් එකේ අවුලක් තිබ්බේ නෑනේ... හොඳටම තිබ්බේ, සමහර විට මේ වර්ගේ ස්පම් වල හැටි වෙන්න ඇති" ඇයට සිතුවාය. එම නිසාවෙන් ඇය එම ශුක්‍ර දාතුව ඇති බඳුන, නැවත ටිඹ කොළයෙන් ඔතා ගත්තේ "දෙයියනේ කියලා එක පාරිම හරියන්න ඕන" යැයි සිතමින්ය.

ගර්භාෂයේ තැම්පත් කිරීමට පෙර ශුක්‍රාණු නිසි ලෙස සකස් කිරීමට යම් කාලයක් ගත වන නිසාවෙන් දෙදෙනා පහළට බැස්සේය. ඉන් පසු හතර දෙනාම අවන්හල වෙත ගියත් කිසිවෙකුත් වූයේ කුමක් දැයි කතා බහා නොකලාහ. නමුත් වර්ගේ හා මේනකාගේ නොසන්සුන් කම වත්සලාටත්, සමන්තටත් නොදැනුනාම නොවේය.

වර් රොහලේ සිට එදිනම නැවත තීර්කුණාමලය බලා එන්නට බස් රථයට නැග්ගේය. අනෙක් තිදෙනා නිවස බලා ආවේය. වර් එදිනම නැවත රාජකාරි බලා පිටව යෑම වත්සලාට දුකක් වූවත්, හිතේ සතුට වූයේ මේනකා හා සමන්ත වෙනුවෙන් උදවුවක් කිරීමට හැකිවීම ගැනය.

නිවසට පැමිණි විගස සමන්ත රාජකාරිය වෙත ගිය නිසාවෙන් වත්සලා හා මේනකා නිවසේ තනිවිය. ඔවුන් දෙදෙනා සිටියේ එදින නිවාඩු පිටය.

"වර්ට අද එපා වෙන්න ඇති...." මේනකා තම ඇඳි වත උනා නොදමාම

කේතලය ලීප තැබුවාය.

"ඇයි.... ඒ" වත්සලාටද ඔහු ගැන දුකක් දැණුනේ, එදින පාන්දරින්ම පිටත්ව නැවත එදිනම එහි යෑමෙන් ඔහුට දැනෙන තෙහෙටුව ගැනය.

"ඇයි අහන්නේ... මම ඉස්සරහ ස්පම් එක මේකට ගෙනත් දෙන්න කියලා ඩිජිටිය දුන්න ගමන්, මුණ නිකන් ජම්බු ගෙඩියක් වගේ රතු වුනා...." මේනකා වත්සලා අසලින් ඉඳ ගත්තාය.

"ඉතින්...." වත්සලා සිතුව දේ මේනකා සිතා නැති උනත්, ඇය ඇරඹුව කතාව වත්සලාට නැවුම් විය.

"ඉතින් අහන්නේ..... අනික් හොස්පිටල් වල ස්පම් කලෙක්ෂන් වලට පොඩි රුමිස්නේ තියෙන්නේ, උන් විතරනේ යන්නේ. මේකේ ඇතුලට අපිටත් යන්න පුළුවන්. මිස්ටක් යන්න පුළුවන් කිවුව ගමන් මමත් ඩිම් වුනා" මේනකා වත්සලාගේ උරහිසට පහරක් ගසා හිනාහුනේ තරමක උස් හඬින්ය.

"දැන්...ඔහොම හයිසෙන් හිනා වෙන්න එපා බං, IUI එකක් කරාම වැඩිය දඟලන්න ගැස්සෙන එපා කියලත් කියනවා, ඉතින්.... උඹත් ගියාද...?"

"අපි දෙන්නා විතරක් නෙමෙයිනේ තව උන් හිටියා. උන් ගියෙත් ජෝඩුවම. අපි දෙන්නා විතරක් විතරක් එහෙම ගියේ නැත්තම් උන් බලයි මොකද කියලා. ඉතින් මමත් ඇතුලට ගියා"

"ඊට පස්සේ" වත්සලා එම කතාව අසා ගන්නට තවත් උත්සුකු වුවාය.

"මම අහක බලාගෙන හිටියා වැඩේ කරන්න දිලා. මම ඉන්න නිසා මුට උනේම නෑනේ....., පස්සේ මම ශේෂ එකේ එලියට ආවා" එවිටම කේතලයේ වතුර රත් වී ඇති නිසාවෙන් නැගු හඬෙන් මේනකා නැගිට්ටාය.

"උඹ ටපං මම හදන්නම්. ඉතින්....." වත්සලා නැගිට ලීප අසලට ගියාය.

"මම එලියට ඇවිත් විනාඩියක් ගියේ නෑ මු ආවා අරකත් ටිගු එකෙන් ඔතාගෙන"

මේනකාගේ එම සිනහා මුසු වදන් පෙළ වත්සලාට සිනහවක් එක් නොකලාය. ඒ ඇයට වර්ෂ මේනකා හමුවේ ස්වාං වින්දනය කරන රූප පෙළ හිතේ මැවෙන්නට වූ නිසාවෙන්ය.

වත්සලාට මෙන්ම සමන්ත නිවසට ආපසු, ඒ සිදුවීම් පෙළ මේනකා ඔහුටත් කිව්‍ය. එයින් සමන්තගේ මුහුණට සිනහවක් නැගුනත්, පසුව තරමක් කල්පනා බරින් වූ වග මේනකාට සැකයක් නොවුණාය.

රාත්‍රියේ මේනකා, වත්සලා සමඟින් බැල්කොනියට ගියේ බියර් කෑන් දෙකක් අතතිවය. ඒ එකක් සමන්තට හා අනෙක වත්සලාටය. මේනකා දරුවෙකු නිසාවෙන් යම් කළකට මත් පැනට තිත තබා තිබුණාය.

"වර්ග ගියාද දන්නේ නෑ. පවු.... අද හොදටම ටයඩ් ඇති" මේනකා වත්සලා අසලින් ඉඳ ගත්තාය.

"කෝල් එකක් ගනින් බලන්න" වත්සලා මේනකාට කීවාය.

"වත්ඩියා.... තවම බස් එකේද....." දුරකථනය හරහා ඇසෙන ශබ්දයන්ගෙන් මේනකා එලස අනුමාන කළාය.

"හම්.... බහින්ත ලඟයි" වර්ග සිනහා සුන්ය.

"බහින්ත ලඟයි, ඇයි තවමත් නැගලද....." මේනකාගේ ඒ වදන් වත්සලාටද එය ගෙන දුන්නේ සිනහාවක්ය.

"එයා නම් නිදී. මම කිවුවේ, මම බස් එකෙන් බහින්ත ලඟයි කියලා" වර්ගත් එයට සිනහා සුන්ය.

"කට නම් මොකද..... හරියට ඒකවත් කර ගන්න බැරි වුණා....." මේනකා දුරකථනයේ හඬ වත්සලාටත් ඇසෙන ලෙස වැඩි කළාය.

"ඔයත් එහෙමනේ..... ෆෝන් එකෙන් විතරනේ ඔයාගෙන් කට. එහෙම පුළුවන්ද හලෝ....." වර්ග තම දුරකථනයේ හඬ මදක් අඩු කොට ගත්තේ බසයේ උන්ට ඇසෙනැයි සැකයෙන්ය.

"ඕන්න මම නිකම්ම හිටියේ නැතුව, ශපෝටි එකක් වත් දුන්නානම් නේද....." මේනකා එසේ කීවේ වත්සලාට ඇහක් ඉඟි මරාය.

"ඒකනේ....." වර්ගට එවලේ නම් නිදිබරිත තම ලිඟුව අවදි වන වග දැණුනේය.

එහෙත් ඇයගෙන් දුරකථනය ගත් වත්සලා "ඉන්නවකෝ මම රූට අල්ල ගන්න, මෙතන ශපෝටි ඉල්ලන හිටියා. මම දන්නවා මොකද වුනේ කියලා" වත්සලා

සිනහාවෙන් කියන විටම සමන්ත බැල්කෙනියට එන අයිරු දුටුවාය.

"ඇයි මොකද...." දෙන්නගේ සිනහව සමන්ත ඇත නියාම දුටුවේය.

"නෑ දවල් සීන් එක මතක් කරලා, මේකී වර්ජිව බයිට් එකට ගත්තා" වත්සලා තම බියර් කෑනය විවර කළාය.

"එහෙම තමයි කොව්වරම උනත් ඒ වගේ වෙලාවක ආමාරුවේ වැටෙනවා. හරියට වෙන්නෙන් නෑ, ඇයි ෆිලීන්එකක් නෑනේ...." සමන්තත් තම බියර් කෑනය විවර කළේය.

"එහෙම වුනාම ස්පම් වල අවුලක් වෙනවද..." මේනකා මුහුණ පුළුටු කර ගත්තාය.

"නැතුවම නෙමෙයි.... හැබැයි ඒක IUI එක කට අවුලක් වෙන්නේ නෑ"

"ඒ මොකද..." මේනකා ඇසුවාය.

"එහෙම ෆිල් උනේ නැති වුනාම හම කොන්ට්ටි එකේ පොඩි ඩ්‍රොප් එකක් තියනවා. එකතේ සිංහල බෙහෙත් වලට පිරිමියාගේ ෆිලීන් එක වැඩි වෙන්නත් බෙහෙත් දෙන්නේ. අනික දෙන්නා එකතු වෙන්න ඉස්සර හොඳට ෆිල් වෙන්නත් ඕන කියලා තමයි සිංහල ඩොක්ටස්ලා කියන්නේ. එතකොටලු ගැබ් ගෙල ඕපන් වෙනේ ස්පම් වලට පීනලා යන්න. ඒත් IUI එකේදී ස්පම් ටික කෙලින්ම ඩිම්බ ලඟටම ඉන්ජෙක්ට් කරන නිසා අවුලක් නෑ" සමන්ත යමක් පහද දුන්නේය.

"හම්.... ඒකනම් මමත් අහලා තියනවා. පිරිමියාට ස්පම් පිටවෙන්න කලින් ගෑණු කෙනාට හොඳට ෆිල් උනාම ප්‍රෙග්නට් වෙන්න තියන වාන්ස් එක වැඩියි කියලා. අනික වර්ජට් හොඳට ෆිල් උනාම ස්පම් නිකන් වතුර වගේ. නැත්නම් නිකන් ජෙල් එකක් වගේ, එන්නෙන් පොඩ්ඩම පොඩියි" වත්සලත් එයට හුම්ටි තැබුවාය.

"හරියට ෆිලීන් එකක් නැති වුනාම කාටත් වගේ එහෙම තමයි. මටත් එහෙමයි. ඒත් දන්නවද... ස්පම් එහෙම හොටු වගේ තිබ්බම නැවුරල් විදියට ප්‍රෙග්නට් නොවෙන්න ඒකත් බලපානවා කියලා තමයි සිංහල ඩොක්ටස්ලා කියනේ. සමහර අයගේ උප්පත්යේ ඉඳලා එහෙමලු. හැබැයි සිංහල ඩොක්ටස්ලා ලඟ

ඒකට බෙහෙත් තියනවා" සමන්ත එලස කීවේ තමන්ට දරුවන් නොමැති කම නිසාවෙන් ඒ ගැන වැඩි දුරකළ අධ්‍යයනයෙන් දැන උගත් දේය.

"එහෙනම් අපරාදේ.... වජිරගේ ස්පම් තිබ්බේ එහෙමම තමයි, අනික පොඩ්ඩම පොඩ්ඩයි " මේනකාට දුකක් දැණුණාය.

"UI එකෙදී, ඒක එව්වර ප්‍රශ්නයක් නෙමෙයි. මොකද කොහොමත් එයාලා ඒ ස්පම් පෙපරෙෂන් කරලා තමයි, ඩිම්බ ලහටම ඉන්පේක්ට් කරන්නේ. එහෙම අවුලක් නෑ" සමන්ත ඇයට පහද දුන්නේ ඇය නොදන්නා කම නිසාවෙන් නොවේය.

"උඹ එහෙම හිතන්න එපා... බලපංකෝ මේ මාසේ ශුවර් එකටම හරි යනවා" එසේ එක් වරම පිළිසිද ගැනීමේ අඩු සම්භාව්‍යතාවය වත්සලා නොදැන සිටියා නොවේය. නමුත් ඊට වඩා මේනකාගේ හිතේ විශ්වාසය තහවුරු කිරීම වැදගත් වග ඇයට වැටහුණාය.

"අපරාදේ... දන්නවනම් කලින් ගෙදේට්ට ගන්න ගෙන. උඹට කියලා අවුස්සගෙනම යන්න තිබ්බා හොස්පිටල් එකට...." වත්සලා හා සමන්ත කොතරම් කීවත්, ඇයත් ඒ ගැන දැන උගත් වුවත්, දරුවෙකු නොමැති කමේ වේදනාව නිසාවෙන්, වජිරගේ ශුක්‍රාණුවල එම අඩුව මේනකාට මෙවලේ තදින්ම දැණුණාය.

"දැන් අපි ඒවට මොකටද ඇහීලි ගහන්නේ නේද වත්සු.... ඒවා දැන් ඔය දෙන්නගේ වැඩක්"

සමන්ත එය සිනහවෙන් කීවත්, ඔහු නොකියා කිවුදේ වත්සලාට නොවැහැටුණාම නොවේය. එහෙත් ඇය එයට සිනහා වූවා මිසක නිසිපිළිතුරක් නොදුන්නේ දහවල හිතේ ඇතිවූ සිතුවිලට වඩා වැඩි ගැඹුරු සිතුවිලක් මෙවලේ සමන්තගේ වදන් පෙළෙන් ඇයට දැණුණ නිසාවෙන්ය.

වත්සලා කෑම කා තම කාඹරයට ආවේත් ඒ අහෙතුක සිතුවිල්ලෙන්ය. ඇයට මැව් පෙණුනේම තම හිමියා වෙනත් ගැහැණියක් ඉදිරියේ ස්වාං වින්දනය කරන අයිරුය "මේකී මට කීව්වේ නැති වුනාට, මොනවම හරි දෙයක් නොවි තියෙන්න විදියක් නෑ.. දෙන්නගෙම හැටි මම දන්නවනේ" වත්සලාට මැවුනේ ඔවුන් දෙදෙනා එම කාඹරය තුළ තුරුළුව ඉන්නා දසුන් පෙළක්ය. එම ගැහෙන සිතුවිලෙන් ඇය

යහන මත දිගා වූවාය.

එවිටම සමන්ත දුහුල් කෙටි කළිසමකින් සැරසී කාඞරයට ආවේ, අල්මාරියෙන් තම ලිපිගොනුවක් රැගෙන යාමටය. එවිට ඔහු වත්සලා කල්පනාවක යහනේ වැතිර සිටිනු දුටුවේය.

"ඇයි වත්සු....." වර් ර ඇය අසලින් යහනේ ඉඳ ගත්තේය.

"නිකන් හිතට මොකද්ද වගේ....." ඇය කය කෙලින් කොට ගත්තාය.

"ඇයි.....? මොකද්ද අවුල"

"නෑ.... අයියේ වැරදියට හිතන්න එපා. මට වර් මේනකා ඉස්සරහා මාස්ට්ට්ට්ට් කරා කිවුවම, නිකන් අමුත්තක් දැණුනා. හැබයි මේක මේනකාට කියන්න එපා" ඇය සමන්තට ස්ත්‍යම කීවාය. එහෙත් ඇයට දෙදෙනා කෙරෙහි සැකයෙන් මැවුණ රූප පෙළ ගැන නොකියුවාය.

"ඔයාට එහෙම හිතෙන එක සාදාරණයි, ඒක කිවුවම මටත් එහෙම හිතනා. මොන ගැනද, මොන පිරිමියද කැමති තමන්ගේ ගැනී හරි, මිනිහා හරි, පිට කෙනෙක් ඉස්සරහා වෙන එහෙම දේකට" සමන්ත සිනහා වුනේය.

"නෑ... අයියේ, මට ඔයාලා පිට අය නෙමෙයි... ඒත් වර් ගැන එහෙම හිතෙන කොට හිතට නිකන් මොකද්ද වගේ"

"වත්සු.... ඒක ඇත්ත. මටත් එහෙමමයි. ඒත් මටම හිතනා මම එහෙම හිතන එක වැරදියි කියලා. මොකද අපි දෙන්නා අතරේ, මේනකා ඉස්සරහම ඊටත් වඩා දෙවල් සිද්ද වෙන්නේ. ඒත් එයා අපි දෙන්නා ගැන එහෙම හිතනවද..... අන්න ඒ නිසා තමයි මම ඒක ගැන හිතන එකත් අමතක කරේ" සමන්ත ඇගේ අත අල්ල ගත්තේ ගැඹුරු පහදා දීමකටය.

සමන්ත වත්සලාට එය පහද දුන්නේ ඔවුන් තිදෙනාවම නිදසුන් කොට ගනිමින්ය. එයින් වත්සලාගේ හිත තරමක් පැහැදුනේ දිගු හුස්මක් හෙලමින්ය.

"අයියා කියන දේ ඇත්ත, මටත් තේරෙනවා අයියේ....., මම මේ උන දේ මෙව්වර හිතනවනම්, වර් අපි දෙන්නා මේ ඉන්න විදිය දැනගත්තොත් එයාට මොනවා හිතෙයි ද කියලා" වත්සලා ඔහු අල්ලන් සිට අත උඩින් තම අත තබා දැඩිව අල්ල ගත්තාය.

"සමහර විට අපිට ඇහෙවුවේ නැති වුනාට, අපි දෙන්නට වගේම, එයාලා දෙන්නටත් අපි දෙන්නා වගේ ඉන්න ආස ඇති. ඒකට එයාලා දෙන්නට සාදාරණ හේතුවකුත් තියනවා...."

"හම..... එක නම ඇත්ත..." වත්සලාට මෙවලේ සිනහවක් නැගුණාය. ඒ ඇගේ මුහුණේ මෙතුවක් වූ පුළුටු බව පරදාය. එම සිනහවේ වෙනස සමන්තට දැණුණේ ප්‍රශ්නාර්ථයක් සමඟය.

"ඒ කොහොමද...." වජිරට ඇගේ සිනහවෙන් සතුටක් දැණුණේය.

"ඇත්තටම වජිර මේනකාට ආසයි....., මේනකත් එහෙමයි කියලා දෙන්නගේ ෆෝන් එකේ කතා බහෙන් මට තෙරිලා තියනවා. හැබයි මේනකා මට එහෙම කියලා නෑ" ඇය සිනහාවෙන් දෙපා යහන මතට ගැනීමෙන් නිරුවත් වූ යටි කය ගැන එතරම් තැකීමක් නොකළාය.

"ඔයා හිතුවා හරි, ඇත්තටම මේනුත් වජිරට කැමතියි. මේනු මට වජිර ව ඊල් වෙන විදිය කියලා තියෙනවා. මම දන්නේ නෑ ඔයා මොනවා හිතයි ද කියලා.... ඒත් මට හිතෙන්නේ වජිර හොඳ කෙනෙක්. මටනම් අපි දෙන්නා අතර වගේ, ඒ දෙන්නා අතරත් එහෙම සම්බන්දයක් තිබ්බට අවුලක් නෑ. අනික වජිරත් දැන් පිට එකෙක් නෙමෙයි. මටනම් හිතෙන්නේ වජිරට තවත් මේවා හංගන්න ඕන නෑ කියලා" සමන්ත හිතේ ඇති දේ වත්සලා හමුවේ කීවේය.

"ඇත්තටම අයිගේ... දැන් ගොඩක් දේවල් වජිරට හැගිලා නෑ, එයත් ටිකක් ටිකක් දන්නවා. එයා නොදන්නේ අපි තුන්දෙනාගේ අතර තියන ලොකුම දේ විතරයි. අනික එයත් ආසයි ගෙදරට වඩා මෙහෙට එන්න. වජිර මට කියලත් තියනවා ඕන නම් මේනකා විදියට ඇඳලා කරලා මෙහේ ඉන්න කියලා" වත්සලා සිනහා වූවාය.

"ඌ දන්නේ නෑනේ මෙතන උඹ මගෙන් එක්ක ඉන්නේ හෙළුවෙන් කියලා..... හිටපංකෝ... මේ පාර ආවම මම හොඳ වැඩක් කරන්නම්...." සමන්ත එලස කිවුවේ වත්සලාගේ නිරුවත් යටිකය දෙස නෙත් හෙලමින්ය.

"අම්මෝ මේ.... එකපාරටනම් එපා...." වත්සලා යහනෙන් බැස උඩුකය ස්කීණිය ගලවා රැක් එක මතට දැමුවාය. ඒ දෙතනට නිදහසේ ඉන්නට හැරය.

"නෑ, නෑ, බයවෙන්න එපා. වෙනදා වගේම ශේප් එකේ" සමන්ත එසේ කියමින්

යහනෙන් නැගිටිටේ වත්සලා ස්කිණිය ගලවා දමා කොට කළිසම ඉහෙන් පහළට පහත් කරන අතරේය.

"හොඳ පැලෑනක් ගහමු..." වත්සලා ඔහුවෙත නිරුවතින්ම හැරුණාය.

"මේ..., අනික මේපාර IUI එක හරිගියේ නැත්නම්, මම ඊලඟ දවසේ මේනකා එක්ක හොස්පිටල් එකට යන්නෙන් නෑ..... දෙන්නට යන්න කියනවා" සමන්ත එසේ කියමින් දොර අසලට ගියේ වත්සලාගේ නිරුවත් කය දෙස බලමින්ය.

"මටත් හිතෙනවා එහෙම හොඳයි කියලා. මම එක පාරටම නැතුව ෆෝන් එකෙන් අහවන්නම්, දෙන්නා අතර එහෙම පොඩ් දෙයක් උනාට අවුලක් නෑ කියලා" වත්සලා නිරුවතින් යහනේ ඉඳ ගත්තේ කොට්ටය නිසිලෙස යහන මත සකස ගනිමින්ය.

"මමත් මේනකාට කියන්නම්. මේ.. එක නෙමෙයි... අද පල්ලෙහට එන්නේ නැද්ද...."

"හම්.... නෑ අයිගේ, අද ටිකක් තනියම ඉන්න හිතුවා"

"මේනුනම් බලාගෙන ඉන්නේ අද....."

"අද නිකන් මට බෑ, බෑ, වගේ... ඔය දෙන්නා ෆන් එකක් ගන්න.... කෝකටත් පරිස්සමින්.... අද වැඩිය ඒකීව දඟලවන්න එපා" වත්සලා එසේ කියමින් පොරවනය අතට ගත්තාය.

සමන්ත කාඞරයෙන් ඉවතට ගොස් මඳ වේලාවකින් වජීරගෙන් වත්සලාට දුරකථන ඇමතුමක් ආවේය. ඒ ඔහු නින්දට පෙරය.

"මේනකා මොකද කියන්නේ...." මඳ වේලාවක කතා බහෙන් පසුව වජීර ඇසුවේය.

"එහෙම විශේෂ දෙයක් නෑ..., ඒත් බයෙන්.."

"ඒ මොකද..."

"අද වුන විදියට ඔයාගේ ස්ප්‍රිට් එකම එන්න නැතුව ඇති කියලා"

"පිස්සු.... එහෙම එකක් නෑ. ඒවා බොරු කතා" වජීර සිනහා වුනේය.

"බොරුමත් නෙමෙයි..... ඇත්තකුත් තියනවා"

"එහෙනම් ඉතින් ඔයත් එන්න වෙයි....." දුරකථනයෙන් එලියට ඇසුන වර්ජිනගේ සිනහා හඬින් වත්සලාගේ කාඞරයම පිරි ගියේය.

"මම මොකටද එන්නේ....., මොකද එයාටත් බැරියැයි පොඩි උදවුවක් කරන්න" වත්සලා එසේ කීවේ කෝල බවෙන්ය.

"විකාර ද?" ඔහුගේ හිත එයින් පිරි ගියේය.

"ඕක මොකද්ද අනේ....., වැඩේ වෙන්නනේ ඕන" වත්සලා බරක් පතලක් නොමැතිව කියා දැමුණාය.

"අනේ මේ.... මාව ජෝක් එකකට ගත්තද..?" වර්ජිනට ඇවැසි වූයේ ඇය එසේ කීවේ සැබැවට දැයි දැන ගැන්මටය.

"ජෝක් එකක් නෙමෙයි.... මම සිරියස් කිවුවේ. මම කොහොමත් මේනකාට කියන්න ඉන්නේ, වැඩක් ගන්නවනම් හොඳට සලකන්න වෙයි කියලා"

"පිස්සු ද....?" වර්ජිනට තවත් ඇය කියන්නේ සැබැවටම වග නොවැහැටුණේය.

"ඇයි ඔයා ආස නැද්ද.... මේනුගෙන් එහෙම උදවුවක් ලැබෙනවට"

වත්සලා ඔහුට එවැනි දෙයක් සිදු වූවාට කමක් නැතැයි ඇහෙවූවා නොව කෙලින්ම කීවාය. එහෙත් වත්සලා එය මැනවින් පැහැදිලිකොට දෙන තුරු ඔහු එය විශ්වාස නොකළේය. නමුත් ඔහුට වත්සලා එලස කියන්නේ සැබැවටම වග තහවුරු වූන පසුව හිත උණුහුම්ව ගියේ නොසිතුව විලසින්ය.

"ඔයා නිදා ගන්නද යන්නේ...."

"හම්...." වත්සලා ඇනුමක්ද ඇරියේ ඔහුට ඇසෙන ලෙසය.

"මොකද්ද ඇඳලා ඉන්නේ....."

"මුකුත්ම නෑ..."

"එහෙනම්..... මේ... අද..."

"ඔයාට අද ඕනමද...."

"ඇයි...."

"නිකන්... බෑ, බෑ, වගේ. ඔයාට අද ඕනම නම් වෙනසකටත් එක්ක දැන් මේනකාට කෝල් එකක් ගන්න, ඒකී ඔයාට හොඳ ෆීලින් එකක් දෙයි....."

"පිස්සු ද?... සමන්තත් ඉද්දි....." වර්ජිත පුද්ගලයන් ඇසුවේය

"එහෙම අවුලක් නෑ..... බලන්නකෝ මම කියනවට..., එහෙනම් ගුඩි නයිට්....." වත්සලා එසේ කියා, වර්ජිතගේ "හලෝ.... හලෝ... මේ ටිකක් ඉන්නකෝ...." යැයි හඬ ඇසෙද්දීත්, දුරකථනය විසඳිකොට දිගු හුස්මක් ගත්තේ සිනහුවෙන් මුඛ පුරවාගෙනය.

එහෙත් මද වේලාවක් එසේ සිටිය ඇය යහනෙන් බැස, අල්මාරිය තුලින් ඩිල්ඩොව අතට ගෙන, දුරකථනයෙන් නිමන්තගේ අංකය ඇමතුමට, සමන්ත හා මේනකාගේ කාඞරයට නොගොසින් තම කාඞරයේ මෙදිණ නැවතුන කරුණත්, වර්ජිතගේ ඉල්ලීම නොතකා ඇමතුම විසන්දි කළ කරුණත් මුදුන්පත් කර ගන්නටය. ඒ පස් හය දිණකකට පසුව නිමන්තගේ උණුහුම් බවට ලෝබ කමෙන්ය.

මේනකාගේ ශුක්‍ර තැම්පත් කිරීමෙන් පසු සති අන්තයේ වරින් මේනකාගේ නිවසට පැමිණෙන්නේ, කැගල්ලේ නිවසේ නොමැති නිදහස සොයායාම නොවේය. ඒ ඔහුට එදායින් පසු නැවුම්ව වඩාත් තීවර වූ මේනකාගේ ඇසුර එතරම් හිතට අල්ලා තිබුන නිසාවෙන්ය.

"කොහොමද මවන්... ඉතින්..." සමන්ත වරින් සමඟ බැල්කෙනියේ ඉද ගත්තේ, මෙවර වරින් ගෙනා බෝතලය දෙස බලමින්ය.

"අවුලක් නෑ.... ශේෂ.." වරින් සමන්තට මුහුණ දෙන්න අපහසුවක් දැණුනේ, වත්සලා කී කතාව නිසාවෙන්ය.

"ඒත්... උමේ මුඩි එක වෙනදට වඩා අවුල් වගේ..." වරින් එසේ අසන විටම වත්සලා හා මේනකා බැල්කෙනියට ආවේ බයිට් පිගන් දෙකක් අතතිවය.

"නෑ බං.... එහෙම නෑ..." එහෙත් වරින් සමන්තගේ මුහුණ දෙස කෙලින් නොබැලුවේය.

"නැත්තේ කොහෙද බං..... උඹ බොරු කියන්නේ"

"ඔය අයියට මුණ දෙන්න බැරුව.... අර කතාව නිසා...." වත්සලා හා මේනකාත් ඔවුන් දෙදෙනා අසලින් ඉද ගත්තේ, දිගු හා ගොරොසු ඇඳුම් තුලින් ගත වසාගෙනය.

"අයියෝ..... ඔක මොකද්ද බං...." වරින් බොතලය විවර කළේය.

"ඒ වුනත්....." වරින් යටසින් මේනකා දෙස බැලුවේය.

"අවුලක් නෑ බං..... දැන් ඉතින් අපි හතරදෙනා කියන්නේ... එක ආමිලි එකක්..." ඔහු පළමුව වරින්ගේ වීදුරුව අඩක් පුරවා තම වීදුරුවේත් අඩක් මත්

පැනින් පිරවුවේ වත්සලාගේ වීදුරුවක් ලඟට ගෙනය.

"මම කොච්චර කිවුවද..... ඒත් එයාට ශුවර් නෑ අයිශා ගැන, හිතන්නේම මම බොරුවක් කියනවා කියලා" වත්සලා තම වීදුරුව ලඟට ගත්තාය.

"මවත්...., දැන් අපි හතර දෙනා එකයි, තියෙන්න ඕන සීමාවල් අපි දන්නවා... ඒක එව්වර හිතන්න එපා..... එහෙනම් වීයස්" හතර දෙනාම වීදුරු එකින් එක වද්දා ගත්තත්, මේනකාගේ වීදුරුවේ වූයේ මත් පැන් නොවේය.

කතා බහෙන් බෝතලයේ අඩක් හිස්වෙන විට තිදෙනාම සිටියේ මද වෙරි මතකින්නය. වැඩියමක්ම වර්ජර හා වත්සලාය. එහෙත් වර්ජරට හිතේ වූ අපහසුව මඟ හැරුණේ වෙරිමත නිසා නොව, වර්ජරගේ සැහැල්ලු පතිවාරය නිසාය.

මද වෙලාවකින් සමන්ත තම වීදුරුව මත් පැනින් පුරවා ගනිමින් බැල්කෙනියේ වැට අසලට ඇවිද ගියේ වත්සලාට ඇහක් ඉඟි මරාය. එම නිසාවෙන් වත්සලාද පුටුවෙන් නැගිට ඔහු අසලට ගියේ වර්ජර හා මේනකාව තනිකොටය. එහෙත් වර්ජරගේහිතේ වූයේ තිගැස්මක්ය.

"මොකද නිකන් බය වෙලා වගේ....." මේනකා ඔහුගෙන් ඇසුවාය.

"නෑ..... ඔයාට ඒ ජේන විදිය...." වර්ජර එය සභව ගන්නට උත්සහා ගත්තේය.

"කෝ දැන්.... ෆෝන් එකෙන් තියන වත්ඛිකම්..... බය ගුල්ලා" මේනකා සිනහා වුනේය.

"ඇත්තටම මේනූ මට හිතා ගන්න බෑ මේ වුන දේ....."

"වර්ජර.... අපි දෙගොල්ල දැන් ගොඩක් කල් ඉඳන් ආශ්‍රය කරනවා. වත්සු ගැන මට තියෙන්නේ, මගේම සහෝදරියක් එක්ක තියන බැඳීමටත් වඩා බැඳීමක්. වත්සු මේ කරන උදවුව මට සහෝදරියක් හිටියත් කරන්නේ නැතිවෙයි. කවුද කැමති තමන්ගේ මිනිහව වෙන ගැනියෙක් ලඟට යවන්න. හැබයි අපේ මේ බොන්ඩ් එක මට ඉපදෙන දරුවගේ තාත්තා ඔයා නිසාම නෙමෙයි....."

"ඔයා දන්නවනේ සමන්තයි මමයි හරි ඕපන් කපල් එකක්, අපේ අතරේ රහස් නෑ. අපි දෙන්නට ඕන මේ ලයිෆ් එක හොඳට එන්ජොයි කරන්න. ඒකට අපිට, අපිවගේම හිතන හොඳ කපල් එකක් තමයි ඔයයි වත්සුයි කියන්නේ. මේක අහම්බෙන් සිද්ද වුන එකක් නෙමෙයි..... වත්සලා මේහෙට ඇවිත් ටික දවසක්

යනකොට, ඔයයි මගෙයි අතර වගේ හොඳ බැඳීමක් ඒ දෙන්නා අතරත් ඇති වුනා" අවසන් වදන් පෙළ කියන විට මෙතුවක් වූ වර්ෂයේ මුහුණේ වූ සිනහව විසකී ප්‍රශ්නාර්ථයක් මතු වූ වග මේනකා දුටුවාය.

"මේ.... මේ, අපි දෙන්නගේ වගේ....?" වර්ෂ එසේ ඇසුවා නොව ඔහුට එලස ඇසුනේය.

"ඔවු.... හැබයි මේ...., ලහදි ඉඳන් මේ අපි දෙන්නා අතර කියන එක වගේ එකක් නෙමෙයි. ඒක ට්‍රස්ට් එකත් එක්ක ඉබේ ඇතිවෙව්ව දෙයක්" මේනකා ඔහුට ඇති පැනය හඳුනා ගත්තාය.

"ඒකනම් මම දන්නවා. එයා මගෙන් එක්ක ඒ ගැන කියලත් තිබ්බේ. එත්... මම හිතුවේ... මේ, මේ, වෙන දෙයක්" වර්ෂ බැල්කෙනියේ වැටට හෙත්තු වී සිනහවෙන් සිටන වත්සලා හා සමන්ත දෙස බැලුවේ අහිතකින් නොවේය.

"අපෝ එහෙම එකක් නෙමෙයි. අපි දෙන්නට මෙහෙම වාන්ස් එකක් ලැබ්ලා තියෙන්නේ වෙන හේතුවක් නිසානේ. එවගෙන් වැඩක් නෑ, කොහොම හරි ඔයාවත් දැකලා ටිකක් අශ්‍රය කරාට පස්සේ තමයි හරියටම හිතුවේ.. ඔය දෙන්නා තමයි අපිට සෙට්වෙන හොඳම කපල් එක කියලා. ඒක තවත් ෆෝම් උනේ අපිට බබාලා නැති එකට විසඳුම ඔයා වුන නිසා.

"ඉතින්.. දැන් අපි අතර හොඳ විශ්වාසයක් තියෙන්න ඕන. මමයි සමන්තයි කැමති නෑ කිසිම දෙයක් හංගගෙන ඉන්න. අපේ සෙක්ස් ලයිෆ් එක උනත් අපි දෙන්නට ඕන ගෙයාර් කර ගන්න. ඕපන්ව කතා බහා කරන්න. එහෙම උනාම තමයි අපි අතරේ කියන බොන්ඩ් එක තවත් ස්ට්‍රොන්ග් වෙන්නේ" මේනකා එසේ කියමින් තම ගවුම් කර මදක් ඇත් කර ඇතුලට පිඹගත්තේ දහඩිය නිසාවෙන්ම නොවේය.

"අම්මේ ඉන්න බෑ මේ ගවුමට දාඩියක් දානවා..... ඇයි මම මෙහෙම අදින්නේම නෑනේ. වැඩිපුරුම ඉන්නේ ඉතින් බාගෙටනේ" මේනකා එසේ කියමින් යටසින් වර්ෂ දෙස බැලුවාය. ඒ ඔහුගේ නෙත් ඇති මාණය නොදැනම නොවේය.

"ඒක ඉතින් මම නොදන්න දෙයක් නෙමෙයිනේ.... ඒත් ඇයි අද ඔය වගේ එකක් ඇඳ ගත්තේ" මේනකාට ඇවැසි පැණයම වර්ෂ ඇසුවේය.

"ඇත්තටම මම අද මෙහෙම ඇන්දේ වත්සු නිසා.., එකී බයයි මම අර විදියට

ඇදලා ඔයා ඉස්සරහක් හිටියොත්, ඔයා මම ගැන වැරදියට හිතයි කියලා" මේනකා එසේ කියා සිනහා වූවාය.

"ඒකීට පිස්සු..... මම එහෙම හිතන්නේ නෑ" වජීර නැවතත් වත්සලා දෙස බැලුවේ පැහැදි හිතෙන්ය.

"ඒකීත් ආසයි මම වගේ එහෙම ඉන්න. පවු...." මේනකා කල්යැල් බලා තම තුරුමුපුව එලියට ඇද්දාය.

"ඔවු, ඔයා දන්නවනේ.... එයාට අපේ ගෙදර එහෙම නිදහසක් නෑනේ..." වජීර සුමක් හෙලුවේය.

"ඉතින් මෙහේ මොකද එහෙම ඉන්න බැරි. ඔය දෙන්නා දැන් මෙහේ කොහොම හිටියත් මොකද. දැන් අපි අතරේ හංග ගන්න දේවල් තියවැයි, අපි ඔක්කොම එකම ෆැමිලි එකක් නේ" මේනකා හින හුණාය.

වජීර හා මේනකා සතුවත් කතා බහේ යෙදෙන අයුරු වත්සලා හා සමන්ත බලා සිටියේ සතුටෙන්ය. එහෙත් තවම ඇති වජීරගේ කුලැටි බව ඔවුන් දෙදෙනාට නොතෙරුනාම නොවේය.

"හම්... ඒකනම් ඇත්ත, කොහොම ඉන්න බැරිද. ඒත් මට පුදුම වත්සු ගැන, එයා මේ.. මේ..., කෙලින්ම කිවුවනේ ඔයයි මමයි අතර අරහම දෙයක් වුනාට කමක් නෑ කියලා" වජීර නැවතත් එලස කීවේ ගැඹුරු කතා බහක සිටින වත්සලා හා සමන්ත දෙස බලමින්ය.

"ඒකී දන්නවනේ ඉතින් කුකුලගේ තරම" මේනකා එසේ කියා සිනහා වූයේ තරමක් හඬ නගාය.

"ඒකී තමා ඇත්තටම මාව ඇවිස්සුවේ ඔයා ගැන එක එක එවා කියලා"

"වත්සු මහා පුදුම ගැණියෙක්..., සමහර විට මේ ඔක්කොම එකී කරන්නේ ඔයාට තියන ආදරය නිසා වෙන්න ඇති...." මේනකාත් ඔවුන් දෙදෙනා දෙස බැලුවාය.

"ඒත් සමන්තත්ත..... මට හිතා ගන්න බෑ...." වජීර තම විදුරුව හිස් කළේය.

"සමන්තටනම් එහෙම කොහොමත් අවුලක් නෑ..., ඒ ඔයාව විශ්වාස නිසා. අපි ඒ දෙන්නගේ විශ්වාසය කඩන්න හොඳ නෑ..., අපි දැන ගන්න ඕන අපේ සීමාවල්" මේනකා වර්ජිගේ අත අල්ල ගත්තාය.

"හම්..... මම දන්නේ නෑ ඒ සීමාවල් කොහොමද..... කොතනද කියලා" වර්ජිට ඇගේ උණුහුම ඉවසුම් නොදුන්නේය.

"ඒවා ඒ වෙලාවට....."

වත්සලා හා සමන්ත බැල්කෙනියේ සිට කතා බහක සිටියේ මොවුන් දෙදෙනා දෙස හොරහින් බලමිණිය. එහෙත් වත්සලාට යමක් සිහි වූයේ අල්ලපු නිවසේ ගේට්ටුව ඇරෙන හඬින්ය.

"මේ... සමන්ත අයිගේ, අර එහා පැත්තේ විකුනන්න දාලලෑ... වර්ජි බෝඩ් එක දැකලා කිවුවේ..., මම ඔව්වර එතනනින් යනවා එනවා දැක්කේ නෑනේ..."

"මොකුත් එයිද දන්නේ නෑ...." ඔහු එසේ කීවේ ගෙවල් දෙක අතර වැඩි දුරක් නොමැති කම නිසාය.

"කියක් විතර කියයිද අයිගේ....."

"ඇයි ගන්නද....."

"අපෝ හිතන්නවත් බැරි වෙයි..., අනික එහේ තියෙදී මොකටද..."

"ඒ වුනත් අපි දෙගොල්ලගේ ගෙවල් දෙක එකලඟ තිබ්බනම් මරු නේද..." සමන්ත කීවේය.

"අර ගෙදර මගේ නම්... මම ඒකේ උඩ තට්ටුවේ ඉඳලා මේකේ උඩ තට්ටුවට පාළමක් දානවා....." වත්සලාගේ ඒ කතාවට දෙදෙනාටම සිනහවක් නැගුනේ හයිගේය.

ඔවුනගේ සිනහව දෙස මේනකාටත් වර්ජිටත් ඉබේම බැලුනේය. ඒ මෙතුවක් වෙලා එකින් ක වෙලී තිබූ දැන ලිහිලව යමිණිය. එහෙත් ඇත තියාම ඔවුන් දෙදෙනා එය නොදැක්කාම නොවේය.

"මොකද උඹලා දෙන්නා....." මේනකා හයිගේ අසුවාය.

"මේ.... අපි දෙන්නා පොඩි පැලැනක් ගැහුවා....." වත්සලා හා සමන්ත ඔවුන් වෙත ඇවිද ආවේය.

"මොකද්ද....."

"පැනලා යන්න...." වත්සලා එසේ කියමින් පුටුවේ ඉඳ ගත්තාය. ඒ "අම්මේ..... දැන්නම් ගානකට ආවා, දාඩියත් දානවා...." යැයි කියමින් ටී-ෂර්ටුවේ කර මඳක් පළල් කොට ඇතුලට පිඹ ගනිමින්ය.

"නැතුව තියෙයිද... මේ රස්තේ ඕකක් ඇඳ ගත්තම...." වජිර ඇයට සිනහා වූනේය.

"මම හිතුවේ නෑ ඔයා මේ පාර මෙහේ එයි කියලා..... ගෙදර යන්න වෙයි කියලා තිබ්බ ටික හෝදලා දැම්මා.." සැබවින්ම ඇගේ නළලතටත් දහඩිය උණා තිබුනේය.

"ඉතින් අපි වගේ, මෙහෙම හිටියනම් ඉවරනේ...." සමන්ත, වජිරගේ හා තම නිරුවත් උඩුකය පෙන්වා සිනහා වූනේය.

"දෙන්නා නම් ආස ඇති නේද වත්සු, අපි දෙන්නත් එහෙම ඉන්නවනම්..." මේනකා එයට සිනහා වූවාය.

"මුං දෙන්නටම පිස්සු බං, විකාර කියවනවා" වත්සලත් එම සිනහවට එකතු විය.

"මෙහෙම ඉන්නත් පිං කරලා තියෙන්න ඕන, නැද්ද මවං..." වජිර එසේ කියමින් තම විදුරුව නැවත පුරවා ගත්තේය.

"ඇයි අපිටත් බැහැයි කියලා හිතුවද....?" වත්සලා තම විදුරුව හිස් කළාය.

"මොකද්ද ඔට්ටුව..... අපි කියන්නේ බෑ කියලා" සමන්ත තම මතයට වජිරවත් එක් කර ගත්තේය.

"හරි... මොකද්ද ඔට්ටුව..." මේනකා පුටුවෙන් නැගිට්ටාය.

"හරි... දෙන්නා කැමති ඔට්ටුවක්... උඹ මොකද කියන්නේ" සමන්ත අභියෝගය දුන්නේ වජිරගෙන් එකඟ තාවය මතය.

මේනකා කෙසේ උවත්, වත්සලා කිසි දිනයක එලස නොකරන වග විශ්වාසය වර්ජිතව තිබුණේය. එම නිසාවෙන් වර්ජිතව එයට එකඟ වූයේ, හිතේ වූ එම විශ්වාසය මතය.

"උඹ මොකද කියන්නේ වත්සු....." මේනකා වත්සලා දෙස බැලුවාය.

"උඹට පිස්සුද.... මම නිකමට කිවුවේ...."

"අයියෝ... බං..... මේ....." මේනකා ඇයව නැගිටුවා යමක් රහසින් කණට කොට කීවාය.

දෙදෙනාගේ රහස කෙටි විය. එහෙත් ඉන් පසු දෙදෙනාම තම අසුන් වල ඉඳ ගත්තේ යම් එකඟ තාවයක් මත තිරණයක් සතුවය.

"හරි... එහෙනම් මේකයි ඔට්ටුව... අපි දෙන්නව හෙට ලන්ච් එකට සිනමන් එකට එක්ක ගෙන යන්න ඕන.... මොකද කියන්නේ" මේනකා අභියෝගය බාර ගත්තාය.

"තවත් කොන්දෙසියක් තියනවා...." වත්සලා මේනකාගේ වදන් නතර වෙන්නට ප්‍රථම තම හඬ අවදි කළාය.

"මොකද්ද...." සමන්ත ඇසුවේය.

"ගුල්ම නියුඩ් ඉන්න බෑ... සෙම් නියුඩ්... ඔයා මොකද කියන්නේ" වත්සලා වර්ජිතව දෙස බැලුවාය.

නොසිතුව ලෙස වූ වත්සලාගේ එම එකඟත්වයෙන් වර්ජිතව සිටියේ නොසතුටෙන් හා විමතියෙන්ය. ඒ වත්සලා සමන්ත හමුවේ එලස සිටීම ගැන දෙබඩ සිතකින්ය. එහෙත් ඔහුගේ හිත තුළ මේනකාගේ එම රුව මැවී පෙනුණේය.

"මම දන්නේ නෑ.... මම නෙමෙන්නේ ඔට්ටුව ඇල්ලුවේ....." වර්ජිතව නොසතුට වත්සලාට ඇඟවුවේය. එහෙත් මේනකා ගැන සිතුවිල්ල ඔහුගේ හිත තුළ විය.

"අයියෝ මොකද්ද වර්ජිතව.... ඉස්සෙලා කියපු කතා කෝ දැන්" මේනකා වර්ජිතව ඇවිටිලි කළාය.

මේනකා සමඟ පෙර වූ කතා බහා නිසාවෙන් වර්ජිතව මෙවලේ කර කියා ගන්නට කිසිවක් නොමැති වුවත්, වත්සලාව එලස සමන්ත ඉදිරියේ තැබීමට හිත

හදාගන්නට වරින්ට නොහැකි වූයේ අසරනවය. ඒ නැගී දහඩියෙන් ගතම තෙත්ව යමින්ය.

"මොකද්ද බං..... මෙතන පිට උන් නැතේ, ඉන්නේ උඹයි මමයි, අනික මේ අපි දෙන්නගේ ගැනු දෙන්නා." වරින් එය ඇඟපතට නොදැනී කීවේය.

සමන්ත නොකියා කිවු "උඹට මේ දේ කරන්න බැරිවුනාට, මම උඹට දිලා තියෙන්නේ ඊට වඩා ලොකු දෙයක්. මගේ ගැනී උඹ ඉස්සරහා වගේම, උඹේ ගැනී මගේ ඉස්සරහත් එහෙම තියපත්" යැයි ව්‍යංගය වරින්ට නොවැහැටුනාම නොවේය. එහෙත් ඒ සැමටම වඩා ඔහුගේ හිත ගැහුනේ මේනකා හා කතා බහෙන් එකඟ වූ යම් කරුණු සඳහා මෙවලේ එරෙහි වන්නට සිදුවීමය.

එහෙත් මොහොතක කල්පනාවකින් පසුව "හරි, හරි....." අවසන වරින් එයට එකඟ වූයේ හිතකින් නොවේය. ඒ මේනකා හා තම ඇසුරට සමන්තගෙන් හා වත්සලාගෙන් ලැබුන එකඟ තාවයත්, වත්සලාගේ එලස සිටීමට ඇති කැමත්තත්, මේනකා සමඟ ඇති ගිවිසුම කඩ කිරීමට නොහැකිකමත් නිසාවෙන් එය නොකර බැරි කමටය.

නමුත් වෙරි බරිත ඔහුගේ හිතේ මේනකාව එලස දැක ගැන්මට ඇති ආශාවත්, එම කැමත්ත දෙන්නට ප්‍රභලව බල නොපෑවාම නොවේය.

"ඕන්න එහෙනම් ශුවර්....." වත්සලා තම අත දිගු කළාය.

එකින් එකා එම අත මත තම අත් තබා පොරොන්දු වූහ. එහෙත් වරින් එසේ කළත්, සිටියේ පෙර ලෙසම දෙබඩි හිතෙන්ය. ඔහුට මේනකාගේ රුව දැක ගත හැකි වූනත්, වත්සලාගේ රුව සමන්තට පෙනීම ගැන වරින්ට දැණුනේ ගුප්තඛසා ජනක හැඟීමක්ය.

වත්සලා හා මේනකා කාඞරයට ගිය විගස අතට අත ගසා සිනහා වූයේ තම උපක්‍රමය මල්ඵල ගැන් වූන නිසාවෙන්ය. එම නිසාවෙන් දෙදෙනාම සිතුවේ සමන්තව කෙසේ වෙතත් වරින්ව අවුස්ස ගන්නේ කෙලසක දැයි හිතාය.

"මේ.... මම ආ එකක් ඇදලම මේක ඇද ගන්නම්. උඹ යටට මුකුතම නැතුව නිකම්ම ඇදපත්" වත්සලා කීවාය.

"එහෙම එක පාරටම නැතුව.... මම ලේස් ආ එකයි පී-ස්ට්‍රිං එකයි ඇදලා අදින්නම්..."

"කොහොම හරි කමක් නෑ ටිකක් වැඩි පුර ජේන්න නියා ගනින්න. මම ටිකක් ලැජ්ජාවෙන් වගේ ඉන්නම" වත්සලා මේනකාට උපදෙසක් දුන්නාය.

ඔවුන් දෙදෙනා නික්ම ගිය නිසාවෙන් සමන්ත වර්ෂ අසලට පුටුව කිට්ටු කොට ගත්තේය.

"මව... උඹට අවුල් ද වත්සු මං ඉස්සරහා එහෙම ඉන්න එකට.." සමන්ත ඔවුන් දෙදෙනා ඉවත්ව ගිය විගස වර්ෂගේ මුහුණ දෙස එක එල්ලේ බැලුවේය.

"අතේ මංදා බං...." වර්ෂ එයට නිසි පිළිතුරක් නොදුන්නේය.

"මව... මටනම් අවුලක් නෑ, අනික බං දැන් අපි හතර දෙනා අතරේ රහසක් තියෙන්න ඕන නෑ. උඹ මේනු දිහා බලලා අතල් එකක් ගන්නවා වගේම මම වත්සු දිහා බලලා අතල් ගන්නවා. හිතපං මේනු දැන් උඹ ඉසරහා හිට ගත්තම කොහොමද කියලා. උඹට නිකම්ම කෙලින් වෙයි. උඹට මේනු වගේ තමයි, මගේ ඉස්සරහට වත්සු ආවහමත්. වල් කමටම නෙමෙයිනේ බං, අපේ ලයින් එකේ වෙන්ජ් එකකට මේක පොඩි ආතල් වැඩක්නේ මවත්" සමන්ත සිනහා වූයේ වර්ෂගේ කරට අත දමා ගන්නා අතරේය.

වර්ෂගේ එම සුන්දර මාවා පෑම නිසාවෙන් වර්ෂට නොදැනීම මෙතුවක් හිතේ වූ එම ඇහීම පහව මේනකාගේ අඬ නිරුවත් රුව මැවුණේය. ඔහුට එම නිසාවෙන් වත්සලා සමන්ත ඉදිරියේ එසේ සිටියාට කම් නැතයි සිතුවේ, සමසේ බෙදියාමක් ගැන හිතාය.

"උඹ කියන එක ඇත්ත, ඒකේ පොඩි වෙනසකුත් තියනවා... අවුලක් නෑ අපි හතර දෙනානේ" වර්ෂ මෙවර එසේ කීවේ වෙන කිසිවක් කළ නොහැකි කමෙන්ම නොවේය. ඒ යම් ඇල්මක් ඒ කෙරෙහි ඇතිවය.

වත්සලා හා මේනකා ඔවුන් අසලට ආවේ දෙදෙනා සතු එක වාගේ වූ කෙටි ගවුමෙන් සැරසී ගෙනය. එය දුටු වර්ෂගේ මුහුණ විමනියෙන් බැබලුනේ මීට පෙර වත්සලාගේ දුරකථනයෙන් දුටු, ඔවුන් දෙදෙනාගේ රූපයන් ගෙන් මේනකාගේ හැඩරුව හැබහින් විදිමින්නය. එලසම සමන්ත කී දේ සැබක් වෙමින් වර්ෂගේ ලිඟුව ප්‍රානවත් වූනේ නොදැණීමය.

"වාටු..... මාර සෙක්සි....." සමන්ත ඔවුන් දෙදෙනාව මෙලස දුටු පළමු වර

මෙන් හැසුරුනේය.

"හොඳයිද....." වත්සලා වර්ජගෙන් ඇසුවේ, ඔහුගේ නෙත් තමා වෙත හරව ගනිමින්ය.

"හොට්, හොට්...." සැබැවටම වර්ජගේ එම පිළිතුර වඩාත් බලපෑවේ මේනකාටය.

සෑම දෙනා සිතුව ලෙසම වර්ජගේ නෙත් තිබුනේම මේනකා වෙතය. වත්සලා සෑම විටම කෙටි ඇඳුමෙන් තම නිරුවත වසා ගන්නට උත්සහා කළේ වර්ජට පෙනෙන ලෙසය. එහෙත් මේනකා හැම විටම කළේ ඇගේ නිරුවත හොඳින් වර්ජට පෙනෙන්නට හැරීමය. ඒ නිසාවෙන් මේනකා හිතා මතාම කලවා යුග්මය හොඳින් පෙනෙ ලෙස ගවුමේ කෙටි බව වැඩි කර ගත්තාය."වත්සුගේ ගල් දෙකට වඩා මේනුගේ ගල් දෙක සුදුපාටයි" ඔහු ඇගේ දෙකලවා හි කිරිගඩු පැහයට ඇලුම් කළේය. එලසම නිතඹෙන් අඩක් පමණ කෙටි වූ ලේස් ගවුමෙන් මතු වූ ඇගේ නිතඹේ දෙපළු තුලට, ජී-ස්ට්‍රිං පෑන්ටිය රිංගා ඇති අපුරුව දෙස වර්ජ බැලුවේ "පටිය ඇතුලටම රිංගලා" යැයි කෑදර කමෙන්ය. එලසම "ලයිට් එලිය තව ටිකක් වැඩි වුනානම්" යැයි ඔහුට සිතුවේ, ඇගේ ඇත් දළ පැහැති දෙතන් ඉස්මත්ත කොරිඩොවේ කහා පැහැති මද විදුලි පහන් ආලෝකයෙන් දිලිසෙන විට ඉවසුම් රහිතවය.

සමන්තගේ නෙත් ඇදියන්නේ ද, වත්සලා වෙතම වග වර්ජට සැකයක් නොවුනේය. "මු බලන්නේම වත්සුගේ ගෙඩි දෙක දිහා" වර්ජට එලස සිතුවේ වත්සලා පහත්ව විදුරුව ගන්නා විට බ්‍රෙසියරයෙන් වැසුන දෙනන සමන්තට හිනහෙන වග දැකය. "හොඳ වෙලාවට වත්සු මේනකා වගේ ජී-ස්ට්‍රිං එකක් ඇදලා නැත්තේ... නැත්තම් මුළු පුකමත් සමන්තට ජේනවා" මේනකා කෙරෙහි සතුටක් මෙන්ම වත්සලා ගැන හිතට වදයක් වර්ජට නොදැනුනාම නොවේය.

එහෙත් අඩ හෝරාවක් පුරාවට වර්ජට ලැබුන මෙම අත්දැකීම නැවුම් විය. "ගෙඩි දෙකනම් වත්සුගේ සයිස්මයි.... නිපල් එකනම් ටිකක් ලොකුයි වගේ" ඒ නිසාවෙන් ඔහු හිතීන් දහස් වාරයක් මේනකාගේ දුහුල් ලේස් ඇලුම තුලින් දෙතන් පුඬු මතු කොට ගත්තේය. එලසම ඇගේ විසල් දෙකලවා යුග්මය හා නිතඹ ද දහස් වාරයක් හිතෙන් සිප ගත්තේය.

ඒ අසීමාන්තික මිහිර අතරෙන් වුවත් තමා සේම සමන්තද වත්සලාගෙන් මිහිරක් ලබන වග වර්ජට සැකයක් නොවුනේය. ඒ ඔහුගේ ලිඟුව හොඳින් අවදිව වග

හොරහින් බලා වර්ජිත සැක හැරගත් නිසාවෙන්ය. එය ඔහුට ගෙන දුන්නේ කිසිදා සිතට නොදැණුන හැඟීමක්ය. එම හැඟීම, මිහිරක්ද? නැතිනම් තම බිරිඳගේ රුව රස විඳිනා වෙනකෙකු හමුවේ තම හිත දෙදරා යාක්මක්ද යැයි වර්ජිත නොවැහැටුණේය. එහෙත් "වත්සු ඉන්නේ කැමත්තෙන්" අවසන වර්ජිත නිගමනය කළේය.

"දැන් මෙහෙම හිටියා ඇති... මමත් දැන් හිතලා මතලා සමන්ත යයි යට පෙන්නනවා කියලා වර්ජිත දැනෙන්න යවන්න ඕන" ඇය එසේ හිතමින් වර්ජිතගේ නෙත ගැටෙන පරිදි දෙපා පළල් කොට ගත්තේ සමන්ත හමුවේය.

වත්සලා දෙපා පළල් කල විට සමන්ත වර්ජිත පෙනෙන්නටම එදෙස බැලුවේ කාමුක ලෙසින්ය. එහෙත් හැමදා මෙලස දකින වත්සලා දෙස, කිසිදා මෙලස දැක නොමැති අයුරෙන් ඔහු එලස කළේ දැඩි වෙහෙසක් ගෙන ලිඟුවත් අවදිව තබා ගනිමින්ය. එලසම ඔවුන් දෙදෙනාට මේනකා දුන්නේද සුළුපටු සහයක් නොවේය.

ඒ සැම නිසාවෙන් වර්ජිත දැන් සිටින්නේ හොඳ හැටි ඇවිස්සි වග, ඔහුගේ තරම හොඳ හැටි දන්නා වත්සලාට සැකයක් නොවුණේය. ඒ ඇය හොරහින් ඔහුගේ ලිඟුව දෙස බැලුව නිසාවෙන්ම නොව, ඔහු කාමයෙන් ඇවිස්සුන පසුව, ඔහුගෙන් නොදැණීම මතුව ඉරියවු තුලින්ය.

"දැන් හරිතේ ඔයාගේ ආසව....." වත්සලා වර්ජිතට හිනහුනාය.

"මොකද්ද....?" වර්ජිත නොදන්නා සේ ඇසුවේය.

"මේනකාව මෙහෙම දකින එක....." වත්සලා ඔහු අසලින් ඉඳ ගත්තාය.

"පිස්සු.....මට මේ..... මේ..." වර්ජිතට එවලේ අපහසුවක් දැණුණේ වචනත් ගොළු වෙමින්ය.

"දැන් ඔවා ගනන් ගන්න එපා බං..... ඔපන් වෙයන්. ඔන්න මමනම් හිටියේ කවදා වත්සුව මෙහෙම දකින්න ලැබෙයිද කියලා බලාගෙන. බලපංකෝ මෙකී මෙහෙම ඉන්නකොට තියන සෙක්සි ලුක් එක" සමන්ත එලස වත්සලාව වර්ණාකලේ වර්ජිතට තම හිත දැණෙන්නට විදුරු තුනම නැවත මත් පැතින් පුරවමින්ය.

"හම්...." වර්ජිත එසේ කීවේ මේනකා හා වත්සලා දෙස බලා හිස පහත් කොට ගනිමින්ය. ඒ සමන්තගේ වත්සලා කළ වරුනාව ගැන හිත අසතුටෙන්

නොවේය. ඔහුට එය යම් ආඩම්බරයක් ගෙන දුන්නේය.

"මේයාගේත් ලැජ්ජාව මෙහෙම විතරයි.... ෆෝන් එකෙන් බලන්න එපැයි කියන වල් කතා... කෝ දැන් වන්ඩ් පාට්..." මේනකාද වර්ජිට් හිනහුනාය.

"මවං..... උඹයි මමයි ආතල් එකක් ගන්නා වගේම, මුත් දෙන්නත් ආතල් එකක් ගන්නවා අපි දෙන්නව අවුස්සලා. බලපංකෝ.. දෙන්නා ඉන්න ආතල් එක, දැම්ම ලීක් වෙලද දන්නෙත් නෑ"

"දැන් අපි හතර දෙනාට හතර දෙනා එකා වගේ. හංගන්න දෙවල් නෑ. හැබයි හැම දේකටම සීමාවල් ඇතුව..... එහෙනම් අපේ මේ අලුත් ෆිට් එකට වියස්...." වර්ජිට් තම විදුරුව පළමු කොට වර්ජිට්ගේ විදුරුවෙන්, පසුව වත්සලා හා මේනකාගේ විදුරුවෙන් වද්දා උගුරට හලා ගත්තේය.

මේනකා පානය කළේ මත් පැන් නොවුනත් එම උගුරට පසුව ඇය, වර්ජිට් තම දෙනන පෙනෙන ලෙස පහත්ව ඔහු අසල ඇති පිගානෙන් බැදපු මස් කැබලිලක් ගෙන මුඛේ දමා ගත්තාය. එහෙත් ඇය නොදැණුවත්ව මුඛේ දමාගෙන තිබුණේ මිරිස් කරලක් වීම නිසාවෙන්, ඇය වහා පුටුවෙන් නැගිට දැහලුවේ දැණුන දැවිල්ලෙන්ය.

මේනකා දැවිල්ලෙන් නලියමින් උඩ පනින විට ඇගේ දෙනනත් නිතඹත් එයට සමානුපාතිකව දැහලුවේ වර්ජිට් තවත් අවුස්සමින්ය. එහෙත් නොසිතුව ලෙස හදිසියෙන් බිඬු වතුර විදුරුව ඇගේ දෙනත් මතට හැලිගියේය. ඒ ගවුම් කරතුලින් පහළට දිය බිඬු ගලා යමින්ය. මේනකා වහා ටිෂුකොළයක් ගෙන ගවුම් කර මදක් පහතට කළේ එම දිය බිඬු පිහිද ගන්නටය.

මේනකා ගවුම් කර පහත් කර ගත් විට ඇගේ දෙනත් පුඩු වර්ජිට් මැනවින් පෙනෙනට ගත්තේය. ඒ ඔහුගේ ලිඟුව වැට ඉන්නක් සේ කෙලින් වෙමින්ය. එම නිසාවෙන් වර්ජිට් ලංකට්ටුවක් නොමැති කෙටි කළිසම ඔසවා නැගිටි ලිඟුව දෙපා අතරට තබා තද කොට ගත්තේ සැමට රහසෙන්ය.

"මෙන්න මුට නැගලා...." එහෙත් සමන්ත ඒ වග දුටුවේය.

"කෝ....." මේනකා මෙන්ම වත්සලාද එක්; වරම වර්ජිට්ගේ යටිකය වෙත නෙත් හෙළුවේය.

"අනේ..... මේ....." වර්ජිට් එය සඟව ගන්නට දැන උකුල මතට ගෙන ආවේය.

"මොකටද බං දැන් ඕක භංගන්නේ..... මේ මගෙන්" සමන්ත පුටුව තරමක් පස්සට කොට තම කොට කළිසම ඔසවා ඇති ලිඟුව පෙනෙන්නට හැරියේය.

වර් එක්වරම බැලුවේ වත්සලා දෙසය. වත්සලා එදෙස බලා සිටින අයුරු දුටු විට වර්ගේ හිත ගැහුණේය. එම නිසාවෙන් වත්සලාගේ නෙත් එයින් ගලවා ගන්නා අවියෙන් වර්ගේ "මොකද්ද බං ඔය කරන්නේ....." යැයි ඇසුවේ නොසතුටෙන්ය.

"ඇයි අපි දෙන්නට විතරද මෙහෙම ඉන්න හොද.....මේ, මේ.. ඔයාටත් ඔහොම වහගෙන ඉන්න බෑ" මේනකා වර්ගට නෝක්කාඩු කීවාය.

"අනේ මේ.... මටනම් බෑ අරු වගේ" වර්ගේ කෙළින්ම බැලුවේ වත්සලා දෙසය.

වත්සලාගේ හා මේනකාගේ බල කිරීම මත නොසතුටෙන් වූවත් වර්ගට සිදු වූයේ මෙතුවක් දෙපා අතර තද කරගෙන සිටි ලිඟුවට නිදහසක් දෙන්නය. ඉන් නිදහස් වූ ලිඟුව වර්ගේ කෙටි කළිසම ඔසවමින් සමන්තගේ මෙන් නැගී සිටියේය.

හෝරාවකට වඩා ගෙවුන සඳලු තලයේ ගුංගාර සමය නිමා කරමින් හතර දෙනා කාඹර තුලට වැදුණේය. වර්ගේ හිතේ වත්සලා කෙරෙහි මෙදිණ එතරම් පැහැදුන සිතක් නොවූනත් ඒ ගැන නොවිමසා ඔහු පළමු කොට, මේනකා නිසාවෙන් හිතේ උපන් තම කාම ගින්න නිවා ගත්තේ, වත්සලාගේ දුහුල් කෙටි ඇඳුම මතින් මේනකාව නිරුවත් කර ගනිමිනි. එහි ප්‍රථිපලය වූයේ වෙනදාට වඩා ඉක්මණින් වර්ගට ශුක්‍ර පහා වීමය.

"මොකෝ වන්ඩියට අද ඉක්මනටම ගියේ...." වත්සලා තම ගතෙන් වර්ග බැසී විගස රෙදි කැබල්ලක් දෙපා මුල තබා ගත්තාය.

"මෙව්වර වෙලා හරි ඉන්න පුළුවන් වුන එක ලොකු දෙයක්...." වර්ග සත්‍යම කීවේය.

"ඔයාට අද උන දේවල් ගැන මොකද හිතුවේ..."

"අනේ මංදා..... මට හරි අමතූයි. සමන්ත ඔයා දිහා බලන් හිටියේ කන්න වගේ"

"ඔයාට ඉරිසියා හිතුවා නේද....."

"නැතුව..."

"එහෙනම් ඔයත් මේනකා දිහා බලන් හිටියේ....., මට නම් ඔයා මේනකා දිහා

එහෙම බලන් ඉන්න කොට වෙනම ශීලීන් එකක් දැණුනේ.." වත්සලා ඔහුව බදා ගත්තාය.

"ඒ මොකද්ද...."

"මට හිතනා ඔයාගේ කණට කරලා කියන්න.... මේයාව ටිකක් එයාට ජේන්න තියාගන්න කියලා කියන්න...." වත්සලා එසේ කීවේ වජීරගේ අඬකුණු වූ ලිඟුව ස්පර්ශය කරමිනිස.

"ඔයාට පිස්සු?. සමන්ත එහෙම හිටියොත් ඔයා ඒ දිහා බලනවද...?" වජීර එසේ ඇසුවේ මෙතුවක් තම හිතට වද දුන් පැනය ඇයම කරලියට ගෙනා සතුටෙන්ය.

"ඇත්තම කියන්නම් ඔයා මම ගැන වැරදියට හිතන්න එපා...?" වත්සලා වජීරගේ අඬකුණුවූ ලිඟුව මත ඇති අත ඔහුගේ පපුව මතට ගෙන ආවේය.

"ඔයා මට මොනවා කිවුවත් දැන් අපි දෙන්නට තරහා තරහාවෙලා ඉන්න බෑ. මොකද අපි දෙන්නා දැන් ඉස්සරට වඩා ගොඩක් වෙනස්. අපි දෙන්නගේ මුකුත් දැන් හැංගිලා නෑ..., ඔයා ඕන දෙයක් කියන්න..." වජීර ඇගේ අත අල්ල ගත්තේ තදින්මය.

"ඔයා මේනකා දිහා එහෙම බලන්න ආසයි වගෙම, මමත් ආසයි එහෙම වෙන පිරිමියෙක් දිහා බලන්න. ඇත්තට සමන්ත අයියා මගේ දිහා බලන් හිටපු විදිය දැක්කම මට මාර ආසවක් ආවේ. අනික සමන්ත අයියගේ එක එහෙම දකිද්දි මාරම ශීලීන් එකක් ආවේ. මට ඒ වෙලාවෙම ලීක්වුනා. මම ඔයාගේ එකට පස්සේ එහෙම එකක් දැක්කමයි...."

"මමත් දැක්කා ඔයා ඒ බලන් හිටපු විදිය...." වජීර අල්ලගෙන හිටපු වත්සලාගේ අත තරමක් ලිහිල් කළේය.

"ඔයා තරහද....." වත්සලා එම ලිහිල් බව පරයා තම බැඳීම තවත් ශක්තිමත් කළාය.

"තරහක් නෑ., ඒත් ඇත්තටම මගේ හිතට එහෙම අමුතුයි. ඔයාට මට මුකුත් කියන්න ඕරි, මම දන්නවා ඒක පොදු ආශාවක් කියලා" වජීර තම අකමැත්ත කෙලින්ම නොකියුවේය.

"ඔයා කැමති නැත්තම් එහෙම දෙයක් ආයේ ඕන නෑ. ඒත් ඔයා හිතන්න මම ඔයාට කොච්චර ආදරේද කියලා, මමම ඔයාට ඔයා කැමති වාන්ස් ලඟටම ගෙනත් දෙන්න තරම්" වත්සලා එසේ කියා වර්ජිගේ නළල සිප ගත්තේ වාටුවෙන්ය.

"මම දන්නවා වත්සු..... ඒත් මම ඒකට වැඩි කැමත්තක් නැත්තේ ඔයා ගැන සැකයෙන්, බයෙන් වත් නෙමෙයි.මට මොකද්ද වගේ ඔයා වෙන කෙනෙක්ගේ එකක් බලන එකයි, ඔයාව එහෙම වෙන කවුරු හරි බලන එකයි. හැබයි මම වෙන කවුරුහරි දිහා එහෙම බලන්න ආසයි. අනේ මංදා මට හිතා ගන්න බෑ ඒ මොකද කියලා. ඒත් මට ඔයාට එහෙම එපා කියන්න බෑ...." වර්ජිගේ ඇඟේ නළලක් සිප ගත්තේය.

"ඔයාට ඔය නියෙන්තේ මම එහෙම බලනවට වත්, මගේ දිහා එහෙම කවුරුත් බලනවට වත් අකමැතක් නෙමෙයි. ඉරිසියාවක්. ඒක සාමාන්‍ය දෙයක්. ඔයාලා දෙන්නා එදා තනියම අර හොස්පිල් එකේ රුමි එකේ හිටියා කිවුහම මටත් එහෙම ඉරිසියාවක් ආවා. ඒත් මම ඒක වෙනම විදියකට ෆිල් කරගත්තා"

"ඒ කොහොමද....."

"ඔයා ඒක අහලා හිතා වෙයි....."

"නෑ, නෑ.... කියන්නකෝ....."

"ඔයාට මතකද එදා මම ඔයාත් එක්ක ෆෝන් එකෙන් සෙක්ස් කරන්නේ නැතුව හිටියේ, ඕන්නම් මේනකාට කෝල් එකක් දෙන්න කියලා"

"ඔවු.... මට මතකයි"

"ඔයා එදා කතා කරන්න ඉස්සෙලා මම මාස්ට්‍රොට් කරලා හිටියේ නාන ගමන්, ඔයයි මේනකයි නිසා" වත්සලා ලැජ්ජාවෙන් මුහුණ විකසිත කර ගත්තාය.

"අපි දෙන්නා නිසා...." වර්ජි පුදුමයෙන් ඇසුවේය.

"මේනකා එදා වුන විස්තරේ කිවුවම, මට ඉවසන් ඉන්න බැරි වුනා. මම ඇත්තටම ඔය දෙන්නා අර රුමි එකේ හිටිය විදිය හිතෙන් මවාගෙන මාස්ට්‍රොට් කරා. මට එවලේ මැවිලා පෙනුනා ඔයාගේ මේ දහයා මේනකා කටට අරගෙන හිටපු විදියයි. ඔයා මේනකට කරපු දෙවලුයි. ඒක මාර ෆිලින්"

එකක්..." වත්සලා එසේ කීවේ මුසාවක්ය. එහෙත් වජීරගේ දඟයා එම සිහිපත් කිරීමෙන් අවදිවන වග වත්සලාට දැණුණාය.

"ඒත් එහෙම දෙයක් වුනේ නෑනේ...." වජීර පුදුමයෙන් කීවේය.

"ඒත් මම එහෙම හිතෙන් මවා ගත්තා...., ඇත්තටම මට මැවිලා පෙනුනෙම ඔයා මේනකාව ඒක ඇතුලේ රේප් කරනවා. මට එකෙන් මාර ලිලින් එකක් ආවේ. ඒ නිසයි මම කිවුවේ ඔයයි මේනකයි අතරේ එහෙම පොඩි දෙයක් වුනාට කමක් නෑ කියලා" වත්සලා එසේ කියමින් වජීරගේ අවදි වුන ලිඟුවේ පෙරසම නැවත හෙමිහිට උස්පහත් කළාය.

"ඔයානම් මාරයි...."

"ඊට පස්සේ තමා මම සමන්ත අයියටත් කිව්වේ.... ඒ දවසට දෙන්නට පොඩි වාන්ස් එකක් දෙමු කියලා" වත්සලා වජීරගේ ලිඟු හිස ඇහිලි තුඩින් හෙමිහිට පිරිමැද්දාය.

"ඉතින්.. සමන්ත මොකද කිවුවේ"

"ඔයාට එදා හරියට වුනෙත් නැතුව..... ස්පම් ටිකත් හරියට තිබ්බේ නැති නිසාම නෙමෙයි සමන්ත අයියා කැමති වුනේ. එයා දන්නවා මේනකත් ඔයාට එහෙම කැමතියි කියලා. ඇත්තනම් සමන්ත අයියා ඒ ඉඩ දුන්නේ මේනකාගේ ආසාවට. ඒ වගේම ඔයාවත් එයාට හරි විශ්වාසයි. ඔයා ඉස්සරහා මේනකා හෙලුවෙන් හිටියත් එයාට ගානක් නෑ" වත්සලා එසේ කියමින් හෙමිහිට ඔහුගේ කොෂ දෙකත් මෘදුව පිරිමැද්දාය.

"මාරයිනේ....."

"හම්... ඔයාටත් කියෙන්නේ මම ඔයා ගැන අර හිතුව විදියට වගේ ඔයා මගේ ගැනත් ඒ විදියට හිතන්න. ඔය හිතේ තියන ඉරිසියාව ටිකෙන් ටික මඟ ඇරිලා යයි"

"ඔයා කියන්නේ, සමන්තයි ඔයයි අතර එහෙම දෙයක් ලීල් කරගන්න කියලද..." වජීර විමනියෙන් ඇසුවේය.

"ඔවු.... හිතෙන් මවාගෙන බලන්න මගෙයි සමන්ත අයියගෙයි එහෙම සින් එකක්. බය වෙන්න එපා ඒ හිතෙන් විතරයි නේ, මම ඔයාගේ විතරමයි. අනික

මේ හැම දේමත් අපි හතරදෙනා අතරෙ විතරමයි." වත්සලා එසේ කීවේ වාටුවෙන්ය.

"එහෙනම් මම පොඩි දෙයක් අහන්නද....?"

"හම.... ඕන එකක්" ඔහු අහන්නට යන දේ ගැන වත්සලාට ඉඟියක් නොවුනාම නොවේය. එම නිසාවෙන් වත්සලා වර්ජි ලිඟුවේ පෙරසම පහත් කළේ ලිඟු හිසමතට ඇඟිලි තුඩු තුන හතරක් ගෙන යමින්ය.

"ඇත්තමට ඔයාට සමන්ත ගැන එහෙම හැඟීමක් තියනවද...?" ඇඟිලි තුඩෙන් ලිඟු හිස පිරිමැදෙන විට දැනෙන කිතිය වර්ජිට ඉවසුම් නොදුන්නේය.

"ඔයාට මම ඇත්තම කියන්නම්...., මට කවදාවත් වෙන පිරිමියෙක්ගේ එකක් මගේ එක ඇතුලට දාගන්න ඕන කමක් නෑ..., ඒකට මට ඔයා ඉන්නවා. ඒත් මට ඔයාගේ එක ඇර වෙන එකක් දකින්න, ඔයයි මේනකයි වගේ ඒ දේවල්, ඔපන් එකේ කතා බහා කරන්න, මේනකා එහෙහෙන් මෙහෙන් පෙන්නලා ඔයාව අවුස්සනවා වගේ මටත් එහෙම කාට හරි පේන්නන්න, කෙටියෙන්ම කිවුවොත් ඇත්තටම මට ඔයාලා දෙන්නා දෙන්නට ඉන්නවා වගේ, මටත් ඕන මගේ මේ ලයිල් එකත් ශේයාර් කරගන්න කවුරු හරි. මටත් ඕන ඒ ඕලින් එක ගන්න"

"ඉතින් ඇත්තටම මට එහෙම දේකට සමන්ත අයිියව විශ්වාසයි. ඒ හේතු දෙකක් නිසා. එකක් තමයි, ඔයාගේ ඒ පාටිනර් මගේ හිතේ ඉන්න පාටිනර්ගේ වයිල් වීම. දෙක තමයි, මම කොච්චර කල් මෙහේ හිටියද..? සමන්ත අයිියගෙන් මට වචනෙකින් වත් නරකක් වෙලා නෑ. ඒ වගෙම, ඔයා මේනකා එක්ක, මම සමන්ත එක, ඒ දෙනා හස්බන්ඩ් වයිල් වගේම අපි දෙන්නත් හස්බන්ඩ් වයිල්. ඒ නිසා ඔය පොඩි, පොඩි රහස් තියා ගත්තත් ලොකු රහසක් තියාගන්න ඕනත් නෑ"

"ඇයි ඒ පොඩි පොඩි රහස්" වර්ජි දෑස හකුලුවාගෙන ඇසුවේය.

"එහෙම තමා...., ඒ පාටිනර් එක්ක පොඩි ප්‍රයිවට් ලයිල් එකකුත් තියෙන්න ඕන. එතකොට තමා එකේ ආතල් එක. මොකද මම සමන්ත අයිියා එක්ක කරන කියන මගේ ප්‍රයිවට් දේවල් ඔයාට ආරංචි වෙනවනම් එකෙන් ඇති වැඩක් නෑ. මොකද මම එහෙම කෙනෙක් තෝර ගන්නේ මට ඔයාට කියන්න

බැරි, මගේ හිතේ, මගේ ජීවිතේ ගැංගිවිච්ච දේවල් වගේම මගේ හිතේ තියන
ෆැන්ටසිසුන් ශේයා කරගන්න ඕන නිසා"

"ඇයි.... ඔයාට එහෙම දේවල් තියනවද....?" වත්සලා සිතුව ලෙස වර්ජිට් එම
පැනය නැගුවේය.

"මෙහෙමයි අපි හැමෝගෙම එහෙම දේවල් නෑ කියලා කිවුවොත් බොරුවක්.
මම ඔයාගේ වයිෆ් උනත් ඔයාට මගෙන් එක්ක කියන්න බැරි ගොඩක් දේවල්
ඇති. ඒවා මට කියන්න බැරි දේවල් උනත් ඔයා ඒවා මේනකා එක්ක කියලා
ඇති. මටත් එහෙමයි. මම දන්නේ නෑ එහෙම වෙනේ ඇයි කියලා..., ඒත්
ඇත්තනම් අපි කවුරුත් හස්බන්ඩ් වයිෆ් උනා කියලා, සියට සියක්ම එකින්
එකට විවෘත වෙනේ නෑ. එහෙම වෙන්නත් බෑ. කවුරු හරි එහෙම නෙවෙයි
කියනවනම් ඒක බොරුවක්. ඒත් අපි ඒ වගේ දේවල් අර වගේ පාටිනර්
කෙනෙක් එක්ක බෙදාගන්න දෙපාරක් හිතන්නේ නෑ. හැබයි ගොඩදෙනෙක්
එහෙම කරන්නේ හොරෙන්. බොරුද මම කියන්නේ...."

"හම්.... ඒක ඇත්ත" වර්ජිට් නොසිතුව ලෙස වත්සලා එයට නිසි පිළිතුරක්
දුන්නේ, තවත් පැනයක් ඔහුට ඉතිරි නොවන්නටය.

අනික ලොකුම දේ ඔයාගෙන් මේනකාට බබෙක් හිටියම, ඒ දෙන්නටත් මේ
විශ්වාසය කවදාවත් කඩන්නත් බෑ. ඒකයි මම සමන්ත අයිසව තෝරගන්න
හිතුවේ." මේනකා දිගු පැහැදිලි කිරීමක් කළාය. එහෙත් එතුල වර්ජිට්ට අවැසි
පිළිතුර නොතිබුණේය.

"නෑ.... මම ඇහුවේ ඒක නෙමෙයි... මම ඇහුවේ ඔයාට සමන්ත ගැන එහෙම
ලීල් වෙනවද කියලා...." වර්ජිට් එම පැනයම නැවත ඇසුවේය.

"මම ඒකට අද වුන පොඩ් දේකින් උත්තර දෙන්නද..."

"හා....."

"අර වෙලාවේ සමන්ත අයිසගේ ඇස් දෙක මගේ ඇඟ පුරාවට දුවන කොට මට
ඉවසන් ඉන්න බැරි වුනා. මගේ ඇඟම රත් වුනා. ඒකෙන් මට කියාගන්න බැරි
ලීල් එකක් දැණුනා. එවලෙම මට ගලන්න ගත්තා. පස්සේ සමන්ත අයිසා
එයාගේ එක කලිසමෙන් අල්ලලා පෙන්නුවම මට එකපාරක් වුනත් එක්ක"
වත්සලා මුසාවක් කීවාය.

"ඔයා එක කිව්වුවේ නැති වුනත්, මට ඒක ඔයාගේ මුනෙන්ම පෙනුනා. එවලේ මුණේ තිබ්බ වල්කම විතරක්" වජිර ඇගේ නාසය මිරිකුවේය.

"ඔයා තරහා නෑනේ....." වත්සලා ඔහුගේ පපුව මත දෑත තබා ඒ මත හිස තබා ගනිමින් වජිර දෙස කෙළින්ම බැලුවාය.

"කවදාවත් නෑ...., මටත් හිතෙන්නේ හිතේ තියන අවුල ඔයා කිවුවා වගේ ටිකෙන් ඒක මහ ඇරිලා යයි කියලා. ඒත් මට හිතා ගන්න බැරි මේ ලහකදි ඉදන් අපි දෙන්නට මොනවද මේ වෙලා තියෙන්නේ කියලා" වජිර එසේ කීවේ යම් සිතහවකින්ය.

"ඉතින් ඔයා ආස නැද්ද ඒ අලුත් වෙනසට... හෙට ඉඳලා හැංගි හොරා නෙමෙයිනේ....." වත්සලා ඔහුගේ නහය මිරිකා ඇසුවාය.

"හ.....ම්..... ඇත්තමනම්, ඒකේ පොඩි වෙන්ඒ එකක් තියනවා, අමුතු ගතියකුත් එක්ක" වජිරත් ඇගේ නාසය මිරිකුවේය.

"ඔයා දන්නවද බඩ්ඩක්"

"මොකද්ද....."

"මේ....." වත්සලා යටි කයේ වූ රෙදිකඩ පසෙකට කොට වජිරගේ අත ඒ මතින් තැබුවාය.

"ආයේ ගලලද....." ඔහුට පෙර වතාවේ ඔහුටම පිටවූ ශුක්‍ර කැදලි ඇඟිලි තුඩට දැණුණේය.

"හම්....."

"ඒ මොකද....."

"ඇයි... ඔයා ආයෙත් මේනකාගෙයි ඔයාගෙයි අර රූම් එකේ සිත් එක මතක් කරානේ, අනික මේ, මේ, අර සමන්ත අයියා මගේ දිහා අර බලන් හිටපු විදියත්....." වත්සලා එසේ කීවේ ලැජ්ජාවෙන්ය.

"වැඩියෙන්ම....."

"හ.....ම්....., සමන්ත අයියව, මේ, මේ ඒයා අරක පෙන්නපු විදිය" මේනකා

එසේ කියා දැනින් මුහුණ වසා ගත්තාය.

එහෙත් වත්සලාට එලස සිටින්නට ඉඩක් නොතබාම වර්ජගේ මුව ඇගේ දෙකම පෙනී අසලට ගෙන ආවේ "ඔයා ආසද සමන්තගේ එක ඇතුලට දා ගන්න" ඇයි කොඳුරමිත්ය. එහෙත් වත්සලා දැන මුහුනෙන් ඉවතට නොගෙනම "සමන්තගේ මොකද්ද" යැයි ඇසුවේ සිනහාවෙන්ය. වර්ජ එයට පිළිතුරු දුන්නේ "සමන්තගේ පයිය" යැයි කියමින් ඇගේ මුහුණ වසාගෙන ඇති දැන දෙපසට කරමිත්ය. එවිට ඇය "එක මගේ මොකක් ඇතුලට ඔබන්නේ" යැයි නැවත පෙරලා ඇසුව විට " එක ඔයාගේ විවිචිය ඇතුලට...." කියා වර්ජ කීවේ ඇගේ දොතොලක් සිප ගනිමිත්ය.

දෙතුන් මොහොතක් පුරාවටම වූ වර්ජගේ සිප ගැන්මෙන් වත්සලා උණුහුම් විය. ඇයට වර්ජව අමතකව මෙවලේ සිහියට නැගුනේම සමන්තවය. "සමන්ත දැන් මේනකාට කරනවා ඇති" වත්සලාට සිතූනාය.

"ඉන්න බෑ වර්ජ..... මට කටට ගන්න ඕන" වත්සලා කෙදිරි නැගුවාය.

"මොකද්ද....." වර්ජ ඇගේ මුවට නිදහසක් දී යහනෙන් බැස්සේය.

"ඔයාගේ පයිය...." වත්සලා යහනෙන් පහතට දෙපා දමා ඉඳ ගත්තාය.

"මගේ එකද.... නැත්තම් සමන්තගේ එකද...." වර්ජ එසේ ඇසුවේ ලිඟුව අතගා ගනිමිත්ය.

"සමන්ත අයියගේ....." වත්සලා වර්ජගේ ලිඟුව අතට ගත්තාය.

"ඇඹුල් රස ඇති..... මේනුගේ එකට දාලා තමවම හේදුවේ වත් නෑනේ" වර්ජ එසේ කීවේ තමා ඉස්සෙලා වත්සලා සමඟ රතියේ යෙදුනේ මේනකාව සිහි කර ගනිමින් වග අඟවමිත්ය.

"මේනුගේ මොකේට දාලද.....?" වත්සලා වර්ජගේ ලිඟුවේ පෙරසම පහත් කළාය.

"මේනුගේ විවිචියට..." වර්ජට වත්සලාගේ ලිඟු පිරිමැදිල්ල ඉවසුම් නොදුන්නේය.

"විවිචිය කියන්න එපා අනේ.... මම ආස අනික් වචනේ කියනවට කියනවට....." වත්සලා වර්ජගේ කෝෂ දෙකත් මෘදුව පිරි මැද්දාය.

"එහෙනම් මම හෝදගෙන එන්නද....."

"එපා...., මම ආසයි මේනුගේ ඇඹුල් රහට...., ඔයා ආසද මේනුගේ කටට දෙන්න" වත්සලා වර්ජරගේ ලිඟුව වෙත හිස පහත් කළාය.

"ආ...න්...., මේනු" වත්සලා ලිඟුව මුවට ගන්නා විට වර්ජරට කෙදිරියක් පිට වුනේය. ඒ මේනකාගේ මුවේ උණුහුමෙන්ය.

වත්සලාගේ ලිඟු ඉරිලෙන් වර්ජරගේ ගතම සලිතව ගියේය. ඒ ඔහු තම මේ ලිඟුව සංතර්පනය කරන්නේ වත්සලා වග අමතක කොට මේනකාව සිහියට නන්වාගෙනය. ඒ නිසාවෙන් ඔහු ලිඟුව වත්සලාගේ උගුරු පත්ල දක්වා ඇතුළු කලේ, ඒ මුවෙන් පිටවෙන හඬ මේනකාගේ යැයි සිතමින්ය.

වත්සලාද වර්ජරගේ ලිඟුව උගුර පත්ල දක්වා දමා ගත්තේ එය වර්ජරගේ ලිඟුව වග අමතක කොට සමන්තගේ ලිඟුව සිහියට ගෙනය. ඒ නිසාවෙන් වත්සලා මවිල් සහිත වර්ජරගේ කෝෂ දෙකෙන් සමන්තගේ මවිල් රහිත කෝෂ දෙකේ මාදු බව සෙවුවේය.

"ආ..න්.... ඉන්න බෑ කෙල්ලේ.... මට ඔයාගේ පැණි බෝන්න ඕන" වත්සලාගේ ලිඟු ඉරිල්ලෙන් වර්ජරගේ කොෂ දෙක නැවත ශුක්‍රවලින් පිරි කැලතෙන්නට ගත්තේ, ලිඟු හිසත් හිරි වට්ටාය.

"පැණි විතරක්ම හොයා ගන්න බැරිවෙයි, ඉස්සෙල්ලා සමන්ත අයිසා ඇරපුවගෙන් මේනුගේ වදේ පිරිලා ඇත්තේ. වෙරළ මල් සුවදක් එක්ක....." වත්සලා තම දෙපා පළල් කොට ගත්තේ නිතඹ ඇඳ අද්දරටම තබා ගනිමින්ය.

"මම ආසයි...., ඒ සුවදට" වර්ජර එසේ කීවේ ඇඳ පාමුල දණ ගසා ගනිමින්ය.

"හරියට වදේ තලා ගතොත්.... පැණිවල තම්බපු ගැට වෙරළත් කන්න බැරිවෙන එකක් නෑ, මේනුත් ආසයි ටිකක් රිද්ද ගන්න" ඇයට ඇවසි වූයේ වර්ජර ලවා හොඳ හැටි යෝනිය දිවතෙන් සතපව ගන්නටය.

යහනේ අද්දරට නිතඹ තබා දෙපා උස්සා ගත් වත්සලාගේ යෝනී දෙතොල ලේ උනා රත්පැහැයෙන් බැබළුනේය. ඒ තෙත් බවෙන්ය. "හොඳට ඇවිස්සිලා ඉන්නේ" වර්ජරට එලස සිතුවේ ඇගේ යෝනී දෙතොලේ තෙත් බව නිසා නොව, වත්සලාගේ විසල් ගැටිත්ත හොඳින් පණ ගසා අවදිව තිබුන නිසාවෙන්ය. ඔහු එම ගැටිත්ත මුව

තුලට ගෙන ඇහිලි තුඩක් යෝනිය තුලට එබුවේය.

ගැටිත්තට මුඛෙන් දැනෙන මිහිරත්, ඇහිලි තුඩකින් යෝනිය කැලෙන මිහිරත් වත්සලාට ඉවසුම් නොදුන්නේය. "ආ.....භ්.., සමන්ත අයියේ...." වත්සලා වජීරගේ හිස දෙපා මුල්ලට තබා තදකොට ගත්තේ සමන්තගේ නොසන්ධාල කම සිහියට ගෙනය.

මනා රතියකින් පසුව මේනකා හා සමන්ත කාඞරයෙන් ඉවතට ආවේ නිදිමතක් නොදැණුන නිසාවෙන් තේ එකක් බොන්නට සිතාය. එවිට ඉහළ මහලේ වත්සලා හා වජීර ඉන්නා කාඞරයේ පහන් එලිය තවමත් දැලෙවෙනු මේනකා දුටුවාය.

"අරුත් දෙන්නත් තාම නිදි නෑ වගේ....." මේනකා එසේ කීවේ තන මතට ඕනෑවට එපාවට ඇඳ ගත් තුවාය හරි හැටි ඇඳ ගනිමින්ය.

"දෙන්නා තවම සෙල්ලම් කරනවද දන්නේ නෑ" සමන්ත සිතහා වුනේය.

"පිස්සුද?, මෙව්වර වෙලා...., අපි දෙන්නට වඩා හදිස්සියක්නේ උන් දෙන්නට තිබ්බේ. වැඩේ ඉවර වෙලා ඔහේ වැටි එකක් දාගෙන ඇති. තේ එකක් බොයිද දන්නේ නෑ....?" මේනකා පියගැට පෙළ පසුවෙන්ම සමන්තගෙන් ඇසුවාය.

"මම වතුර එකක් ලිපේ තියන්නම්..... ඕන්නම් අහලා බලන්න" සමන්ත කුස්සියට ගියේය.

වත්සලා පියගැටපෙළ නැග ඔවුනගේ කාඞරය අසලට ඇවිද ගියාය. ඇයට සැබවින්ම අවැසි වූයේ වත්සලාට හා වජීරට තේ එකක් දෙන්නට නොව, ඔවුන් දෙදෙනාගේ ඇසුරය. ඒ වජීරගේ ඇසුර ඇයට එතරම් හිතට අල්ලා ඇති නිසාවෙන්ය. එහෙත් ඇය කාඞරය අසලට ගොස් මදක් නිහඬව සිටියේ ගැහැනු ගතිය නිසාවෙන්ය.

වත්සලා තම හිස දැඩිව බදා ගත්තත්, වජීරට එය බාදාවක් නොවුනේය. වජීර ඇගේ විසල් ගැටිත්ත දත් අතරට ගෙන මදක් විකුටේ මේනකාගේ දැහලිල්ල තරමක් වත්සලා තුලින් පහව යන්නටය. එහෙත් වත්සලාට එය ගෙන දුන්නේ දැඩි මිහිරක්ය.

"ආ...භ්.... සමන්ත අයියේ...., ඉන්න බෑ, ඇහිලි දෙක්ම ඇතුලට දාන්න.... ආ...භ් " වත්සලා වජීරගේ මාදු ඇහිලි තුඩෙන් සමන්තගේ දරදඬු පහසු සෙවුවාය.

දොර අසල සිටි මේනකාගේ හිත වත්සලාගේ ඒ කෙඳුරුම් හඬින් මත්ව ගියේය. ඒ මොහොතකට පෙර සැතපුන ආශාවන් නැවත අවදි වෙමින්ය. එහෙත් ඇයට පුදුමය වූයේ වත්සලාගේ මුවෙන් පිටු වූ නාමය ගැනය. ඒ නිසාවෙන් ඇය තවත් දොරට ලංවූයේ ගැහෙන හිතීන්ය.

"මටත් ඉන්න බෑ මේනු.... මගේ පුපුරන්න වගේ" වත්සලාගේ ඒ කෙඳුරුම් හඬ වර්ජිත ඇසුරෙන් මේනකාගේ මුවෙන්ය.

"ඔයාගේ මොකද්ද පුපුරන්න වගේ යන්නේ..."

"මගේ පයිය.... දැන්නම් දැන්නමයි හිතෙන්නේ"

"දැම්ම එපා..... හයියෙන් ඇඟිල්ල ගහන්න අයියේ....., මේනකාගේ එක හිරිවැටිලා යන්නම" වත්සලා වර්ජිත ඇඟිලි තුඩෙන් සමන්තගේ උණුහුම සොයමින් දෙනන මිරික ගත්තේය.

දෙදෙනාගේ හඬින් ගත සිත මෙන්ම තම යෝනියද ගිණි ගන්නා වග මේනකාට දැනුණාය. ඒ වත්සලා මිහිර විදින්නේ තම හිමියාව සිහි කරගෙන වග වැටහුන නිසාවෙන්ම නොව, වර්ජිත සිටින්නේ තමාව සිහි කරගෙන වග මේනකාට සැකයක් නොවුන නිසාවෙන්ය. එලසම ඇයත් වර්ජිතගේ මුවෙන් පිට වෙන ඇසැබි වදන් වලට ලෙංගතු කමක් දැක්කුවාය.

"ඇයි....." මේනකා කළබලයෙන් ඇවිද එනු සමන්ත දුටුවේය.

"මේ, මේ... එන්නකෝ..." මේනකා සමන්තගේ අත අල්ල ගත්තාය.

"මොකටද මේ හදිස්සියේ..... වතුර එක ලිපේ"

සමන්තට හා මේනකාට ඉහළ මහලේ කාඞරයේ දොර අසලට යන්නට වැඩි වෙලාවක් නොගියේය. ඒ මේනකාගේ ඉල්ලීම මත හඬක් නොනැගෙන ලෙසය.

"ඇයි මේ" සමන්ත එසේ ඇසුවේ රහසින්ය.

"මේ..... ටිකක් සද්ද නැතුව අහගෙන ඉන්නකෝ...." සමන්ත එයට අකමැති වුනත් මේනකා බල ඔහුට බල කළේය.

වර්ජිතගේ ඇඟිලි තුඩෙන් යෝනියේ ඇතුලත මස් වැදලී මිරිකී, පොඩිවී යන විට

වත්සලාට ඉවසා සිටින්නට නොහැකි වූවාය. ඒ ඇගේ ගතත් හිරි වැටෙමින්ය.

"ආ....හ්, සමන්ත අයියේ..... මට වෙන්න යන්නේ..., තවත් නම් ඉන්න බැ.... කිලිටි එක හපන්න අයියේ... මට රිද්දන්න....." වත්සලාගේ ඒ හැඩුම් බර කෙදිරිලි හඬ වර්ණයෙන් දෙසවනට පෙර, දොර හිඩැස් තුලින් රිංගා සමන්තගේ කණට රිංගුවේ විදුලි වේගයෙන්ය.

සමන්තගේ ගතම ඒ වත්සලාගේ හැඩුම් බර, කෙදිරිලි හඬින්, එක වරම අවදි වූයේ නොසිතුව විලසින්ය. "මේකී වර්ණ කියලා ඇර ගන්නේ, මමට කියලා ඇර ගන්නවා කියලා හිතාගෙන" සමන්තට සිතුවේය. ඔහුට එවලේ වර්ණ ගැන නොසිතුවත්, තම ලිඟුව අවදිව වග දැණුවේය.

"ආහ්.... ඇති, ඇති.... අයියේ ඇති, ඇති මගේ හිරි වැටිලා ගියා" වත්සලා වහා දෙපා මතින් වර්ණව හිරකර ගත්තාය.

"හම්මේ මේ....., ගලලා....." වර්ණ ඇහිලි තුඩු යෝනිය තුලින් ඉවතට ගෙන වත්සලාට පෙන්වීය. ඒවිට වත්සලාගේ එම සතුටු දිය ඇහිලිතුඩු තුලින් රැන්, රැන් පහළට එල්ලුනේ සෙවල බවකින්ය.

"නැතුව තියෙයිද.... මැෂිමක් ඉස්ටාටි කරා වගේ, එක දිගට අනින්න ගත්තම. හැබැයි අදනම් ඔයා ඇහිලි ගගහා ලෙව කැවේ මගේ එක නෙමෙයි, මේනුගේ එක. ඒක මට හොඳට දැණුනා" වත්සලා තවම දැණෙන එම මිහිර දෙනන මිරික ගනිමින් විද ගත්තාය.

"මේනුගේ මොකද්ද....." වර්ණ එසේ ඇසුවේ සිනහාවෙන්ය.

"මේ... මේනුගේ හුත්ත....." වත්සලාත් එයට පිළිතුරු දුන්නේ සිනහවෙන්ය. එහෙත් වත්සලා අසබ්බ වදන් කීමේදී වදන් තුලට එක්වන ලැජ්ජා බරිත බව හඬ හා මුසුව දොරෙන් එපිටත් ගලා ගියේය.

"ඉතින් ඒ හුත්ත පතුරු ගැහුවෙන් මම නෙමෙයිනේ, සමන්තනේ...." වර්ණ එසේ කියමින් ලිඟුව අත ගා ගනිමින් තමා අසලට එන පිම්ම වත්සලා හැඳින ගත්තාය.

"මේ, මේකත් තවම අඬනවා.... මදියි කියලා" වත්සලා දෙපා පළල් කළාය.

"මොකද්ද මේක කියන්නේ....." වර්ණව ඇයව දෙපාවලින් ඇද තමා අසලට ගත්තේ යහන පාමුල හිටගෙනය.

"මේ, මේනුගේ හුත්ත....." ඇය ඇහිලි තුඩින් යෝනී දොතොල් මැත් කොට වර්ජිත පෙත්විය.

"කාවද මේයා ඉල්ලන්නේ...." වර්ජිත වත්සලා පළල් කල යෝනී දොතොල් මැද රත් පැහැ විවරයේ මස් දළ දිග ඇහිලි තුඩක් මාදුව ගෙන ගියේය.

"ආ...හ්..., සමන්ත අයියගේ එක....." ඇයට එම කිතිය ඉවසුම් නොදුන්නාය.

"සමන්තගේ මොකද්ද....." වර්ජිත තම ලිභුව යෝනී විවරය අසලට ගෙන ආවේය.

" ආ....හ්..., සමන්ත අයියගේ පයිය....." ඇය එසේ කියන විටම වර්ජිත ලිභුව යෝනිය තුලට ඇතුල් කළ නිසාවෙන් වත්සලාට වර්ජිතගේ දිගු ලිභුවෙන් සමන්තගේ කොට ලිභුවේ මහත බව දැණුනාය.

මේනකාට මෙන්ම සමන්තටත් ඔවුන් දෙදෙනා රතියේ යෙදෙන්නේ කවුරුන්ව සිහි කොටගෙදැයි සැකයක් නොවුනේය. ඉන් දෙදෙනාගෙම අඩි හෝරාවකට පෙර නිමී ගිය කාම ගින්න නැවතත් දළලා නැගුනේය. සමන්ත ඊට වඩාත් බල පෑවේ වත්සලාගේ ලැජ්ජා බරිත අසැබි වදන් මෙන්ම මේනකාට වර්ජිතගේ අසැබි බවද ඊට හේතු වුනේය.

"මුදෙන්නා මාර බඩු දෙකක්කේ....." සමන්ත මේනකාගේ කණට හෙමිහිට කෙඳුරුවේය.

"බලන්නකෝ.... දහයට ගන්නන් බෑ වගේ හිටියට වත්සුගේ කට...." මේනකා වත්සලාගේ මුවෙන් පිටවෙන අසබ්බ වදන් තුල ඇති ඇගේ ලැජ්ජා බරිත හඬට ආශා කළාය.

"ඒකනේ..., දෙන්නා හිටියෙනම් උපාසකයෝ වගේ, බලන් ගියාම අපි දෙන්නත් පරාදයිනේ. මේ, මුත්දෙන්නගේ කතා අහලා මට ආපහු නැගලා....." සමන්ත කොට කලිසම උස්සා අවදි වුන ලිභුව මේනකාට පෙත්විය.

"මගෙත්....."

මේනකාට කියන්න ලැබුනේ එපමණක්ය. සමන්ත මේනකාගේ දෙනන මතට වූ තුවාය කඩා දමා ඇයව ඉහෙන් නවා ගත්තේ, ඉහළ මහලේ වැට ඇයගේ

අත්වාරුවට ඉඩ සලසාය.

"ඔයාට ඕන කාවද....." මේනකා එලස ඇසුවේ අත්වැට දැඩිව අල්ල ගනිමින් දෙපා පළල් කොට සමන්ත දෙස බලමින්ය.

"ඔයාට....." සමන්ත කොට කළිසම දණහිස් වලින් පහතට වැටෙන්න ඉඩ හැරියාය.

"වර්ජව.... ඒ වර්ජගේ දිග පයියව....." මේනකා එසේ පිළිතුරු දෙමින් දැස අඩවන් කොට ගත්තේ, නිතලේ දෙපළ තුලින් සමන්තගේ කෙටි මහත ලිඟුව යෝනිය සොයා ඇදෙන විටය.

"මටත් ඕන වත්සුව.....මට ඒකීගේ හිච්චන් හුත්ත තලලා දාන්න ඕන" වර්ජ ලිඟු හිස ඇගේ යෝනී දෙනොල් මත දැවටුන පසුව, එක වරම ලිඟුව ඇතුලට ඒබුවේ ඉවසුම් රහිතවය. ඒ වත්සලා මුවෙන් පිටවන අසැබි වදන් වලට පෙරෙත කමෙන්ය.

"ආ..... වර්ජ..... හයිගෙන් ගහන්න. ඇතුලටම වදින්න ගහන්න" මේනකා හෙමිහිට කෙදිරි නැගුවේ, හිතකින් නොවේය. ඇයට ඇවැසි වූයේ හඬ නහා කැ ගස්සන්නටය.

මිනිත්තු හත අටක් වත්සලාට එක දිගට ලිඟුපහර දුන් වර්ජ ඇයව ඇදෙන් බස්සවා ඉහෙන් නවා ගත්තේය. එවිට වත්සලාද එක් පයක් යහන මත තබා යෝනී විවරය වර්ජගේ ලිඟුවට කිට්ටු කලේ ඇඳ විට්ටම අල්ලාගෙනය.

"හීම්මම් එපා වස්තුවේ..... සැරට ගහන්න...." වත්සලාට ඇවැසි වූයේ ඔහුගේ නිතල හා තම නිතබ "තග්, තග්..." ගා හඬ නැගෙන වේගයෙන් ලිඟු පහර ලැබ ගන්නටය.

"ඒකට තමා මම උඹව මෙහෙම නවා ගත්තේ" වර්ජගේ මුවෙන් එලස පිට වූයේ තරමක් දරුණුවටය. ඒ ඇහෙ ඉහෙන් දැඩිව අල්ල ගනිමින් යෝනිය වෙත ලිඟුව කිට්ටු කරමින්ය

"මටත් ඕන එහෙම තමා... උඹට කියලා රිදෙන්න ඇරගන්න" වත්සලාට තමා දඬු අඬුවකට හසුව ඇති බවක් දැණුනේය.

"ආ...ඩු..න්, අම්මේ....." පෙර සුදානමින් සිටියත් වත්සලාට එලෙස කෙදිරියක් පිට වූයේ වජීරගේ ලිඟුව ගැබ්ගෙලත් සිපගත් නිසාවෙන්ය.

වත්සලාගේ හා වජීරගේ එම කෙදුරුම් හා රාගාධි දෙබස් මේනකාට හා සමන්තට දැඩි මිහිරක් ගෙන දුන්නේය. ඉන් මත්ව සමන්තගෙන් ලැබෙන වෙගවත් ලිඟු පහරවල් මේනකා දත්මිටි කා විද ගත්තේ, ඉන් නැගෙන මිහිර කාඞරය තුලදී මෙන් හඬ නගා පිටකළ නොහැකි කමටය.

වජීරගේ වෙගවත් ලිඟු පහර නිසාවෙන් නැගෙන "තග්, තග්..." හඬ වත්සලාට ගෙන දුන්නේ දැඩි මිහිරක්ය. ඉන් ඇගේ හිත පත්ල මෙන්ම යෝනි පත්ලද කලතා දැමුවේ හිත පිත් නැතුවය. ඉන් ඇගේ ගතම වේවූලා තවත් මිහිරකට අර ඇන්දේ යෝනි දෙතොල් ගිනියම් වී පුපුරු ගසමින්ය.

"ආහ්..... මට වෙන්න යන්නේ..... සමන්ත අයියේ..... ආපහු වෙන්න යන්නේ. හයියෙන් ගහන්න" වත්සලා හඬ නගමින් කෙදිරි ගැවය.

වත්සලාගේ ඒ හැඩුම් බර කෙදිරිලි හඬේ ඉල්ලීම, සැබැලෙසම දැණුනේ, වජීරට නොව, දොරෙන් එපිට සිටි සමන්තටය. වත්සලා ඒ රාගාධික කෙදිරිලි හඬෙන් කළ ඉල්ලීමෙන්, හෝරාවකට පෙර හිස් වූ තම කොෂ දෙක නැවත පිරි ඉතිරි යනවගක් ඔහුට දැණුනේය. ඒ ඔහුගේ නහරත් හිරි වට්ටමින්ය. නමුත් වත්සලාගේ එම ඉල්ලීමේ වාඩුව, සමන්තට ගෙවන්නට වූයේ මේනකාටය. ඒ අත්වැට තවත් තදින් අල්ල ගනිමින්ය. ඒ නිසාවෙන් "ආහ්..... වජී, මගේ මගේ හුත්ත ඉරිලා යැයි" මේනකාට රහසින් කියවුනේය.

ගතම හිරිවැටි තවත් එක් සුරාන්තයකින් වත්සලා යහන මතට කපා හෙළ කෙසෙල් කදක් සේ ඇද වැටුනේ.... "අම්මේ ඇති, ඇති...." යැයි කෑ ගසමින්ය. එහෙත් ඒ හඬ කෑගැසීමක් තරම් තිවාර නොවුනේ, හඬේ වූ වෙහෙසකර බව නිසාවෙන්ය.

එහෙත් වජීර තවම සිටියේ පෙරලසම කිසිදු වෙහෙසකර බවක් නොමැතිව තවම නිමා නොවූ උනුහුමකය. ඒ නිසාවෙන් වජීර නැවත වත්සලාව යහන මත දණ ගස්සවා ගත්තේ ඇගේ "වුට්ටක් ඉන්න... අනේ, අනේ වුට්ටක් ඉන්න" යැයි වූ ඉල්ලීමද නොතකාය. ඒ වත්සලා එලස බලහත් කාර කමකට කැමති වග වජීර දන්නා නිසාවෙන්ය.

"බෑ, බෑ... මට තවත් ඉන්න බෑ....." වජීර වේගයෙන් පහරක් මේනකාගේ නිතඹට ගැසුවත්, ඒ බලහත්කාර කමේ මිහිර හා සිහින් රිදුම දැණුනේ වත්සලාටය. එයින් ඇයට එක පිට එක තවත් මිහිරක් ලබන්නට හිතුවේය.

"එහෙනම් මට තව රිද්දන්න....." වත්සලා කෙදිරි නැගුවාය. ඒ දණ ගසා සිටින ඉරියවුවෙන් සිටිමින් යෝනී දෙනොල් මෑත් කර වජීරට සහයක් දෙමිණිය.

එහෙත් වජීර ඇගේ යෝනියට ලිඟුව කිට්ටු නොකොට, නිතඹට පහරවල් දෙකක් ගැසුවේ "වටාස්... පටාස්" ගා හඬ නැගෙන පරිදිය. ඒ මිහිරෙන් මත් වූ වත්සලා තම බගමණිය නිය තුඩට ගෙන තදකොට ගත්තාය. එයින් දැණුන ඒම වේදනාව මදක් දරුණු උවත් වත්සලාගේ ආශාව අඩුවක් නොවුණේය. ඒ වෙනයම් සිතුවිල්ලක් ඇගේ හිතර රිංගමිණිය.

"ඔයා ආසද... මේනකාට පුකේ අරින්න...." වත්සලා වජීරගේ ලිඟුව අල්ල ගත්තේ අතක් පිටුපසට දමාය.

"නැතුව..... දෙනවනම් මම පුක පලනවා" එම අදහසෙන් වජීරට තම කෝෂ දෙක තුළ පැහෙන ශුක්‍ර ලිඟු හිස අද්දරටම ආ වග දැණුණේය.

"කැමත්තෙන්ම දෙන එකක් නෑ, බලෙන්ම ඇරියොත් මිසක්. කෑ ගැහුවත් නවත්තන එපා" වත්සලා දත්මිටි කා ගනිමින් දෙවන වරටත් නිතඹ පෑවේ වජීරටම නොවේය. ඒ කිසිදා එම මිහිර නොලද සමන්තටය.

ඒ හඬ සමන්තගේ මෙන්ම මේනකාගෙන් ඉවසුම හීන කොට දැමුවේය. "කැමත්තෙන් දෙන එකක් නෑ බලෙන්ම ඇරියොත් මිසක්. කෑ ගැහුවත් නවත්තන්න එපා" යැයි වත්සලා කළ ඉල්ලීම තදින්ම මේනකාගේ හිත තුළට දැණුණේය. ඒ නිසාවෙන් ගතම වෙවුලා ඇය සුනියක් ලැබ ගත්තත් "ආහ්.... වජී එපා, එපා..... ඇති" යැයි කෙඳුරුවේ වජීරගේ ලිඟුව තම ගුද සිදුරෙයැයි සිතුවිල්ලෙන්ය.

වත්සලා වජීරගෙන් කළ එම ඉල්ලීම සමන්තට ඉවසා සිටින්නට නොහැකි වූණේය. එම නිසාවෙන් සමන්ත එම ඉල්ලීම මේනකා පිටින් යවන්නට සිතුවේය. ඔහු දෙතුන් විටක් එක පිට එක මේනකාගේ යෝනියට පහර එල්ල කළේ, ඊලඟ ලිඟු පහර මේනකාගේ ගුද සිදුර වෙත ගෙනයන අදහසින්ය.

එහෙත් වරින්වර ලිඟු වත්සලාගේ ගුද සිදුර පළල් කරමින් ඇතුළට රිංගන විට "ආහ්..... සමන්ත අයියේ..... රිදෙවා.... ආහ්..." කියා වත්සලාගේ මුඛෙන් පිට වූ කැ ගැසිල්ලේ හඬින්ම වරින්වර ශුක්‍ර පහා වූනේ මේනකාගේ නිතඹ මතටය.

වරින්වර ලිඟු දෙකුත් මොහොතක් ගුද සිදුර තුළ උස් පහත් වන විට වත්සලාට පළමු දිණයේ තරම් කර්කෂට වේදනාවක් නොදැණුණාය. ඒ දැණෙන සිහින් රිදුම ඇයට මිහිරක් විය. එම නිසාවෙන් වත්සලා වරින්වර ලිඟු ගුද සිදුරේ උස් පහත් වෙන විට, ඇඟිලි දෙකක් යෝණි සිදුර තුළට ඔබා කළක ගත්තේ, වරින්වර ලැබෙන සෑම ලිඟු පහරකටම "ආහ්....., ආහ්..., ආහ්.." ලෙසින් කෙදිරි නගමින්ය.

සුනිය අහවර උවත් මේනකා හා සමන්ත තවම සිටියේ දෝර අසලම හති අරිමින්ය. ඒ ඔවුන් දෙදෙනාටම ඉන් ඉවතට යන්ට නොසිතූන නිසාවෙන්ය. වැඩියමක්ම සමන්තය. ඔහුට මැවි පෙනෙන්නට වූයේ වරින්වර වත්සලාගේ නිතඹට ලිඟු පහර දෙන අපූරුවය.

ගුද සිදුරෙන් දැණෙන කිතිය හා මිහිර, යෝනී සිදුරෙන් දැනෙන කිතිය හා මිහිරට වෙනස් වග වත්සලාට මෙදිණ හොදින්ම දැණුණාය. ඒ පළමු වර මෙන් දැඩි වේදනාවක් නොමැති කම නිසාවෙන්ය. ඉන් ඇගේ ගත නැවතත් ගැහෙන්නට ගත්තේ තවත් සුරාන්තයකට අර අදිමින්ය.

"ආහ්..... කෙළ ටිකක් දාලා ගහන්න, රත්වෙලා" වත්සලා එසේ කීවේ ගුද සිදුරේ වියලි බව වලකා ගන්නටය. ඇයට යෝනී සිදුරමෙන් ගුද හිල මිහිරක් ගෙන විට ලිහිසි බවක් ගෙන නොදෙන වග වටහා ගත්තාය.

"හම්..... මගේත් රත්වෙලා" වරින්වර කෙළ පිඩක් ගුද සිදුරට දමා නැවත ලිඟු ඇතුළු කලේය.

"ආහ්..... දැන්නම් තවත් ඉන්න බෑ..." වරින්වර බෙටය නිසාවෙන් දැණෙන ලිහිසි බවෙන්, වත්සලාට මෙතුවක් දිවියේ විදින්නට නොලැබුන අපූරු මිහිරක් දැණෙන්නට ගත්තාය.

"මටත්....." වරින්වර වේගයෙන් ඉහ සෙලෙවුවේය.

"ආහ්, ආහ්, ආහ්, ආහ්, ආහ්, ආහ්, අ.....හ්" ඒ සෑම ලිඟු පහරකම ඇති රිද්මයටම කෙදිරි නැගූ වත්සලා, අවසන් කෙදිරිය දීර්ගව පිට කලේ, අපමණ මිහිරකින් සළිතව මලකඳක් සේ යහන මතට වැටෙමින්ය. එම මිහිරේ තිවෘර බව

නිසාවෙන් ගතට පණක් නොදැණුනත්, වත්සලා වජිරගේ උනුහුම් ශුක්‍ර කැදලී වලට ගුද හිලෙන් එලියට එන්නට ඉඩක් නොතබා තටඹ ගත්තාය.

"අරු වත්සුගේ පුක පළන්න ඇති " එක් වරම නතර වූ වත්සලාගේ රාගාධික කෙදිරියෙන් සමන්ත අනුමාන කළේය.

"හම්..... ඔයත් ආසද...." මේනකා සමන්තගෙන් ඇසුවේය. ඒ තුවාය බිම ඇති තුවාය අතට ගනිමින්ය.

"නැතුව...." එම පැනයෙන් ඔහුගේ ගත හිරිවැටී ගියේය.

"කැමත්තෙන්ම දෙන එකක් නෑ, බලෙන්ම ඇරියොත් මිසක්. කැ ගැහුවත් නවත්තන එපා" මේනකාට වත්සලාගේ එම වදන් පෙල මුවෙන් ගිලිහුනේ නොදැණීමය. ඒ අතට ගත් තුවාය දෙන මතට ඇදගනිමින්ය.

එම පිළිතුරෙන් සමන්ත මේනකාගේ අතින් ඇද්දේ ඇයව තම තුරුලට ගන්නටය. එහෙත් මේනකා පසෙකට වූ නිසාවෙන් ඔහුට හසු වූයේ මේනකාගේ තුවා පොටය. ඉන් ඇයව වටක් කැරකැවී තුවාය ගිලිහී පහළ මහලට විසි වූයේ, මේනකාගේ සමබර තාවය ගිලිහෙමින්ය. ඇය වහා ලී අතවාරුව අල්ල ගත්තත්, නිහඬ බව රැක ගැන්මට අපහෝසත් වූවාය. ඒ මුවෙන් පිටවූ හඬත්, වැරෙන් ලීවැටේ හැපුන හඬත් රාත්‍රී නිසල බව බිඳිමින්ය.

ඒ හඬ කාඹරය තුලට රිංගුවේ දොරේ යටි හිඩසෙන්ය. ගතම අප්‍රාණිකව සිටියත් ඒ හඬ වත්සලාට මෙන්ම, යහනේ පසෙක හති අරින වජිරත් ඇසුනේය. වජිර වහා පසෙක වූ සරම උඩින් පල්ලෙන් පටල ගත්තත්, පොරොන්ය අතට හසු වූයේ වත්සලාටය.

දෙදෙනාම කාඹරයේ දොර හැරියේ හදිස්සියෙන්ය. ඔවුන් දෙදෙනාට පහළ මහලේ විදුලි බුබුල දල්වා ඇති වග සේම සමන්තගේ හා මේනකාගේ කාඹරයෙන් දොර ඇර දමා ඇති වග පෙනුනේය. ඒ නිසාවෙන් දෙදෙනාම අත්වැට අසලින් පහළ මහලට එබුනේය.

සොභාව මතට වැටුණු තුවාය අහුලා ඇදගන්නට වත්සලාට වේලාවක් ගත වූවා මෙන්ම, වජිරට කොට කළිසම දෙපා මතින් උස්සා ගන්නටද ඒ හදිසියට නොහැකි වුනේය. ඒ වජිරට හා වත්සලාට සිනහවක් එක් කරමින්ය.

"මොකද මේස පුටු පෙරළන්න හදන්නේ..... රුමි එකේ ඉඩ මදිද" වත්සලා ඇසුවේ සිනහාවෙන්ය.

"පොඩි වෙන්සක් හිතුවා....." මේනකාට වදන් ගොළුවෙදී සමන්ත යන්නමින් ගොඩදා ගත්තේය.

"අපි ඩිස්ටබ් කරාද මංදා...."

"අපේ නෑ..... ඉවර වුනා විතරයි " මේනකා පිළිතුරු දුන්නේ වර්ජයට.

"හරි.... හරි.... එහෙනම්...." වත්සලා හා වර්ජ නැවත කාඞරය තුලට එන්නට හැරුනේය.

"මේ කෝපි එකක් බොනවනම්.... පල්ලෙහට බැහැපල්ලා. මහන්සිත් ඇතිනේ" මේනකා කීවේ සිනහාවෙන්ය.

එවිටම සමන්තගේ මුහුණ ප්‍රශ්ණාර්ථයකට හැරුනේ යමක් සිහි විමෙන්ය.

"හුටා..... කෙටිල් එක" සමන්ත වහා කුස්සිය වෙත දුවගෙන ගියේය. එහෙත් ඔහුට දකින්නට ලැබුනේ, සිල්ව පැහැයෙන් දිලිසුන කේතලය වෙනුවට, රත් පැහැයෙන් ගිණියම් වූ යකඩ ගොඩක්ය.

වජීර නැවත රාජකාරියට ගොස් දිණ පහා හයක් ගෙවුන තැන, වජීර හා මේනකා අතර පුද්ගලික සබඳතාවයක් ගොඩ නැගුනා මෙන්ම වත්සලා හා සමන්ත අතර වූ බැඳියාවද තීව්‍ර වූහ. ඊට වඩාත් ප්‍රභලව බල පෑවේ එදින එකින් එකා මිහිර වීන්දේ ස්වාමියන් බිරියන් හිතෙන් මාරු කර හා බිරියන් ස්වාමියන් හිතෙන් මාරු කරගෙන වග එකින් එකාට රහසක් නොවීමෙන්ය. එහෙත් එම සතුට ඊට වැඩි දිනයක් නොපැවතුනේ මේනකාගේ ඔසප් වීමෙන් සැමට දුකක් ගෙන දෙමිණිය. එහෙත් එම දුක තුලින් වුවත් වජීර අංසක සතුටක් ලැබුවේ මේනකා හා නැවත රොහල් කාඞරයේ තනි වීමේ සතුටෙන්ය.

"මේ..... අනිද්දට එනවා නේද....." මේනකා වජීරට ඇමතුමක් ගත්තාය.

"ඔවු..... ඔරිස් එකට බොරුවක් කිවුවා, අම්මට සනීප නෑ කියලා"

"මේ.... මම මේ.. ගත්තේ ඒකටම නෙමෙයි..."

"ඇයි.... මොකද්ද...."

"මේ..., මේ දවස් දෙකකුනේ හස්ත කර්මාන්තයේ යෙදෙනවා එහෙම නෙමෙයි....."

"හරි.... හරි..... බයවෙන්න එපා...." වජීර සිනහා වූනේය.

"අනිද්දටත් අර පළවෙනි දවසේ වගේ වෙයිද දන්නේ නෑ නේද....." මේනකා එය ඇසුවේ සිනහා වෙන්නේය.

"මේ පාරනම් එහෙම වෙන එකක් නෑ.... සැලකිලිත් ලැබෙයිනේ....."

"හිතන් ඉන්නේ එහෙමද..... එනවකෝ අල්ල ගන්න. මෙ, මේ.... එදාට ඉඳලා යන්නම බලන් එන්න..."

"ඇයි.... ඒ"

"එදා වගේ හතර දෙනාම ජොලියේ ඉන්න. එහෙම ආසයි හලෝ..... අනික වත්සුගෙත් හොඳ දවස් ටික... ඒ ගැනත් හිතන්න එපැයි " මේනකා වර් ර හමුවේ නොදොල් වූවාය.

වර් එදින උදයෙන්ම මේනකාගේ නිවස වෙත ආවේය. ඒ පෙරදා රැයේ නැගී දුම්රියෙන් වෙලාවටත් කලියෙන්ය. ඒ වන විට වත්සලා හා සමන්ත කායාල වෙත යන්නට සැරසී සිටියත්, ඔහුගේ පැමිණීම නිසාවෙන් එලියට බැස නොසිටියහ.

"මේ ඔයා වොෂ් එකක් දාගෙන ටිකක් රෙස්ට් කරන්න...., මට හොඳටම පරක්කු වෙලා" උසස් වීම නිසාවෙන් වත්සලා ඒ ගැන බිය වූවාය.

"හරි, හරි, ඔයා යන්න...." වර් ඇය සමඟින් පහළ මහලට බැස්සේය. ඒ ලෙගින් කළිසමෙන් මතුව පෙන ඇගේ හැඩරුව විදිමින්ය.

"මවන්.... තැන්කේස්.. උඹ ලොකු උදවුවක් මේ කරන්නේ" සමන්ත ඔහුව වැලඳ ගත්තේ සමු දෙන්නටය.

"පිස්සුද බං....."

"වත්සු..... ඔයාව මම ඔරිස් එකෙන් ච්චාප් කරන්නද.... පරක්කු වෙලා නේද?" සමන්ත මේනකාව වැලඳ සමුදෙන අතරේ ඇසුවේය.

"පරක්කුනම් වෙලා..... කමක් නෑ අයියා යන්න. ඔය බයික් එකේ යනවට වඩා බස් එකේ ඒක හොඳයි" වත්සලා එසේ කීවේ සිනහා වෙන්නේය.

"පරක්කුත් නිසා සමන්ත එක්ක ගියානම් හරිනේ" වර් ඇයත් සමඟ දොර අසලට ආවේය.

"ඒකේ යන්න බෑ අනේ..... එහෙනම් මාව බස් හෝල්ට් එක්කට දාගෙන යන්න" වත්සලාට බස් එකේ යෑමට වඩා, එය පහසුවක් වූවත් වර් නිසාවෙන් අදිමදි කළේ බොරුවටය.

"පිස්සු කෙලින්නේ නැතුව මෙන්න මෙහේ වරෙන් බං යන්න, මටත් පරක්කු වෙලා" සමන්ත ඇගේ අතින් අල්ල ගත්තේය.

"හරි, හරි, යං...." සමන්ත මෝට බයිසිකලයට නැගී පසුව, වත්සලා පිටිපස

අසුනට නැගේ ඔහුගේ උරහිසට බර දෙමිත්ය. එවිට වත්සලාගේ දෙනත් සමන්තගේ පිට මත දැවටුන වග වර් රූ දුටුවේය. "මේ... හරියට අල්ල ගනිනින්..., මේයා යන විදිය දන්නවනේ" මේනකා වත්සලාට උප දෙසක් දුනේ වර් නිසාවෙන් ඇතිවුන ඇගේ හා සමන්තගේ දුරස් බව මේම මෝට සයිකලයට ගෙන දෙන්නේ අසමතුනිලිත බවක් වග වැට නීමෙන්ය.

"මෙහෙමද....." වත්සලා නොදන්නා සේ සමන්තගේ බඳ දෙපසින් දැන දමා ඔහුව බදා ගත්තේ වර් දෙස බලා මේනකාගෙන් සිනහවෙන් කවට ලෙස අසමිත්ය.

"ඔවු, ඔවු, ඔහොම තමා..." මේනකාත් ඇයට පිළිතුරු දුන්නේ සිනහවෙන්ය.

වත්සලා සමන්තට පිටු පසින් බයිසිකලයේ ඉඳ ගත් විට, කුඩා අසුන නොපෙනී යමින් නිතඹ තවත් විසල්ව වටකුරුව පෙනුනේය. ඒ ඇය ඇඳපිටි කළු පැහැති ලෙගින් කළිසම ඇඟටම ඇලී යාමෙන් යට ඇඳි රත් පැහැ ජී-ස්ට්ටිං පැන්ටිය පමනක් නොව, හමේ පැහැයද යාන්තමෙන් මතුව පෙනෙමිත්ය.

"ටී-ෂර්ට් එක පාත්කර ගනින්.... පටි එලියේ....." මේනකා එසේ කීවේ ඇය සමන්ත වෙත පහත් වෙත්ම ටී-ෂර්ටුව එස වී පහත් වූ කළිසම් වාටියෙන් ඇගේ පැන්ටියේ පටිය පෙනෙන්නට වූ නිසාවෙන්ය.

"අවුලක් නෑ බං ටිකයිනේ....." වත්සලා එලස සිනහවෙන් කීවත්, ටී-ෂර්ටුව සකස ගත්තේ මේනකාට හා වර්ට අත වනමිත්ය.

වත්සලා රැගත් මෝට සයිකලය සමන්ත ගෙට්ටුවෙන් පාරට හැරෙවූවේ වේගය අඩු වන්නට සියුම් බ්ලේක් පාරක්ද ගසමිත්ය. එවිට වත්සලාගේ නිතඹෙන් වැසී ගිය කුඩා අසුනේ අග වූ තිරිංග විදුලි පහන දැල්වූනේ වත්සලාගේ නිතඹේ දෙපළ අතරින්ය. "වත්සු කිවුවේ ඇත්ත තමා.... මේකේ යනවට වඩා බස් එකේ යන එක තමා හොඳ" බයිසිකලය හඬ නගා නොපෙනී ගිය පසු වර්ට සිතුවේය. ඒ වත්සලා සමන්ත සමඟ ඇගේ ඇලෙමින් බයිසිකලේ යෑම ගැන හිතා නොව වට පිටාවේ වූන්ට වත්සලා මේසේ යෑම කාමුක බවකින් පෙනෙන නිසාවෙන්ය.

වත්සලා, මෙලස සමන්තව බදාගෙන බයිසිකලේ යෑම මෙදින වර්ට අමුතක් ගෙන නොදුන්නේය. ඒ සිවු දෙනා අතරේ බැඳීම ඔහුට තවත් ගැටළුවක් නොවූන නිසාවෙන්ය.

වත්සලා හා සමන්ත නික්ම ගිය පසු මේනකා හා වජීර නිවස තුළට ආවේ රිමෝටයෙන් ගෙට්ටුවක් වසා දමමින්ය.

මේනකා ඇඳ සිටියේ කුඩා කෙටි කලිසමක් හා ස්කීනියකී. ඇය බ්‍රෙසියරයක් මෙන්ම පැන්ටියක්ද ඇඳ නැති වග වජීරට සැකයක් නොවුණේය.

"තේ එකක් බොනවද. වොෂ් එකක් දාලා, කැම කාලම තේ එකක් බොනවද" මේනකා වජීරගෙන් ඇසුවාය.

"තේ එකක් බොමු....." ඔහුට ඇවැසි වූයේ මේනකා සමඟ තනිවෙන්නටය.

"යමු...." මේනකාගේ පිටුපසින් වජීර පැන්ටියට ගියේය.

මේනකා කේතලය ටෑප් එකට අල්ලා වතුර පුරවන විට, එය සිල්ව පැහැයෙන් දිලිසුණේ ජණලයෙන් රිංගූ හිරු එලියෙන් රන්වන් පැහැයෙන්ය. එහෙත් දෙදෙනාම සිටියේ තරමක හද ගැස්මෙන්ය. ඒම නිසාවෙන් දෙදෙනාටම පැනය වූයේ කෙසේනම් කතාව අරඹන්නේ යැයි සිතමින්ය.

ගෙවුන එම තප්පර කිහිපයක නිහඬ බව දෙදෙනාටම හෝරවක් තරම් දිගුවට දැණුණේය. ඒ දුරකථනයෙන් කොතරම් දොඩමළු වුනත්, මේවැනි තනිවීමක් සොයමින් සිටියත්, දෙදෙනාටම දෙදෙනා කෙරෙහි දැණුන සබකෝ කෝලයෙන්ය.

"අපි හින්දා ඔයාටත් කරදරේ තේද....?" හිතට දිරි ගත් මේනකා තම හඬ අවදි කරන්නට හේතුපාඨතක් සොයා ගත්තාය.

"පිසුද..... එහෙම හිතන්න එපා....." වජීර අත් කර පළල් සිකිනිය තුලින් යාන්තමට පෙනෙන ඇගේ දෙනෙත දෙස බලා සිටියේය.

"ලොකු උදවුවක් වජීර උඹ අපිට කරන්නේ....." ඇය කේතලය ළිප මත තබා වජීර අසලින් අනෙක් පුටුවේ ඉඳ ගත්තාය.

"විකාර කියවන්න එපා මේනු....., උඹටයි සමන්තටයි අපි දෙන්නට කරන්න බැරි දෙයක් නෑ. ඒවා උදවු කියලා හිතන්න එපා" ඇගේ ස්කීනිය මතින් පෙනෙන තත් දෙපුඩු වජීරට මිහිරක් ගෙන දුන්නේය.

"මේ.... ඊයේ, පෙරේදා මුකුත් කරේ එහෙම නෑ තේද...." ඔහුගේ දෑස මේනකා හැඳින ගත්තාය.

"නෑ, නෑ..."

"එහෙනම් දැන් අමාරුවෙන් ඇත්තේ...." ඇය තම ඇඟිලි තුඩක නියපොත්තක් කොනෑහැවූවේ හිතා මතාම, ස්කීනී කර මතින් දෙනන පෙනෙන්නට හැරය.

"හම්... ටිකක්.... ඒ කොහොම වුනත් කමක් නෑ... ඕන්න අදනම් ඇතුලට එන්නපා...." වර්ජිත එදෙස බලා එලස කීවේ විහිළුවටය.

"නෑ, නෑ...., අදනම් කොහොමත් එනවා. මට ස්ප්‍රිට් එකම ඕන.." මේනකා සිනහාවෙන් නැගිටිටෙ කේතලය විසිල් නහන්නට වූ නිසාවෙන්ය.

මේනකාගේ කලිසම මදක් පහත් වී තිබුනේ තට්ටම් දෙපළ සාණුවත් මැනවින් පෙනෙන ලෙසය. එය මේනකා දැන සිටියත් සකස ගන්නට නොසිතුවාය. ඒ ඔහුව අවුස්සා ගැනීමේ ප්‍රථිපලය අද වඩාත් යහපත් නිසාවෙන්ය.

මෙදින වර්ජිත තම නෙත් පරිස්සම් කර ගන්නට හෙතුවක් නොවුනේය. එම නිසාවෙන් වර්ජිත හිත්සේ මේනකාගේ රුව රසවින්දේ බියක් හැකක් නැතුවමය. ඒ හිතට දිරියක්ද එක් කරමින්ය.

"ස්ප්‍රිට් එකම ඕන්නම් ප්‍රශ්නයක්....?"

"ඇයි...."

"ඇයි අහන්නේ, ඒවට ඉතින් කලින් කරන්න ඕන වැඩ ගොඩක් තියනවනේ..." වර්ජිත දුරකථයෙන් හැර මෙලස මේනකා සමඟ කතා බහා කර නොතිබුනේය.

"ආ.... එහෙමද.... මට දැණුයි තෙරුනේ මොකද කියන්නේ කියලා" මේනකා ඔහුගේ මේම කතා බහට ඇලුම් කළාය.

"එහෙම නැතුව බෑනේ....."

"දන්නවනම් මම වත්සුට කියනවා, ප්‍රි වර්ක් ටික කරලා දිලම යන්න කියලා" ඇය තේ එක ඔහු අතට දුන්නාය.

"එහෙම හරියනවැයි..... උවමානව තියෙන්නේ එයාට යැයි" වර්ජිත එසේ කීවේ කෙලින්ම ඇය ගේ නෙත් දෙස බලාය.

"හරි, හරි බලමුකෝ...." මේනකා ඔහුට ඉදිරිපස පුටුවේ ඉඳ ගත්තාය. ඒ ඇය ද තේ එක අතට ගෙනය.

"බලලා හරියන්නේ නෑ... පොරොණ්දු වුනානේ" වර්ජිත ඵලස කීවේ ඇගේ කළවා යුග්මය දෙස නෙත් හෙලමිත්ය.

"චික්.. බලන කැන විතරක්... මහා වනවරයෙක්....." මේනකා ඔහු බලාසිටියේ කොහෙදැයි දුටුවත්, එය සකස නොගත්තාය.

"කියෙන්නෙ බලන්නනේ....." වර්ජිත සිනහවෙන් තේ උගුරක් බිචුවේය.

"ආසයිනේ.. ඒකනේ එදා මගේ නම කිය කියා වත්සුව මරන්න හැදුවේ" වත්සලා වර්ජිතට එදින සිහි කළාය.

"එදා ඒවා හොරෙන් අහගෙන හිටිය අය එහෙම නෙමෙයි වෙන්න ඇති....."

"ඒක දන්නේ නෑ...., මම හිතන්නේ දැනටත් ඇරිලා ඇත්තේ කියලා" මේනකා ඔහුගේ යටි කය දෙස බලා සිනහා වූයේ කාමුක ලෙසය.

"ටිකක්...."

"ඇයි ටිකක්...." වත්සලාත් තේ උගුරක් බිචුවාය.

"දැක්කේ ටිකයිනේ....."

"කපටියා, හිතේ ඇති ඔක්කොම බලන්න" මේනකා දෙපා තරමක් දෙපා පළල් කලේ හිතා මතා වග නොදැනෙන්නටය.

"ඇයි එදා දැක්කේ.... දකින්න ඕන ඔක්කොම, සාලේ මැද්දේ....." වර්ජිතට එදින සිහිවී සිනහවක් නැගුනේය.

"ඒ ලඟටම නෙවේ නේ....."

"හරියටම දැකා, එදා රතු වට රතුවේ ගිණියම් වෙලා"

"අම්මේ..... කියන බොරු, මම එවලෙම ටවල් එක ඇඳ ගත්තා"

"බොරු නෙමෙයි..... මම දැක්කා ඔයාගේ ගිණියම් වෙලා"

"මගේ..... මොකද්ද.." මේනකා සිතුවේ ඔහු එදින ලෙසින් අසැබි ලෙස පිළිතුරු

දේවියැයි සිතාය.

"මේ.... මේ...., ඔයාගේ කේතලේ" වර් හයියෙන් සිනහා වුනේය. එයින් මේනකාට ඇති වූ සිනහවෙන් දැසෙන් කඳුළු කැටද එලියට පැත්තේය.

"හරි, හරි.... ඒකනම් දකින්න ඇති...." ඇය එලස පිළිතුරු දුන්නේම එම සිනහාවෙන්මය.

"ඔයා හිතුවේ මොකක් කියලද....."

"මේ, මේ, එවගෙන් වැඩක් නෑ..... අලුත් එකක් ගන්නත් වුනා. අරක ගෙනාවේ වත්සු" ඇය අලුත් කේතලය වර්ට පෙන්වීය.

"මම දැක්කා.... ඉස්සෙලා වතුර පුරවද්දි....."

"මොකද්ද....."

"ඔයාගේ කෙටිල් එක....."

"ඒකේ වතුර එකක් රත් කරන්න හිතුවද....."

"හම්මම්..... තේ එකක් බොන්න"

"ඇයි කිරි වලට ආස නැද්ද....."

"ආසයි.... තවම පින නෑ....."

"ඇයි වත්සු...." ඇය එසේ ඇසුවේ සිනහවෙන්ය.

"හිස් බොතල් වැඩිය කටේ ගැහුවම බඩට හුලන් පිරෙනවා කියලා තමයි අපේ අම්මලා ඉස්සර කියන්නේ" ඔහු එසේ කීවේ ඇගේ දෙනන දෙස බලමින්ය.

"පුතාට තියන ආදරේ නිසා වෙන්න ඇති, අම්මා ඉක්මණට ආවිවි කෙනෙක් වෙන්න ඕන කියන්න ඇත්තේ" ඇය හිතා මතාම තරමක් පහත් වූයේ ලැමද ඉස්මත්ත වර්ට පෙනෙන ලෙසය.

"අම්මලා එහෙම තමයි..... බලමුකෝ කවුද ඉස්සර වෙන්නේ කියලා....."

"මොකටද....."

"මට කිරි බොන්න..." වර් සිනහා වූයේ මේනකාටත් සිනහවක් ගෙන එමින්ය.

"ඉතින් අඹේවෙල පැත්තේත් එලදෙනක් ගෙනාවනම් හරිනේ....." ඇය එසේ ඇසුවේද සිනහවෙන්ය.

"දෙන්නෙක්ම ඉඳි ආයේ මොකටද"

"ඉතින් කිරි නෑනේ...."

"ඉන්න වැස්සියෝ දෙන්ව පට්ටි දාලා ගත්තම, මට කිරෙන් නාන්නත් පුළුවන් වෙයි... දෙන්නගේ බුරුළේ තරමට" වජිරට ඇගේ කර පළල් ඉස්කිනිය තුලින් පෙනෙන ඇගේ දෙනන ඉස්මත්ත ඉවසුම් නොදුන්නේය.

"ගොන් වස්සට හිතේ ඇති දෙන්නටම පට්ටි දාන්න.. හිතේ ඇති දෙයි කියලා"

"හොඳ ගොනෙකුට දෙන්නෙක් වැඩි නෑ, ඒත් එක වැසියක් ඇට්ටරයිනේ"

"ආම්බාම් කරලා ගත්තොත් බැරිවෙන එකක් නෑ..... "

"ඉවර් ද.....?"

"මේ... දැන්නම් වෙලාවත් හරි ලෑස්ති වෙන්න. නාගන්නත් ඕන" මේනකා එයට පිළිතුරක් දුන්නේ සිනහවකින්ය. එහෙත් වජිරට එම සිනහවේ ගැබ්ව ඇති දේ තේරුම් ගන්නට පහසුවුණි.

කාඹරයට ගිය වජිර තුවායත් අතට ගෙන මදක් යහනේ ඇල වූයේ තෙහෙට්ටුවටම නොවේය. ඒ මේනකා හා සමඟ වූ කතා බහා නැවතත් සිහි කරමින්ය. ඔහුගේ ගත හිත දෙකම වූයේ හොඳ හැටි අවදියෙන්ය. එම නිසාවෙන් ඔහු දෑස පියා ගත්තේ "මේකී අරකට උත්තරක් දුන්නේ නෑ නේ.... ඡික්...." යැයි සිතුවිල්ලෙන්ය.

ඇඟ පත හෝද ගත් මේනකා පහළ මහලේ සිටිට දෙතුන් විටක් වජිරව ඇමතුවත් වජිරගෙන් පිළිතුරක් නොවුනී. "මහන්සියට නින්ද ගිහිල්ලා වත්ද" ඇයට සිතුවාය.

"වජිර.... වෙලාව හරි..." කළිසම පිටිම්ම යහනේ දිගා වී සිටින වජිර දෙස මද වෙලාවක් බලා සිටි මේනකා ඔහුට කතා කළේ ඇහැරවන්න ලෝබකම අමතක කොටය.

"ටිකක් නින්ද ගියා...." වජිර ගැ ඇඟ මැලී කඩා නැගිටිවේය. එහෙත් ඔහු බලා

සිටියේ ඇය දෙසමය.

"ඇයි මොකද.....?" ඔහු බලා සිටින්නේ කෙටි තුවායෙන් නිරුවත් වූ තම කය දෙස වග ඇයට සැකයක් නොවිණි.

"නිකන්...."

"නිකන්මත් නෙවෙයි කියලා හිතෙනවා" ඇය වත්සලාගේ ඇඳුම් තිබෙන අල්මාරිය ඇරියාය.

"නිකන්මත් නෙමේම නම් තමයි...." ඔහු අනෙක් වදන් පෙළ නොකියා ගිල ගත්තේ, ඇය වත්සලාගේ අල්මාරිය වෙත පහත් වූ නිසාවෙන් පෙනෙන්නට වූ ඇගේ විසල් දෙකලවා දෙස බලමිණිය.

"එහෙනම්....." ඇය වත්සලාගේ සායක් අතට ගත්තාය.

"එහෙම කියන්න බෑ හලෝ....."

"ඒ මොකද...."

"ලස්සන ගැන හිතුවේ....."

"ලස්සන ද.... නැත්තම් මෙහෙම ඉන්න කොට වෙන මොනවා හරිද...?" මේනකා ඔහුගෙන් ඇසුවේය.

"සෙක්සි කැල්ලක් වගේ...."

"ආ.... ඒකද..., මේ ඉක්මණට ලැස්තුවෙන්න පරක්කු වෙයි" ඇය එසේ කියමින් පහළට බැස්සාය. ඒ ඔහුගේ හිතුවක්කාර නෙත් තුලින් ගැලවෙන්නට උවමනා කමෙන් නොවේය. පරක්කුව නිසාවෙන්ය.

මේනකා වත්සලාගේ සායකින් හා, තම ටී-ෂට්ටුවකින් සැරසි වර්ෂර සමඟ කාර් එකට නැග්ගේය.

"ඇයි අද සායක් ඇන්දේ....." වර්ෂර ඇය සායක් ඇඳ සිටිනු දැක තිබුණේ කාලාතුරකින්ය.

"අර වෙලාවට වත්සුව මතක් වෙන්න..." ඇය සිනහවෙන් එසේ කියා "නෑ, නෑ ඒකට නෙමෙයි කලිසන් ගලව ගලව ඉන්න ගියාම අමාරැයි, සාය ලෙසියි.

පැන්ටිය ගලවලා මේක උස්ස ගත්තම වැඩේ ඉවරයි " ඇය සිනහවෙන් පිළිතුරු දුන්නාය.

ගමනේ ඉතුරු අඩ වර් ඇය සමඟ කතා බහා කළේ IUI එක කරන අයිරිය. "කකුල් දෙක උස්සලා නවා ගත්තම, නර්ස් කෙනෙක් රවුම් බටයක් වගේ අඩුවක් දානවා ඇතුලට, පස්සේ ඒකෙන් අරක පළල් කරාම, ඩොක්ට ස්පම් ටික දිග ටියුබ් එකක් දිගේ ඇතුලටම ඉන්ජෙක්ට් කරනවා....." ඇය සිනහවෙන් කියමින්න.

"සර්, සාම්පල් එක ගෙනත් දෙන්න පෙපරේශන් වලට... හතර වෙනී රුම් එකට යන්න" හෙදියක් ඔහු අතට කුඩා ඇසුරුම දුන්නාය.

"මේ... එනවද?, ඉන්නවද...?" වර් එසේ ඇසුවේ විහිළුවටය.

"ඔයා ගිහින් එන්න" වර් නොසිතුව ලෙස මේනකා කීවාය.

"ඇත්තටම....." වර්ගේ සිහින කඩා වැටුණේය.

"හම්..... මට බෑ. මම ආවහම ඔයාට වෙනේ නෑ නේ" ඇය සභවා ගත් සිනහවෙන් ඔහුගේ සිහින කඩා වැටෙන අයිරු දුටුවාය.

"මොකද්ද හලෝ..... අද එහෙම නෑ" වර් ඇගේ අත අල්ල ගත්තේය.

"බය වුනා නේද මම එන්නේ නැති වෙයි කියලා. යමුකෝ එහෙනම්, අද ප්‍රී වර්ක් එකක් වත් කරලා දෙන්න පුළුවන්ද බලන්න" මේනකා සිනහවෙන් ඔහුගේ අත වූ බඳුන අතට ගත්තාය.

මේනකාගේ එම පිළිතුරෙන් නොසිතුව ලෙස ඔහුගේ හිත උණුහුම් වුණේය. එලසම මේනකාටද එවැසි වූයේ ද එයමය.

"මේ.... මොකද්ද වගේ හලෝ මෙහෙම...." කුඩා කාඹරයට පළමුව ගිය මේනකා, වර් ඇතුල් වූ පසු දොර වසා දැමුවාය.

"ඇයි...." වර් ඇසුවේය.

"බය නැද්ද වලත්තයෙක් එක්ක මෙහෙම ඉන්න. මේ... වැඩි වෙලාවක් ගන්න එපා..... ඉක්මණට..." ඇය තම අත වූ කුඩා බඳුන ඔහුට දුන්නාය.

"එහෙනම් අනික් පැත්ත හැරෙන්න...." වර්ට අවැසි වූයේ ඇයගේ හිත දැන

ගැන්මටය

"බෑ... බෑ..... අදනම් මට බලන් ඉන්න ඕන... ඇයි ප්‍රී වර්ක් එකක් එපාද " වර්ජිගේ ගතම ඉන් සිතලව ගියේය.

"අයියෝ මේනු...." වර්ජි එසේ කීවේ විහිළුවටය. එම අශාවෙන් හිත ගැහුණේය.

"කෝ ඉතින්....." මේනකා ඔහුගේ මුහුණ දෙස එක එල්ලේ බැලුවාය.

"මොකද්ද වගේ හලෝ....." වර්ජි එලස කීවේ බොරු ලැජ්ජාවකින්ය.

"අනේ මේ උඹේ ලැජ්ජාව....." වර්ජි නොසිතුව ලෙස ඇය ඔහුගේ බඳ පටිය වෙත දැත ගෙන ගියාය.

"ඉන්න, ඉන්න.... " වර්ජි එයට ඉඩක් නොතබා බඳ පටිය ලිහිල් කළේය.

වර්ජි කළිසම පහත් කළත් යට කළිසම පහත් නොකළේය. ඒ හිතේ, තැනි ගැන්ම මුසු විලියෙන්ය. එහෙත් ලිඟුව අවදිව තිබුණේය.

වර්ජිගේ ලිඟුව අවදිව වග යටි කළිසම නෙරා ඇති අපුරුවෙන් මේනකා හැඳින ගත්තාය. එයින් ඇගේ දෙනොල් වියලී දැසත් රත් පැහැ වූයේ නොදැනීමය. ඒ නිසාවෙන් ඇය දෙනෙන් අඩක් පෙනෙන ලෙස ටී-ෂර්ටුව ඉස්සුවා මෙන්ම සායද මදක් පහතට කළේ නාඕයත් මතුවන්නටය.

වර්ජිට එම දසුන ඉවසුම් නොදුන්නේය. ඒ මෙතුවක් සිහිනයක්ම වූ මේනකාගේ පහසේන්, අඩකුනු වූ ලිඟුව මනා කොට ප්‍රාණවත් වෙමින්ය. එයින් වර්ජිගේ හිත ගැහුණේ ඉවසුම බිඳ දමමින්ය. ඒ අතක් ඇගේ ලැමඳ වෙත ගෙනයමින්ය.

"ඕනමද..... " මේනකාටත් ඇවැසි වූයේ එයම වුවත් ඔහුගේ අත ලැමඳ මතට එන්නට ප්‍රථම අල්ල ගත්තාය.

"කැමතිනම්..." වර්ජි ඇගේ නෙත් දෙස එක එල්ලේ බැලුවේය.

"ඔයාගේ කැමත්තක්..... හැබයි ටිකක් දුර යනවා වැඩියි වගේ නේද" හිත උණුහුමේ වූවත් මේනකාට එය සීමාව ඉකමවා යෑමක් ලෙස හැඟුණාය.

හිත කොතරම් එයට කැමත්තෙන් ගැහුනත්, මේනකා එයට කැමැත්ත දුන්නේ හිතකින් නොවන වග වර්ජිත දැණුණේය. එම නිසාවෙන් ඔහු දැන ඉවතට ගත්තේ "සොරි... මේනු. මම සීමාව දන්නේ නෑ " යැයි කියමිණි.

"එහෙම හිතන්න එපා..... මේ" මේනකා ටී-ෂට්ටුව උඩට ඔසවා බ්ලෙසියරයෙන් වැසුන දෙනන පූර්ණ ලෙස මතු කළාය. ඒ ඔහුගේ ස්පර්ශයට ලොල්ව නොව, ඔහුට ලැමද පෙන්වීමේ සතුටෙන්ය.

ඇගේ තන් පුඩු ලේස් බ්ලෙසියරයෙන් වැසී ඇතත්, ඇත් දළ පැහැති දෙනන වැඩියමක්ම වූයේ නිරුවතිණය. එහි තරම හා වටකුරු බව වත්සලාට සම වුවත්, දැනුන නැවුම් බවෙන් වර්ජිතගේ හිත අශාවෙන් ගැහුණේය.

"තව මොනවද ඕන" වත්සලාට ඔහුගේ නොසන් සුන් කම දැනුණාය.

වර්ජිත එයට මුඛෙන් පිළිතුරක් නොදුන්නත් හිසෙන් පෙන්වූයේ ඇගේ ඇගේ යටි කයයි. එහෙත් මේනකා එයට පිළිතුරක් දුන්නේ "වැඩිය ඉක්මන් වෙන්න එපා" යැයි කියමිණි ඔහු අසලට එමිණි.

ඔහුගේ හුස්මක් දුරට ආ මේනකා වර්ජිත නොසිතුව ලෙස ඔහුගේ යටි කලිසමට පිටින් ලිඟුව වෙන අතක් ගෙන ආවේය.

"මේනු....." වර්ජිත ඒ මතදී ඇගේ අත අල්ල ගත්තේය.

"මේක ප්‍රී වර්ක් එකක්, ඇයි එපාද....." ඔහුගේ ලිඟුව අවදිව වග මේනකාගේ අතලට දැණුණේය.

"කමක් නැද්ද...." වර්ජිත ඇගේ දෙනෙත් දෙස එක එල්ලේ බැලුවේය.

"මගේ ආසව නැතුව නෙමෙයි. ටීකක් දුර දිග ගියා වැඩි උනත්... මට අද ඕන ඔයාගේ හොඳ ස්ප්‍රීට් එකම" ඇය හෙමිහිට යටි කලිසමට පිටින් ලිඟුව අත ගැවේය.

සමන්තගේ ලිඟුවේ උණුහුමෙන් පසුව තම අත්ලට දැණුන මේම උණුහුමෙන් මේනකාගේ ගතද උනුහුම්ව ගියේය. ඒ ඇගේ මුහුණත් වෙනස් වි ඉක්මන් සුසුමන් හෙලමිණි. ඒ වග වර්ජිතටත් දැණුණේය.

මේනකාගේ අත්ලේ උණුහුම වර්ජිතගේ ගතම කිතිකවා දැමීමේය. ඒ ඇය මොහොතක් පමණ රිද්මයකට ලිඟුව පිරිමැද්ද නිසාම නොව, ඇයත් මෙම මිහිර විදින

වග සපන කරමින් ඇගේ මුහුණෙන් මතු වූ කාමුක පෙණුමෙන්ය. එය වඩාත් තීවර වූයේ ඇය හුස්ම ගන්නා හා හෙලනා වාරයක් පාසා ලැමද තොරක් නොමැතිව උස් පහත් වෙමින්ය.

ඉන් වර්ෂයට දැනුණේ, හුස්මක දුරින් ඇති බ්‍රොසියරයෙන් වැසුන ඇගේ දෙනන තම දැනේ පහස ඉල්ලා හඬනා වගය. එම නිසාවෙන් වරක් ප්‍රතික්ෂේප උවත් නොදැනීම වර්ෂයේ දැන ඇගේ ලැමද වෙත කිට්ටු වූයේ එය මතකවය. එහෙත් පෙර මෙන්ම මේනකා ඔහුගේ අත අල්ල ගත්තේ ලැමදේ ස්පර්ශයට පෙරය.

"ඔනමද....."

"අතේ සොරි.... මේනු. මට කන්ට්‍රෝල් නැතුව ගියා"

"එහෙම හිතන්න එපා.... ඔනම නම් කමක් නෑ....." මේනකා ඔහුගේ අත ලිහිල් කළාය. ඒ අද දිනයේ ඔහුගේ සතුටෙන් කුඩා කුප්පිය පිරෙන අයුරු සිහියට නන්වා ගනිමින්ය.

වර්ෂ තම ගැහෙන දැන ඇගේ ලැමද වෙත ගෙන ආවේය. ඒ බ්‍රොසියරයෙන් වැසුණු දෙනන මෘදුව ස්පර්ශය කරලමින්ය. එහෙත් වත්සලාගේ ලැමදේ ස්පර්ශය ලබන්නේ වර්ෂගේ දැන පෙරටත් වඩා ගැහුණේය.

සීමාව ඉක්මවා වර්ෂට ඉඩ දුන්නේ, ඔහුගේ හෑම ශුක්‍ර බිඳවකම ගුණාත්මක කම උදුර ගන්නට වුවත්, ඔහුගේ අත්ලේ උණුහුම මේනකාගේ කය පුරා ඇදී ගියේ විදුලියක් මෙන්ය. ඉන් ඇගේ ගතේ හිරිගඬුද මතු වූයේය. එහෙත් වර්ෂගේ දැන ගැහෙන බව ඇයට නොදැනුණේ, ඊට නොදෙනිව ඇගේ හිතත් ගැහෙන්නට වූ නිසාවෙන්ය.

වර්ෂට දෙනනේ මෙලෙක් බවත්, ඇගේ අත්ලෙන් ලිඟුවට දැණෙන මිහිරත් ඉවසුම් නොදුන්නේය. එම නිසාවෙන් වර්ෂ යට කළිසමට පිටින් ඇති ඇගේ අත අල්ල ගත්තේ ඇතුලට දමා ගන්නා අදහසින්ය. එහෙත් ඒ වග මේනකාට දැනුණාය.

"ඇයි වෙන්න වගේද....."

"හම්...." වර්ෂ කෙඳුරුවේය.

"අපි දෙන්නා ගොඩක් දුර යනවා වැඩිපි වගේ, දැන් ඇති නේ....." මේනකාගේ හිත මෙන්ම යෝනියද මෙවලේ තිබුණේ තෙත්ව උවත්, එයට හිත් නොදුන්නාය. ඒ තම සීමාවේ ඉදිමින්ය.

"සොරි..... " වරින්දර ඇයගේ අකමැත්ත දැනුණේය. එම නිසාවෙන් වරින්දර අනෙක් පසට හැරී ලිඟුව ඉවතට ගත්තේය.

"ඔයා මේ පැත්තට හැරෙන්න..... මම අනික් පැත්තට හැරෙන්නම්. ඔයාට එතකොට මාව ජේතවනේ" වරින්දර මෙවලේ ඇය වෙත හැරුණේ ලිඟුව කළිසම තුලට නොදාගෙන, ඇයට පෙනෙන ලෙසය.

එහෙත් ඔහු හැරෙන විටම මේනකත් හැරුණ නිසාවෙන් ඇයට ලිඟුව පැහැදිලිව නොපෙනුනත්, වායාවක් ලෙස පෙනුණේය. එය ඇගේ ඉවසුම් රහිත හිත "සීමාව ගැන හිතන්න එපා, ටිකක් ඇල්ලුවට කමක් නෑ....." යැයි ඇයට බල කළේය. ඇය එම හිත මැඩ ගත්තත් මොහොතක් ගෙවෙන්නට පෙර නැවත හිත කියනට වූයේ..."එලියටම දාගෙන ඉන්නේ අල්ලන බැරිනම් අඩුම තරමේ ඒක දිහාවත් බලපන්" යැයි කියාය. එහෙත් ඇයට සමත්ත මෙන්ම වත්සලාවද සිහි වූයේය.

"මොකද අද" ඒ නිසාවෙන් වත්සලා ඇසුවේ ඔහු දෙස නොබලාමය.

"අද නම් හොඳයි වගේ.... ඒත් වෙන්න ටිකක් පරක්කු වෙයි වගේ" වරින්දරගේ ලිඟුවේ හිසට සතුටු කඳුලු උනා තිබුනත් බොරුවක් කීවේ ඇය සමඟ මෙලස ඉන්නට ඇති කැමත්තෙන්ය. ඒ ඇගේ පිටුපසෙන් පෙනෙන ඇගේ වත දෙසා බලමින් කීවේ ලිඟුවත් අත ගා ගනිමින්ය.

"මොනවා වෙන්නද...?" මේනකාත් එලස ඇසුවේ වත්සලා මෙන්ය. ඒ ඇයගෙන් හිතේ ඇති ආශාවෙන්ය.

"වෙන මොනවා වෙන්නද...? මට වෙන්න මිසක්" ඇය අසන්නේ කුමක් දැයි ඔහුට වැටහුනත් වත්සලාට මෙන් ඇයට පිළිතුරු දෙන්න නොසිතුවේය.

"එහෙම නෙමෙයිනේ ඔයා වත්සුට කියන්නේ.... ඒ විදියට කියන්නකෝ" මේනකා සිනහා වූවාය.

"මට බඩු යන්න..." වරින්දර සිනහවෙන් කීවේය.

"බඩු කියනේ...." මේනකා එසේ ඇසුවේ ඔහුට නොපෙනුනත් දැනින් මුහුණ වසාගෙන සිනහවෙන්ය.

"මට කැරි යන්න..." වරින්දර එලස කීවේ හිතේ උණුහුමෙන්ය.

"මමත් පොඩි ෂපොට් එකක් දෙන්නම්, අද මට මේකෙන් එකක් ඒවා පුරවලම ඕන" ඇය තම අත වූ කුඩා ඇසුරුම ඔහු වෙත දිගු කළාය. ඒ ඔහු දෙස නොබලාමය.

"ඒවා කියන්නේ...." වජිර එය අතට නොගෙනම, එලස ඇසුවේ ඇගෙන් මුඛවනුත් එල්ස අසා ගැන්මට ආශාවෙන්ය.

"මට එහෙම කින්න බෑ"

"එහෙනම් මම ඕක ගන්නෙත් නෑ....."

"හරි, හරි එහෙනම්.... මේ... මේ... මට මේකට ඔයාගේ මේ කර් එකක්ම පුරවලා ඕන" මේනකත් එසේ කීවේ ඔහුගේ ඉල්ලීමටම නොව ඇගේ හිතෙන් ආශාවෙන්ය.

ඇගේ මුඛවන් එලස පිට වෙත විට වජිරට ඉවසම් නැති වූනේය. ඒ නිසාවෙන් ඔහු හෙමිහිට අත් ගසන්න ගත්තේ ඇගේ වත දෙස බලමින්ය. ඒ ඔහුගේ තෙත් වැඩි පුරුම ඇගේ නිතඹ වෙත ගෙනයමින්ය.

වජිර අත් ගසනා සියුම් හඬ මේනකාගේ දෙසවන තුල නටන්නට වූයේ ඇගේ යෝනියත් කළතමින්ය. ඇයට මැවි පෙනුනේ වජිරගේ ඒ ලිඟු හිස අත් ගසන විට පෙර සමෙන් වැසි මතු වන අපූරුවය.

"ශපොට් එකක් ඕනද....." මේනකා එසේ ඇසුවේ දැස අඩවත් කොට ගනිමින් වජිරගේ ලිඟුව සිහියට නගා ගනිමින්ය.

"කෝ.. දෙනවා කිවුවට මුතුත්ම නෑ නේ"

"ඕන්න එහෙනම්... හම්... මේ....." ඇය මදක් ඔහු අසලට, පසු පසට ආවාය. ඒ සායත් නිතඹෙන් අඩක් පමණ පෙණෙන ලෙසට ඔසවමින්ය.

ඇගේ ඇත් දළ පැහැති නිතඹේ තට්ටම් දෙක අතර ජී-ස්ට්‍රිං පෑන්ටිය රිංගා ඇති අයිරු දුටු විට වජිරගේ ඉවසුම හීන වූනේය. වැඩියමක්ම ඇගේ ගතේ පැහැයටය. ඔහු ඒ නිසාවෙන් මේනකාගේ යෝනී වැස්ම දෙස බැලුවේ මදක් හිස පහත් කොටය. ඉන් මෙතුවක් වජිරගේ හිතේ වූ පාලනය ගිලිහී ගියේ, ඇගේ විසල් යෝනී දෙතොල් එම පෑන්ටි වැස්මෙන් තෙත්ව, මතු ව හිනහන්නට වූ නිසාවෙන්ය.

වර්ජිත භිස පහත් කොට තම රහස් පෙදෙස බලන වග දැණුන මේනකාට නොදැණීම දෙපා පළල් වූවාය. ඒ හිතෙන් වර්ජිතගේ ඇඟිලි තුඩේ පහස යෝනි දෙතොල් සහලට ගෙන දෙමිත්ය.

"වත්සුගේ ලිප්ප් වලට වඩා මගේ පොඩ්පි නේද...." මේනකා එසේ ඇසුවේ ඔහුව තවත් අවුස්සන්නටය. ඉන් වර්ජිතගේ හිත කිනි කැවුනේය.

"හම්.... ඒත් නරකම නෑ. වෙට් වෙලා නේද...?"

"හම්..... නංගි නළියනවා.... මල්ලිව දකින්න...." ඇය වර්ජිතට පෙනෙන ලෙස යෝනි දෙතොල පැන්ටියට පිටින් මෘදුව ස්පර්ශා කොට ගත්තාය.

"මෙහෙට හැරෙන්න....." ඇගේ එම ක්‍රියාවෙන් හා වදන් තුලින් තම ඉවසුම හීන කරගත් වර්ජිතට, ඇයට පෙනෙන ලෙස එම බඳුන ශුක්‍ර වලින් පුරුවන්නට සිතුවේය.

"ඇයි.... මොකටද...." වත්සලා උස්සා ගත් සාය පහතට නොදමාම, ඔහු වෙතට හැරුනාය. එහෙත් ඔහුගේ ලිහුව දෙස නොබැලුවාය.

"නංගිට මල්ලිව පෙන්න්න...." ඇය ඇද සිටි රතු පැහැති පැන්ටියෙන් වැසි ඇති එම යෝනි දෙතොල් වර්ජිත සමඟ සිනහා සුනේය. ඒ වර්ජිතගේ කෝෂ තුලට තවත් ශුක්‍ර උනමිත්ය.

"එයාට විතරද...." මේනකා එසේ ඇසුවේ වියලුන තම දෙතොල දිවතෙන් තෙත් කර ගනිමිත්ය.

"නෑ..... ආස හිතූනා ඔයත් බලන් ඉන්නවට....." වර්ජිත තම අත් ගසන වේගය වැඩි කළේය.

"හම්... එහෙනම්" මේනකා සාය මුළු මනින්ම උසා, ටිෂර්ටුවත් ඉහලට ඉස්සුවේ, වර්ජිතගේ ලිහුව දෙස බලමිත්ය.

මේනකාගේ එම රුව හා කාමයෙන් මත් වූ දෙනෙත දෙස වර්ජිතට තවත් බලා සිටින්නට නොහැකි වූයේ හිතේ ගිනියමෙන්ය. "මට මේකිව මෙතම පෙරළ ගන්න හිතෙනවා" ඔහුට එසේ සිතූනත් ඒ හිතේ නැගුන ගිනියමට වග කියන්න වූයේ ලිහුවටය. ඒ වේගවත් අත් ගැසීම හමුවේ සිහින් රිදුමක් විඳිමිත්ය.

වර්ජිත අත් ගසන වේගයට සමානුපාතිකව ලිහුවේ රත් පැහැ හිස මේනකාට

හිතහුනේ ආඩම්බරයෙන්ය. එම සිතහව මේන්කාගේ හිත පත්ලම කිතිකවා දැමීමේ "බලන් ඉන්න එපා කටට ගනින්" යැයි හිත ඇයට බල කරමින්ය. ඒ නිසාවෙන් ශුක්‍ර ක්ලස් කිරීමට දුන් බඳුන අමත වී ඇයට නොදැනීම ඔහුගේ දෙපා මුල දණ ගැසුනේ සිහින රොතු පිටින් නලියමින්ය.

එහෙත් ඇගේ සිහිනය බිඳ දමමින් වර්ෂයේ කය ගැස්සෙන්නට වූයේ, මේනකාව ප්‍රකූර්ති සිහියට ගෙන එමින්ය. ඉන් සිහි එලවා ගත් මේනකා ඔහුගේ මුහුණ දෙස බලා සිතහවක් පෑවේ, රාගික සිතුවිල්ලකින් නොව, ස්තූති පුර්වක සිතහාවකින්ය.

වර්ෂයේ ලිඟුවෙන් හත් අට වරක් විදී ශුක්‍ර දාතුවෙන් එම කුඩා ඇසුරුම පිරි යන විට මේනකාට සතුටක් දැණුණාය. ඒ ලිඟු හිසෙන් දහලා එලියට පනින්නේ තම දරු පැටවු නොවේදැයි සිතමින්ය. එම නිසාවෙන් ඇය ඇසුරුම අල්ලන් සිටිනා වර්ෂයේ දැනට උඩින් තම දැන තබා ගත්තේ වැඩි පරිස්සමටය.

"අම්මේ.... " හොඳ හුස්මක් ගනිමින් වර්ෂ ලිඟු හිස බඳුනෙන් ඉවතට ගත්තාය. එහෙත් ලිඟු හිසෙන් තවත් බිඳුවක් එල්ලෙමින් තිබුණේය.

"ඉන්න, ඉන්න, මේ.... තව නියනවා" ඇය එම බිඳුවටත් ලෝබ කමෙන් ලිඟු හිස අද්දරට, බඳුන ඇති ඔහුගේ අත කිට්ටු කලේ, නොදැනීම ලිඟුව වෙත ගිය තම අත නැවත ඉවතට ගනිමින්ය.

මේනකා සාය හා විෂර්ථව පහතට දමා, එම බඳුන මල් වට්ටියක් ලෙස තම දැනට ගත්තේ ලොවක් ලැබුණා මෙන් පරිස්සමට ආදරයෙන්ය. එම නිසාවෙන් ඇය වර්ෂයේ ශුක්‍ර දාතුව මැනවින් පෙනෙනා එම විනිවිද පාලාස් ටික ඇසුරුම සිප ගත්තේ අපමණ සෙනහසින් "මට තාත්තා වගේම නෝටි පැටවු දෙනෙක්ම එක පාරට ඕන, තුන් දෙනෙක් වුනත් කමක් නෑ" යැයි කියමින් වර්ෂට පෙනෙන ලෙසය. එය දුටු වර්ෂයේ හිත මෙවලේ ගැහුනේ ඇය කෙරිහී වූ රාගික සිතුවිලි පහව ගොස්, අපමණ සෙනහසකින්ය.

කාඞරයෙන් ඉවතට එන්නට ප්‍රථමව මේනකා ඔහුව වැලඳ ගත්තේ රාගික හැඟීමකින් නොවේය. ඒ තම අසරණ කමට උදවු කළ වර්ෂ කෙරෙහි දැණුන, අපමන ලොංගතු කමකින් හා ගරුත්වකින්ය. එම නිසාවෙන් ඒ ලොංගතු වැලඳ ගැනීම මොහොතක් දෙකක් දක්වා දික් වූයේ වර්ෂ ඇයට බාදාවක් නොකළ නිසාය.

"අදනම්.... මේ කප් එකම හුල්" කාඹරයෙන් ඉවතට ආ මේනකා වර්ජිතයේ අත අල්ල ගත්තේ එසේ කියමින් ආඩම්බරය මුසු සතුටකින්ය.

"අද ශ්‍රී වර්ක් ටික හොඳයිනේ...." එහෙත් වර්ජිත අපහසුවක් දැණුනේ, තවත් දරුවන් නොමැති කමෙන් සිටිනා කිහිප දෙනෙක්ගෙම තෙත් තමා වෙත වැටෙනු දැණුන නිසාවෙන්ය.

"මේ... ඔක පෙන්නම ගෙනියන්න එපා..." ඒ නිසාවෙන් වර්ජිත කීවේය.

"ඇයි ලැජ්ජයිද....." මේනකා එය සභව නොගත්තා සේම, ටිෂුකොලයෙන් වැසුන එම ඇසුරුම ලැම අසලටම උස්සා ගත්තාය. ඒ අනෙක් සැමට එය මැනෙවින් පෙනෙන ලෙසය.

"නැතුව....."

" මේ..., මේනන ඉන්න අය.... එක්කෝ පෙපරෙෂන් වලට දීලා, ඇතුලට දාගන්න ටයිම් එක එනකම් ඉන්නේ, නැත්නම් හස්ත කර්මාන්තයේ යෙදෙන්න රුම් එකට යන්න බලාගෙන ඉන්නේ" මේනකා එලස වර්ජිතයේ කණට කොඳුරා එම ඇසුරුම කවුන්ටරය වෙත දුන්නේ, එහි අලවන ස්ටිකරයේ ඇගේ අත්සනද ගසාය.

එදින සවස වත්සලා නිවසට ආ විගස මේනකා දිණයේ සිදුවීම රහා කොට කීවත්, තමා වර්ජිතයේ ලිඟුව ලංකට්ටුවට පිටින් ස්පර්ශය කල වගක් සේම ඔහු තම දෙනන ස්පර්ශය කල වගත් නොකියුවාය. ඒ වර්ජිතයේ ඉල්ලීම පිටය. නමුත් ඇය අනෙක් සියළු කල කී දැ කීවේ හිත සතුටෙන්ය. "හිටපංකෝ.... මම අල්ල ගන්නම්..." වත්සලා එසේ කියා ඉහළ මහලට නැග්ගේ ඒ වන විටත් වර්ජිත සිටියේ නාන කාඹරයේ නිසාවෙන්ය. එලසම සමන්තත් නිවසට ආ විගස මේනකා ඒ සියළු තතු ඔහු හමුවේ වැමාරුවේ වත්සලාට නොකී කොටහා එලසම හංගාගෙනය.

"කෝ දැන්....."

"ඕන්න දෙන්නා සුපර්මාකට් එකට ගියා.... අද උයන්නත් එපා කිවුවා" මේනකා එසේ කියමින් කුස්සියට ගියේ සමන්තට තේ එකක් හදා දෙන්නටය.

රාත්‍රිය මණරම් විය. සඳළුතලයේ පහන් නොදැල් වුනත් හඳ එලිය ඕනෑවටත් වඩා එලිය පතුරවමින් සිටියේය. ඒ සැමටම වඩා සැමදෙනාගෙම හිත් සේම මුහුණු ද ආලෝකයෙන් බැබළුණේය.

"ඕන්න අද අපි දෙන්නගේ වාරේ....." මේනකා හා වත්සලා සඳළුතලයට ආවේ කඩෙන් ගෙනා අඩු වැඩිය මනාකොට පිහන් වලට අසුරගෙනය.

"ඒ මොකද්ද...." වජිර සේම සමන්තද එක විට ඇසුවේය.

"ඇයි එදා අපි හිටියේ ඔයාලට ඕන විදියට... අද ඔය දෙන්නා ඉන්න ඕන අපට ඕන විදියට" වත්සලා එසේ කියමින් පිහන් මේසය මත පිළිවෙලකට තැබුවාය.

"හා, හා..... මේ, ඒදා ඔට්ටුවට අපි දෙන්නා හොඳ ලත්වි එකක් දුන්නා.... ඒවා අදට ආදල නෑ" සමන්ත කීවේය.

"මේ.... එහෙනම් අර වැඩේ ඕන නෑ නේද මේනු....." වත්සලා ඉඳ ගත්තේ වජිර අසලින්ය.

"ඒ මොකද්ද...." වජිර ඇසුවේය.

"අපි දෙන්නා හිතුවේ.... අපේ ප්‍රෝමොෂන් පාටි එකටත් එක්ක දෙන්නව දවස් දෙකකට ට්‍රිප් එකක් එක්ක යන්න....." මේනකා පිළිතුරු දුන්නාය.

"ෂා... මරුනේ..." සමන්ත හා වජිර අතට අත ගසා ගත්තේය.

"ඒත් ඒ අපි කියන විදියට, අද දෙන්නා හිටියොත් විතරයි..." වත්සලා නැවත කොන්දෙසියක් පැනවුවේය.

"ඒ කොහොමද....." වජිර ඇසුවේය.

"ඒක මෙහෙමයි වෙන්නේ. මෙතන අපි දෙනා, එකතුවෙලා ලියපු විටි දෙකක් තියනවා. අනික්වා අපි දෙන්නා, අපි දෙන්නටත් හොරෙන් ලියපු අපි දෙන්නගේ ආසවල් තියන විටි ටිකක්...." වත්සලා දෙනා එකතුව ලියා එතු කොළ කැබලි දෙක එකටත්, දෙදෙනා දෙදෙනාට හොරහින් ලිවූ තුන්ඩු හතර, හතර අටත් මෙසය මත වූ පිහන් තුනකට වෙන වෙනම දැමුවාය.

"මගේ විටි ටික බලන්නේ වර්... වත්සුගේ විටි ටික බලන්නේ ඔයා" මේනකා කීවාය.

"මේ මොකද බං මේ වෙන්නේ....." වර් හා සමන්ත පුදුමයෙන් වත්සලා හා මේනකා දෙස මාරුවෙන් මාරුවට බැලුවේය.

"ඒ වගේම මෙන්න තවත් විටි හතරක් තියනවා.... මේ හතරෙන් දෙකක් අපි දෙන්නම එකතුවෙලා ලිවුවේ. අනික් දෙක අපි දෙන්නා, අපි දෙන්නට හොරෙන් ලිවුවේ. ඒ විටි හතරේ තියෙන්නේ ඔයාල දෙන්නට අපෙන් ඉල්ලන පුලුවන් දේවල් හතරක්.. වෙන ඒවා අපෙන් ඉල්ලන්න බෑ...., මොකද කියන්නේ...?" වත්සලා ඒ හතරක් විදුරුවක් තුලට දැමුවාය.

"මේකේ තියන දහයම අපි කරන්න ඕනද....." සමන්ත වත්සලාගේ තුන්ඩු කැබලි ඇති පිහාන ලඟට ගත්තේය.

"නෑ, නෑ..... ඉස්සෙල්ලා අපි දෙන්නම එකතුවෙලා ලියපු විටි දෙක අංක පිළිවලට කරලා ඉවර වුනාට පස්සේ තමයි අනික්වා. එක්තෙකුට ලැබෙන හතරෙන් තුනයි කරන්න තියෙන්නේ. හැබැයි කොක උනත් දෙන්නම කරන්න ඕන" මේනකා කීවේය.

"මවං මේක රැගේ එකක් වගේනේ...." වර් සිනහා වුනේය.

"නෑ..... මේක ගේම් එකක්. මොකද කියන්නේ..." වත්සලා බොතලය මෙසය මත තැබුවාය.

"උඹ මොකද කියන්නේ....." සමන්ත වර් දෙස බැලුවේය.

"උඹ...." වර් සිටියේ දෙහිතකය.

"මටනම් ඕන එකක්....."

"හරි එහෙනම් ඔට්ටුයි.... හැබයි ෂොට් දෙකක්වත් දැමීමට පස්සේ" වර්තමාන ගෙනා විස්කී බොතලය විවර කර විදුරු තුනකට දැමීමේය.

"ඇයි.. මට.. " මේනකාද මෙදිණ තම විදුරුව වර්තමාන වෙත පැවසීය.

"එපා මේතු.... " සමන්ත නොව වර්තමාන ඇගෙන් ඉල්ලා සිටියේය.

"අදට විතරක්....."

විදුරු හතරම පුරවා අස් කැට හා ඡන්ඩිය දැමූ වර්තමාන. එය තුන් දෙනෙකුටම බෙදා දී අවසාන තම විදුරුව අතට ගත්තේ "එහෙනම් වියස්....." යැයි කියමින් විදුරු හතර එකට හස්පා ගනිමින්ය.

අඩහෝරාවක් පමණ ගෙවෙන විට හතර දෙනාගෙම දෙවන විදුරුව හිස් වූවේය. ඒ වත්සලා හා මේනකාගේ මුවට සිනහවක් එක් කරමින්ය. එලෙසම හතර දෙනාම සිටියේ යම් තරමක වෙරි මතකින්ය.

දෙදෙනාම එකතුව ලියූ තුන්දු දෙකේ පළමු තුන්දුව සමන්ත අතට ගත්තේය. සමන්තට එය කියවූ විට නැගුණේ සිනහා වක්ය. එහි වූයේ යටිකලිසමෙන් පමණක් සැරසී සිටිය යුතු බවටය.

"අපෝ..... මේකනම් සිම්පල්.... ඕන නම් ඒක නැතුවත් ඉන්න පුළුවන්" වර්තමාන එම තුන්දුව සිනහවෙන් වර්තමාන දිගු කළේය.

"අම්මට හුඬු..... මේක රැග් එකක් බං. මේ, මේ.... මටනම් බෑ" වර්තමාන අදිමදි කළේය.

"කරන්න දෙයක් නෑ, එක්කෙනෙකුට ලැබෙන විට එකේ තියන දේ දෙන්නම කරන්න ඕන" ඒක අපේ ඇගුමන්ට එක.

එහෙත් සුළු කතා බහෙන් පසුව සමන්තට වර්තමාන එයට එකඟ කර ගැනීමට අපහසුවක් නොවූනා සේම, දෙදෙනාම කාඞරවලට ගොස් පැමිණියේ යටි කලිසම් තුලින් පමණක් සැරසී ගෙනය.

ඔවුන් දෙදෙනා දුටු විට වත්සලාට මෙන්ම මේනකාට ද නැගුණේ සිනහවක්ය. ඒ වත්සලා හා මේනකා මොවුන්ව මෙලස කොතරම් දැක තිබුනත්, අද දිණ තරම් විෂේෂිතව දැක නොතිබුන නිසාවෙන්ය. සැබවින්ම තම හිමියන් දෙදෙනා මෙලස සිටින විට කොතරම් කාමුක දැයි දෙදෙනාටම සිතුවේ එවිටමය.

"භා..... දෙන්නගේ ලුක් එක....." මේනකාට කියවුනේය.

එවිට සමන්ත වටයක් කැරකැවුනේ නිරූපණයට මෙන්ය. එහෙත් වජීර වූයේ දැකින් තම යටි කය වසාගෙනය. එහෙත් දෙදෙනාගේ නෙත් තම හිමියන් වෙතින් ගිලිහී අනේකා වෙත යන්නට වැඩි වේලාවක් නොගියේය.

"මේ, මේ... ඔහොම බෑ.... සමන්ත වගේ ඉන්න ඕන" මේනකා වජීරට කීවේය. වජීර ලැජ්ජාවෙන් උවත් තම දැන ඉන් ඉවතට ගෙන පුටුවේ ඉඳ ගත්තේය.

"හරි..... නෙක්ස්ට්" සමන්ත තම වීදුරුව අඩක් පුරව ගත්තේය.

"දැන් වජීරගේ වාන්ස් එක...." මේනකා දෙවන අංකය ඇති තුන්ඬුව ඔහුට පෑවාය. එහි වූයේ දෙදෙනාම කාමුක නිරූපණයක් කළ යුතු වගය.

"අනේ මේ....., මේ මහල්නම් මට බෑ...." වජීර එම තුන්ඬුව සමන්තට පෑවේය.

"බෑ, බෑ..... දැන් ගේම් එක පටන් අරගෙන ඉවරයි. දෙන්නටම ඒක කරන්න වෙනවා" වත්සලා ඔහුට බල කළාය.

"මටනම් අවුලක් නෑ...." සමන්ත තම වීදුරුවේ බිඳක් තොල ගා පුටුවෙන් නැගිට, කාමුක නිරූපණයක් කළේය.

"මේ, මේ..., එක්කෙනෙක් නෙමෙයි දෙන්නම කරන්න ඕන" මේනකාත් වජීරට බල කළාය.

නිදේණාගෙම පෙරෙත්තය මත වජීර පුටුවෙන් නැගිටිවේය. එහෙත් ඔහුගේ හිත මෙන්ම ගත ද ලැජ්ජාවෙන් ගැහුනේය. නමුත් වෙන කළ හැක්කක් නොමැති නිසාවෙන් සමන්තව අනුකරණය කරමින් වජීරද එම නිරූපණයම කළේය.

යටි කළිසම පමණක් ඇඳ තම ස්වාමිපුරුෂයන් දෙදෙනා යෙදෙනා නිරූපණය මේනකාට මෙන්ම වත්සලාට ගෙන දුන්නේ උනුහුමක්ය. ඒ මේනකා වජීර දෙසත් වත්සලා සමන්ත දෙසත් නෙත් යොමාය.

වජීරට වඩා සමන්ත නිරූපණයේ යෙදුනේ වඩාත් නිදහස් ලෙසකිනි. ඒ ඔහු මේ කරනා දෙයින් මිහිරක් විඳිමිනි. ඔහු විටෙක වටයක් කැරකැවුනේ යටි කළිසමේ පිටිපස කොටස නිතඹබේ දෙපළ අතරට හිරකොට මනා කොට නිතඹ පෙනෙන්නට හැරය. නමුත් වජීර එහෙට මෙහෙට කැර කැවුනා මිස ලැජ්ජාව නිසාවෙන් වෙන

කිසිවක් නොකළේය. නමුත් ඔහු පළමු වර මෙන් යටි කළිසමෙන් මතු වූ ලිඟුව වසාගන්නට මෙවර උත්සහා නොකළේය.

වර්ෂයේ යටි කළිසමෙන් පොට්ටනියක් මෙන් මතු ව ඇති ලිඟුව දුටු විට මේනකාගේ හිත ගැහුනේ උදයේ වූ සිදුවීම් පෙළක් සිහි වෙමින්ය. ඇයට ඔහුගේ එම දර දඩු ලිඟුවේ උණුහුම, අයිස් කැට දමා ඇති මත් පැන් වීදුරුවේ සීත බව පරයා අත්ලට දැණුණාය. එම නිසාවෙන් ඇය එදෙස බලා සිටියේ මහත් වූ පෙරෙත කමකින්ය. "සමන්තගේ එකට වඩා දිගයි" මේනකා උදයේ අතට හසු වූ තරමෙන් හා පෙණුමෙන් වර්ෂයේ ලිඟුව සමන්තගේ ලිඟුව හා සැසඳුවාය.

වත්සලාගේ හිතට දැණුනේ සමන්තගේ ලිඟුවේ හුරුබුහුටි කමය. සමන්ත විටෙක යටි කළිසමේ ඉහ පටිය තරමක් පහත් කරන විට ලිඟුව වට මවිල් බුසිය ඔහු කපා දමා ඇත්තේ පෙර දිණක වග වත්සලාට සිතුවේය. එයින් ඇගේ ගතම උණුහුම් වූයේ පළමු වරට සමන්තගේ මවිල් බෑ ලිඟුව දුටු දිණය වෙත හිත ඇදී යමින්ය. සමන්ත යටි කළිසම ඉදිරියෙන් මදක් පහත් කොට නිරූපනයේ යෙදෙන විට " තව ටිකක් පාත් කරන්නම්..." වත්සලාට සිතුවේය.

"ඇති, ඇති..... දැන් ඇති...."මිනිත්තු දෙක තුනක් නිරූපණයේ යෙදුන වර්ෂ නැවත ඉඳ ගත්තේය. ඒ වීදුරුවේ අන්තිම කොටහා මුඛට හලා ගනිමින්ය.

මේනකා හා වත්සලා මෙතුවක් තම දිවියේ හිමියන් දෙදෙනාගේ නොදුටු හැඩරුව හොඳ හැටි වින්දේ අදය. එලසම ඔවුන් එයින් මිහිරක්ද ලැබුවේය. ඒ සැමටම වඩා ඔවුන් දෙදෙනාගේ යටි කය තෙත් වන තරමේ උණුහුමක්, හිමියන් දෙදෙනාගෙන් දැණුනේ, මේවැනි නිරූපණයක් පුරුෂයෙකුගෙන් දැකීම ගැහැනියකට හීනයක්ම බැවින්ය.

"ඔන්න දැන් තමයි වැඩේ..... මමනම් දන්නේ නෑ සමන්ත ඔයා ලඟ තිය විට ටිකේ, මේකී මොනවා ලියලා තියනවද කියලා....." මේනකා සමන්ත ලඟ ඇති වත්සලා ලියන ලද තුණ්ඩු කැබලි හතර දිහාත්, ඔහුගේ මුහුණ දෙසත් මාරුවට බැලුවාය.

"හරි.... හරි.... ඒක මම බලා ගන්නම්. ඒත් අපි ඔය දෙන්නට කරන්න තියන එක විට එකක් වත් බැලුවේ නෑනේ" සමන්තට එය සිහි වූනේය.

"ඔවුනේ....." වර්ෂ එම තුණ්ඩු කැබලි හතර ඇති වීදුරුව අතට ගත්තේය.

එහි වූයේ වත්සලා හා මේනකා බ්‍රෙසියරයෙන් හා පැන්ටියකින් පමණක් සැරසී සිටිය යුතුය කියාය. ඒ වත්සලා මේනකා දෙදෙනා එකතුව ලියූ තුණ්ඩු දෙකෙන් එකක්ය.

"මේ විටි එක නැතුව, වෙන විටි එකක් ගන්න බැරිද.." වර් වර් එල්ලේ වත්සලා දෙස බැලුවේය. ඒ නොසතුටු මුහුණකින්ය.

"බෑ, බෑ.. වෙන විටි ගන්න බෑ.... ඇයි" සමන්ත එය තට ගත්තේය.

"ඡා..... මරුගේ ඒක නියමයි...." සමන්ත එය බලා අතට අත ගැසීමට එක් අතක් වර් වර් වෙන පැවත් වර් එසේ නොකළේය.

තමන් මෙලස සිටියත් වත්සලා එලස සමන්ත හමුවේ සිටිනවාට වර් අකමැති වූනේය. ඒ ඔහු මද කල්පණාවක යෙදෙමින්ය. ඔහුගේ මෙම වෙනස් කම අනෙක් තිදෙනාටත් දැණුනේ මෙතුවක් වෙලා සිටි සිනාහා හා සතුටු බව පරයා පුළුටු මුහුණක් තිදෙනාගෙම මුහුණු තුළ මතුවෙමින්ය.

"සොරි....., මේක අපි නතර කරමු" වර් පුටුවෙන් නැගිටිවේය. ඒ මේතූන්ඩුව මෙසේනම් අනෙක් තුන්ඩු කේසේ වේවී දැයි සැකයෙන්ය.

එවිට වත්සලා මෙන්ම මේනකාත් එක් වරම පුටුවෙන් නැගිටිවේය. නමුත් වත්සලාට පෙරම මේනකා වර් අසලට ගියේ වත්සලාට කිසිවක් නොකියන ලෙස ඉඟියෙන් අභවාය.

වර්ගේ අත අල්ල ගත් මේනකා ඔහුව බැල්කෙනියේ වැට අසලට රැගෙන ගියේය. එදෙස වත්සලා මෙන්ම සමන්ත ද බලා සිටියේ බිඳුනු සිහින මතින්ය.

"වර්.... ඇයි මේ..." මේනකා ඔහුගේ අත තවත් දැඩිව අල්ල ගත්තාය.

"බෑ.... මෙනු, මේක කරන්න බෑ..." වර් බැල්කෙනියේ සිට ඇත බැලුවේ හුස්මක් හෙලමින්ය.

"වර්.... ඔයා හරි ආත්මාර්ථ කාමියෙක්.... උඹ, උඹ ගැන විතරයි හිතන්නේ...." මේනකා වැටට හෙත්තු වූවාය.

" මට බෑ මේනු...., එහෙම ව වත්සුව සමන්ත ඉස්සරා තියන්න...." වර් තම හිතේ වූ සැබෑ සිතුවිල්ල මේනකාට හෙළිකළේය.

"සමන්තට මාව ඔයා ඉස්සරහා එහෙම තියන්න පුළුවන්නම් ඇයි ඔයාට බැරි..., ඔයා හිතන්නේ ඔයා ගැන විතරයි. ඒක ලියලා තියෙන්නෙත් වත්සු. වර්ජර.... ඔයාට දැන් එහෙම හිතන්න බෑ.... අපි හතර දෙනාම එක පවුලක්. මේනකා ඔහුට පැහැදිලි කළාය.

"ඒත් මේනු.... මම කොහොමද එහෙම කරන්නේ...."

"ඇයි ඔයාට හිතන්න බැරි අද උදේ අපි දෙන්නා අතර වූන දේට, එයාලා දෙන්නා කරලා තියන කැපකිරීම ගැන. ඕනවට වඩා සෙල්ලිගේ වෙන්න එපා. අපි ඒගොලො ගැනත් හිතන්න ඕන. අනික ඒක වත්සුගේ ආසාවක්....."

මිනිත්තු පහාලොවක මේනකාගේ කරුණු පැහැදිලිකිරීම් හමුවේ වර්ජර වටහා ගත් එක් දෙයක් විය. ඒ ඔවුන් තිදෙනාගේ බැඳීමට තමා තවමත් පිටස්තරයෙකු වගය. එලසම ඔවුනට අවැසි වන්නේ තමාවත් එම බැඳීමට එක්කර, එයින් හතර දෙනාට ලැබෙන නිදහස රිසිසේ විඳින්නට ඇති බාදා ඉවත්කර ගන්නට වග ඔහුට සිතුවේය. එලසම ඔහුට නොදැනීම ඒ වෙනුවෙන් වත්සලා කළ කැපවීම, මේනකාගේ පැහැදිලි කිරීම් හමුවේ වටහා ගත්තේය. ඒ වත්සලා ගැන පැහැදි හිතෙන්නේය. එවිටම වත්සලා තමා අසලට එනු වර්ජර දුටුවේය.

"වර්ජර.... ඔයා අකමැතිනම් කමක් නෑ.... අපි මෙක නතර කරමු. ඒත් වර්ජර මට ඕන වුනේ අපේ මේ ජීවිතයේ ඒකාකාරී බවෙන් මිදෙන්න. අනික ඔයා දන්නවා අපි දෙනා ඉස්සරට වඩා කොච්චර සතුටෙන්ද මේ මැරේජ් ලයිෆ් එක එන්ජොයි කරන්නේ කියලා. මම ගොඩක් කැපකිරීම් කරා ඒ වෙනුවෙන්. ඒ වගෙම මමත් හිතේ හංගගෙන ඉන්න ආසවල් තියනවා. මම ඔයාගේ ආසවල් විඳගන්න උදවු දුන්නා වගේම, මම හිතුවේ ඔයත් මාව තේරුම් ගනි කියලා.

එදත් මේ ටිකම මම ඔයාට කිවුවා, ඔයා එදා කැමත්ත දුන්න නිසයි අද මේනුයි මමයි මෙහෙම දෙයක් පැලැන් කරේ. ඒත් ඔයා අකමැතිනම් කමක් නෑ. ඒත් මට දුක අපි හතර දෙනාගේ මේ බැඳීම මේකෙන් කැඩෙයි ද කියලා" ඉවසා බැරීම තැන වත්සලා ඔවුන් දෙදෙනා අසලට විත් වර්ජරට එලස කීවේ ඔහුගේ තිරණය නොදැනග.

"වත්සු..... සොරි වුන දේට. මේනකත් මට කිවුවේ ඔය ටිකම. හැබැයි මම එහෙම කැමති නැති වුනේ ඔයාට තියන ආදරේට. ඒත් මට තේරෙනවා ඔයාට

වගේම මෙනුටයි, සමන්තටත් මගෙන් ඕන මොකද්ද කියලා. හරි..... මම ඒ අපේ බැඳීමට එකඟයි" වර්ජි වත්සලාගේ නළල සිප ගත්තේය.

"ඔයා අකමැතෙන්නම් කිසිදෙයක් කරන්න එපා"

"නෑ..... නෑ..... එහෙම නෑ..." වර්ජි මෙවලේ ඉතා සැහැල්ලුවෙන් කීවේය.

තිදෙනාම නැවත පුටුවල ඉඳ ගත්තේ සතුටු හිතෙන්ය. ඒ "වෙල්කම් ටුද කලබ්" සමන්ත හා වර්ජි සුභ්‍රහද වැලඳ ගැනීමකින් පසුවය. එයින් වත්සලාට මෙන්ම මේනකාටද දැණුණේ අසීමත සතුටක්ය.

"හරි... දැන් ඕන්න අර විට එකේ තිබ්බ දේ කරන්න ඔය දෙන්නගේ වාරේ" වර්ජි තම හිස් විදුරුව නැවත පුරව ගත්තේය.

මේනකා හා වත්සලා තම බලවූසයන් ගලවා දැමුවේය. ඒ වර්ජිගේ මෙන්ම සමන්තගේ හිතටද නැවතූන උනුහුම නැවත එක් කර දෙමින්නේය. එහෙත් වර්ජිට වත්සලා බලවූසය ගලවා දමන විට සමන්තගේ මුහුණ දෙස නොබැලුනාම නොවේය.

වත්සලා ඇඳ සිටි බ්‍රෙසියරයෙන් දෙනනෙන් අඩක් පමණ වැසි ඇතත්, මේනකා ඇඳ සිටියේ ලේස් බ්‍රෙසියරයක් නිසාවෙන් ඇගේ දෙනන් පුඩුද එතුලින් වර්ජිට පෙනුණේය. එය වර්ජිගේ මෙනුවක් ගුලි ගැසිව සිටි ලිඟුව කෙමෙන් කෙමෙන් ප්‍රාණවත් වූනේය. එහෙත් සමන්තට වත්සලාගේත් එතරම් වෙනසක් නොදැණුණේ, ඇයගේ මෙවැනි රූව ඔහුට අරුමයක් නොමැති නිසාවෙන්ය.

තම උඩුකය බලවූසය ගලවා දැමූ වත්සලා හා මේනකා මෙනුවක් වේලා ඇඳ සිටි කොට කලිසම් දෙකද ගලවා දැමුවේය. ඒ ඔවුන් දෙදෙනාට පිටුපාමින් නිතඹ ඔවුන් වෙත පාමින්නේය.

වත්සලාගේ හා මේනකාගේ නිතඹවල් එක සාමාන වූවත් වර්ජිගේ හිත ගත්තේ මේනකාගේ නිතඹය. ඒ ඇගේ නිතඹේ එකාකාරීව පැතුරන සුදු පැහැය නිසාම නොව, ඔහුගේ හිතේ ඇති නැවුම් බව නිසාවෙන්ය. ඒ සෑම පරයා වර්ජිගේ ලිඟුව එක් වරම අවදි වූයේ නිතඹේ දෙපළ අතරින් මේනකාගේ ජී-ස්ට්‍රින් පැන්ටිය රිංගා ඇති අපුරුවෙන්ය. ඔහුට තම බිරිඳ වත්සලා ද ඇඳ සිටින්නේත් එවැනක් වග නොපෙනුණේ මේනකාගේ උදයේ දුටු අඩ නිරුවතට වඩා මෙවලේ නිරුවත වඩාත් කාමුක වූ නිසාය.

වත්සලාව කොතරම් මෙලස දැක තිබුනත් සමන්තගේ ලිඟුවත් මේම නැවුම් ක්‍රියා දාමයෙන් හොඳ හැටි ප්‍රාණවත් වුනේය. ඒ නිසාවෙන් ඔහු වත්සලා හා මේනකා දෙස මාරුවෙන් මාරුවට නෙත් හෙලමින් අවදි වුන ලිඟුව මෘදුව අත ගා ගත්තේ සැමට හොර රහසේය. නමුත් ඔහුගේ එම මිහිර දෙගෙණ තෙගුණ වූයේ වජිර, තම බිරිඳ මේනකාගේ රුව රස විඳින අයිරු දුටුව විටදීය "මුට මේනුව මෙහෙම දැකලා පිස්සු හැදිලා....." සමන්තට සිතුවේය.

"ඕන්න හරි....." වත්සලා හා මේනකා ජී-ස්ට්‍රින් පෑන්ටියේ ඉදිරි පස කුඩා වැස්ම හරි හැටි යෝනි දෙතොල් වැසෙන පරිදි සකසගෙන ඔවුන් වෙත හැරුනේය.

"ඡා..... ලස්සන." වජිරට එලස එක්වරම කියවුනේ මේනකාගේ යටිකය වෙත නෙත් ඇදී යමිනි.

"ඇයි.... මම" වත්සලාට වජිරගෙන් එලස ඇසුනේ නිකමටය.

"මේ, මේ..... අද එහෙම දෙයක් නෑ....., දෙන්නට කැමති කෙනෙක් දිහා ඕන විදියට බලන්න පුළුවන්...., උඹට එහෙම ජෙලස් හිතන්න බෑ" මේනකා වජිරව ගලව ගත්තේ එලස කියමිනි.

"මේ දෙන්නා නැගිටලා ඉන්නකෝ" සමන්තට මේනකා හා වත්සලා පුටුවෙ ඉඳ ගැන්මෙන් වැසී යන රුව ගැන දුක හිතුවේය.

"ඉස්සෙල්ලම කිවුවනේ එහෙම ඉල්ලන බෑ කියලා..... එහෙම අපි දෙන්නට හිතුවොත් රත්නම්" වත්සලා තම විදුරුව අතට ගත්තාය.

එවිටම හමා ආ සැදෑ සිහිල් සුලභ හතර දෙණාගෙම ගත සිප ගත්තේය. ඒ සිවු දෙණාටම සිහිල් බවක් එක් කරමිනි. නමුත් සිවු දෙණාගේම හිත් තුලවූ කාම උණුහුම ඉන් සිහිල් නොවී, එම සිත බවෙන් තවත් උණුහුම් වුනේය.

"හරි..... ඔයාට දැන් විට එකක් ගන්න පුළුවන්...., ඕන්න මම නෙමෙයි ඔය ටික ලිවුවේ මේකී..... මම දන්නේ නෑ මොනවා ලියලද කියලා" මේනකා සමන්තට එසේ කියා සිනහා වුවත් ඇයට ඉස්පාසුවක් නොවූයේ, තම හිමියාගෙන් ඇය දකින්නට ආස කරන්නේ කුමක් දැයි දැන ගන්නා රිසියෙන්ය.

එහි වත්සලා ලියා තිබුනේ ඔවුන් දෙදෙනා යට කළිසමට පිටින් ලිඟුව හොඳින් අතගා ගන්නා ලෙසය. ඒ ස්වාං විදනයට පෙර ලෙසය.

"ඡා.... මරුනේ මටත් ඕන වෙලා තිබ්බේත් එකමයි....." සමන්ත එම තුණ්ඩු කැල්ල වර්ජිත අතට දුන්නේය.

මේවර කිසිම බල කිරීමකින් තොරවම වර්ජිත යට කළිසමට පිටින් ලිඟුව අත ගා ගන්න අපුරුව දෙස මේනකා බලා සිටියාය. ඒ විටෙක මානාකොට ඉස්සි ලිඟුවේ තරම පෙනෙන විට භීත කරගත් ඉවසුමෙන්ය. ඇයට උදයේ දැණුන එම ලිඟුවේ උණුහුම ඉවසුම නොදුන් නිසාවෙන් තොළකටද වියළි ගියේය.

"ඔහොම නෙමෙයි නැගිටලා" ඇයට කියවුනේ එම නිසාවෙන්ය.

"මේ.... අංඩවේයා එක ඇතුලට අත දාන්නන් පුළුවන්නේ" සමන්ත එසේ ඇසුවේ පුටුවෙන් නැගිටින අතරේය.

"පුළුවන්... පුළුවන්" මේනකා වහා පිළිතුරු දුන්නේ එලස වර්ජිත දැක ගන්නා අටියෙන්ය.

"හැබැයි ඕන්න එලියට නම් ගන්න බෑ.." වත්සලා එසේ කීවේ සමන්ත හා වර්ජිත දෙස මාරුවට නෙත් හෙලාය.

සමන්ත යටිකළිසම තුලට අත දමා ලිඟුව හා කොෂ දෙක මදුව ස්පර්ශය කර ගත්තේ වත්සලාගේ බ්ලෙසියරයෙන් වැසුන දෙනත්, මීට පෙර දැක ඇති පරිද්දෙන් නිරුවත් කර ගනිමින්ය. එයින් ඔහු යටිකළිසම තුල දෙතුන් විටක් ලිඟුවේ පෙරසම උස්පහත් කරමින් ස්වාංචිත්ඳනය කරන අයිරු පෙන් වූයේ වත්සලාගේ නෙත් දෙස එක එල්ලේ බලාය.

"වර්ජිත... ඔයයත් එහෙම කරන්නකෝ..." මේනකා මෙතුවක් වර්ජිත යටිකළිසමට පිටින් පමණක් ලිඟුව ස්පර්ශය කරගන්නා බව ඉවසුම් නොදුන්නේය.

වර්ජිත තම යටිකළිසම තුලට අත දැමුවේ මේනකාගේ නෙත් දෙස බලා නොව වත්සලාගේ නෙත් දෙස බලාය. ඉන් තම බිරිඳ තවකෙකුගේ ලිඟුවක් දෙස බලමින් විදගන්නා මිහිරේ තරම ඔහුට දැණුනේය. ඒ ඇය ඇහිපිල්ලමක් වත් නොගැසූ නිසාවෙන් නොව. ඇගේ බ්ලෙසියරයෙන් දෙනත් පුඩුත් එම මිහිරෙන් මත්ව මතුව ඇති නිසාවෙන්ය.

"අම්මේ..... මෙහෙම ගොඩක් වෙලානම් කරන්න බෑ හලෝ.... මේකේ ඇතුලෙම යයි" සමන්ත වහා යටිකළිසම තුලින් අත ඉවතට ගෙන ලිඟුව දැඩිව

අල්ල ගත්තේ පුටුවේ ඉඳ ගනිමින්ය.

"හරි.... හරි... අමොමෝ....., එහෙනම් කරගන්න එපා" වත්සලා වර්ජිත දෙස හා සමන්ත දෙස බලා කීවාය.

සමන්ත මෙන්ම වර්ජිත පුටුවේ ඉඳ ගත්තේ තම වීදුරු දෙක අතට ගනිමින්ය. එහෙත් සමන්ත අනෙක් අතට තුණ්ඩුවක් ගෙන වර්ජිතට දුන්නේය.

එහි වූයේ වත්සලා හා මේනකා උඩුකය නිරුවතින් ඉදිරි තුන්ඩු කිහිපයක් සිටිය යුතු වගය. ඉන් පසු එය ඇඳ ගැන්මට අවස්තාව ඇති වගත් එහි විය. මෙවලේ එලස වත්සලා සිටීම වර්ජිතට පැණයක් නොවූවේය.

වර්ජිතගෙන් මෙවලේ ලැබුණ යහපත් ප්‍රචීචාරයෙන් සතුටුව මේනකා දැන පිටුපසට දමා බ්‍රෙසියරයේ හක් එක පැන්වූවත්, නැවත බ්‍රෙසියරයේ ඉදිරිපසින් අල්ල ගත්තේ වත්සලා සමඟින් එක්වර දෙනන නිදහස් කරනා අදහසින්ය.

"වර්ජිත..... ඔයාම මගේ බ්‍රා එක ගලවන්න....." වර්ජිත නොසිතුව ලෙස වත්සලා ඔහුගෙන් ඉල්ලා සිටියාය.

"අනේ වත්සු....." එයට ඔහුට කෙලසක වත් හිත් නොදුන්නේය.

"ඔයාට දැන් මුකුත්ම බෑ කියන්න බෑ....." වත්සලා වර්ජිත අසලට ගොස් හිට ගත්තේ ඔහුට පිටුපා සමන්ත හා මේනකා වෙත තම ඉදිරිපස කය පෙණෙන ලෙසය.

"එහෙනම්.... සමන්තත්" වර්ජිත පුටුවෙන් නැගිටිවේය.

"නෝ ප්‍රොබ්ලම්...." සමන්ත මේනකා අසලට ආවේය.

දෙදෙනාම තම බිරිඳගේ උඩුකය විවර කළේ, අනේකාට පෙණෙන ලෙසය. සමන්ත මේනකාගේ දෙනන නිරුවත් කොට පෙන්වීම වර්ජිතට ඉවසුම් නොදුන්නේය. ඔහුගේ හිත ද එම පහසෙන් "ඩිග්.., ඩිග්..." ගා ගැහුනේ මේනකාගේ දෙනනේ පෙනුම දැක ගැන්ම නිසාවෙන්ම නොව, හිමියෙකු බිරිඳගේ දෙනන තවකෙකුට එලස පෙන්වීම ගැන හිතේ ඇති වූන ආශාවෙන්ය.

එයින් ඔහුගේ හිතටත් එම ආශාව නොදැනීම නොදැනීම ඇතුළු වූවේය. එම නිසාවෙන් වර්ජිත එලස මේනකාගේ බ්‍රෙසියරය පහතට කළේ සමන්තගේ මුහුණ දෙස එක එල්ලේ බලමින්ය.

තමා වත්සලාගේ දෙනන නිරුවත් කරනවිට සමන්තගේ මුහුණේ මතු වූ කාමුක පෙණීම වර්ජගේ හිත් ගත්තේය. එයින් ඔහුගේ හිතම කැලකී ගියේ නොසිතුව ලෙසය. එම නිසාවෙන් වර්ජ වත්සලාගේ දෙනන මෘදුව වට කුරුව දැනීම අත ගැවේ මේනකාගේ දෙනන ස්පර්ශය කරනවා යැයි සිතුවිල්ලෙන්ම නොවේය. ඒ වත්සලා දෙස බලා සමන්ත විදිනා මිහිර දැක ගන්නා අටියෙන්ය.

"මේ, මේ..... එහෙම බෑ....." වත්සලා වහා වර්ජගේ දැන අල්ල ගත්තේය.

"ඇයි....." වර්ජ ඇගේ මුහුණට එබුනේය.

"එහෙම එකක් විටි එකේ තිබුනේ නෑ නේ" වත්සලා නැවත තම පුටුවේ ඉඳ ගත්තේ වර්ජ ගැන හිත සතුටෙන්ය.

වත්සලාගේ මෙන්ම මේනකාගේ දෙනන් වල තරම වෙනසක් නොවුනත් පැහැය මේනකාගේ දෙනන වත්සලාගේ දෙනනට වඩා පැහැපත් යැයි වර්ජට සිතුවේය. එහෙත් වත්සලාගේ දෙනන් පුඬු වටා රවුම, මේනකාගේ දෙනන් පුඬු වටා ඇති රවුමට වඩා විසල් වග වර්ජට තහවුරු වුනේය. ඒ නිසාවෙන් ඔහුට නොදැනීම තම ලිඟුව අත ගැවුනේ, බ්‍රෙසියටරයට පිටින් වුවත් උදයේ මේනකාගේ දෙනනින් ලැබුන පහස විදිමින්ය.

වත්සලාට මෙලස තම දෙනන සමන්ත හමුවේ නිරුවත් කරගෙන සිටීම අමුතු දෙයක් නොවී. එහෙත් තම හිමියා ඉදිරිපිට වෙනකෙකුට තම නිරුවත පෙන්වීමෙන් ඇයට දැණුන මිහිර සුලුපටු නොවින. ඉන් ඇගේ තන් පුඬු අවදිව පුඬුවටා කළු පැහැති රවුමේ හිරිගඩුද මතු වූයේ නොදැනීමය.

එහෙත් මේනකා සැබවින්ම වර්ජට දෙනන පෙන්වීමෙන් මිහිරක් ලද්දාය. ඒ ඇය මෙතුවක් තවෙකුට එලෙස පෙන්නා ඇත්නම් අඩ නිරුවතම පමණක් වීමය. එලසම වර්ජ ප්‍රෙරෙත කමෙන් තම කය රසවිදින විට මේනකාගේ ගතම උණුහුම්ව ගියේය. ඒ නිසාවෙන් ඇය අනෙක් වුන්ට අමුත්තක් නොදැනෙන ලෙසට දෙනන අතගා ගත්තාය.

"මේක මාර හන් වැඩක්....." වර්ජට එලෙස කියවුනේ ඉබේටමය.

"එකනේ..... බොරුවටනේ දැහලුවේ" වත්සලා ඔහුට හිනහුනාය.

"හරි, හරි දැන් තව විටි එකක් ගන්න වෙලාව හරි...." මේනකාට ඉස්පාසුවක්

නොවුනාය.

"ඕන්න වර් ඕක මම ලියපු එකක් නෙමෙයි..... මෙකි ලියපු එකක්...." වත්සලා වර්ගේ පහසුවට එම තුන්ඩු කැබලි ටික ඔහුට ලංකලාය.

මේනකා ලියනලද තුන්ඩු කැබලි කිහිපයෙන් එකක් අහඹුලෙස ගත් වර් එය කියවා වික්ෂිප්තව අනෙක් වුන්ගේ මුහුණ දෙස බලමින් තම මුහුණත් පුළුටු කර ගනිමින්ය. එහෙත් ඔහුගේ මුහුණේ සිනහවක් නොවුනාම නොවේය.

"ඇයි මොකද්ද බං...." සමන්ත එය අතට ගත්තේය.

එය කියවූ සමන්තත් මද වේලාවක් මේනකා දෙස බලා සිටියේය. එහෙත් මේනකා තමා ලියපු එම තුන්ඩු කැබලි කිහිපයෙන් කුමක් වර් ගත්තා දැයි නොදැන සිටියාය. එහෙත් එය ඇය අනුමාන කළේ දෙදෙනාගේ ඉරියවු තුලින්ය.

"අම්මට හුඩු..... උඹ කිවුවා වගේ මේක රැග් එකක් බං....." සමන්ත සිනහා වූනේය.

"ඇයි..... මොකද්ද තියෙන්නේ" වත්සලා ඇසුවාය.

"මේ බලපං....." සමන්ත එය වත්සලා අතට දුන්නේය.

එය කියවන විට වත්සලාගේ මුහුණට සිනහවක් නැගුනේය. එම නිසාවෙන් මේනකාද එය බැලුවේ තම සිතුවිල්ල නිවැරදි දැයි සැක හැර ගන්නටය.

"මේකනම් මරු....." වත්සලා සිනහා වූනේය. එවිට ඇගේ දෙනන ද කාලයට සෙලවුනත් පිරිමින් දෙදෙනාගේ නෙත් ඒ වෙත නොගියේ හිත වූ ගුප්තභාවයක සිතුවිල්ලෙන්ය.

"මේ, මේ..... මේකනම් කරන්න බෑ...." මෙවර සමන්ත එයට විරුද්ධව නැගී සිටියේය.

"බෑ, බෑ..... එහෙම බෑ....., ඒක කරන්නම ඕන" වත්සලා එයට දැඩි ඇල්මක් දැක්වූවාය.

"උඹ මොකද කියන්නේ....." සමන්ත වර්ගේ දෙස බැලුවේය.

"අනේ මංදා බං..... මටත් කියන්න තියෙන්නෙ ඒ ටිකම තමා"

"අනේ පිළිස් වර්... " මේනකා වර් හමුවේ බැගැපත් වුනේය.

මේනකා එහි ලියා තිබුනේ, වර්ගේ ලිඟුව සමන්තත්, සමන්තගේ ලිඟුව වර්ගේ මාරුවට දැනින් සංතර්පනය කළ යුතුයි කියාය. ඒ එලස දැකීම මේනකාගේ තම හිනයක්ම වි තිබුන නිසාවෙන් ලියුවක්ය. එලසම වත්සලාටද එලස තම හිමියන් දෙදෙනාව දැක ගැන්මට මෙවලේ දැඩි රූපියක් ඇති වූවාය.

"මේ බං අපි පොඩිකාලේ කරපුවනේ..... දැන් එහෙම හිතන්නත් බෑ බං...." සමන්ත වර් දෙස බලමින් නළලට අත ගසා ගත්තේය.

"ඇත්තටම....." වත්සලා විශ්මයෙන් ඔවුන් දෙදෙනා දෙස බැලුවාය.

"ඕන්න ඒ මම නම් නෙමෙයි....." වර් වත්සලාගේ දෙනෙත් තුලින් ගැලවෙන්නට උත්හා කළේය.

"බෑ, බෑ.... ඇත්ත කියන්න ඕන" වත්සලා තම පුටුව ඔහු අසලට කිට්ටු කොට ගත්තාය.

"මමනම් පොඩි කාලේ ඕන තරම් එහෙම කරලා තියනවා" සමන්ත ඇත්ත කියුවේය.

"ඔවු බං ඒ පොඩි කාලෙන්....." වර්ගේ තමා එලස කර ඇති බව ඇහෙවුවේය.

"ඕකේ අනික් වැඩෙත් මරු...." සමන්ත හිනහුනේය.

"ඒ මොකද්ද....?" මේනකා ඇසුවාය.

"පයි කොටන එක...." සමන්තගේ එම වදන් තුලින් වර්ගේ මුහුන ඇඹුල් වුවත් වත්සලා හා මේනකා උත්සුක වූයේ එය කුමක් දැයි දැන ගැන්මටය.

"ඒ කියන්නේ...." වත්සලා වහා තම පුටුවත් ගෙන සමන්ත අසලින් ඉඳ ගත්තාය.

තමා අසල සිටි වත්සලා පුටුවත් ගෙන ඔහු අසලින් ගුවෙන නොගුවෙන තරමෙන් ඉඳ ගන්නා අපුරුව වර් බලා සිටියේය. ඒ ඇය එම කතාව අසා ගැනමට ආශාවෙන් වග ඔහුට සිතන්නත් වත්සලාගේ කය දැන් ඔහුගේ හුස්මක දුර වග දැනි ගත හිතලව ගියේය.

"මෙහෙමයි... අපි ඉස්සර මේවා එලියට අරගෙන....." ඔහු එලෙස කියන විටම වත්සලා එයට හරස් කැපුවාය.

"මේ.... මේ.... එහෙම නෙමෙයි..... අර ඉස්සෙලා කියපු වචන වලින්ම කියන්නකෝ" වත්සලා ඔහුට ඇවිටිලි කළේ ඔහුගේ පුටුවට දැන තබා බර වෙමින්ය.

වත්සලා එලස ඔහුගේ පුටුව වෙත දැන තබා බරවෙන විට, වත්සලාගේ දෙපියයුරු ඇත්තේ ඔහුගේ ගතේ ගැවී නොගැවෙන තරමෙන් වග වර් වූවේය. එම නිසාවෙන් වර් මේනකා දෙස බැලුවත්, මේනකාද සිටියේ එය අසා ගැන්මේ උවමනාවෙන් නිසාවෙන් එය නොදුටු වාය. එහෙත් වත්සලා සමන්තට එම කායී අසබ්බ වචනයෙන් කියන ලෙස ඉල්ලා සිටීම ගැන වර්ට පුදුමයක් නොවුණි.

"හරි, හරි....., මෙහෙමයි අපි පයියවල් එලියට රගෙන අනෙක් එකාගේ පයියේ ගාව ගන්නවා.... එකට තමයි පයි කොටනවා කියන්නේ....." සමන්ත එලස කෙටියෙන් කියා සිනහා වුනේය.

"ආ මරුනේ..... මේ, වර් ඔයත් එහෙම කරලා තියනවද..?" වත්සලා ඔහු වෙත හැරුණාය. එවිට ඇගේ දෙනත් සමන්තගේ බාහුවේ ස්පර්ශය වූයේ නොදැකීමය.

"හම්..... ඉස්සර පුංචි කාලේ....." වර් එය දැක්කත් නොදැක්කා සේ සිටියේය.

"කාගේ එක්ක ද....." වත්සලා එසේ ඇසුවේ වර්ගේ බහුතරයක් මිතුරන් ඇය දැක, දැන සිටි නිසාවෙන්ය. එලසම ඇය මෙන්ම මේනකාද ඔහු අසලට පුටු ලංකොට ගත්හ.

"මේ....., මේ....., දුම්පු එක්ක" වර් හිස පහත් කොට ගත්තේය.

"තව..... වෙන කවුද...?" වත්සලා ඔහුගේ ගතට හේත්තු වූවාය. ඒ දෙනත් ඔහුගේ කයේ ස්පර්ශය වෙන ලෙසය.

"එහෙම ඔක්කොම කියන්න බෑ හලෝ..... " වර් අදි මදි කළේය.

"බෑ, බෑ..... ඇත්තම කියන්න ඔන" මේනකාත් ඇවිටිලි කළාය. එවිට ඇගේ දෙනත් වර්ගේ කයේ නොදැනීම දැවටුනේය.

එක් වරක් වූ එම මෘදු පහසු වර්ෂයේ කය කෘෂිකයෙන් උණුහුම් කොට දැමුවේ, වර්ෂයේ මුහුණත් රත් පැහැකරමින්, හිරිවට්ටාය.

"මේ....., මේ..... අනේ මේ එහෙම බෑ හලෝ" වර්ෂ එලස කීවේ නැවතත් මේනකාගේ එම පහසු ලැබගන්නා අදහසින්ය.

"අනේ මොකද්ද වජී...." මේනකා නැවත ඔහුට ඇවට්ටි කළේය. එවිටත් ඇගේ දෙපියරූ නොදැණීම වර්ෂයේ ගතේ ස්පර්ශය වූනේය.

වර්ෂට වෙන මිතුරෙකුගේ නමක් කියා ලෙහෙසියෙන් ගැලවීමට පුළුවන් කමක් තිබුනත් වත්සලා හා ඔහු අතරේ ඇති මේ නැවුම් විශ්වාසය මුසු බැඳීම නිසාවෙන් බොරුවක් කීමට හිත් නොදුන්නේය.

"මේ.... මේ.... මල්ලි එක්ක" වර්ෂ එසේ කියන විටම සමන්ත හසියෙන් සිනහා වූනේය.

"මේ නිමන්ත මල්ලි එක්ක...." වත්සලා පුදුමයෙන් ඔහු දෙස බැලුවාය.

"හම්.... පොඩි කාලේ හලෝ. මේ, මේ..... උඹ මොකද ඔව්වර හිනා වෙන්නේ" වර්ෂ සමන්ත වෙත අතක් දිගු කොට කතා කලේ තරහකින් නොවේය.

"මරුනේ.... අයියලා මල්ලිලා දෙන්නා..... නෙද වත්සු....." මේනකා වත්සලාගේ උරහිසට පහරක් ගසා හිනහෙන විට ඇගේ දෙනන වර්ෂයේ කයේ පෙරටත් වඩා හොඳින් ස්පර්ශය වූයේ ඇයටත් නොදැණීමය.

සමන්තගේ හා වර්ෂගේ කුඩා කළ එම සිදුවීම් මේනකාටත් වත්සලාටත් ගෙන දුන්නේ ඉමහත් මිහිරක්ය. වඩාත් ඒ වර්ෂට වඩා සමන්ත රසකොට කියන විටදීය. එලසම වත්සලා හා මේනකා තම හිමියන්ගේ මෙතුවක් නොදැන සිටි කුඩා කල රහස් ජීවිතයද තරමක් දැනගත්හ.

"හරි... එහෙනම් ඉස්සර මතක් කරගෙන දෙන්නා දැන් කරන්න තියෙන්නේ" මේනකා තම හිතේ ආශාවට එලස ලියුවත්, එය දැක ගැන්මට වඩාත් උත්සුකු වූයේ වත්සලාය.

"මේ, මේ.... එහෙම පයිකොටාගන්න නම් බෑ. ඕන්නම් විටි එකේ තිබ්බ එක විතරක් කරන්නම්" සමන්ත පුටුවත් ගෙන වර්ෂ අසලට ආවේය.

"හරි, හරි.... බලමුකෝ..., ඉස්සෙලා අරහම කරන්නකෝ" වත්සලා කීවේය.

වජීර මුල් තැන නොගත් නිසාවෙන් සමන්ත වජීරගේ යටිකළිසම මතට පළමු කොට අත තැබුවේ, විසි වසරකට වැඩි කාලයට පසුව නුහුරු හිතට දැණේනා ගුප්තඝාතක හැඟීමකින්ය. සැබවින්ම එයට ඔහුට ආශාවක් නොවින.

වජීරත් එලස කලේ හිතේ අශාවකින් නොවේය. ඔහුට මෙලස කිරීම පිළිකුලක් නොවුනත් කියා ගත නොහැකි , තෙරුම් බේරුම් කරගත නොහැකි සිතුවිලි සමුදායකින් හිත ගැඹුණේය.

තම හිමියන් දෙදෙනා කරනා මේ අපුරු ක්‍රියාව බිරියන් දෙදෙනාට ගෙන දුන්නේ දැඩි මිහිරක්ය. එය ඔවුන් දෙදෙනාට කොතරම් මිහිරක් වූවාද කියත හොත් දෙදෙනාගේම යෝනී තුලින් සතුටු කඳුලක් පිටවූයේ නොදැනීමය.

"මේ නැගිටලා කරන්නකෝ.... ඉදගෙන ඔහොම කරද්දී හරියට ජේන්තේ නෑ" වත්සලා ඉල්ලා සිටියාය.

කොතරම් හිතට අමිහිරි වූවත්, නොසන්ඩාල ලිඟුවන් දෙදෙනාටම අවනත නොවූනේය. ඒ කුමන ස්පර්ශාකින් උවත් වහා හිස ඔසවන්නට බලා සිටිනා සමන්තගෙන්, වජීරගෙන් ලිඟුවන් හොඳින් ප්‍රාණවත් වෙමින්ය. එය දෙදෙනාටම දැනුණේය.

"හරි.... දැන් දෙන්නා ඇතුලට අත් දාන්න" වත්සලා ඔවුන් දෙදෙනා අසලටම ගියාය.

"බෑ.... බෑ.... එහෙම තිබ්බේ නෑ" සමන්ත එලස කිරීමට නොහැකි වග තරයේ කීවේය.

"මොකද්ද අනේ පිළිස්...." මේනකාද ඔවුනට ඇවිටිලි කලාය.

"හරි එහෙනම් එක කොන්දේසියක් තියනවා....." සමන්ත කීවේය.

"මොකද්ද" මේනකා හා වත්සලා එක්වරම ඇසුවේය.

"මේ විට වලට අමතරව අපි දෙන්නටත් කැමති එකක් ඉල්ලන්න ඕන. මොකද කියන්නේ" සමන්ත කීවේය.

මේනකා හා වත්සලා ඔවුන් දෙදෙනාට හොරහින් යමක් කතා කොට ගිවිස ගත්හ. ඒ එල්ස ඔවුන් දෙදෙනා යමක් ඉල්ලනවානම් තවත් කොන්දෙසියක් සහිතවය.

"හරි..... එහෙම වාන්ස් එකක් දෙන්නම් හැබැයි දෙන්නා අර වැඩෙන් කරලා පෙන්නන ඕන" වත්සලා කීවාය.

"මොකද්ද....."

"අර... පයිකොටවන වැඩේ" මේනකා එසේ කීවේ වර් නිසාවෙන් මුඛ වසාගෙන ලැජ්ජාවෙන්ය.

"මේ, මේ ඒ පිස්සු වැඩෙනම් බෑ" සමන්ත වහා වර්ගේ යටිකලිසම මත වූ අත ඉවතට ගත්තේය.

"අනේ මොකද්ද අනේ..... පිලිස් එක පාරක්" වත්සලා මෙන්ම මේනකාද ඔවුන් දෙදෙනාට ඇවිටිලි කළේය. ඒ වත්සලා සමන්තටත්, මේනකා වර්ටත්ය. ඔවුන් එලස කළේ එය ඉටුකර ගැණීමට හොඳම වාටුව එය වග දැනය.

එය ලෙහෙසියෙන්ම මහ හැර ගැන්මට හැකි වුනත් වර්ට මේනකා හා වත්සලා ගැන දුකක් දැනුනේය. වැඩියමක්ම වත්සලා ගැනය. ඒ ඇය කොතරම් ආශාවෙන් එය දැක ගැන්මට සිටිනවා දැයි ඇගේ දැසින්ම පෙනුන නිසාවෙන්ය. එම නිසාවෙන් දෙදෙනාම තම හිත ඇති එම නොපහන් සිතුවිල්ල නොතකා බිරියන් දෙදෙනාගේ ආශාව ඉශ්ට කිරීමට වර් සමන්තව කැමති කොට ගත්තේය.

"හරි ඕන්න එහෙනම් එක පාරයි...."

"උඹනම් මාර පොරක්..... උඹ අහුවුනා මේකීගේ මායමට" සමන්ත එසේ කියා වර්ගේ ලංකට්ටුව තුලට අත දමන විට වර්ගේ සමන්තගේ ලංකට්ටුව තුලට අත දැමුවේය.

මේනකා හා වත්සලා එදෙස බලා සිටියේ ඇසි පිය නොහේලාය. ඔවුන් දෙදෙනාම මීට පෙර පුරුෂයන් දෙදෙනෙකු මෙලස මිහිරක් විඳිනවා නොදැක තිබුනේය. එයින් ඔවුන් දෙදෙනාගෙම හිත් ගැහුනේ නොයිවසිලි මත් කමෙන්ය.

"එළියට අරගෙන කර ගන්නකෝ" වත්සලාට වඩා මේනකා ඉවසුම හීන කර ගත්තාය.

වර්ජිත සමන්තගේ ලිඟුවක්, සමන්ත වර්ජිතගේ ලිඟුවක් යටි කළිසම් තුලින් ඉවතට ගත්තහ. නමුත් දෙදෙනාම බැඳවේ තම බිරියන්ගේ මුහුණු දෙස නොව, සමන්ත වත්සලාගේ මුහුණත්, වර්ජිත මේනකාගේ මුහුණත්ය.

සමන්තගේ දැනින් වර්ජිතගේ ලිඟුවේ පෙර සම උස්පහත් වෙන අපුරුව මේනකාට මෙන්ම වත්සලාට ද ගෙන දුන්නේ නැවුම් මිහිරක්ය. "මම හිතුවා හරි සමන්තගේ එකට වඩා වර්ජිතගේ එක, අහල් දෙකක් විතර දිගයි" මේනකාට දෙදෙනාගෙම ලිඟුවත් එකම දැනක නිසාවෙන් එය සැක හැර ගන්නට පහසු වුණාය. එලසම වත්සලාටත් සිතුවත් "මම හිතන් හිටියා හරි, වර්ජිතගේ එකට වඩා සමන්ත අයියගේ එක අහලක් විතර මහතයි" වත්සලාගේ හිතේ මෙතුවක් අනුමානයක්ව තිබූ ලිඟුවන් දෙකේ තරම මෙදින තරම තහවුරු කර ගත්තාය.

නුහුරු බවෙන් වුවත් වර්ජිතටත් සමන්තටත් දෙදෙනාගෙන් දැණෙනා ස්පර්ශා මිහිරක් ගෙන නොදුන්නාම නොවේය. නමුත් එය ලිඟුව අවදිව පැවතීමක් මිස මිහිරක් නොවින. එහෙත් ඔවුන් දෙදෙනාටම දැඩි මිහිරක් වූයේ තම බිරිද ඉදිරියේ මෙලස හැසිරීමය.

"ඔය ඇති... දැන් අර වැඩේ" වත්සලාට තවත් එදෙස බලා සිටින්නට හිත් නොදුන්නාය.

"මොන වැඩේද" වර්ජිතට ඇගේ මුවෙන්ම එය අසා ගැන්මට ආස හිතුවේය.

"පයිකොටන වැඩේ" වත්සලා එලස කීවත් දෙදෙනාගෙම මුහුණු දෙස නොබැලුවාය.

වර්ජිත සමන්තත් තම ලිඟු හිස් දෙක එකින් එකාගේ අතුල්ල ගත්හ. ඒ විටෙක පෙර සමත් පහත් කරමින්ය. ඉන් දෙදෙනාම මිහිරක් නොලැබුවත් වත්සලා හා මේනකා එය නරඹමින් සතුටුවෙන අයිරු බලා ඔවුන්ද සතුටු වූනෙය.

"ඇති, ඇති.... අම්මේ දැන් ඇති" සමන්ත වහා ලිඟුව යට කළිසම් තුලට දමා ගනිමින් පුටුවේ ඉඳ ගත්තේය. වර්ජිත ඔහුවම අනුකරණය කළේය. එහෙත් වර්ජිත හිස්ව ඇති වීදුරුව පුරුව ගන්නට අමතක නොකළේය.

ඉන් පසු මිනිත්තු කිහිපයක් ගෙවුනේ හතර දෙනාගෙම සිනහා වෙත්ය. එයින් එක් එක් කෙනාට වෙන වෙනම දැණුන හැඟීම් විත්සර හෙළිකර ගනිමින්ය. "මටනම්... ලීක් වෙන්නත් ගත්තා ඒක බලන් හිටියම" වත්සලා සත්‍යම කීවේ ඒ

නිසාවෙන්ය. නමුත් තමන් දෙදෙනා ඉන් මිහිරක් නොලද බවත්, එලස කළේ කිසිදු හැඟීමක් රහිතව වගන් සමන්ත මෙන්ම වර්ජිත ඔවුනට පහදා දුන්හ. නමුත් වර්ජිත කීවේ "හැබයි පොඩිකාලේනම් මේක මාර ආතල් වැඩක්" යැයි කියමිණිය.

"හරි දැන් අපි දෙන්නට ඉල්ලන පුළුවන්නේ....." සමන්ත තම විදුරුව හිස් කොට ඇසුවේය.

එම ඉතිරි තුණ්ඩු කිහිපය වත්සලා මෙන්ම මේනකාද ලියා තිබුනේ එකින් එකට හොරහිණිය. නමුත් වර්ජිත ගත් එම තුණ්ඩුවේ වූයේ තම හිමියන්ව සිප ගන්නා ලෙස සදහන්වය. එය වත්සලාම ලියුවක් විය.

"ඇති යන්තම්....." වර්ජිත කියවුනේය.

වත්සලා වර්ජිත වෙතත්, මේනකා සමන්ත වෙතත් ඇවිද ගියේය. ඒ වත්සලා සමන්ත දෙසත්, මේනකා වර්ජිත දෙසත් නෙත් හෙලමිණිය.

සමන්තව වැලඳගත් මේනකා තම දෙතොල ඔහුගේ දෙතොල වෙත කිට්ටු කළේ වර්ජිත දෙස බලමිණිය. එම බැල්මෙන් වර්ජිතගේ ගතම කිති කැවී ගියේ නොසිතුව ලෙසය.

වර්ජිත වත්සලාව වැලඳගෙන රිසි ලෙස ඇයට තම දෙතොල් උරන්නට දුන්නේ මේනකාගේ නෙත් දෙසම බලමිණිය. ඉන් මේනකාගේ මුහුණ කාමයෙන් වෙනස් වෙන අයිරු දුටු විට ඉවසුම් නොදුන් වර්ජිත වත්සලාව තම උකුලට ගෙන, ඇගේ දෙතන් හා නිතඹ පිරිමදිමින් වත්සලාට "ආහ්....." ලෙසින් කෙදිරියක් පිට වෙන තරමෙන් මිහිරක් ගෙන දුන්නේය. ඒ වත්සලාව අමතක කොට මේනකාව තුරුලට ගෙනය.

වර්ජිතගේ එම ක්‍රියාව මේනකාට ඉවසුම් නොදුන්නාය. එම නිසාවෙන් මේනකා වහා සමන්තගේ දෙකම් පෙතිත්, ඔහුගේ ලැමඳත් දිවතෙන් තෙත් කරමින් දෙතොල සිප ගත්තේ උමතුවෙන් මෙන්ය. එලසම ඇයට මේ තම ගත පුරාවට දැවටෙන්නේ සමන්තගේ දැන බව අමතකව, එයින් වර්ජිතගේ උණුහුම සෙවූවාය.

මිනිත්තු හතර පහක් පැවතුන ආලින්ගනය නිම වූයේ, මේනකා හති අරිමිණිය. එහෙත් තවම වත්සලා වර්ජිත අත නොහැර සිටියේ ඔහුගේ යටි කළිසම තුලට අතත් දමාය. එය මේනකාට ගෙන දුන්නේ සියුම් ඉර්ෂාවක්ය.

"මේ, මේ.... ඕව්වර දුර යන්න බෑ....." ඒ නිසාවෙන් මේනකා හඬ අවදි කලාය. ඒ තම වස්තුවක් වත්සලා ස්පර්ශා කරනවා යැයි හැඟීමකින්ය.

"හා..... බෑ ද, එහෙම කිවුවේ නෑනේ" වත්සලා හිනහෙමින් වර්ජිතයෙන් ඉවතට ආවේ තම දෙකොල් වටා දැවටුන වර්ජිතයේ බේටයන් පිසදමමින්ය.

"හරි වර්ජිත දැන් ඔයාගේ වාරේ....." මේනකා තමා ලියූ තුණ්ඩු කැබලි කිහිපය ඔහුට කිට්ටු කලාය.

වර්ජිත ඉන් එකක් අතටගෙන කියවා කෙලින්ම බැලුවේ මේනකා දෙසය. මේනකාට එය කුමක් දැයි අනුමාන කිරීමට නොහැකි වූයේ වර්ජිතයේ මුහුණෙන් එවැන්නක් නොපෙනුන නිසාවෙන්ය. නමුත් ඔවුන් දෙදෙනා දෙස බලා සිටි සමන්ත එය වර්ජිතයෙන් ඉල්ලා ගත්තේය.

වර්ජිත, සමන්තත් මුහුණට මුහුන දෙස බලා සිටියා මිස නිසි පිළිතුරක් නොදුන්නාහ. ඒ නිසාවෙන් වත්සලා එය අතට ගත්තේ "මෙකී මොනවා ලියලා තියනවද කියලා දන් නෑ" සිතුවිල්ලෙන්ය.

එය කියවූ වත්සලා මේනකා දෙස බලා හිනහුනාය. නමුත් ඇගේ හිතත් ඉන් නොගැහුණාම නොවේය. එහෙත් ඒ අශාවෙන්ය.

"මොකද කියන්නේ..." වත්සලා වර්ජිත හා සමන්ත දෙස මාරුවට බැලුවේ, එය මේනකාගේ ඉල්ලීමක් බැවින් ඇගෙන් අනුමැතියක් උවමනා නොමැති නිසාවෙන්ය.

"අනේ මංදා....." වර්ජිතගේ හිතත් මෙවලේ ගැහුනේ අශාවෙන් වග ඔහුට නොවැහැටුනේය.

මේනකා ඉල්ලා තිබුනේ වත්සලා සමන්තවත්, වර්ජිත ඇයවත් නිරුවතින් වැලඳ ගන්නා ලෙසය. එය මෙවලේ සිදුවන්නේ කාමුක ලෙසකින් වූවත්, මේනකා එය යම් කාමුක බවකින් සිදුවිය යුතු වග සඳහන් කර තීබීම ඔවුනට ගැටලුවක් වුනේය. නමුත් එය කිසිවෙකුගේ යටි හිත් තුලට ගැටළුවක් නොවුනේ ආශාවෙන්ය. නමුත් කිසිවෙකුත් එය එලිපිට නොපෙන්වීය.

"හරි.... මට නම් අවුලක් නෑ, හැබයි බ්‍රා එක ඇඳලා..." වත්සලා වර්ජිත දෙස බැලුවේය.

"එහෙම නැතුව බැරිද....." සමන්ත එස් ඇසුවේ වර්ෂ හා වත්සලා දෙස බලමින්ය.

"ඒක අපේ කොන්දෙසියක් නේද.....?" වත්සලා එය සමන්තට පහාදා දුන්නේ හිත නොරිදෙන ලෙසය.

"හරි..... එහෙනම්....." වර්ෂට ඉබේම පුටුවෙන් නැගුටුනේය.

එකෙකුට එකෙක් නොපෙන් වුවත් සිවු දෙනාම සිටියේ එම හැඟීමෙන් අවදි වූ හිතෙන්ය. වත්සලා මෙන්ම අනෙක් දෙදෙනත් නොකියුවත් මේනකා දෙස බැලුවේ එවැනි මොහොතක් හිමිකර දුන්නාට ස්තූතී පූර්වක හැඟීමකින්ය.

සමන්ත හමුවේ කොතරම් මෙලස නිරුවතින් සිට ඇතත්, එකට මිහිරක් ලැබ ඇතත්, වත්සලා කිසි ලෙසකින් වත් සමන්ත හා නිරුවතින් මෙවැනි උණුහුම් වැලඳ ගැනීමක් සිදු නොවී තිබුණාය. එම නිසාවෙන් වත්සලාගේ ගත ගැහුණේ දියෙන් ගොඩ දැමූ මත්සෙයකු විලසින්ය. ඇයට තම බ්ලොසියරයෙන් වැසුන ලැමඳ සමන්තගේ ලැමඳේ තෙරපවන තුරු ඉසපාසුවක් නොදැණුණාය. එහෙත් ඇය සමන්ත හමුවට ගොස් බිම බලාගෙන සිට ගත්තා මිස, ඉන් ඉදිරියට යෑමට දිරියක් නොලැබුනේය.

සැබවින්ම මේනකා වර්ෂ හමුවට ගියා නොව, වර්ෂ ඇය අසලට ආවේය. ඇයම මෙම ඉල්ලීම කළත් එම නුහුරු පහසෙන් මේනකා ද සිටියේ ගොළුවය. නමුත් වර්ෂ ඇගේ බඳ වටා දැන යොමන විට මේනකාට එය ඉවසුම් නොදුන්නාය. ඇයද වර්ෂගේ උරහිස මත හිස තබා වර්ෂව වැලඳ ගත්තේ රිසිලෙස බ්ලොසියරයෙන් වැසුන දෙනන වර්ෂගේ මවිල් ඇති ලැමඳේ සැතපෙන්නට ඉඩ හැරය.

තම ගත වටා සමන්තගේ දැන වෙලන විට, සිහින් කිතියකින් ගත අවදි කර ගත් වත්සලා, වර්ෂ හා මේනකා දෙස බැලුවේ හොරහින්ය. ඔහුට වර්ෂ මෙවලේ සිටින්නේ තමා ගැන සිහියකින් නොවන වග වත්සලාට සැකයක් නොවුනේය. එම නිසාවෙන් වත්සලා සමන්තගේ බඳ වටා දැන යොමා, ඔහුව දැඩිව තම තුරුලට ගත්තේ ප්‍රථම වරට සමන්තගේ ලැමඳේ තම දෙනත් හොඳ හැටි තෙරපවමින්ය.

තම උරහිස අසල ඇති වර්ෂගේ දැන කෙමෙන් කෙමෙන් කොඳු නාරටියේ ස්පර්ශයන් පහළට ඇදෙන වග වැටහුන මේනකා තවත් වර්ෂව තුරුලට ගත්තාය. ඒ ඔහුගේ දැන නිතඹට ඉහල දැවටෙන විට දීය. "ආහ්...." ඇයට ඉන් සිහින් කෙදිරියක් නැගුණේ වර්ෂගේ වම් කණ් පෙත්ත උණුහුම් කරමින්ය.

මේනකාගේ දෙනනේ මාදු බව විද ගන්නා ලැමද ගැන දැන සිටින්නේ අමනාපෙන් වග වර්ජන නොදැනුණාම නොවේය. එහෙත් ඔහු දැනට ඉක්මණ වෙන්නට ඉඩක් නොදුන්නේය. නමුත් දැනට රිසි ලෙස මේනකාගේ පිට කොන්දේ මාදු බව විදින්නට ඉඩ පාඩු සලස දුන්නේ භාරහින් වත්සලා දෙස බලමින්නේය.

තම බිරිඳ සමන්තගේ ගනේ වෙලි සිටින්නේ කොතරම් උමතු වෙන් දැයි වර්ජන වැටනොවුනාම නොවේය. ඒ ඇය වර්ජනගේ නිතඹක් මාදුව ස්පර්ශා කරනා නිසාවෙන්ම නොව, රත්පැහැ පෑන්ටියෙන් වැසුන ඇගේ යටි කය ඔහුගේ යටි කයට තෙරපන් සිටිනා අපුරුවෙන්ය. "ගාවගෙනම ඉන්නේ" ඉන් වර්ජනට සිතුවේය.

එහෙත් එම සිතුවිලෙන් ඔහුගේ හිත කීරී ගැසී ගියේ නොසිතුව විලසින්ය. නමුත් මේනකා මෙතුවක් දුරස්ථ තිබූ තම යටි කය වර්ජනගේ ලිඟුවට තෙරපෙන්නට ගත් විට වර්ජනට එය අමතකව ගියේ, ඇගේ නිතඹ පෑන්ටියට පිටින් අල්ල ගනිමින් තවත් ඇයව තම කය වෙත තෙරප ගනිමින්නේය.

වර්ජන කරනා දේ සමන්තගේ ඇස ගැටුනේය. එම නිසාවෙන් වර්ජන වත්සලාගේ පිරිපුන් නිතඹෙන් දැඩිව අල්ලා ගනිමින් ඇයව තවත් තුරුලට ගත්තේ "ආ.....හ්....., සමන්ත අයිගේ" යැයි ඔහුට පමණක් ඇසෙන්නට වත්සලාගේ මුවෙන් පිටවූ කෙදුරුමෙන් තවත් පන්නරය ගෙනය.

තම යටි කය තෙරපෙන ලංකට්ටුව තුළ ඇති සමන්තගේ ලිඟුව එලියට ගන්නට වත්සලාට සිතූන වාර අනන්ත විය. එහෙත් වත්සලා දෙපා තවත් මැත් කොට ලිඟුව දෙපා මුල්ලට හිරකොට ගත්තා මිස එලස ඇල්ලීමට වූ හිතට ඉඩක් නොදුන්නාය. එම නිසාවෙන් ඇය කළේ සමන්තගේ නිතඹ මාදුව මිරිකීම පමණක්ය.

තම ලිඟුව වත්සලාගේ දෙකළවා මුළු දැවටෙන මිහිරෙන් මත්ව සිටියත් සමන්ත ඇස ගසාගෙන සිටියේ වර්ජන හා මේනකා වෙතය. මේනකාත් වත්සලා ලෙසම වර්ජනගේ නිතඹ මාදුව අතගානා වග වර්ජනට වැටහුනේය. නමුත් මෙතුවක් හිත තුළ වූ මිහිරට යම් තිතක් වැටුනේ වර්ජනගේ දැන මේනකාගේ පෑන්ටියට යටින් රිංගන්නට සැරසෙන වග වැටහුන බැවින්ය.

"හරි.... දැන් ඇති....." වර්ජන වත්සලාව ලිහිල් කළේ හිතකින් නොවුනත්, වර්ජනගේ දැනට මේනකාගේ පෑන්ටිය තුළට රිංගන්නට ඉඩක් නොතබාය.

එම නිසාවෙන් වරින් මෙන්ම මේනකාද දුරස් වූයේ නිහඬවමය. නමුත් මෙතරම් ඉක්මන් වුවාට සමන්තට අනෙක් තිදෙනාම හිතෙන් දොස් කිවුවේය. සමන්තට ද පුදුම සිතුවේ තමා ගැනමය.

හතර දෙනාම නැවත පුටුවල ඉඳ ගත්තත් කිසි කතා බහක් නුවුනේ, එකින් එකාට මුහුණ දීමට නොහැකි කමෙන්ය. නමුත් වත්සලාට පුදුම වූයේ වරින් එලස කිසිවක් නොකියා සිටීම ගැනය. එහෙත් තමා එලස ඉක්මණ වුවා වැඩියැයි සමන්තට සිතුවේ එවලෙදීය.

"හරි..... තෙක්ස්ට්" සමන්ත ඒ නිහඬ බව පරයා හඬ අවදි කළේ තම හිතටම දොස් තබා ගනිමින්ය.

"මෙයාලගේ ඉස්සෙල්ලා එකත් ගත්තේ මමනේ..... උඹ ගනින" වරින් එම වීදුරුවේ අන්තිම තුන්ඩුව සමන්තට දුන්නේය.

වරින් මෙන්ම සමන්තටද අහඹුලෙස මෙවරත් අහසු වූයේ මේනකා ලියුව තුණ්ඩුවක්ය. එහි සඳහන්ව තිබුනේ ඔවුන් කැමති නිරූපනයක් ඉල්ලිය හැකි වගය.

"මේකත් මරු එකක්....." සමන්ත එය වරින් අතට දුන්නේය.

දෙදෙනාම කතා බහා කොට අවසන එකඟ වූයේ වත්සලා හා මේනකා තමන් ඉදිරිපිට පැන්ටිය නොගලවා ස්වාං වින්දනයේ යෙදෙන ලෙස නිරූපනයක්ය.

වත්සලා කිසිවක් නොකියාම තම දෙපා පළල් කොට ගත්තේ තෙත්ව ඇති පැන්ටිය ඔවුනට පෙනෙන ලෙසය. එයින් ඇගේ යෝනී දෙතොල් ඉහලට නෙරා මතුව පෙනුනේය. එහෙත් හොඳ හැටි දැක ඇති වත්සලාගේ එම නිරූපනය සමන්තට එතරම් උණුහුමක් නොවුනත්, වරින්ගේ හිත ගැහුනේ මේනකා එලස යෝනී දෙතොල් ඇඟිලි තුඩින් ස්පර්ශා කර ගන්නා විට දීය. "වත්සුගේ ලිප්ප් වලට වගා මේනුගේ ලිප්ප් පොඩ්යි. හැබයි හොඳටම ගලලා" වරින් එලස සිතුවේ මේනකාගේ මෙන්ම වත්සලාගේ යොනිය දෙසත් බලමින්ය. එම නිසාවෙන් "ඊලඟ විට එකේ මේක අල්ලන්න පුළුවන් කියලාවත් තිබ්බොත්" ඔහුට සිතුවේය.

මිනිත්තු කිහිපයකට පසුව වත්සලා මෙන්ම මේනකාද දෙපා ලංකොට ගත්තේ, නිරූපණයට වුවත් ඒ කළ දෙයින් ලැබූව මිහිරෙන්ය. ඒ "තවත් නම් බෑ.... වෙන්න ඕන්න මෙන්න" යැයි වත්සලා හොඳ හුස්මක් පිට කොට, ඒ උණුහුම මදක්

පහවෙනතට වීදුරුව අතට ගනිමින්න්ය.

"හරි.... දැන් ඔන්න ඔය දෙන්නගේ වාරේ" මේනකාද තම වීදුරුව පුරුව ගත්තාය.

හෝරාවකට කිට්ටුව වුන මේ සෙල්ලමෙන් සැමදෙනාම සිටියේ කාම මිහිරකින් මත්ව සේම, නොදැණිම ඉවර වුන බොතලයේ පිහිටෙන් ගතත් හිතත් මත් වතුරෙන් ද හොඳ පදමට මත්වය.

"හරි, හරි.... ඔන්න මම ලාස්ටි එක ගත්තා" සමන්ත වත්සලා ලියු තුණ්ඩුවක් අහඹුලෙස අතට ගත්තේය.

එය අතට ගත් වර් වහා පුටුවෙන් නැගිටිවේය. ඒ "මෙන්න පට්ට තුණ්ඩුව" යැයි කියමින්ය. ඔහු එය වර් අතට යන්නටත් ප්‍රථමව තම ලිඟුව කළිසමට පිටින් අල්ල ගත්තේ සැමට පෙනෙන ලෙසය

එහි වූයේ කාන්තාවන් දෙදෙනාට ඇවැසිනම්, පුරුෂයන් දෙදෙනාගේ එම ලිඟුවන් යට කළිසමට පිටින් ස්පර්ශ්‍ය කිරීමට ඉඩ දිය යුතු වගය.

"වත්සු උඹනම් මරු....., මම ඔක ලියන්න හදලා ලිවුවේ නෑ බයට" මේනකාට එලස කියවුනේය.

වර්ටත් එයට එරෙහිවන්නට හිතක් නොවුනේය. ඔහුටද ඇවැසි වූයේ මේනකා ලවා උදයේ වූ මිහිර විද ගන්නටය. එම නිසාවෙන් වත්සලා එලස සමන්තගේ ලිඟුව ස්පර්ශ්‍ය කිරීම ඔහුට ගැටලුවක් නොවුනේය. නමුත් වර් පුදුම වූයේ වත්සලාට එවැන්නකට හිතක් තිබීමය.

මෙම පිම්ම ඉතා තිර්ණාතමක පියවරක් වග වත්සලා දැන නොසිටියා නොවේය. එහෙත් අනෙක් තිදෙනා සිටියේ දැනටත් එම මිහිරෙන් මත්ව නිසාවෙන් ඔවුනට ඒ වගක් හිතට නොනැගුනේය. වත්සලා එම පිම්ම පැනීමට පෙර වර් අසලට ගියේ ඒ නිසාවෙන්ය.

"එහෙම කමක් නැද්ද....?" වත්සලා වර්ගෙන් ඇසුවාය.

"ඔයා එහෙම දේකට ආස නිසානේ එහෙම ලියලා තියෙන්නේ" වර් ඇයට සිනහා වුනේය.

"හම්.... ඇත්තටම මම එහෙම ආසයි. මේකට ඔයා ඉඩ දුන්නොත් මම ඔයාගේ එක ඇර මෙහෙම වෙන එකක් අල්ලා බලන පළවෙනි පාර. ඔයා අකමැතිනම් කමක් නෑ" වත්සලා ඔහුගේ අත අල්ල ගත්තාය.

"කමක් නෑ...., මෙව්වර හරියක් වෙලා තියන එකෙ ඔක එව්වර ගත්ගන්න දෙයකුත් නෙමෙයි. අනික මේ...., මේ...., අද උදේ මේ..., මේනකයි මගෙයි අතරත් එහෙම දෙයක් වුනා" වර්ජර සත්‍යම කීවේය.

"අරකි මට නිකමටවත් කිවුවේ නෑනේ...." වත්සලා මේනකා දෙස බැලුවාය.

"නෑ, නෑ.... එයාට මමයි කියන්න එපා කිවුවේ. මම කියන්නම් කියලා. මම කොහොමත් රැට කියන්න හිටියේ" වර්ජර කීවේ මුසාවක්ය. වර්ජර එය නොකියා ඉන්නට තීරණය කළත්, ඔහුට එය දැන් වත්සලාගෙන් සහව ගන්නට හිත් නොදුන්නේය.

ඒ කෙසේ වෙතත් වත්සලා මුවග සිනහවකින් මේනකාව පසු කොට සමන්ත අසලට ගොස් නැවැතුනාය. ඒ මේනකා දෙස එක එල්ලේ බලමිත්ය. පසුව ඇය සමන්තගේ ලිඟුව යටි කළිසමට උඩින් මෘදුව ස්පර්ශ්‍ය කොට, අත්ල වකුටු කොට හොඳින් අල්ල ගත්තාය.

"අයිගේ අපි දෙන්නට මේක අළුත් වැඩක් වුනාට... අර දෙන්නට එහෙම නෑ. දෙන්නා හොස්පිටල් එකෙදීත් මෙහෙම ආතල් එකක් අරගෙන" වත්සලා එසේ නෝක්කාඩු කීවේ මේනකාටය.

"මේයා තමයි කියන්න එපා කිවුවේ....." මේනකා වර්ජරව පෙන්වමින් ඔහු අසලට ගියාය.

"මේ, මේ..... ලඟට ගියාට දෙන්නට තහනම්..... ඒ අපි දෙන්නට බොරු කිවුව නිසා. එහෙම හොඳයිනේ නේද අයිගේ..." වත්සලා ඔවුන් දෙදෙනාට තහංචියක් පැනවීය.

"ඔවු, ඔවු... එහෙම හොඳයි. දැන් දෙන්නට තියෙන්නේ අපි දෙන්නා දිහා බලන් ඉන්න" සමන්ත තම ලිඟුව උඩ ඇති වත්සලාගේ අත මෘදුව පිරිමැද්දේය.

සමන්තගේ දෙපා මුල ලඟ දණගසා ගත් වත්සලා සමන්තගේ ලිඟුවත් කොෂ දෙකත් මෘදුව පිරිමැද්දේ බොහෝ කලක සිට නොයිවසිලිමත්ව සිටි හිතට සහනයක්

දෙමිත්ය. එහෙත් ඇයට වඩාත් අවැසි වූයේ ඔහුගේ මව්ලේ කපා ඇති ලිඟුව ඇතුළතින් ස්පර්ශා කරන්නටය.

වත්සලාගේ ඇඟිලි තුඩු යටි කළිසමට පිටින් වූවත් තම යටි කය පුරාවට ඇදෙන විට සමන්තට ඉවසුම් නොදුන්නේ, ඒ ඔහුත් මේ දිණය එන තුරු බොහෝ කල්මැරුව නිසාවෙන්ය. ඒ නිසාවෙන් සමන්ත ඔහුට අවැසි පරිදි වත්සලාගේ අත ලිඟුව මතත් කොෂ දෙක මතත් තබා ගත්තේ මේනකා දෙස නෙත් යොමමිත්ය.

"මේ, මේ..... මේක අසාධාරණයි..... අපි දෙන්නා ඔව්වර දුර දිග ගියේ නෑ" මේනකා වහා ඔවුන් දෙදෙනා අසලට පැන වත්සලාගේ අත සමන්තගේ ලිඟුවෙන් ඉවත් කළේ ඉවසුම් රහිතවය.

"කරන්න දෙයක් නෑ.... අපේ ඇඟිමන්ට එකේ තියෙන්නේ එක් කෙනෙකුට එක් කෙනෙක් බොරුවක් කරන්න බෑ කියලා" වත්සලා සිනහා වූවාය.

"ඒකට අපි ඇඟි වුනේ හැන්දෑවේ. උදේ නෙමෙයිනේ... අනික එහෙම දෙයක් වුනාට කමක් නෑ කිවුවෙන් ඔය දෙන්නා" මේනකා තම අතිවාසිකම් වෙනුවෙන් සටන් කළයාය.

"ආ..... ඔවු, ඔවු..... ඒක ඇත්ත" වජිරත් මේනකා සමඟින් එක් වුනේය.

"මොකද කියන්නේ අයිගේ..... දෙන්නට වාන්ස් එකක් දෙනවද මොකද...." වත්සලා ඇසුවාය.

"පවුනේ..... අදට දෙමු නේද..... ලාස්ට් වාන්ස් එක"

මේනකා මෙන්ම වත්සලාද හිත්සේ ලිඟුවන් පිරිමදිමින් මිහිරක් වින්දා සේම, ඔවුන් දෙදෙනාට ද මිහිරක් ගෙන දුන්නේය. එම මිහිර වජිරට වඩා ඉවසුම් නොදුන්නේ සමන්තටය. සමන්තගේ කොෂ දෙක තුළ ශුක්‍ර නලියමින් දඟලන විට ඔහු වත්සලාගේ අත අල්ල ගත්තේය. "ආ...ඒ..... ඇති, ඇති..... ඉන්න බෑ" යැයි කොඳුරමිත්ය. ඒ වත්සලාගේ කණට කොටය.

මේනකාගේ අත්ලෙන් උදගේ ලිඟුවට දැණුන උණුහුමට වඩා වැඩි උණුහුමක් මේවලේ ලැබෙන වග වජිරට දැණුනී. ඒ කොෂ දෙක තුළ ශුක්‍ර නලියමින්ය. "ආ...ඒ මේනු" වජිර කෙදිරක් නැගුනේ ඒ නිසාවෙන්ය. "කටට දෙන්න තිබ්බනම්" වජිරට එලස සිතුවනේ ඇගේ රත් පැහැ දෙනොල් එයට ආශාවෙන් නලියන වග දැකය.

වරින්වේ එම කෙදිරියෙන් තම හිතක් අවුස්සා ගත් මේනකා හිත් සේ වරින්වේ ලිඟුව මාදුව සේම විටෙක රචවත් සන්තර්පණය කළාය. ඒ උදයේ දැණුන නුහුරු බව පරයා හිත් සේය. "මෙකේ දිග තරමට, ඇතුලට දැමීමොත් අඩිටම වදී" මේනකාගේ එම සිතුවිලෙන් ගතම සලිතව ගියේය. ඉන් ඇය වරින්වේ ලිඟුවේ පෙරසම ගැසුවේ ලංකට්ටුවට ඇතුලතින්ය.

සමන්තගේ ලිඟුව ඕන හැටියේ දැක තිබුනත් අත්ලට දැණුන ස්පර්ශය වත්සලාට නැවුම් විය. ඇය දැතින්ම ඔහුගේ කෝෂ දෙකත් ලිඟුවත් අත ගැවේ, මවිල් රහිත මාදු බව ලත්කට්ටුවට පිටින් විදිමින්ය. "ෂේවු කරලද ඉන්නේ...." ඇය හොරහින් සමන්තගෙන් ඇසුවේ ඒ නිසාවෙන්ය.

බෝතලයේ අඩියේ තරමක් ඉතුරුව අනෙක් කොටහා හිස් වන විට, සිවු දෙනාගෙම සෙල්ලමද අහවර තිබුනේය. ඒ සිවුදෙනාම හොඳ හැටි කාමයෙන් මෙන්ම මත් බවෙන්ද මත් වෙමින්ය. එලස මේම බැදීම අදින් පසුව වඩාත් තිවාරවන වග හැමටම දැණුනේ හිත් තුලට සතුටක් එක්කර මිත්ය.

බොතලයේ අවසන් කොටහා එක විදුරුවකට දැමූ සමන්ත එයට ෂැන්ඩියද එක් කලේ යහමින්ය.

"මේන්ත අන්තිම ටික....., මේක එක විදුරුවකට දැමීමේ හෙතුවක් ඇතුව. අද ඉදලා අපි අතරේ කිසිම රහසක් නෑ..., ඒ වගේම තමයි එක් එක් එක්කෙනාට හංගන්න දෙයකුත් නෑ. අපි හතර දෙනාම මෙකෙන් අතල් එකක් ගත්තා. මේ බැදීම අපේ අතරේ හැමදාම තියෙන්න ඕන" සමන්ත විදුරුව ඉහලට ඔසවා කීවේය.

අනෙක් තිදෙනාත් එයට එකඟ වූයේ ඒක මතිකවය. ඒ සිවුදෙනාම එම විදුරුවේ අවසන් කොටස සාමුහිකව පානය කරමින්ය. ඉන් පසුව සිවු දෙනාම එකතුව පහළ මහලට අඩ නිරුවතින්ම බැස්සේ සඳලු තලය මනා කොට පිළිවලකට අස්පස් කොටය.

රාත්‍රී අහරත් එලසම ගෙවුනේය. ඒ සිවුදෙනා කාඹර දෙක තුලට වෙන වෙනමම බෙදෙන්නටය. එහෙත් වරින්වේ වූයේ වෙනයම් සැලස්මක්ය.

"මේ.... අපිදෙන්නට අර දුන්න වාන්ස් එක ගන්න අමතක වුනා" වරින්වේ වත්සලාව තුරුලුකොට ගත්තේය.

"මොන" සමන්ත ඇසුවේ අමතක නිසාවෙන්ය.

"ඇයි අර පයි කොටලා...." වර් වර් ජෝන් කීවේ අපහසුවෙන්ය.

"ආ.... ඔවුන්" සමන්තටත් එය සිහි වූයේ එවිටය.

"හරි එහෙනම් අපි මොකද්ද ඉල්ලන්නේ" වර් සමන්ත දෙස බැලුවේය.

"ඒක තමා... " සමන්තද අහස පොළව ගැටලුවේය.

"හරි එහෙනම් මෙහෙම කරමු..... අපි දන්නා වගේ, ඔය දන්නා දන්නට ඕන එක කොළ කැලී දෙකක ලියන්න. ඊට පස්සේ අපි දන්නා ඒකෙන් එකක් ගන්නම්" වත්සලා යම් අදහසක් ඉදිරිපත් කළාය.

"ඒක මරු....."

මොහොතක් ගත වෙන්නටත් ප්‍රථමව දෙදෙනා දෙනාට හොරහින් ලියූ තුණ්ඩු කැබලි දෙක සාලයේ බිමට දැමීමේ, එය කාගේ තුන්ඩුවක් දැයි ඔවුනට අඳුන ගන්නට නොහැකි ලෙසය. එදෙස බලා සිටි වත්සලා හා මේනකා පුංචි රංචුවකින් පසුව එකක් තෝර ගත්තේ අවසන ඒකමතිකවය.

එය දිග හැර බැලූ මේනකාගේ මෙන්ම වත්සලාගෙන් දෙනෙත් විසල් වූනේය. එහි සදහන් වූයේ මේනකා හා වත්සලා සමලිංගීයන් දෙදෙනෙකු ලෙස නිරූපණයක් කළයුතු වග.

"මේ.... අපි දන්නා?" එය වත්සලාට මෙන්ම මේනකාටද ඇසුනේ එකටමය.

"හම්...." සමන්තටත් වර්ටත් එක විට කියවූනේය.

"ඒත් මේක ලිවුවේ කවුද..?" එය එතරම් පැණයක් නොවුනත් ඔවුන් දෙදෙනාට ඇවැසි වූයේ එය කවුරු ලිවුවාදැයි දැන ගැනීමටය. ඒ එක් තුණ්ඩුවක් තවම දිග නොහැරී බිම නිසාවෙන්ය.

"මම....." වර් මෙන්ම සමන්තද මෙවරත් එක විට පිළිතුරු දුන්නේය.

"ආ..... එහෙනම් දන්නම එකම ලියලා තියෙන්නේ" වත්සලාට මෙන්ම මේනකාටද එය සැකයක් නොවූනේය. එලසම වර් මෙන්ම සමන්තද මුහුණට මුහුණ බලා ගත්තේය.

එහෙත් වත්සලා බිම ඇති අනෙක් තුන්ඩුවත් අතට ගත්තේ ජීවිතයේ සිහිවටනයකට එය වැදගත් නිසාවෙන්ය. ඒහි අත් අකුරෙන් මේය වර්ජිත ලියු එක වග වත්සලාට සැකයක් නොවුණේ, සමන්ත ඉලා ඇති දේට වර්ජිත තවත් එකක් කතුකොට ඉල්ලා ඇති නිසාවෙන්ය.

"ඔයාට එහෙම අපි දෙන්නව හුල් නියුඩි දකින්නම ඕන ද..." වත්සලා වර්ජිතගේ අත අල්ල ගනිමින් ඇසුවාය.

"දෙන්නම කැමතිනම් විතරක්" වර්ජිත එලස කීවේ මේනකා දෙසත් බලමින්ය.

සාලය මැද වත්සලා හා මේනකා වැලඳ ගත්තේ තම හිමියන් දෙස නෙත් හෙලමින්ය. එම වැලඳ ගැන්ම නිම වූයේ මේනකාගේ දැන වත්සලාගේ නිතඹ වෙතත්, වත්සලාගේ දැන ඇගේ නිතඹ වෙතත් පහලට ඇදී යමින්ය.

සොභාවේ ඉඳ ගෙන සිටි වර්ජිතගේ මෙන්ම සමන්තගේ අත් ද ලිඟුව වෙත යන්නට වැඩි වෙලාවක් නොගියේය. ඒ සමන්ත මේනකා වත්සලාගේ පහසෙන් මත්ව සිටින දෙසත්, වර්ජිත මේනකාගේ පහසෙන් වත්සලා ඇවිසි සිටින දෙසත් බලමින්ය. ඔවුන් දෙදෙනාගෙම හැඟීම වඩාත් තීවාර වූයේ මේනකාගේ දැන වත්සලාගේ ලැමඳ වෙත එන විටදීය.

මේනකාගේ අත්ලේ මෘදු බව බ්‍රෙසියරයට පිටින් වූවත් ලැමඳට දැණෙන විට වත්සලාගේ හිත ගැහුණේ අසම්භව මිහිරකින් මත්වය. ඇය කිසි විටකත් තවත් ගැහැණු පහසකින් තම ගත හිත මෙලස අවදි වෙතයි නොසිතුවාය. එම නිසාවෙන් ඇගේ දැනත් මේනකාගේ ලැමඳ වෙත ආවේ නොදැනීමය.

මේනකාගේ දෙතනේ මෘදු බව වත්සලා බ්‍රෙසියරයට පිටින් ඇගේ දෙතන මිරිකා විඳ ගත්තාය. එලසම වත්සලාට ලෙසම මේනකාටත් හිතෙන්නට වැඩි මොහොතක් නොගියේ වත්සලාගේ ඇඟිළි තුඩු තන පුඩු වටා රිද්මයකට නළියන විටදීය. "ආ....ත් වත්සු" මේනකාට කෙදිරියක් නැගුණේ ඒ නිසාවෙන්ය. එහෙත් එම කෙදිරිය ඇසුණේ වත්සලාට පමණක් විය.

ඇගේ එම කෙදිරියෙන් වත්සලාගේ නෙත් ඇදී ගියේ වර්ජිත හා සමන්ත වෙතය. ඔවුන් දෙදෙනා තමන් දෙස බලා ලිඟුවත් අත ගා ගන්නා අයිරුවෙන් වත්සලාගේ හිත තවත් උණුහුම් වූණේය. එම නිසාවෙන් වත්සලා එක් අතක් පහළට දමා මේනකාගේ යෝනි දෙතොල් මෘදුව පිරිමැද්දේ පැන්ටි වැස්මට පිටින්ය. එහෙත් ඇගේ යෝනි

දෙතොල් තෙත් බව දැණුන විට ඉවසුම් නොදුන් නිසාවෙන්, වත්සලා හෙමිනිට අතක් ඇගේ යෝනී තුලට දැමුවේ පැන්ටි වාටියට ඇතුලකින්ය.

වත්සලාගේ ඇඟිලි තුඩු තෙත් බවෙන් වූ යෝනී දෙතොල් මත නලියන විට මේනකාට එය ඉවසුම් නොදුන්නාය. ඒම නිසාවෙන් ඇයත් වත්සලාගේ පැන්ටිය තුලින් ඇතුලට අත දමා යෝනී දෙතොල් මැත් කළේ ගැටිත්ත සොයමින්ය. එවිට "ආහ්..... මේනු...." ලෙසින් වත්සලාටත් කෙදිරයක් පිට වූයේ ඇයට පමණක් නොව වර්ජිත හා සමන්තටත් ඇසෙන ලෙසය.

මේනකා මෙන්ම වත්සලාද මේය කරන්නේ, නිරූපණයකට වඩා තම හිතේ ආශාවෙන් වග සමන්තට මෙන්ම වර්ජිතද එම සිහින් කෙදිරියෙන් දැණුනේය. එය සපත කරමින් මේනකාට ද "ආහ් වත්සු.... ඉන්න බෑ" යැයි නැවත කෙදිරියක් නැගුනේ තරමක උස් හඬින්ය. එලසම දෙදෙනාගේ කාමුක මුහුණුද එය වර්ජිතත්, සමන්තටත් ස්තීර කොට කීවේය.

ජීවිතයේ පළමු වර තවත් ගැහැනියක ගේ උණුහුම සොයමින් දෙදෙනාම තුරුළු වූයේ දැඩි බැඳීමකින්ය. ඔවුන් දෙදෙනාටම මීට වඩා දුරක් යන්නට අවැසි වූවත්, මේය පළමු වර හා හිමියන් දෙදෙනා නිසාවෙන් තරමක් පාලනය වූනේය. එහෙත් දෙදෙනාටම, දෙදෙනාගේ ඇඟිලි තුඩේ මිහිර ඉවසුම් නොදුන්නේය. ඒ "ආ.....හ්" වත්සු ලෙසින් මේනකා රහසෙන් වත්සලාට කොඳුරමින් හා "ආ.....හ්"මේනු ලෙසින් වත්සලා මේනකාගේ කණට කොඳුරමින්ය. ඒ දෙදෙනාම අසම්මත පහසකින් එක් සුරාන්තයක් ලැබ දැඩි වැලඳ ගැන්මකින්ය.

එය වර්ජිත මෙන්ම සමන්තට ඉවසුම් නොදුන්නේය. එම නිසාවෙන් දෙදෙනාම එක් වරම තම බිරියන් දෙදෙනාව දැනට උස්ස ගත්තේ තදියමින්ය. ඒම ගැන්මෙන්ම සමන්ත මේනකාව තම කාඹරයට ඔසවාගෙන ගියා මෙන්ම, වර්ජිතද වත්සලාව ඔසවාගෙන පියගැට පෙළ නැග්ගේ හති අරිමින්ය. එහෙත් "මේනු.. අද පරිස්සමින්...." අද දිණ ශුක්‍ර තැම්පත් කිරීමක් කර ඇති වග මේනකාට සිහි ගන්වන්නට තරම් සිහියක් වත්සලාට තිබුනේය.

එදිණ සිදුවීමෙන් පසුව සිවු දෙනාගෙම හිත් තදින් බැඳී ගියේය. ඒ වත්සලාට සමන්තගේ විශ්වාසී ඇසුරත්, මේනකාගේ හා වජීර අතර ඇති ඇසුරත් එකින් එකාට රහසක් නොවී බැඳියමින්ය. ඉන් සිවු දෙනාම එකින් එකාගෙ නීත්‍යානුකූල බිරියට හා සැමියාට කියා ගත නොහැකි සිතූම් පැතුම්, රාහික සිහින මෙන්ම සෑම මනුෂ්‍යයෙකුට දිවියේ පොදු රහස්, පුද්ගලිකත්වයද යම් තාක් මේ විශ්වාසීතයා සමඟ බෙදී ගියේය. ඒ එකින් එකා කෙරෙහි බැඳීම තවත් තීවාර කරමින්ය. එලසම වත්සලාගේ පුද්ගලිකත්වය, සමන්ත මේනකාට හෙලි නොකලා සේම, මේනකාගේ පුද්ගලිකත්වය ද වජීර වත්සලාට හෙලි නොකලේය. එලසම මේනකා මෙන්ම වත්සලාද එම රහස රැක ගත්තේ සිවුදෙනාගේ ගිවිසුම මතය.

එහෙත් වත්සලා හා මේනකා එදින තමන් විඳි අසම්මත මිහිර එකින් එකා කෙරෙහි හෙළි නොකර ගත්තේ ලැජාවෙන්ය. එහෙත් දෙදෙනාටම එය හෙලිකර ගැන්මට උච මනාව තිබුණේය. නමුත් වත්සලා එම කතාව අරඹා වි යැයි මේනකා සිතුව සේම මේනකා එම කතාව අරඹා වි යැයි වත්සලා සිතුවාය. එහෙත් දෙතුන් දිනක් ගත වුවත් දෙදෙනාම එය කතා බහා නොකලේය.

"උඹ එදා මට අරහම කරන කොට ඉන්නම බැරි වුනා....." ඉවසා බැරිම තැන මේනකා වත්සලාට එලස කීවේ එය සිදුවී පස් දිනකට පසුව සේවය නිමකොට බස් රථයෙන් නිවස වෙත එන අතරේය.

"මටත් එහෙමයි.... මට ඒක උඹට කියන්න බැරිව හිටියේ...." වත්සලා තම අත් බැගය අනෙක් කරට මාරු කොට ගත්තේ ඇයට තවත් ලන් වෙමින්ය. ඒ කතා බහේ පරිස්සමටය.

"උඹ එදා ඇහිල්ල දැමේ නියම විදියට..." මේනකාත් ඇයට කීටිටු වූවාය.

"මම ආසම එහෙම කරනවට, ඒකයි මමත් උඹට එහෙම කරේ....." ඇය හිතා මතාම එක් පියයුරුවක් මේනකාගේ වැලමිටේ වැද්දුවේ ඇය බස් රථයේ අසුන

අල්ලන් සිටි පහසුව තම වාසියට ගෙනය.

"උඹේ තන් දෙක මාර සොඹ්ටි" මේනකා එය විදිමින් වත්සලාට කීවේ එය තරමක් තදින් තෙරපවමින්ය.

"උඹේත්..." වත්සලාද තම අත ඇගේ අත අතිරින් දමා අනෙක් අසුනේ ඉහල පොල්ල අල්ල ගත්තේ, ඇගේ දෙනනක් තම වැල මීටේ වදින්නට ඉඩ සලසාය.

"මොකද ගෙදර යනකම් ඉන්න බැරිද...." මේනකා එසේ ඇසුවේ සිනහවකින්ය.

"දැන්නම් බෑ වගේ.... යනකොට සමන්ත අයියන් ඉදිනේ " ඇය සත්‍යම කීවාය. එහෙත් එවිටම වත්සලාගේ දුරකථනය නාද වූනේය.

වර්තමාන සේවයට ගොස් පස්වන දිනයේ නිමන්තගෙන් ආ ඇමතුම වර්තමාන සුභ පණිවිඩයක් නොවූනේය. ඒ මව හදිසි අසනීප තත්වයක් නිසාවෙන් රෝහල් ගත කළ වගයි. ඔහු එසැනින් වත්සලාව දැනුවත් කලේය.

"මේනු..... පොඩි කේස් එකක්...." වත්සලා ඇගේ පියයුරුව දැවටුන අත ඉවත් කොට ගත්තාය.

"ඇයි... මොකද්ද?" මේනකා ඇයගේ මුහුණේ බැරෑරුම් බව අඳුන ගත්තාය.

"වර්තමාන අම්මා හොස්පිටල් ඇඩ්මිට් කරලා....."

"මොකද්ද කේස් එක..."

"පිටිපිස්ස ටැංකිය ලඟ ලෙස්සලා.... ඔළුව වැදිලා කියලා තමා කිවුවේ. මම මෙහෙමම යනවා උඹ හෙට මට ලිවු එකක් දාපං....."

"මවන් මේ වෙලාවේ තනියම...., මමත් එන්නද නිවාඩුවක් දාලා..., නැත්නම් සමන්තට කියන්නම් උඹව දාලා එන්න කියලා.."

"එපා...., එපා...., මට අට, නවය වෙනකොට යන්න පුළුවන්, මෙහෙමම ගියොත්" ඇයට පසු පසින් එන නුවර පානදුර බස් රථය පෙනුනේ දියත උයන කිට්ටුවය.

වත්සලා මේනකාගේ සේම දුර කථනයෙන් සමන්තගෙන් ආ ඉලීමද නොතකා කැගලේල වෙත එන්නට නුවර බසයට නැග්ගේ ඉන්නා සෙහ නොතකා බත්තර මුල්ල නැවතුමෙන්ය.

වත්සලා කැගලේල නගරයෙන් බසින විටත් නිමන්ත එහි පැමිණ සිටියේය. එම නිසාවෙන් වත්සලා කෙලින්ම ගියේ පුද්ගලික රොහල වෙතය. ඇය යන විටත් වජීරගේ මවට නැවත සිහිය පැමිණ තිබුණේය. වජීරගේ පියා ඇය අසලටම වි සිටියේය.

"අප්පව්වී යන්න.... මම ඉන්නම.." හොරාවක දෙකක සුව විමසුමෙන් පසුව වත්සලා වජීරගේ පියාට කීවාය.

"මට දැන් ඒ හැටි අමාරුවක් නෑ..... දුව යන්න.. මහන්සිත් ඇතිනේ. අප්පව්වී හිටපුවාවේ" වජීරගේ මැණියන් තම අපහසුව සඟවත් කීවාය.

"නෑ... නෑ... මට මහන්සියක් නෑ අම්මේ"

"කමක් නෑ දුව යන්න...., අප්පව්වී හිටපුවාවේ" වජීරගේ මැණියන් නැවතත් කීවේ තම හිමියාගේ අත අල්ල ගනිමින්ය.

වජීරගේ මැණියන් එලස පියාගේ වන මෙලස ස්පර්ෂ කරනු ඇය දුටුවේ මෙදිණය. ඉන් වත්සලා තෙරුම් ගත්තේ ඇයට තමා ලඟ සිටිනවාට වඩා ඇගේ ස්වාමියා මෙවලේ ලඟ සිටීම ඇයට දිරියක් වගය.

"මොකද අප්පව්වී කරන්නේ..." ඇය වජීරගේ පියාගෙන් ඇසුවාය.

"දුව යන්න..... මටත් හිතක් නෑ" වජීරගේ පියා කීවේය.

පිටතට නොපෙනුනත් දෙන්නා දෙමහල්ලන්ගේ ඇති ආදර බැඳීම මෙවලේ වත්සලාට දැණුණාය. ඒ නිසාවෙන් ඇය පසෙක වූ බැගය අතට ගෙන, ඇගේ හිස අත ගැවේ "එහෙනම් අම්මේ මම උදෙමීම එන්නම්" යැයි කියමින්ය.

"බලනවා කොහොමද දෙන්නගේ ලවු එක කියලා" වත්සලා නිමන්තගේ බයිසිකලයට නැග්ගාය.

"ඒකනේ හලො පුදුමේ....." නිමන්ත බයිසිකලය පන ගැන්වීය.

"ඔය වගේ වෙලාවක කවුරු ලඟ හිටියත් වැඩක් නෑ.... තමන්ට ආදරේ කරන

මිනිහා ලඟ නැතුව. මට අම්මා අප්පච්චිගේ අත අල්ල ගද්දීම හිතූනා මම ඉන්නවට වඩා අප්පච්චි ඉන්න එක හොඳයි කියලා මට නොකියා කිව්වේ කියලා" ඇය නිමන්තගේ උරහිස අල්ල ගත්තාය.

"හම්.... මටත් තේරුනා... මේ මොනවද කන්නේ" නිමන්ත බයිසිකලය පාරට දැමුවේය.

"මොනවා හරි අරගෙන යමු...."

අඳුරේ වූ නිවස ආලෝකයෙන් දීප්තිමත් කළ වත්සලා "අද නම් නාගන්තම ඕන" යැයි කියමින් කෙළින්ම කාඹරයට ගියාය. එවිටම බිත්තියේ එල්ලා ඇති බට්ටා ඔරලොසුව දහා වරක් නාද දුන්නේය.

"පල්ලෙහා ලිඳට යන්න හිතෙනවා හලෝ....." වත්සලා ඇඳ සිටි ඇඳුම පිටින්ම කාඹරයෙන් ඉවතට ආවේ තුවායත් කරට දමාගෙනය.

"මේ මහා රැ....."

"ඒක මරු හලෝ....."

"ඉන්නවා එහෙනම් ටෝච් එක්ක ගන්නකම්" වජිරට ලිඳ ලග දියරෙද්දෙන් ඇලුන ඇගේ වත මැවුණේය.

"එපා ඕන නෑ.... මම ඉටි පන්දමක් ගත්තා"

තවත් හත් දිනකින් වූ පොහොය නිසාවෙන් හඳ එලිය වූයේ පෙරහුරුවකය. ඉන් දැඩි අඳුරක් නොවුනත් වත්ත පහළ ලිඳට දෙදෙනා ගියේ දුරකථනයේ ඇති විදුලි පහන් එළියෙන්ය.

නිවස අසලින් වතුර ටැංකිය හදා මෝටරයක් දමන්නන්ට පෙර, නිවසෙන් මීටර් දෙසියක පමණ පහළින් වූ මෙම ලිඳ පරම්පරා ගනනාවක් බාවිතයට ගැනුණේය. එම නිසාවෙන් උතුරා යන ජලයෙන් වූ ලිඳ වටකොට, ලිං බැම්මට අඩි පහා හයක් දුරින් හිස මට්ටමට වඩා උස් තාප්පයක් මණරම්ච බැඳ තිබුණේ පරම්පරාවේ නම්බුවත් කැටි කොටය. ඒ එකළ කාන්තාවකට උවද නිදහසේ ස්නානය කල හැකි පරිදෙනේය.

එය දැන් වැඩිය බාවිතයට නොගැනෙන නිසා ලිඳ මැදි කොට බැඳි තාප්පය උඩින් දැලක් දමා තිබුණේ එයට වැටෙනා අනවශ්‍ය දෑ නිසාවෙන්ය. එහෙත් එම දැල මතට වැටුන රූස්ස ගස් කොළ නිසාවෙන් ඉබේම වහලක් මෙන් සැකසී තිබුණේය.

එතුලට ගිය වත්සලා ඉටිපන්දම දැල්වූයේ පැරණි සිමිත්තියෙන් මනරම්ව බැඳී රෙදිහෝදන ගලමතය.

"අක්කීටත් හිතෙන්තේ මාර දේවල්..." නිමන්ත පඩියේ ඉඳ ගත්තේ මෙනුවක් දැල්වූන දුරකථනයේ පහන් එලිය නිවාය.

"මම මෙහෙට ආව දවස් වල ඉඳලම මෙතෙන්ට මාර ආසයි හලෝ...." ඇය වට පිට බැලුවාය.

"ඒ මොකද....."

"මුල් දවස් වල ගෙදෙටට වඩා මෙනත නිදහස්..."

"අක්කී, අයියා එක්ක මෙනත සෙටි වෙලා තියනවද....?" නිමන්ත එසේ ඇසුවේ ඇය එවැන්නක් ඉඟි කල නිසාවෙන්ය.

"දෙපාරක්, තුන්පාරක් විතර... මැරි කරපු අලුත අයියට තිබ්බේ මාර කුලජපුවක්නේ.."

"දවල්ටත් මෙනත....?"

"නෑ.... ඔලිස් ඇරිලා ඇවිත් ඇඟ හෝද ගන්න ආවම. රැවෙලානේ අවුලක් නෑ"

"ඒ දවස් වල ඉතින් ඔයත් බෑ කියන්න නැතුව ඇති...." නිමන්තට අයියා හා අක්කා මෙනත නිරුවතින් සිටිනා අයිරු මැවි පෙනුණේය.

"පිස්සුද... මුල් දවස්වල තිබ්බ රිදිල්ල එවා මේවා ඇරිලා, එකේ රහා දැණුන දවස්නේ....., බොරුවට මෙනත බෑ, බෑ කියලා කිවුවත්, කොතන උනත් ලැස්ති පිට මිසක්" ඇය එසේ කියමින් සිනහා වූවාය.

"මෙනත බිම පෙරලෙනවද....." නිමන්ත එසේ ඇසුවේ වට පිට බලමින්ය.

"පිස්සුද.... මේ ගල අල්ලගෙන නැමෙනවා මිසක්" ඇයගේ සිනහව වඩාත් තිවාර වූවාය.

"මරුනේ හලෝ..... මට මැවිලා ජේනවා අක්කී මෙනත නැවිලා හිටපු විදිය...."

"හැබයි මම ආසම සබන් පිටින්.... මාර ජොලී හලෝ. මාර ලීල් එකක්"

එතකොට"

"ඇයි ඉතින් ලෙස්සලා යනවනේ නිකම්ම...." නිමන්තට ඇගේ නිරුවත් කයේ සබන් තැවරී ඇති අයිරු මැවී පෙනුණේය.

"ඔවු හලෝ සබන් එක්ක අත ගානකොට මාර ලිලින් එකක් එන්නේ...." එම සිහිවීමෙන් ඇගේ ගතම හිරිවැටී ගියේය.

"මටත් ඉන්න බෑ හලෝ එහෙම කියනකොට" නිමන්තගේ ලිඟුව ඒ වන විටත් කොට කළිසම ඔසවා තිබුණේය.

"තමුසෙට නැගලා නේද...?" වත්සලා එය දුටුවාය.

"හම්... හොඳටම"

"එහෙනම් කළිසම ගලවලා දානවා.... ටිකක් මල්ලිට හද එලිය දකින්න" ඇයට නිමන්තව හෙළකොට තබා ගන්නට ආස හිතූනාය.

"මල්ලිට ඕන හද දකින්න නෙමෙයි..... ඒ එලියෙන් ඔයාව දකින්න" නිමන්ත සිනහා වූණේය.

"ඉතින් බැරි යැයි.... මේ ඕන හැටියේ" ඇයට ඔහු නොකියා කී දේ නොවැහැටුනාම නොවේය.

"ඔහොම නෙමෙයිනේ ඉතින්...."

"ආසයිනේ...., ඉන්නවා එහෙනම්...." වත්සලා උදයේ සිට තම ගනේ වූ බලවූසය ගලවා දමා බ්ලෙසියරය නිසිපරිදි දෙතන මතට සකස ගත්තාය.

"හද එලියට වඩා... මේ එලියට මරු හලෝ" ඉටි පහන් එලිය වැටී ඇගේ දෙතන් ඉස්මත්ත රන්වන් පැහැයෙන් බැබලුණේය.

"කෝ ඉතින්....." නිමන්ත තවම කළිසම ගලවා නොසිටීම ඇයට ඉවසුම් නොදුන්නාය.

නිමන්ත නැගිට හෙමිහිට තම කළිසම ඉහෙන් පහතට කළේය. එවිට ඔහුගේ අවදි වූන ලිඟුව වත්සලා හා හිනහුණේය. ඉන් වත්සලාගේ ගතම උණුහුම් වී ගියේය.

වත්සලාගේ පැමිණීම නිසාවෙන් නිමන්ත තම යටි කය මවිල් රොහුව කපා තිබුණේය. ඒ ඇය එයට දක්වන ඇල්ම නිසාවෙන්ය. වජිරට වඩා පැහැපත් වූ නිමන්තගේ කය නිසාවෙන් ඔහුගේ ලිඟුවට එයින් ලැබුණේ නැවුම් පෙණුමකි.

"ලස්සනද...?" නිමන්ත ඇගේ දැහැන බිත්දේය.

"මරු හලෝ. පොඩි එකෙක්ගේ වගේ" ඇය නිමන්තගේ සුදු පැහැලිඟුවට රත් පැහැ ඉටිපහන් එළිය දක්වන ආදරයට ඇලුම් කළාය.

"දැන් ඔයාගේ අශාව හරි නේ...." නිමන්ත තම ලිඟුව හෙමිහිට අත ගා ගනිමින් ඉඳ ගත්තේය.

"කෙල්ල දැකලා තියනවද මෙහෙම....?"

"නෑ..., ඒත් එයත් ආසයි කිවුවා"

"එහෙනම් දැක්කම පිස්සු වැටෙයි.... මේ මට වගේ"

"මේ.... ඔයත් ඕක ගලවලා දාන්න කෝ...." නිමන්ත හිසෙන් ඉහි කළේ ඇයගේ යටි කයය.

"ඔන්න එතනින් එහාට නම් බෑ...." ඇය නැගිට සාය පහත් කළේ යට සායත් එකටමය.

පෙර දිනක ඇගේ පූර්ණ නිරුවතම දැක ඇතත් මෙදින, බ්‍රෙසියරයෙන් හා පැන්ටියෙන් පමණක් වැසුන ඇගේ කය දෙස නිමන්ත බලා සිටියේ ඇසි පිය නොහෙලාය. ඔහුට එදින රැයේ අයිසා සමඟ මැය ලිංගිකව එක්වූන අයුරු මැවී පෙනුණේය. වැඩියමක්ම අයිසා සමඟ ගුද සංසර්ගයේ ඇය යෙදෙනු අයිරුවය.

"මේ... ඔයාලා දෙන්නා එදායින් පස්සෙන් ආයේ අරහෙම පිටිපස්සේ කරාද...." නිමන්ත එසේ ඇසුවේ ඇයගේ නිතඹ දෙස බලමින්ය.

"මොන....." වත්සලා නොදන්නා සේ අසමින් නැවත ඉඳ ගත්තාය.

"අර පිටිපස්සේ....." නිමන්තට අසැබි වදනෙන් අසන්නට නොසිතුවේය.

"කෙළින් අහනවකෝ.... හලෝ... අරක මේක නැතුව...."

"ආපහු අක්කී අයිස්ට මේ... මේ..., පුකේ අරින්න දුන්නද...?"

"ඇයි මම එදා කිවුවේ....."

"පස්සේ කියන්නම් කියලා කිවුවේ... හරියටම කිවුවේ නෑ"

"හම්... දුන්නා. එදානම් මරු මල්ලියෝ...."

"එදා වගේ රිදුනද....?"

"පොඩි වෙලාවක් යනකම්.... පස්සේ හරි ගියා..., ඒක මරු වැඩක් හලෝ. මාර ඕලින් එකක් තියෙන්නේ. තමුසෙත් දවසක කෙල්ලට කරලම බලනවා කොහොමද ඕලින් එක කියලා...."

"එයා ඔයා වගේ නෙමෙයි..., මම කිවුවේ දවස් දෙක තුනක් ට්‍රයි එකක් දුන්නා කියලා. හංසි බයයි හලෝ. අර මම දවසක් කිවුවේ එයා අම්මගේ අක්කගේ දුවෙක් ඉන්නවා කියලා මැරී කරපු. එකී හංසි එක්ක සේරම කියනවා එයා හස්බන්ඩ් එක්ක කරන දේවල්. මතක නැද්ද හලෝ ඔයාට..." නිමන්ත එය වත්සලාට සිහිකොට දුන්නේය.

"තමුසේ කිවුවේ යාළුවෙක් කියලනේ....." වත්සලාට එය මතක් වූවාය.

"ඔවු... පස්සේ තමා මටත් කිවුවේ ඒ අම්මගේ අක්කගේ දුවෙක් කියලා. ඉතින් හංසිත් බය ඔය කතාව අහලා....."

"පළවෙනි පාරට ඉස්සරහා පස්ස කියලා වෙනසක් නෑ. කෝකත් ටිකක් රිදෙනවා තමයි. දෙනුත් පාරක් විතරයි හලෝ එහෙම පොඩි අමාරුවක් දැණෙන්නේ.... පස්සේ ඒක වෙනම ආතල් එකක්...." ඇය නිමන්තගේ ලිඟ හිසට සතුටු කඳුලක් මතුව ඇති අයිරු දුටුවාය.

"ඔවු හලෝ මමත් හරි ආසයි.... ඒත් මොනවා කරන්නද, අර ගෑනී කරපු වැඩෙන් තමා ඔක්කොම වක බ්ලස්ට් වුනේ. හංසිත් මොනවා කරන්නත් ඉස්සර අරකිගෙන් අහනවනේ..."

"කවුරුත් මුලදී එහෙම තමා... දවසක බලෙන්ම කරනවා.... එතකොට හරි යයි...." ඇය සිනහවෙන් පිළිතුරු දුන්නාය.

"අක්කීනම් කියයි... කෑ ගහනවනේ හලෝ ඒයා එපා කියන දෙයක් කරන්න ගියොත්..."

"ඉතින් මොකද ටිකක් කෑ ගැහුවට. ඒක ඉතින් ගැනු ගතියනේ...."

"ඔයානම් කියයි... හොටෙල් එකේ උන් බලයි මම මේකීව මරන්න යනවද කියලා...."

"මේ... තමුසෙට මම වැඩක් කියන්නද..., පුළුවන් නම් හෙට ගෙදර එක්කගෙන එනවා. සැටටේ නිසා මොන්ටිසොරී නෑනේ"

"ගෙදරින් එහෙම එවන්නේ නෑ හලෝ..... අනික අහල පහළ කවුරුත් දැක්කොත් විනාසයි"

"තමුසේ මහා බය ගුල්ලෙක්..., මේ..., අපි දෙන්නගේ එවා මේවා ටිකක් හංසිත් දන්නවා නේද...?"

"හම්... ටිකක්..."

"තමුසේ සේරම කියලා නෑනේ. මම මේ කරන දේවල් එහෙම"

"නෑ, නෑ... මම කියලා තියෙන්නේ ඔයයි අයියයි කරන දේවල් මම හොරෙන් බලං ඉන්නවා කියලා විතරයි..., ඒත් මම කියලා තියෙන්නේ අක්කි හරි ඕපන්, සමහර දේවල් අපි කතා බහත් කරනවා කියලා..."

"හංසි අවුලක් නෑනේ"

"අපෝ එහෙම අවුලක් නෑ... ඒත් ඔයාව දකින්න ආසයි කිවුවා...."

"මම තමුසෙට පස්සේ හොඳ අයිඩියා එකක් දෙන්නම්....." ඇය නැගිට ලිදේ නාන තැනට ඇවිද යමින් කීවාය.

"ඔය නාන්තද යන්නේ...." බ්‍රෙසියරය හා පෑන්ටිය පිටින් ඇවිද යන වත්සලාගේ හැඩරුව විඳිමින් නිමන්ත ඇසුවේය.

"ඔවු... " ඇය උතුරා යන ලිදේ දිය දෝතක් ලැමද මතට දමා ගත්තේ සිත බව මහ හැරෙන්නටය.

"ඔහොම...."

"නැතුව...."

"ඕකත් නැතුව තමා හොඳ...." නිමන්තත් එතනින් නැගිටිවේය.

"එහෙනම් ඉටි පන්දම නිවනවා....."

"එක තිබුණාවේ....." නිමන්තට ඇවැසි වූයේ එම නිරුවත හොඳින් දැක ගන්නටය.

ඇයට තවත් තම පූර්ණ නිරුවත ඔහුගෙන් හංගාගෙන සිටීමට උච මනාවක් නොවූණය. ඒ ඔහු තම පූර්ණ නිරුවත පමණක් නොව, තම රතියද ඔහු හොඳ හැටි දැක ඇති නිසාවෙන්ය. නමුත් ඇයට ඇවැසි වූයේ ඔහුට නැවුම් හා කලාත්ම ලෙසින් තම නිරුවත පෙන්නා අවුසා ගන්නටය. ඒම නිසාවෙන් ඇය ඉටිපහන් එලිය නිවා හඳ එලියට මුල් තැන දෙන්නට සිතුවාය.

"මොඩයෝ..... ගැනියෙක්ගේ ලස්සන තියෙන්තේ සෙමී නියුඩ් හිටියම... අනික හඳ එලිය වැටුන ගැනියෙක්ගේ නියුඩ් එක දකින්නත් පිරිමියෙක්ට වාසනාවක් තියෙන්න ඕන. ඒක මාර ලීල් එකක්" ඇයම ඉටිපන්දම අසලට විත් එය නිවා දැමුවාය.

මෙතුවක් එලිය දුන් ඉටිපහන් එලිය නිවී ගොස් ඔවුනගේ තනියට හඳ එලිය වඩාත් තිවාර වූනේය. එහෙත් ඉහට උඩින් වූ වැස්ම නිසාවෙන් හඳ එලිය ඇගේ කයට වැටුනේ ඒකාකාරිව නොවේය. ඒ කයේ සමහර තැන් වැඩි එලියකිනුත්, සමහර තැන් අඳුරුවටත්ය. එම නිසාවෙන් ඇගේ වලනයන් හිඳී එම එළි රෙඛා විටෙන් විට වෙනස් වූයේ අපූරු රටා මවමින්ය. "ඇත්ත තමා... මේහෙම ලාවට එලිය තියෙදී මාරයි" ඔහුට එලස සිතුවේය.

"කොහොමද දැන්...." වත්සලා දෙතුන් වටයක් කැර කැවී නිමන්තට තම කය පෙන්වූයේ, හඳ එලිය වැටෙන ගතේ මානයනන් වෙනස් කොට ගනිමින්ය.

"ඇත්තටම මරු හලෝ....." පැහැදිලිවම නොවූනත් ඇගේ නිරුවත ඔහුට උණුහුමක් එක් කලේය.

"මේහෙම ෆැන්ටසි වලට ආසනම් නෙට් එකේ වල් කතා ටිකක් කියවනවා. සමහර උන් ඒ කතාවල ලියන්නේ මාර ෆැන්ටසි හලෝ... කියවද්දීම වෙට් වෙනවා..." ඇය දිය දෝතක් නැවත ලැමද මතට දමා ගත්තාය.

"අක්කි එවත් බලනවද..." නිමන්ත ඇයට කිට්ටු වුනේය.

"හම්.... ලහක ඉඳලා. ඒවා මරු හලෝ. මම ආසයි උන් ලියලා තින ඒ ෆැන්ටසි රියල් ෆිල් කරගන්න. මෙකත් එහෙම තිබ්බ ෆැන්ටසියක් තමයි...." ඇයට නිමන්ත ටිකෙන් ටික වඩාත් ලත්වන වග දැණුනාය.

"ඇයි මොකද ඉන්න බැරිද...?" වත්සලා ඒ නිසාවෙන් ඇසුවාය.

"බෑ හලෝ..... මේ" නිමන්ත ලිඟු හිසේ පෙර සම පහත් කොට වත්සලාට පෙන්නුවේය.

මව්ල් රහිත ලිඟුව පෙර සම ගැසී හඳ එලියෙන් ලිඟු හිස මතුවන විට ඇගේ හිත ඇය හා තර්ක කළේ "අල්ලම බලපං...." ඇයි කියමිත්ය. එහෙත් වත්සලා එයට අවනත නොවුනේ "එව්වරම දුර දිග යන්න ඕන නෑ" යැයි සිතුවිල්ලෙන්ය. එහෙත් ඒ මිහිරෙන් ඇයත් සිටියේ මත්වය.

"මටත් හලෝ..., මේ... මම මෙතන ඉඳ ගන්නම් වතුර දෙක තුනක් ඇඟට දානවා...." වත්සලා අසල ලිං පඩියේ ඉඳ ගත්තාය.

නිමන්ත බාල්දියෙන් ගෙන ඇගේ කයට දිය වත් කරේ හිත සතුටෙන්ය. ඇගේ නිරුවත් කයේ ඒ දිය රේකා හඳ එලියෙන් රිදි පැහැයෙන් බැබලුනේය. ඒ ඇගේ හිතේ මෙන්ම ගතේද දිය පහසේ සිත බවෙන් හිරිගඩු මතු කරමිත්ය.

ඔහුගේ පාමුලම ඉඳගෙන නිසාවෙන් නිමන්තගේ ලිඟුව වූයේ වත්සලාගේ මුහුණ කිට්ටුවමය. ඒ ඇගේ ගතේ සිත බව නිසාවෙන් මුවෙන් නැගෙන උණුහුම විඳ ගනිමිත්ය. "වර්ගේ එක තරම් දිග නැති වුනත්, සමන්ත අයියගේ එකටත් වඩා මහතයි වගේ" ඒ නිසාවෙන් ඇයට සිතුවාය. ඒ හිතේ ඉවසුමත් හීන කරමිත්ය.

"තමුසෙත් නා ගන්නවා....." බාල්දි හත අටකින් ගත තෙමා ගත් වත්සලා නැගිට්ටාය. ඒ ඔහුගේ ලිඟුව මුහුණ ඉදිරියේ දැහලීම ඉවසුම් නොදුන් නිසාවෙන්ය.

"මේ.. මාවත් එහෙම නාවනවකෝ...."

"ආසයිද...."

"හම්...."

වත්සලාගේ දෙපා අබියස බිම ඇත තබා ගත් නිමන්තට වත්සලාගේ කය යෝද ලෙසින් පෙනෙන්නේය. ඔහු වඩාත් ආස කළේ ඇගේ ගතේ දිය බිඳු හඳ එලියෙන් දිලිසෙනවට වඩා, ඇගේ ලැමදේ නිදහස් හෙලවීමටය.

"සබන් ගා ගමු..... වෙලාව කීයද දන්තෙන් නෑ" වත්සලා ද නිමන්තගේ හිසට වතුර බාල්දී හත අටක් වක්කොට තම ගතට ද එක් බාල්දියක් දමා ගත්තාය.

තවත් වතුර බාල්දී දහා පහාලොවක් එක දිගට හිසට දමා ගත් නිමන්ත වත්සලා සබන් කැල්ල දෙන තුරු ඇය දෙස බලා සිටියේය. ඒ ඇය සබන් ගා ගන්නා අපුරුවය. ඇය දෙතන් හා දෙපා මුල හොඳින් අතුල්ල ගන්න විට නිමන්තගේ හඳ ගැහුණේය.

"ඇයි...."

"මෙහෙම බලාගෙන ඉන්න බෑ හලෝ.... මගේ මේ දෙක පුපුරලා මැරෙයි" වත්සලාගේ ගතේ එම සබන් පෙන ලිහිසි බව නිමන්තට ඉවසුම් නොදුන්නේය.

"ඉවසන්නම බැරිද...."

"බෑ හලෝ.... දැන්නම් එක පාරක් ගහන්නමයි හිතෙන්නේ"

"මේ එනවා එහෙනම්..... මගේ පිටේ සබන් ටිකක් ගානවා..." වත්සලා ඔහුට සබන් කැටය දී ඉහෙන් තරමක් පහත් වූයේ නිතඹ ඔහු වෙත දික් කරමින්ය.

ඇගේ කය මෙලස ස්පර්ශය කරන්නට නිමන්තට ලැබුණේ පළමු වතාවටය. එයින් ඔහුගේ හිත මෙන්ම දැනද ගැහුණේය. ඔහුට වඩාත් ඉවසුම් නොදුන්නේ ඇය විසල් නිතඹ පිටුපා සිටින අපුරුවෙන්ය.

"මොකද...." ඔහුගේ නිහඬ බව නිසාවෙන් වත්සලා ඇසුවේ ඔහු වෙත හිස හරවාය.

"මට මතක් වෙන්නේම අයිශා එදා මේකට ඇරපු විදිය ඔයා කෑ ගහද්දීම" නිමන්ත එලෙස කියමින් ගැහේන දැන ඇගේ පිට මත තැබුවේ තම යටි කය ඇගේ නිතඹේ ගැවෙන්නට ඉඩක් නොතබාය.

ඔහුගේ දැනේ ගැස්ම වත්සලාට දැණුනාය. ඉන් ඇගේ ගතත් ගැහුනේ ඔහුගේ දැනේ එම පහසින් මත්වය. "මල්ලී හොඳ එකෙක්. වෙන එකෙක් ලඟ මෙහෙම නැවුනම්... මෙලඟකටත් මට තරු විසිවෙන්න ඇරලා..." ඇයට නිමන්ත ගැන ඇති වූයේ විශ්වාසී පහන් සිතුවිලක්ය.

වත්සලාගේ ගතේ මෘදු පහස නිමන්තගේ ගතේ සිත බව පරයා තවත් උණුහුම් කළේය. ඒ නිසාවෙන් නිමන්තගේ දැන ඇගේ පිට මතින් තරමක් කිහිලි අතරට ගියේ ඇගේ ලැමදේ පැතිකඩක් මතටය.

"මේ, මේ... එහේ ගාන්න කිවුවේ නෑනේ..." වත්සලා දෙපියයුරුවේ පැතිකඩයන් වෙත දෙපසින් නිමන්තගේ දැන එන විට අල්ල ගත්තාය.

"පිළිස් අක්කී..."

"බෑ, බෑ.. මල්ලියෝ... මේත් වැඩියි. ඕන්නම් පිටේ සබන් ගාන්න" ඇය නැවත එම දැන ලිහිල් කොට ඉන්ගෙන් පහන් වුවවාය. එහෙත් ඒ හිතකින් නොවේය. ඇගේ දෙනනද ඉල්ලා සිටියේ නිමන්තගේ දැනේ පහසය.

බිඳුනු හිතින් උවත් නිමන්ත වත්සලාගේ පිට පුරාවට දැන ගෙන ගියේය. ඒ විටෙක ඇගේ බෙල්ල දෙපස සිටි ඉහ දක්වා පහතට. ඔහු ඉහ අසලදී දැනට පහළට යන්නට නොදී වලක ගත්තේ හිතේ දැඩි ආයාසකින්ය. "මෙකීට මෙහෙම හේත්තු කරන්නමයි හිත" ඒ නිසාවෙන් නිමන්ත සිතුවේ ඇගේ නිතඹ දෙස බලමින්ය. "ඉබේට වගේ ටිකක් ගැවෙන්න දිලා බලනවා" හිත පාලනය කරගත නොහැකි තැන නිමන්ත එසේ සිතුවේ, මදක් පහත් වී දැන වත්සලාගේ ගෙල වෙත ගෙනයමින් ලිඟුව යන්නමින් ඇගේ තට්ටම් පෙදෙසේ ස්පර්ශය වෙන්නට හැරය.

අහඹු ලෙස වූ පළමු ස්පර්ශයන් වත්සලාගේ ගතම සළිත වී ගියත්, ඔහුගේ දෙවන ස්පර්ශය හිතා මතාම වග වත්සලාට වැටහුනාය. "මල්ලී බලෙන්ම මාව මෙතන පෙරළ ගනිද" වත්සලාගේ හිත එම බියෙන් අසීමිත මිහිරක් වින්දේය. එම නිසාවෙන් ඇයට මැවී පෙනුනේ නිමන්ත බලහත් කාරයෙන් තමාව හිර කොට ගනිමින්, ලිඟුව ගුද සිදුර වෙත ඇතුල් කරන අපුරුවය.

"මේ ඇති මල්ලී...." එම සිතුවිල්ලෙන් ගතම උනුහුම් කරගත් වත්සලා කය කෙළින්කොට ගනිමින් නිමන්ත ලිඟුව දෙස බැලුවේ, හතරවන වරටත් ලිඟුව නිතඹේ දැවටෙන්නට ඉඩ හැරය.

"තව ටිකක්....." නිමන්තට එය ඉවසුම් නොදුන්නේය.

"ඔයා පිටේ සබන් ගැවට..... මේයා වෙන මොනවද හොයන්නේ ඇතිල්ලී, ඇතිල්ලී" වත්සලා එලෙස කීවේ ලිඟුව දෙස බලමින්ය.

"එයාට ඉවසන්න බැරිව ඉන්නේ..." නිමන්ත පෙරසම පහත් කොට ලිඟු හිසේ, දැනේ ඇති සබන් පෙන තවර ගත්තේය.

"ඉන්නම බැරිද....." වත්සලා එසේ ඇසුවේ කාමුක ලෙසින් දැසත් රත්පැහැ කොට ගනිමින්ය.

"බෑ... මාව මැරෙයි හලෝ..." නිමන්ත කොෂ දෙක මිරික ගත්තේය.

"එහෙනම් ඇගේ සබන් ගා ගන්නවකෝ වැඩක් කියන්න" නිමන්තට ගතේ සබන් ගා ගැන්මට වැඩි වෙලාවක් නොගියේය.

"එනවා හග් එකක් දෙන්න" වත්සලා තම දැත, සබන් පෙන මතින් හැඩ වුන ඔහුට දිගු කළාය.

දෙදෙනාගේ සිරුරු එකින් එකාගේ උණුහුම හොයමින්, මෙලස පූර්ණ නිරුවතින් තුරුල්ව ගියේ පළමු වරටය. ඒ වත්සලාගේ දෙනන නිමන්තගේ ලැමදට හොඳ හැටි මිරිකෙමින්ය. එලසම වත්සලාගේ දැත නිමන්තගේ ඉඟ දක්වා පහතට ඇදුනා මෙන්ම, නිමන්තගේ දැතද ඇගේ ඉඟ දක්වා ඇදුනේය. එහෙත් නිමන්තගේ දඟයාට වත්සලාගේ යෝනී පැල්මේ ඇරඹුම, යටි බඩ අසල බාදාවකින් තොරවම දැවටුනේය. එම මිහිර වැඩියමක්ම වින්දේ වත්සලාගේ දඟ කාර නංගීය. ඒ සතුටු කඳුලු වගුරවමින් හඬමින්ය.

තම යෝනිය සතුටු කඳුලු වගුරමින්, නිමන්තගේ ලිඟුවේ පැමිණීම අපෙක්ශාවෙන් සිටියත්, ලිඟුව දඟකාර ලෙස යෝනී පැල්ම සොයා තෙරපෙන වග වත්සලාට දැණුනාය. එහෙත් එම මිහිර ඇයටත් අවැසි උවත්, තම සීමාව ගැන සිහියක් වත්සලාට තිබුනේය.

"එපා මල්ලියෝ....." ලිඟුවේ එම දහ කාර බව වත්සලාට ඉවසුම් නොදුන්නත් ඇය නිමන්තගෙන් ඉල්ලා සිටියාය.

"ටිකක්...." එහෙත් නිමන්තට අවැසි වූයේ ඇගේ දෙපා මදක් පළල් කොට ගන්නටය.

"ආහ්..... බෑ මල්ලියෝ....., එහෙම එපා" වත්සලා එම මිහිර විදිමින් ඔහුව දැඩිව බදා ගත්තාය.

"මට ආසයි අක්කියෝ... මගේ අයියගේ ගැනිට කරන්න" නිමන්තට වත්සලාගේ ඒ කෙදුරුම හඬින් වූ ප්‍රත්තිකශේපය ඉවසුම් නොදුන්නේය.

"මල්ලී ආස අයියගේ ගැනිට මොනවා කරන්නද....." වත්සලා ට නොදැනීම දෙපා මදක් පළල් වූයේ ඇගේ ඉවසුමත් තරමක් හීන වූ නිසාවෙන්ය.

"මගේ අයියගේ ගැනිට බලෙන්ම හුකන්න..." නිමන්ත දැන පෙරට වඩා තරමක් ඇගේ ඉහෙන් පහළට ගෙන ගියේය. එහෙත් නිමන්තගේ මුවෙන් පිටවූ එම වදනේ ගැබ්ව ඇති බලහත්කාර කමක ඉහිය වත්සලාට දැණුනාය.

"කවදාවත් ඒක හිතන්න එපා.... ආහ්.. මේ තමා උපරිමය" ඇය එක් අතක් ඔහුගේ බඩවත දිග පහළට ගෙන ආවේ ලිඟුව කිට්ටුවටමය. ඒ ඔහුගේ මවිල් රහිත සිනිදු ලිඟු ඉස්මත මෘදුව ස්පරශ්‍ය කරමින්ය.

"බෑ අක්කියෝ..... මට තවත් බෑ...." නිමන්තට ඒ උණුහුම ඉවසුම් නොදුන් නිසාවෙන්, යටි බඩ පාමුල වූ ඇගේ ගෙන, වත්සලා නොසිතුව ලෙස ලිඟුව මත තබා ගත්තේය.

එම ලිඟුවේ උණුහුමින් වත්සලාගේ ගතම කිති කැටී ගියේ "ආ.....ත් මල්ලියෝ....." යැයි කෙදුරුමෙන් එක් සුරාන්තයක් ඇයට ගෙනදෙමින්ය. එලසම ඇගේ දැනේ උනුහුමෙන් හා කෙදුරුමේ උණුහුමෙන් නිමන්තගේ ලිඟුවත් කිරි වමනය කළේ "ආහ්..... අක්කී.... මටත්....." යැයි කොදුරමින් ඇගේ තුන් මුල්ලටමය.

බොහෝ පුරුෂයින්ගෙන් මෙවැනි ඇසුරකදි ගැහැනියකට වන බලහත්කාර කම නිමන්තගෙන් වත්සලාට නොවුන නිසාවෙන්, ඔහු කෙරෙහි වත්සලාගේ හිතේ වූ විශ්වාසය මේම බැදීම මෙතරම් ශක්තිමත් හා දුර දිගක් ගෙන ආවේය. එලසම එක් වරම මල නෙලා ගන්නවාට වඩා ගසේ තිබියෙදීම එම සුදරත්වය විදින්නට, එම

ඉවසීම නිමන්තට ද තිබුණේය. ඔහු වත්සලාගේ හිතේ වූ එම විශ්වාසය මනා කොට රැක ගත්තේය.

"මෙතනම හැලුවා නේද....." වත්සලා දෙපා මුල ඇති ඔහුගේ ශුක්‍ර පිද ගත්තේ ආශාවෙන්ය.

"කන්ට්‍රෝල් කරගන්න බැරි වුණා..." නිමන්ත සත්‍යම කීවේය.

"දැන් බබෙක් හිටියොත් තමා ප්‍රශ්නේ...." ඇය එසේ කීවේ විහිලුවටය.

"ඇයි..."

"ඇයි හන්නේ, අයියගෙන්ද මල්ලිගෙන්ද කියලා කොහොමද හොයා ගන්නේ" ඇය එසේ විහිලුවට කියමින් දෙය බාල්දී තුන හතරක් ගතට වක්කර ගත්තාය.

දෙදෙනාම නිවසට පැමිණ අහර ගත්තේද කෙටි තුවා කැලී දෙකකින් ගත වසාගෙනය. එවිටම බට්ටා ඔරලොසුවේ දොලහේ කනිසම වැදුණේ දෙදෙනාගේ හෙට දිණයේ යම් සැලස්මකට නිමක් තබමින්ය.

"නිදාගමු... ගුඩ් නයිට්" වත්සලා තම කාඹරය අසලදී නිමන්තට සමු දුන්නාය.

"නිකම්ම...." නිමන්තගේ ලිඟුව ඒ වන විටත් නැවත අවදිව තිබුණේය.

"එනවා එහෙනම් හග් එකක් දෙන්න....." වත්සලා ඔහුට දැන දිගු කළාය.

දෙදෙනාගේම සිරුරු එකින් එක වෙලී ගියේ නැවතත් දෙදෙනාටම උණුහුමක් එක් කරමින්ය. ඒ වඩාත් මෙවර වත්සලාටය. ඒ නිසාවෙන් ඇයට නිමන්තගේ මවිල් රහිත එම ලිඟු පාමුල ස්පර්ශය කරන්නට හිතුනාය.

"යනවා.... එහෙනම් අතේ පාරකුත් ගහලම නිදා ගන්නවා..." වත්සලා ඔහුගේ මවිල් රහිත යටි බඩ පෙදෙස මෘදුව ස්පර්ශය කළාය.

"උදවුවක් බැරිද ? ඉස්සෙල්ලා වගේ....." නිමන්ත ඇගේ කණට කෙඳුරුවේය.

"එහෙනම් පොඩි උදවුවක් කරන්නම්...." වත්සලා ඔහුගේ ඉහ වට වූ තුවා පොටෙන් අත ඇතුලට දමා ලිඟුව ස්පර්ශය කළේ ඔහුගේ ඉල්ලීමටම නොව තම හිතේ ආශාවටය.

වත්සලා ප්‍රථම වරට ඔහුගේ ලිඟුව ලීඳ අසලදී ස්පර්ශය කළත් ඒ අහඹුවෙන්ය. නමුත් මෙවර ඇය කළේ හිතා මතාම ආශාවෙන්ය. ඒ ඇය සැමදා කැමති පුරුෂ ලිඟුවේ මවිල් රහිත මෘදු බව විඳිමින්ය. නමුත් ඇය ලිඟුව ඇඟිලි තුඩු මතින් ස්පර්ශය කළා මිස හරි හැටි ඇල්ලීමක් නොකළාය.

වත්සලාගේ ඇඟිලි තුඩු පහස නිමන්තට ඉවසුම් නොදුන්නේය. ඒ ඇය ලිඟුව අත් නොගසා ඇඟිලි තුඩින් පමණක් ස්පර්ශය කරනා නිසාවෙන්ය. ඒ නිසාවෙන් ඔහු ඇගේ අත හරි හැටි ලිඟුව මත තබා ගනිමින්, දැඩිව අල්ල ගත්තේ ඇගේ නෙත් දෙස එක එල්ලේ බලමින්ය.

"ටිකක් ගහන්න" නිමන්තට ඇගේ හිතේ ආශාව නෙත් තුලින් පෙනුණේය.

"මේ ඇති මල්ලි....." ඇය එසේ කීවත් ලිඟුවේ පහසෙන් අත ඉවතට ගැන්මට උත්සහ නොකළාය. ඒ ඔහුගේ ලිඟුවේ තරම අතලට දැනුන නිසාවෙන්ය.

"ටිකක් අක්කි...." නිමන්ත එක් අතක් ඇගේ නිතඹේ දෙපළු නැමීමට, තුවායට පිටින් කිට්ටු කළේය.

"ආහ්..... මල්ලියෝ.., මේ ඇති.." වත්සලාට තම නිතඹේ දෙපළු පැල්ම පටන් ගැනමේ කිතිය ඉවසුම් නොදුන්නාය.

"පිලිස් අක්කි....." ඔහු තවත් එම ඇඟිලි තුඩු නැමීමෙන් පහතට කළේය.

"බෑ, බෑ... මල්ලියෝ.... තවත් බෑ..." ඇය හිතකින් නොවුනත් ලිඟුව මත ඇති තම අත ඉවතට ගෙන මදක් ඔහුගෙන් දුරස් වූයේ, කාමයෙන් මත් වූ දෑස බිමට යොමා ගෙනය.

"අනේ අක්කියෝ පිලිස්, පිලිස්...." නිමන්ත එම දුරස් බව වලකමින් තවත් ඇගේ කිට්ටුවට ආවේය.

"බෑ.." ඇය එසේ කියමින් මදක් පිටුපසට ගියේ ඔහුගේ දෑස දෙස නොබලාමය.

"පිලිස් අක්කියෝ..." නිමන්ත ඇගේ අත නැවත අල්ල ගත්තේය.

"බෑ..... මල්ලියෝ... මේ හොඳටොම ඇති..." ඇය තවත් අඩි දෙකක් පස්සට තබා කාඹරය තුලට ගියමුත් නිමන්තගෙන් අත මුදවා නොගත්තාය.

"පිළිස්....." නිමන්ත ඇගේ මුහුණ නිකටින් අල්ලා ඔසව ගත්තේය.

වත්සලා එයට බැහැරි කියා පිළිතුරු දුන්නේ වචනයෙන් නොව, හිස දෙපසට වැනීමෙන්, දොරත් අඩවල් කොටගෙනය. එහෙත් වත්සලාගේ අත වූයේ දොරෙන් එලියේ නිමන්තගේ ග්‍රහණයේය.

අඩවල් වුන දොර නිසාවෙන් දෙදෙනාටම දෙදෙනා නොපෙනී ගියේය. නමුත් නිමන්ත හෙමිහිට වත්සලාගේ අත ලිඟ හිස මත තබා ගත්තේ පෙරසමත් පහත් කොටය.

වත්සලාගේ අතලෙන් පටන් ගත් නිමන්තගේ ලිඟවේ උණුහුම විදුලියක් මෙන් ඇගේ ගත පුරා ඇදී ගියේය. ඇය එම මිහිර විද ගත්තේ දැස තදින් වසා ගනිමින් දත්මිටි කා ගනිමින්ය. එහෙත් "දුර දිග ගියා වැඩියි" ඇයට සිතූනත් අත ලිඟවෙන් ඉවතට ගන්නට නොසිතූනාය.

"මල්ලි උඹ මාව පිස්සියෙක් කරනවා" වත්සලා තමාට කොඳුර ගනිමින්, ඉවසුම් රහිත හිතෙන් නිමන්තගේ ලිඟ හිස මාදුව අත ගැව්වාය. එහෙත් එම පටන් ගැන්මෙන් වත්සලාගේ අත ඔහුගේ කොෂ දෙකත් ග්‍රහණයකොට ගන්නට වැඩි වෙලාවක් නොගියේය.

එකින් එකට එකින් එකාව නොපෙනුනත් ලැබෙනා මිහිරෙන් වත්සලාගේ යෝනිය තෙත් වන්නට ගත්තේය. ඒ නිසාවෙන් ඇය අනෙක් අතේ ඇඟිල්ලක් යෝනි විවරය තුලට දමා තෙත් බව සැක හැර ගත්තේ "මල්ලියෝ..... මාව මෙහෙම අසරණ කරන්න එපා" යැයි තම හිතටම කොඳුර ගනිමින්, දෙනත් ඉස්මත්තේ වූ තුවා දෙපොටේ ගැටය ලිහිල් කරමින්ය.

අක්කාගේ අතින් තම තුවා පොට ගිලිහී වැටුනත්, ඇගේ තුවායත් ගිලිහී වග නිමන්තට නොපෙනුනේය. එහෙත් ඇගේ දෙරෙන් එපිට වූ අත්ල කෝෂ දෙකත්, ලිඟව වටත් ඇදෙන අපූරුව නිමන්ත දුටුවේය. ඒ පහසෙන් නිමන්ත සිටියේ මත්වය. නමුත් ඇය ලිඟව හොඳුත් වටකුරුව අල්ලා ගත් පසුව චේන්නට යන හරිය ඔහුට තවත් සැකයක් නොවුනේය.

නිමන්තගේ කෝෂ දෙකත් ලිඟවත් මොහොතක් දෙකක් තම අත්ලෙන් වත්සලා සන්තර්පනය කළ තම අනෙක් අතේ ඇඟිලි තුඩ බගමනිය මතින් ඉවතට නොගෙනමය. ඒ නිසාවෙන් දැණුන මිහිර ඇයව තවත් සුරාන්තයකට කිට්ටු කළේ අපූරු මිහිරකින්ය. එම නිසාවෙන් වත්සලා ඔහුගේ ලිඟව දැඩිව අල්ල ගනිමින්

පෙරසම දෙතුන් විටක් උසපහත් කළේ, බගමණිය මත වූ ඇහිලි තුඩේ දාන්ගලයද මදක් වැඩි කොට ගනිමින් "ආහ්..... මල්ලියෝ.... උඹ මගේ මස්සිනා නොවුනනම් වෙන්න ඕන ටික මෙලහකටත් වෙලා" යැයි සිතුවිල්ලෙන්ය.

නිවසේ වූ නිස්කලන්ක නිහඬ බව බිඳිමින් බට්ටා ඔරලොසුවේ දොළභාමාරේ කණිසම හඬ නැගුවේ නිවස දෙවනත් කරමින්ය. ඉන් තිගැස්සුන වත්සලා වහා තම අත කාඹරය තුලට ගත්තේ දොරත් හරි හැටි වසා දමමින්ය. එහෙත් ඇය වසා දැමුව දොරට හේත්තු වූවා මිස අඩියක් වත් ඉන් ඉදිරියට නොතැබුවාය.

නිමන්තගේ කොෂ දෙක තුල කැකැරුන ශුක්‍ර ඒ වන විටත් ලිඟු හිසෙන් නිදහස් වෙන්නට පොර බදමින් සිටියේය. හෙත් සිදු වූ මේ අනපෙක්ශිත සිදුවීමෙන් ඔහු මදක් නිහඬව සිටියත්, මිහිර ඔහුගේ නිහඬබව බිඳින්නට අත කළේය.

"අක්කී.... අකිකී....." නිමන්ත ඒ නිහඬ බව බිඳිමින් හඬ අවදි කළේය.

"මෙතනින් එහාටනම් බෑ මල්ලියෝ..." ඇය තමාටම එලස කොඳුර ගත්තා මිස ඔහුට ඇසෙන ලෙස හඬක් නොනැගුවාය.

දෙතුන් විටක් කතා කළත් වත්සලාගේ කාඹරෙන් හඬක් පිට නොවූනේය. නමුත් වත්සලා සිටියේ දොරට හේත්තු වූ ගමන්ය. ඇයට ඔහුට පිළිතුරක් නොදෙන්නට හිතුවේ එම පිළිතුර තම ඉවසුමක් හීන කර දමන වග ඇය දැන හිටි නිසාවෙන්ය.

"එහෙනම් මම යනවා..... ගුඩි නයිට්" නිමන්ත දෙතුන් මොහොතක නිහඬ තාවයෙන් පසුව දොර සලින් ඉවත්ව තම කාඹරයට විත් යහනේ දිගා වූයේ, තම බැඳීම දුරස් කරමින් කෙටි බිත්තිය උසා අලුතෙන් බැඳි කොටසට වෙර කරමින්ය. එහෙත් නිමන්තගේ ආශාව නිමක් නොවූනේය. "කෝල් එකක් ගන්නවා..... අඩුම තරමේ කට හඬ වත් අහගෙන අතේ පාරක් ගහන්න" අවසන ඔහු තීරණය කළේය.

වත්සලාද සිටියේ යහනේ ඇලවී නිමන්තගේ ලිඟුව දැවටුන අත්ලේ සුවද විඳිමින්ය. "හිතුවා හරි මල්ලිගේ එක සමන්ත අයියගේ එකටත් වඩා මහතයි" ඇය වටකුරුව තම අතට හසුව තරමෙන් එය නිගමනය කළාය. ඒ ඇයටත් මේම මිහිර මෙලස නිකම්ම අහවර කර ගන්නට නොහැකි කමේ දෙබඩි හිතෙන්ය හිතෙන්ය. එවිටම ඇගේ දුරකථනය නාද වූනේය.

"ඇයි මොකද... පිස්සා" ඇය එම ඇමතුම විසන්දී කොට කෙටි පණිවිඩක්

යැවුවාය.

"මට නින්ද යන්නේ නෑ..... මල්ලී තාම ඇහැරිලා" ඔහුත් එලසම කෙටි පණිවිඩක් එවුවේය.

"අත තියෙන්නේ....."

"බෑ..., ඔයාගේ අත ඕන... කෝ ඒක...."

"ඒක නංගී ලඟ.... එයත් අඩනවා...."

"මෙහේ මල්ලී අඩනවා...."

"මට බෑ දෙන්නෙක්ව නලවන්න..... තමුසෙම නලව ගන්නවා"

"පිළිස්... අක්කියෝ මම නංගිව නලවලා දෙන්නම්, ඔයා මහේ මල්ලීව නලවලා දෙන්නකෝ...එකම එක පාරක්..."

"බෑ, බෑ මයි" වත්සලා ඇහිලී තුඩින් ගැටිත්ත මාදුව ස්පර්ශය කොට ගත්තාය.

"එහෙනම් මම දෝර කඩාගෙන ඇතුලට එනවා..." නිමන්තත් ලිඟ හිස පිරිමැද ගත්තේය.

දෙදෙනාගේ එම සියළු කතා බහා වූයේ කෙටි පණිවිඩ තුලින්ය. එහෙත් නිමන්තගෙන් ආ අවසන් පණිවිඩය දෙස මද වෙලාවක් බලා සිටි ඇයට මැවි පෙනුනේ නිමන්ත දොර කඩා දමා තම කාඞරයට පැමින තමාව බලහත් කාර කමට ලක් කරගන්නා අපුරුවය. ඉන් ඇගේ ගතම නොසිතුව ලෙස උනුහුම් වූවාය. එම නිසාවෙන් ඇය එයට පිළිතුරක් යැවුවේ.....

"අයිගේ වයිග් නේද.... එහෙම හරි නෑ නේ..." යැයි කියාය.

"නෑ, නෑ, එකේ වරදක් නෑ... මටත් අයිතියක් තියනවා..... මම දොර කඩාගෙන ඇතුලට එනවා"ඔහු පෙරත් වඩා දරුණුව එම පණිවිඩය එවුවේය.

"හිතේ ඇති....."

"ඇයි බෑ කියලා හිතුවද..."

"බෑ තමයි...."

"පිලිස් අක්කියෝ....පිලිස්. තව එක පාරක්" නිමන්ත ඇයද සිටියේය. ඒ ඇගේ හිතේ උණුහුමක් තවත් තිවාර කරමින්ය.

"හැබැයි එක කන්ඩිගන් එකක් තියනවා....." එය එම පණිවිඩය යැවීමට පෙර දෙතුන් විටක් සිතුවාය.

"මොකද්ද....."

"මාව අල්ලන බෑ... ඔන දෙයක් මගේ දිහා බලාගෙන කරගන්නවා"

ඇය එම පණිවිඩය යවා යහනෙන් බැස, ඇඳුම් රැක් එකේ වූ නිදන ඇඳුම් කට්ටලයේ අත් රහිත දුහුල්, සැහැල්ලු යටි ඇඳුම හිසෙන් පහළට දමා ගත්තාය. පසුව ඇය යහනේ දිහා වූයේ විදුලි පහන් එලියත් නිවා දමාය. ඒ වන විටත් නිමන්ත සිටියේ "ඔය ටිකම මැදයි" යැයි හිතමින් දොර අසලමය.

"අක්කේ...." කාඹරයේ දොර අසලට ගිය නිමන්ත ඇයව ඇමතුවේය.

"ලොක් එක දාලා නෑ" ඇය යහනේ සිටම ඔහුට පිළිතුරු දුන්නාය.

ඇගේ කාඹරයට ගිය වර් ර විදුලි පහන දල්වා මද වේලාවක් ඇය දෙස බලා සිටියේය. එහෙත් ඇය සිටියේ දෑස පියාගෙනමය.

"අක්කේ..." ඔහු යහනේ පසෙක ඉඳ ගත්තේය.

"කතා බෑ....." ඇය කොට්ටයෙන් මුහුණ වසා ගත්තාය.

"අද බලන්නේ වත් නැද්ද....." නිමන්ත ඇයගේ කය දෙස බලමින් ලිඟුව අත ගා ගත්තේය.

"ඔන නෑ..." වත්සලා එසේ කීවේ හිතකින් නොවේය.

"එහෙනම් එහෙනම් නයිටිය ටිකක් උස්සනකෝ.." නිමන්ත ඉල්ලා සිටියේය.

"ඔන්නම් උස්ස ගන්නවා උඩට නෙමෙයි හරිද" වත්සලා තම රහස් පෙදෙස මත අත තබා ගත්තේ, ඇඳුම ඉස්සුවත් ඉන් එහෙට උසව ගන්නට නොහැකි වන්නටය.

නිමන්තගේ දැනින් ටිකෙන් ටික නිදන ඇඳුම ඉස්සෙන විට ඇය දෙපා දණහිස් වලින් නවා ගනිමින් දෙපා පළල් කළේ, නිමන්තට කළවා දෙක හොඳින් පෙනෙන

පරිදිය. එහෙත් ඇඳුමේ කෙලවරින් දෙපා මුල්ල වසා ගත්තේ, යෝනිය ඔහුට නොපෙන ලෙසටය. නමුත් එම දුහුල් ඇඳුම තුලින් යෝනි දෙතොල් මතු වූයේ තෙත් බවෙන්ය.

"ඔයාට හොඳටම ගලලා...." ඇගේ යෝනි දෙතොල් තුලින් බේරුන සතුටුදිය නිමන්ත දුටුවේය.

"හම්..... කියන දෙයක් අහන්නේ නෑ අඩනවා..." වත්සලා පිළිතුරු දුන්නේය.

"මම නලවන්නද ටිකක්...." ඔහුට එම යෝනි දෙතොල් පැල්මේ පැහය ඉවසුම් නොදුන්නේය.

"එපා.... මම නලව ගන්නම්..."

"එහෙනම් මට පෙන්න නලව ගන්නකෝ....." නිමන්ත ඇගේ මුහුණේ වූ කොට්ටය ඉවත් කොට ඉල්ලා සිටියේය.

"ආසයිද එහෙම...." වත්සලා දෑස විවර කළාය.

"හම්.... මේ...." නිමන්ත තම ලිහුව අත් ගසා පෙන්නුවේය.

වත්සලා හෙමිහිට ඇඟිලි තුඩක් යෝනි විවරය මත උස් පහත් කළේ තෙත් වූ ඇඳිවතට උඩින් නිමන්ත අත් ගසන දෙස බලමින්ය. ඉන් ඇයට ඇයට එම ලිහු හිස උස්පහත්ව තමා සමඟ හිනහෙන අපුරුව ඉවසුම් නොදුන්නේය.

"ඉන්න බෑ මල්ලියෝ..." ඒ නිසාවෙන් වත්සලා ඇඳුමට පිටින් දෙනන අනික් අතින් මිරික ගත්තාය.

"ඇඟිලක් ඇතුලට දාගන්න...." තෙත් වූ යෝනි දෙතොල් මෑත් කරමින් ඇගේ ඇඟිලි තුඩු ඇඳුමට පිටින් මදක් ඇතුලට රිංගන විට නිමන්තට ඉවසුම් නොදුන්නේය.

"බෑ.... හිතෙන්නේ නෑ...." වත්සලා තවත් දෙපා විහිද ගත්තාය.

"එහෙනම් ඩිල්ඩෝ එක දාගන්නේ...."

"ඒ.., ඩිල්ඩෝ එකනේ..". ඇය එසේ කීවේ දෙනත් පුඬුව ඇඳුම මතින් නිමන්තට පෙනෙන ලෙස උලුප්පා ගනිමින්ය.

"දැන් තිබෙනම....?" නිමන්ත ලිඟු හිස ඇහිලි තුඩින් මිරික ගත්තේ එම සිතුවිල්ල වඩාත් තිවාරව දැණුන නිසාවෙන්ය.

"මෙලහකටත් ඇතුලේ..., මේ... ටිකක් ලඟට එනවා හරියටපේන්නේ නෑ....." නිමන්ත ඇගේ දෙපා අසල, ඇගේ ඇහිලි තුඩ යෝනිය මත කරනා දාන්ගලය පෙන ලෙස සිටි නිසාවෙන් ඔහුගේ ලිඟුව වත්සලාට හරි හැටි නොපෙනුණේය.

"ලෝකල් ඩිල්ඩෝ එකක් හරියන්නේ නෑද්ද" නිමන්ත ඇයගේ මුහුණ සලට ලිඟුව ගෙන එමින් ඇසුවේ සිනහාවකින්ය.

"ඒ මොකද්ද..." වත්සලා එලෙස ඇසුවේ නිමන්තගේ ලිඟු හිසෙන් මතුව ඇති දිය බිඳුව දෙස ප්‍රභ කමෙන් බලමින්ය.

"ඔයා අද ගෙනාවේ...." නිමන්ත සිනහා වුනේය.

"පිස්සු.... මොකද්ද කියනවකෝ...." ඇයටත් එය අසා ගැනමට හදිසි විය.

"එම බටු....." නිමන්ත සිනහවෙන් කීවේය.

වත්සලාටත් හෙට දිනයේ අම්මාගේ උදයේ කෑම වෙලට උයන්නට ගෙනා එම බටු ගෙඩි තුන හතර සිහි වූයේ එවිටය. ඒ නැවුම් නුහුරු සිතුවිල්ලකින් ගතම උණුහුම් කොටය.

"පිස්සා... එහෙම එකක් කවදාවත් මම ට්‍රයිකරලා නෑ..... එහෙම ඕනත් නෑ" ඇය ඒ නැවුම් අත් දැකීම ලැජ්ජාව නිසාවෙන් නිමන්තගෙන් සභව ගත්තාය.

"ට්‍රයි කරලා බලනවද...." ඇය එය ප්‍රතික්ෂේප කරත් ඊට ඇති කැමත්ත වර්ධනය ඇගේ එම වදන් තුලින් දැණුණේය.

"ආසයිද එහෙම.... මම කරනවා බලන් ඉන්න" වත්සලා තම හිතේ එම නැවුම් මිහිරි අත්දැකීමට ඇති ආශාව නිමන්තට බාර කළාය.

"නැතුව.. ඒක මගේ ඩ්‍රීම් එකක්"

"හම්..... එහෙනම් ගේනවා බලන්න" වත්සලා සිනහා වූයේ දැනින් මුහුණත් වසාගෙනය.

වහා කුස්සියට දුවගෙන ගිය නිමන්ත ශීතකරණයේ වූ බටු ගෙඩි තුන හතරෙන්

ලොකුම ගෙඩිය ගෙන කාඞරයට ආවේ ඉඟිලගෙනය. ඒ කොතරම් හදිසි වුවත් බටු ගෙඩිය හොදින් සෝදත් ගෙනය.

"හෝදලද ගෙනාවේ...." වත්සලා එය අතට නොගෙනම ඇසුවාය.

"හම්... සබන් දාලම"

"ඒත් ඔකෙන් මොකද්ද වගේ හලෝ....." වත්සලාට එය අත් දැකීමට අවැසි උවත් නිමන්ත හමුවේ සියුම් ලැජ්ජාවක් දැණුනාය.

"පිලිස් අක්කී... දැන්නම් බෑ කියන්න එපා... ඇයි ඔයා ආස නැද්ද...? " නිමන්ත ඇයට බල කළේය.

"ආස නැතුව නෙමෙයි හලෝ, ඩිල්ඩෝ එකක් නම් අවුලක් නෑ. ඒත් ඔයා ඉස්සරහා බටු ගෙඩියක් දාගන්නේ කොහොමද හලෝ... ඒකයි හලෝ අවුල" වත්සලා එසේ කීවේ ලැජ්ජා බරිත සිතහවෙත්ය.

"ඔයාට අනික් ඔක්කොම මගේ ඉස්සරහා පුළුවන් ඔක බෑ... මොකද්ද අක්කී"

"හරි එහෙමනම් කරන්නම්.... ඒත් නයිටිය උස්සලා ජේන්නම් බෑ" වත්සලාගේ මුහුණ රත් පැහැ වී තිබුනාය.

"ටිකක් වත් බැරිද.... මොකද්ද අක්කී"

"හ...ම් බෑ හලෝ... ඒකනම් නිකන් මොකද්ද වගේ"

"හරි එහෙනම් කමක් නෑ.... අක්කී කැමති විදියක්..." නිමන්ත අවසන ඇයට එකඟ වූනේය.

"එහෙනම් ඔකේ කෙල ටිකක් ගාලම දෙනවා" වත්සලා එසේ කීවේ ලැජ්ජාවෙන්ය.

නිමන්ත බටු ගෙඩිය මුව තුලට ගෙන හොදින් තම බේටය තැවරුවේ වත්සලාට එය හොදින් පෙනෙන ලෙසටය. පසුව නිමන්ත එය වත්සලා අතට දුන්නේ තම බේටය ඉන් බෙරෙන්නට ඉඩක් නොතබාය.

"ඕන්න තමුසේ හිනා වෙන්න බෑ...." වත්සලා නිමන්තගේ බේටය තැවරුන එම බටු ගෙඩිය නයිටිය තුලින්, යෝනි දෙතොල් සහලේ දවට ගත්තේ ලැජ්ජාවෙන්ය.

"එහෙම හිනා වෙන්නේ නෑ හලෝ.... ඇතුලට දා ගත්තද...?" නිමන්තට එය දැන ගන්නා තුරු ඉවසුමක් නොවුණේය.

"හම්..... තාම නෑ. ඒත් මල්ලියෝ ඔන්න දැන්නම් ආ....ග්....." ඇය එම බටු ගෙඩිය යෝනී දෙතොල් මත තබා ඇතුලට තෙරප ගත්තේ නිමන්තගේ දෑස දෙස නොබලා එය අඬවත් කොට ගනිමින්ය.

වත්සලාගේ විසල් යෝනී දෙතොල් දෙබෑ කරමින් බටු ගෙඩියේ නැට්ට පමණක් ඉතුරු වන්නට සැඟව ගියේ වත්සලාගේ ගතම හිරිවට්ටාය. ඉන් ඇයට දැණුණේ කෘතීම ලිඟුවට වඩා වෙනයම් මිහිරක්ය. ඒ බටු ගෙඩියේ වූ මෘදු මෙලෙක් පහසය.

"මරු අක්කියෝ.... මටනම් තවත් බලන් ඉන්න බෑ.... හයියෙන් හයියෙන් ගහා ගන්නකෝ" නිමන්තට ගවුම ඇතුලත නොපෙනුනත්, ඇගේ අත උස් පහත් වෙන අයිරු ගවුම ඉස්සි පහත් වෙමින් පෙනුණේය. එම නිසාවෙන් ඔහු තම අත්ගසන වේගය වැඩි කළේය.

වත්සලාද ඔහු අත්ගසන දෙස බලමින් බටු ගෙඩිය යෝනී සිදුර මත උස්පහත් කළේ "මේක නරකම නෑ, ගොඩක් උන් ඉතින් කරන්නෙම මේකනේ" යැයි හිතමින්, එම මිහිර විඳිමින්ය. එලසම ඇයට පාසල් සමය මතක් වූයේ "මේ... අපේ පුංචි නම් බටු ගහා ගන්නවා" යැයි හොඳම මිතුරිය කී කතාව සිහි වෙමින්ය.

"මොකද හිනා වෙන්නේ" එම මිහිර මතින් වුවත් වත්සලාගේ මුහුණේ වූ සිනහව නිමන්ත දුටුවේය.

"ඉස්කොලේ කාලේ මතක් වූනා...."

"ඇයි... ඒ කාලේ මෙහෙම කරගෙන තියනවද"

"පිස්සුද.... ඒත් එහෙම පුළුවන් කියලා අපි දන්නවා"

"හංසින් හිටපු ගමන් ඔහොම කිලිටි එක ෆෝම් කරගන්නවා"

"බටු ගෙඩියෙන්...?"

"හම්..... ඇඟිල්ලට වඩා එකේත් ෆිල් වෙනවඑ"

"තමුසේ තමයි එහෙනම් කියලා දෙන්න ඇත්තේ....."

"පිස්සු කෙල්ලන්නට අපි බටු ගැන කියලා දෙන්න ඕනද, එයා ඉස්සර ඉඳන් එහෙම කරලා තිබ්බත් මටත් කිවුවේ ලඟදී.... එතකොට මටත් හිතා ගියා කොල්ලන්ට පිපිඤා වගේ නිසා"

"කොල්ලන්ට පිපිඤා..... ඒ මොකද්ද හලෝ" වත්සලා එවැන්නක් නොදැන සිටියාය.

"ගෙඩියේ උඩ කපලා මැද ටිකක් අයිත් කරලා ගත්තම ජොලි හලෝ...." නිමන්ත එය පහදා දුන්නේය. එවිට වත්සලාට මතක් වූයේ සමන්ත සතු කෘතීම යෝනියත් එය වගේම නොවේදැයි කියාය.

"තමුසෙත් කරලා තියනවද....."

"හම්..... ඉස්සර..."

"කාගෙන් එක්කද තමුසේ ඔවා කරන්නේ..." වත්සලා එසේ ඇසුවේ ඇහක් කුඩා කොටය.

"තනියමනේ හලෝ...."

"බොරු කියන්න එපා..... ඇත්ත කියනවා අයිතා එක්කත් කරලා තියනවා නේද?" වත්සලා මෙනුවක් දැන සිටියත්, නිමන්තගෙන් නෑසුව පැනය ඇසුවාය.

"පිස්සුද....." නිමන්ත විමතියෙන් ඇසුවේය.

"තවත් බොරු කියන්න එපා. මම දන්නවා අයිතාගෙයි මල්ලිගෙයි ඉස්සර වැඩ ඔක්කොම" වත්සලා එසේ කියමින් බටු ගෙඩිය ඉවතට ගත්තාය.

"සිරාවටම කොහොමද හලෝ දන්නේ...." නිමන්තට ඇය සියළු දේ දන්නාවගට සැකයක් නොවුණේය.

"අයිතා දවසක් කිවුවා...."

"සිරාවටම..... උෞ මාර පොරක්නේ..." නිමන්තගේ මුහුණ ඉන් රතුව ගියේ ලැජ්ජාවෙන්ය. ඒ ලිඟුවෙන් අතත් ඉවතට ගෙනය.

"හම්..... මොකද්ද හලෝ ඔය කරන්නේ, කර ගන්නවකෝ හරියට" නිමන්ත එලස ලිඟුවට නිදහසක් දීම වත්සලාගේ හිත් නොගත්තාය.

මෙතුවක් රහසක්ම වී තිබුන එම අතීතය වත්සලා සිහි කොට දීමෙන් නිමන්තගේ ලිඟුව සේම හිතද අඩකුණුව ගියේය. ඒ එකල එම සුදර සිදුවීම් පෙළ, මේකල නිමන්තට දැඩි අසහනයක් ගෙන දුන් නිසාවෙන්ය.

"ඒක මතක් වුනාම වෙන්තේ නෑ හලෝ..... මේ බලනවා බැහැලත් එක්ක. පොඩි කාලේ තේරුමක් තිබ්බැයි" නිමන්ත යහනේ පසෙක ඉඳ ගත්තේය.

"තමුසේ අයියගේ එක කටටත් අරන් තියනවා නේද....?" වත්සලත් තම ක්‍රියාව මඳකට නැවත් වූයේ, ඔහුට මෙම කතා බහා අසහනයක් වුවත්, ඇයට එය මිහිරක් නිසාවෙන්ය.

"ඔවු.... එයත් අරගෙන තියනවා මෙගේ එක..." නිමන්ත වත්සලාගේ ගැටයට හසු වුනේය.

"වෙන....." වත්සලා කොටිය යහන් විට්ටමට තබා ගත්තාය.

"වෙන එහෙම නෑ හලෝ. මේ බලනවා එවා මතක් වෙලා මේකත් බැහැලා....." ඔහු බැස ගිය ලිඟුව ඇයට පෙන්වීය.

"බොරු කියන්න එපා හලෝ තමුසෙලා දෙන්නා ගලුත් කපලා තියනවා" වත්සලා එසේ කීවේ සිනහවෙන්ය.

"දන්නවනම් මොකටද අහන්නේ...." නිමන්තට එය වදයක් වුනේය.

"ආසයිනේ හලෝ එහෙම අහන්න....." වත්සලා සත්‍යම කීවාය.

"ඉතින් ඔයාලත් ඒ කාලේ එහෙමනේ...."

"කොහොමද....."

"ඔය කියන්නේ ආප්ප සින් එහෙම...."

"එහෙම කෙල්ලෝ අතර නැතුව නෙමෙයි.... ඒත් තමුසේ දන්නවනේ මට එහෙම වාන්ස් එකක් ලැබිලා නෑ කියලා....."

"අක්කීගේ යාළුවේ එහෙම ඉඳලා තියනවද....?" නිමන්ත කතාව වෙනස් කොට ගත්තේය.

"හම්... මගේ යාළුවෙක් හිටියා රූපිකා කියලා. ඒකීතමා මගෙ හොඳම යාළුවා..., එකී එහම කරලා තියනවා"

"කාගෙන් එක්ක ද....?"

"කාගේ එක්කද කියලා කිවුවොත් තමුසෙ විශ්වාස කරන එකකුත් නෑ..."

"හරි කියනවකෝ...." එම කතා බහෙන් නිමන්තගේ ලිඟුව තරමක් නැවත හිස එසවුවේය.

"ඒකීගේ පුංචි එක්ක. එකී මට විතරයි කියලා තිබ්බේ"

"අම්මගෙම නංගි එක්ක.....?" නිමන්ත එය ඇසුවේ පුදුමයෙන්ය.

"හම්... අපි දෙන්නා එතකොට O/L කරන දවස් වල... ඒ පුංචිට මම දන්න විදියට තිස් පහක්ද කොහේද....?"

"ඇයි පුංචි බැඳලා හිටියේ නැද්ද...?"

"බැඳලා අවුරුදු හතක, අපිට අවුරුදු හත අටක් විතර බාල කෙල්ලෙකුත් හිටියා. ඒකී ආවේත් අපේ ඉස්කූල් එකටමයි. ඕක වෙලා තියෙන්නේ එයාගේ දෙවැනි බබා හම්බ වෙන්න ඉන්න දවස්වල. රූපිකා ඒ දවස්වල ඉස්කොලේ ආවේ ගියේ එහේ ඉඳලා පුංචි ප්‍රෙග්නට් නිසා තනියට නැවතිලා....."

"එතකොට බාප්පා....."

"එයා CGR එකේ වැඩකරේ මතක විදියට"

"කොහොමද පටන් අරගෙන තියෙන්නේ....." නිමන්තගේ ලිඟුව ඒ වන විට තිබුණේ හොඳ හැටි අවදිවය.

"මේකී බාප්පා ලෝන් ට්‍රිප් ගිය දවසට ඒ කාබරේම තමාලූ නිදා ගත්තේ. කොහොම හරි දවසක් ට්‍රෙන් ස්ට්‍රයික් එකක් නිසා බාප්පා රූ ඇවිත්. මේකී දන්නේ නෑ හොඳටම නිදි. ඇහැරිලා බලද්දී පුංචි ඇදේ ඉඳලා නෑ. කෙල්ල ඇහැරෙන නිසා මේකී කතා නොකරම කාබරෙන් එලියට ඇවිත්, පුංචි තනියම

ටොයිලට් වත් ගියාද හිතලා. එක පාරටම කාඹරේ දොර ඇරන් සාලෙට් එනකොට දෙන්නා සාලේ මැද්දේ සෙට් වෙලාලු. නැන්දා බඩක් උඩ දාගෙන මාමගේ ඇඟ උඩඑ...."

"එහෙනම් පොල් ලෙලී ගගහා ඉන්න ඇත්තේ...." නිමන්තට ඉන් සිනහවක් නැගුණේය.

"හම්.... ඉතින් තුන්දෙනාටම කරගන්න දෙයක් නැතිලු. පස්සේ මේකී ආපහු කාඹරෙට ඇවිත්. පුංචිත් පැය බාගෙකට පස්සේ පුංචි ඇවිත් ඇදේ නිදාගෙන. උදේ බලද්දී බාප්පා පාන්දරම වැඩට ගිහින්. ඕන්න ඔය සින් එකෙන් පස්සේ තමා දෙන්නා ටිකක් ක්ලෝස් වෙලා සෙට් වෙලා තියෙන්තේ...."

"ඒ කොහොමද..." නිමන්ත එය අසා ගැන්මට උත්සුකු වූණේය.

"පුංචි උදේ අහලා මෙකීගෙන් ඊයේ රෑ බයවුනාද කියලා. මෙකීගෙන් කට දන්නවනේ. මෙකී කියලා අපෝ නෑ.. කියලා. ඒකීට ඒ දවස් වලත් ඒවා මහා දෙවල් නෙමෙයි. ඒකී අනන්තත් මහෙන් එක්ක කියලා තියනවා අම්මගෙයි තාත්තගෙයි වෙන දේවල්.

පස්සේ අහලා තියනවා මීට කලින් එහෙම දැකලා තියනවද කියලා..... මෙකී කෙලින්ම ඔවු කියලා. අහන්නත් ඉස්සර කියලා අම්මගෙයි තාත්තගෙයි කියලා. එතකොට පුංචිගේ ඇස් උඩ ගිහින්. කොහොම හරි පුංචි මේකීව සෙට් කරගෙන සේරම අහගෙන. මෙකීත් ඉතින් අම්මගෙයි තාත්තගෙයි දේවල් රහා කරලා කියලා. කොහොම හරි දෙන්නා ඔය සින් එක නිසා යාළුවෝ දෙන්නෙක් වගේ සෙට් වෙලා. අන්තිමට අහලා කොල්ලෙක් තවම නැද්ද කියලා. ඇත්තටම මෙකීට එහෙම කොල්ලෙක් හිටියේ නෑ. මෙකී නෑ කිවුවම අහලා ඒහෙම දැක්කම ආස හිතුවේ නැද්ද කියලා. මෙකී කියලා නැතුව මොකද කියලා. පස්සේ පුංචිම අහලා එතකොට ඉතින් මේකෙම පිහිට තමා නේද කියලා... ඇඟිල්ල දික්කරලා. මෙකීත් ඉතින් දන්නවනේ.. තාම ඉතින් ඇතුලේ බෑනේ පුංචියේ... එලියෙන් තමා කියලා හිනාවෙලා"

"මාරයිනේ....." නිමන්තගේ ලිඟුව එම කතාව හමුවේ මිහිරෙන් ගැහුණේය.

"ඉන්නවකෝ හොඳම ටික කියන..... පස්සේ දෙන්නා හොඳටම සෙට්නේ. සමහර දවස් වලට බාප්පත් එක්ක රූවෙන සින් එහෙමත් පුංචි ටිකෙන් ටික

කියන්න අරගෙන. මේකී ඒ ඔක්කොම අහගෙන ඇවිත් මගෙන් එක්ක කියනවා. පස්සේ දවසක පුංචි මේකිගෙන් අහලා එහෙම බලන් ඉන්න ආසද කියලා. මේකී බොරුවට නෑ කිවුවට. පස්සේ ඇත්තම කියලා. කොහොම හරි දවසක් පුංචි බාප්පට හොරෙන් මේකීට බලන්න පුලුවන් විදියට සාලේ සෙට් වෙලා. මේකී එයාගේ කාඹරේ ඉඳන් ඔක්කොම බලාගෙන. පහුවදා උදේ ඇහුවලු කොහොමද ඊයේ රෑ ගෝ එක කියලා. මේකීත් කියලා මරු කියලා"

"පුදුම ගැනියෙක්නේ.... හලෝ"

"ඔහොම දවසක් දෙකක් ගිහාම බාප්පට ලෝන් ට්‍රිප් එකක් සෙට්වෙලා. පුරුදු විදියටම මේකී ඉතින් අර කාඹරේ නිදාගෙන තියෙන්නේ. රෑවෙලා පුංචි කියලා පොඩි එකාව එකී නිදාගෙන හිටිය පැදුර උඩින් තියලා ඇදට එන්න කියලා, ටිකක් කතා කර, කර ඉන්න කියලා. මේකීත් ඉතින් ගිහින්.

කොහොම හරි ඒවා මේවා කතා කර කර ඉඳලා, අහලා කොන්දේ තෙල් ටිකක් ගාන්න පුළුවන්ද කියලා. මේකීට ඉතින් ඒක අලුත් දෙයක් නෙමෙයි..., මාස පහා හයක බඩක් උස්සන් ඉන්න ගැනිනේ. හැබැයි වෙනදා වගේ නැතුව පුංචි නයිටිය උරහිස් දෙකෙන් පන්නලා ඇදේ ඉඳගෙන. මේකීත් තෙල් ටික කොන්දේ ගැවට පස්සේ ඇදේ දිගා වෙලා කිවුවලු තයිස් දෙකෙන් ගාන්න කියලා අර නයිටිය ඉන ලඟටම උස්සගෙන.

අපි ඉස්කොලේ යන ඒ දවස්වල ශේවු කරන්නෙන් නෑනේ. මේකීට පුංචිගේ එක ශේවු කරලා තියනවා දැක්කම ආසාවටත් එක්ක හිනාවක් ගිහින්. පුංචි අහලා ඇයි හිනා වෙන්නේ කියලා. මේකී කියලා මෙහෙම නියමයි මම කවදාවත් මව්ලේ කපලා නෑ කියලා. එහෙම කපන්න තවම ඔයාලගේ නෑනේ කියලා පුංචි කියලා. මේකී නැතුව මොකද ඕන තරම් තියනවා කියලා හිනා වෙලා. පුංචි එහෙනම් මාර කැලැවක්නේ ඇත්තේ කියලා, එක පාරටම කෝ බලමු කියලා මේකී ඇඳගෙන හිටපු නයිටිය උස්සලා.

මේකීට ගානක් නෑනේ මේකී සද්ද නැතුව ඉඳලා. පස්සේ පුංචි මේකීගේ කකුල් දෙක මැදින් වුවව අත ගාලා, කෝ ටිකයිනේ..... මම හිතුවේ මහා කැලවක් ඇති කියලා, මෙහෙම ඔයාට ලස්සනයි කියලා හිනා වෙලා. මේකීගේ ඇඟම හිරිවැටිලා..., මේකී එපා පුංචියේ.... කියලා අත අල්ලගෙන. කොහොම හරි එදා වැඩේ ඉවර වෙලා තියෙන්නේ පුංචි මේකීගේ බ්‍රෙස්ට් එකෙන් තෙල් ගලා. මේකීව අවුස්ස ගෙන මේකීට දිවෙනුත් කරලා..."

"අම්මේ එක අහගෙන හිටියම නිකම්ම යන්න වගේ....." නිමන්ත කෝෂ දෙක මිරික ගත්තේය.

"එහෙනම් ඉතින් යවනවා.... තවත් බලාගෙන ඉන්නේ...." වත්සලා සිනහා වූවාය.

"පොඩ්ඩක් බැරිද..., අර ඉස්සෙල්ලා වගේ"

"බැ..."

"මොකද්ද අක්කියෝ.... පිළිස්"

"මේ.... මම රූමි එකට එන්න දුන්නේ එහෙම බැ කියලා" එහෙත් නිමන්තගේ ලිඟුව ඇය අහිමුව හිත හෙන අපූරුවෙන් ඇය සිටියේ දෙබඩ හිතකය.

"හරි එහෙනම් ඔන් නෑ. ඔයා ඔක දා ගෙන කරන්න මම ඒ දිහා බලාගෙන කරන්නම්" ඔහු එසේ කීවේ යම් නෝක්කාඩු වදන් තුලින්ය.

"තරහා වෙන්න එපා හලෝ..... හරි, හරි එහෙනම් වුට්ටක් එනවා ලඟට..."

මව්ලේ රහිත එම ලිඟුව දෙස මද වේලාවක් බලා සිටි වත්සලා හොඳ හුස්මක් ගත්තේ "පුලුවන් කමක් තියනවනම්.... මම කටට ගන්නේ යැයි" හිතමින්ය. එහෙත් එම සිතුවිල්ලෙන් වත්සලා ඔහුගේ ලිඟුව අල්ල ගත්තේ ගැහෙන හිතින්ය.

"ආහ්.... අක්කී...." වත්සලාගේ අත්ලේ උණුහුම දැණුන විට නිමන්තගේ කය ගැහී ගියේය.

"මොනවද මම දැන් කරන්න ඕන...." ඇය කරන්නට ඇවැසි දේ දැන සිටියත් එසේ ඇසුවේ "කට ගන්න" කියයි සිතුවිලෙන්ය.

"ඉස්සෙල්ලා බගේට කරලා නැවත්තුවේ ඒ වගේ අතේ ගහන්න..." එහෙත් නිමන්ත එසේ නොයිලා, දෙතූන් විටක් අත් ගසා ඇයට ඉඩ දී තම අත නිදහස් කොට ගත්තේය.

වත්ලා දැනම ලිඟුව වෙත නොගෙනාවත් එක් අතකින් නිමන්තගේ ලිඟුවේ පෙරසම උස් පහත් කළේ හිතේ ආශාවෙන්ය. එහෙත් ඇයට මෙය තමා කරන්නේ ඔහුගේ ඉල්ලීම මත නිසාවෙන් වග ඔප්පු කිරීමට ඇවැසි නිසාවෙන් අනෙක් අත හා අනෙකුත් ක්‍රියාවන් නොකර නිහඬවම ඔහුට ඇවැසි දේ පමණක් ඉටු කළාය. නමුත්

ඇගේ හිත සේම මුවද මිහිරෙන් මත්ව සිටියේ ලිහුවේ පහසු පතාය.

"ආහ්... අක්කී මට යන්න ඕනින් මෙන්න... ඔයාට...?" නිමන්ත කොෂ දෙක මිරික ගත්තේය.

"මේක නිකන් තියෙදී මුකුත් වෙන වැයි...." වත්සලා එය කිවුවා නොව ඇයට කියවුනාය.

"එහෙනම්.... දෙන්න....." නිමන්ත ඇයගේ අනෙක් අත වූ බටු ගෙඩිය වෙත අත දික්කලේය.

"ඉන්න ටිකක්"

වත්සලා නැවත යහනේ දිගා වී, දණහිස් වලින් දෙපා නවා පළල් කොට ගත්තේ යෝනී විවරය හොඳින් මතුවන ලෙසටය. එහෙත් ඇය යෝනිය නොපෙනෙන ලෙසට ඇඳි වත සකසා බටු ගෙඩියේ අඩක් යෝනිය තුළට දමා නිමන්තගේ අත බටු ගෙඩියේ නැට්ට අසලින් තැබුවේ "ඔන්න වෙන කොහෙවත් අල්ලන්න තහනම්" යැයි කියමිණිය.

එවිට නිමන්තගේ හිත ගැහුණේ දියෙන් ගොඩ දැමූ මාලුවෙකු මෙන්ය. ඔහු එම බටු ගෙඩිය ඇගේ යෝනි දෙතොල් මත තබා ඇතුළටම තෙරපුවේ, යෝනි දෙතොල් සහල දෙබෑ වී යන අපුරුව හිතෙන් මවා ගනිමිණිය.

නිමන්ත බටු ගෙඩිය යෝනිය තුළ උස්පහත් කරන විට එම මිහිරේ වත්සලාගේ ගත සලිකව ගියේ එක් සුරාන්තයකට ඇගේ මිහිර ගෙන එමිණිය. එම නිසාවෙන් වත්සලා නිමන්තගේ ලිහුව අත් ගසන වේගය වැඩි කලේ, නිමන්තට එම වේගය වැඩි කරන්නයි ඉලීමට නොහැකි කමෙන්, එය ඉහියක් කොටය.

වත්සලාගේ අත්ලේ පහසෙන් ලිහුවට දැණේනා මිහිරද, තමා කරනා ක්‍රියාවේ මිහිරද නිමන්තට අවනත නොවුනේය. එම නිසාවෙන් වත්සලා ලෙසම වේගයෙන් හත් අට විටක් යෝනිය තුළ බටු ගෙඩිය උස් පහත් කළ නිමන්ත, ගෙඩිය මුලුමනින්ම ඇතුළට රිංගවා තම ඇහිලි තුඩු ඇගේ යෝනි දෙතොල් වැද්දුවේ හිතා මතාමය.

"මේ, මේ... එහෙම බෑ" වත්සලා තම දෙපා තද කර ගත්තේ බටු ගෙඩිය යෝනිය තුළ තිබියේ දීම ඔහුගේ අත ඉවතට ගෙනය. එහෙත් හිත ඔහුගේ ඇහිලි තුඩු පහසෙන් සිටියේ මත්වය.

"පිළිස් අක්කියෝ....." නිමන්ත බැගැපත් වුනේය.

"මල්ලි ඒකනම් කොහොමත් බෑ...., අපි මේක නවත් වමු" ඇය දෙපා පහතට දමා එක්කාසු කොට නිදන ඇඳුම සකස ගත්තාය.

"හරි.... එහෙනම් ඔන නෑ... අපි අර විදියට කරමු..."

"ශුවර්නේ.... අල්ලන බෑ" වත්සලා නැවතත් නිදන ඇඳුම දණහිස් මතින් මදක් පහතට සිටින සේ උස්සා දෙපා පළල් කොට ගත්තාය. ඒ මුලු මනින්ම ඇතුලත වූ බටු ගෙඩිය අඩක් එලියට ගනිමින්ය.

බිත්ති ඔරලොසුවේ දෙලහේ කණිසම දෙදෙනාටම නෑසුනත්, දොලහාමාරේ කණිසම දෙදෙනාටම ඇසුනේ සියුම් හතිය මැද්දේය. ඒ දෙදෙනාගෙම සුරාත්තයට පසුව වූ නිහඩියැව බිඳිමින්ය.

"බලනවා මගේ මුනටම විද්දා..... වික්... අර රෙදි කැල්ල අරගෙන දෙනවා" වත්සලා නිමන්තට පෙනෙන ලෙස මුහුනේ ඇති ඔහුගේ ශුක්‍ර පිසද, ඔහු රෙදි කැබල්ල ගන්නට අනෙක් පසට හැරුන විට, ඒම අත මුවට දමා ගත්තේ පෙරේත කමෙන්ය. පසුව ඔහු දුන් රෙදි කැබල්ලෙන් හොඳින් මුහුණ හා දැන පිස ගත් වත්සලා, යෝනිය අසලත් එයින්ම පිසද ගත්තාය.

"නිදා ගමුද...." වත්සලා මෙතුවක් පළල් කරන් සිටි දෙපා එක්කාසු කොට ගත්තේ නිදන ඇඳුමත් සකස ගනිමින්ය.

"යන්න හිත නෑ...." නිමන්ත ලිඟුවෙන් තවමත් බේරෙන ශුක්‍ර පිසද ගත්තේ තුවායෙන්ය.

"එහෙනම් සරමක් ඇදගෙන එනවා..... මගේ එක්ක අද නිදිය ගන්න...." වත්සලාටත් ඔහුව ඇත් කරන්නට හිත් නොදුන්නාය.

"ශුවර්...." නිමන්තට එය අදහාගත නොහැකි වුනේය.

"හම්.... එනවා ඉක්මනට" ඇය නිමන්තගේ බැස ගිය ලිඟුවට සියුම් තට්ටුවක් දැමුවාය.

"මෙහෙම එපාද....." ඔහු එලස ඇසුවේ හිතේ අශාවෙන්ය.

පසුවදා දෙදෙනාම රෝහලට යන විට උදෑසන අට පසුව තිබුණේය. ඒ හොඳ නින්දකින් පසුවය. එහෙත් වර්ෂයේ මව මෙන්ම පියාද බලා සිටියේ ඔවුන් දෙදෙනා එන තෙක්ය.

"කොහොමද අම්මේ...."

"දැන්නම් හොඳට හොඳයි වගේ...." ඇය සිනහා වූවාය.

"ඒත් අද දවල්ට පොඩි ස්කෑන් එකක් කරන්න තියනවා කිව්වා...." වර්ෂයේ පියා එයට පිළිතුරු දුන්නේය.

වත්සලා රෝහලේ තබා නිමන්ත සමඟ පියා නිවසට ගොස් ආවේ ඇඟ පත හෝදා තවත් අඩු වැඩියත් ගෙනය. ඒ දහවලට කිට්ටුවය. ඔහු එන අතර මඟ කඩයට ගොස් එන්නටත් අමතක නොකලේය.

වත්සලා ඒ අතර කෑම එක දිග හැරියේ ඇයට කවන්නටය. එහෙත් වර්ෂයේ මව එයට ඉඩක් නොදී අතට ගත්තේ "මට ඒ හැටි අමාරුවක් නෑ" යැයි කියමිණිය. බත් පත අතට ගත් ඇය පළමුව කලේ බටු බැඳුමෙන් ටිකක් මුවට දමා ගැනීමය.

"බටු මාළුව රහයි....." ඇය එසේ කීවේ සිනහවෙන්ය.

"අම්මා අස නිසා හැඳුවේ...." ඇය පෙර දිනය සිහි වී නැගුන තම සිනහව සඟව ගත්තාය.

පෙම්වතියේ නිවසට යමි දුරක් තබා නිමන්ත බයිසිකලය නතර කලේ ගැහෙන හදිණිය. ඒ පෙර දින රැයේ කතිකා කරගත් සැලැස්ම අනුවය. එහෙත් එය තැකීමක් නොකොටම වත්සලා ඉන් බැස්සේ සිනහා වෙන්ය.

"අර කොළපාට ගෙට්ටුව තියන ගේ...." නිමන්ත එය පෙන් වීය.

"තමුසේ ටවුන් එකට වෙලා ඉන්නවා.... මම කෝල් එකක් දෙනකම්" වත්සලා හෙල්මට්ටුවක් ඔහු අතට දී එදෙසට පිය මැන්නාය. ඒ නිමන්ත හංසිට මිස් කෝල් එකක් දුන් අපසුවය.

ගෙට්ටුව අසල ඇති බොත්තමින් සිනුව නාද කල වත්සලාට ද තරමක බියක් නොවුනාම නොවේය. එහෙත් ඇගේ හිත එයින් තවත් එඩිතර විය.

"ආ.... අක්කි.... එන්න එන්න...." හංසි සිනහවකින් මුව සරසාගෙන ගේට්ටුව ඇරියාය. ඒ කලක සිට දන්නා කියන මිතුරියක් ලෙස ඇයව පිළිගනිමින්ය.

"කොහොමද නංගි.." ඇය හංසිගේ අත අල්ල ගත්තේ ඇගේ මව ප්‍රධාන උලුවස්ස අසලට ආ විටදීය.

"කෝහොමද දුව..." ඇයත් ඇත තියාම වත්සලාට සිනහවකින් සංග්‍රා කලාය.

"හොඳයි ඇත්තට්ටී....." වත්සලාට ඇගේ මුහුණ හා සිනහව යම් හුරුවක් වුවත් මෙවලේ එය එතරම් තැකීමක් නොකලාය.

වත්සලා, නිමන්ත හා හංසි එක් කතිකා වතක සිටි නිසාවෙන් ඇය ඉදිරියේ රහ පෑම අපහසුවක් වත්සලාටත් හංසිටත් නොවුනේය. ඒ වත්සලා අලුතෙන් ලදරු පාසලක් පටන්ගන්නා බැවින් තමා නොදන්නා දේ හංසිගෙන් ඉගෙන උදවු ගැනීම ඔවුනගේ සැලස්ම විය. හංසි මවට වත්සලා හන්දුන්වා දී තිබුනේ පාසලේ සිටි වැඩිමහල් මිතුරියක් ලෙසටය.

"එහෙනම් අපි යමුද....." වත්සලා අඩ හෝරාවකට පසුව නැගිටිවේ හංසි දෙස බලමින්ය.

"ඉන්න, ඉන්න.... තේ හදනවා. දුවේ... මේ ලමයා යන්නත් එක්ක.." ඇය උස් හඩින් කීවාය. ඒ තවකෙකුට ඇසෙන ලෙසය.

තේ එකත් රැගෙන පැමිණි කත නිසාවෙන් වත්සලා එක් වරම පුදුමයෙන් තිගැස්සුනාය. ඇයද එලසම තේ එකත් අතතිව සිටියේ පුදුමයෙන්ය.

අවුරුදු දහා පහලවක මතකයෙන් වුවත් දෙදෙනාට දෙදෙනාව අඳුන ගැනමට අපහසුවක් නොවුනාහ. ඒ වත්සලා "රූපි..." යැයි අමතමින් ඇය සලට යමින්ය. ඇයත් තේ එක පසෙක තබා වත්සලාව වැලඳ ගත්තේ "කොහොමද බං..... හිතා ගන්නත්"

බෑ" යැයි කියමිනිය.

කවුරුන්, කවුරුන්දැයි එකින් එකට හැඳින ගැන්මට වැඩි වෙලාවක් නොගියේය. එහෙත් එදෙස හංසි බලා සිටියේ පුදුමයෙන්ය. එම හමුව පැයක් තරමට දීර්ග වූ නිසාවෙන් නිමන්ත දුරකථන ඇමතුම් දෙක තුනක් ගත්තත් වත්සලා එය විසන්දි කොට දැමුවාය.

"කොහොමද දැන් උඹට...." වත්සලා තම දිවියේ තතු ඇය සමඟින් කියා ඇගෙන් ඇසුවේ මිදුලේ සිට තේ එක බොන අතරේය.

"අවුලක් නෑ බං..... මමනම් තවම ඉන්නේ මාතලේ, ආවා ටිකක් පුංචිව බලා යන්න..." ඇය එසේ කියන විටම කොලු පැටියෙක් හඬමින් ඔවුන් අසලට ආවේ "අම්මේ...." යැයි කියමිනිය.

"මේ එකෙක්... නින්දෙන් ඇහැරිලා.... තව එකෙක් මේකේ.... මාස දෙකයි" ඇය දරුවා වඩා ගනිමින් කුස අතගා ගත්තාය.

ඉන් පසු ගෙවුන හෝරාව තුලම වත්සලා හා රූපිකා තම දිවියේ තතු බෙදා ගත්තේ උඩින් පල්ලෙන්ය. "හසබන්ඩ් CGR එකේ... බාජ්ජම තමා සෙට් කරේ" ඒ ඇයගේ ස්වාමියා සේවය කරන්නෙන් දුම්ඊය දෙපාර්තු මේන්තුවේ වග වත්සලාට කියමිනිය.

"මේ මවෝ... එහෙනම් ආයේ දවසක හම්බවෙමු. හංසි එක්ක ගිහින් ගන්න බඩුවගයකුත් තියනවා" වත්සලා හා රූපිකා එකින් එකා වැලඳ ගත්තේ දුරකථන අංක හුවමාරුවෙනුත් පසුවය.

"ලොක්කි... වැඩිය රැවෙන්න එපා..." හංසිගේ මව හංසිට කීවේ වත්සලාටත් ඇසෙන ලෙසය.

"බය වෙන්න එපා ඇන්න්ට්... මම ගෙනත්ම ඇරලන්නම්..." ඇය හංසි දුන් හෙල්මටය අතට ගත්තාය.

හංසි ස්කූට් මොට සයිකලය පාරට ගන්නා විට රූපිකාගේ පුතු හඬන්නට වූයේ ඇය සමඟ යන්නට ඕනෑ කියමිනිය. රූපිකා ඔහුව නලව ගන්නට උත්සහා කළත් එම හැඩිම නතර නොවුනේය. "මෙකීගේ පුකනම් තාම එහෙම්මයි" ඇයට එලස හිතුවේ වත්සලා බයිසිකලට නැගී විට වඩාත් මණරම්ව වටකුරුව නිතඹ පෙනෙන්නට වූ

නිසාය. එහෙත් මෝට සයිකලයට නැගී වත්සලා නැවතත් තමා වෙත එනු දුටු රුපීකා ඉදිරියට ආවේ පුතුගෙන් අත අල්ලාගෙනය.

"ඔන්න ඔහේ එවපං පවුනේ...." වත්සලා කොළපැටියාගේ හිස අත ගැව්වාය.

"උඹ ලඟ පොඩි කොලෝ තියන්නත් බයයි.. තවම එහෙමද...?" රුපීකා වත්සලාගේ යම් අතිතයන් සිතනවෙන් සිහි කලාය.

"හිත නම් තවම එහෙමමයි... ඇඟ පත විතරයි වෙනස් වෙලා තියෙන්නේ. මේ... මමත් කට්ටිය ලඟ හිටිය නිසයි වැඩිය මුකුත් ඇහුවේ නැත්තේ, තවම ආප්ප පුව්චනවා වගේ..." ඇය එසේ කීවේ හංසිගේ මව දෙස නෙතගින් බලමින්ය.

"පලයන් බං යන්න...." රුපීකා ඇගේ උරහිසට පහරක් ගැසුවේ සිතනවාවෙන්ය.

"ඇත්ත කියපං..."

"හම්.... උඹ වගෙම තමා මමත්, පිටි ටික අනලා තිබ්බේ රැට..." රුපීකා එදා පාසල් කාලයේ වදන් වලින්ම මෙදිනත් පිළිතුරු දුන්නාය.

"කොල්ලව එවපන්.... මට මිස් කෝල් එකක් දියන් ඉවර උනාම. දෙන්නම නැති එකේ බය වෙන්න දෙයකුත් නැතේ. නිදහසේ බැරියැයි වාටියක් කර කර ගන්න.... " වත්සලා එසේ කියමින් සිතනවා වූවාය.

"හම්.... මාස දෙකකින් මේ. පවුනේ බාපත් ලංකාවේ නැති එකේ...." ඇය නැවතත් ඇගේ පිටට පහරක් ගසා මුවත් වසාගෙන සිතනවා වූවාය. ඒ පිටිපස සිටිනා ඇගේ පුංචි දෙස බලමින්ය.

"එහෙනම් මම පොඩි එකාව අරගෙන යන්නම්...." වත්සලා ඇය අසල දැවෙටන හත් අවුරුදු පුතු දෙස බැලුවාය.

"එක්කන් පලයන්.... හැබැයි පොඩි එකාට මොනවා හරි තෝ කරලා තිබ්බෝ උඹව එතනම මරනවා" ඇය එලස කීවේත් පාසල් කලමෙන් සිතනවාවෙන්ය.

වත්සලා පොඩි පුතු රැගෙන එන විට හංසිගේ මුහුණ හැකිලි ගියේ, එය කතිකා කරගත් සැලැස්මේ නොවුන නිසාවෙන්ය. එහෙත් වත්සලා යන මඟ ඇයට පහාදා දුන්නේ බියක් නොවන ලෙසටය.

වත්සලා කී පරිදි නිවසට ගිය නිමන්ත, දොර යටින් දමා තිබුන තම නමට ලැබී

ඇති ලිපිය අහුලා පසෙකින් තබා හංසිගේ මෝට සයිකලය වත්තට ඇතුළුවන විට කාඞරයට ගොස් දොර වසා ගත්තේය. ඒ පුතුව නොපෙනෙන්නටය. එහෙත් හංසිගේ හිත ගැහුණේ නුහුරු බියෙන්ය.

"නංගී.... අර කාඞරේ තමා සේරම ටික ඇත්තේ.... පොඩ්ඩක් බලන්න. මම පුතාට වත්ත පල්ලෙහා පෙන්නලා එන්නම්" වත්සලා නිවසට විත් මඳ වේලාවකින් හංසිව නිමන්නගේ කාඞරයට යැවුවේ දරුවාව තමා අසල තබා ගනිමින්ය. ඒ දරුවාට සැකක් නොසිතෙන ලෙසය.

"නැන්දීත් එන්නකෝ..." දරුවා හංසිගේ අත අල්ල ගත්තේ වත්සලාව එතරම් හුරු නොමැති කමෙන්ය.

"මේ නැන්දී එක්ක ගිහින් එන්න කෝ.... මම වූටී වැඩක් තියනවා කරලා ඉක්මනට එන්නම්" හංසි ඔහුගේ හිස අත ගැව්වාය.

"මට බැ..... මම නැන්දී එක්ක ඉන්නවා" ඔහු දඟ කාර ලෙස හංසිගේ අත අල්ල ගත්තේය.

"යමුකෝ... මම පුතාට ලස්සන ලිදක් පෙන්නන් නම්... වතුර උතුලා යනවා..." වත්සලා නැවත ඔහුගේ අත අල්ල ගත්තේය.

"නාන්තත් පුලුවන්ද....?" ඔහු එලෙස ඇසුවේ සිනහවෙන්ය.

"ඕවු... මොකද බැරි...." වත්සලා සිනහවෙන් පිලිතුරු දුන්නාය.

"නංගී.... මමත් පොඩ්ඩ වොගේ එකක් දාගෙනම එන්නම් පොඩ්ඩා එක්කම... ඔයා හදිස්සි වෙන්න එපා ඕන තරම් වෙලා තියනවා.." වත්සලා එසේ කීවේ ඇහැක් කුඩා කොටය.

ඉන් හංසිගේ මුහුණ රත් පැහැ වුණේ විලියෙන්ය. ඒ නිසාවෙන් ඇය කිසිවක්ම නොකියා නිමන්න සිටිනා කාඞරය වෙත ගියේ ගැහෙන හිතීන්ය. එහෙත් ඇය කාඞරයේ දොර අසලට ගොස් නැවැති වත්සලා දෙස බැලුවේ නෙතහින්නය.

"මම කෝකටත් දොර වහලා දාන්නම්... අපිත් පල්ලේහානේ ඉන්නේ..." වත්සලා ප්‍රධාන දොර වසා ඇතුලතින් අගුල දැමුවාය. ඒ ඇයට විශ්වාසය තහවුරු වෙන ලෙසටය.

තුටුසාත් වැලේ තිබුන යට සායත් අතට ගත් වත්සලා ලීඳ වෙන පිය නැගුවේ පුතු සමහිත්ය. උතුරා යන දිය පහර දුටු විට ඔහු සතුටෙන් ඒ වෙන දුවගෙන ගියේය.

"ඉන්න, ඉන්න, බලාගෙන ලෙස්සයි" වත්සලත් මදක් ඉක්මණේ කොට ඇවිද ඔහුගේ අත අල්ල ගත්තේ දියට බහින්නට පෙරය.

"නෑ, නෑ, මම වැටෙන්නේ නෑ" ඔහු කටකාර ලෙස කීවේය.

"පුතාට නාන්ත දිලා අම්මිගෙන් මට බැනුම් අහන්න වෙයිද දන්නේ නෑ" වත්සලා තුටුසා පසෙක තැබුවාය.

"නෑ, නෑ, මම නාන්තත් හිටියේ" ඔහු නැවතත් කට කාර ලෙස පිළිතුරු දුන්නේ වත්සලාට සිනහවක් එක් කරමිත්ය.

"එහෙනම් වුට්ටක් ඉන්න.... නැන්දී ඇඳුම් මාරු කරගන්න කම්.. බහින්න එපා..." වත්සලා ඔහුගේ අත ලිහිල් කළාය.

වත්සලා ඇඳ සිටි බළවුසය හා සාය ගලවා දමා තම ගතට පැන්ටිය හා බ්ලෙසියරය පමණක් ඉතුරුකොට ගත්තේ දරුවා ඉදිරිපිට දීමය. ඇයට එලස මෙම නොදරුවා ඉදිරියේ ඇඳුම් උනා දමන්නට හිතේ වකිතයක් නොවුනී. එහෙත් ඔහු ඇය දෙස බලා සිටියේ මවගෙන් පසුව දකින එම රුව දෙසය.

"අපේ අම්මත් නැන්දී වගේ...."

"ඒ ඇයි....." වත්සලා ඔහුගෙන් ඇසුවේ ඇසක් කුඩා කොටය.

"අපේ අම්මත් ඔහෝම්මයි නාන ගියාම...."ඔහු එසේ කීවේ සිනහවෙන්ය.

"ඉතින්.... අම්මිලා මොකටද පුතාලා ඉස්සරහා ලැජ්ජාවෙන්තේ...." ඇය ගැලවූ ඇඳුම් පසෙක තැබුවාය. නමුත් ඔහු කී දේ බර පතල කම වැටනොහුනාම නොවේය.

"ඒ වුනාට අම්මි මට කියන්නේ කාගෙවත් ඉස්සරහා කළිසම නැතුව ඉන්න එපා කියලා" ඔහු කට කාර ලෙස පිළිතුරු දුන්නේය.

"ඒ පිට අය ඉස්සරහෙන්.... කෝ එන්න.... ඔයාගෙන් ගලවන්න..." වත්සලා ඔහු අසලට පහත් වූවාය.

වත්සලා ඔහුගේ ටී-ෂර්ටුව ගලවා දමා කළිසම පහතට කළාය. ඔහු ඊට විරුද්ධත්වයක් නොදැක්වුවත්, කුඩා යටි කළිසම පහත් කරන විට එයට එරෙහි වූනේය.

"මේක තෙමුනහම මොකද්ද ඇදගෙන යන්නේ..." වත්සලා එය බලෙන් ගැලවීමට උත්සහා නොකළාය.

"කමක් නැද්ද.... අම්මී බනීද දන්නේ නෑ..." ඔහු කට කාර ලෙස කීවේය.

"නෑ, නෑ, අම්මී බනීන්නේ නෑ.... බැන්නොත් මට කියන්නකෝ. ඇයි අම්මී පුතාව නාවන්නේ මෙහෙම නෙමෙයිද...?" වත්සලා ඔහුගේ කුඩා ලන්කට්ටුව පහතට කළාය.

"මෙහෙම තමයි... ඒත් නැන්දී අම්මී නෙමෙයිනේ..." ඔහු ලැජ්ජාවෙන් තම රහස් පෙදෙස දැනින් වසාගත්තේය.

"මම අම්මීගේ හොඳම යාළුවෙක්... අම්මී වගේම තමයි...." ඇය ඔහුගේ ගැලවූ ඇඳුම් පිළිවලකට තබා, ගෙනා යට සාය අතට ගත්තාය.

වත්සලා බ්ලොසියරය ගලවා යට සාය දෙනන මතට ඇඳ ගත්තේ තරමක් පරිස්සමින්ය. එහෙත් ඔහුගේ නෙතට තම නිරුවත් දෙනන හසු වූ වග ඇයට රහසක් නොවුනී. ඒ ඔහුගේ මුඛේ ඇති පිරිපුන් සිනහාවෙන්ය. ඒ නිසාවෙන් ඇය පැන්ටිය ගලවා දැමුවේ ඊටත් පරිස්සමින්, ඔහුගේ සිනහව දෙස බලමින්ය.

"මොකද වන්ඩියා හිනා වෙන්නේ..." වත්සලා යට සාය නිසි ලෙස දෙනන මතට සකස ගත්තාය.

"අම්මීගේ කුක්කු වලට වඩා ඇන්ට්ගේ කුක්කු ලො...කු..යි" ඔහු එල්ස කීවේ දැනිනුත් වත්සලාගේ දෙනෙන් තරම පෙන්වමින්ය.

ඔහුගේ දෑත යටි පෙදෙසෙන් ඉවත් වූ නිසාවෙන්, යටි කය වූයේ නිදහසේය. එයින් ඔහුගේ ඇඟටම ඇඳුනු කෝෂ දෙක හා කුඩා ලිඟුව දුටු විට වත්සලාට සිනහවක් නැගුනේ තම කුඩා කල මතකයන් සිහි වෙමින්ය. ඒ නිසාවෙන් වත්සලා ඔහුගේ දෙපා මුලට පහත් වූයේ ඔහුට අමුත්තක් නොදැනෙන ලෙස එය හරි හැටි දැක ගන්නටය.

"පුතා අම්මේ කුක්කු වලට ඔව්වර ආසද...?" වත්සලා එසේ ඇසුවේ ඔහුගේ දැනත් අල්ලාගෙන විටෙන් විට ඔහුගේ කුඩා ලිඟුව දෙස හොඳින් බලමින්ය.

"අම්මේ දැන් කුක්කු දෙන්නේ නෑ...." ඔහු දුහුල් යටසායෙන් පෙනෙන වත්සලාගේ දෙතන දෙස බලමින් කීවේය.

"ඇයි ඒ අම්මේ පුතාට කුක්කු දෙන්නේ නැත්තේ..." වත්සලාට ඉන් සිනහවක් නැගුණාය.

"අම්මේ කුක්කු ඉවරයි...., නැන්දිගේ කුක්කු තියනවද...?" ඔහු දැනින් කිරි නැති බව පෙන්වා, වත්සලාගේ ලැමදට ඉහලින් අත තැබුවේය.

ඔහුගේ කුඩා අත්ලේ පහසෙන් වත්සලාට පෙර අතිතයේ විඳි මිහිර නැවතත් දැනුණාය. එහෙත් ඇය ඔහුව බදා ගත්තේ ලිඟුව මුහුණ මත දැවෙටෙන පරිදි උවත් කාමුක සිතුවිල්ලකින් නොවේය.

"අනේ, අනේ.... පංඨිතයා.... අහන දේවල්" ඇය හිතා මතාම කුඩා ලිඟුව ඇගේ දෙකම්බුල් දෙපස ගාව ගත්තාය. ඒ පුතකුගේ උණුහුම හා ආදරය සොයනා මවකගේ ලොංගතු කමෙන්ය.

"අනේ මට කුච්...." ඔහුට එය කිතියක් ලෙස දැනුණේය.

"යමු.... ඕන්න වැඩිය වතුරේ ඉන්න බෑ...." වත්සලා ඔහුව වඩා ගනිමින් ලීන් දෙපඩ් බැස්සේ නාන තැනටය.

කාඹරයට ගිය හංසි හා නිමන්ත අතර කතා බහා තරමක් දික් වූයේ, ප්‍රමාදය හා මේ අලුත් දැන හැඳුනුම් කම ඔහුට පහදා දෙන්නටය. එහෙත් මැය කියන්නේ පෙරදා වත්සලා කී යෙහෙලිය හා එම පුවි අම්මා ගැන වග නිමන්තට නොසිතුවේය. එහෙත් එම කතාව අවසන් වන විට හංසි සිටියේ නිමන්තගේ තුරුලේ යහන මතය.

"කවුරුත් ගෙදරට එයිද...?" හංසි එලස ඇසුවේ ඇගේ ටී-ෂර්ටුව නිමන්තගේ දැනින් ඉහලට එසෙවෙන විටය.

"නෑ... බය වෙන්න එපා....." නිමන්ත ඇගේ ටී-ෂර්ටුව ගලවා දමා, බ්‍රොසියරයෙන් වැසුන ලැමද වෙත හිස තබා ගත්තේය.

"අක්කිනම් මාර හොඳයි....." හංසි එසේ කියමින් ඔහුගේ හිස තවත් ලැමදට

තුරුලු කොට ගත්තාය.

"හම්.... එයා තමයි මේ පැලැන් එක ගැහුවේ...." නිමන්ත ඇගේ සාය ඔසවමින් එක් අතක් දෙකලවා මතින් ඉහලට ගෙන ආවේය.

"ඒ වුනාට ලැජ්ජාවේ බෑ අනේ.... කොහොමද එලියට ගිහින් මුණ බලන්නේ " ඇය සාය පොඩි නොවන ලෙස සකස ගත්තාය.

"එයා පොඩි ළමයෙක් නෙමෙයිනේ.... එයා දන්නවා වෙන දේ... ඒක එව්වර හිතන්න එපා..." ඔහු ඇගේ යටි කළිසමට පිටින් යෝනිය අත ගැවේය.

"එයාද මෙහෙම කරන්න කිවුවේත්...." කවට ලෙස එසේ අසමින්, ඇය දෙපා මදක් පළල් කොට ගත්තේ නිමන්තගේ පහසුවටය.

"හම්.... එයා තමයි කිවුවේ.... අද ඔයාව නිකම්ම යවන්න එපා, පිස්සු වට්ටලම යවන්න කියලා. එහෙම තමයි හොඳ නෑනලා" නිමන්ත ඇඟිලි තුඩකින් ඇගේ බගමනිය කිහි කැවුවේ පෑන්ටිය පිටින්ය.

"එයා මස්සිනාගේ කුපාඩිකම දන්නවනම්, ගෙදරින් එලවනවා" ඇය එලස කීවේ ඔහුගේ කෙටි කළිසම මතින් ලිඟුව පිරිමදිමින්ය.

"ඒ මොකද....." නිමන්ත අතක් ඇගේ පෑන්ටිය තුලට දැමුවේ පැතකින්ය.

"එයා දන්නේ නෑනේ ඔයාගේ හොර වැඩ.." හංසි ලිඟුව තරමක් තදින් මිරිකුවාය.

"ලස්සන තියෙන්නේ බලන්නනේ.... දැක්කද අක්කගේ මේවගේ ලොකු" නිමන්ත අතක් බ්ලෙසියරය තුලින් ඇතුලට දැමුවේය.

"එහෙනම් මාව ටික දවසක් යනකොට එපා වෙයි..." ඇය තම පියයුරුවක් මතට ගොඩවූ නිමන්තගේ අත අල්ල ගත්තාය.

"ඇයි...."

"අක්කගේ එවා තරම් මගේ නෑ නේ...."

"කෝවද....." නිමන්ත නොදන්නා සේ ඇසුවේය.

"මේවයි, මේවයි..." ඇය තම නිතඹ හා දෙතන දැසින් ඉඹි කළාය.

"එවයි, මේවයි කියන්නේ... පුකයි තන් දෙකයිද...." නිමන්ත එක් වරම ඇගේ තන් පුඬුවක් හා නිතඹේ පළවක් එක් වරම මිරුකුවේය.

"ඌයි... රිදුනත් එක්ක...." ඇය එලස මැසිවිලි නගා "මේ.. එහෙම කුණුහරුප කියන්න එපා අනේ" කියමින් ඔහුගේ නාසය මිරුකුවාය.

"එහෙනම් මොකද්ද කියන්නේ....." කියමින් නිමන්ත ඇයව යහනේ පෙරල ගත්තේය.

"අනේ... ඉන්න, ඉන්න මේවා පොඩි වෙනවා. ආයේ ඇදගෙන යන්නේ කොහොමද?" හංසි ඔහුගෙන් ගැලවී යහනෙන් බැස්සාය.

උතුරා යන දිය පහරේ පොඩ්ඩා සෙල්ලම් කළේ හින් සේ සතුටින්ය. වත්සලාත් ඔහුට ඉඩ දී ඔහු දෙස බලා සිටියේ තම පුතුවගේ දඟ කාරකම් දෙස බලා සිටිනා මවකගේ හැඟීමකින්ය. "මුනම් පොඩ්ඩන් නෑ....." ඔහුගේ කුඩා ලිඟුව දිය පහසෙන් මදක් අවදිවන විට වත්සලාට සිතුවාය. ඒ මුවගට සිනහවක් එක් කරමින්ය. එම නිසාවෙන් වත්සලා ඔහුව ලඟට ගෙන බදා ගත්තේ "ඔය ඇති නැටුවා එන්න නාන්න" ඇයි කියමින්ය. එහෙත් ඔහු වත්සලා සමඟ දඟ දැමුවේ "අනේ නැන්දී.... තව ටිකක්, තව ටිකක්" යැයි කියමින් වත්සලා සමඟ පොර බදමින්ය.

ලිඳ ලඟ දිය පහස රිසි ලෙස විදිමින් දඟලන පොඩ්ඩාගේ කුඩා අත් පා වත්සලාගේ ගතේ නොගැටුන තැනක් නොවුනේය. එහෙත් ඇය වඩාත් ආස කළේ ඔහුගේ දැත් ලැමදේ දැවටෙන විටදීය. "මටත් ඉදි මේවගේ දඟයෙක්" ඇයට එලස සිතුවේ දරුවෙකුගේ හා මවකගේ බැඳීම එම ස්පර්ශය විඳ ගනිමින්ය. එම නිසාවෙන් ඇගේ හිත කාළය හරහා මවු පදවිය දක්වා ගමන් කළේ ඇයටත් නොදැණීමය. ඒ ඇයත් ඔහු මෙන් කෙලිලොල් වෙමින්ය.

දරුවාටත් වත්සලාව පිට කෙනෙකු සේ නොදැනෙන තරමට හිතට කා වැදුනේය. එම නිසාවෙන් ඔහුත් හින්සේ ඇය සමඟ සෙල්ලම් කළේ, අම්මාගෙන් ලැබෙන ලෙංගතු බව විදිමින්ය.

"මට වූ බරයි..." ඔහු එක්වරම දියෙන් නැගිටිවේය.

"ඉතින්..... වූ දාන්න කවුද එපා කිවුවේ...." වත්සලා ඔහුව තමා වෙත හරව ගත්තාය.

මුත්‍රා ලිඟුවෙන් ඉවතට එන විට, එම කුඩා ලිඟුව තවත් තරමක් හිස එසෙවුවේය. එහෙත් ඇයට සිනහවක් නැගුනේ ඔහු ඉහ වනවමින් මුත්‍රා පහර ඒ මේ අතට හරවමින් දියේ රටා අදින්නට ගත් විටය. "මුත්‍රා මේ ලොකු වෙද්දී ඇම්බර්ටයෙක් වෙයි" ඇයට එසේ සිතුවේ ඔහුගේ මේ කෙලිලොල් නොසන්ඩාල කමටය.

"කෝ..., කෝ, එන්න එන්න.... ඔය ඇති දැහලුවා.." වත්සලා ඔහු මුත්‍රා කොට අහවර වූ පසු ලඟට ගත්තාය.

"අනේ නැන්දී තව ටිකක්" ඔහු තවත් අදි මදි කළේය.

"අම්මෝ බෑ... හෙම්බිරිස්සාවක් හැදුනොත් අම්මී මටත් බනී" ඇය දරුවාගේ හිසට වතුර බාල්දී දෙක තුනක් දමා සබන් කැටය අතට ගත්තාය.

හංසි තම ඇදි වත උනා දැමුවේ පැන්ටිය හා බ්‍රෙසියරය පමණක් ගතට ඉතුරුකොට ගෙනය. එදෙස නිමන්ත බලා සිටියේ ඇසි පිය නොහෙලාය. ඔහුගේ එවිට මුහුනේ ඇති කාමුක පෙණුම හංසි දුටුවේ අහම්බෙන්ය.

"ඔහොමද අක්කා දිහත් බලන්නේ...." ඇයනි මන්තගේ දැනින් එහෙට මෙහෙට වූ බ්‍රෙසියරය සකස ගත්තාය.

"නෑ මෙහෙම නෙමෙයි.. හොරෙන්" නිමන්ත ඇයව තමා අසලට ඇද ගත්තේය.

"කොහෙන්ද.. අනේ.." ඇය එය දැන සිටි නිසාවෙන් වත්සලාගේ කාඹරයට නිමන්ත එබෙන්නට හැකි තැන සෙවුවාය.

"මේ බිත්තිය ඉස්සර උස්සලා තිබ්බේ නෑ.... මේසෙට නැග්ගම අනික් පැත්ත නිකන් මේ රූමි එකේ වගේ...." ඔහු පැරණි හා අලුතෙන් උස් කළ බිත්ති අතර ඇති සම්බන්ද රෙබාව පෙන්වුවේය.

"අක්කි මට වඩා සෙක්සි නේද... ?" හංසිට නිමන්ත මෙසය මත නැග වත්සලා දෙස බලමින් අත් ගසන අයුරු මැවී පෙණුනාය.

"හම්... බලන්න ඕන අයියා එක්ක දඟලන විදිය. හරියට බඩුවක් වගේ" ඔහු ඇයගේ එක් තනයක් බ්‍රෙසියරයෙන් ඉවතට ගත්තේය.

"පවු අනේ අක්කීට එහෙම කියන්නේ.... එයා අයියා එක්ක එහෙම ඉන්නේ නැතුව වෙන කාගේ එක්ක ඉන්නද. ඔයා මටත් කවදා හරි එහෙම කියිනේ..."

නිමන්ත වත්සලාව ඇමතු එම වදන හංසි පිළිකුල් කළාය. ඒ නිමන්ත එලියට ගත් පියයුරුවත් ඇතුලට දමා ගනිමින්ය.

"හරි, හරි... සොරී, සොරී. මම එහෙම හිතලා කිවුවේ නෑ... එයා කරන වැඩ නිසා එහෙම කියවුනේ...." නිමන්ත ඇගේත් සමාව ගෙන ඇයව තුරුලු කොට ගත්තේය.

"මොනවද...?" ඇය යම් තරමක් දැන සිටියත් එය අසා ගැන්මට ආස හිතූනාය

"එයා මේකත් අයිියට දෙනවා....." නිමන්ත එසේ කීවේ හංසිගේ නිතඹ මිරිකමින්ය.

"බොරු කියන්න එපා....." හංසි වත්සලා එලසක යැයි නොසිතුවාය.

"නෑ, නෑ, ඇත්තමයි...." එහෙත් හංසි එය විශ්වාස නොකළාය.

"අම්මා පල්ලා...." හංසි ඔහුගේ අත තම හිසමත තබා ගත්තාය.

"හම්... අම්ම පල්ලා...." ඔහු හංසි හමුවේ දිවුරුවේය.

"එහෙනම් අයිියා බලෙන් කරන්න ඇත්තේ...." හංසි කිසිවිටෙකත් වත්සලා එය කැමත්තෙන් කළ වග විශ්වාස නොකළාය.

"නෑ.... නෑ... එයා කැමත්තෙන්මයි දුන්නේ.... මම දැක්කනේ ඒ ඉස්සෙල්ලම දවස" නිමන්තට එම තේමාව කරලියට පැමිණීම ගැන සිටියේ සතුටෙන්ය.

"රිදිලා කෑ ගැහුවේ නැද්ද..." හිංසිගේ දෑසත් පුදුමයෙන් විසල් වී තිබුනාය.

"නෑ... ඉස්සෙල්ලා ටිකක් කෙදිරි ගැවා.... පස්සේ ඉතින් කෙදිරි ගැවේ ආතල් එකට" නිමන්ත එලස එහි බැරැරුම් බව තරමක් අඩු කොට කීවේ සිනහා වෙන්ය.

හංසිට එවලේ මැවි පෙනුනේ වත්සලා දණ ගසා සිටින විට වර්ජිත ඇගේ නිතඹට ලිඟුව ඇතුල් කරන අපූරුවය. එහෙත් හංසිට වත්සලාට එදින දැණුන අපහසුව නොපෙනුනේ, නිමන්ත එය රහා කොට කී අපූරුව නිසාවෙන්ය. එයින් හංසිටත් අවසන සිතුවේ වත්සලා කැමත්තෙන් ඉඩ දෙන්නට ඇතයි, සේම ඇය ඉන් මිහිරක් විදින්නට ඇති බවත්ය. ඒ ඇගේ විසල් නිතඹේ තරමක් සිහිවෙමින්ය.

"අක්කට මොකෝ බැරි..... එකේ සයිස් එකට මොකක් දා ගන්න බැරිද" හංසිට වත්සලාගේ පිරිපුන් නිතඹ සිහිවී සිනවක් නැගුණාය.

"නෑ, නෑ, ලොකු පොඩි කියලා නෑ. ඔයා බයවෙලා අර එක එක්කෙනා කියන බොරු කතා අහලා. ඒකත් මේක කැඩිලා යනකොට වගේ පොඩි කැකුමක් විතරයි දැනෙන්නේ. ඔයා බොරුනම් ශේෂ් එකේ අක්කා එක්ක සෙට් වුන වෙලාවක අහන්නකෝ" නිමන්ත ඇගේ යෝනිය නැවත මාදුව පැන්ටියට පිටින් අත ගැවේය.

"ඔයාට පිස්සු.. මට පුළුවන්ද එහෙම අක්කගෙන් අහන්න...."

"එහෙනම් ඔය අනික් ඔක්කොම ඔයා අර ඔයාගේ මහාලොකු මාතලේ ඉන්න අර අක්කගෙන් අහන්නේ " නිමන්ත එසේ කීවේ සියුම් කෙන්තියකින්ය.

"එයා මගෙන් එක්ක ෆිට්තේ අනේ.... මේ අක්කි වගේද?"

"මෙයත් එක්ක ෆිට් වෙලාම බලන්නකෝ.... මේයා මාර ඔපන් හරි හොඳයි" නිමන්ත හෙමිහිට ඇගේ බ්ලෙසියරයේ හක් එක පැන්නුවේය.

"ඔවු, ඔවු... මමත් හිතාගෙන ඉන්නේ එහෙම තමා. අක්කා එක්ක සෙට්වෙලා, එයාගේ මහාලොකු මස්සිනාගේ තරම කියලා දෙන්න, මේ... ජේනවනේ මට වද දෙන විදිය" ඇය නිමන්ත ගැලවූ බ්ලෙසියරය උරහිස් වලින් පන්නා ගත්තේ, නිමන්තගේ දෑතේ උනුහුම දෙතන් වලට විඳින්නට ඉඩ හැරය.

පොඩ්ඩාගේ දැහලිලි බව නොතකා, ඔහුගේ හිසේ සිට දෙපතුල දක්වා වත්සලා සබන් ගැවන්, ලිඟුව පෙදෙස ස්පර්ශ්‍ය කරන්නට නොගියාය. එහෙත් සීත දිය පහසෙන් අවදි වුන ඔහුගේ කුඩා ලිඟුව ඇය සමඟ හැම විටම හින හුනේය. එයින් සැබවින්ම ඇය සිටියේ කුඩා කල විදි මිහිර සිහිව තමා ගැනම ලැජ්ජාවෙන්ය. එහෙත් ඇයට ඔහුගේ කුඩා ලිඟුව ස්පර්ශ්‍ය කරන්නට නොසිතූනාම නෙවේය. ඒ මවක හා පුතෙකුගේ බැඳීමෙන් හිතට ආ ආශාවක්ය.

"ආ... වූවගෙන් සබන් ගා ගන්න..." ඇය ඔහු අතට සබන් කැටය දුන්නාය.

"අම්මෝ බෑ.... අම්මි කියලා තියෙන්නේ වැඩිය අල්ලන එපා කියලා" ඔහු කට කාර ලෙස පිළිතුරු දුන්නේය.

"කෝ එන්න එහෙනම් මම ගන්න...." වත්සලා ඔහුගේ පිළිතුරෙන් තම ඉඩ හොයා ගත්තාය.

"අම්මී බනී ඔයාට..." ඔහු පිළිතුරුගෙන් දැසත් විසල් කොටය.

"ඒ ඇයි...." වත්සලත් එලෙස ඇසුවේ කෙළිදෙලෙන්ය.

"අම්මයි අප්පච්චියි විතරක් මගේ වුවව ඇලුවට කමක් නෑ කියලා අම්මී කියලා තියෙන්නෙ. අනික් අයට එහෙම අල්ලන්න දෙන්න එපා කියලා තියෙන්නේ" ඔහු එලස කීවේ රූපිකා ඔහුට කියා දී ඇති පරිදෙන්ය.

"ඉතින් මමත් අම්මී වගේ නේ...." වත්සලා ඔහුගේ තට්ටම් දෙක මෘදුව පිරිමැද්දේ ආදරයෙන් ඒ මෘදුව විඳිමින්ය.

"ආ... ඔවුනේ... එහෙනම් කමක් නෑ. අම්මීලට පුලුවන්නේ වුවව අල්ලන්න" වත්සලාව පුදුම කරමින් ඔහු එසේ කීවේ කට කාර ලෙසින්ය.

"ඒකනේ පුතා බොරුවටනේ බය වෙලා ඉන්නේ... අම්මීලට පුළුවන්නේ පුතාලගේ වුවව අල්ලන්න" වත්සලා එයට සිනහා වූනේය.

"ඇයි.. අම්මීලට අප්පච්චිලගේ වුවත් අල්ලන්න පුළුවන්...." ඔහු කටකාර ලෙස දුන් පිළිතුරෙන් වත්සලාගේ ගතම සලිතව ගියේය.

"ආ... මම දන්නේ නෑනේ.... ඔයා මට බොරුවක් නේද කිවුවේ..?" වත්සලා ඔහුව තවත් ඇවිස්සුවාය.

"නෑ.... මම දැක්කා..... අම්මී තමයි කිවුවේ පුළුවන් කියලා"

"කොහොමද..." වත්සලා ඔහුව තවත් ලඟට ගත්තාය.

"ඒක කියන්න බෑ...." ඔහු එසේ කීවේ හිස ගස්සා කෝල බවෙන්ය.

"ඒ මොකද...." වත්සලාට ඔහුගේ එම කතා විලාශයෙන් හා රංගනයෙන් සිනහවක් නැගුනත් හිත වූයේ එය දැන ගන්නා හදිසියෙන්ය.

"අම්මී කිවුවා ඒක කාටවත්ම කියන්න එපා..... එහෙම කියන්න හොඳ නෑ කියලා"

"හොඳ පුතා... ඉතින් ඔයා ඒක කාටවත්ම කිවුවේ නැද්ද..." වත්සලා ඔහුගේ හිස අත ගැලවීය.

"කිවුවා.... නැන්දීන් එක්ක. එයා මගේ යාලුවනේ" ඔහු එලස කියා දැන බැඳ ගත්තේය.

"මම ඔයාව නාන්තත් එක්ක ගෙන ආවා....., ඔයා එක්ක මෙනත සෙල්ලමුත් කරා..., ඉතින් මමත් ඔයාගේ යාළුවනේ..., මට කියන්න බැරිද... "වත්සලා වාටුවෙන් ඔහුට කිට්ටු වුණාය.

"හම්... ඔවුනේ ඔයා මගේ යාළුවනේ..., හැබැයි ඔන්න අම්මට කියන්න එපා" රූපිකාගෙන් නොදකින ඔහු වත්සලාගේ දුටු ආදරනීය කෙලිලොල් කමට හිතවත් වුනේය.

"ඒකනේ අපි දෙන්නා යාළුවෝනේ... මම එහෙම කියන වැයි" වත්ලා සිනහවෙන් ඔහුට පිළිතුරු දුන්නාය.

"අම්මයි, අප්පච්චියි නාන වෙලාවේ..... මගේ වුවව වගේ, අම්මී අප්පච්චිගේ වුවවත් හෝදනවා.... සාබන් දාලා. හැබැයි මාව දැක්ක ගමන් අප්පච්චි ටක් ගාලා වුවව වහා ගත්තා අම්මී මාව වඩාගත්තා" සැබවින්ම ඔහු එය වත්සලාගේ කණට කොට කීවේ රහසක් ලෙසින්ය.

"එකනේ ශෝක් අම්මියෙක්නේ පුතාටයි, අප්පච්චිටයි ඉන්නේ ඉන්නේ"

"හම්... නැන්දී දන්නවද.... අපේ අප්පච්චිට ඉන්නේ ලො....කු.... වූවෙක්" ඔහු පංචිත ලෙස කීවේය.

"ඇත්තද....." එයින් වත්සලාගේ ගතම කිකි කැවි ගියේ නොදන්නා ඔහුගේ රුව නිසාවෙන් නොව පොඩ්ඩාගේ පංචිත කමටය.

"හැබැයි...අප්පච්චිගේ වුවා ටිකක් කළයි, මගේ වුවනම් සුදුයි නේ...." ඔහු එලස කීවේ තම ලිඟුව අල්ලා එලස හොඳින් බලමින්ය.

"එකනේ පුතාගේ වුවා සුදුම සුදුයිනේ..., හැබැයි පුතා ඒක කාටවත්ම කියන්න අපා හොඳද..., එහෙම කිවුවම පුතාගේ වුවත් එහෙම කළවෙයි..." ඇය ඔහුගේ හිස අත ගැවේ විශ්වාසය තහවුරු වන ලෙසය.

"හා..... මම ආයේ කියන්නේ නෑ. නැන්දින් මාමීව නාවද්දී එහෙම කරනවද" වත්සලා නොසිතුව ලෙස ඔහු ඇසුවේය.

"ඔයා හරි පංචිතයෙක්නේ පුතේ..... මේ එක නෙමෙයි.. මම එහෙනම් මේ පොඩි වුවගෙ සබන් ගුවට කමක් නැද්ද...." වත්සලා එසේ ඇසුවේ සියුම් තට්ටුවක් ඔහුගේ කුඩා ලිඟුවට දමා, ඔහුගේ පැනය මඟ හරිමිත්ය. එහෙත් "මු හරි පංචිතයා..... මුගේ පංචිත කම වයසට නෙමෙයි" වත්සලාට සිතූනය. ඒ ඔහුගේ කට කාර බවටය.

"කමක් නෑ... ඔයා මගේ යාළුවනේ..."

වත්සලා ඔහුගේ දෙපා මුල්ලේ සිට ලිඟුව දක්වා දැන ගෙන ආවේ පෙර අතීතයේ මෙලස කර විදි කාමුක මිහිර ගැන තමා කෙරෙහිම ලැජ්ජාවෙන්ය. එහෙත් ඇය මෙදින මෙම පොඩිඩාගේ ලිඟුව දැනේ දවට ගත්තේ මවකගේ අගාවක් ලෙසින්ය. එහි කිසිදු කාමුක බවක් නොවින.

නිමන්තට හංසිගේ සියලු වන උනා දමන්නට වැඩි වෙලාවක් නොගියේ, ඇයටත් එම උනුහුම අවැසි නිසාවෙන්ය. ඒ නිසාවෙන් මෙදින කවදාටත් වඩා පහසුවෙන් හංසිගේ පැන්ටිය ගැලවුණේය.

"මේක අද ගලවමුද..... "වෙනදා ඇය පැන්ටිය පහත් කළත් පූර්න ලෙස නොගලවන බැවින් වරින් එසේ ඇසුවේය.

"ඕනමද...." ඇය එසේ ඇසුවේ කෝල ලෙසින්ය.

"හම්... ආසයි..."

"ආ..... එහෙනම් ඔයාම ගලවන්න..." හංසි යහනේ සිටම නිමන්තට දෙපා දිගු කළාය.

යහනෙන් බැසි නිමන්ත ඇගේ පැන්ටිය ඉඟ අසලින් අල්ලා හෙමිහිට තමා වෙත ඇද්දේ ඇගේ දෙපා පපුව මත තබාගෙනය. එවිට ඇගේ පැන්ටිය මෙන්ම යෝනියද ඇත්තේ හොදින් තෙත්ව වග නිමන්ත දුටුවේය.

"ඔයාට හොදටම වෙට් වෙලා..." හංසිගේ හුරුබුහුටි යෝනිය නිමන්ත මෘදුව පිරිමැද්දේ ඇහිලි තුඩින්ය. ඒ කුඩා යෝනි දෙතොල් මදක් මැත් කරමිත්ය.

"නැතුව තියෙයිද.... මේ කරන වැඩ වලට, ඔයත් ගලවන්නකෝ..." හංසිටත් තම යෝනි තොල් සහලට නිමන්තගේ ඇහිලි තුඩුවල දාන්ගලය ඉවසුම් නොදුන්නාය. ඒ නිමන්තගේ ලිඟුව කලිසමට පිටින් හෙමිහිට අත් ගසමිත්ය.

"ආ... ඔයාම ගලවන්න...."

යහනේ ඉඳගත් හංසි ඔහුගේ කොට කලිසම හෙමිහිට පහත් කළාය. එවිට, ලංකට්ටුවක් නොමැති ඔහුගේ ලිඟුව වැට ඉන්නක් සේ හිට ගත්තේ ඇගේ නෙත මායිමේය.

හංසි නිමන්තගේ ලිඟුව දෙස බලා සිටියේ කිසිදාක වත් නොමැති අයුරෙන්ය. ඒ ඔහුගේ යටි කය මවිල් නොමැති කමේ නැවුම් බව විදිමිත්ය.

"ආ..... මරු අයිගේ...." හංසි මවිල් නොමැති ඔහුගේ ලිඟු ඉස්මත්ත සේම කොෂ දෙකත් මෘදුව අත ගෑවේ ආශාවෙන්ය.

"හොඳයි ද?" නිමන්තටත් එම මෘදු පහස ඉවසුම් නොදුන්නේය.

"මෙහෙම නියමයි අයිගේ.... හරියට පොඩි එකාගේ වගේ" ඇයට නිමන්තගේ ලිඟුවෙන්, රූපිකාගේ පුතුවගේ ලිඟුව මැවි පෙනුණාය.

"ඔයා අසද මෙහෙම...."

"නැතුව.... මෙහෙම දැක්කම මගේ ගලනවා වගේ මේ..." ඇය යෝනියත් අල්ලා බැලුවේ එම මිහිරෙන් ගලනා සතුටු කඳුලු දෙසය.

"එහෙනම් ටිකක් දිවෙන් කරන්නද....?"

"හා..... ඔයාගේ එකත් මට දෙන්න අද නම් ආසාවේ බෑ...." හංසි හරි හැටි යහනේ දිග ඇදුණාය. ඒ ඔහුගේ ලිඟුව මුවට ගන්නා හදිස්සියෙන්ය.

"ඔයා උඩට එන්න..... ඔයා ආස එහෙමනේ"

නිමන්තගේ ගෙල දෙපසින් දණහිස් නවා ගත් හංසි තම යෝනිය ඔහුගේ මුව අසලට පහත් කළේ ලිඟුවත් මුවට ගෙනය. එහෙත් ඒ පෙරසම පහතට නොකොටය. ඇයට මෙදින ඇවසි වූයේ නිමන්තට ඉක්මනින් ශුක්‍ර පහා නොකොට, වෙනදාට වඩා වේලවක් ඔහුගේ දිවනෙන් මිහිරක් ලබන්නටය.

එහෙත් නිමන්තගේ දිවන මොහොතක් දෙකක් තම යෝනි දෙනොල් පුරාව තෙත් කරනා විට භංසිට එය එය ඉවසුම් නොදුන්නාය. "ආ.....භ්.. අයියේ.." එම නිසාවෙන් ඇයට කෙදිරියක්ද පිට වූයේ, නිමන්තගේ කාඞරයම ප්‍රථම වතාවට ගැහැනියකගේ රාගාන්විත කෙදිරියෙන් උණුහුම් කරමින්ය. එහෙත් එම කෙදිරියෙන් මත්ව නිමන්ත, ඇගේ යෝනී දෙනොල් මැත් කරමින් දිවන කන්‍යා සිවිය මතට ගෙන ආ විට, භංසිගේ ඉවසුම ගිලිහී ගියේ මෙතුවක් පෙරසමෙන් වැසි තිබුන නිමන්තගේ ලිඟු හිස මතුකර ගනිමින්ය.

භංසි පෙරසම පහත් කොට ලිඟු හිස උගුර පත්ල දක්වා බස්ස ගන්නා විට නිමන්තගේ කෝෂ දෙක නලියන්නට ගත්තේ ගුක්‍ර බිඳු එකින් එක එක්කාසු වෙමින්ය. ඉන් තවත් පන්තරය ගත් නිමන්ත ඇගේ කන්‍යා සිවිය දිවතෙන් ඇතුලට තෙරපමින් ලිහිල් කළේ සංසර්ගයක හුරුවක් ඇයට ලබා දෙමින්ය.

"ආභ්.... අයියේ.... එහෙම කරන්න අයියේ....." භංසි කිසි දිනකත් නොමැති ලෙස මෙදින නිමන්තගෙන් තම කැමත්ත ඉල්ලා සිටියාය.

"වෙන්නද යන්නේ...." ඉන් සතුටු වූ නිමන්ත ඇගෙන් ඇසුවේ මුව යෝනියෙන් ඉවතට ගෙනය.

"අනේ... නවත්තන එපා අයියේ.... ඔයා කරන්නකෝ එහෙම" ඔහු එලස පැණයන් නැගීම භංසිට ඉවසුම් නොදුන්නාය.

නිමන්තගේ දිවන නැවතත් තම යෝනි සිවිය සොයා ගත් වග දැණුන භංසි ඔහුගේ ලිඟු හිස ලෙව කැවේ අයිස් පළමක් ලෙසය. ඒ ලිඟු හිසේ සිදුර තුලටත් හැකි තරම් දිවතේ අග යෝමමින්ය. එහෙත් ඇයට එලස කරන්නට ලැබුනේ සුළු වෙලාවකි. නිමන්ත දිවතෙන් කන්‍යා සිදුර කිනි කවන අතරේ ඇහිලි තුඩකින් ගැටිත්ත සතපවන්නට ගත් විට භංසිට එය ඉවසුම් නොදුන්නේ ගතත් කිනිකවා දමමින්, නොසුතුව ලෙස සුරාන්තයක් ලබමින්ය.

"ආ.....භ්....., ඇති අයියේ..... ඇති, ඇති...." ඇය වහා නිමන්තගේ ගතෙන් බැස අනෙක් පස දිගා වූයේ හනි අරිමින්ය.

"මොකද අද වන්ඩි රැජිනට වුනේ...." නිමන්ත ඇගේ ලැමද මත දැන බැඳගනිමින් ඇසුවේය.

"අනේ මංදා.... අද මෙව්වර ඉක්මණට" ඇයටත් මෙලස ඉක්මණ සුරාන්තක්

ලැබීම ගැන සිටියේ පුදුමයෙන්ය.

පොඩ්ඩාව නාවා පිහිද දියෙන් උඩ තැබුව වත්සලා වතුර බාල්දී දෙක තුනක් ඇඟට දමා ගත්තාය. ඉන් ඇගේ දුහුල් යට සාය ඇඟටම ඇලී ගියේ දෙනනත් හොඳින් මතුවෙමින්ය. ඇය ඒ ගැන එතරම් තැකීමක් නොකලත් පොඩ්ඩා බලා සිටියේ ඇගේ දෙනන දෙසය. වත්සලාටත් එය වැටහුනේ සබන් ගානා විටදීය. "මු නම් කියන්න වටින්නේ නෑ... දැම්ම ඉඳලා...." වත්සලා ඔහුට පිටුපා හැරුනාය.

"නැන්දී බෙයියන් ගෙන්න යන්නේ නැද්ද...." ඔහු එලස ඇසුවේ හෙලුවෙන් ඉදිමින් නිකටට අතක් තබාගෙනය.

"ඒ මොකටද....." වත්සලා ඇසුවේ සිනහවෙන්ය.

"අපේ අම්මි නම් යනවා.... මට නංගියෙක් ගෙන්න..." ඔහුගේ මුහුණේ සතුට වත්සලාටත් පෙනුනාය.

"නැන්දීත් යනවා...." වත්සලා සිනහවෙන් පිළිතුරු දුන්නාය.

"නැන්දී ගෙන්නේ මල්ලියෙක්ද නංගියෙක්ද....." ඔහු එය ඇසුවේ බැරෑරුම් ලෙසය.

"මම ගෙන්නේ ඔයා වගේ වන්ඩියෙක්ව...." වත්සලා ඔහුගේ නාසයේ සබන් ටිකක් ගැව්වාය.

"එහෙනම් ඡෝක්...." ඔහු නාසය පිසද ගත්තේ ඇය පහත් වූ විට ලැමඳ දෙස බලමින්ය.

"ඒ ඇයි....." වත්සලා එය නොදැක්කාම නොවේය.

"මට එතකොට නංගියෙකුයි, මල්ලියෙකුයි දෙකක්ම ඉන්නවා" ඔහු එසේ කීවේ ඇඟිලි දෙකක් පෙන්වමින්ය.

"හම්... ඔයාට එතකොට දෙන්නා එක්කම සෙල්ලම් කරන්න පුලුවන්"

"ඔවු.... හැබයි නැන්දී එයාට කුක්කු පොඩ්ඩක් දිලා බෙයියන් ගොඩක් කවන්න..." ඔහු පංචිත ලෙස කීවේය.

"ඒ මොකද...." වත්සලා එසේ ඇසුවේ සිනහව හංගාගෙනය.

"අපේ අම්මී කියන්නේ කුක්කු ටිකක් බීලා බයිසන් ගොඩක් කැවම ඉක්මනට ලොකු වෙනවා කියලා...."

"හා, හා, මම එහෙම කරන්නම්කෝ" වත්සලා මුවට නැගුන සිනහව ඔහුට නොපෙන ලෙස හිසට දිය වක්කර ගත්තාය.

සැබවින්ම වත්සලා ඔහුගේ මේ මුකරි බවට ආස කළාය. ඒ නිසාවෙන් ඇය තවත් වතුර බාල්දී හත අටක් ඇඟට දාගත්තේ තවම කුසට නාව තම කිරි කැටියා ගැන සිහින දකිමින්ය. ඇයට මැව් පෙනුනේ ඔහුත් මෙලස කරනා දඟ වැඩ හා, පංචිත කතා බහය.

වත්සලාට ඇඳසිටි බ්ලෙසියර හා පෑන්ටිය නැවත අදින්නට නොසිතූ නිසාවෙන් උඩු ඇඳුම පමණක් ඇඟට දා ගත්තාය. ඒ පොඩ්ඩා නිසාවෙන් පෙරට වඩා පරිස්සම්න්ය. එහෙත් ඔහු ඒ ගැන උත්සුකු වන වග වත්සලාට රහසක් නොවුණාය.

කුඩා දරුවෙකු වුවත් විරුද්ද ලිංගිකයෙකුගේ නිරුවත් කයට මෙතරම් ඇල්මක් දක්වන්නේ හිතේ ඇති කාමුක සිතුවිල්ලකින් නොවුණත්, එය කුමක් නිසාවෙන් දැයි කියා වත්සලා හිතුවත් ඇයට නිසි පිළිතුරක් හිතට නාවේය. එහෙත් දිනක් මේනකා මේ ගැන කී කතාව වත්සලාට සිහි වූවාය.

"පොඩි එකෙක් ඉස්සලම විරුද්ද ලිංගිකයෙකුගේ හෙලුව දකින්නේ, ඒ ගැන ඉගෙන ගන්නේ ගෙදරින්. ඒකනේ කොල්ලෙක් හැම වෙලාවෙම අම්මා එක්ක බැඳෙනවා වගේම කෙල්ලෙක් තාත්තා එක්ක බැඳෙන්නේ. මොකද ඒ ගොල්ලෝ ඒ කාලෙදී විරුද්ද ලිංගිකත්වය ගැන ගොඩක් උනන්දු නිසා..., හැබයි පොඩි හිතක එහෙම වෙන්නේ මොන සිතුවිල්ලකින්ද, මොන හැඟීමකින්ද කියලා කාටවත් හරියටම කියන්න බෑ. මොකද මම නම් හිතන්නේ ඔය වගේ පොඩි හිතක එහෙම සෙක්ඉවල් ෆිලින්, කාමුක සිතුවිලි ඇතිවෙන්න විදියක් නෑ කියලා..., හැබයි එකක් නියනවා, අපි හිතමු තාත්තා කෙනෙක් කියලා එයාට ඉන්නේ දුවෙක් කියලා..., එතකොට ඒ දුවගේ කුඩා කාලයේ ඉඳලා ලොකු මහත් වෙනකම් ඒ වෙනසම් කම් තාත්තා හරියට, හොඳට දිකිනවා..., එයා පළමු පාරට ඒක හොඳට අධ්‍යාණය කරනවා..., අන්න ඒ වෙලාවේ තමයි තාත්තා හරියටම ගැහැනියක් දක්කින්නේ..., ඒ වගේම තමයි අම්මත්..., හරියට පිරිමියෙක්ව දකින්නේ ඒදාට. හැබැයි මම දන්නේ නෑ මේකේ ඇත්ත නැත්ත, කරලා තියන ගොඩක් පරික්ෂන වලින් ඔපු වෙලා තියනවා අම්මාගේ හා තාත්තගේ ඒ බැදීම තුල යම් ප්‍රමාණයක සෙක්ඉවල් ෆිලින් එකක් තියනවා..., ඒක එක් එක්කෙනාගේ හැටියට වෙනස් කියලා..., ඒක නම් ඇත්තක්"

කියලා මටත් හිතෙනවා..."

මේනකා කියූ එම කතාවේ සත්‍යයක් ඇති වග වත්සලාට සිතුවත් එදින ඇය අවසනට කී... "අම්මාගේ හා තාත්තගේ ඒ බැඳීම තුළ යම් ප්‍රමාණයක සෙක්ඉවල් ශිලින් එකක් තියනවා..., ඒක එක් එක්කෙනාගේ හැටියට වෙනස් කියලා..., ඒක නම් ඇත්තක් කියලා මටත් හිතෙනවා..." කතාවෙන් යමක් ඇය නොකියා කියූ වග එදින වත්සලාට නොදැනුවත්, මෙදින සිතුවාය. ඒ නිසාවෙන් වත්සලා පුතුව දෝතට ගත්තේ අතීත මතකයේ එවැනි සටහනක් ඇත් දැයි තම මතකය පිරික්සමින්ය.

(ඉහත සඳහන් දේ මා පොත් පත් හා අන්තර්ජාලය හරහා මාගේ දැන ඉගෙනුමේ තරම මත වටහා ගත්තකි. ඔබට වෙනයම් තර්කයක් තිබීමට පුළුවන. එම නිසාවෙන් මාගේ දැණුමට වඩා දැන උගත්, අත් දැකීම් ඇති කවුරුන් හෝ එය නිවැරදි කරා වි හෝ එයට යමක් එක්කරා වි යැයි මම සිතමි. එය මාගේ දැණුමට පිටුවහලකි)

මද වෙලාවක් හංසිට වෙහෙස නිවා ගන්නට ඉඩක් දුන් නිමන්ත ඇගේ ලැමද වෙත තම මුව ගෙන ආවේ ඇගේ නාඹියත් දිවතෙන් තෙත් කරමින්ය. එයින් ලද කිතියෙන් හංසි නිමන්තගේ මුව තනපුඩුව මතට ගොඩ වන්නටත් ප්‍රථමව, එක් පියයුරුවක් දැනීමට අල්ල ගනිමින් පුඩුව නිමන්තගේ මුවට කිට්ටු කලේ ඉවසුම් රහිතවය. එහෙත් නිමන්තගේ මුව එම තනය පූර්ණ ලෙස ග්‍රහණය කර ගත් පසු හංසි අතක් පහළට දමා ඔහුගේ ලිඟුව අල්ල ගත්තේය.

හංසිගේ අත්ලේ පහස ලිඟුව විදිද්දී නිමන්ත දිවතට ඇයගේ දෙනත් පුඩු පහස ලබා දුන්නේ ඇයව නැවතත් මිහිරෙන් මත් කරමින්ය. ඒ නිසාවෙන් ඇය " ආහ්..... අයියේ.. ඇහිලෙන් කරන්න" කියා දෙපා පළල් කොට ගත්තේ නිමන්තගේ පහසුවටය. එහෙත් නිමන්ත ඇයව හිර කර ගනිමින් ලිඟුව දෙපා මුල්ලට ගෙන ආවේ හංසි නොසිතුව ලෙසය.

"අනේ අයියේ.... ඇතුලට නම් දාන්න එපා....." හංසි නැවත පළල් කළ දෙපා හකුල ගත්තේ ලිඟුව දෙපා මුල්ලට හිර කර ගනිමින්ය.

"හරි, හරි.... එහෙම කරන්නේ නෑ" නිමන්ත ඇගේ දෙපා මුල්ලේ ලිඟුව සෙල වූයේ ඇගේ යෝනි දෙතොලත් ලිඟුවේ ස්පර්ශ්‍ය වෙන පරිද්දෙන්ය.

"ඉන්න එහෙනම් ටිකක්...." ඇයට ඔහු කෙරෙහි විශ්වාසය ගොඩ නැගුන පසුව දෙපා මදක් ලිහිල් කොට, ලිඟුව අල්ල ගත්තේ දෙපා දණහිස් වලින් නවා ගනිමින් පළල් කර ගනිමින්ය.

ඇයට ඇවැසි කුමක් දැයි දන්නා නිමන්ත, හංසිට ලිඟුව ගැටිතේ දවට ගන්නට පහසු කරේ ඉහ ඒ සලට තවත් කිට්ටු කරමින්ය. හංසිත් ඒ පහසුව තම වාසියට ගෙන ලිඟු හිස තම ගැටිත්ත මත තාලයකට සොලව ගත්තේ නිමන්තගෙන් දෙනනට ලැබෙන මිහිරත් විදිමින්ය.

පොඩ්ඩාව දැනට වඩා ගත් වත්සලා නිවස අසලට එන විටත් ඔහු දිය පහසේ සනිපෙට නිදි කිරමින් සිටියේය. එම නිසාවෙන් වත්සලා ඔහුව තම යහන මත තැබුවේ පරිස්සමටය.

"අක්කා ඇවිත්ද කොහෝද...." වත්සලා අල්මාරිය අරින හඬ හංසිට ඇසුණාය.

"ඉතින්....." නිමන්ත එය තැකිමක් නොකලාය.

"මටනම් එහෙම මොකද්ද වගේ අනේ. එලියට බැහලා එයාගේ මුණ බලන්නේ කොහොමද..." හංසිට ලැජ්ජාවක් දැනුණාය.

"එයා බබෙක් යැයි.... එයානේ මේ වාන්ස් එක අරගෙන දුන්නේත්" නිමන්තට වත්සලා අනෙක් කාඞරයේ සිටිමෙන් හිතට ගෙන දුන්නේ සතුටක් හා මිහිරක්ය.

"ඇහෙනවත් ඇති අනේ.... මේවා...."

"ඉතින් මොකද... එයත් පොඩ් ආතලක් ගනී ඇහිලක් වත් දාගෙන.. අම්මේ... දැනටත් පැණි ගලනවා ඇති" නිමන්ත දිවතෙන් තොලකට ලෙවකා ගත්තේය.

"ඡ්.... හිමිට..... , චික් විතරක්... කුපාඩියා..., මට හිතෙන්තේ අක්කා තමයි ඔයාව මෙව්වර නරක් කරලා තියෙන්තේ, අර තඩ් සයිස් පස්ස පැතයි, පොල් ගෙඩි දෙකක් වගේ පපුවයි පෙන්නලා...." ඇයට මැව් පෙනුනේ වත්සලා නිරුවතින් ඉදිමින් ඇහිලි තුඩෙන් සතුටුවෙන අයිරු නිමන්ත හොරහින් බලා සිටින අපුරුවය.

"කමක් නෑ ඇහුනදෙන්... අයියත් නැති එකේ..." හංසි ඔහුගේ ඒ හඬ තරමක් උස් වූ නිසාවෙන් ඔහුගේ මුව වැසුවේ තම හිනහවට හඬක් නොනැගෙන්නට දෙමින්ය.

එය ඇසුන වත්සලාට නැගුනෙ හිනාවක්ය. "මුං දෙන්නා මගෙනුත් ආතල් එකක් ගන්නවා වගේ" ඇය ගෙදරට අදිනා සැහැල්ලු බලවුසයක් හා සායක්

අල්මාරියෙන් ගෙන ඇඳ මතට දමා, ඇඳගෙන සිටි ඇඳුම ගලවා නිරුවත් වූවාය. ඒ වැඩි පුර ඔවුනගේ කතා බහට සවන් යොමමිත්ය.

හංසිගේ ගැටිත්තේ ලිඟු හිස දැවටීම නිමන්තට ඉවසුම් නොදුන්නේ කෝෂ දෙක තුළ ශුක්‍ර උනුහුමෙන් නලියමිත්ය. ඒ නිසාවෙන් ඔහු ලිඟුව ඇයගේ අතෙන් නිදහස් කොට, තෙත් වූ යෝනි පැල්ම දිග ඇතුල්ලුවේ "ආ.....හ්, අයියේ....." යැයි කෙඳුරුමක් හංසිට එක් කොට.

"ආ....හ්..., අයියේ එහෙම කරන්න, එහෙම කරන්න....., මාර සනිපයි... අම්මේ...." තවත් දෙතුන් විටක් යෝනි දෙතොල් මත ලිඟුව දඟලන විට හංසි කෙදිරි නැගුවේ දෙනනත් මිරික ගනිමිත්ය. එම උණුහුම් කෙදිරියෙන් නිමන්ත ලිඟුව යෝනි දෙතොල් මතින් තරමක් පහළට තෙරපුවේ ගිණියම් හිතෙන්ය.

"අනේ... එපා අයියේ.. එපා, එපා...." හංසිගේ දැසත් විසල්ව ගියේ බියෙන්ය.

"නෑ, නෑ, බයවෙන්න එපා... මම ඇතුළටම දාන්නේ නෑ" නිමන්ත ඇයව සැනසුවේය.

"ඉවර්"

"හම්....." නිමන්ත ඇගේ නළල සිප ගත්තේය.

"එහෙනම් මම කියනකොට නතර කරන්න ඕන.... නැත්තම් මම අක්කට ඇහෙන්න කෑ ගහනවා" හංසි තද කරගත් දෙපා දණහිස් මතින් නවා පලල් කොට අල්ල ගත්තාය. ඒ ඇයට ඔහු කෙරෙහි විශ්වසයක් දැණුන නිසාවෙන්ය.

නිමන්ත ටිකෙන් ටික ලිඟුව ඇගේ යෝනි දෙතොල් අතරින් ඇතුළට තෙරපුවේය. එවිට යෝනි දෙතොල් දැඩිව ලිඟු හිස බදා ගන්නා මිහිරෙන් නිමන්තගේ ගතම හිරි වැටී ගියේය. ඒ ප්‍රථම වරට යෝනියක පහසු ලිඟු හිසට ලබා දෙමිත්ය. එහෙත් මදක් යන විට ලිඟු හිස කන්‍යා සිවියේ දැවටුන වග ඔහුට දැණුනේය.

පූර්ණ සංසර්ගයක මිහිරක් ඒ මදක් ඇතුළට රිංගුව ලිඟු හිසෙන් හංසිටක් දැනුනාය. එයින් ඇගේ ගතත් හිරි වැටී ගියේ "ඇතුළටම දා ගන්න තිබ්බනම්" යැයි සිතුවිල්ලෙන්ය. එහෙත් "ආ....හ්, අයියේ.... හ....ම්..." ලිඟු හිස කන්‍යා සිවියේ දැවටුන විට හංසිට දැඩි මිහිරක් දැණුනත්, ඉන් බියක් සිතනාය.

"ඇති... ඇති...." එම නිසාවෙන් හංසිගේ මුවෙන් පිටවුනේය.

"මෙහෙම ටිකක් කරන්නද....." නිමන්තත් එසේ ඇසුවේ හිතේ ආශාවෙන්ය.

"හා.... හැබැයි ඔතන නම් යවන්න එපා, අනික ඊට වැඩිය මොනවා හරි කරන්න ගියොත් ඔන්න මම අක්කට ඇහෙන්න කෑ ගහනවා" හංසිට ඔහු සිටිනා මිහිරේ තරම මුහුණෙන් පෙනුණේය. එහෙත් වත්සලා අනෙක් කාඞරයේ සිටීම ඇයට දිරියක්ද ගෙන දුන්නේය.

හංසි නිමන්තට මෙතරම් දුරක් යන්නට දුන්නේ ප්‍රථම වරටය. ඒ හිතේ අකමැත්තකින් නිමන්තට උවමනා නිසාම නොවේය. ඒ ඇගේ හිතත් එම උණුහුමට, එම මිහිරට ඇති ආශාවෙන්ය. ඇයට හෝටල් කාඞරයේදී වඩා නිමන්ත ගැන මෙදින විශ්වාසයක් නැගුනේ, හදිසි බේරා ගැන්මකට වත්සලා අනෙක් කාඞරයේ සිටීමය.

දෙදෙනාගේ කතා බහා වත්සලාට සිනහවක් මෙන්ම උණුහුමක් ද ගෙන දුන්නේය. ඇය එම උණුහුමෙන් යහනේ පසෙක දිග ඇදුනේ පොඩ්ඩා අසලීමය. එහෙත් නොසිතුව ලෙස ඔහු නින්දෙන්ම දෑස හැර වත්සලා දෙස බැලුවේය. වත්සලා ඔහුව ලැමදට තුරුලු කොට ගත්තේ ඇහැරෙන්නට ඉඩක් නොතබාය.

"ආහ්.... අයියේ...." මද වෙලාවක් යන විට නිමන්තගේ ලිඟ සෙලවීමෙන් හංසි සිටියේ හොඳ මිහිරක් ලබමින්ය. ඉන් ඇයට දැදුනේම නිමන්ත සමඟ පූර්ණ සංසර්ගයක මිහිරක්ය.

"එහෙනම් ටිකක් හයියෙන් කරන්නද....."

"ඔවු අයියේ ටිකක් හයියෙන්.... ආ...හ්.. ඉන්න බෑ අයියේ" හංසි කෙදිරිය වත්සලාගේ කාඞරයත් ඊගුවේය.

එම හඬින් වත්සලාට මැවී පෙනුනේ නිමන්ත ඇගේ දෙනන උරමින් ලිඟුව ඇගේ හුරුබුහුටි යෝනිය මත අතුල්ලන අපුරුවය. ඉන් ඇගේ ගත උණුහුම්ව ගියත් තත් පුඬුවකට දැනුන හිත කළතන උණුහුමේ වෙන්සක් ඇයට දැනුනේය. එම නිසාවෙන් ඇය තම දෙනන දෙස බැලුවේ පොඩ්ඩාගෙ තුරුලට ගැලවුමක් නොදීමය.

පොඩ්ඩා නින්දෙන් තම එක් තන පුඬුවක් ඇඳුමට පිටින් උරා බොන වග දුටු වත්සලාගේ හද උනුව ගියේය. ඒ කුඩා දෙනොලේ පහසෙන් තම පියයුරුවේ ලේ කිරිට හැරෙන්නට යන වග ඇයට සියුම් මිහිරකින් දැනෙමින්ය. එය තවත් ඉවසා සිටින්නට නොහැකි නිසාවෙන් වත්සලා ඇදසිටි බලවුසේ බොත්තම් ගලවා ලැමද

නිරුවත් කළේ තන පුඬුව හොඳින් ඔහුගේ මුවට ඇතුළු කොටය.

නිරුවතින් උන් පොඩ්ඩා නින්දෙන් එක් අතකින් පියයුරුවක් ස්පර්ශා කරමින් අනෙක් පියයුරුව උරා බොන විට, වත්සලාට නොදැනීම දැසට කඳුලක් ඉනුවේ සතුටටය. ඇයට එම පියයුරුවේ ලේ නහර සියුම් මිහිරකින් නලියන විට දැනුණේ සැබැවින්ම තමාට කිරි එරි ඇතයි කියාය. ඒ නිසාවෙන් ඇය ඔහුට ඇහැරෙන්නට ඉඩක් නොතබා අනෙක් පියයුරුවට ඔහුගේ මුවට ලං කළේ උතුරා යන දරු සෙනහසින්ය.

"ඉන්න බෑ අයිගේ ඉන්න බෑ.... මට වෙන්න යන්නේ..." හංසි මේවර පෙරට වඩා තිවාර ලෙස කෙදිරි නැගුවත් වත්සලාට ඒ හඬ නැසුණුණේය. එහෙත් ඒ හඬ නිමන්නට එක් කළේ ඉවසුම් නොමැති මිහිරක්ය.

හංසි සිටින්නේ හොඳ මිහිරක මත්ව වග නිමන්නට සැකයක් නොවුණේය. ඒ නිසාවෙන් නිමන්න ඇයට කිසිවක් හිතා ගන්නට ඉඩක් නොතබා, එක් වරම දැඩිව අල්ල ගනිමින් ඇයව අනෙක් පසට හරව ගත්තේ, ඒ ගැමිමෙන්ම ලිඟුව මතට කෙළ පිඩක් දමා, ලිඟුව ඇගේ ගුද සිදුරට තබා තද තද කරමින්ය.

"උයි.... ආහ්..... අනේ එපා අයිගේ....අනේ එපා...." හංසිට වෙන්නට යන දේ දැණුන නිසාවෙන් දණ ගසා ගත්තේ ගැලවීමේ පහසුව තකාය. එහෙත් එය නිමන්නට පහසුවක් ගෙන දුන්නේය.

"දහල්ලන එපා ටිකක් ඉන්න" නිමන්න ඇයට බුරුලක් නොදී ලිඟු හිස ගුද සිදුර තුලට මදක් ඇතුළු කළේය. එවිට ඔහුටත් සියුම් රිදුමක් නොදැනුනාම නොවේය.

"උයි.... අයිගේ... රිදෙනවා... බෑ, බෑ..... එපා එපා..." නිමන්නගේ ලිඟු හිස ගුද සිදුර තුලට රිංගන විට හංසිට කෑ ගැසුණාය.

"ටිකක් ඉන්න ටිකක් ඉන්න..." නිමන්න එහෙත් ඇයට බුරුලක් නොදුන්නේය.

"අනේ.... අක්කේ..., අනේ අක්කේ..... මේ බලන්නකෝ...." ගුද සිදුර ඉරි කිරී ගැසෙන වෙදනාව ඉවසා ගත නොහැකි තැන හංසි වත්සලාවත් ඇමතුවාය.

පොඩ්ඩා නින්දෙන් තම ලැමද සමඟ ඉන්නා මිහිරෙන් වත්සලා සිටියේ පියවි ලොවක නොවුනත්, හංසිගේ කෑ ගැසීම මෙවර ඇයට ඇසුණාය. "අදනම් වැඩේ හරි

වගේ" ඒ නිසාවෙන් වත්සලාට සිතුනාය. එහෙත් නොකඩවා ඇසෙන කෑ ගැසීමෙන් වත්සලාට හංසි කෙරෙහි දුකක් නොදැනුනාම නොවේය.

"අම්මේ.... අනේ එපා අයියෙ..., ඔයාට මම ගැන දුකක් නැද්ද" තුන් හතර පාරක් ලිඟුව ගුද සිදුර මත උස් පහත් වුවත් හංසිට දැනෙන වේදනාවේ අඩුවක් නොවුනාය.

"තව ටිකයි.... තව ටිකයි..." ඔහොම ඉන්න නිමන්ත ඇයට ඉඩක් නොදුන්නේය.

"අනේ අක්කේ... අනේ අක්කේ....." ඇය නැවතත් වත්සලාගේ සහය පැතුවාය.

ඒ දුක් මුසු හඬ වත්සලාට ඇසුනත්, දුකක් දැණුනත්, ඇය කළේ පොඩ්ඩාගේ දෙසවන් වැසෙන පරිදි කොටයක් තබා එම හඬ අසා සිටීම පමණි. එහෙත් එම දුක් හිත ඇතුළෙන් ඇයට සතුටක් දැණුනේ "තව ටික වෙලාවයිනේ... පස්සේ ඕක නැතුවම බැරිවෙයි, මේ මට වගේ" යැයි හිතමින්ය.

තවත් දහා දොළොස් වරක් ලිඟුව ගුද සිදුර තුළ උස් පහත් වෙනවිට හංසිට දැණෙන වේදනාව තුලින් නොසිතුව ලෙස සියුම් මිහිරක් දැණුනාය. ඒ වේදනාව යම් තරමක් පහව යමින්ය. එයින් හංසිට මෙතුවක් ගැලවීමට හා දත් මිටිකා ගනිමින් තටඹා හකුළුවාගෙන සිටි ගුද සිදුර ලිහිල් වූයේ නොදැණීමය. එවිට ඇයට වේදනාව තවත් පහව යමින් දැණුන මිහිර තවත් තීවාර වූනේය.

"අයියේ..... තව කෙල ටිකක් දාන්න රිදෙනවා..." බෙටයේ ලිහිසි බව රිදුමට පිළියමක් ලෙස සිත ඇය එලස ඉල්ලා සිටියේ පූර්ණ ලෙස තම ගතේ දරදඬු බව ඉවත් කොටය.

එම වදන් තුලින් හා ඇයගේ මුරන්ඩු බව පහව යෑමෙන්, හිතට සතුටක් දැණුන නිමන්ත, ඇය මත පටවා තිබුන ග්‍රහණය ලිහිල් කොට ලිඟුව ගුද සිදුරෙන් එලියට ගත්තේය. එවිට ඔහු දුටුවේ ලිඟුව වට තැවරි ඇති හා ඇගේ ගුද සිදුරෙන් එකින් එක මතුවන කුඩා ලේ බිඳුය. ඒයින් නිමන්තට දැණුනේ ඇගේ කන්‍යා බාවය තමා සතු කර ගත්තා තරමේ සතුටක්ය. ඒ නිසාවෙන් නිමන්ත කෙළ පිඩක් ඇගේ ගුද සිදුරට දමා නැවතත් ලිඟුව ඇතුළේ කළේ ඉවසුම් නැතුවය.

"උන්.." පෙර තරම් නොවුනත් සියුම් වේදනාවක් මෙවරත් ඇයට ගෙන දුන්නේය. ඒ නිසාවෙන් "එක පාරට හයියෙන්, හයියෙන්, කරන්න එපා.... ටිකක්

හෙමින් කරන්න. තව කෙල ටිකකුත් දාන්න" ඇය සිතුව පරිදිම බෙටයේ ලිහිසි බව වේදනාව දුරු කළා මෙන්ම, ඇයට ඉන් මිහිරක්ද ගෙන දුන්නේය. ඒ නිසාවෙන් ඇය යහනේ පසෙක වූ කොට්ට දෙක්ක බඩ මතට තබා ගනිමින්, වඩාත් පහසු ලෙස දෙපා තබා ගත්තේ නිතඹේ දෙපළ හොඳින් පළල්ව ගුද හිල මතුවන ලෙසය.

ලිහුව ගුද සිදුර තුළ තිබියෙදීම, බෙටය ඒ මතට වැටුන වග හංසිට දැණුනේ සිහිල් බවෙන්ය. ඒත් සමහම ඒමබෙටය තැවරුන ලිහුව කෙමෙන් කෙමෙන් ගුද සිදුරට තවත් ලිහිසි බව එක් කරමින් උස්පහත් වන වගත් දැනුණාය.

තවත් දහා දොලොස් වරක් ලිහුව ගුද සිදුර මත උස්පහත් වන විට, මෙවර ගතේ වූ ලිහිල් හා නමා ශීලී බව නිසාවෙන් හංසිට එය මිහිරක් ගෙන දුන්නේ නොසිතුව ලෙසය. "හිතුව තරම්ම අමාරුවක් නෑ..... දැණනම් මොකද්ද වේගෙන් එනවා " එම නිසාවෙන් මංද ගාමීව වන ලිහු පහර මදක් වැඩි කොට ගන්නට ඇයට සිතූණාය. "ආ....හ්, අයියේ.... දැන් ටිකක් හයියෙන් කරන්න..." එම නිසාවෙන් ඇය එලස කෙදිරියෙන්ම කීවාය.

හත් අට විටක වේගවත් ලිහු පහරෙන් මෙවර හංසි "ආහ්..... අයියේ..... දැන්නම් ඉන්න බෑ" යැයි කෙදිරි නැගුවේ මිහිරෙන්ය. එම කෙදිරිය නිමන්තට ගෙන දුන්නේ දැඩි මිහිරක්ය. එම නිසාවෙන් ඔහු තවත් වේගය වැඩි කොට ගනිමින් හංසිට ලිහු පහර දුන්නේ ඇගේ නිතබ දැඩිව අල්ල ගනිමින්ය. එහෙත් ලිහුවට වඩා එම මිහිර විදේ නිමන්තගේ හිතය.

"ආහ්.... අයියේ ඉන්න බෑ.... දැන්නම් හිරි වැටිලම යනවා.... නවත්තන්න එපා" හංසි මෙවර කෑ ගැසුවේ දැනෙනා මිහිර ඉවසා ගත නොහැකිවය. එය වත්සලාට ගෙන දුන්නේ මිහිරක්ය. "යකෝ මට පළවෙනි දවසේ රිදිල්ල මිසක් ඔහිම ලිලින් එකක් ආවේ නෑ. මේකී මාර බඩුවක්නේ...." වත්සලාට ඇය ගැන පුදුම සිතූණාය.

"ආහ්.... මට වෙන්න යන්නේ...." නිමන්තට තවත් ඉවසා සිටින්නට නොහැකි වූනේය.

"මටත් ලහයි..... අනේ අයියේ ඉක්මණටම යවන්න එපා..." ඇයට නිමන්තගේ ඉවසුම ගැන සැක සිතූණාය. ඒ ඔහු හුස්ම ගන්නා හා හෙලන වේගය සුරාත්තයකට කීට්ටුව වග දැණුන නිසාවෙන්ය.

"ආහ්.... බෑ, බෑ... බෑ....." නිමන්තට ඇගේ ගුදය තුළම ශුක්‍ර පහා වූනේය.

ජීවිතයේ ප්‍රථම වරට විදි පූර්ණ තුප්තියකින් නිමන්ත නිහඬ වූවත්, හංසි සිටියේ එය අහිමිවීමේ දුකෙන්ය. ඇයත් සිටියේ එම මිහිර අහිමුව උවත් එම උචිතමය ඇයට විදින්නට නොලැබුණේය. එහෙත් ගත සිත එම මිහිරෙන් වූයේ මත්වය.

"මටත් වෙන්න ඔන්න මෙන්න තිබ්බේ අපරාදේ... මේ... මගේ තවමත් හිරිවැටිලා...." ඇය හිරි වැටි ඇති ගුද සිදුර වට අත ගා ගත්තාය.

"මට ඉන්නම බැරි වුනා...." නිමන්තගේ එම වදන් තුල සමාව ගැබ්ව තිබුණේය.

"එයි.... මේ.... ලේත් එනවා...." ඇය ගුද සිදුර අත ගා ගත් අතේ, ලේ තැවරි තිබෙනු දුටුවාය.

දෙදෙනාම හොඳින් විපරම් කලේ එවිටය. ඉන් යහනේ මේන්ම බඩ යට තබා ගත් කොට්ට තුලත් ලේ තැවරි තිබුණේ දෙදෙනාටම බියක් එක් කරමින්ය. ඒ නිසාවෙන් හංසි ලඟ වූ තම පැන්ටියෙන් ගුද සිදුර පිහිද ගත්තේ බියෙන්ය.

වරක් දෙවරක් ගුද සිදුර වට පිහිද ගත්තත් ලේ ගැලීමේ අඩුවක් නැති වග දැනුන හංසි මෙන්ම නිමන්තද බියට පත් වූණේය.

"අනේ..... මේ... දැන් මොකද කරන්නේ..." ඇයගේ පැන්ටිය ඒ වන විටත් ලේ වලින් පෙහි තිබුණේය.

"මටනම් හිතා ගන්නත් බෑ, මේ.. අක්කිට කියමු" නිමන්ත කළබල වූණේය.

"පිස්සුද.... එපා, එපා" ඇයට විලියක් දැනුණාය.

"නෑ, නෑ, ඉනකෝ..." නිමන්ත වහා යහනෙන් බැස කොට කළිසම ඇඳ ගත්තේය.

වත්සලා කාඹරය වෙත එන විට හංසි සිටියේ ලැජ්ජාව නිසාවෙන් පොරවනයෙන් ගත වසාගෙනය. ඒ පැන්ටිය ගුද සිදුර මතට තබා තද කොට ගනිමින්ය. එහෙත් සිනහා මුසු මුහුනෙන් ආ වත්සලාගේ හිතත් ගැහුණේ කොට්ට මත හා යහනේ තැවරි ඇති ලේ පැල්ලම් දුටු විටය.

"කෝ අනික් පැත්ත හැරෙන්න...." වත්සලා වහා යහනෙන් ඉඳ ගනිමින් හංසිට කීවාය.

"අනේ අක්කි...." හංසි සිටියේ ලැජ්ජාවෙන්ය.

"දැන් තමා මේ බොරු ලැජ්ජාව.. කෝ... අනික් පැත්ත හැරෙන්න" වත්සලා ඇය ගත වසා සිටි පොරවනය ඉවත් කොට අනෙක් පසට හරව ගත්තේය.

ලේ තැවරි පෙහි ඇති ඇගේ පැන්ටිය ඉවතට ගෙන බිමට දැමූ වත්සලා, ඇගේ නිතලේ දෙපළු මැත් කරේ ගුද හිල හොඳින් පෙණෙන ලෙසටය. ඒ වන විටත් ඇගේ ගුද සිදුරෙන් ලේ බිඳු වැස්සෙමින් තිබුණේය.

"ඉකමණට පරණ රෙදි කැලී දෙක තුනකුයි.... වතුරබේසමයි, අයිස් කැට ටික කුයි ගෙනවා" වත්සලාත් එය දැක බිය වූවාය.

හිතේ ඇති බිය නිසාවෙන් නිමන්තට එය ගෙන එන්නට වැඩි වේලාවක් නොගියේය. වත්සලා ඔහු ගෙනා පැරනි රෙදි කැබලි කිහිපය බිමට දමා වතුර බේසම ලඟට ගත්තේ "නංගී.... ඇදෙන් බහින්න" යැයි කියමින් ඇයට වාරුවක් දෙමිණිණි.

"ඌහ්.... අක්කේ..." එවිට හංසිට දැඩි වේදනාවක් දැණුණාය. ඒ මෙතුවක් යටි කයේ වූ හිරිය මඟ හැරෙමිණිණි.

"ඉන්න බෑ අක්කි දැන්නම් දැවිලයි වගේ..." ඇය ඉහට දැන තබා යටි බඩක් මිරික ගත්තාය.

"හරි, හරි, ඔහොම්ම ඉඳ ගන්න... වූ දාන්න වගේ" වත්සලා ඇගේ යටි බඩ පෙදෙසින් අල්ල ගත්තාය.

"අනේ අක්කේ...." ඇය කරන්නට කියනාදේ හංසිට වැටහුන නිසාවෙන් ලැජ්ජාවක් දැනුණාය.

"මේ, මේ, ඉක්මණට.... ඇතුලටත් ලේ ගිහින් ඇති" වත්සලා බලෙන්ම මෙන් ඇයව උක්කුටුව ඉඳ වූවාය.

"උහුග්.... අම්මේ" හංසි එලස ඉඳ ගන්නා විට පළල් වූ නිතලේ දෙපළු තුලින් ගුද සිදුරට වේදනාවක් එක් කළේය.

"නංගී.... දැන් වූ... කක්කා දාන විදියට රිලීස් කරන්න"

"අනේ අක්කි..." වේදනාව පරයා ඇයට දැණුණේ ලැජ්ජාවක්ය.

"ලැජ්ජාව නෙමෙයි ළමයෝ.... අඩු වුනේ නැත්තම්, ඩොක්ට කෙනෙක් ලඟට යන්න වෙනවා" වත්සලා ඇගේ පහසුවට යටි බඩ සියුම්ව අත ගැව්වාය.

"එහෙනම් ඔයා එලිට යන්න...." හංසි එලස කීවේ නිමන්ත දෙස බලමින්ය.

"නෑ, නෑ, හිටපුදෙන්.... කරපු මිණිහටත් අමාරුව දැනෙන්න එපැයි"

වත්සලාගේ හා නිමන්තගේ බල කිරීම මත තම යටි කයේ තැටඹුම ලිහිල් කළ හංසිට මුත්‍රා මෙන්ම, ගුදයේ රැඳිව තිබූ ලේත් පිට වන්නට ගත්තේය. "අනේ අක්කී" එම ලැජ්ජාවෙන් හංසි නැවතත් තටඹා එය වලක ගත්තේ, වත්සලාගේ අත අල්ල ගනිමින් නිමන්තට නොපෙනෙන ලෙස වත්සලාගේ කයෙන් මුහුණ සහව ගනිමින්ය.

"නංගී එහෙම එපා... යවන්න, යවන්න" වත්සලා ඇයට බල කළාය.

නිමන්තගෙන් මුහුණ හංගා ගත් හංසි නැවතත් යටි කය ලිහිල් කළාය. එවිට මුත්‍රා "වීරී.....ස්" හඬින් ඉවතට දැඩි තරෙපුමකින් විදුනේ රෙදි කඩෙනුත් එපිටට ගලා යමින්ය. එලසම ගුද සිදුරෙනුත් සියුම් වාත රැළි දෙක තුනක් පිට වූයේ ලේ කැදලී සමඟ කැටි වූ නිමන්තගේ ගුකුත් සමඟය.

"නංගී දෙතුන් පාරක් එහෙම තටඹලා රිලීස් කරන්න" වත්සලා එසේ කීවේ අනෙක් රෙදි කඩක් ගලා ගිය මුත්‍රා තුලට දෙපයින් කිට්ටු කරමින්ය.

වත්සලා කී පරිදි හංසි දෙතුන් විටක් ගුද හිල තටඹා නිදහස් කළාය. එවිටත් ඇතුලත වූ ලේ බිඳු කිහිපයක් ඉවතට ආවේ සියුම් වාත හඬකුත් කැටිවය. ඉන් පසු වත්සලා ඇයව නැවත නැගිට්ටුවා අඩියක් දෙකක් ඇවිදින්නට සලස්වා නැවතත් උක්කුටික ලෙස වාඩි කළේය. එවිට තවත් ගුදයේ රැඳුන ලේ බිඳු කිහිපයක් හැලුනේ බිමටය.

නාන කාඹරයේ කොමඩ්ඩුවේ පහසුව උක්කුටික ඉරියවුවේ නොමැති නිසාවෙන් ඇයගේ ඉහ පෙදෙසට දැණෙන කැක්කුම වැඩි වුනේය. "අක්කී මෙහෙම ඉන්න මාරුයි"

"ඉන්න එහෙනම් ටිකක්" ඇගේ වාරුව නිමන්තට දී වත්සලා බේසම ඇගේ යටිකය වෙත කිට්ටු කළේ "හොඳට පාත්වෙන්න" යැයි කියමින්ය. හංසිත් තම ගුද සිදුර මෙන්ම යෝනියත් දියෙන් මදක් පහතට කළේ, ගුද සිදුරට දිය පහසෙන් එක් කළ සිහින් වේදනාව අමතක කොටය. එහෙත් ඇයට කරගන්නට අවැසි දේ වැටහුන

නිසාවෙන් එක් අතක් නිමන්තගෙන් ලිහිල් කර ගත්තේ "ස්ස්ස්.... ආ....ග්" ලෙසින් එම වාරුව නොමැති කමේ වේදනාවෙන්ය.

"ඉන්න, ඉන්න ඔයා මල්ලිව අල්ල ගන්න" හංසි හා නිමන්ත නොසිතුව ලෙස වත්සලා බේසමට අත දමා ඇගේ යෝනිය මතට අත ගෙන ආවේය.

"අනේ අක්කේ.... ඉන්න, ඉන්න මම කර ගන්නම්" හංසිට වත්සලා ලවා එලෙස කර ගැන්මට හිත් නොදුන්නාය.

"ඔයා ඉන්නකෝ..."

වත්සලා පළමුව ඇගේ යෝනිය පෙදෙසත්, දෙවනුව දිය දොතවල් තුන හතරක් දමමින් නිතඹත් හෝදා දැමුවාය. පසුව ඇගේ ගුද සිදුර වටත් හොඳින් සෝදා පිරිසිදු කොට ගුද සිදුර මත ඇඟිලි තුඩක් තැබුවාය.

"නංගී වුට්ටක් රිදෙයි... ගනන් ගන්න එපා" වත්සලා මැද ගිල්ල හෙමිහිට ඇගේ ගුද සිදුර තුලට ඇතුල් කළාය.

"ආග්..." ඇයට එය එතරම් වේදනාවක් නොවුනත් කය එක් වරම ගැස්සී ගියේය.

ගුද සිදුර තුලට ඇඟිල්ල දැමූ වත්සලා, එහි ඇතුළත බිත්ති වට ඇඟිලි තුඩ වටයක් ගෙන ගියේ, එහි තැවරි ඇති සියලු දේ එක්කාසු කොට ගනිමින්ය. ඇඟිලි තුඩ ඇය ඉවතට ගත් පසු එම ලේ කැටිතිත් ඉවතට ආවේ කැදලි මෙන්ය. පසුව ඇය නැවත් ඇඟිල්ල ඇතුළට දමා තවත් දෙතුන් වටයක් කරකුවේය.

"අනේ... අක්කී... කීතී..." හංසිට එය කිතියක් ගෙන දුන්නාය.

"කීතී නෙමෙයි දැනෙනෙන්න ඕන කරගන්න දේවල් වලට" වත්සලා ඇඟිලි තුඩ ඉවතට ගත්තේ එසේ කියමින්ය.

පසුව ඇය හංසිව නැගිටුවුවේ "දැන්.... ඇද අස් කරලා දානවා" යැයි නිමන්තට කියමින්ය. එලසම ඇය ඒ අතර හංසිව කාඹරයේ ඇවිදුවේ පසු පහසුව තකාය. නමුත් ඇගේ දෙපා දිග නැවතත් ලේ බිඳු බේරෙන වග දුටු විට වත්සලා, එය පිස දමා නිමන්තගේ තුවාය තුන් හතර පොටකට නැමුවේ අයිස් කැට ටිකක් මැද්දට දමාය.

නිමන්ත නැවුම් ඇතිරිලි හා කොට්ට උර දමා යහන සකසා අහවර වූ නිසාවෙන් වත්සලා ඇයව එහි දිගා කෙරුවේ අයිස් කැටයක් හොඳින් ඇගේ ගුද සිදුර මත අතුලා, අයිස් පොට්ටනිය යටට තබමින්ය. ඒත් හංසිට දැණුන සණිපය සුළුපටු නොවුණි.

"ටිකක් මෙහෙම ඉඳලා බලමු..... ලේ එන එක අඩු වුනේ නැත්තම් තමා පුශ්නේ" යැයි කීවේ නිමන්ත හා හංසි දෙස බලමින්ය. එවිට නිමන්තගේ කෙටි කලිසමේ ලිහවේ තැවරුන ලේ පැල්ලම් මතුව පෙනුණේය.

"මේ ටික අස්කරලා දලා..... ඕකත් දැන් හෝද ගන්නවා.... ඒකත් මමද කරලා දෙන්න ඕන" ඇය එලස කීවේ හංසිගේ ඇඟට නැවුම් පෙරොනයක් දමමින්ය.

ඇගේ එම කතාවට හංසිට මෙන්ම නිමන්තට සිනහවක් නැගුනේ හිතේ මෙතුවක් වූ බිය පහව යමින්ය. එහෙත් "මේකත් හෝදලා දෙන්න පුළුවන්නම් ඡෝක්" යැයි නිමන්තට කියවුනේ හංසි ඉන්නා වග අමතකව පෙට හුරු ලෙසටය.

එයින් වත්සලාගේ මෙන්ම හංසිගේ ද මුහුණේ ඉරියවු වෙනස් වූයේ එකින් එකා දෙස බලමින්ය. නිමන්තටත් හංසි හමුවේ තමා කී කතාවේ බර පතල කම සිහි වූයේ එවිටය. එහෙත් කී කතාව නැවත මුව තුලට ගත නොහැකි නිසාවෙන් නිමන්ත "සොරි, සොරි, වැරදියට හිත්තන එපා... මම කිව්වේ මේ රෙදි කැලී ටික" යැයි කීවුවේ හිස පහත් කර ගනිමින්ය.

"මම මොකටද ඒවා කරන්නේ, මොකද මේවා කරපු දේවල් යැයි" වත්සලත් එලස පිළිතුරු දුන්නේ හංසිට එය තමා තැකීමක් නොකළ බව දැණෙන ලෙසටය.

වත්සලා කාඞරයෙන් ඉවතට ගිය විගස නිමන්ත හනි හනිකට සියළු දේ එක්කාසු කොට ගත්තේ හංසි අසන්නේ කුමන පැනයක් දැයි හිතමින්ය.

"මොකද්ද ඔයා අර අක්කට කියපු කැත කතාව..... වික්... මහා වනවරයෙක්" හංසිගේ මුහුණ එයින් පුළුටුව තිබුණේය.

"මම එහෙම එකක් හිතලා කිවුවේ නෑ... එකනේ එයා ඒක ඒ විදියට හිතුවේ නැත්තේ" නිමන්ත ගෝපිත් බැගයකට රෙදි කැබැලි කිහිපය දැමුවේය.

"ඔයා කොහොමද එහෙම කියන්නේ, අක්කගේ මුණත් එක පාරටම අප්සෙට් වුනා"

"එයාට එහෙම අප්පට් ගියානම්.... මට හොඳ ටිකක් අහාගන්න තිබ්බා. ඔයා බොරුවට බය වෙන්න එපා.. එහෙම අවුලක් නෑ" නිමන්ත එම රෙදි බෑගය අතට ගත්තේ පසුව වතුර බේසම ගෙනයන්නට හිතමින්නය.

රෙදි කැබලි බෑගය ගෙන නිමන්ත කුස්සිය පැත්තට ගියේය. එවිට කුස්සියේ සිටි වත්සලා ඔහුට ටොක්කක් ඇත්තේ..."මැට්ටා මොකද්ද අර කියපු බූරු කතාව" යැයි කියමින්නය. එහෙත් නිමන්ත එයට පිළිතුරු දුන්නේ "සොරි හලෝ මට ඒක කියවුනා" යැයි කියාය.

වත්සලා නැවත හංසි ඉන්න කාඹරයට ආවේ තේ දෙකකුත් අතතිව පැය කාලකට පසුවය. එවිටත් හංසි සිටියේ පෙර සිටියා මෙන්ය. එහෙත් අයිස් කැටවල සිත බවෙන් ඇගේ නිතඹම වූයේ හොඳ හැටි හිරියෙන්ය.

"කෝ බලමු දැන්....." වත්සලා ඇය නිතඹ ඉස්සු පසු අයිකැට එතු තුවාය ඉවතට ගත්තාය. ඇය සිතුව ලෙසම එහි ලේ තැවරි තිබුනේ සුළු වශයෙන්ය.

"දැන්නම් ටිකක් ඡේප් වගේ" එය දුටු නිමන්ත කීවේ හිතේ බිය පහව ගිය සැහැල්ලුවෙන්ය.

"කෝ... ටිකක් දණ ගහා ගන්න...." එහෙත් වත්සලා එය හරි හැටි දැක ගන්න තුරු කිසිවක් නොකියුවාය.

හංසි දණ ගසා ගත් පසු වත්සලා ඇගේ නිතඹේ දෙපළු ඇත් කලේ මාදුවය. අයිස් කැටහි සිත බවෙන් ගුද හිල වට වූයේ මලානික සිදු පැහැයක්ය. එලසම ලේ ගැලුම නැවැති තිබුනේ ඇගේ හිතටත් සහනයක් ගෙන දෙමින්නය.

"මොකද අක්කේ....." නිමන්තගේ බිය පහව ගියත් හංසි සිටියේ තවමත් බියෙන්ය.

"හරි, හරි දැන් අවුලක් නෑ.... හොඳ වැඩේ දැම්ම ඉඳලා තියන දාන්ගලේට....., පොඩි කමටද මේවා" වත්සලා එසේ කීවේ ඇගේ නිතඹට තරමක සැරෙන් පහරක් ගසමින්නය.

"ලෑයියා....." හංසිට රිදුමට වඩා ඇගේ වදන් තුලින් ලැජ්ජාවක් දැණුනාය.

"ආ... දැන් නැගිටලා තේ එක බොන්න...., තමුසෙගේ තේ එක කුස්සියේ" ඇය හංසි අතට එක් තේ එකක් දී අනෙක තමා අතට ගත්තාය.

හංසි යහනේ ඉඳ ගත්තේ දෙපා පහළට දමමින් නිරුවතින්මය. ඇයට මෙලස දැන් වත්සලා හමුවේ සිටින්නට විලියක් නොදැණුණාය. එහෙත් වත්සලාගේ නෙත් ඇදී ගියේ ඇගේ දෙනත් ඉස්සමත්ත රත් පැහැ ලපය වෙතය.

"මේ මොකද... මේ" වත්සලා ඇගේ කුඩා පියයුරු පුඩුවට පහත පැල්ලම අත ගැවේ මාදුවය.

"මේ, මේ, දන්නවනේ අක්කි, බලන්නකෝ... මට දෙන වදයක්..." හංසිගේ ගතම ඒ මාදු පහසෙන් අවදිව ගියේය.

"එක්කෙනෙකුට විතරක් නෙමෙයි, මම දැන් දන්නවා දෙන්නටම තියන අමාරුව" වත්සලා එසේ සිනහවෙන් කියන විටම ඇගේ දුර කථනය නාද වූනේය.

යහනේ පසෙක වූ දුරකථනය හංසි වත්සලා අතට දුන්නාය. ඒ රූපිකා ගෙන් වග ඇයට සැකයක් නොවූනේ නමෙන් පමණක් නොව ඇගේ අංකයත් හොඳින් මතක තිසාවෙන්ය.

"ඔවු... කියපං..." වත්සලා දුරකථනය කණේ තබා ගත්තාය.

"මේ... ඕන්න අනපු පිටි ටික ඉවරයි.... තාවිවියත් නිව්ලා.., උඹලා කොගෙද ඉන්නේ" වත්සලා නොසිතුවත් ඒ හඬ හංසිටත් ඇසුනේය.

"ගෙදර, ගෙදර" වත්සලා පිළිතුරු දුන්නේ පරිස්සමින්ය.

"පොඩි එකා...."

"හොඳටම නිදී...."

"කියටද එන්නේ...."

"තව පැය එකාහා මාරකින් විතර... ඇයි"

"ටවුන් එකෙදී කෝකටත් කෝල් එකක් දීපං... තවම ඉන්නේ උපන් ඇඳුමෙන්"

"ඇයි තවත් වඩියක්ද...." වත්සලා එසේ ඇසුවේ හංසිට නොදැනෙන ලෙසය.

"හම්.... කියන්න බෑ...., ලෑස්ති කරකලා තියා ගන්න වෙයි කියලා හිතෙනවා..."

මේ යන විදියට. පවුනේ බං මිනිහත් ලඟ නැති එකේ" වත්සලා එවිටම යහනෙන් නැගිටිවේ කොකටත් කියාය.

"හරි, හරි, මම ටවුන් එකට ඇවිත් මිස් කෝල් එකක් දෙන්නම්" ඇය දුරකථනය විසන්දි කළාය.

හංසි සිටියේ අහස පොළව ගැටලමිත්ය. ඇසුන කතා බහෙන් හා එම වදන් තුලින් ඇයට කුකුසක් නැගුනත්, එය එසේ යැයි හිතන්නට හිත් නොදුන්නාය. නමුත් "තාවිවිය නිමිලා හා පවුනේ බං මිනිහත් ලඟ නැති එකේ" කී කතාවෙන් ඇගේ ගත සලිතව ගියේය.

"යන්න ලැස්ති වෙමු නේද...." වත්සලා ඇගේ අතේ වූ හිස් තේ කෝප්පයත් අතට ගත්තාය.

"රූපී අක්කා නේද කතා කරේ..?" හංසි එය ඇසුවේ සැක හැර ගන්න අදහසින්ම නොවේය.

"ඔවු, ඔවු පරක්කු මොකද බලන්න ඇති" වත්සලා කට කොණකොන් සිනහා වූවාය.

වත්සලාගේ දුරකථන සංවාදයේ පුද්ගලික බව බිඳින්නට තරම්, හංසි වත්සලාට කිට්ටු නොවී සිටිය නිසාවෙන් ඇය නිහඬ වූවාය. එහෙත් එම කතා බහා ඇගේ දෙසවන පිළිඳවු දුන්නේය. එහෙත් එවිටම නිමන්ත ආ නිසාවෙන් ඇගේ දැහැන බිඳුනේය.

"මල්ලි දැන් ඔයා කඩ්ට යන්න..... තුන්දෙනාම එකටම එලිට බහින එක එව්වර සුභ නෑ. මම නංගී එක්ක ටවුන් එකට ඇවිත් කෝල් එකක් දෙන්නම්. මතක ඇතුළු කඩ්ට දවස් දෙකක සල්ලි ඇති... ATM එකෙන් ඩිපෝසිට් කරන්න" ඇය කාඹරයෙන් ඉවතට ආවේ ඔවුන් දෙදෙනාට සමු ගන්නට ඉඩ සලසාය.

වත්සලා ගිය විගස නිමන්ත හංසිව බදා ගත්තේ සැබෑ ලෙංගතු කමෙන්ය. එලසම හංසිත් ඔහුව බදා ගත්තේ හිතේ ඇති අපමණ සතුටකින්ය.

"සොරි.. මම හිතුවේ නෑ ඔව්වර දෙයක් කරන්න"

"එහෙම හිතන්න එපා... ටිකක් රිදෙවුවට මම තරහා නෑ..., මොකද මාව අයිති ඔයාට නේ. ඇත්තටම මටනම් අපි දෙන්නා අද හනිමුත් ගියා වගේ, ටිකක් රිදුනත් මමත් අද හොඳට සතුටු වුනා. මගේ සුදු මහත්තයට මම ගොඩක් ආදරෙයි..." ඇය නිමන්තගේ දෙනොල සිප ගත්තාය.

පොරවනයෙන් ගත වසාගෙන සිටියත් නිමන්ත එලියට යන විට හංසි දොර අසලට නැවිත් මඟින් නැවතුනාය. එවිට වත්සලත් කුස්සියේ සිට ආවේ කෝප්ප දෙකත් හෝදාය.

නිමන්ත ගිය පසු දොර වසා දැමූ වත්සලා "නංගී නිකම්ම පෑන්ටිය අදින්න එපා... සමහර විට ආපහු පැරෙන්න පුලුවන් යමු, මම පෑඩ් එකක් දෙන්නම්" යැයි කියමින් ඇයගේ අත අල්ල ගත්තාය.

තම අල්මාරියෙන් ගෙන සනිපාරක්ෂක තුවායක් හංසිට, වත්සලා දුන්නේ නැවත හදිසියේ වත් පැරුනොත් යැයි සැකයෙන්ය. එහෙත් එය අතට ගත් හංසි සිටියේ කල්පණාවකය.

"ඇයි...." වත්සලා එසේ ඇසුවේ තම බලවූසය ගලවා දමමින්ය.

"මාර කේස් එක අක්කී. පෑන්ටියක් නෑනේ.... ඒකත් විසිකරාද කොහෙද..." ඇය එය කීවේ වත්සලා බලවූසය ගලවා දමා සායත් ගලවන දෙස බලමින්ය.

"දැන් මොකද කරන්නේ..... මගේ ඒවා හරි යන්නේ නෑනේ....." වත්සලා එසේ කීවේ ඇඳ ගැන්මට අල්මාරිය තුලින් තම පෑන්ටියක් ඉවතට ගන්නා අතරේය.

"ඒකනම් ඇත්ත.... මම වගේ දෙන්නෙක්ට එකට බහින්න පුළුවන් අක්කිගේ පෑන්ටියකට" හංසි එලස සිනහවෙන් කීවේ වත්සලා අත ඇති පෑන්ටිය දෙස බලමින්ය.

"ඇයි ඊරිසියයිද.. මේ...." පෑන්ටිය යහන මතට දමා නිතඹ වක්කුව අත ගා ගත්තේ හංසිට පෙනෙන ලෙසය.

"හම්.... ටිකක් නෙමෙයි ඊරිසියා ගොඩක්, හරියට කලගෙඩියක් වගේ" ඇය වත්සලාගේ ඉහෙන් පහතට එල්ලුන නිතඹ දෙස ආශාවෙන් බලමින් සත්‍යම කීවාය කීවාය.

"ඒ උනාට.. ඔයාට ඔහොම ලස්සනයි. මේ... මම කියන්නද වැඩක්..." වත්සලාට

ඇගේ පැන්ටියේ පැනයට විසඳුමක් ලැබුණේය.

"කෝ ඔක ගලවන්න...." ඇය හංසිගේ ගතේ ඇති පොරවනය දැසින් ඉඟි කළාය.

අල්මාරිය තුලින් තවත් ජී-ස්ට්‍රින් පැන්ටියක් අතට ගත් වත්සලා, එහි ඉහ දෙපසින් කුඩා ගැට දෙකක් දැමුවේ "මේකේ විතරයි මෙහෙම සෙල්ලමක් දාන්න පුළුවන්" යැයි කියමිණිය. එහෙත් එම පැන්ටියට එම කුඩා මලක් ලෙස දැමූ ගැට දෙකෙන් එක් වූයේ නැවුම් පෙණුමක්ය.

"ඇයි... හිනා වෙන්නේ"

"තිබ්බට වඩා ලස්සනයි වගේ....." හංසි සත්‍යම කීවාය.

"ආ.... ඇදලා බලන්න. යටින් දිගයි නම් එකතුකරලා කට්ටක් ගහමු.... පස්සේ පැඩ එක තියමු....."

හංසි එය දෙපා තුලින් ඉහලට ඔසව ගත්තේ වත්සලාගේ නිරුවත් කය දෙස බලමිණිය. ඉන් ඇයගේ වඩාත් හිත් ගත්තේ ඇතුළත යෝනිතොල් (inner Labia) නොපෙනෙන්නට මහතව වැඩුණ පිටත තොල් (Outer Labia) ඇති වත්සලාගේ රහස් පෙදෙසයි. "පුදුමයක් නෙමෙයි නිමන්ත පිස්සු වැටෙන එක. මොන මෝඩයද ගෙදර තියන වාන්ස් එක නැති කර ගන්නේ" ඒ නිසාවේ නිමන්ත ගැන ඇයට සිතූණය.

"මොකද නංගී...." වත්සලා ඇය බලා සිටියේ කොහේ දැයි දුටුවාය.

"මේ, මේ.... නෑ... අක්කිගේ එක හරි ලස්සනයි...." ඇය සත්‍යම කීවාය.

"මගේ පුසි ද...?" වත්සලා එය ඇසුවේ සිනහා වෙන් යෝනිය අත ගා ගනිමිණිය.

"ඔවු, ඔවු..... ඒක තමයි" ඉන් හංසිටද සිනහවක් ගෙන දුණාය.

"ඔයගෙත් ඔය ගෝක් එකට තියෙන්නේ... අපේ වගේ තැලිලා පොඩි වෙලැයි" වත්සලා ඇගේ යටිකය නෙතහින් ඉඟි කළාය.

"ඒ වුනාට අක්කේ අපේ ලිපිස් පොඩි නිසා නිකන් හැමවෙලාවෙම ඔපන් වගේ. වුට්, වුට් කැලින් පෙනවා එලියට. අක්කිගේ අවුට ලිපිස් ලොකු නිසා, ඇතුළ පෙන්වෙන්නේ නෑ... හරියට අපේ පොඩි කාලේ තිබා වගේ. අනික ස්කින් එකක් ස්ලූන් වගේ"

"ජේවු කරන දවස් වල මගෙක් මාර රඟ... වටේ කළ ගැහිලා තිබිබේ. දැන් වැක්ස් කරන නිසා මාර ස්මුත්. මේ...." හංසි නොසිතුව ලෙස වත්සලා ඇගේ අත ගෙන මවිල් රහිත යෝනි ඉස්මත්තේ තැබුවාය.

වත්සලාගේ යෝනි ඉසමත්ත පෙදෙසින් දැණුන මෘදුබව හංසිගේ ගත කිලිපොලා දැමීමේ නොසිතුව විලසය. එයින් ඇගේ ගතම උණුහුම් වූයේ නොදැණීමය. "පල්ලේහාට අත ටිකක් දාන්නමයි හිතෙන්නේ" ඇයට එලස සිතුවේ වත්සලාගේ යෝනියට ඇති ප්‍රේත බවෙන්ය. "ඇයි මට එහෙම හිතෙන්නේ..." එහෙත් ඒ කුමක් අරඹයාදැයි හංසිට නොතේරුනාය.

"හම්.... ඇත්තටම මාර ස්මුත්... ආසාවේ බෑ" හංසි නොහික්මුන හිතෙන් අත පොඩ්ඩක් පහළට කලේ වත්සලාට නොදැනෙන්නටය.

"දන්න කෙනෙකුට කියලා පළවෙනි පාර වැක්ස් කරලා, ට්‍රිරිටි මන්ටි එකක් කරගත්තම, ඊට පස්සේ අපිට තනියමම කරගන්න පුළුවන්. ඔන් නම් මම වැක්ස් එක හදා ගන්න විදිය පස්සේ කියලා දෙන්නම්. හරි සිම්පල්" වත්සලා සිනහා වූයේ ඇගේ අත යෝනියෙන් ඉවතට ගෙනය.

"අක්කටම තමා එහෙනම් කරලා දෙන්න වෙන්නේ.. වෙන කාටවත් කියන්න පුළුවනැයි" හංසිගේ මුවෙන් එය පිටවූයේ නොදැණීමය.

"හම්... ඊලඟ පාර අවහම බලමු... හැබැයි එහෙනම් සැලොන් තියනවා මේවටම"

"ලැජ්ජාවේ බෑනේ අක්කී..."

"මොකටද ලැජ්ජා වෙන්නේ.... එයාලා කරන්නේ රස්සාවක්. අපි කස්ටමස්ලා" වත්සලා එසේ කීවේ සිනහවෙන්ය.

"ඔයාගේ එයාලද කරේ...."

"ඔවු... පළවෙනි පාර සැලොන් එකෙන්. දෙවෙනි පාර මගේ එහේ ඉන්න යාලුවා.. මේතකා. දැන්නම් මම තනියම කර ගන්නේ. හැබැයි ජොලියට ඉඳලා හිටලා එයාට කියලත් කර ගන්නවා....." වත්සලා එසේ කීවේ සිනහවෙන්ය.

එහෙත් හංසිට ඉන් මැවුනේ වත්සලා දෙපා විහිදා සිටින විට මේතකා ඇයගේ යටි කය වැක්ස් කරන අපුරුවය. එවිට ඇගේ මුවට සිනහවක් නැගුනේ, වත්සලා කී

"හැබයි ජොලියට ඉඳලා හිටලා එයාටත් කියලා කර ගන්නවා" යැයි කී කතාවෙන්ය.

"අක්කේ මේ, මේ... මම පොඩි දෙයක් අහන්නද..?"

"හම්.... ඕන එකක්..." වත්සලා පැන්ටිය අතට ගත්තාය.

"අක්කිටත් බැක් එක දුන්න පළවෙනි දවසේ ගොඩක් අමාරු වුනා නේද..."

"මමමමම.... මේ... ඔයා කොහොමද ඒක හරියටම දන්නේ...." වත්සලා ඇය එය දන්නේ කෙසේ දැයි දැන සිටියත් ඇයව අපහසුවට ලක් කළේ හිතා මතාමය.

"නෑ, නෑ, මම එහෙම හිතලා ඇහුවේ...." හංසිට තමා ඇසුව ජර්ශනයේ ගොත්කම වැටහුනේ එවිටය.

"නෑ, නෑ... මට ඇත්ත කියනවා" වත්සලා පැන්ටිය දෙපා තුලින් ඉහලට ඔසවා ගත්තාය.

"නෑ, නෑ, මම ඇත්ත කිවුවේ. මට එහෙම හිතුවා..."

එවිටම නිමන්තගේ කාඞරය හා වත්සලාගේ කාඞරය වෙන් කෙරු බිත්තියේ ඉහලින් මීයෙක් වහලේ දුව ගියේය. එදෙස දෙදෙනාටම බැලුනේ එකයට.

"ඔය බිත්තිය දැන් උස්සලා තිබ්බට, ඉස්සර තිබ්බේ කොටට. එතකොට ඔය මීයා දිවුවේ ඒ බිත්තිය උඩ.., හැබයි වැඩේ කියන්නේ ඌ ඉස්සර ගොඩක් වෙලාවට ඔය බිත්තේ දිවුවේ රැට අයියා ඉන්න වෙලාවට, මහා වල් මීයෙක්, මට අනන්ත ඇහිලා තියනවා රැට සර සර ගාලා දුවනවා. මී කතුරක් තියන්න හිතෙන්නෙත් නෑ පවුනේ කියලා, ඒත් මට ශුවර් ඌ කොහොම හරි ආයෙත් ගුලක් හාර ගනියි කියලා..." ඇය පැන්ටිය නිසි ලෙස සකස ගත්තේ, දෙපසින් ඇහිලි දෙකක් දමා යෝනි දෙනොල් සහල මත පැන්ටි වැස්ම නිසි ලෙස තබා ගනිමින්ය. එහෙත් ඇගේ ජී-ස්ටීරින් පැන්ටියේ පසු පටිය වූයේ නිතලේ දෙපළු අතර සැගවෙමින්ය.

වත්සලා නොකියා කිවුදේ හංසිට වැට හුනේය. ඒ බියක් එක් කරමින්ය. එහෙත් ඇයට සිනහවක් නැගුනේ ඇය නිමන්තව මීයාට සම කිරීම ගැනයි. නමුත් ඇයට පුදුමය වූයේ "මී කතුරක් තියන්න හිතෙන්නෙත් නෑ පවුනේ කියලා කියලා" ඇය කී කතාවෙන්ය.

"ඒකෙන් වැඩක් නෑ... මම ඔයාට ඇත්තම කියන්නම්කෝ... වරින් අයියට වඩා මටයි ඕන කම තිබ්බේ ඒක ට්‍රයි අවුට් කරන්න. A/L කාලේ යාලුවේ මට හිනා උනේ කවදා හරි මිනිහගෙන් උඹේ පුකට නම් විසුමක් නැතිවෙයි කියලා. ඒ දවස්වලත් ඉතින් මේකේ වෙනසක් තිබ්බේ නෑනේ" ඇය එසේ කීවේ නිතඹ අතගා හංසිට පෙන්වමින්ය.

"අයියෝ අක්කි.... ටික්. ඒක කියපු කැත විතරක්" හංසි සිනහවෙන් තම බ්‍රේසියරය අතට ගත්තාය.

"මම කිවුවේ ඒ දවස් වල යාලුවෝ කිවුව විදියට වඩා සංවරව, බොරුද අපි එහෙම නොමෙයිද කතා කරේ....."

"ඒක ඇත්ත... ඒ දවස්වල අපි කතා කරන විදියේ මාර කල්වර් එකක් තිබ්බේ. හැබයි ඒක දැණුත් වෙන්සක් නෑ පරණ යාලුවෙක් හම්බ වුනාම" ඇයත් එය ඉස්තිර කලේය.

"වරින් අයියා මහෙන් එහෙම ඉල්ලයි, ඉල්ලයි කියලා හිතුවත්, කවදාවත් එහෙම ඉල්ලුවා තියා ඇහෙවුවේ වත් නෑ. මට ආසාව තිබ්බත් අයියා ඒකට එව්වර උනන්දු වුනේ නෑ. දවසක් මට අහම්බෙන් ඒ වගේ විඩියෝ එකක් බලන්න ලැබුනේ. ඉතින් ආසාව ඉසවත් ඉන්න බැරිම තැන මම කෙලින්ම අයියට කිවුවා... මට එහෙම ඕන කියලා" වත්සලත් බ්‍රේසියරය අතට ගත්තාය.

"ඔයානම් මාරයි අක්කි.... මමනම් එහෙම කවදාවත් කියන එකක් නෑ"

"මාර වැඩක්නේ..... හිතේ තියන ආසවල් අපි ඒගොල්ලන්ට කියලා කර ගන්නේ නැතුව පිට එකෙක් ලඟට යන්නද. කොමහරි අපි එදා ඒක ට්‍රයිකරා... ඉස්සෙල්ලම මාර රිදිල්ලක් දැණුනේ. අයියා වැඩේ නැවත්තුවා මම කෑ ගහන දුකට. පස්සේ මමයි කිව්වේ මම කෑ ගැහුවට කමක් නෑ... ආදරේ පැත්තකින් තියලා බලෙන්ම මට කරන්න කියලා, නැත්තම් කවදාවත් මේක කරන්න බෑ කියලා" ඇය බ්‍රේසියරයේ හක් එක දා ගත්තාය.

"එකනම් ඇත්ත අක්කි.... මමත් බයෙන් හිටියේ. ඇයි අරකී මාව බය කරලනේ තිබ්බේ එක එක එවා කියලා. නිමත්තත් මට බලෙන්ම නොරනම් මමත් කැමත්තෙන්ම ඉඩ දෙන එකක් නෑ... හැබයි දැන් තමා තෙරෙන්නේ එක මරු කියලා" ඇය වසන් ටික ලැජ්ජාවෙන්ය.

"කවුද රූපි ද..."

"වෙන කවුද ඉතින් එයා නැතුව....."හංසි බ්‍රෙසියරය ඇඳ ටී-ෂර්ටුව අතට ගත්තාය.

"මේකෙන් නංගී... මැරී කරාම අපිට මොන අමාරුව, මොන වෙදනාව දැණුනත් ඉස්සරහා දෙන්නම වෙනවනේ. ඒ නිසා අපි එක ඉස්සෙල්ලා පාර කොහොම හරි විඳ ගන්නවා. පස්සෙන් අපිට ඒකේ රහා දැනෙන්නේ. හැබයි පිටිපස්ස එහෙම දෙන්නම ඕන කියලා නෑනේ.... ඒනිසා අපිත් අරක මේක හිතලා පස්ස ගහනවා. හැබයි බලෙන්ම හරි එහෙම දෙයක් වෙලා එකේ ෆිල් දැනුනම ආයේ කියන්න ඕන නෑනේ. මේ... මටනම් නංගී සමහර දාට ඉස්සරහට වඩා පස්සට ඕන වෙනවා. එකට අයියක් දැන්... පිටිපස්ස අල්ල ගත්තම අත අරින්නේම නෑ" වත්සලා ඇය එක්කාගෙන එන විට ඇඳි ටී-ෂර්ටුවම නැවත දා ගත්තාය.

"ඒකනම් ඇත්ත අක්කේ.... මටත් අන්තිම ටිකේ මාර ෆිලින් එකක් ආවේ, හැබයි... නිමන්ත ඉස්සර වුනා"

"පළවෙනි, දෙවෙනි පාර වර් අයියක් එහෙම තමයි, මට වෙන්න හිතන්නත් ඉස්සෙල්ලා, එයා වැඩේ කරලා බැහලත් ඉවරයි... උන්ගේ උනන්දුව වැඩිනේ ඒකයි ඉක්මනට හලා ගන්නේ. ඔයා බය වෙන්න එපා ඕක හරි යනවා " ඉන් හංසිට සිනහවක් නැගුනාය.

"අක්කී මේ, මේ... අනික් පාරත් මේ වගේ වෙයිද...."

"නෑ.. නෑ... ඕන්නම් වුටක් රිදෙයි. හැබයි ආපහු ගොඩසවකින් උනොත් නම් කියන්න බෑ. මොකද ඒක දිගටම වෙන්නේ නැති වුනාම, ටික දවසකින් ආපහු පරන විදියට හැදෙනවා. ඔයාටනම් කේස් එකක් තමයි" වත්සලා කොන්ඩය ගොතා ගත්තාය.

"හම්.... " ඇයට සිහිවුයේ නැවත නිමන්තව මෙලස කවදා හමුවේදැයි කියාය.

"මම නංගිට වැඩක් කියන්නම්.... හැබයි විහිලුවක් නෙමෙයි"

"මොකද්ද..."

"හෙටම එපා.... තුවාල තිබෙත් හරියන්න දවසක් දෙකක් ඇරලා. ඡේප් එකේ බටු ගෙඩියක් ටුර්පි කරන්න.. ඒකත් මාර ෆිල් එකක් දෙන්නේ"

"අපෝ... චිත් ලැජාවේ බෑ. අක්කා මොනවා කියනවද මන්දා" තමා වම්බටු ගෙඩියකින් මිහිරක් ලබන වග වත්සලා දන්න වග හංසි නොදැන සිටියාය සිටියාය.

"මෙයාගේ බොරු ලැජාව... මේ... අපි වගේ ගොඩක් අයගේ සැහවුන හුරතලා එයා තමයි. මොකද අපිට ඩිල්ඩෝ තිනියවා කියලැයි... පිට රට උන්නට වගේ. සිරාවටම කියන්නේ, මම කියනවට එක දවසක් ටුර්පි කරලා බලන්නකෝ" එවිටම වත්සලාගේ දුර කතනය නාද වුනේය.

එයත් රුපිකාගෙන් වග හංසි දුටුවාය. ඒ නිසාවේ ඇය වත්සලාට කීවිටු වුයේ ඇයට සැක නොසිතෙන් ලෙසින්ය.

"උඹලා කොහෙද.....?"

"තාම ගෙදර බං..... මොකද්ද කේස් එක"

"මේ... ටිකක් පරක්කු වෙලා වරෙන්... නංගිට දැන ගන්න තියන්න එපා"

"හරි, හරි... ඒත් මොකද එක පාරටම"

"පුංචිගේ තාව්විය ආපහු ලිපේ..... නිකන් ආප්ප නෙමෙයි දැන් බිත්තර ආප්පයක් කන්න ඕනලු" වත්සලා යටසින් හංසි දෙස බැලුවාය.

"හරි, හරි, මම ටවුන් එකට ඇවිත් කෝල් එකක් දෙන්නම" වත්සලා වැඩි කතා බහකට යන්න නොසිතුවේ හංසි නිසාවෙන් පරිස්සමටය.

හංසිට වෙන්තේ කුමක් දැයි තවත් සැකයක් නොවුනාය. ඒ අතිත සිදුවීම් පෙලක් එකට කැටි වෙමින්ය. "ඒක තමා දෙන්නා හැමදාම පොඩි එකාව නිදා ගන්න මගේ ලඟට එවලා, දෙන්නා එකට නිදියන්නේ" හංසි ලේභෙසියෙම හඳුනා ගත් හැකි කරුණ තේරුම් ගත්තත්, දෙදෙනාගේ යම් රහස් වරියාවන් අතිතයේ සිට එකින් එක සිහියට ගත්තාය. "මට දැණුයි තෙරෙන්තේ අම්මා හැම වෙලාවෙම, මල්ලිව ලැබෙන්න හිටපු දවසේ ඉඳලා ලඟ හිටපු කෙල්ල කියලා, ඒයාගේ ගුන කිය කිය නැහෙන්න යන්නේ ඇයි කියලා. කොහොම හරි අප්පව්වි රට ගියාට පස්සේ මාසකෙට සැරක්, දෙකක් ගෙන්න ගන්නවනේ" මේ ඒ ගැන හිතන්න වෙලාවක් නොවුනත් ඇයට ඉබේම සිතුවාය.

වත්සලා පොඩාට පොරවා තිබූ පොරවනය ඉවත් කළාය. ඒ ඔහුව නැගිට්ටවා

ඇලුම් අන්දා ගන්නා අදහසින්ය.

"බලන්නකෝ නංගී මුගේ තරම.... මේ නින්දෙන්ම" ඒ ඔහුගේ නින්දෙන් උවත් අවදිව ඇති ලිඟුව හංසිට පෙන්වමින්ය.

ඔහුගේ ලිඟුව දුටු හංසිට මෙවලේ සිහිවූයේ නිමන්තගේ ලිඟුවය. මවිල් රහිත ඔහුගේ ලිඟුවත්, කෝෂ දෙක පහත් නොවී තිබ්බානම්, තරමෙන් වෙන්ස් උවත් පෙනුමෙන් එක වගේ නොවේදැයි ඇයට සිතූනාය. එම නිසාවෙන් ඇයට නැගුණේ සිනහාවක්ය.

"ඇයි....මොකද..."

"නෑ, නෑ, නිකන්...."

"නිකන් වෙන්න බෑ... ඇයි.."

"නෑ, මේ., මේ.... නිමන්ත අයිගේ එක..." ඇය ගොත ගැසුවාය.

"ඇයි.. මෙවගේ පොඩ්ඩෙක්ද...." වත්සලා එසේ ඇසුවේ සිනහාවෙන්ය.

"අපෝ නෑ...."

"එහෙනම්"

"මේ...., මේ වගේ මේපාර මවිල් කපලා තිබ්බේ..." හංසි එලස කීවේ ලැජ්ජාවෙන්ය.

"එහෙනම් ලස්සන ඇති... මමත් ආස මෙහෙම තියනකොට.. මවිල් පිරිලා තියනකොට නිකක් මහා එවුන් වගේ නේද...?" වත්සලා පොඩ්ඩාගේ ඒ පෙදස අත ගෑවේ සියුම්වය.

"හම්... එහෙම මරු..." වත්සලා පොඩ්ඩගේ යටි බඩ පහළ මවිල් වැවෙන්නට ඇති පෙදෙස සියුම්ව අත ගාන විට හංසිගේ ගතේ හිරිගඩුද මතු වූයේ නොදැනීමය.

"හැබැයි මුනම් ලොකු වෙද්දී ඇම්බැටයෙක් වෙයි.... රූපිට කෙල්ලෙක්ට වඩා මුට් පරිස්සම් කරන්න වෙයි...." වත්සලා ඔහුව හෙමිහිට කීද්දුවේය.

"ඕකා කොහොමත් ඔහොම්ම තමයි අක්කේ.... මෙහේ ආවහම මගේ එක්කමනේ නිදා ගන්නේ. කොහොමහරි රැට නින්දෙන් මගේ කුක්කුවක් කට ගහනවා, මට ගැස්සිලා ඇහැරෙන්නේ. දැම්ම ඉඳලා වල් කම" හංසින් එයට සිනහා වූවාය.

"අයියෝ.... පොඩි අය එහෙම කරන්නේ කැත කමකට නෙමෙයි හලෝ...., ඔය වයසට කොහෙද එහෙම හිතක්. හැබයි නංගියේ..., උඹට එහෙම හිතුවේ නම් උඹේ තියන වල් කමට"

"අනේ මේ.... අක්කිට පිස්සු" හංසිගේ මුහුණ එයින් රතුව ගියාය.

"මේ... අපි ඔය වයස පහුකරලා ගොඩක් කල්"

වත්සලා එසේ කියන විටම පොඩ්ඩා නින්දෙන් ඇහැරියේ "මට වූ බරයි...." කියමින්නේ. ඒ නිසාවෙන් වත්සලා තම කතාව නවතා "නංගි... වුටක් මේයාව එක්කරගෙන යන්නකෝ" කීවේ සිනහවෙන්ය.

වත්සලා ගේ දොර වසා දමා පොඩ්ඩාව අතට ගත් පසු හංසි බයිසිකලයට නග්ගේ "උග්... අක්කේ තාම රිදෙනවා" යැයි කියමින්නේ. එහෙත් වත්සලා එය එතරම් තැකීමක් නොකලේ "දවසක් දෙකක් හොම තමා..., සමහර විට බයිකේ යනකොට ටිකක් බිලිඩ් වෙලා තියෙන්න පුලුවන්" යැයි කියමින්නේ.

"අක්කේ... ඔයා රූපි අක්කවයි, අපේ අම්මවයි ඉස්සර ඉඳන් දන්නවද" හංසි මඳ දුරක් ගිය පසු වත්සලාගෙන් ඇසුවාය.

"රූපිනම් ඉස්කුල් කාලේ බෙස්ට් ට්‍රොරෙන්ඩ්... ඒත් අම්මව ඉස්සර දැකලා තිබ්බත් එහෙම දන්නේ නෑ.. ඇයි...?"

"අක්කිගෙන් මම පොඩි දෙයක් අහන්න ඇත්තම කියනවද...?" හංසිට වත්සලා කෙරෙහි ඒවන විටත් විශ්වාසය ඇතිව තිබුණාය.

"මොකද්ද අප්පේ ඒ...."

"මම හිතනවා ඒ දෙන්නගේ මොකක් හරි හොර වැඩක් තියනවා කියලා" ඇය අසන්නේ කුමක් දැයි වත්සලාට වැටහුණාය.

"ඇයි ඔයාට එහෙම හිතුවේ....."

"හිතේ තිබ්බා..... ඒත් රූපී අක්කගෙන් අක්කිට ආව කොල්ස්වල කියපු දේවල් මට ඇහුනා"

"නංගි... රූපී කියන්නේ ඔයා වගේම, ඉස්සර මගේ හොඳ යාළුවෙක්, අපි දෙන්නා අතර වගේම විශ්වාසයක් මට ඒ කාලේ එයත් එක්කත් තිබ්බා.. මම හිතන්නේ මම ඒ ගැන කතා කතා නොකර ඉන්න එක හොඳයි කියලා" වත්සලා එම පැනය මඟ හැරියාය.

"මම දන්නවා අක්කි ඒ ගැන දන්නවා, ඒත් මට කියන්නේ නෑ කියලා...." හංසි දුක්මුසුව කීවාය.

"මම මෙහෙම කියන්නම්... නංගි අපි හැමොගෙම රහස් ජීවිතයක් තියනවා, ඒහෙම තියෙන්නත් ඕන. ඒක වරදක් කියලා මම හිතන්නේ නෑ. අපි මේ කතා කරන දේ ලොකු මාතෘකාවක්... එක එක්කෙනාට තියෙන්නේ එක, එක ආසවල්, එක එක සිතූම් පැතුම්. අපි විඳවන්න ඕන නෑ. අපි විඳිනයි ඕන. ඒකට වයස් බේදයක් නෑ..., ඔයා හිතන ඒ වගෙ සම්බන්දයක් එයාලා අතර තිබ්බත් වරදක් තියනවා කියලා මම හිතන්නේ නෑ. මේ... එකෙන් වැඩක් නෑ... අප්පව්ව් රට ගිහින් දැන් කොච්චර කල්ද..?"

ඇය ඇසුව පැනයට පිළිතුරු දෙන්නට පෙර හංසි සිහි කළේ කොපමණ කල් සිට පියාගේ මේම රට යන එන ගමන තිබුනේ දැයි කියාය. ඒ තමාට වයස දහා අට පූර්ණ වෙන්නටත් පෙර දුම්රිය දෙපාර්තුමෙන්තුවට සමු දී වග ඇය අනුමාන කළේය. ඒත් සමඟ ඇයට සිහි වූයේ එදා පටම් වැඩි හරියක් අම්මා සිටියේ තනිව නොවේදැයි කියාය. "අම්මත් ගැනියෙක්නේ...." හංසිට සුසුමක් නැගුනේ ඒ නිසාවෙන්ය. එවිටම ඇයට පියා රට ගිය දවස අසා වත්සලා කලේ තමාට යමක් ඇඟවීම වග වැටහුනේය.

"දන්න කාලේක ඉඳලා යනවා, එනවා.... අවුරුදු දෙකකට සැරයක් වගේ එන්නේ ඇවිත් මාසෙන් දෙකෙන් යනවා.... මට තේරුනා අක්කා ඇයි එහෙම ඇහුවේ කියලා"

"නෑ, නෑ, මම එහෙම දේකට නෙමෙයි ඇහුවේ.... අප්පව්ව් එන දවස දැනගන්න" තමාගේ ඉභිය, ඇය වටහා ගැනම නිසාවෙන් වත්සලාට සතුටක් දැණුනාය.

"ලබන මාසේ අන්තිම වගේ..." එහෙත් ඇය වත්සලා පෙර කරුණ ඇසුවේ මෙයටම නොවෙයි කියා ඇය දැන සිටියාය.

"හම්..... මම හිතන්නේ එහෙනම් ඒ දවසක අපිත් ඔය පැත්තේ ඇවිත් ගියොත් හොඳයි කියලා. මොකද... දෙන්නගේ දැන් තියන තත්වය අනුව වැඩිය කල් අරින්න නරකයි..." ඇගේ කවට සිනහව හංසි දුටුවේ පිටුපස බල කණ්ණාඩියෙන්ය.

"අම්මෝ... ගෙදරින් බලයි එක පාරටම මේ මොකද කියලා. අන්ක නිමන්ත අයියත් ඔය යන ඕන රටකට ගිහින් අවහම තමා කරන දෙයක් කරන්නේ.... නැත්තම් මටත් වෙන්නේ අම්මට වෙච්ච දේ....." හංසි තම හිත ඇයට කීවාය.

"හරි, හරි ඒවා මම බලා ගන්නම්කෝ....." වත්සලා එසේ කීවේ යම් තිරණයක් ගෙනය.

නිමන්තගේ හා හංසිගේ පසු බැස්ම නොතකාම වත්සලා නිමන්තව හංසිගේ නිවසට එක්කාගෙන ගියේය. එහෙත් හංසිගේ මෙන්ම නිමන්තගේ හිතද වූයේ බියෙන් ගැහෙමින්ය.

"මේ හස්බන්ඩ්ගේ මල්ලී.... මගේ මස්සිනා. හැබයි ටිකක් පිස්සෙක්" වත්සලා නිමන්තව රුපිකාට මෙන්ම, හංසිගේ මවටද හඳුන්වා දුන්නේය.

"ඉඳ ගන්න, ඉඳ ගන්න, තේ එකක් බීලම යමු...." හංසිගේ මව ඔවුනට සුභද ලෙස කීවේය.

"නෑ, නෑ, එපා ඇන්ට් පරක්කුත් වෙලා.. අම්මා හොස්පිටල් එකේ අප්පච්චි ලඟ ඉන්නේ... මෙයාව ගොප් එකට යවන්නත් ඕන.... දන්නවනේ කවුරු හරි ලඟ නැත්තම් වෙන දේ..." වත්සලාට තේ උගුරක රසය අවැසි උවත් බොරු හදිසියක් මවා පෑවාය.

"අනේ මේ.... හිටපං, හිටපං, ආපයක් කාලා තේ එකක් බීලම යන්න" රුපිකා එසේ කීවේ සිනහවෙන්ය. එහෙත් හංසි වත්සලා දෙස බැලුවේ යටසිත්ය.

"ටවුන් එකේ කොයි හරියද පුතාලගේ ගොප් එක තියෙන්නේ....." හංසිගේ මව ඔහුගෙන් ඇසුවාය.

"අර... බස් ටැන්ඩ් එක ලඟ, විජේසේකර ස්ටෝප්...." නිමන්ත පිළිතුරු දුන්නේ පැකිලෙමින්ය. එහෙත් රුපිකා හංසි සහා වත්සලා දෙස මාරුවට බැලුවේ කුකුසෙනී. එහෙත් එම සැකය රුපිකාගේ මුහුනෙන් වත්සලා දුටුවාය.

"මේ... අපි බඩු ගන්න කඩි නේ.... විජේසේකර මුදලාලී එදා ඉඳලම මම හොඳට දන්නවා. ඒත් පුතා නම් කඩි ඉන්නවා මම දැකලා නෑ"

"කිසිම උනන්දුවක් නෑ ඇත්තට් මේයාට ඒ බිස්නස් එක කරගෙන යන්න... එයාගේ දේවල් එයා දැන ගන්න එපැයි ඩිවලොප් කරගන්න" ඇය රූපිකා අසලට ගියේ වැඩේ ගැස්සෙන්නට පෙර ඇණය ගහන්නටය.

"යමං.... මාත් එන්නම්. තේ එකක් හදමු" වත්සලා රූපිකාගේ අත අල්ල ගත්තාය.

හංසි කියා ඇති පරිද්දෙන් නිමන්තව හඳුනා ගන්නට රූපිකාට අපහසුවක් නොවුණාය. එහෙත් වත්සලා රූපිකාට මේ අහඹුව පහද දුන්නේ මෙදිණ ගැන සැකයක් ඇති නොවන ලෙසටය. එලසම ඇය තම ඉදිරි සැලැස්මද ඇය රූපිකාට කීවාය.

"බලාගෙන යනකොට ඔකොම දන්න කියන අය..., විජේසේකර කියන්නේ වැදගත් පවුලක්" හංසිගේ මව එසේ කීවේ වත්සලා හා නිමන්ත නික්ම ගිය පසු නිවස වෙත හැරෙමින්ය. එවිටම ඇය හංසි තරමක් ඇවිදින්නේ අපහසුවෙන් වග දුටුවාය.

"ඇයි..."

"බඩේ කැක්කුම හැදුනා....." ඇය එම පැණය මග හැර ගන්නට සිතුවත්, ඇගේ ගියවර මාස්ගුද්දියේ අවසන් දිනය මවට මතක තිබුණාය.

"මේ පාර කළින්ම...."

"හම...."

"කිවුව විදියට තවත් මාසයක් බෙහෙත් ටික බිලා බලමු... ඉස්සර වගේම කැටිති විදියටද යන්නේ" ඇය සැබවින්ම සිතුවේ හංසිගේ අපිලිවෙලක් ඇති මාස්ගුද්දිය ගැන ය.

"මේ පාර එහෙමනම් නෑ වගේ" හංසි ඒ වන විටත් එයට ප්‍රතිකාර ගනිමින් සිටියාය.

එදින රාත්‍රියේ වත්සලා හා නිමන්ත රොහලේ සිට නිවසට ගියේ තනිවම නොවේය. ඒ මවගේ අසනීප තත්වය සුවව ඇති නිසාවෙන් සිවු දෙනාමය. ඒ රාත්‍රී

අහරත් කඩයෙන් පාර්සල් කොට ගෙනය. එහෙත් වර්ජරගේ පියා නිවසට යන අතරේ තම වෙලද සැලටත් ගොඩවි ආවේ හොඳ මුහුණකින් නොවේය.

"බොරුවටනේ සෙරමලා බය වෙලා හිටියේ...." වත්සලාගේ මව මෙදින කෑම කා අත සේදුවේ වත්සලා ලඟට දුන් බාජනයටය.

"අම්මට කොච්චර කිවුවත් පරිසමක් නෑනේ" වත්සලා කිසිදා නොමැතිව ඇයට එසේ කීවේ පියන් කෑම මේසයේ සිටින අතරය.

"ඕවා කියලා වැඩක් නෑ අක්කේ" නිමන්තත් ඇය හා එකතු වුනේය.

"මමයි, අප්පච්චියි පරිස්සමට පැත්තකට වෙලා හිටියොත් හොඳට හිටී.... කවුද මේවුවා බලන්නේ...." වත්සලාගේ මව එසේ කීවේ තරහින් නොවේය.

"අනේද කියන්නේ, මම මේ දුවට නෙමෙයි කියන්නේ. එවුනම් ඔය කාට කාටත් කියලා වැඩක් නෑ තමා. කොහෙන් හරි බඩට මොනවා හැටි වැටෙනවනේ. නිකමට කඩේ පැත්තක ගියාද...." පියා නිමන්ත දෙස බලා සිනහා වූයේ අවඤා සහාගතවය.

පියාගේ එම කියවුමෙන් හා සිනහවෙන් තමා හැල්ලුවකට ලක් වූ වග නිමන්තට දැණුනේය. ඒ පියා නොකියා කීවේ වත්සලාට එසේ කියන්නට අයිතියක් ඇතත් නිකමෙක් සේ නිවසට වී සිටින තමාට එසේ කියන්නට අයිතියක් නැති වග අඟවන්නට යැයි නිමන්තට සිතුවේය. ඒම නිසාවෙන් ඔහු කෑම මේසයෙන් නැගිට ගියේ පුළුටු කරගත් මුහුණෙන්ය.

"මට හිතූනා අද අහිංසකයව අල්ල ගනී කියලා" මව එසේ කීවේ නිමන්ත ගැන දුකෙන්ය.

"මල්ලිට එහෙම කියන්න එපා අප්පච්චි..." වත්සලා කිසිදාක නොවන ලෙස වර්ජරගේ පියාට දැනමුතු කමක් දුන්නාය.

"වෙන කොහොම කියන්නද..... අම්මා වගෙම, දුවත් ගත්තද එයාව හුරුකල් කරන්න. මම ඔය අද කිවුවේ ඉතාම අඩුවෙන්. අඟවල් රට යෑමක් හිත හිතා කකා බිබි හැම දාම නිකන් ඉන්නද, හෙන ගහනවද නිකන් කාලේ කන එකේ තමන්ගේ දේයක් වැඩි දියුණු කරලා ගත්තම. මම කියනේ අපට ගන්න නෙමෙයි, ඌ ජීවිතෙට හරි හමන් වැඩක් කරගන්න එපැයි. මම මේ... දුවට

නෙමෙයි කියන්නේ.... ආවා මෙතන එයා උපදෙස් දෙන්නට." නිමන්තට පියාගේ හඬ කාඞරයටත් ඇසුනේය.

එම වදන් කෙරෙහි තරහා හිතෙන් නිමන්ත යහනේ දිගා වුනේ, දවස පුරාවට වූ සතට මේවලේ දිය කර හරිමින්ය. එහෙත් කාඞරයෙන් දැණුන උනුහුම නිසාවෙන් ඔහු ජනෙල් පියන් හැරියේ "දාඩාස් " හඬ නැගෙන ලෙස තරහින්ය.

"අප්පව්විත් කේන්ති ගන්නවනේ... ඉන්න කෝ මම මල්ලිට කියන්නම්" වත්සලා කෑම මෙසය අස් කරන්නට ගත්තාය.

"කේන්ති නෙමෙයි.... මගේ ඇගේ මාළු නටනවා, අඩුම තරමේ මට බැරිවුන මේ දවස් දෙකට ටිකක් කඩේ හිටියනම් මොකද. ඉහත් පැහෙන්නට ඕන්න මෙන්න, නිකමෙක් වගේ ඔහොම ඉදලා හරියනවද හෙට අනිද්දා කසාදයක් කරගන්න ඕන එකෙක්..."

නිමන්තට ඒ වදන් හමුවේ තමා ගැනම දුකක් හිතුවේය ඒ නිසාවෙන් ඔහු යහනේ දිගා වූයේ කෝපයෙන් විදුලි පහණ නොනිමාය. එහෙත් සිත සුලත් රැල්ලක් මෙසය මත ඇති දෑ අවුස්සමින් ඔහුගේ කාඞරයට රිංගුවේ ඔහුගේ කෝපය නිවන්නට නොවේය. ඉන් මෙසය මත වූ අද දින උදයේ ආ රෙජිස්ටර් ලිපිය බිමට වැටුනේය.

"අප්පව්වි ඉන්නකෝ ටිකක්.... මම හෙමිහිට මල්ලිට කතා කරන්නම්"

"ඕකට කියනවට වඩා හොදයි.. කට බිම උලා ගන්නවා..... මම මේ තරහින් දුවලට කියනවා නෙමෙයි..... ඔයත් හෙට අනිද්දට ආයේ ගියහම මේ උන්දෑ තණියෙන්. මමත් පුළුවන් කාලයක් කරලා අතඇරලා දානවා. දෙන්නේ නෑ එක බිං අභලක් ලියලා ඕකට" පියා අත පිස්නය මෙසය මතට ගැසුවේ තරහින්ය.

එහෙත් කාඞරයේ සිට ඔවුන් අසලට ආ නිමන්ත විවර කළ රෙජිස්ටර් ලිපිය මෙසය මත දා නැවත කාඞරයට ගියේ කිසිවක් නොකියාය. ඔහු ගිය පසු ලිපිය විවර කළ පියා, පළිහක් දෙපස සිටින කැන්ගරුවෙකු හා කොකෙකු සිටින ලාංඡනය දෙස බලා, එය මේසය මත දිග හැර තැබුවේ වත්සලාට පෙනෙන ලෙසය.

"මල්ලිගේ රට යන වැඩේ හරි...." වත්සලා ඉංග්‍රිසියෙන් වූ ලිපිය කියවා සිතහවෙන් ඔවුන් දෙදෙනා දෙස බැලුවාය.

මවගේ මුහුනේ ඉන් සිතහවක් නැගුනත් පියා කෑම මෙසයෙන් නැගිටිටේ කිසිවක් නොකියාම හකුලවා ගත් මුහුණෙන්ය.

වත්සලාගේ මෙන්ම මවගේ හඬද කාඹරෙන් එපිට සිට ඇසුනත් නිමන්තගේ කාඹරයේ දොරගුලු නැරුනේය. ඒ ඔහු තම ජීවිතයේ වැගන් තීරණයකට එලඹෙන්නට හිත සමඟ පොර බදමින් සිටිය නිසාවෙන්ය. "අම්මේ.... අපි හෙට කතා කරමු. යමු අද අපේ කාඹරේ නිදා ගමු" වත්සලා එසේ කී නිසාවෙන් වජිරගේ මව ඒ අසලින් ඉවතට ආවේ "දුව යන්නට මම අපවිච්චි එක්ක ඉන්නම්" යැයි කියමින් එදෙසට ඇවිද යමිණිය.

swalzone.com

පසුවදා උදයෙම නැගිටි වත්සලා සැමට තේ සදා බත් මුට්ටිය ලිප තිබේ දහවලටත් එක්කය. වැංජන තුනක් සමඟ බත් මුට්ටිය පිසි අඟවවර වුවත් නිමනගේ තේ එක තිබුනේ එලසමය. ඒ නිසාවෙ වත්සලා දෙතුන් විටක් දොරෙන් එපිට සිට කතා කළත් පිළිතුරක් නොමැති නිසාවෙන් දොර ඇරියාය. එහෙත් නිමන්ත එහි නොසිටියේය.

වජිරගේ මවගේ රෙදි පිළි ටිකත් හෝදා දමා, නා ගත් වත්සලා කොණ්ඩය පිස දමමින් සිටියේ මිදුලට විය. එවිට වාහනයක් වත්තට ඇතුලුවෙනු ඇත නියාම වත්සලා දුටුවාය.

"කෝල් එකක්වත් දෙන්න එපැයි බං...." රථය නවතා තමා වෙත එන මේනකා දෙස වත්සලා බැලුවේ සතුටෙන් හා පුදුමයෙන්ය.

"ඒ මොකටද.... කෝල් දීදී එන්න මේක අපිට පිට ගෙයක් යැයි.... තේද අම්මේ" රථයේ අහඬ ඇසි ගෙයින් එලියට ආ වජිරගේ මව දෙස බලමින් මේනකා කීවාය.

"අතේද අහන්නේ....." වජිරගේ මව මේනකාගේ අත අල්ල ගත්තේ සතුටෙන්ය.

"යමු අයිගේ ඇතුලට....." වත්සලා සමන්ත දුන් බැගයත් අතට ගත්තාය. එවිටම රථයේ දොර නැවත ඇරෙන හඬ ඇසුනු වත්සලා පිටු පස බැලුවාය.

"උඹලනම් තියන්න වටින්නේ නෑ....." වත්සලා අතවු බැගය නැවත සමන්ත අතට දී රථයෙන් බැස එන වජිර අසලට ගියාය.

වත්සලාව පුදුම කරන අදහසින් තිදෙනාම එකට ආවේ කතීකා කොට ගෙනය. ඒ වජිරගේ මවගේ හදිසි අසණිපය නිසාවෙන් අවලංගු වූ විනෝද වාරිකාවට පිළියමක්

ලෙසය. එයින් වත්සලාට වූයේ තවත් බත් මුට්ටියක් ලීප තබා, හරි හමන් ව්‍යාංජන දෙක තුනක් ලීප තබන්නටය. එහෙත් මෙවර ඇගේ තනියට මේනකා මෙන්ම වැඩ පළලක් කරන්නට ඉඩක් නොලැබුනත් වර්ජ්‍යයේ මවත් සිටියේය.

අවසන් ව්‍යාංජනය ලීපෙන් බාන විට වර්ජ්‍යයේ මව සිටියේ කළකට පසුව වූ සිනහුවෙන් හොඳ හැටි ලේත් පිරිසුදු කරගෙනය. ඒ මේනකාගේ උසුළු විසුලුවලටය. ඉන් ඇයගේ වඩාත් හිත් ගත්තේ මේනකා කුඩා එකියක් මෙන් කෙලි දෙලෙන් ගත්තේ වෙලන උණුහුමටය. වත්සලාගෙන් නොලැබුන එහෙත් මේනකාගෙන් ලැබුන හා දුටුව ඒ කෙලිලොල් කම මුසු සිනහව, උනුහුම ඇයට මේනකාව දියණියක් තරමට හිතට කිට්ටු කළේය.

"මේ, කන්න ඉස්සෙල්ලා නා ගත්තනම් හොඳයි වගේ...." වත්සලා කෑම පිස අහවර වූ පසු මේනකා වර්ජ්‍යයේ මවගේ උකුලෙන් හිස ගත්තාය.

"උංකියේ වතුර පිරිලා.... ඡවර්නම් මේහේ නෑ" වත්සලා සිනහා වූවාය.

"ඉන්නට මම පිහිද ගන්නට මොකක් හරි ඇන්න එන්නම්" ඇය වහා පිළෙන් නැගිට්ටාය.

"එපා අම්මේ.... අදනම් යන්න බලාගෙන ආවේ නෑ. සේරම අරගෙන ආවේ, එලෙවුවත් යන්නේ නෑ" මේනකා වර්ජ්‍යයේ මවගේ කරට අත දාගත්තාය.

තුට්ටු ගෙන උංකිය අසලට ආ මේනකා කිසි තැකීමක් නොකොටම ටී-ඡර්ටුව ගලවා පැත්තකින් දමා බ්‍රෙසියරය ගලවා දැමුවේ වර්ජ්‍යයේ මව හා වත්සලා ඉදිරියේමය. වර්ජ්‍යයේ මව ඇය දෙස බලා සිටියේ මුවත් අයාගෙන පුදුමයෙන්ය.

"මේන්න මේක ඇඳ ගනීන්... මේක බාත් රූම එක නෙමෙයි..."කිසිවක් කර කියා ගන්නට නොහැකි වත්සලා වහා පසෙක වැලේ වූ චීත්තය ඇගේ ගතට දැම්මාය.

"මගේ ගෙදර උනාම මට කොහෙම ඉන්න බැරිද.. නැද්ද අම්මේ" ඇය කෙටි සාය දෙනන මතට ඔසවා ගත්තේ චීත්තය නැවත වත්සලා වෙත ගුලිකොට දමා ගසමින්නේය.

මේනකා සාය ඔසවා ගත් පසු වර්ජ්‍යයේ මව මුහුණට අත තියා ගත්තේ "අනේ අපොයි...." කියමින්නේය. ඒ මේනකා ඇඳ සිටි ඡී-ස්ටීරිං පැන්ටිය දැකය. එයින්

මේනකාගේ නිතඹම වූයේ නිරුවතින් නිසාවෙන් "මේකක් මොකට අදිනවද" කියා ඇයට සිතුවත්, කිසිවක් නොකියා වට පිට බැලුවේ පිරිමි කවුරුන් වත් අහල පහළක සිටි දැයි කියාය.

"හයියෝ, හයියෝ..... මේ මහා ගැනියෙක් විලිලැප්පාවක් නැතුව ඉන්න හැටියක්.. සෙරොම එලියේ දාගෙන" මව එසේ කියමින් වහා ඇය අසලට ගියේ වත්සලා අත වූ විත්තයත් අතට ගෙනය.

"බෑ, බෑ අම්මේ ඕකනම් අදින්න බෑ...." ඇය වර්ජ්‍යයෙන් මව සමඟ බොරු රංචුවක් හදා ගත්තාය. ඒ කෙලිදෙලෙන් නටමිත්ය.

"නෑ, නෑ.... මෙහෙට්ට එන්නයි කීවේ.... මෙතන පොඩි එකියක් වගේ නටන්න ගත්තා හෙළුවෙන්" ඇය මේනකාව අල්ලාගෙන විත්තය පැටළුවේ ආදරයෙන් තරමක් සැර කරමිත්ය.

"ඇදද තොට. හූ.... ගියා හෙලුවෙන් නාන්න" වත්සලා ඇයට හිනා වූයේ දිවත් දික් කොටය.

"අම්මේ මේ.... අරකිට සද්ද නැතුව ඉන්න කියන්න... නැත්තම් ආයෙත් නාන්න මම වතුර බාල්දියක් ඔළුවටම හලනවා" ඇය වර්ජ්‍යයෙන් මව සමඟ නෝක්කාඩු කීවාය.

"මේ... යන්ටයි කිවුවේ මෙතනින්. ගිහින් කෑම මෙසේ අරින්න" ඇය වත්සලාටත් තරවටු කලාය.

කෑම මේසයේදී පමණක් නොව සැදෑ වරුවම වර්ජ්‍යයෙන් මව සිටියේ අපමණ සතුටෙන්ය. ඒ විටෙක හිනෙහෙන, විටෙක රංචුවෙන් වත්සලා හා මේනකා දෙස බලමිත්ය. ඔවුන් දෙදෙනාම එකින් එකාගේ ගතු තමා සමඟ කියන විට ඇය අසා සිටියේ එකෙකුගේ වත් පැත්තක් නොගෙනය. එලසම වත්සලා හා මේනකා මහා හඩින් සිනහා වෙන විට ඇය බොරුවට තරවටු කලේ "මහා ගැනුදෙන්තේක් නේද, මේ මෙතන කැකිරි පලන්ට ගත්තේ. නවත්ත ගන්ටයි කිවුවේ...." කියමිත්ය. එහෙත් ඇය එම සිනහවට ආසා කලේ "ගෙදරම එලිය වැටුනා...." යැයි සිතමිත්ය.

එදින හැදෑවේ වෙනදාටත් කලියෙන් වර්ජ්‍යයෙන් පියා නිවසට ආවේය. ඒ බොහෝ අඩුම කුඩුමත් අතතිවය. ඔහු ඉන්නා නිසාවෙන් වත්සලාගේ හා මේනකාගේ දාන්ගලය තරමක් අඩු වුවත්, ඔහු එන්නට පෙර වූ සියලු දේ මව ඔහු සමඟ කීවේ "ගේම එලිය

වැටිලා" යැයි කියමින්ය. ඔහුටත් එය වැටනොවුනාම නොවේය. එහෙත් නිමන්තගේ මෝට සයිකලේ හඬ ඇසුන විට ඔහුගේ මුහුණ නැවතත් අඳුරු වුනේය.

තේ මෙසය වඩාත් හැඩවුනේ... කැවිලි පෙවිලියෙන් නොව සැමදෙනම සිටි නිසාවෙන්ය. එහෙත් ඒ සැමටම පෙර මේනකා කෙක් එකක් ගෙන මේසය මත තැබුවාය.

"මට පොඩි දෙයක් කියන්න තියනවා... පොඩි තෙමෙයි ලොකු දෙයක්" මේනකාගේ ඒ කතාවෙන් සැවොම නිහඬ වූයේ මුහුනෙන් මුහුණ බලා ගනිමින්ය.

"මේ..., මේ... මම අම්මා කෙනෙක් වෙන්න යන්නේ....උඹටයි මේ ඉස්සෙල්ලම කියන්නේ" මේනකා එසේ කීවේ වත්සලාගේ අත අල්ලාගෙන ඇගේ මුහුණ දෙස එක එල්ලේ බලමින්ය.

වත්සලා ගල් ගැසී ඇගේ මුහුණ දෙස එක එල්ලේ බලා සිටියාය. ඒ ඇයටත් නොදැණීම කඳුලු කැට සට, සට ගා කඩා හැලෙමින්ය. එහෙත් සමන්ත මෙන්ම වර්ජිත වූයේ කිසිවක් සිතා ගත නොහැකිවය. ඒ ඔවුන් දෙදෙනාත් එය නොදැන සිටි නිසාවෙන්ය.

වත්සලාගේ හා මේනකාගේ වැලඳ ගැන්ම දෙතුන් මොහොතක් දික් වූයේ වත්සලාට සිහින් ඉකි බිඳුමකුත් එක් කරමින්ය. ඒය වඩාත් තීවාර වූයේ කිසිවෙක් නොසිතුව ලෙස මේනකා ඇගේ දෙපා මුලට පහත් වූ විටය. එහෙත් වත්සලා එයට ඉඩක් නොතබාම නැවත ඇයව බදා ගත්තේ ඇගේ කුස පරිසමටය. එහෙත් සමන්ත ඒ අසලට ආ නිසාවෙන් වත්සලා ඔවුනට ඉඩ දුන්නේ වර්ජිත දෙස බලමින්ය.

එහෙත් වත්සලාට යම් කරුණක් සිහිවූයේ එවිටය. එම නිසාවෙන් ඇය හිතෙන් දිණ ගැන බැලුවේ, ආරොහන හා අවරොහන ලෙසට දෙවරකදීය. එවිට ඇයට සැනසුම් සුසුමක් නැගුනත් එය පහ කළසේ සැමට රහසේය.

සමන්තගේ ලෙංගතු වැලඳ ගැන්ම තුලින් මේනකා බැලුවේ වර්ජිත දෙසය. වර්ජිත බිම බලා ගත්තත් ඔහුගේ නෙතහ කඳුලු කැට දුටුවේ මේනකාත්, වත්සලත් සමන්තත් පමණි. එහෙත් මේනකා කයෙන් බැරි වූවත් හිතෙන් සිය දහස් වාරයක් වර්ජිත වැලඳ ගත්තේ, මෙවලේ කය වට ඇති වැට කඩොළු නිසාවෙන්ය.

නිවසේ වෙන්දාට නොදැල්වූන පහත් දැල්වී එකළ වන්නට වැඩිවේලාවක්

නොගියේ සැඟෑ කරුවල අරක් ගත් නිසාවෙන්ය. එහෙත් විජේසෙකර නිවසේ මේදින ඒ පහන් එලි පරදා වත්සලා නැගී සිටියේ දීප්තියෙන්ය.

"අප්පච්චි.... මේ... මේ... පොඩි දෙයක් තියනවා කාර් එකේ... අද මේ, මේ..." සමන්ත ඔහු අසල කැරකුනේය. ඒ වර් ර ඔහුව බිල්ලට දුන්නිසාය.

"අද වගේ දවසක ආයේ ඕක අහන්න දෙයක් තියනවද....." ඔහු අහන්නට යන දේ වර් රගේ පියාට වැටහුනේය.

"අප්පච්චිත් මේ කාර් එක ලඟට ගිහින් එමුද..., වර් රයි මල්ලියි ටවුන් එකට ගියා" ඔවුන් දෙන්නා ඉන්න තැන මොහු එලස මත්පැන් නොබොන වග සමන්ත දැන සිටියේය.

"ආයේ එහේ මෙහේ තියා ගන්න දෙයක් නෑ.... මෙන්න මෙහෙන් පුටු ටිකක් තියා ගත්තනම් ඉවරයි. මගේ පුරුදු දේ කාඹරේ තියනවා.... හපන්ට මොනවා හරි තමා හිතුවේ..."

"හරි, හරි.... මම ගෙනත් දෙන්නම්"

නිවසේ පොට්පොවේ කුඩා මෙසයක් වට පුටු තුනක් තබා ඉඳගත් වර් ර, සමන්ත හා නිමන්ත බියක් සැකක් නැතුව නිවසේදී බෝතලයක් විවර කලේ ප්‍රථම වරටය. එදෙස විටෙන් විට වර් රගේ මව මෙන්ම පියාද භොරහින් බලමින් ගියේ අසතුවු හිතෙන් නොවේය. "ලොකුගේ මහලෙන් පස්සේ මේ..." වර් රගේ මව වත්සලා හා මේනකා අසලට යමින් කීවේ ඒ නිසාවෙන්ය.

"අම්මනම් කියයි.... ඔවට අපිට තමා රැට වග කියන්න වෙන්නේ.. නැද්ද වත්සු" මේනකා එසේ කියන විට වත්සලා බිම බලා ගත්තේ මව හමුවේ නිසාවෙන් අපහසුවෙන්ය.

"ඒ මොකෑ දුවේ..... රංචු සරුවල්ද..." වර් රගේ මව එසේ ඇසුවේ තරමක බියෙන්ය. එහෙත් වත්සලා මේනකාගේ පය පෑගුවේ අම්මා සමඟ එවැනි කතාවක් නොහොබිනා බව අඟවමින්ය.

"අයියෝ.... එහෙමනම් නෑ අම්මේ.... දන්නැද්ද වෙනදා නැති කුලප්පුවක් මිසක්.." මේනකා වත්සලා කීදේ තැකීමක් නොකලේ හිතා මතාමය.

"ඩිංගිත්තක් ගත්තම එවුවා ඉතින් එහෙම තමා... මොකෝ නරකක් යැයි" වර්තමාන මව ඇය කීදේ වටහා ගත්තාය. එහෙත් එම පිළිතුර ඇයගේ මුඛෙන් පිට වූයේ වත්සලාව අමතකව මේනකා වෙනුවෙන්ය.

මවගේ මුඛෙන් එවැන්නක් කිසිදා ආසා නොතිබුන වත්සලා, ඇය දෙස බැලූවේ පුදුමයෙන්ය. ඇය කිසිවිටෙකත් මව එවැනි පිළිතුරක් දෙනයි සිහිනෙකෙදු නොසිතුවාය.

"නරකක් නෑ අම්මේ, මේ.. ටිකක් වදේ මිසක්..." මේනකා නැවතත් වත්සලාගේ අකමැත්ත නොතකාම සිනහවෙන් කීවාය. ඒ මාළු කුරියෙක් තෙලට දාන අතරේය.

"ඔවුවා ඉතින් ඔය වයසට වදයක් වෙන්නේ කොහොමෙයි..., නැති වුනා නම් තමා ඕන්ත වදේ" වත්සලා හා මේනකා නොසිතුව ලෙස වර්තමාන මව එලස කියා සිනහා වූයේ තරමක උස් හඬින්ය. වත්සලා මව එලස සිනහාවෙනු දුටු පළමු වර මෙය විය.

"අම්මත් කියන කතා...." වත්සලාට එසේ කිය වුනේ හාල් ගරමින් සිටි නැබ්ලියත් කොරහා තුලට අත හැරී සිනහව වලකා ගෙනය.

"ආයේ මොකටද මම බොරු කියන්නේ.... අපි ඔය වයස පහුකොරලා දරු මල්ලොත් හදලා, දැන් ඉතින් ඔවුවා වරලත් හමාරයි" යැයි මව කීවේ බෝන්වි වට්ටිය ලඟට ගනිමින්ය.

"වරලත් හමාරයි කිවුවේ අම්මේ" මේනකාට එය නොතෙරුනාය.

"එවුවා අත ඇරලා...." ඇය නැවතත් සිනහා වූවාය.

"ඒ මොකද අම්මේ....." මේනකා නැවත ඇසුවාය. එහෙත් වත්සලාට සිතුවේ ඇසුවේ නොහෝබිනා කතාවක් කියාය.

"උඹට මොකටද එවා... කට වහගෙන ඔය වැඩේ කරපං" වත්සලා එසේ කීවේ සිනහවකින් වුවත් යම් අණක් එහි පැතුනේය.

"ඒ ඇහුව එකේ වරදක් තියන වැයි. දැන් ඉතින් එවුවට හිතක් නැතුවා....., උගුර පෑදුවම ගිහින් උවමනා එපා කමක් ඉශ්ට කරලා දෙනවා මිසක්කා... ඔය උඩින්

පල්ලෙන්"

වත්සලාගේ හිත එම පිලිතුරෙන් අසරනව ගියේ වජීරගේ පියා සිහි විමෙන් නැගුන සිතුවිල්ලෙන්ය. ඇයට අප්පච්චි එසේ යැයි හිතන්නට හිත් නොදුන්නේ වයස නිසා නොව, ඔහුට ඇති ගරුත්වයටය.

"මේ.. ඔක දියන් ගිහින් දිලා එන්න.. මෙනත කිවන්න ගත්තා" ඇය ඒ නිසාවෙන් මාළු කුරියන් තිදෙනෙක් පිහානට දා ගත්තේ, නැවතත් මෙනකාගේ කකුළු පාගාය.

වජීරගේ මව කිසිදා නොමැති ලෙස මෙලස කතිකා වතක යෙදුනේ සතුටු හිතෙන්ය. ඇයට සැබවින්ම මෙතුවක් දියනියක් ලෙස හිතේ හිටි වත්සලාව තරමකට අමතකව, මේනකා වෙත බැඳුනේ ඇගේ කෙළිලොල් කමටත්, විවෘත කමටත් ලෙංගතුවය. ඇයට මේනකාව දැණුනේ කුඩා එකියක් ලෙසය. ඒ දියණියක් නොලද අඩුව ඇය මේනකා තුලින් පිරිමහා ගනිමින්ය.

පොට්පොවේ සාදයේ වූ බොතලය කාලක් පමණ හිස්ව තිබුනේ තිදෙනාගෙම සතුටු සාම්ච්චිය අතරේය. ඒ ප්‍රථම වරට වජීර හා නිමන්ත එකට ඉඳ මත් පැන් තොල ගාමින්ය.

"මල්ලී දැන් ඉතින් වැඩේ හරිනේ..., යන්නයි තියෙන්නේ.." සමන්ත සිනහවෙන් කීවේය.

"අයියට පිං සිද්ද වෙන්න තමා... නැත්තම් ඒක හීනයක් විතරයි..." නිමන්ත සැබෑ ලෙසම සමන්තට කෘත ගුන දැක්කුවේය.

"දැන් ඉතින් මොකද්ද පැලැන් එක..." වජීරත් ඔහුගෙන් ඇසුවේ කලකට පසුවය.

ඔවුනගේ අඩුවැඩියට බැඳපු වැවුමාළු කුරියන් තිදෙනෙක් රැගෙන පැමිණි වත්සලාට එය ඇත තියා ඇසුනේය.

"පැලැන් එක මම කියන්නම්..." නොසිතුව ලෙස වත්සලා කීවේය. නිමන්ත මෙන්ම වජීරත් ඇය දෙස බැලුවේ පුදුමයෙන්ය.

"මොකද්ද...." සමන්ත ඇසුවේය.

"සමන්ත අයියත් මේකට මහංසි වුනා තමයි... ඒත් මල්ලි ඔය ගමන යන්න ඕන නෑ" වත්සලා එකවරම කීවාය.

"ඒ මොකද..." නිමන්තට පෙර වර්ජිත ඇසුවේය. එහෙත් නිමන්ත ඇය දෙස බලා සිටියේ පුදුමයෙන්ය.

"මල්ලි මෙහේ ඉඳලා තියන දෙයක් බලා කියා ගත්තම ඇති. මම කියන්නේ ඔය කඩේ කරගෙන යන්න කියලා නෙමෙයි. එතන බිල්ඩින් එකක් ගහලා හොඳ ගෑනු ගොස් එකක් පටන්ගත්ත ගන්න කියලා, සමන්ත අයියලගේ එක වගේ. අනික් පැත්තෙන් ඔන්නම් ඔය කඩෙන් කරන්න පුළුවනේ, මොකද එතන ඉඩ නැතුවද " වත්සලා ඉල්ලා සිටියානොව නිමන්තට එලස බල කරාය.

"අනේ මොකද්ද අක්කේ....." නිමන්ත එයට එතරම් හොඳ ප්‍රච්චාරයක් නොදැක්කුවේය.

"නෑ, නෑ... නිකන් ඔය එහේ මෙහේ ගිහිල්ලා වාට්ටු වෙනවට වඩා හොඳයි ඒක. හිතනවා, දැන් වයස කීයද..? ඔය වටේ ගිහින් හිතේ තියන දෙවල් ඔක්කොම කරගෙන එනකොට තමුසේ නාකිවෙලා ඉඳියි. අනික මොකටද එහෙම... තමුසෙට මෙහේ ඉඳලා හොඳට ජීවත් වෙන්න පුළුවන් කමක් තියෙද්දී... බොරු සෝබන වැඩ කරන්න එපා" වත්සලා මෙවර එසේ කීවේ තරමක් තදින්ය.

වර්ජිත බලා සිටියේ වත්සලා දෙස. ඒ කිසිදා මව වත් නොකරන ලෙස තදින් හැසිරෙන අපූරුවය. එහෙත් ඔහුට පුදුමය වූයේ මව සමහිනුත් එකට එක කියනා නිමන්ත පුසේකු මෙන් ඇය හමුවේ බයෙන් සිටින අපූරුවය.

"නෑ... මල්ලි අක්කා කියන එක ඇත්ත..." සමන්තත් එසේ කීවේ තරමක් හිතා බලාය.

"ඒත් අයියේ... කොහෙන්ද සල්ලි" නිමන්ත ඇසුවේය.

"දැන් බිස්නස් වලට ලෝන් දෙන බැංකු ඕන තරම්, අනික ඉඩමත් තියන එකේ එක සිම්පල් වැඩක්. බිස්නස් එක කරගෙන යන ගමන් ගෙවාගෙන යන්න පුළුවන" වත්සලා එය තරමක් අධ්‍යනය කර ඇති වගක් තිදෙනාටම දැණුණේය.

"ඒත් අක්කේ මට තේරෙනවද එවා...." නිමන්ත තවත් පස්ස ගැහුවේය.

"ටෙක්ස්ටයිල් බිස්නස් එක ගැන හොඳට දන්නවා සමන්ත අයියා. එයාවත්

එකතු කරගත්තම ඉවරයිනේ. අනික ඔය නැටුවා හොඳටම ඇති, මම ලබන මාසේ අන්තිම පහුවෙලා තමුසෙට මම දන්න කියන කෙල්ලෙකුත් කතා කරන්න ඉන්නේ. ඒකත් මේ අවුරුද්ද ඉවර වෙන්න ඉස්සර කරලා දැම්මම ඉවරයි. නැත්තම් මෙතන අම්මා අප්පවි විතරයි තනියම.. අපිත් අපිට කියලා ගෙයක් දෙරක් හදාගෙන වෙනම පදිංචියට යන්න ඕන.. හැමදාම තමුසෙගේ තැන වැටිලා ඉන්න නෙමෙයිනේ, කවුද දන්නේ අපිව කවදා ඵලවයිද කියලා" වත්සලා එසේ කියමින් එක් මාළු කුරියෙක් වෙනම පිහානකට දා ගත්තාය.

තිදෙනාම සිටියේ මුහුනෙන් මුහුණ බලාගෙනය. ඒ ඇයට මෙතරම් ස්තීර ලෙස කියන්නට හයියක් කෙලස ඇය තුල තිබුනේ දැයි හිතමින්ය. එහෙත් ඇය කී දේ වරදක් නොවන නිසාවෙන් වර්ජිත භිටියේ නිහඬවය.

වත්සලා ගිය නිසාවෙන් මේනකා හා මව කුස්සිය තුල තනි වූයේය. එයින් ඔවුන් දෙදෙනාගෙම මුහුනේ වූයේ සිනහවක්ය.

"අම්මගේ කතාවලට ඒකිට ලැජ්ජා හිතූනා..." මේනකාට ඇයව තවත් අවුස්සනට හිතූනාය.

"ආයේ මම ලැජ්ජා වෙන්න දෙයක් කීවුවැයි..., අපි වයසට ගියාම හිතේ තියන එවුවා මෙවුවා ඇරිලා ගියත් පිරිමි පාර්ශවේට මරණ මංවකෙදීත් එවුවා හිතට එනවා කියලයි අපිට කියාදිලා තියෙන්නේ. ඔය වයසට ගියා කියා නැතුවා සතියට වරක්වත් යස අගේට උගුර පාදන්නේ..." වර්ජිතගේ මවට මේනකා සමඟ ඵලස කියන්නට ලැජ්ජාවක් නොදැණූනාය.

"අනේ.... අම්මේ.. අම්මත් කියන කතා" එවලේ මේනකාටත් තරමක විලියක් දැනුනාය. එහෙත් හිතාව අඩුවක් නොවුනේය.

"හිතාව නෙමෙයි, දැන් ඉතින් දෙතුන් මහක්වත් දුවටත් පරිස්සම් වෙන්නට වෙයි..... ඔය දාන්ගලේ ටිකක් අඩු කොරගෙන, කුළුඳුල් දරුවා.."

"ඒක හිටපු ගමන් අමතක වෙනවනේ අම්මේ..." මේනකා කෙළිදෙලෙන් පිළිතුරු දුන්නාය.

"ඒක යසයි... අපි ඔය දෙතුන් මගේ ඒ කාඹරේට වත් ගියේ නැතුවා. ඩිංග ඇත්තම් ගැස්සෙන්ට ඉඩ ඕන්....."

"දැන් එහෙම නෑ අම්මේ... කෑමෙන් බීමෙන් පරිස්සම් වෙනවා ඇරෙන්නට"

"මම කියනවට කෝකටත්, මේ දෙනුත් මහේ අළු කෙහෙල් ඩිංගක් දෙනුත් දවසකට සැරයක් වත් කන්ට දෙන්ට...."

"කාටද.."

"වෙන කාටද.... ගෙදර ඉන්න පිරිමි පරානෙට මිසක්"

"ඒ ඇයි..." මේනකාට එය නොවැහැටුණාය.

"එතකොට ඒ උවමනා එපාකම් ටිකක් මහ ඇරිලා යාච්චි. නැත්තම් හොඳ නෑ කිවුව දවසේ ඉඳලා වෙනදට වඩා ඇමරුවක් උන්ගේ ඔළුවට හගන්නේ" ඇය එසේ කියා සිනහා වූයේ මේනකාගේ උර හිසටත් සියුම් පහරක් ගසාය.

මේනකා එය පිළිගත්තා සේ සිටියත්, එම යල්පැනගිය අදහස් ක්‍රියාත්මක කරන්නට තුන් හිතකවත් නොවුනී. ඒ ඇයටද එසේ සිටින්නට නොහැකි බව ඇයම දන්නා නිසාවෙන්ය.

මාළු කුරියාවත් ගෙන වත්සලා පියාගේ කාඹරයේ දොර අසලට ගිහින් ඔහුට කතා කළාය. එවිට ඔහු තම බෝතලක් විදුරුවත් හංගා ඇයට කතා කළේ මුවත් හොඳින් පිසදමමිත්ය.

"ආ... අප්පව්වි...." වත්සලා එම කාඹරයට ගියේ දෙවන වරටය.

ඔහුව දුටුව ගමන් වත්සලාගේ ගත තරමක් සලිතව ගියේ මව කී කතාවෙන්ය. ඒ ඔහු තවමත් අම්මාගෙන් යෝනී සංසරගක් නොමැති වුවත් වෙනයම් අයුරකින් සතුටුවන බව ඇසීමෙන් හිතට දැණුන අහෙතුක සිතුවිල්ලකින්ය. ඒ නිසාවෙන් ඇයට නොදැනීම ඔහුගේ යටි කය දෙස බැලුණාය.

"මොකට ඇත්ත ආවද...." ඔහු එසේ කීවත් ඇය ගෙනා පිහාන අතට ගත්තේය.

"අප්පව්වි මේ..., මේ..., මම මල්ලි ගැන...." ඇයට කියන්නට ලැබුණේ එපමණි.

"මට හැහුණා..., එහෙම තමා ඉන්ට ඕන..., අපි බුරුල දුන්නා වැඩියි..." ඔහුට එම කතාව මැනවින් ඇසි තිබුණේය.

"ඉන්න, අප්පව්වි මොකද කියන්නේ...."

"දැන් ඉතින් ආයේ මම මොනවා කියන්නද..... දුට මනාප විදියක් මිසක්. හිත

ඩිංගක් ඔය කඩේ කැඩෙනවට මිසක් මයේ වෙන අකමැත්තක් නෑ..., හැබැයි ඕකෙනුත් බාගයක් දුලටත් අයිතියි.." ඔහු සිටියේ සතුටින්ය.

"ඔය කඩේ අතික් පැත්තේ හදා ගමු.., ඉඩම්වල අයිතිය පස්සේ මොනවා කර ගන්නට බැරිද" තමන්ටත් එහි අතියක් ඇති බව දැනි වත්සලාටත් සතුටක් ගෙන දුන්නාය.

"එවුවා පිළිවෙලක් කරලම, කරන දෙයක් පටං ගත්තනම් තමා හොඳ... එක ලේ තමා, කවුද කොහොම, කාටද කියන්න පුළුවන් ඉදිරිය"

"එවුවා අප්පව්වි, අයියා මල්ලිලා එක්ක කතා කරගන්න..." ඇය එසේ කියමින් කාඹරයෙන් එන්නට හැදුවාය.

"මයෙයි, අම්මගෙයි නම් හිතක් නෑ... පොඩ්ඩා එක්ක ඉන්නට" ඔහු නොකියා කීදේ වත්සලාට වැටහුණාය.

එහෙත් ඇය සිනහවකින් ඔහුට සංග්‍රහා කලේ "කවුද දන්නේ එන ලේලී මටත් වඩා හොඳ වෙයිද කියලා" යැයි කියමින්ය. එහෙත් වජීරගේ පියා කීවේ "දුවෙක් ලඟ ඉන්නවා තරම් සතුටක්, ලේලියක් ලඟ ඉද්දි කොහේද" යැයි කියාය. ඒත් වත්සලාගේ හිත උනුව ගියේ නොසිතුව ලෙසය.

එහෙත් වජීරගේ මව මෙවලේ මේනකාට වඩාත් කිට්ටුවේ වෙනයම් කරුණකටය. ඒ යම් සැකයක් දුරු කොට ගන්නටය.

"මාත් මේ බලාන ඉන්නේ කවදා අත්තමා කෙනෙක් වෙයිද කියලා හිත හිතා..." ඇය එම කතාව පටංගත්තේ දිගු කතාවක ආරම්භයකටය.

"අම්මා ඉතින් දැනටත් අත්තමා කෙනෙක් නේ...." මේනකා සැබෑව කියා ගත නොහැකි නිසා තම කුස අතගා ගත්තේ ඇයට පෙනෙන ලෙසය.

"ඒකත් හැබෑව.... මේ ඉතින් මයේ කෙල්ලනේ" එලස කීවත්, ඇයට මේනකාගේ කුසෙන් තම ලේ පුපුබ නොදැණුණාය.

"ඇ දුවේ.... අපේ දෙන්නා මොනවැයි කියන්නේ... තම දරුවෙක් ගැන හිතලා නැතුවයි" ඇයට මේනකාගෙන් එය අසා ගැන්මට හොඳම වේලාව වග වැටහුණාය.

"ඒ දෙන්නත් හිතලා ඉන්නේ අම්මේ, ඒත් දන්නේ නැද්ද...."

"ඒක හැබැව් දෙන්නා දෙපැත්තක ඉද්දී හුලගෙන් ළමයි හම්බෙන්ටැයි" එයට මේනකාටත් සිනහවක් නැගුණාය.

"ඒකනේ...."

කුස්සිය වෙත ආ වත්සලාට දෙදෙනාගේ කතාව ඇසුණාය. එයින් ඇයටත් නැගුණේ සිනහවක්ය. එම නිසාවෙන් ඇය කුස්සියට නොගොසින් මදක් නැවතුණේ ඔවුනට නොපෙනෙන්නටය.

"ඔය සරු දෙකුන් දිනේට වත්, මෙහෙට බැරිනම් කොල්ලට එහෙට හරි ඇවිත් යන්නට කිවුනම් ඉවරයි..." ඇය එලස මේනකාට කීවේ, ඇය එය වත්සලාට කියනා බව දන්නා නිසාවෙන්ය.

"එහෙම දවසක් දෙකක් ඇවිල්ලනම් ගියා අම්මේ..." මේනකා සත්‍යම කීවාය.

"ඔය එක දවසක් ඉඳලා ගිහින් හරියන්නේ නැ... ඒ දෙකුන් දවසේ යහමින් ඉන්නට ඕන.. ඇහේ පතේ හිරි යන්නටත් එක්ක" ඇය එසේ කීවේ මේනකාගේ කණට කොට රහසින්ය.

"ඒකනම් ඉතින් කොහොමත් එහෙම තමයි අම්මේ... දන්නවනේ අපේ එකිගේ හැටි" මේනකත් එයට පිළිතුරු දුන්නේ සිනහවකින්ය.

එය අසා සිටි වත්සලාට ලැජ්ජාවක් දැනුණේ මේනකා ඒ සැම මව සමඟ කියනා නිසාවෙන්ය. "මේකීටත් ඕන නැති මහලක් නෑ..... අම්මා එක්ක කියවන්නේ" ඇයට සිතුවේය.

"එකනම් හැබැව්.... මේ ලහකදී ඉඳලා දෙන්නට තියෙන්නේ නම් එසේ මෙසේ කුලප්පුවක් නෙමෙයි ඕන්. අල්ලපු කාඹරේ හිටපු මේ නාකි මහෙත් හිත ගැහෙනවා එවුවා ඇහිලා. ඒක තමා මම ඔය හදිසියෙම කාඹරේ බිත්තිය උස්සලා දැමීමේ.." ඇය එලස සිනහවෙන් කීවේ සතුටෙන්ය.

"ඒකනම් ඇත්ත අම්මේ..." මේනකත් එයට උල්පන්දම් දුන්නාය.

"ඔය කේන්දර කොපිය ඇත්ත හඳහන් බලන්නට ගියේ මම..., බලපු ගමන් කීවේ, මෙකී වෙලඹක් කියලා.., කොල්ලට ආම්බාම් කොරන එක ලේසි වෙන එකක් නෑ කියලා.. හැබැයි හඳන් දෙක අපුරුවට ගැලපුණා.., ඇහෙමිම පේන්නැද්ද ඒක යහමින් ඕන කියලා.., ඔහේ ඔය නැවතිලා ඉන්නවටත් ඒකයි

ඕන් මම අකමැති වුනේ.., දුවලා එක්ක ඉන්න නිසා තමයි ඕන් හිතේ බයක් නැතුව ඉන්නේ" ඇය වත්සලත් නොදන්න කරුණක් හෙලිකොට සිනහා වූවාය.

එම පිළිතුරෙන් වත්සලාගේ හිතම උණුහුම් වූනේය. ඒ ඇය කිවූ කරුණ සත්‍යක්ද යැයි සිතුව නිසාවෙන්ය. එහෙත් එය සත්‍යක් වෙන්නට ඇති වග ඇයට සිතුවේ "වෙලඹක්.. වෙන්න ඇති.." යැයි ආඩම්බර හිතෙන්ය.

"නියම නම අම්මේ..... හිටපංකෝ මම..." මේනකා එය විහිළුවට ගන්නට සිතුවාය.

"එවුවා එහෙම දැණෙන්නට අරින්න එපා" තමා කීවේ නොකියතු කතාවක් වග ඇයට සිතුවේ එවලේය.

"නෑ, නෑ, අම්මේ මම කියන්නේ නෑ" මේනකා එසේ නොකියන බව ඇයට කීවේ බොරුවටය.

"මම ඩිංගක් ඉස්සරහට ගිහින් බලලා එන්නම්... තෙල් තාව්විය බැවනේ..." ඇය කොකටත් කියා බැලුවේ මේනකාගේ තනිය ගැන.

ඔවුන් දෙදෙනාගේ කතා බහා අසාගෙන හිටි වත්සලාට සිහිනහවක් නැගුනත්, ඇය සිතුවේ අම්මාගේ මේ වෙනස්වීමය. "අම්මට මේනකා අල්ලලා ගිහින්...." ඇයට එසේ සිතුවත්, අම්මා තමා සමඟ මෙතරම් ලොංගතු නොවූයේ තම වරදින්ම නොවේ දැයි ඇයට සිතෙන්නට වැඩි වෙලාවක් නොගියේය.

මේනකාට හා සමන්තට තම කාඹරය හා යහන දී වත්සලා හා වජිර සාලයේ නිදා ගැන්මට වූ සැලසුම මේනකා හා සමන්ත බිඳ දැමුවේය. ඒ ඔවුන් දෙදෙනා සාලයේ නිදා ගන්නා වගට පුංචි රංචුවකින් සමතකයට පත් වෙමින්ය. එහෙත් වජිරගේ මව එය දැන, නැවත ඔවුන් දෙදෙනාට යුද ප්‍රකාශ කලේ තම කාඹරයේ නිදා ගන්නා ලෙසත්, ඇය පියාගේ කාඹරයට යන බවත් කියාය. ඇය රිදවිය නොහැකි කමෙන් මේනකාට හා සමන්තට සිදු වූයේ ඇයගේ කාඹරයේ නිදා ගැන්මටය.

"වජී.... ඔයාට අද හරි හැපි නේද. ඔයා දැන් අප්පච්චියෙක්.." වත්සලා එලස ඇසුවේ ඔහුගේ ලැමද මතට දැන තබමින්ය.

"හම්... මේනු කියද්දී මට ඇඬුනා..." වජිර සත්‍යම කීවේය.

"අද කොහොමත් ඔයාගේ හිතේ මම නෑ නේද..."

"ඔයාට පිස්සු..."

"ඔයාට ආසද දැන් මේනකා ලඟට ගිහින් එන්න..." වත්සලා ඔහුගේ ලිඟුව හෙමෙහිට අත ගැවය.

"ඇත්තටම ඔවු... හැබැයි මෙහෙම දේකට නෙමෙයි.. මට ඕන මගේ දරුපැටියා ඉන්න මේනුගේ බංඩිය ඉබලා එන්න.." වජීර එසේ කීවේ තම හිතට නැවුම්ව ඇතුළුවූ පැතුම් සමුදායකින්ය.

"ඒක විතරද..."

"ඇත්තටම... මට අද ඕන ඒක විතරයි" වජීරගේ හිත පිතෘ බාවය නිසාවෙන් සිටියේ සතුටෙන් ඉපිලය.

"එහෙනම් ගිහින් එන්න..." වත්සලා ඔහුගේ නළල සිප ගත්තාය.

"පිස්සුද එහෙම කොහොමද...."

"ඉන්නකෝ.. ටිකක්"

වත්සලා තම දුරකතනය ගෙන අල්ලපු කාඞරයේ සිටින සමන්තට ඇමතුමක් ගත්තාය. ඒ පිළිසදර කෙටියෙන් නිම වූයේ වජීරගේ මුවට සිනහවක් එක් කරමින්ය.

"යන්න... ගිහින් එන්න... මේ මගේ පැටියවත් මේනුට කියන්න අමතක කරන්න එපා කියලා" වත්සලා ඔහුගේ ලිඟුව මෘදුව පිරි මැද්දාය.

වජීර හා සමන්ත කාඞර දෙක මාරු කර ගත්තේ හොරහින්ය. ඒ සමන්ත ඇතුලට එන විටම වත්සලා කාඞරයේ ඇතුලතින් අගුල දමමින් සමන්තව වැලඳ ගනිමින්ය.

එලසම වැඩි වෙලාවක් නොගොසින්ම සමන්තගේ කළිසම තුලට වත්සලා අත දැමුවා සේම, ඇගේ දුහුල් නිදන ඇඳුම ඔසවා සමන්තත් ඇගේ යෝනිය මතට අත තැබුවේ, අවසන් සීමාවට එක් පියවරෙන්ම ප්‍රවිශ්ට වෙමින්ය.

එහෙත් වජීර හා මේනකා අඩ හෝරාවකට වඩා සිටියේ වැලඳ ගැන්මෙන්ය. ඒ දෙදෙනාම සතුටු කඳුලින් දෑස තෙත් කොට ගනිමින්ය. මෙදින කවදා වත් නැතුව වජීරගේ හිතට ලොකු බරක් දැණුනේය.

පසු දින දහවලේ මේනකාගේ හා සමන්තගේ පිටව යෑමෙන් වත්සලාගේ නිවසම නැවතත් නිහඬ බව අරක් ගත්තේය. ඒ වත්සලාටත් පාඨවක් ගෙන එමිත්ය. එහෙත් වජිරගේ දෙමවු පියන්ගේ හිතේ වෙනදාට වඩා ගරුත්වයක් වත්සලා කෙරෙහි ඇති වුනේය. ඒ මේතෙක් නිවසේ නොවිසුදනන පැනයන් බොහෝමක් වත්සලාගේ දැඩි තිත්දු තීරණමත සමනයකට පත් වූ නිසාවෙන්ය.

වජිරගේ පියාට එය සතුටක් වුවත්, තම ආධිපත්‍ය කෙමෙන් ගිලිහී හොස් ඇති වග ඔහුට නොදැණුනාම නොවේය. එහෙත් ඔහුට පුදුමය වූයේ එම ආධිපත්‍ය වජිර අතට නොගොසින්, ලේලිය අතට යෑමය. එහෙත් ඔහුට එයට ලෝබ කමක් නොදැනුනත් "එදා එයැයි කිවුව දේ අහලා තවත් එක පාරක් වත් කෙල්ලෙක් ගැන හිතුවනම් අහවරයි, මොකෑ වැඩියක් වෙනෙවා කියලැයි, මොනවා උනත් කෙල්ලෙක් ගෙදරකට ඉන්ටම ඕන" ඔහුට අවසන සිතුවේය.

Swawalzone.com

මේනකාට මෙවලේ තමාව ඇවැසි වූවත් වත්සලා දෙදිනක් නිවාඩු දමුවේ වජීරගේ මව නිසාවෙන්ය. ඒ ඇගේ සහයට නුවරින් කෙනෙකු පැමිණෙන තුරුය. එහෙත් වජීර ඉරිදා රැයෙම නැවත සේවය සඳහා ගියේ වත්සලාට තවත් පාළු බවක් එක් කරමින්ය. හෙත් සඳුදා දහවලේ ඇයට රුපීකාගෙන් ඇමතූමක් ආවේ, ඇඟපත හෝදාගෙන කාඹරට ආ විගසමය.

"මොකද බං ෆෝන් එක ගන්න මෙව්වර වෙලා ගියේ....."

"නාලා ආවා විතරයි බං...."

"ආ... හොඳයි, හොඳයි, නා ගත්ත එක. මේ... මම උඹට ගත්තේ මම හෙට යනවා කියන්න..."

"මොකද හදිසියෙමිම....." වත්සලා කෙහෙරැල්ල පිසදමින් අසුවාය.

"හදිස්සියක් නෙමෙයි බං... දැන් දවස් හතර පහක්නේ ඇවිලා. නිහාල්ටත් හෙටයි අනිද්දයි ඔඟ් ඩේ"

"ආ.., ඒක හොඳයි.., ආප්පම කන්නත් බැනේ නේද..."

"පල, පල, යන්න.., කෝ සමන්ත ගියාද..?"

"ඊයේ... රූ.."

"උඹ හැන්දෑවට මොකද කරන්නේ..."

"ඇයි..."

"උඹලගේ ගෙවල් පැත්තේ එන්න හිතුවේ.. නංගිත් එක්ක"

"මරු, මරු.., වරෙන්, වරෙන්...."

වත්සලා වර්ජිත ඇමතුමක් දෙන්නට ප්‍රථමව හංසි ඔහුට ඇමතුමක් දී තිබුණාය. එම නිසාවෙන් වත්සලා ඔවුනට තේ පැන් සංග්‍රහයට අවැසි දේ ඔහු ලවා ගන්න ගත්තාය.

"වරෙන්, වරෙන්, ඇතුලට... අම්මේ මේ රූපී, මගේ ඉස්කූල් කාලේ ඉඳලා හොඳම යාළුවෙක්, මාතලේ ඉන්නේ... මේ දවස් ටිකේ මෙහේ පුංචිලගේ ගෙදර ඇවිත්... මේ හංසි.. නංගි කෙනෙක්" වත්සලා මවට ඔවුනව හඳුන්වා දුන්නාය.

එවිටම මවගේ නුවර සිටිනා සහෝදරිය ත්‍රිරෝද රථයකින් බසිනු වර්ජිතගේ මව දුටුවාය.

"ආ....න්, පුංචි අම්මත් එනවා.." ඇයගේ මුහුණ එයින් සතුටුව ගියේය.

වර්ජිතගේ මවටත්, ඇගේ නැගෙනියටත් අල්ලාප සල්ලාපයේ යෙදෙන්නට ඉඩදී වත්සලා හා රූපිකා මෙන්ම හංසිද වත්ත පහළට යන්නට එලියට බැස්සේ නිදහස් කතා බහකට ඉඩක් සොයමින්ය.

"ආ... ඔය ඉන්නේ..." වර්ජිත ඒ වන විටත් නිවසේ ඉදිරිපිට සිට පිටුපසට පැමිණ සිටියේය.

"පලයන්, පලයන්, ඉතින් තවත් මෙතන බොරුවට ඇඹරෙන්නේ.., අම්මා දන්නවනම් හෙම මාත් ඉවරයි" රූපි හංසිට කීවේ සිනහවෙන්ය.

හංසි හා නිමන්ත වත්ත පහළට යන්නට ඉඩ හැර රූපිකා හා වත්සලත් එදෙසට පිය මැන්නේ ඔවුනට වැඩි දුරක් තබාය. එහෙත් වත්සලා හා රූපිකා වෙරළ ගස මුළු ඉඳගන්නා විට හංසි හා නිමන්ත තවත් පහළට ගියේය.

"ඉතින්, ඉතින්... කෝ කොල්ලා.."

"පුංචි එක්ක නියලා ආවේ... නියමයි බං මේ හරිය..." ඇය වත්සලා සතු ඉඩමේ මායිම් සෙවුවාය.

"අර වත්ත ජ්‍යෙෂ්ඨ වෙලට යනකම් අපේ...." වත්සලා එසේ ඇත ඉම පෙන්විට නිමන්ත හා හංසි ලිදේ උස් බැම්ම උඩ ඉඳගෙන සිටිනු දෙදෙනාටම පෙනුණේය.

"මම ඊයේ නිකන් පුට්ට... වදනක් දාලා බැලුවා. හංසිට ඕන්නම් මල්ලිව කතා කරන්න පුළුවන් කියලා...."

"ඉතින්...."

"ගැනිනම් එක පයින්... එයා බය හංසි මොනවා කියයිද කියලා. මමත් වැඩිය කියන්න ගියේ නෑ. මම කිවුවා නංගිගෙන් මම හිමිහිට අහලා බලන්නම් කියලා...."

"මරුනේ...."

"උඹත් මරු ගේම් බං ගහන්නේ....., ඉස්සර කොහොමද හිටියේ, නිකන් දහයට ගණින්න බෑ වගේ" රූපිකා සිනහා වූවාය.

"එහෙම තමයි බං ජීවිතේ හැටි..., මේ... ඒවගෙන් වැඩක් කියපං උඹ මොකද මගේ වෙඩින් එකට ආවේ නැත්තේ..." වත්සලා ආඩ පාළියක් කීවාය.

"උඹ දන්නවනේ... නිහාල්ව සෙට් කරෙත් බාප්පා. මට වැඩිය අවුරුදු දහයක් වැඩිමල්. ගොඩ එන්න ඕන නිසානෙ බන් මැරි කරේ.... අම්මලත් එහෙම හොයලා බැලුවේ නෑ කාසාදේ කරලා දුන්නම. ඒ දවස්වල අතේ සතේ නැතුව හිටියේ දෙන්නම... අනික ලොකු එකත් හම්බෙන්න ඕන්න මෙන්න. උඹ දන්නවනේ ඉතින් ඒ දවස්වල මගේ තත්වේ. මම මගේ වෙඩින් එකට ඇන්දෙත් උබෙන් සාරියක් ඉල්ලගෙන" රූපිකා තම කතාව හෙලිකලාය.

"ඒවා හිතන්න එපා බං දැන්... ඒකෙන් දැන් නරකක් වෙලා නෑනේ..."

"ඔවු බං... දෙයියනේ කියලා මට මොනවා නැතත් දැන් මගේම කියලා වැටිලා ඉන්න තැනක් තියනවා... ජීවිතෙන් වරදක් නෑ. නිහාල් දැන් ගාඩ් කෙනෙක්, වයසින් ටිකක් වැඩි වුනාට හරිම හොඳ මිනිහෙක්"

"වයස මොකද්ද බං..... යට නළියනවනම්..." වත්සලා සිනහා වූවාය.

"ඒවනම් ඉතින් කියලා වැඩක් නෑ... ඒකෙන්නම් කිසි අඩු පාඩුවක් කරන්නේ නෑ. වෙලාවකට වදක් මිසක්"

"අතේ පළ තෝ බොරු නොකියා.... වදේ ගැන කියන්න හිටියා. උඹ ගැන නොදන්න එකෙකුට ඔය කතාව කියපන්..."

"එහෙම නෙමෙයි බං... දැන් කොල්ලටත් ටිකක් තේරෙන වයස. දවසක් දෙකක් ඩියුටි කරලා ආවහම මේ, රූ දවල් වෙනසක් නෑ, වෙන වැඩක් නැතුවද ඕක ඇර..." රූපිකා එය කීවේ අසතුටින්ම නොවන වග වත්සලාට වැටහුණාය.

"මේ... කොල්ලා එදා මාර කතාවක් කිවුවනේ. උෟ උඹලා දෙන්නගේ මොනවා හරි දැකලා.., උෟ නම් වස පංචිතයෙක්, වැට බොක්ස් එකක්" වත්සලා ඔහුව ආදරයෙන් සිහිපත් කළාය.

"උඹටත් කිවුවද...?" රූපිකා එය ඇසුවේ තරමක පුදුමයෙන්ය.

"කිවුවා විතරක් නෙමෙයි බං... මහෙත්තුත් ඇහුවා නැන්දින් එහෙම කරනවද කියලා. පංචිතයෙක්..."

"අපේ වැරද්ද බං..., ඔය නාන වෙලාවක වුන දෙයක්. මම දැක්කේ නෑ ලඟට එනකම්ම. නිදිකරලා හිටිය එකානේ..."

"දැන් පොඩි වුන් අපිට වඩා පංචිතයි... උන් සේරම දන්නවා..." වත්සලා සිනහා වුවාය.

"මොකද උඹලා තවම පොඩි එකෙක් ගැන හිතුවේ නැද්ද...?"

"හිතලනම් තියෙන්නේ... දැන් මාස තුන හතරක ඉඳන්.. තවම අඩිය ඇල්ලුවේ නෑ" වත්සලා එයට පිළිතුරු දුන්නේ සිනහාවකින්ය.

"හදිස්සි වෙන්නේ නැතුව ඉඳපං.... හිතලා කරන්න ගියම ටිකක් කල් යනවා.., කොල්ලනම් බඩට එනකම් මම දන්නේත් නෑ.., ඒ දවස්වල එහෙම හිතුවෙත් නෑ.. බැඳලා මාස තුන යන්න කලින් මෙන්න බඩේ.., ඒත් මේක දාගන්න අවුරුදු කීයක් ගියාද.. අන්තිමට බෙහෙතක් ගත්තා.. IU එකකුත් කරා" රූපි තම කුස අතගා ගත්තාය.

"මේ පොඩි සින් එකක් තියනවා උඹට කියන්න.., හංසි උඹලා දෙන්නා ගැන මොනවා හරි දන්නවා. පරිස්සමින්..."

"දැනගත්තා කියලා අවුලක් නෑ බං..., මට එහෙම දෙයක් හංගන්න ඕන නෑ. අනික නිහාලුත් දන්නවා මේ සිං එක..."

"පල යන්න..."

"සිරාවටම දන්නවා..., එහෙම මුකුත් කියන්නේ නෑ. තරහා ගියාම ඉඳලා හිටලා පොඩි හින්ටි එකක් අරිනවා මිසක්" රුපිකා එය එතරම් තැකීමක් නොකර කීවාය.

"උඹට සිරාවටම තවම ඕක නැතුවම බැරිද....?"

"එහෙම එකක් නෑ බං. එහෙම නැතුව ඉන්න බැරි කමක් නෑ. ඒත් එකේ පොඩි ආතල් එකක් තියනවා. ඒක නිහාල් එක්ක ඉඳලා ගන්න ආතල් එකට වඩා වෙනස්. ඇයි උඹ එහෙම ඇහුවේ.."

"නිකන් බං... දැන් ඔය සිං එක කොච්චර කල් ඉඳලද..., මම හිතාගෙන හිටියේ උඹ මැරි කරාම ඔක නවතියි කියලා..."

"මට එහෙම නවත්තන්න ඕන වුනේ නෑ..., කොහොමද දැන් උඹේ පරන සින්"

"දැන් ඒවා මතක් වෙද්දී නිකන් ලැජ්ජයි වගේ බං..., එදා කොල්ලව නාවද්දී පුංචිව දැක්කම මගේ හිත මොකද්ද වෙලා ගියා. මම මේවගේ නොදරුවෙක්ගෙන් නේද ඉස්සර අර විදියේ ඕලින් එකක් ගත්තේ කියලා"

"ඒක එහෙම තමා, ඒවා වයසත් එක්ක වෙනස් වෙනවා.., හැබැයි නැති වෙන්නේම නෑ.., උඹ මට නොකිවුවට"

"අනේ මංදා බං. මේ.... කෝ අරුන් දෙන්නා.. ජේන්නත් නෑනේ" වත්සලාට හංසි හා නිමන්ත පෙනෙන්නට නොසිටියේය.

"කොහෙට හරි රිංග ගන්න ඇති බං..., හැබැයි මවෝ... උඹේ මස්සිනා පොඩ්ඩට නම් තියෙන්නේ එසේ මේසේ ගායක් නෙමෙයි. අරකි සේරම මට කියනවා"

"වෙන්න ඇති බං.... අයිශා විදියටම ඇතිනේ බං මල්ලීත්" වත්සලා තමා කිසිවක් දන්නා වහ අභවන්නට නොගියාය.

"ගියානම් හරි බං.... පොඩි එකා පුංචිට දෙනවා ඇති මරු රැගේ එකක්"

"යමු... තේ ටිකක් හදමු.. අරුන් දෙන්නා එන්නේ නැතයි" වත්සලා හා රුපිකා නැගිටිවේය.

එවිටම වත්සලාගේ සායේ යමක් පැටලී එය මදක් එසවුනේය. ඒ නිසාවෙන් යට

සායක් ඇඳ නොසිටි වත්සලාගේ දෙකලවා රූපිකාට මැනවින් පෙනුණාය.

"මේවනම් තවත් ලස්සන වෙලා බං අත් ගුනේටද කොහෙද...?" රූපි එලස කීවේ සිනහවෙන් වත්සලාගේ නිතඹට තට්ටුවක් දමාය.

"උඹට ඉතින් එදා ඉඳලම... අපේ අම්මවයි මාවයි ජේන්න බැනේ. වලක්කී" වත්සලා ඇගේ උරහිසට පහරක් ගැසුවාය.

"සිරාවටම බං... ඉස්සර ඉඳලම මම උඹේ පුකට ආසයි. කොහෙද.. බලෙන්ම ඒ දවස්වල ටිකක් මිරිකුවාට මිසක් නිකමට පෙන්නුවද....?"

"උඹට පිස්සු බං.. උඹ තවම එහෙමද ?"

"ඔවු බං.. උඹ එදා ඇවිත් බයිසිකලේට නැග්ගම, මේක පෙවුන විදියෙන් මගේ ඇඟම හීතල වුනා, මතක් වුනේම උඹ නෙට් බෝල් කිටි එක ඇඳලා හිටපු විදිය" ඇගේ කතාවෙන් වත්සලාට ආඩම්බරයක් දැණුණාය.

"තෝ දැන්න අම්මා කෙනෙක් නෙද..? බලපන් තොගේ තාම තියන වල්කම.. තොට ගැනු, පිරිමි දෙගොල්ලම පෙන්නන්න බැනේ"

"එහෙම නෑ බං... උඹ ගැන ඒ දවස්වල ඉඳලා තිබුන හිත මේ. ඇයි.. තෝ හොඳම යාළුවා වෙච්ච මටවත් නිකමට වාන්ස් එකක් දුන්නද... පර බැල්ලී" රූපිකා එසේ වත්සලාට බැන්නේ විහිලුවටය.

"තෝතෝ යකෝ පර බැල්ලී... දැණුත් මගේ පුකට කෙල හලන්නේ"

"මේ සිරාවටම අහන්නේ... එක පාරක් පෙන්නපංකෝ... අර ඉස්කොලේ දී වගේ"

"තොට පිස්සුද.." රූපිකාගේ වදන් හා හැසිරීම් තවම පාසල් කාලයේම වගේ ඇයි වත්සලාට සිතුවාය.

හොඳම යෙහෙලිය වූ රූපිකාගේ ඉල්ලීම මත දිනක් වත්සලා ඇයට නිතඹ නිකමට පෙන්නා තිබුනේ පාසල් ක්‍රඩා උත්වසයක පෙරහුරු දිනයකදීය. එය වත්සලාට අමතකව තිබුනත් රූපිකාට එහි මතකයක් තිබුණාය.

"මම උඹට එදත් පෙන්නුවේ නෑ නේ.. තෝතෝ උස්සලා බැලුවේ" වත්සලාටත් එය සිහි වූවාය.

"සිරාවටම ඒ දවස්වල උඹ නෙට්බොල් කීටි එක ඇන්දම, වල් පෙනුමක් තිබ්බේ.."

"ඒකම තමා මට ඒකෙන් අයිත් වෙන්නත් වුනේ.. අම්මා ලෙඩේ ඇද්දනේ"

"හැබයි අම්මා උඹ පස්සෙන්ම හිටියේ නැත්තම්, ඒ දවස්වලම කවුරු හරි උඹේ පුක පලලා"රුපිකා සිනහා වූවාය.

"ඒ දවස්වල අම්මා පරිස්සම් කරා, පස්සේ දුව දුන්නා" වත්සලත් සිනහා වූවාය.

"සිරාවටම.... උඹ පුකාය භාවය පුද දුන්නද...?" රුපිකා එය ඇසුවේ පාසල් සමයේ වදන් තුලින්මය.

"හම්... කොහේ බේරගන්නද බං..." වත්සලා එය ස්වකැමත්තෙන් දුන් වග ඇයට නොකියුවාය.

"යකෝ.. උඹනම් තියන්න වටින්නේ නෑ.., අමාරු වුනේ නැද්ද?" රුපිකාට වර්තමාන වත්සලා සමඟ ගුද ඇසුරේ යෙදුනු මැවි පෙනුණාය.

"පිස්සුද බං... පෙට්ටිය කැඩුන දවසේ දැණුන අමාරුවම තමා එදක් දැණුනේ.. ඒ වුනාට එක වෙනම මාර අතල් බං.. ඇයි උඹේ පුකාය භාවය තාම එහෙමමද"

"අපේ එකාටත් මාර අමාරුවක් බන් තියෙන්නේ ඕකට.. මු දවසක් බලෙම්ම අරින්න ගියා, බාගෙට යද්දී මම කොහොම හරි ඇදෙන් පල්ලෙහට තල්ලු කරලා බේරුනා.. මාර අමාරුවක් බං දැනුනේ. තොටනම් ඉතින් අමාරුවක් නැතුව ඇති සයිස් එකට"

"තෝ හිතුවද පුක ලොකු වුනාට හිලත් ලොකුයි කියලා.."වත්සලා එසේ කීවේ රුපිකා හා ගෙට ගොඩවෙමින්ය.

ලීද ලඟ පඩියේ ඉදගෙන සිටි හංසිට හා නිමන්තට රුපිකා හා වත්සලා නිවස තුලට යනු පෙනුණේය. ඒ බලවුසයට යටින් වූ නිමන්තගේ අතේ පහස හංසි විඳිමින්ය.

"මේ... අක්කලා ගියා අපිත් යමුද..." හංසි නිමන්තගේ අත බල්වුසයෙන් ඉවතට ගෙන දෙන නිසිපරිදි බ්ලෙසියරය මත රඳව ගත්තාය. ඒ යන්න ඇති හදිසිය බොරුවට පෙන්වමින්ය.

"මේ, මේ, වූට්ටක් ඉමු..."

"එයාලා හොයයි අනේ.." හංසි නැගිට නිසි ලෙස ඇඳුම සකස ගත්තාය. එහෙත් ඇයට ඇවැසිය වූයේද මෙයමය.

"අනේ.. මේ ටිකක් ඔහොම නැවෙන්නකෝ..." නිමන්ත ඇයව බලෙන්ම ඉන්ගෙන් නවා ගත්තේය.

"අනේ... මොකද්ද අයියේ..." හංසිට අවැසි වූයේ මෙයම උවත් බොරුවට මැසිවිලි නැගුවාය.

"ඉන්න, ඉන්න, ටිකයි.. ටිකයි" නිමන්ත ඔහුගේ කලීසම පහත් කළේ යට කලීසමත් එකටය.

"ඉන්න, ඉන්න, එහෙනම් ටිකක්..." හංසි ගත කෙලින් කොට පැන්ටිය ගලවා දමා ලිංපඩිය අල්ලන් නැමුනේ දෙපාත් පළල් කොට ගනිමින්ය.

"මෙහෙම ජේනකොට ඉන්නත් බෑ හලෝ..." නිමන්ත ඇගේ සාය ඔසවා පිට මතට දැමුවේ ඇගේ නිතබේ දෙපළ අතරින් පෙනෙන ගුද හිල දෙස බලමින්ය.

"අනේ අයියේ.. හෙමිට. කෙළ ටිකකුත් දාලම ඉන්න.." ඇයට බියක් නොදැණුනාම නොවේය. එහෙත් හිත තුල ආසාව විය.

"හරි, හරි..." නිමන්ත තම ලිඟුවටත්, ඇගේ ගුද සිදුරටත් බේටය දමා හොඳින් එය තවර ගත්තේය.

"අනේ, අයියියේ හෙමිට, හෙමිට තද කරන්න" නිමන්තගේ ලිඟුව ගුද සිදුර මත දැවෙටෙන විට හිත කොතරම් එඩිතර වූවත් හංසිට බියක් දැනුනාය.

කෙමෙන්, කෙමෙන්, ගුද සිදුරට දැණෙන තෙරෙපුම වැඩි වන විට හංසි දත් මිටි කා ගත්තේ බියෙන්ය. එහෙත් ඇයට මෙවලේ එතරම් රිදුමක් නොදැණුනා මෙන්ම, ලිංගුවත් ඇතුලටම රිංගු බව දැණුනාය. "අදනම් දැණුනෙත් නෑ..." හංසිට සිතුවාය.

"රිදෙනවද...." ලිඟු හිස ඇතුලට කිඳා බැසි විගස හංසිගේ ගතේ එක් වරම වූ තිගැස්ම නිමන්තට දැණුනේය.

"ටිකක්..." හංසිට දැන් බියක් නොවින.

"එහෙනම් කරන්නද..."

"හා.. ආපහු එලියට අරගෙන කෙළ ටිකක් දාලම කරන්න. කෝකටත් ලේන් එනවද බලන්න" හංසි හොඳින් ලිං බැම්ම අල්ල ගත්තාය.

"මේ පාරනම් චුක්ටක් වත් නෑ..." නිමන්තට එය සතුටක් ගෙන දුන්නේය.

ලිඟුවට හා ගුද සිදුරට නැවතත් කෙළ තලියක් දැමූ නිමන්ත, ලිඟුව හෙමිහිට ඇතුල් කලේ පෙර සමත් නොගසාය. එහෙත් ගුද සිදුර වට මස් වැසුමෙන් ඉබේම පෙරසම පහතට කොට ලිඟු හිස මතුකොට ඇතුලට ගත්තේය. එයින් නිමන්තට දැණුන මිහිර අපමණ විය. එම නිසාවෙන් නිමන්ත, හංසිගේ නිතඹ හොඳින් අල්ල ගනිමින් හෙමිහිට ලිඟුව ගුදයේ ඉහළ පහළ කලේය.

හංසිට මෙවර ලිඟුව ඇතුල් වෙත්ම සිහින් රිදුමක් දැණුනත්, රිංගා ගත් පසුව අපහසුවක් නොදැණුනේය. ඒ හිතට මෙන්ම ගතටද මිහිරක් ගෙන දෙමින්ය. ඒ නිසාවෙන් හංසි නිමන්ත හෙමිහිට ලිඟුව සොලවන අතරේ ගැටිත්ත මතට ඇඟිලි තුඩක් තබා ගත්තේ ගතේ සියළු බර එක් අතකට ගෙනය.

"ආහ්.... අයියේ.. අදනම් ඉන්න බෑ මාර සනීපයි" ඇයට ලිඟුව දහා දොලොස් පාරක් ගුද සිදුර තුල දාහ දාන විට, ගෙනෙන මිහිර ඉවසුම් නොදුන්නාය. එම නිසාවෙන් ඇය ගැටිත්ත මත වූ අත අතේ අතට මාරුකලේ පහසුව තකාය.

"මටත් ඉන්න බෑ පැටියෝ... ටිකක් හයියෙන් කරන්නද.." නිමන්තටත් එය ඉවසුම් නොදුන්නේය.

"හම්... එක පාරටම හයියෙන් එපා ටිකෙන්, ටික " ඇයටද ඇවැසි වූයේ එයමය.

කුස්සියට ගිය වත්සලා ඉහ මතට උස්ව පෝරුනුවක් ලෙස බැඳ ඇති ලිප මත කේතලය තබා, දර කැබලි කිහිපයක් ලංකොට ලිපට පිම්බේ කුඩා බටයකින්ය. එදෙස බලා සිටි රූපිකාගේ හිත ගැහුණේ ඇය ලිපට පිබින්නට පහත් වූ විට වාඩාත් විසල්ව මතු වූන නිතඹ ඇයට හිනහෙන්නට වූ නිසාවෙන්ය. එම නිසාවෙන් රූපිකා මදක් ඇයට කිට්ටු වූයේ ඇයට නොදැනෙන්නටය.

තම දෙකලවා ස්පර්ශයන් ඉහිලට ඇදුන සිත බව නිසාවෙන් වත්සලා ගැසී ගියේ නොසිතුව ලෙසය.

"ඒයි... මොකද්ද බං උඹ මේ කරන්නේ.. මම බය වෙලා ගියා" වත්සලා වහා

පෝරොනුවට හෙත්තු වූවාය.

"උඹ එහෙම ඉන්න කොට බලන් ඉන්න බැරි වුනා" රූපිකා එලස කීවේ වත්සලාගේ නෙත් දෙස කෙලින්ම බලාය.

"රූපී මට එහෙම බෑ... රූපී.." වත්සලාට ඇයගේ නෙත් දෙස එක එල්ලේ බලා සිටින්නට නොහැකි වූවාය. ඒ ඇගේ නෙත් තුලින් පෙරදිනයක මේනකා හා සමඟ වූ රැහුම සිහි කරමින්ය.

"නෑ උඹේ ඇස් දෙක අද මට කියන්නේ වෙන දෙයක්.." රූපිකා ඇයට තවත් කිට්ටු වූවාය.

"ඒ උඹට වැරදිලා...." රූපිකා හුස්මක දුරින් නැවතුන විට වත්සලා, ඇයට පිටුපා හැරුනේ තවත් එදෙස බලා සිටිය නොහැකි කමෙන්ය.

"මට වැරදිලා නෑ... ඉස්සර ඔය ඇස්දෙක මගෙන් එහෙම දෙයක් ඉල්ලුවේ නෑ.. ඒත් දැන් මට මොනවද කියනවා" ඇය වත්සලාගේ බඳ වටා දැන දමා බදා ගත්තේ ඇගේ බෙල්ල පෙදෙස මෘදුව සිප ගනිමින්ය.

"නෑ, නෑ, දැනුත් එහෙම ඉල්ලනේ නෑ.... ආ..හ්" වත්සලා එම කෙදිරිය වලක ගත්තත්, ලිපේ ඇවිලෙන ගිණිදැල් දෙස බලා සිටියාය.

"උඹ මට බොරු කියන්නේ..." රූපිකා ඇගේ දෙපා මුලට පහත් වූවාය.

"නෑ.. බොරු නෙමෙයි" එවිටම තම සාය ඉහලට එසවී නිරුවත් නිතඹ මතට ඇගේ දෙකපුල් මෘදුව ස්පර්ශ්‍ය වන වග දැණුණාය.

"ආ...හ්... රූපී, ඇයි උඹ මට මෙහෙම කරන්නේ" වත්සලාට එම මිහිර ඉවසුම් නොදුන්නාය. එම නිසාවෙන් ඇගේ දෙපා මදක් පළල් වූයේ නොදැණීමය.

"ඒ උඹට ඕන නිසා...." රූපිකා එසේ කියමින් ඇගේ විසල් දෙකලවා ස්පර්ශ්‍යන් අත ඇගේ දෙකලවා මුල්ලට ගෙන ආවේය.

"නෑ... රූ...පී..... මට මෙහෙම ඕන නෑ. ආ....හ්..." ඇය වැඩි බරක් පෝරණුව මතට දැන තබා බර කළේ ලිපෙන් බුර, බුරා නැගෙන ගිණිදැල් දෙස බලමින්ය.

"නෑ... උබට ඕන.." රූපිකා හෙමිහිට ඇගේ විසල් යෝනි දෙනොල් මත ඇඟිලි තුඩක් ගෙන ගියාය.

ක්‍රමක් ක්‍රමයෙන් වේගවත් වන නිමන්තගේ ලිඟු පහර නිසාවෙන්, හංසිගේ නිතඹේ වදින නිමන්තගේ කය "තග්, තග්" ගා හඬ නැගුවේ දෙදෙනාටම මිහිරක් එක් කරමින්ය.

"ආහ්... සුදු අයිගේ දැන්නම් ඉන්න බෑ...." නිමන්තගේ ලිඟු පහරේ වේගය එක් අතකින් දරා ගත නොහැකි නිසාවෙන් හංසි දැනම ලිං කණ්ඩිය මත තබා ගත්තාය.

"මටත් නංගියෝ... දැන්නම් ඉවසන්න බෑ..." ඔහු අපහසු වූවත් හංසිගේ දෙනන මිරිකුවේ ඇඳි වතට උඩින්ය.

"ආහ්... අයිගේ... තව කෙළ ටිකක් දලා ගහන්න.." ඇයට තම ගුද සිදුර නිමන්තගේ වේගවත් ලිඟු පහර හමුවේ ගිණියමව ඇති බව දැණුණාය.

"ඕනිමද නංගියෝ..... මට දැන් එලියට ගන්න හිතෙන්නෙත් නෑ" ඔහුට තම වේගය නවත් වන්න නොසිතුවේය.

"ඔනී සුදු අයිගේ... ඕන.. ගිණි ගන්නවා වගේ.." ඇය මදක් ගුද හිල තැටලුවාය.

"ආහ්... නංගියෝ... එහෙම හිර කර ගන්න,එහෙම හිර කර ගන්න..." ඔහුට ගුද හිල තම ලිඟුව ආදරයෙන් බදා ගත් වගක් දැණුණේය.

"බෑ... සිදු අයිගේ බෑ.... කෙළ ටිකක් දාන්න... රත්වෙලා" ඇයට වැඩිවෙලාවක් එලස තටඹා සිටීමට නොහැකි වූයේ දැණුන විසලි බව නිසාවෙන්ය.

නිමන්ත ලිඟුව එලියට ගත්තේ හිතකින් නොවේය. එහෙත් ඔහු ඒ ඉක්මන් බව නිසාවෙන් කෙළ පිඩක් ලිඟුවටත්, ගුද සිදුරටත් දමා වහා නැවත ඇතුල් කළේය.

රූපිගේ ඇහිලි තුඩු යෝනී විවරයේ පැල්ම තුලින් ඇතුලට රිංගා, යෝනියේ ඉහල මස් කොටට ඇහිලි තුඩින් කිති කවනා විට හංසිට එය ඉවසා සිටින්නට නොහැකි වූවාය. ඒ ඇගේ ගතම නුහුරු ගිණි පුළුඟකින් පිවිවෙමින්ය. එය වඩාත්ම තිවාර වූයේ රූපිකාගේ දිවත ගුද සිදුර තෙත් කරන්නට ගත් විටය.

"ආ...හ්. එපා රූපී එපා.... මට ඉන්න බෑ.."වත්සලා වහා ඇගෙන් ඉවතට ආවේ ගුද සිදුරට ප්‍රථම වරට දැණුන දිවතේ පහසෙන් මත්වය.

එහෙත් එතනින් නැගිටි රූපිකා නැවතත් ඇය අසලට ගියේ එක එල්ලේ ඇගේ

දැස දෙස බලමින්ය. ඒ නෙත් දෙස බලා සිටිය නොහැකි නිසා වත්සලා බිම බලා ගත්තාය. නමුත් ඇගේ හිස නිකටින් උස්සා ගත් රූපිකා එක් වරම ඇගේ දෙතොල සිප ගත්තේ, වත්සලාට කිසිවක් හිතනට ඉඩක් නොතබාය.

ප්‍රථම වතාවට තම දෙතොලට දැණුන සම ලිංගික පහසෙන් වත්සලාගේ ගතම, ලිපේ ගිණිදැල් පරදා බුර, බුරා නැගුණේය. ඒ නිසාවෙන් "රූපී... මේ කුස්සිය..." වත්සලා ඇගේ අත අල්ල ගත්තාය.

රූපිකාව තම කාඞරයට ගෙන යන්නට වත්සලාට වැඩි වෙලාවක් නොගියේය. එහෙත් ඇයට ඇතුලතින් දොරගුළු දමන්නට තරම් සිහියක් තිබුණේය.

"උඹ මාව පිස්සියක් කරනවා රූපී..." වත්සලා ඇයව බදා ගත්තේ රූපිකාගේ කම් පෙත්තට පහල දතින් විකමිත්ය.

"උගේ.... වත්සු.. උඹත් එහෙමයි"

රූපිකා එම වේදනා කාරි සියුම් මිහිර විද ගනිමින්, ඇගේ සාය පහතට කළාය. වත්සලත් සාය දෙපා මුලට වැටෙන්නට ඉඩ සලසා, ඇගේ බලවුසයේ බොත්තම් එකින් එක ගැලවුණේ හීන කරගත් ඉවසුමෙන්ය. එහෙත් අවසන් බොත්තම ඇගේ නොයිවසිලිමත් කමෙන් ගැලවී ගියේ නොසිතුව ලෙසය.

වත්සලාගේ දැතින් වවර වූ බලවුසය රූපිකා දැත් වලින් පන්නා දැමුවේ, සායත් පෑන්ටිය සමඟම පහලට කරමින්ය. එවිට වත්සලාද තම ටී-ෂර්ටුව ගලවා දැමුවේ මේම සෙල්ලමට වැඩි වෙලාවක් ගත නොහැකි බව වැටහුමෙන්ය.

"ෂා.... මරු..." රූපිකා වත්සලාව යහන මත ඉදවා ඒ ඇගේ දෙපා පලල් කලේ එකල සිට වත්සලාගේ සැඟවුන රහස් පෙදස දැක ගන්නට ඇති හිතේ ආශාවෙන්ය.

"බලපන් මේකේ ලස්සන... පොඩි කාලේ වගේ" ඇයටත් වත්සලාගේ විසල් දෙතොල් ඇති යෝනිය අත ගෑවේ නොයිවසිලිමත් මිහිරෙන්ය.

"දිව දාපං රූපී.... තවත් ඉන්න බෑ" වත්සලා දෙපා යහන මතට ගනිමින් දිගා වූයේ නොයිවසිලි මත් කමෙන්ය.

"බෑ.. වත්සු.. බෑ.. දිව නෙමෙයි මට අතුල්ල ගන්න ඕන" රූපිකා යහන පාමුල සිට ගෙනම නැවතත් වත්සලාගේ රහස් පෙදෙස ඇඳ අද්දරට ගත්තේ එක් පයක් ඔසවා ගනිමින්ය.

"ආහ්..... රූපී... ඉන්න බෑ.."

 රූපිකා කතුරක් සේ දමා ගනිමින් ඇගේ තෙත් වූ යෝනිය තම යෝනියේ අතුල්ලන විට වත්සලාට ඉවසුම් නොදුන්නාය.

"මටත්, ඉන්න බෑ වත්සු.... මටත් ඉන්න බෑ"

 රූපිකා උස්සා ගත් පයේ වත්සලාගේ යටි පතුල සිබිමින් යෝනිය අතුල්ලන වේගය වැඩි කළාය.

වත්සලාට එම මිහිර වැඩි මොහොතක් ඉවසා සිටින්නට නොහැකි වූයේ. මිහිරේ නැවුම් බව නිසාවෙන්ය. එයින් ඇගේ ගතම පෙර නොවූ තරමේ ඉක්මණකින් ගැහුණේ සුරාන්තයකට ලත්වය.

"ආ..ග්... රූපී... මට යන්න යන්නේ.."

 වත්සලා කෙදිරි ගැව්වාය.

එවිට රූපිකා තම වේගය ඉක්මන් කලා සේම ලිහිසි බව තකා කෙළ පිඩක්ද ඇගේ යෝනී දෙතොල මතට දැමුවාය.

"ඇති, ඇති, රූපී මට වුනා..."

 වත්සලා එක් මිහිරක් විඳ ගත්තේ මොහොතක් යන්නටත් ප්‍රථමවය. එහෙත් රූපිකා ඇයට බුරුලක් නොදී තවත් යෝනිය ඇතිල්ලීම වේගවත් කළාය. ඉන් වත්සලාගේ ගත සිත තවත් මිහිරක පහසෙන් නැගුටුණේ නොසිතුව තරමේ ඉක්මණටය.

"ඉන්න බෑ.. රූපී.. මට උඹට කරන්න ඕන"

"ආ... වරෙන්..."

 රූපිකා යහන මත දිග ඇදී වත්සලාට ඉඩ පාඩු සකස දුන්නේ හිත කැමැත්තෙන්ය.

වත්සලාට නුහුරු කම නිසාවෙන් යෝනිය අතුල්ලා ගන්නට පහසු ක්‍රමයකට එන්නට නොහැකි වූවාය. එහෙත් මනා නිපුණත්වයක් ඇති රූපිකා කොට්ට දෙකක් තම නිතඹට තබා ගනිමින් යටි කය උස්ස ගත්තේ "කතුරක් වගේ දාපන්" යැයි කියමින්ය.

හෙත් ඇගේ යෝනිය දුටු වත්සලා එදෙස බලා සිටියේ පුදුමයෙන්ය. ඒ ඇගේ බගමණිය දෙසය.

කලාතුරකින් ගැහැනියකට පිහිටන, පිරිමි ලිඟුවකට සම වූ මදක් විසල් බගමනියක් රූපිකාට පිහිටා තිබුණේය. එය කුඩා පිරිමි ලිඟුවක් සේම ඇගේ යෝනි ඉස්මත්ත අවදිව තිබුණේ වත්සලාට පුදුමයක් ගෙන දෙමිණේය.

"ඇයි මොකද...." රූපිකා ඇසුවාය.

"නෑ.. කිලිටි එක දිහා බැලුවේ, හරියට පොඩි එකාගේ වූවා වගේ..."

"උඹ ආසද පොඩි එකාගේ ඒ වුවට කට ගන්න" රූපිකා බගමණිය තවත් මතුව පෙනෙන ලෙස අල්ලා වත්සලාගෙන් ඇසුවාය.

වත්සලාගේ ගතම එයින් කිති කවා දැමීමේ, රූපිකාගේ පුතුවගේ කුඩා ලිඟුව සිහියට නැවිත්, කුඩා කළ වින්දි එම මිහිර මතකයට එමිණේය. එම නිසාවෙන් වත්සලා එයට පිලිතුරක් නොදීම ඇගේ බගමනිය මුවට ගත්තේ එම මතකයන්ගේ මිහිර සොයමිණේය.

නිමන්තට ඇගේ ගුද සිදුරෙන් ලිඟුවට දැණෙන මිහිර ඉවසුම් නොදුනේ හංසි විටෙක ගුද සිදුර හකුලා ගනිමින් හා විටෙක ලිහිල් කරමින් ලැබ ගන්නා මිහිරෙන්, නිමන්තටත් එය නැවුම් මිහිරක් වූ නිසාවෙන්ය. එම නිසාවෙන් නිමන්තගේ කෝෂ දෙක තුළ කැකුරුන ශුක්‍ර ලිඟු හිසටත් ආවේ නොදැනීමය.

"ආහ්... නංගියෝ... දැන්නම් ඉන්න බෑ යන්න එන්නේ..." ඔහු තම වේගය තවත් වැඩි කළේය.

"එපා සුදු අයිගේ, එපා.... අද නම් එහෙම කරන්න එපා..." හංසි කෙදිරි ගුවේ ඇයටත් දැනෙනා මිහිර ඉවසුම් නැතුවය.

"බෑ නංගියෝ බෑ.... ආහ්...." වර්ජිත මෙදිනත් හංසිට කලින් ශුක්‍ර පිට වූණේය.

"මොකද්ද අයිගේ.... වෙන්න ඔන්න මෙන්න අදත් තිබ්බේ..." වර්ජිත ශුක්‍ර පහා කොට ඇගේ නිතඹ ලිහිල් කළ විට හංසි කය කෙලින් කොට ගත්තේ ඉහට දැන තබා ගනිමිණේය.

"සොරි නංගියෝ..... ඉවසන් ඉන්නම බැරි වූනා... කෝ" නිමන්ත ඇයව නැවත ලිං පඩිගේ ඉඳවා ඇගේ දපා පළල් කොට ගත්තේය.

"මට මෙහෙම නෙමේ ඕන වුනේ..." හංසි දැන් කල හැක්කක් නොමැති කමෙන් නිමන්තට දෙපා පළල් කොට දුන්නේ බගමණිය වෙත දිවත තබන්නට පහසුව සලසාය.

නිමන්තට තමා ගැන ලැජ්ජා සිතුවත්, එය නොපෙන්වා ඇගේ ගැටිත්ත මුවට ගත්තේ සියුම්ව දෙනොල් අතරට තබා තද කරමිත්ය. එවිට නිමන්තට පෙනුනේ තම ශුක්‍ර ඇගේ ගුද සිදුරෙන් ටිකෙන් ටික එලියට එන අපූරුවය.

"ආ...හ්.." එයින් මිහිරක් හංසිට ලැබුනත් පෙර තරම් නොවිනී.

"සුදු අයියේ... යටට ඇඟිල්ලක් දාලා කරන ගමන් කිලිටි එක දිවෙන් කරන්න" ඇයට ඇවැසි වූයේම ගුද සිදුරේ මිහිර ලැබ ගන්නටය.

එම නිසාවෙන් නිමන්ත හිතකින් නොවුනත් දැබරගිල්ල ගලනා තම ශුක්‍ර මතින්ම ඇගේ ගුද සිදුර තුලට ඇතුල් කළේය.

"ආහ්.... අයියේ.. ගහන්න, ගහන්න..." ඇයට ලිඟුවෙන් තරම්ම නොවුනත් එයත් මිහිරක් ගෙන දුන්නාය.

වත්සලාගේ මුවෙන් හා දිවතෙන් බගමණියට දැණෙන මිහිර මොහොතක් යන්නට පෙරම රුපිකාට ඉවසුම් නොදුන්නාය. ඒ ඇගේ පුංචි අම්මාගේ ඇසුරට වඩා වත්සලාගේ ඇසුර නැවුම් වූ බැවින්නි.

"දැන්නම්.. ඉන්න බැ.... වත්සු... අතුල්ලපන්..." ඇය කෙදිරි නැගුවේ වත්සලාවත් එම කෙදුරුමෙන් උනුහුම් කොටය.

ඇගේ බගමණිය මතට හා යෝනිය මතට කෙළ පිඩවල් දෙකක් දැමූ වත්සලා තම යෝනිය ඇගේ යෝනිය මත ඇතිල්ලුවේ, රුපිකාගේ ඉගෙන්වීම මත පහසු ඉරියවුවෙන්ය. එම නිසාවෙන් ඇය රුපිකාගේ ඒ විසල් බගමණිය තම යෝනී දෝල් අතරටත් තබා ගත්තේ ඇයට මෙන්ම රුපිකාටද එයින් මිහිරක් ගෙන දෙමිත්ය. එය දෙදෙනාටම වැඩි වෙලාවක් ඉවසා සිටින්නට නොහැකි වූනේය.

"ආහ්... රුපී... දැණන්නම් මට ආයෙත් වෙන්න යන්නේ...." වත්සලා කෙදිරි ගැවේය.

"මටත්... උඹ හොඳට තදට අතුල්ලපන්...." රුපිකාත් කෙදිරි ගැවෑය.

"ආ.....හ්....." දෙදෙනාගේ මුවෙන් එකවරම පිට වූ කෙදිරියෙන්, වත්සලා රුපිකාගේ ඇඟ මතට කඩා වැටුණාය.

මද වේලාවක් යහන මත හති හෙලු රුපිකා හා වත්සලා යහනෙන් නැගිටිවේය. රුපිකාට කෙසේ වෙතත් වත්සලාට ඇගේ මුහුණ දෙස බලන්න හයියක් නොවුනේ හිතේ වූ ලැජ්ජාවෙන්ය. එහෙත් එය රුපිකාට වගක් නොවුණී.

"යමන් වතුර එක රත්වෙලත් ඇත්තේ..." වත්සලා සාය ඇද ගනිමින් දෙනන බ්‍රෙසියරය මත හරි හැටි සකස ගත්තේ ටී-ෂර්ටුවත් ඇඳ ගෙනය.

"කෝ... මට කට්ටක් දියන්... බලපං අලුත්තම බලවුස් එක., තොට තියන හදිස්සියට ඒකේ බොත්තමත් කැඩුවා" රුපිකා ඇඳ යටවූ බලවුසයේ බොත්තම අතට ගෙන, අනෙක් බොත්තම දා ගත්තාය. ඒ වත්සලාට ආදර නොක්කාඩු කියමිණිය.

"තෝතේ මාව ඇවිස්සුවේ.... පර බැල්ලී" වත්සලා ඇයට කටුවක් දුන්නාය.

"මම එදා ඉඳලම හිටියේ උඹේ මේ පුකට ආසාවේ.." රුපිකා කාඹරයෙන් ඉවතට එන්නට ප්‍රථම නැවතත් ඇගේ දෙපා මුල ඉඳ ගනිමින් වත්සලාගේ නිතඹ වටකුරුව අත ගැවේ, නිතඹේ දෙපළ විටින් විට මාරුවට සිප ගනිමිණිය. එය වත්සලාට නැවතත් ගෙන දුන්නේ මිහිරක්ය.

"ආපහු එපා බං...." වත්සලා සාය ඇගේ හිස වැසෙන සේ අත හැරියාය.

"ටිකක් ඉඳපං... ආයේ කවදා හම්බවෙයිද කවුද දනේ..." රුපිකා ඇගේ සාය ඇතුලත සිට ඇගේ විසල් දෙකලවාත්, නිතඹත් ආසාවෙන් අත ගැවේ ගුද සිදුර මතට දිවත් ගෙන යමිණිය.

"ආහ්... එපා රුපී.... මාව ආයෙන් ඇවිස්සෙනවා..." වත්සලා ඇයගෙන් මදක් ඉවතට ගොස් කාඹරයේ අගුළු හැරියාය.

එහෙත් නැවත එම දොර අගුළු දැමූ වත්සලා ඇයවෙත විත්, රුපිකාව දැඩිව බදා ගත්තේ ඇගේ දේතලත් තම මුවටගෙන උරමිණිය. ඒ දැනින් ඇගේ දෙපියයුරුත් මිරික මිණිය.

"ආ...ග් වත්සු... මට උඹව දලා යන්න හිතෙන්නේ නෑ වත්සු..." රුපිකාත් ඇයගේ දෙනන මතට දැන ගෙන ගියේ ටීෂර්ටුවට යටිණිය.

"මටත්... ඒත්.. ඇයි උඹ එදා මට මෙහෙම නොකලේ...." වත්සලා නැවතත් ඇගේ බළවුසයේ බොත්තම් දෙකක් ගලවා බ්‍රෙසියරයට උඩින් ඇගේ තනයක් පන්ත ගෙන මුඛට ගත්තාය.

"ආහ්..... වත්සු.... එදා උඹේ ඔය ඇස්දෙකේ එහෙම කතාවක් තිබ්බේ නෑ.., ඒත් මම හැම දාම උබ ගැන හිතුවා, ඒ නිසයි මට පුංචි ලඟට යන්න වුනේ..". ඇය තම දෙනන උරා බොන වත්සලාගේ හිස අත ගැව්වාය.

"උඹ මට එහෙම කිවුවේ නෑ..." වත්සලා ඇගේ නිතඹත් මාදුව පිරි මැද්දාය.

"ඒත් මම උඹේ පස්සෙන්ම හිටියා, මමයි අම්මට කිවුවේ උබව නෙට් බොල් වලට එවන්න එපා කියලා" වත්සලාගේ ඉහ අසලින් රූපිකා අත පහළට දැමුවාය.

"ඒ ඇයි..." වත්සලා දෙපා තරමක් පළල් කර ගත්තාය.

"මට ඊරිසියා හිතුවා, උබ කොට සායක් ඇදගෙන බෝලෙන් අරන් මෙහෙට පනිද්දි, උඹේ මේක දිහා කොල්ලෝ, කෙල්ලෝ විතරක් නෙමෙයි ටිවර්ලා සර්ලත් බලන් ඉදී. මට ඒක ඉවසගන්න බැරි වුනා. ඒකයි මම උඹගේ අම්මට කිවුවේ නෙට්බොල් පැට්‍රිස් වලට එවන එපා කියලා. මට බය හිතුවා කවුරු හරි මේක පළයි කියලා" ඇය වත්සලාගේ විසල් නිතඹේ දෙපළ දැඩිව මිරිකුවාය.

"ආහ්... රූපි.." වත්සලාට එම මිහිර ඉවසුම් නොදුනාය.

එහෙත් කුස්සියේ සිටම වර්ජිගේ මව "දුවේ....., දුවේ....., මේ වතුර එක පැහෙනවා" යැයි කීවේ තරමක උස් හඬින්ය. එවිටම වත්සලා රූපිකාගෙන් දුරස්ථ තම වත නිසි ලෙස සකස ගත්තේ "මේ එනවා අම්මේ..." යැයි කියමින්ය.

ලිඟුවෙන් තරම්ම නොවුනත් නිමන්තගේ ඇඟිලි තුඩින් හා දිවතෙන් මිහිරක් ලද හංසි නිවස වෙත ඇවිද ආවේය. එවිට වර්ජිගේ මව තේ හැදීම වත්සලාට පවරා ගෙතුලට එමින් සිටියාය. එවිට ඇය නිමන්ත හා හංසි කතා බහා කරමින් ඇවිද එනු දුටුවාය.

ඔවුන් දෙදෙනා දෙස මද වෙලාවක් බලා සිටි ඇය හොඳ හුස්මක් ගෙන එතනින් ඉවතට ආවේ ඔවුනට නොපෙනෙන ලෙසය.

"උඹ මොනවද බොන්නේ..." වත්සලා මවටත් නුවරින් පැමැණි නැන්දාටත් කිරි

තේ දෙකක් සදා පසෙක තැබුවාය.

"උඹ මොනවද දෙන්නේ..." රූපිකා ඇසුවාය.

"උඹට ජේලෙන්ටියක් ටියක් දෙන්නම්.. තාම කිරි නෑ" ඇය එලස විහිළුවට කීවේ ඇයටත් කිරිපිටි හැන්දි දෙකක් දමාය.

"උඹ මට දෙන්න ඉස්සර, මම උඹට කිරි දෙන්නම්.. තව මාස හත අටක් ඉවසලා ඉදපං" රූපිකා එසේ කීවේ කුස අතගා ගනිමින්ය.

" ශුවර් එකටම දෙනවද..." වත්සලා එසේ ඇසුවේ එය හැන්දෙන් කලවන් කරමින්ය.

"ශුවර් එකටම.... මට අසයි උඹට මගේ කිරි ටිකක් පොවන්න.." රූපිකා ඇය අසලටම ගියාය.

"මට මතක් වෙනවා ඉස්සර උඹ පුංචිගෙන් බිලා ඇවිත් මට කියපු කතා ටික" වත්සලා හැන්ද හා කෝප්පය පසෙක තබා ඇය වෙත හැරුණේ මේසයට හේත්තු වෙමින්ය.

"මට ඕන මේක, මගේ තන කිරෙන් නාවලා, බිංදුවක් වත් නැතිවෙන්න ලෙව කන්න" රූපිකා වත්සලාගේ යෝනිය මත අත තැබුවේ සාය යටින්ම ඔසවාගෙන විත්ය.

"රූපි උඹ මාව පිස්සියක් කරනවා රූපි.. උඹ මහා පර බැල්ලියක්..." වත්සලාට එය ඉවසුම් නොදුන්නේ, රූපිකා ඇගේ දෙනන මිරිකා ගලනා කිර තම රහස් පෙදෙසට දමා බැල්ලක මෙන් එය ලෙවකන අයිරු මැවුන නිසාවෙන්ය.

නිමන්තව ගෙයි ඉදිරිපසට යවා හංසි කුස්සිය තුලට එබුනාය. එහෙත් ඇය දුටුව දෙයින් එක් වරම ගල් ගැසුණේ පුදුමයෙන්ය. වෙනදේ සැකයක් නොවුන නිසාවෙන් හංසි එතනින් ඉවතට එන්නට හැරුනාය. නමුත් රූපිකාට මෙන්ම වත්සලාටද ඇය දොර අසලින් ඉවතට යන වායාව පෙනුනාය.

"අරකී දැක්කා... බලපං මල්ලිත් ඉන්නවද කියලා.." වත්සලා තරමක් තැති ගත්තාය.

"නෑ, නෑ..." රූපිකා එය සැක හැර ගත්තාය.

" චිත්... බලපං උඹ කරපු වැඩේ.. ඕන්න උඹට තමයි මාව බේර ගන්න වෙන්නේ...."

"උඹ බයවෙන්න එපා... මම ඒක බලා ගන්නම්..." රුපිකා ඇගේ හිත හැඳුවාය. එහෙත් වත්සලාට බියක් දැනුනේ මේය හංසිගේ මවගේ කණට යාවියැයි කියාය.

"පොරොන්දු වෙයන් මේක පුට්ටක් කියන්නේ නෑ කියලා" වත්සලා අත දිගු කළාය.

"ගුවර්..." එහෙත් රුපිකා පොරොන්දු තැබුවේ වත්සලාගේ නලළ සිපය.

රුපිකා හා හංසි නිවසෙන් ගිය විගස වර්ෂයේ මව තකහනියෙම වත්සලා ලඟට ආවේ ඇගේ කාඞරය තුලටය.

"සිදේවී කෙලි පොඩ්ඩ..., වැදලා නැගිටිද්දී යවන්ට හිතුවේ නෑ. අපේ එකා මොකද කියන්නේ.." වර්ෂයේ මවට ඉස්පාසුවක් නොවුණාය.

"අද තමයි ඔය අඳුන්වලා දුන්නේ... හෙමිට මල්ලිගෙන් අහලා බලනවා. මොන්ට්සොරි ටීවකෙනෙක්.."

"දැක්ක ගමන් මගේ හිත ගියා... හිනාව සිදේවී පාටයි. පුට් අම්මත් ඇහුවා කවුද කියලා.. මම මුකුවත් කිව්වේ නෑ.. දුවත් දැම්ම කියන්නට යන්නට එපා. දන්නවනේ කටවල් වල තරම" ඇය තම නැගෙනිය පවා හංසි කෙරෙහි හුල්ලාවී යැයි සැක කළාය. ඒ හංසි කෙරෙහි හිත බැඳෙමින්ය.

එහෙත් පහුවදා දෙතුන් විටක් වත්සලා හංසිට දුරකථන ඇමතුමක් ගත්තත් ඇයගෙන් ප්‍රථිචාරයක් නොවුණි. "මේකිට අප්සට් ගියාද දන්නේ නෑ අරක දැක්ක වෙලේ..." වත්සලාට සිතුවාය. "හිටපංකෝ.... ඔහොම මම උඹට හොඳ වැඩක් කරන්න" වත්සලා එලස සිතා නැවත නිමන්ත හරහා හංසිව මිතුරුකොට ගත්තත්, හංසි අමනාප වීමේ හේතුව හෙළිනොකළාය.

මේනකාගේ ගැබ් ගැනීමෙන් සතියක් යන්නට පෙරම වත්සලාද ගැබ්ගෙන තිබුණේ සැමටම ප්‍රීතියක් ගෙන එමින්ය. එය වජීරගේ නිවසට මෙන්ම, වත්සලාගේ නිවසටද සතුටක් ගෙන දුන්නේ නව එලියක් එක් කරමින්ය. ඒ සැමගේම ජීවිත තුලට නැවුම් එලියක් ගෙන එමින්ය.

එහෙත් වත්සලා, මේනකාට මෙන්ම වජීර හා සමන්තටද දුකක් දැණුණේ, වජීරගේ ත්‍රිරිකුණාමලයේ වූ සේවා කාලය නිම වී නැවත් සුපුරුදු ජීවන රටාවට එක් වීමෙන් ඇතිවන දුරස් කමට. එය සැමගේ හිත වලට දරුණුවටම බලපෑවේය.

"වත්සු.... මම දන්නේ නෑ... කොහොම ඉන්නද කියලා උඹ ගිහාම" මේනකා ඇගේ අත අල්ල ගත්තේ හෙට දිනයේ වෙන්ම යෑමේ දුකෙන්ය.

"මේ ගේම පාළුවෙලා යයි.." සමන්තත් ඇගේ අල්ල ගත්තේය.

"එහෙම හිතන්න එපා බං.... අපි පුළුවන් පුළුවන් වෙලාවට ඇවිත් යන්නම්, උඹලත් එහෙම වරෙල්ලා..." වජීරටත් ඒ තනිකම නොදැණුණාම නොවේය.

"ඒත් බං හිතට නිකන් මොකද්ද වගේ... ඇහෙන්න කැල්ලක් අඩු වෙනවා වගේ උඹලා යන එක...." සමන්ත එක හුස්මට වීදුරුව හිස් කළේය.

"හැමදාම එහෙම ඉන්නත් බැනේ බං..." වජීරද තම වීදුරුව හිස් කළේය.

එම දුක වාවා ගත නොහැකි වත්සලා එතනින් නැගිට ගියේ දැසට ඉනු කඳුලු කැට හංගා ගනිමින්ය. අන් සැමටත් ඇය ගැන දුක සිතුවේ මේ බැඳීමේ මූලාරම්භය ඇයම නොවෙදැයි සිතූන විටය.

"වත්සු මාර ගැනියෙක්.. අපි ඔක්කොමලා එකට ගැට ගැහුවා..." සමන්ත බැල්කෙති වැට අල්ලන් සිටින වත්සලා දෙස බලා කීවේය.

"ඔවු බං... මටත් හිතා ගන්න බෑ මේ එදා හිටිය මගේ ගැනීමද මේ ඉන්නේ කියලා..." වජිරත් තවත් විදුරුවක් එක් වරම මුඛට හලා ගත්තේය.

සඳලු තලයේ වැට අල්ලන් ඇත ඉම දෙස බලා සිටි වත්සලා එහි වැටට හේත්තු වූයේ අනෙක් තිදෙනා දෙස බලමින්ය. ඔවුන් තිදෙනා දුටු විට වත්සලාගේ පපුව නැවතත් ඇවිලි ගියාය. ඒ ඉකිබිඳුමක් ඇයට එක් කරමින්ය.

"වත්සු... "මේනකත් ඇය අසලට ආවාය.

"මේනු..." වත්සලා ඇයව බදා ගත්තේ වැඩි වූ ඉක්කි බිඳුම වඩාත් තිවාර වූ නිසාවෙන් එය හංගා ගන්නට ඇගේ ඇගේ ලැමදේ හිස හොවමින්ය.

ඒ අතරට අනෙක් දෙදෙනත් ආ නිසාත් සිවු දෙදෙනාම එකට තුරුලූ වූයේ වජිර හා සමන්ත තම කඳුලු කැට හංගා ගනිමින්ය.

අවසන් රාත්‍රිය සිවු දෙනාම එක් කාඹරයක, එක් යහනක් මතට ආවේ සියලු විදුලි පහන් නිවා දමා, එම කාඹරයේ විදුලි පහන දැල්වෙන්නට හැරය. සිවු දෙනාගෙම හිත් වල වූයේ ප්‍රියංගෙන් වෙන් වීමේ දුකය. එහෙත් කිසිවෙකුත් යහනේ ඒ ගැන කතා නොකලත් සෑම දෙනම සිටියේ ඉහලින් කැරෙකෙන විදුලිපංකාව දෙස නෙත් යොමාය. මැදියමත් පහුව තිබුනත් කිසිවෙකුටත් නින්දක් නොදැණුනේ හිතේ ඇති දුකටය.

හිමිදිරියාමය වන තෙක් වූ නිහැඩියාවෙන් එකින් එකාට හිමිහිට දැස් පියවුනේ නොදැණීමය. එහෙත් අවසාන ලෙස දැස් පියා ගත් වත්සලාට, උදයේ ඇහැරුනේ සැමට ප්‍රථමය. ඇයට කිසිවෙකුත් ඇහැරවන්නට නොසිතූන නිසාවෙන් ඇයත් නැවත දැස පියා ගත්තේ, මේනා වජිරගේ දැන අල්ලන් සිටින අයිරින්, ඇයද සමන්ත වෙත හැරී ඔහුගේ වතේ තම වත ගැවෙන්නට හැරය.

තමා සතු මෙතුවක් මෙහි තිබූ සියලු අඩුම කුඩුම කාරයේ පිටුපසට දැමූ වත්සලා, නිවස දෙස බලා සිටියේ හීස් බැල්මෙන්ය. එය මේනකා මෙන්ම සමන්තද දුටුවේය.

"වත්සු... මේ ගේ උඹලා දෙන්නට ඕන වෙලාවක ඇරිලා..., මේ යන්නේ උඹලා. අපි උඹලව යවලා නෑ..."

"නෑ මේනු.. මට මේක ගෙයක් නෙමෙයි, මේ ගේ මට මගේ ජීවිතය පෙන්නලා දුන්න දේවාලයක්.. හාස් කම් තියන දේවාලයක්." වත්සලා කෙමෙන් කෙමෙන්

පසු පසට ඇවිද ගෙට්ටුවෙනුත් එලියට ඇවිද ගියාය.

එවිට රථය පාරට ගත් සමන්ත ගෙට්ටුව වසා දැමීමේ වත්සලාගේ හිතට දෙදරුමක් එක් කොටය. එහෙත් ඇයට අල්ලපු නිවසේ එල්ලා ඇති විකිණීමට ඇති බව සදහන් පුවරුව පෙනුණාය.

එම නිවස හා මේම නිවස අතර තමා එක් දිනක් හිතේන් හැඳුව පාලම ඇයට සිහි වූවා මෙන්ම ඇයට මැවිද පෙනුණාය. එයින් හොඳ හුස්මක් ගත් වත්සලා රථයට නැග්ගේ එම පුවරුව දෙස නැවතත් හොඳින් බලමිණිය.

අතරම ගමනේ රථය මහ නැවතුනේ, තේ පිපාසයක් ඇති නිසාවෙන්ම නොව, ඉක්මණට යෑමට සෑමගේ හිතේ ඇති අකමැත්ත නිසාය. අන් සෑම රථයෙන් බැස්සත් වත්සලා රථයේ සිටියේ තනිවමය.

"බහින්නේ නැද්ද..." මේනකා ඒ නිසාවෙන් ඇසුවාය.

"මම එන්නම් උඹලා පලයල්ලා..." වත්සලා නැවතත් රථයේ දොර වසා ගත්තාය.

කඩය ඉදිරිපසට ගිය සැවොම වත්සලා දුරකථන ඇමතුමක් ගන්නා වග දුටුවේ වායාවෙන්ය. එලසම ඇය මඳ වේලාවක් කුමක් හෝ කතා කොට, නැවතත් කිසිවෙකුට තවත් ඇමතුමක් ගන්න වග ඔවුනට පෙනුණේය.

වත්සලාගේ පැමිණීම නිවසට ගෙන දුන්නේ නැවුම් එලියක්ය. වර්ගයේ මව ඇයව සේම මේනකාත් පිළි ගත්තේ බොහෝ ගරු බුහුමන් ඇතුළුවය.

"මම අද කඩේ පැත්තේවත් ගියේ නෑ.... දුව එනවා කිවුව නිසා.." වර්ගයේ පියා ඇගේ හිස අත ගෑවේ තම පරම්පරාවේ ලේ දාතුව ඇගේ කුසේ ඇති නිසා නොව, දියණියක කෙරෙහි සැබෑ ලොගතු බැඳීමකින්ය.

"ටිකක් පරක්කු වුනා අප්පව්ව්.... හෙමිට ආවේ.."

"එක හොඳයි.... බඩ දරු අම්මලා දෙන්නෙක්ම ඉන්දැදී....." ඔහුගේ මුහුණ මේනකා කෙරෙහිත් ඇදී ගියේය.

එදින හවසම මේනකා හා සමන්ත ආපසු ආවේ හිතකින් නොවේය. ඔවුන් දෙදෙනාටම රථයේ හිස් බවට වඩා, ජීවිතයේ හිස් බවක් දැණුණේය. එම නිසාවෙන්

දෙදෙනා අතර නිවස වෙත එන තෙක්ම කතා බහක් නොවුනා තරම්ය. මේනකානම් වැඩි පුරම කළේ තම දුරකථනයෙන් වත්සලාගේ හා සමන්තගේ රූපයන් නැරඹීමය.

නිවසට ඇවිත් විදුළි පහන් දැල් වූවත් නිවසේ එතරම් ආලෝකයක් දෙදෙනාටම නොදැණුනේය. එයින් මේනකාට දැණුනේ සියුම් කෝපයක් ය.

"ඒකී පර බැල්ලියක්... අපිට අපිවම නැති කරා..." මේනකා ඒ දරා ගත නොහැකි කමෙන් සමන්තගේ ගතේ එල්ලී මහා හඬින් අඩන්තට විය.

"මේනු... කුල් ඩවුන්.. ඔයා දැන් ඔහොම අඩන්ත හොඳ නෑ" සමන්ත ඇගේ හිස ලැමදට තුරුලු කොට ගත්තත්, ඇයේ හැඬුම හිස් නිවස පුරාම දෝන් කාර දෙන වග දැණුනේය.

වත්සලා සිටියේ නැවුම් ප්‍රබෝදකීන්ය. ඇය වෙනදාටත් වඩා හොඳින් සිටින වග වර්ජිත දැනුනේය. ඒ උනන්දුවෙන් අම්මා සමඟ නිවසේ වැඩ පලහි නිරත වූ නිසාවෙන්ම නොව, ඇගේ මුහුණේ පියකරු බවෙන්ය. එලසම මේනකා ඇයට දුරකථනයෙන් වත් කතා නොකලා සේම ඇයද මේනකාට එම සති අන්තයේ ඇමතුමක් නොදුන්නාය. එහෙත් වර්ජිත සමන්තට මෙන්ම, සමන්තත් වර්ජිතටද ඇමතුමක් දෙන්නට අමතක නොකලේය.

"වර්ජි... මේ මාස දෙක තුන බයිසිකලේ යන එක හොඳ නෑ.. අම්මත් කිවුවා. උදේ හවස වෑන් එකට යන්න, එන්න ත්‍රිවිල් එකක් කතා කරගන්න වෙයි" වත්සලා එලස කීවේ හෙට දිනයේ කායීලයට යෑමට ඇවසිය නිසාය.

"මම ත්‍රිවිල් එකක් කතා කරලා එන්නම්..." වර්ජිත නිවසෙන් එලියට බැස්සාය.

කායීලයට ගියත් මේනකා සිතුව ලෙස වත්සලාගේත් වෙන් වීමේ දුක නොපෙනුනාය. ඇය වෙනදාටත් වඩා නිදහස්ව ඉන්නා වගක් ඉන් මේනකාට දැනුනාය. එහෙත් මේනකා සිටියේ එම තනිකමෙන් හා පාච්චෙන් දැණුන අසරන කමෙන්ය.

තම නිවසෙන් ගිය වත්සලාගේ යම් වෙනසක් ඇති වග මේනකාට දෙතුන් දිනයක් යන විට දැනෙන්නට ගත්තා. ඒ වත්සලා කතා බහා කරන විලාසය වූවත් මේනකාට අමුත්තක් ගෙන දෙමිත්ය.

"උඹ කොහේද ගියේ..." වරුවක්ම කායීලයේ නොසිටි බැවින් මේනකා

ඇයගෙන් ඇසුවාය.

"මම පොඩි වැඩකට එලියට ගියා..." වත්සලා එය තැකීමක් නොකළාය.

"උඹ වෙන්දා තනියම එහෙම යන්නේ නෑ නේ.. මම කෝල්ස් තුන හතරකුත් ගත්තා" මේනකාට එය තදින්ම දැනි තිබුණාය.

"මේනූ..., දැන් අපි අපි ගැන හිතන්න ඕන.. සේරම පටලගෙන මේ ගමන යන්න බෑ" වත්සලාගේ ඒ වදන් මේනකාට පිහියෙන් ඇන්නා හා සම විය. ඒ නිසාවෙන් මේනකාගේ දැසින් වැටුණ කඳුලු කැට දෙස වත්සලා තැකීමක් නොකළාය.

මේනකා හා වත්සලා අතර වූ බැඳීම දුරස් වන්නට වැඩි දවසක් නොගියාය. ඒ එකම කාශීලයේ වැඩ කරත් "කොහොමද.. බං" කියා නොඅසන තරමටමය. එලසම ඇය බොහෝ විට සමන්තගෙන් එන ඇමතුම්වලට පවා පිළිතුරු දුන්නේ ඕනෑවට එපාවටය. ඒ වග මේනකා, වජීර සමඟ කීවේ, ඔවුන් දෙදෙනාගේ ඒ බැඳීම තවත් එලසම ඇති නිසාවෙන්ය.

"මටත් හිතා ගන්න බෑ මේනූ.., ඔයලා ගැන කතා කරත් දැන් මඟ අරිනවා, මටත් දැනිලා තියනවා සමන්ත කතා කරත් ඕනවට එපාවට කතා කරන්නේ කියලා.."

"මං දන්නේ නෑ වජීර.., මම එයාට වචනෙකින් වත් වරදක් කරලා නෑ... මම හිතන්නේ සමන්තත්..." මේනකා එලස කීවේ හැඬුම් බරවය.

"මම දන්නවා මේනූ... එයා දැන් ඔයාලා එක්ක කතා කරනවට වඩා හොඳට, අර මල්ලිගේ ගර්ල් ෆ්‍රෙන්ඩ් එක්කයි, අර එයාගේ යාලුවා එක්කයි කතා කතා කරනවා කියලා. මම ඇහුවා මොකද්ද අවුල කියලත්, ඒත් කියන්නේ එහෙම අවුලක් නෑ කියලා. මටත් හිතා ගන්න බෑ" වත්සලාගේ මේම වෙනස් කම වජීරටද තදින් බලපා තිබුණේය.

"අනේ මන්දා වජීර.. එයා සමහර වෙලාවට දැන් මගෙන් එක්ක ලන්ච් එක ගන්නෙත් නෑ. මාව දැන් එයාට වදක් වගේ කියලා හිතෙන්නේ..."

මේනකා කිසි විටෙකත් වත්සලා දෙනුත් දිණක් කාශීලයෙන් බැහැරව ගිය වගක් කියන්නට නොගියාය. ඒ ඔහුට සැකයක් ඇති වෙයැයි බියෙන්ය. එලසම ඇයට

විටෙන් විට එන දුරකථන ඇමතුම් හා ඒ කතා බහා කරන විලාසයත්, තමා ලඟට එන විට එය මඟ හරින අයුරුත් මේනකා වර්ජිත නොකියා තිනිව විද ගත්තාය.

වර්ජිත සිකුරාදා දිනයේ වෙන්දාට කළියෙන් නිවසට ආවේය. එවිට වත්සලා පැමිණ නොසිටියත් සුළු මොහතිකින් ඇය පැමිණි වග ත්‍රිරොද රයයේ හඬින් වර්ජිත හැඳින ගත්තේය.

"ඇයි.... මේ..." වර්ජිත සිටියේ යහනෙ දිග ඇදීය.

"ඔළුව ටිකක් රිදෙනවා වගේ..." වර්ජිත මුසාවක් කීවේය.

"එහෙනම් ඇඟපත හෝදලා පැනඩොල් දෙකක් බොන්න, කෝ ඔය ටික ගලවලා දෙන්න හෝදලා දන්න.." ඇය ඒ වන විටත් තම වත ලිහා දමා දියරෙද්ද ඇදෙගෙන තිබුණාය.

"මෙහෙම ටිකක් ඉන්නම්... ඔයා වොග් එකක් දාගන්න..."

වත්සලා කාඹරයෙන් ගිය විගස වර්ජිත ඇගේ දුරකථනය අතට ගත්තේ, ඇය ටැංකිය අසලට ගියා දැයි සැක හැරය. දුර කථනයේ වැඩි පුරුම වූයේ රූපිකාගේ නමින් වූ ඇමතුමය. එලසම ඇය මඟ හැරී සමන්තගේ ඇමතුම් දෙක තුනක්ද මිස්කෝල් ගොඩෙහි විය. එහෙත් ඇය රූපිකාගෙන් ආ සෑම ඇමතුමකට මෙන්ම, ඇයද ඇමතුම් ලබාගෙන තිබුණේය.

"වජී... හෙට ඔයාගෙයි, මල්ලිගෙයි වැඩේ මොකද...." ඇය එලස ඇසුවේ නින්දට පෙරය.

"හෙට මීටින් එක.. සමන්ත ලඟ හොඳ පැලෑන් එකක් තියනවා..."

"හම්... සමන්ත අයියා බිස්නස් වලට එක්ස්පට්.., අනික එයාලගේ කම්පැනි එක එක්ක ජොයින් වෙලා කරන එක රිස්ක් එකක් නෑ.. අපේ සල්ලිත් නොමෙයි, ලෝන් ඕනත් නෑ"

"මේ... ඔයා සමන්තට කතා කරාද....." වර්ජිත නොදන්නා සේ ඇසුවේය.

"දවස් තුන හතරකින් බැරි වුණා... කොහෙද වෙලාවක්" ඇය එම කතාව මඟ අරින වග වර්ජිතට වැටහුණේය.

"ඔයත් යමුද හෙට.. එහේ ඉඳලා සන්ධේ එන්න පුලුවන්නේ..."

"මේ... මම කියන්න හිටියේ.. මට හෙට මාතලේ ගිහින් එන්න හිතෙනවා.. අම්මලව බලලා"

"ඔයා කොහොමද තනියම යන්නේ..." වජිරට එහි අමුතක් දැණුණාය.

"මම හංසි එක්ක හෙට උදෙමීම ගිහින් අනිද්දට එන්නම්... ඔයාට ඕන නම් හෙට එයාලගෙ ගෙදර ඉඳලා එන්න..." ඇයගේ එම වදන් තුළ තම අවසරයක් අවැසි නැති වග ගැබ්ව ඇති නිසාවෙන් වජිර එයට කිසිවක් කියන්නට නොගියේය.

"හෙටම යන්න ඕනද... වෙන දවසක මාත් එක්කම යමුකෝ..."

"නෑ වජී..., මම හෙට ගිහින් එන්නම්... අම්මලා ආසාවෙන් ඉන්නේ මාව බලන්න.... නිදිමතත් එක්ක"

වත්සලා අනෙක් පසට හැරී රෙද්ද පොරව ගන්න දෙස වජිර බලා සිටියේ, මේම සතියටම ඇය හා එක් වූයේ එක් වරක් නොවේ දැයි හිතමිණිය. එහෙත් ඒ තම උවමනාවට මිස ඇගේ උවමනාවට නොවන වගත් ඔහුට රහසක් නොවූනේය.

වජිර සමහම ටවුන් එකට පැමිණ වත්සලා හා හංසි මාතලේ බස් රථයට නැග්ගේය. එලසම වජිර හා නිමන්තත් කොළඹට එන්නට බස් රථයට නැග්ගත් වජිරගේ හිත ගැහුනේ යම් අහෙතුක සිතුවිල්ලකිණිය. වජිර විටෙක බිය වූයේ තම හිතේ මේ හට ගන්නේ සැකයක්ද යැයි සිතමිණිය.

"මල්ලී.... හංසි නංගිගේ අක්කා.... අර රූපිකා ඉන්නෙත් මාතලේ නේද..?" වජිරට ඇවැසි වූයේ එය තහවුරු කොට ගන්නටය.

"ඔවු.... රූපිකා අක්කා ඉන්නෙත් මාතලේ, දෙන්නා ඉස්සර ඉඳලම හොඳ යාළුවොනේ. එක ස්කූල් එකට ගිහින් තියෙන්නෙත්" නිමන්ත එය සහා තවත් හංසිගේ පවුලේ විස්තර වජිරට පැවසුවේය.

අනෙක් විස්තර වජිරගේ හිතට නොගියත්, ඔහුගේ හිතට වැදුනේ "රූපිකා අක්කා ඉන්නෙත් මාතලේ, දෙන්නා ඉස්සර ඉඳලම හොඳ යාළුවොනේ. එක ස්කූල් එකට ගිහින් තියෙන්නෙත්" යන වදන් පෙළය. එම නිසාවෙන් තම වෙලඳ හමුව ඉතා සාර්ථක ලෙස නිම වූ පසු වජිර වත්සලාට දුරකථන ඇමතුමක් ගත්තේය.

"කොහෙද ඉන්නේ...."

"ගෙදර.. මොකද වැඩේ..."

"හොඳට ගියා.. ඒ ගොල්ලෝ බිල්ඩින් එක හදලා සේරම කරනවා..හැබයි අවුරුදු දහයක් යනකම් එයාලට ප්‍රොෆිට් එකෙන් 75% ඕනලු. ඉට පස්සේ අවුරුදු පහක් 50% ක් ඕනලු, ඊට පස්සේ තවත් අවුරුදු පහක් 25% ගානේ ඕනලු... ඊට පස්සේ ප්‍රොෆිට් එකෙන් 15% ගානේ අවුරුදු පහාලොවක්. ඊට පස්සේ තමා අපේ වෙන්තේ..." වර්ජර කෙටියෙන් ඔවුනගේ ඇති සැලස්ම වත්සලාට කීවේය.

"ඒක අවුලක් නෑනේ.... අපි ලෝන් එකක් ගන්නවට වඩා එකේ රිස්ක් එක අඩුයි, එයාලමනේ බිස්නස් එක ඩිවලොප් කරන්නේ, අනික ඒ නමම මදිද වුමේ අනෙක් ශොපින් කම්ප්ලෙක්ස් වලට ගයිට් එකක් දෙන්න"

"ඒක තමයි සමන්තත් කිවුවේ... කෝ අම්මලා.." ඔහු වත්සලාගේ අම්මලා ගැන ඇසුවේ නිකමටම නොවේය.

"ඉන්න මම දෙන්නම්.... අම්මේ, අම්මේ..." වර්ජරට ඇය තම වට අඬගසන හඬ ඇසුනේ හිතට සහනයක් ගෙන දෙමිණිය.

"කොහොමද පුනේ...."

"හොඳයි අම්මේ....."

"දුව කිවුවා පුතත් එන්න හිටියේ, මේ වැඩකට ගියා ඒ නිසා එන්න බැරිවුනේ කියලා..."

"ඔවු අම්මේ. මේ... අම්මේ වැඩිය එයාට ඇවිදින්න යන්න දෙන්න එපා දන්නවනේ"

"හරි, හරි, පුතා බයවෙන්න එපා. කොහෙවත් තනියම යවන්නේ නෑ හෙට බස් එකටම ඇරලනවා. ඒත් මම මේ පුතා නැතුව ආවටත් කෑ හැවුවා මේ වෙලාවේ.." වර්ජරට ඇගේ වදන් හමුවේ සැනසිල්ලක් දැනුණේය.

වත්සලාගේ පියත් ආ පසු වන කතා බකට ඉඩ දී හංසි සාලයට වූයේ රූප වාහිනිය දෙස බලමිණිය. එහෙත් වත්සලා හා මව සාලයට ආවේ ඉන් දෙතුන් පැයකට පසුවය. "ඉඳලා, ඉඳලා ආව එකනේ.. මොන අම්මා, අප්පව්ව්දට මේ වෙලාවේ කතා කරන්න දෙවල් නැත්තේ. අනික අත්තම්මලා සීයලා වෙන සතුටම මදිද" හංසිට

සිතුවනේ වේලාවක ඇසි නෑසි යන මව සහා පියාගේ ඔවදන් හමුවේය.

හංසිගේ මවටත් කෙසේහෝ හංසිව විජේසේකර පවුලට එකතු කිරීමේ ඇති ආශාව නිසාවෙන්, හංසිට මේ ගමන වතසලා හා ඒමට අවසර ලැබුණේය. ඊට වඩාත් බල පෑවේ රුපිකාගේ අනු දැණුමය. එලසම හංසිටත් වත්සලා සමඟ වූ මේම බැඳියාව තවත් තීවාර කර ගැනීමේ අවැසියාවක් තිබුණේය. ඒ ඇයටත් නොදැනීම වත්සලාගේ ඇසුරට ලොල් බවෙන්ය.

"මොකද්ද ඊට අදින්න ගෙනාවේ...." වත්සලා අම්මාගේ නිදන ඇඳුමට මාරු වෙන අතරේ ඇසුවේ හංසිගෙන්ය. ඒ කාඞරයේ දොරත් වසමින්ය.

"මුකුත් නෑ.... මේක හොඳයි.."හංසි ඇඳ සිටියේ දණහිස් මට්ටමට දිගු වූ කොට කළිසමක් හා ටී-ෂර්ටුවකි.

"ඔහොම පුළුවන්ද නිදා ගන්න... ආ මේක ඇඳ ගන්න.. මම මේක ඇඳ ගන්නම්" වත්සලා අම්මා දුන් නිදන ඇඳුම් කට්ටලයේ අත් රහිත යටි ඇඳුම හංසි අතට දී උඩු ඇඳුම තමා වෙත ගත්තාය.

"මට එපා. මට මෙහෙම හොඳයි..."

"මෙන්න මෙහේ ඇඳපං... උඹේ ලැජ්ජාව.." වත්සලා තම ටීෂර්ටුව මෙන්ම සායද ගලවා දැමුවාය.

"එහෙනම් අනික් එක්ක මට දෙන්න..." හංසිට අත් රහිත එම දුහුල් යටි ඇඳුම අදින්නට හිත් නොදුන්නාය. එම නිසාවෙන් ඇය ඕව කෝටය ඇගේත් ඉල්ල ගත්තාය.

"මෙහෙනම් මාර සිතලයි නේද...." වත්සලා පෑන්ටිය හා බ්ලෙසියරය ගලවා අත් රහිත එම ඇඳුම හිසෙන් පහළට දමා ගත්තාය.

"හම්..... මෙහෙම ඇඳගෙන, මේ සිතලේ.... එකට ඉන්නත් බයයි අක්කි එක්ක.." හංසි සිනහවෙන් කීවාය.

"නරකට හිටි තුරුල් වෙලා හිටියම..." වත්සලා බලා සිටියේ ඇය ටී-ෂර්ටුව ගලවා දමා හවුස් කෝටය ඇඳ කළිසම ගලවා දමන දෙසය.

"මේ මාව ඕවට අල්ල ගන්න එපා හරිද..." හංසි ගැලවූ කළිසම හා ටී-ෂර්ටුව නවා පසෙකින් තැබුවාය.

"ලයිට් එකක් ඕත් කරලම වරෙන්..." වත්සලාගේ ඒ ලෙංගතු වදන් හංසිගේ හිත ගත්තාය.

හංසි විදුලි බුබුල නිවා දමා රාත්‍රියට දල්වන මද ආලෝකයක් ඇති පහන දැල්ලුවාය.

"මට ඇදේ අයින ඕන"

"හරි, හරි" වත්සලා ඇයට තම ගතෙන් එහා පැත්තට පනින්නට ඉඩ දුන්නාය.

එවිටම වත්සලා ඇයව අල්ල ගත්තේ තම ගතට තුරුළු කර ගනිමින්ය. එයින් ගැලවෙන්නට හංසි උත්සහා කළේ දඟලමින්ය. එවිට අත් රහිත, කර පළල් වත්සලාගේ නයිට් කරෙන් දෙනත් එලියට පැන්නා මෙන්ම, හංසිගේ හවුස් කෝටයේ ගැටයද ඉන් ගැලවී ගියේය.

"අම්මේ..... හතී..." වත්සලා ඇයට තම ගතෙන් එහා පැත්තට පනින්නට ඉඩ දුන්නාය.

"මාව මරන්නද හැදුවේ වලක්කී..." හංසිත් හතී අරිමින් ඕවකොටි එකේ ගැටය නිසි ලෙස නැවත දමා ගත්තාය.

"නෑ... ටිකක් බය කරන්න..." වත්සලත් සිනහා වූවාය.

"ඔය දෙක ඔන්න එලියේ..." හංසි ඇගේ දෙනන පෙන්වූවාය.

"පුරුදු හුලඟ වදින්න ආසාවේ..." වත්සලා එසේ කිමින් දෙනන නැවත ඇතුලට දා ගත්තාය.

"ඇයි එහෙනම් ඇතුලට දා ගත්තේ"

"මල පෙරෙතියෝ ඉන්නවා මගේ ඇඟට කෙළ හලන... පරිස්සම් කරගන්න එපැයි"

"අප්පේ වැඩෙමයි.... කෙල හලන්න. හරි නම් අපියි බයවෙන්න ඕන මෙහෙම ලඟට වෙලා ඉන්න" හංසිත් ඇය සමඟ එකකට එක කීවාය.

"මොකටද..."

"මම දැන් දන්නවනේ කාගේ කාගෙන් හැටි..., මම මේ කිවුවේ, ජීවිත පෙරලිය වගේම, ආන්ඩු පෙරලනෙන් ආප්පක් නිසා කියලා" හංසි පොරවනය අතට ගත්තත් ඇඟට දමා නොගත්තාය.

"එදා එහෙම දෙයක් හිතුවේ නෑ.. අරකී මට ඉන්න දුන්නේ නෑනේ.."

"බොරු කියන්න එපා.... එයා ඉතින් ඔයාගේ හොඳම යාළුවනේ. ඉස්සරත් ආප්ප නොකෑවා කිවුවොත් පුදුමයක්"

"නෑ... සත්තයි මේ ඉපදෙන්න ඉන්න දරුවා පල්ලා ඒදා ඒ මගේ ෆස්ට් ටයිම්" හංසි එය විශ්වාස කළාය.

"ඒත් අර දෙන්නගේ නම් ඉස්සර ඉඳලම තිබ්ලා තියනවා..."

"කොහොමද හරියටම කියනේ....." වත්සලා නොදන්නා සේ ඇසුවාය.

"එදා සැක හිතනම මම හොරෙන් බැලුවා...." හංසි එසේ කීවේ සිනහාවෙන්ය.

"උඹ නම් කියන්න වටින්නේ නෑ.... ඉතින් කොහොමද කියන්නේ ඉස්සර ඉඳලා කියලා"

"අපේ අම්මා ඇහුවා රූපි අක්කගෙන්, ඔයා ඒ දෙන්නගේ සම්බන්දේ ගැන දන්නවද කියලා... රූපි අක්ක කිවුවා, ඔයාට හැම දේම ඉස්කොලේ යන කාලේ ඉඳලා කියනවා, ඒ දවස් වල ඉඳලම ඔයා දන්නවා කියලා."

"ඉතින්..."

"අම්මා බය වුනා.... අම්මා ඇහුවා අක්කී මට කියයිද කියලා...."

"රූපි අක්කා කිවුවා.. නෑ.. ඔයා කවදාවත් එහෙම කියන්නේ නෑ කියලා"

හංසි එදින අම්මා හා රූපිකා අතර වූ සංවාදය කෙටියෙන් සේම දෙදෙනාගේ වැඩ දීර්ගවත් කීවේ සිනහා වෙන්ය.

"උඹත් ඉතින් බලන් හිටියා ඇහිල්ල ගහාගෙන...."

"ඊයා.... චිත් විතරක්..." හංසි එයට මුහුණ ඇඹුල් කර ගත්තාය.

"අනේ පල යන්න තෝ බොරු නොකියා..."

"සිරාවටම... සත්තයි..."

"එහෙනම් මගේ බඩේ අත තියලා දිවුරපං..." වත්සලා ඇගේ අත කුස මත තබා ගත්තාය.

"බෑ....."

"එකතේ කියන්නේ.... ඇත්තටම මොකද හිතුවේ එහෙම දැක්කම..." වත්සලා ඇය සිටින ඇලයට හැරුණාය.

"හිතුවේද.... හිතුවේ.... මේ.., මේ.., දෙන්නා මැද්දට පැනලා මෙහෙම උම්මා දෙකක් දෙන්න දෙන්නට" හංසි නොසිතුව ලෙස වත්සලාගේ දෙකොපුල් සිප ගත්තාය.

"උඹනම් මහා වනවරියක්.... අම්මටත්..." වත්සලාගේ ගතම ඇගේ සිප ගැන්මෙන් කිළිපොලා ගියේය.

"ඔන්න හිනා වෙන්න එපා ඇත්තමයි කිවුවේ...., අම්මව එහෙම දැක්කම මට ඉරිසියා හිතනා" ඇය හෙමිහිට වත්සලාගේ අත් ගොබයක් මෘදුව පිරි මැද්දාය.

"ඇයි..."

"අතේ මංදා... අම්මා ඒ හිටපු විදියට වෙන්න ඇති.." ඇයට සිහිවුයේ අම්මා දෙපා පලල් කොට රූපිකාගෙන් එම මිහිර විඳි කාමුක පෙණුමය.

"නංගියෝ... ඒකනම් එව්වර හොඳ දෙයක් නෙමෙයි" වත්සලාට ඇය ගැන බියක් දැණුණාය.

"කවදාවත් අක්කි එහෙම දෙයක් වෙන්නේ නෑ.... ඒත් ඇත්තටම හිතට ආව දේ ඔයාට කිවුවේ. ඉස්සරත් මම හරි ආසයි අම්මා එක්ක එහෙම තුරුල් වෙලා ඉන්න. ආසම සුදු ගවුම ඇඳගෙන..."

"සුදු ගවුම ඇඳගෙන...?, ඒ මොකද..."

"අතේ මංදා... මගේ පුදුම ආසාවක් තියෙන්නේ ස්කූල් යුනිෆෝම් එකක් ඇඳලා සෙක්ස් කරන්න.. මම කවදා හරි හනිමුත් එකට අදින්නේ ස්කූල් යුනිෆෝම් එකක්" ඇය වත්සලාගේ ඇඟට පයක් දැමුවාය.

"නියම ගැන්ට්සියක්....දැන්නම් මටත් ආස හිතෙනවා ඔයාට කොට ස්කූල් යුනිෆෝම් එකක් අන්දලා බලන්න"

එලසම තම අල්මාරියේ ඇති A/L විභාගය වෙනුවෙන් මැසු, පාසල් දිවියේ අවසන් වරට ඇදී එම සිදු ගවුම සිහි වුනාය. ඒ සුදු ඇඳුමෙන් සැරසුන රූපිකාවත් සමඟය.

"ඇයි හිනා වෙන්නේ..."

"මට රූපිව මතක් වුනා, ඉස්සර එකී.." වත්සලා එසේ කියන විටම හංසි ඇගේ මුවට ඇඟිල්ලක් තැබුවාය.

"මම ආස නෑ.. එයාව මතක් කරනවට..." හංසි එලස කීවේ කෝල බවෙන්ය.

"ඇයි..."

"දන්නේ නෑ...." ඇය වත්සලාගේ ඇඟ මත තියන් ඉන්නා පය මෘදුව ඉහල පහළ කළාය.

"ඒ ඉරිසියාවේ.... අම්ම ගැන.." වත්සලාට හංසි තමා හමුවේ මෙලස පොඩි එකියක සේ හුරතල් වීම ගැන ලෝබ කමක් හිතට දැනුනාය.

"වෙන්න ඇති... වෙලාවකට මට හිතෙනවා, අම්මා මට වඩා එයාට අදරෙයි කියලා. එදා අක්කි, ඒකී එක්ක අරම හිටියමත් මට කේන්තී ගියා"

"ආ.... ඒකද කෙල්ල මගෙන් එක්ක තරහා වෙලා හිටියේ.."

"හම්... ඒකට තමයි" ඇය වත්සලාගේ අත ගොබය මත තියන් හිටපු අත මුහුණ මතට ගෙනාවේය.

"ඉතින් මට කියන්න එපැයි..." වත්සලා එම අත අල්ලා සිප ගත්තාය.

"එහෙම කියන්න පුළුවනැයි මෙහෙම මිසක්.." ඇය තවත් වත්සලාට කීට්ටු වූවාය.

"හරි, හරි... ඒත් එහෙම වෙනසක් රූපිට පෙන්න්න එපා... දෙනා පවුනේ" වත්සලාට ඇයගේ මෙම වෙනස් වීම කෙරෙහි බියක් දැනුනාය.

"මේ, මම පොඩි දෙයක් අහන්නද..."

"හා... ඕන එකක්"

"අක්කි කැමති නැද්ද අපේ අම්මට..." වත්සලාගේ හිස ඒ පැනයෙන් ගිණි ගත්තාය.

"අයියෝ නංගියේ ඇයි ඒ.... එදා එහෙම දෙයක් වුනේ ඉබේටම.. මගේ එහෙම ලොකු ආසාවක් නෑ ලෙස්බියන් වලට" වත්සලා ස්ත්‍රාම කීවාය.

"හරි ඔයා කැමතිද නැද්ද කියන්නකෝ..."

"ඇත්තම කිවුවොත් ඔයා තරහා වෙනවද...." වත්සලා ඇගේ අත දැඩිව අල්ල ගත්තාය.

"නෑ.... කවදාවත්ම නෑ..."

"මෙහෙමයි... ඒ දේට මගේ විශේෂ කැමත්තකුත් නෑ, අකමැත්තකුත් නෑ. හැබැයි ඒ දෙන්නා ඒ වගේ නෙමෙයි. එයාලා දෙන්නට එක ඕන මයි. මට එහෙම නෑ. ඒත් මට එහෙම ආසාවක් ආවත්, මට වඩා වයස අය එක්කලා මට එහෙම හිතෙන්නේ නෑ. හිතක්දීත් මොකද්ද වගේ. පවු නංගි එයා ලා, දෙන්නා එහෙම ඉන්නේ ඔයාගේ මල්ලි ලැබෙන්නත් ඉස්සර ඉදන්..." වත්සලා පහද දුන්නාය.

"එහෙනම් ඔයා ආස පොඩි කෙල්ලන්ටද....." හංසි එසේ ඇසුවේ ඇගේ නෙත් දෙස එක එල්ලේ බලමිත්ය.

"හම්... මේ ඔයා වගේ එකියකට..." ඇගේ නෙත් දෙස බලා සිටිය නොහැකි කමෙන් වත්සලා ඇගේ නාසය මිරිකුවාය.

"එහෙනම් පොරොන්දු වෙන්න.... ආයේ රූපිකා අක්කා එක්ක හෙම මුකුත් වෙතේ නෑ කියලා"

"නංගි මොකද මේ..."

"අක්කි මම ඇත්තම කියන්නම්, මට කවදාවත් එහෙම හැඟීමක් ඇතිවෙලා තිබ්බේ නෑ. ඒත් එදා ඔයාගේ කාඹරේදි ඔයා නියුඩ් ඉන්නවා දැකලා මට පුදුම ආසාවක් ආවේ අක්කිගේ මේක මිරිකන්න" හංසි වත්සලාගේ නිතඹ මෘදුව මිරිකුවාය.

"උඹ නම් පිස්සියෙක් නංගියෝ... උඹ මාවත් පිස්සු වට්ටනවා. ඒත් මම දන්නවා ඒ ලෙස්බියන් හිතීම නෙමෙයි කියලා" වත්සලා ඇයව දැඩිව තුරුලට ගත්තාය.

එම තුරුල අතරින් හංසි ඇගේ පියයුරුවක් මාදුව පිරි මැද්දේ වටකුරුවය. වත්සලාත් ඇගේ පිට දිග දැන ගෙනගොස් නිතඹ මාදුව අත ගැවේ ඇඳුමට පිටිත්ය.

"අක්කී මට ඔයාව ආයේ නුයුඬි බලන්න ඕන..."

"මට බෑ.." වත්සලා එසේ කීවේ බොරුවටය.

"බෑ...! ඉන්නවා එහෙනම්" හංසි යහනෙන් බිමට බැස වත්සලාව බලෙන්ම මෙන් නැගිට්ටවා ගත්තේ "මගෙන් එක්ක ඒ සෙල්ලම් තියා ගන්න එපා" යැයි කෝල ලෙස කියමිත්ය. වත්සලාටත් හංසිගේ ඒ ඇටර කමට ආස හිතූනාය.

කාඹරයේ විදුලි පහන දැල්වුව හංසි ඇය අසලට ආවේ ඇද සිටි ගවුමේ ගැටය ලිහා දෙපසට විවර වෙන්නට හැර. පසුව ඇය වත්සලාගේ ගතම ඒ විනිවිද පෙනෙන දුහුල් ඇඳුම මතින් මාදුව අත ගැවේ නිතඹ දැන වැඩි වෙලාවක් තබා ගනිමින් හා එය ආදරයෙන් සිප ගනිමිත්ය.

ඇගේ දැන තම කය පුරා ඇදෙන විට වත්සලාගේ ගතම ඉන් කිති කැවි ගියේ හිතට මිහිරක් එක් කරමිත්ය. එයින් ඇගේ යෝනියත් තෙත් වන්නට ගත්තේය. එම නිසාවෙන් වත්සලා තම නිදන ඇඳුම අත් තුලින් පන්නා බිමට වැටෙන්නට හැරියේ හංසිගේ මුහුන දෙස එක එල්ලේ බලමිත්ය.

"මෙහෙම තවත් බලන් ඉන්න බෑ අක්කියෝ... " සුළුවෙලාවක් ඇය දෙස බලා සිටි හංසි ඇයව බදා ගත්තේ වත්සලාගේ දෙතන් මතට හිස තබමිත්ය.

"ආහ්..... නංගියෝ.... ඔයා මාව පිස්සු වට්ටනවා..." වත්සලා ඇගේ මුහුනෙන් අල්ලා ඇයගේ දෙනොල් සිප ගත්තේ උමතුවෙන් මෙන්ය.

"අක්කී ඉන්න බෑ අක්කී... ඔයාගේ මගේමයි.." හංසි වත්සලාව අනෙක් පසට හරවා ඇගේ විසල් නිතඹ ආදරයෙන් සිප ගත්තා මෙන්ම වට කුරුව අත ගැවය.

"එතකොට නිමන්න...." වත්සලා ඇසුවාය.

"ඒක වෙනස්.. මේක වෙනස්.. මම ආදරෙයි අක්කී ඔයාගේ මේ බැක් එකට... මට ඊරිසියයි" ඇය එලස කීවේ තරමක් උස් හඬින්ය..."

"ඡ්.... හිමිට නංගියෝ.... අම්මලට ඇහෙයි.." වත්සලා ඇයව නැගිටවා ගත්තේ ඇගේ වතේ වූ ඇඳුමද ගලවා දමමින්ය.

"අක්කියෝ... මම හරි ආසයි, ඔයා මෙහෙම ලඟ තියාගෙන නිමන්ත අයියට කියලා මට කර ගන්න. ඔයාට ජේන්න..." හංසි කියුව දෙයින් වත්සලාගේ මුවට සිනහවක් නැගුණාය.

"ඇයි එයා එහෙම ඕන කිවුවද...." වත්සලා එසේ ඇසුවේ නිකමටය.

"ඒක කියන්න බෑ..." හංසි දැනින් ඇගේ වටකුරු නිතලේ සෑම අස්සක් මුල්ලක්ම මෘදුව පිරි මැද්දාය.

වත්සලාට තමාට ඇවැසි කරුණටම ඇය ලෙහෙසියෙන්ම පැමිණීම ගැන හිතට දැණුනේ සතුටක්ය. "නංගියෝ.... මටත් ඕන වුනේ ඒ දේම තමා" වත්සලා එය මුවෙන් නොකොයුවත් හිතෙන් සතුටු වූවාය.

"එහෙනම්... මේවත් බෑ...." වත්සලා බොරු නෝක්කාඩුවක් මුහුණේ මවා ගත්තාය.

"අනේ අක්කියෝ... මම ඒක කිවුවොත් ඔයා නිමන්ත අයියා ගැන වැරදියට හිතයි..." හංසි නැවත ඇයව බදා ගත්තාය.

"මම එහෙම හිතන්නේ නෑ..." වත්සලා නැවත හංසිව පැත්තකට තල්ලු කලේ හිතකින් නොවේය.

"සත්තයි..."

"සත්තයි..." වත්සලා ඇගේ හිස මත අත තබා දිවුරුවාය.

"මේ.., මේ.., එයා ඔයාට කැමතී..." හංසි එය කීවේ තරමක බියෙන්ය.

"මට ඒක දැණිලා තියනවා... කොල්ලොනේ එහෙම තමයි ඉතින්..." වත්සලා ඇගේ එම බිය පහවන්නට සිනහා වූවාය.

"එයා අර අතින් එහෙම කර ගන්නෙත් ඔයාවයි මාවයි එකට හිතා ගෙනලු" හංසි එලෙස ලැජ්ජාවෙන් කියමින් වත්සලාව නැවත බදා ගත්තාය.

"ඔයා අර අතින් කිවුවේ.... අර.. කොල්ලෝ අනේ ගහන එකටද..?" වත්සලා

සිනහාවෙන් ඇසුවාය.

"වික් විතරක්.. ඒක කියපු කැන" හංසි මුහුන වත්සලාගේ දෙනන මත අතුල්ල ගත්තාය.

"ඒත් නංගියෝ එහෙම හොඳ නෑ නේද... තුන් දෙනාම..." වත්සලා ඇගේ මුහුණ නිකටින් අල්ලා එසවුවාය.

"ඒ ඇයි.., ඔයා කැමති නැද්ද... නිමන්ත අයිසා එහෙම අවුලක් නෑ"

"ඇත්තම කියන්නද..? මම මොකටද මට වඩා බාල කොල්ලෙකුට අකමැති වෙන්නේ.., මමත් ආසයිනේ එහෙම, ඒත් නංගී ඒ මගේ හස්බන්ඩ්ගේ මල්ලි.."

"අයිසෝ... අක්කී ඔයා කැමතිනම් මොකද්ද අවුල.. අයිසා මොකද, මල්ලි මොකද..?" හංසි සිනහා වූවාය. ඇයගේ එම පිළිතුර වත්සලාට ගෙන දුන්නේ සතුටක්ය.

"මෙහෙමනේ.. ඔයා නිමන්තට ආදරේ වගේම මම වර් අයිසට ආදරෙයි. මට එහෙම ආසාදාරණයක් කරන්න බෑ. ඕන්න ඔයා මට කිවුවා වගේ ඔයත් මල්ලි මොකද අයිසා මොකද කියලා හිතනවනම් අවුලක් නෑ. එතකොට ඡෙප්නේ, ප්‍රශ්නයකුත් නෑ" වත්සලා හෙමිනිට ඇයව තමාට අවැසි තැනට ගෙනවිත් තිරණාත්මක තැනක තැබුවාය.

"අම්මේ... වර් අයිසත් මෙහෙම... අපි වගේ" හංසිගේ දෑසත් ඉන් විසල්ව ගියේය.

"ඒක තමා මම කිවුවේ... එහෙම කරන්න බෑනේ. අපි ඒක අමතකරමු"

"නෑ.. මේ ඉතින් වර් අයිසා එහෙම කැමති වෙයිද..." හංසිට මැවුනේ වර් හා නිමන්ත එකට හෙළවෙන් ඉන්නා අපූරුවය.

"මෙහෙමයි කතා කරලා බැරිවෙන එකක් නෑ.... ඔයා මොකද කියන්නේ.. ඔයා කැමතිද වර් අයිසට" වත්සලා ඌරගේ මාළු ඌරා පිටම තැබුවේ හංසි අතට පිහිය දෙමිත්ය.

"අම්මේ බයේ බෑ අක්කේ.. මොන වගෙද වත් දන්නේ නෑ.. හැබැයි ඔයත් ඉන්න නිසා බයකුත් නෑ.. අවුල නිමන්ත අයිසා මොනවා කියිද කියලා..." ඇගේ මෙම පිළිතුරෙන් වත්සලාගේ හිත සතුටෙන් ඉපිළ ගියාය.

"ඔන්න ඒක ඔයාගේ වැඩක්.., වර් අයියගේ වැඩේ මම බලා ගන්නමි. කොහෝමද මරු නේද.... අයියලා මල්ලිලා, අපි දෙන්නා මාරු කරගෙන" වත්සලා ඇයට එලස හිතෙන් මවා ගැන්මට ඉහියක් මැවූවාය.

"අම්මේ අක්කේ හතර දෙනාම එකට... මට හිතා ගන්නත් බෑ. මේ වර් අයියගේ එක නිමන්ත අයියගේ එකට වඩා ලොකුයිද..." හංසි එලස ඇසුවේ පුදුමයෙන්ය.

"මම මල්ලිගේ එක තවම දැකලා නෑනේ එහෙම කියන්න.., ඒවා පස්සේ හිතමු. ඉන්නකෝ ඔයාට බඩ්ඩක් දෙන්න..." වත්සලා අල්මාරිය අසලට ගියාය.

එම සිතුවිලෙන් හංසිගේ ගතම උනුහුම්ව ගියේය. ඒ ඇගේ දෙපා මුලත් හොදින් තෙත් කරමින්ය. ඇයට වත්සලා කරන්නට යන කරුණට වඩා ඇයගේ උණුහුම වාඩාත් තදින් දැනුණාය.

"අනේ එන්නකෝ අක්කියෝ..... ඔක පස්සේ " හංසි ඇයව පිටුපසින් ගොස් නැවත බදා ගත්තාය.

"ටිකක් ඉන්නකෝ..." ඇය හංසිව මදක් ඇත කළාය.

එක් තට්ටුවක වූ පොත් පත් හා උඩ තට්ටුවේ ඇඳුම් අතරින් වත්සලා ගවුමක් අතට ගත්තාය. එය දුටු හංසිගේ මුහුණ ප්‍රීතියෙන් බැබලුනේ උඩ පනිමින්ය.

"අකකිගේ එකක්ද...." හංසි එය අතටගෙන බැලුවේය.

"හම්..... A/L එග්සෑම් එකට ඇදපු එක..." වත්සලා එය හංසි අත තිබියෙදීම දිග ඇරියාය.

එය දිග අරින විට මැද්දට තබා නවා තිබුන ටයි පටිය, හා බද පටිය වූයේ ලාංඡනයක් සමඟය.

"අක්කි ඔයා ප්‍රිතෙටි කෙනෙක්ද.... " හංසි එම ලාංඡනයද අතට ගත්තාය.

"හම්....., මට හිතෙන්නේ ඔයාට මේක අදින්න පුළුවන් වෙයි... මම ඒ A/L කරන කාලේ ඔයා සයිස්.. උසනම් කොහොමද දන්නේ නෑ" වත්සලා හිනහුණාය.

"කොහොම උනත් මේක අදිනවමයි..."

හංසි ගවුම ඔලුවෙන් පහතට දැමුවාය. එය ඇගේ වතට හරියටම ගැලුනේ කළවා ඉස්මත්තට කෙටිවය. එදෙස බලා සිටින්නට නොහැකි වූ වත්සලා ඇය අසලට ආවේ උමතු වෙත්ය.

"ඉන්න, ඉන්න තාම ඉවර නෑ..." ඇය වත්සලාව පසෙකට තල්ලු කොට ටයි පටිය හා ඉහ වට පටියද සකස ගත්තේ වත්සලාගේ ශිෂ්‍ය නායක ලාංඡනයක් පැලඳ ගනිමින්ය.

ඇගේ රූවින් වත්සලාට තම රුව මැවෙන්නට වැඩි මොහොතක් නොගියාය. ඇය හංසිසිව යහනේ පෙරල ගත්තේ ඒ ඉවසුම් නොමැති කමෙන්ය.

"ආහ්...අක්කී..ඉන්න බෑ" හංසිට කෙදිරියක් නැගුනේ ඒ කෙටි ගවුම ඔසවමින් වත්සලාගේ අකීකරු අකීකරු දැන කළවා දෙක මතින් ඉහලට ඇදෙන විටය.

"මටත් බෑ නංගියෝ..." වත්සලත් එලස කොඳුරමින් ඇගේ දෙනන හංසිගේ මුවට දුන්නාය.

වැඩි වෙලාවක් යන්නටම මත්තෙන් වත්සලාව යටකොට ගෙන හංසිට උඩට ආවාය. ඒ ඇගේ රහස් පෙදෙස වත්සලාගේ මුව වෙතටත්, වත්සලාගේ රහස් පෙදෙස ඇය බාරයටත් ගනිමින්ය. ඉන් දෙදෙනාම මිහිරක් ලැබුවේ දිවතෙන් උවත්, වත්සලාට ඇගේ දිගැති ඇඟිලි තුඩේ පහසත් යෝනියට ලැබුනේය.

සැබවින්ම වත්සලාට සිතුවේ තමා පාසල් යුවතියක් සමඟ සතුටුවනවා යැයි හැඟීමක්ය. එලසම හංසිට දැණුනේත් එයමය. එම නිසාවෙන් හංසිට මෙන්ම වත්සලාටත් ඉකමණේ සුතියක් ගෙන ආවේ ඉවසුම් නොමැති හිතට ඒ පාසල් සමයේ අසංවර සිතුවිලි ගොන්නක් එක් කරමින්ය.

"ඉන්න බෑ අක්කියෝ... මට ඉන්න බෑ..." හංසි එසේ කෙදිරි නැගුවේ ඇගේ යෝනියට ඇඟිලි තුඩින් දෙන පහස නොනවත් වාමය.

"මටත් නංගියෝ.., මටත්..." වත්ලත් කෙදිරි නැගුවාය.

දෙතුන් මොහොතකට පසුව වත්සලා මෙන්ම හංසිද නිහඬවූයේ හොඳ එක් සුරාන්තයකට පසුවය. ඒ එකින් එකා ලොගතුව වැලඳ ගනිමින්ය. එහෙත් වත්සලාට

ඇවැසි වූයේ තවත් එක් මිහිරකට වැඩි වෙලාවක් නොයවම ඇයව පෝලබවා ගන්නටය.

"නංගියෝ... මට තව එක පාරක් ඕන මට.."

"ඕන දෙයක් කරන්න අක්කි... මම ඔයාගේ.."

"මේක ගලවමුද...." වත්සලාට ඇවැසි වූයේ ඇගේ දෙනන උරා බොන්නටය.

"අනේ බෑ අක්කියෝ, අනේ බෑ..." හංසි එයට අකැමැති වූවාය.

ඒ නිසාවෙන් වත්සලා ඇයව යහනෙ මුනින් අතට හරව ගත්තෙ ඇගේ සුදු ගවුමක් ඔසවමින්ය.

වත්සලාගේ දිවතෙන් ඇගේ නිතඹ තෙමියන්නට වැඩි මොහොතක් නොගියේය. එයින් හංසිට දැණුන මිහිර සුළුපටු නොවින. ඒ නිසාවෙන් හංසිත් වත්සලාව මුනින් අතට හරවා ඇගේ නිතඹම තෙත් කළේ නොහික්මුන හිතෙන්ය.

"අක්කියෝ දැන්නම් බෑ අක්කියෝ "හංසි වත්සලාව උඩුබෙලි අතට හරව ගත්තාය.

"ආහ් නංගී... දැණුනම් මටත් බෑ..." වත්සලා හැකි තරම් දෙපා පළල් කලාය.

වත්සලාගේ යෝනිය මතට තම යෝනිය පහත් කළ හංසි එය අතුල්ල ගත්තේ පිස්සියක මෙන්ය. එම නොයිවසිලි මත් කම වත්සලාටත් ඉවසුම් නොදුන්නාය.

"ආහ්... නංගියෝ... කෙල ටිකක් දාන්න.." වත්සලා කෙදිරි නැගුවාය.

වත්සලාගේ වෙනස් වීමට හේතුව මසක් පමණ ගත වූවත් වරින් වර මෙන්ම මේනකා හා වරින් වර සොයා ගත නොහැකි වූහ. ඔවුනට දරා ගත නොහැකි වූයේ ඔවුනව දුරස් කොට වත්සලා හංසි හා එම පවුල කීට්ටු කොට ගැන්මය. එය වඩාත් බල පෑවේ මේනකාටත්, සමන්තටත්ය.

"වජී.... හෙට ඔයා ඔරිස් ඇරිලා මේනකාලගේ ගෙදරට එනවද...."

"ඇයි... එක පාරටම ඔයාට එයාලව මතක් වුනේ" වරින් වරින් එල්ස කීවේ ඇය කෙරෙහි නොකිසිවක් බැලීමක් හෙලමින්ය.

"එහෙම නෑ... ඔයා එනවද ?, මම ඔරිස් ඇරිලා එහෙමම එන්නම්. සැටවේ සන්ඩේ එහේ ඉමු.." වත්සලා තම ඇඳුම් කිහිපයක් වෙනම බැගයකට දමා ගත්තාය.

"හම්.... ඒත් මම එද්දී රූවෙයි..." වරින් වරින් එසේ කීවේ ඕනෑවට එපාවටය.

එදින කායාලයට ගිය වත්සලා හැඳවරුව නිවාඩු දමා ඉන් පිට වූයේ මේනකාටත් නොකියාය. එලසම වරින් වර මෙන්ම සමන්තත් රාත්‍රිය වන විට ඇයට දුරකථන ඇමතුම් කිහිපයක් ගත්තත්, වත්සලාගේත් ප්‍රචාරයක් නොවුනාය.

"මවත්.... වත්සු තාම ආවේ නෑනේ...." සවස හත පසු වූවත් වත්සලා තවම නොපැමිණීම ගැන සමන්ත මෙන්ම මේනකාද සිටියේ බියෙන්ය.

" මමත් ගත්තා... ගෝන් එක ගන්නෙත් නෑ.... බලමු තව පැයකින් විතර මම එනවා..." වරින් වරින් වන විටත් සිටියේ මහය.

වරින් වරින් පැමිණ පැයක් පමණ ගත වූවත්, වත්සලා නොපැමිණියා සේම, දුරකථනයත් වූයේ ක්‍රියා විරහිතවය. එම නිසාවෙන් තිදේණාම සිටියේ බැල්කනියේ වැට අද්දර හිතේ බියෙන් මහ බලමින්ය.

"අදනම් මගේ ඉවසීම පැනලා තියෙන්නේ" වර්ජරගේ හිත ගැහුණේ බියෙන්ය.

"අනේ මංදා බං... මම කියන්නේ එහෙම ප්‍රශ්නයක් ඇති කර ගන්න එපා... මොනවා වුනත් දැන් වත්සු ඉන්න තත්වේ හිතපං. හැබැයි බේරුමක් කර ගනින්න, මොකද්ද මේ වෙලා තියෙන්නේ කියලා. එයාට අපිව දැන් ඕන නැත්තත් අවුලක් නෑ..., ඒක එයාගේ කැමත්තනේ. ඒකට ඉඩ දීපං.. උඹ අවුලක් හිතන්න එපා.., හැම දාම අපි දෙන්නා උඹ එක්ක.." සමන්ත වර්ජරගේ අත අල්ල ගත්තේය.

"ඔවු වර්ජ... එයාට සමහර විට අපිව එපා වෙලා ඇති..., ඒත් අපි ඔයත් එක්ක ඒකට තරහක් නෑ..." මේනකා වර්ජරව බදා ගත්තේ දැසට නැගී කඳුලු තුලින්නේය.

එම කඳුලු අතරින් මේනකාට අල්ලපු නිවසේ බැල්කනියේ විදුලි පහණ එක් විටම දැල්වෙනු දුටුවාය. එහෙත් ඇය වර්ජරගේ තුරුලෙන් දුරස්ථ අහක බලා ගත්තේ කවුරුත් හෝ එම බැල්කනියට ඇතුල් වෙන දොර ඇරිය වග වැටහුන නිසාවෙන්ය. එහෙත් ඇයට කවුරුත් හෝ ගැහැනියක් බැල්කනියට ගොඩවෙනු පෙනුණේ වායාවෙන්ය.

එම රූව මේනකාට හුරුවක් ගෙන දුන්නේ හැඩරුවෙන්ය. එම නිසාවෙන් මේනකා නැවතත් එදෙස බැලුවේ උවමනා කමෙන්ය.

"මේ මොකද මේ....." මේනකාගේ දැස ඉන් විසල්ව ගියේය. එවිටම වර්ජර හා සමන්තද එදෙස බැලුවේය.

එවිටම තම ජංගම දුරකථනය නාද වෙනු දැනුන මේනකා එය අතට ගත්තේ ඇය දෙස බලමින්ය.

"මොකද.. අහල පහල ගෙදරක ගැනියෙක්ට වත් නිදහසේ ඉන්න දෙන්නේ නැද්ද... හොරෙ, හොරෙන් බලන්නේ... අනික අපි කොහොමද මෙහෙම ගෙවල්වල ඉන්නේ ලැජ්ජාවක් නැතුව පිරිමි දෙනෙකුටත් තුරුල්වෙලා.... වනවර ගැනී... දන්නවනම් අපි මේ ගේ ගන්නෙත් නෑ, අපි කොහොමද අපේ මිනිස්සු මෙහෙම ගැනුන්ගෙන් පරිස්සම් කර ගන්නේ "

"පට්ට බැල්ලී... මම තොව අද ඔතනම මරනවා.... හිටපං..."

"වරෙන් පුළුවන්නම් කරලා පෙන්නපං...." ඇයගේ ප්‍රච්චාරයෙන් මේනකා තම

දුරකථනය විසන්දි කොට පහළ මහලට බැස්සේ කේන්තියෙන්ය.

මොහොතක් ගත වෙන්නටත් ප්‍රථම දුරස්ත පාලකයෙන් විවර වූ ගේට්ටුවෙන් වත්සලා, සමන්ත මෙන්ම, වර්ජිත එම නිවසට ඇතුළු වූයේ විශ්මිතය මුසු වූ කේන්තියකින්ය.

"පර බැල්ලී...වාටාස්.." මේනකා යම් තරමේ වේගවත් බවක් අත්ලට ගෙන ඇයට පහරක් ගැසුවාය.

එහෙත් ඇය එයට ප්‍රථිචාර දැක්වූයේ වැලඳ ගැන්මකින්ය. එදෙස වර්ජිත මෙන්ම සමන්තද බලා සිටියේ විමතියෙන්ය.

"ආ.... මෙන්ත..." මද වේලාවක් මේනකා හා සුභද වැලඳ ගැන්මෙන් පසුව ඇය නිවසේ ඔප්පුව වර්ජිත අතට දුන්නාය.

වත්සලා මාතලේ වූ අම්මා හා තාත්තා ඉන්නා නිවස හැර, තම සියළු ඉඩම් විකුනා මුදල් කොට මෙම නිවස මිලට ගෙන තිබුණේ, මදි පාඩුවට බැංකු ණයක් ගෙනය. එහෙත් එය අවසන් මොහොතේ හංසි හා නිමන්ත දැන සිටියා හැර, වර්ජිත හා මේනකා, සමන්තත් නොදැන සිටියේය. එයින් සැමගේ හිත් තුල වූයේ පුදුමයකි.

"ඇයි මේක මගේ නමට ලිවුවේ..." වර්ජිත දැසට නැගී කඳුලු පිසද ගත්තේය.

"නැත්තම් වෙන කාගේ නමට ගන්නද...." වත්සලා වර්ජිත බඳා ගත්තාය.

"වත්සු... ඔයා මාර ගැනියෙක්..." වර්ජිතගේ ඉකි බිඳුම, බඩු බාහිරාදියෙන් හිස් වූ නිවස පුරා දෝන් කාර දුන්නේය.

"හරි, හරි, දැන් සේරොම හරිනේ... ඔයාට තියෙන්නේ පොඩි දේවල් දෙකක් කරන්න.. එකක් ඔයාගේ සල්ලී වලින් මේ ගේ බඩුවලින් පුරුවන්නයි, මේ ගෙදරයි අර ගෙදරයි එකට යා කරලා පාලමක් දාන්නයි, අනේ මංආ එහා ගෙදර මිනුස්සු ඒකට කැමති වෙයිද කියලනම් මම දන්නේ නෑ.." වත්සලා හොරහින් සමන්ත දෙස බැලුවාය.

"වත්සු.... උඹනම් තියන්න වටින්නේ නෑ..." සමන්ත ඇයව බඳා ගත්තේය.

"අයිගේ අපිව වෙන්කරන්න කාටවත්ම බෑ" වත්සලාගේ හඬ බඩු බාහිරාදියෙන් හිස් වූ නිවස පුරා දෝන්කාර දුන්නේ සැමගේ ජීවිත තුලට නැවුම් බලාපොරොත්තුවක් එක් කරමින්ය.

යදම් හා බැඳෙමින් මෙතුවක් සිටි ඔබ සැමට මාගේ ප්‍රණාමය.

.....දිගු නිහැඬියාවකට ඉතින් මට ඔබෙන් අවසර.....

Acid (acid.fun4@gmail.com)

shwalzone.com